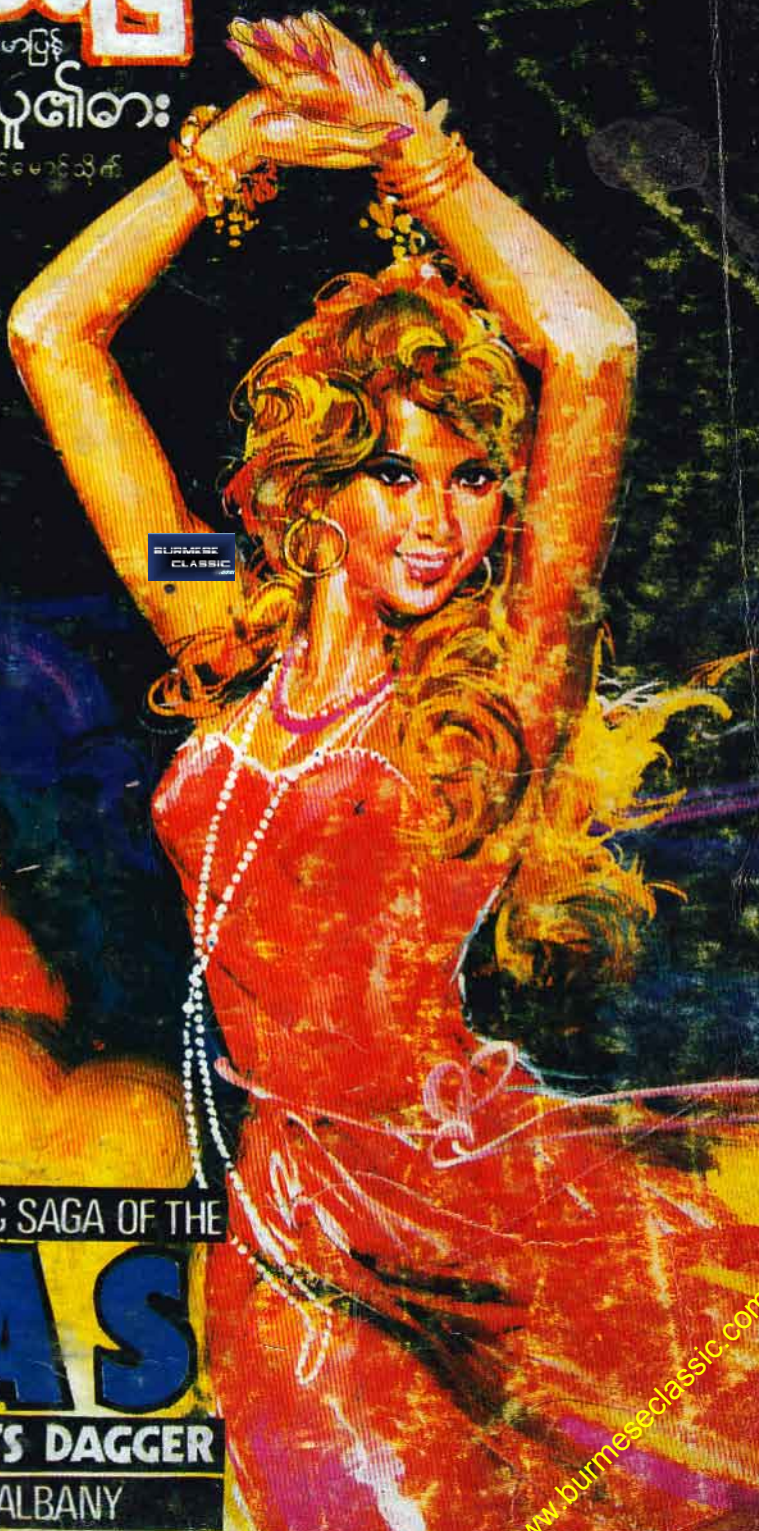

မင်းသမီး

မြန်မာပြန်

ရဲရင့်သူ၏စား

ပဲခူးစီမံကိန်းဦးစီးဌာန

BURMESE CLASSIC

THE FIGHTING SAGA OF THE

SAS

BEACON'S DAGGER

JAMES ALBANY

မူးသင်္ဇေ

မန်မာပြန်

ရဲရင့်သူ၏ဓား

DEACON'S DAGGER

by

JAMES ALBANY

BURMESE
CLASSIC

စာအုပ်စာတမ်း စာနယ်ဇင်း ကြိုတင်
ခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၁၀၀၂)

စာအုပ်စာတမ်း စာနယ်ဇင်း မျက်နှာပိုး
ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၂၇၆)

ပထမအကြိမ်

၁၉၈၄-ခု၊ နိုဝင်ဘာလ

အုပ်စု ၂၀၀၀

တန်ဖိုး ၂၅-ကျပ်

မျက်နှာပိုးပန်းချီ မောင်မောင်သိုက်

အတွင်းရေးခံ ဒီဇိုင်း အောင်မင်း (သပြေ)

အပုံးရိုက် အောင်သပြေ

မျက်နှာပိုးကာလာခွဲ မြစ်ဆောင်ဝင်း

စာအုပ်ချုပ် ဝေလွင်လွင်

ထုတ်ဝေသူ ဦးတင်မောင်ဝင်း (မြ-၁၁၆၈)
ဂန္ဓမာစာပေတိုက်၊
၁၃၉/၁၄၁၊ လမ်း-၅၀၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်သူ ဦးသန်းညွန့်နိုင်၊ (မြ-၁၂၈၃၃)
အောင်သပြေပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ်-၃၂၊ ၁၀၁-လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။

“အမိနိုင်ငံတော်အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လျက် ရှိကြ
သော (ကြည်း-ရေ-လေ) တပ်မတော်သားများသို့.....”

ထရီပိုလီမြို့၌ ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံတွေ့နေရသည့် လတ် တ
လော ပြဿနာများ ဖြေရှင်းရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ကြံရွယ်
ချက်မှာ ရန်သူကို ၎င်း၏ ဒုတိယခံစစ်ကြောင်း ဖြစ်သော
'မာရက်' ခံစစ်ကြောင်းဆီသို့ ဆုတ်ခွာသွားစေရန် တိုက်
ထုတ်ရေးပင် ဖြစ်၏။

ရန်သူ၏ ရှေ့ပြေးတပ်ဆွယ်များကို ခံစစ် အနေ
အထားဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ရန်သူ၏ ခံစစ်ကို
ထိုးဖောက်ရန် ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် လိုအပ်သော ဆက်သွယ်ရေး အဓိက
စခန်းများနှင့် အခြားလမ်းမများကို သိမ်းယူရန်နှင့် ရှေ့
တန်း လေယာဉ်ကွင်းများကို အုပ်စီးထားရန် ဖြစ်ပေသည်။

ပီးလ်မာရှယ် မောင်ဂိုပာရီ

(El Alamein To The River Sangro)

ရန်သူ စစ်ဦးများက အလှမ်းကွာလေလေ၊ ရန်သူ၏
 ထောက်ပံ့လမ်းကြောင်းက ရှည်လာလေလေ၊ ရန်သူသည်
 ၎င်း၏အစနအထားကို ဆက်လက် ထိန်းကျောင်းထားလို
 သည် ဆိုပါက၊ တပ်ဖွဲ့များကို ထောက်ပံ့လမ်းကြောင်း
 အား၊ ထိန်းသိမ်းရန် ထပ်မံ ချန်ထားရစ်ခဲ့ ရပေမည်။
 ထိုးစစ်တရပ်တွင် ထောက်ပံ့ လမ်းကြောင်း များအား
 ဖြတ်တောက်ထားသည့်ဆိုလျှင်၊ ဆုတ်ခွာလာရသော စစ်တပ်
 တတပ်အနေဖြင့် ရှိသမျှအင်အားကို စုစည်းထားရမည်မှာ
 ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

ဖီးလ်မာရှယ် ရွမ်းမဲလ်

(The Rommel Papers)

သဲကန္တာရ၌ သေမင်းသည် မကြောက်မရွံ့၊ နောက်
မတုန်သော၊ ဘာမထိ ရဲသွေးစစ်သည်များကို စောင့်ကြို
ငံ့လင့်လျက်....

(The Analects Of Bn Hanamah)

တို့ဘိကက်တဲလ်မိန်း၏ လျှိုဝှက်သတင်းတရပ်အပေါ်
အခြေပြု၍ ဂျာမန်ထောက်ပံ့ စခန်းကြီးတခုကို လစ်ဗျား
နှင့် အယ်ဂျီးရီးယားနယ်စပ်တွင် တည်ဆောက်ထားပြီး
ဖြစ်သည်ဟု... ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ထား၏။ ကမ်းရိုးတန်းရှိ
'ပန်ဇာ' တင်ကား စစ်ကြောင်းများသို့ စစ်ကားတန်းများ
ဦးတည်မောင်းနှင်နေခြင်းကို အာအေအက်(ပ်) တော်ဝင်
လေတပ်မှ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ထောက်လှမ်းရေး လေယာဉ်
များက မတွေ့ရှိဟုဆိုသော်လည်း၊ ထိုနေရာ တစိုက် တွင်
လေယာဉ်ကွင်း တကွင်းကို ဂျာမန်တို့ ဆောက်လုပ်ထား
သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။

အဆိုပါလေယာဉ်ကွင်း၏ တည်နေရာအထိအကျကို
ထောက်လှမ်းရှာဖွေမှတ်သားရန် ကြိုးပမ်းရမည်ဟု ကျွန်ုပ်
အခိုင်အမာ သဘောပေါက်ထား၏။ ဖြစ်နိုင်မည်ဆိုလျှင်
နောက်တကြိမ် မဟာမိတ်တို့၏ 'ထိုးစစ်ကြီး' မဆင်နွှဲမီ
ထိုလေယာဉ်ကွင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် လုံးပန်းရပေမည်။

အခက်တွေ့ရသည်ကား... 'ဘီးရ်'ဒေသ အလွန်ရှိ
'အက်စ်ဟောက်' ကဲ့သို့သောနယ်မြေကို 'အက်စ်အေအက်စ်'
အထူးလေကြောင်း တပ်ဖွဲ့ဝင်များက မကျွမ်းကျင်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ ယင်းနယ်မြေသည် အက်စ်အေအက်စ် များအဖို့
အစိမ်း သက်သက် အန္တရာယ်နယ်မြေဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏
'ဝါဒီဝါဒမ်' စခန်းမှ မိုင် ၃၀၀-ကျော် အကွာတွင် ရှိနေ
လေသည်။

ဒေးဗစ်နှင့် ဘီလ်စတာလင် တို့မှာ အခြားလုပ်ငန်း
များနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြေအနေ
ကို တုံ့မိရှိနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရ၏။ 'တုမ်'သည်

ကက်တဲလ်မိန်း၏ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ တန်ဖိုး ရှိခြင်းကို ယုံကြည်အားထားသူ ဖြစ်၏။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ တင်ပြချက်ကို အမှတ်-ဂ တပ် မ ဌာ န ချုပ် ရှိ စစ်ဆင် ရေးမှူးများထံ တင်ပြပေးရန် သဘောတူ၏။ 'တူမ်'သည် တဘက်သား 'ကျ'လောက်အောင် ပြောဆိုတတ် သူ ဖြစ် ခြင်းကြောင့် သူ၏ တင်ပြချက်အား အထက်ဌာနချုပ်မှ ယုံကြည်ပြီးလျှင်၊ မွန်တီ (မောင်ဂိုမာရီ)ထက် အဆင့်မနိမ့် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးက ကျွန်ုပ်အားဆက်လက် ဆောင် ရွက်ရန် ခွင့်ပြုမိန့် ပေးလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဂျစ်ကားအစီး ၂၀-ကို စုရုံးထားရှိ နှင့်ပြီး ဖြစ်၏။ ဌာနချုပ်မှ 'တူမ်'၏ အကြောင်းကြားချက် ရရှိချိန်တွင်.... 'ဂျီလော့အက်ရှ်တန်' ရေးဆွဲပေးသည့် လမ်း ကြောင်းများအတိုင်း အသေ့မောင်းနှင့်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် တာစုလျက် ရှိပေပြီ။ ယခင်က ထောက် ပို့ စခန်း အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်း ချခဲ့ဖူးသော 'တင့်ဟာရက်'ရှိ ရေတွင်း များနှင့် ဆာဟာရအင်ဂျီရာသို့ နာရီပိုင်းအတွင်း ခရီးနှင့် လာကြ၏။

'တင့်ဟာရက်'မှတစ်ဆင့် အ နောက် မြောက် ဘက်၊ ဂျာမန်တပ်များ၏ အဓိကစုရပ် နောက်ဆွယ်မှ အနိမ့်ပိုင်းရှိ 'ဂရိတ်အီစတင်း' သဲကန္တာရလွင်တီးခေါင်ထဲသို့ ချီတက်ခဲ့ ကြ၏။

အသွန်အလွန် ခရီးကြမ်းသည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် စခန်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် ၅-ရက်မြောက် နံနက်စောစော ပိုင်းတွင် ဂျာမန်တို့၏ လျှိုဝှက်လေယာဉ် စခန်းကြီးဖြစ် သော 'အယ်ဟာရောက်စီ'သို့ ရောက်ရှိပြီး၊ တိတ်တဆိတ် ခြေကုပ် ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုစခန်းတွင်ကား.... ကျွန်ုပ်တို့ ကျားကုတ်ကျားခဲ အပြင်းချီတက်ခဲ့ကျိုး နှစ်စေသည့် မျှော် လင့် ချက် များ ဆတက်ထမ်း ဂိုးတိုး၍ ပြည့်ဝခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ပီတာဟုမ်း
(Colonel Peter Holms, My Desert War)

၁။ အဲလ်ဟာရောက်ဆီကိုဝင်စီးခြင်း

လေကအရိုးခိုက်အောင် အေးလှသည်။ လေကယူဆောင်လာသော သဲများကလည်း လူကိုပင် ဖျန်းပွတ်တိုက်သွားကြသည်။ သဲကျင်း၏ အရှေ့ဘက် အစပီ အောက် တွင် ကျောက် ဆောင် များ က လွှဲသွား များ လို စိတန်းလျက် ခင်တန်းကလေး သဖွယ် ရှိနေသည်။ ဤ ကား 'အရှေ့တိုင်း မှန်တိုင်းကန္တာရ' ခေါ် သဲကန္တာရကြီး။ သဲတောင်ကုန်းငယ် ကလေးများ ပေါ်မှ သဲများကို လေကတိုက်ခတ်ယူဆောင်ပြီး ထိုခင်တန်းကလေးပေါ်မှ တဖျန်းဖျန်း ရိုက်ခတ်နေရာ ကမ်းရိုးတန်းကို ပင်လယ်လှိုင်းများကရိုက်ခတ် နေသည်နှင့်ပင် တူသေးတော့သည်။ ထို ကျောက် ဆောင် တန်း ရှေ့တွင်မူ သဲနုပြင်ကြီးရှိရာ ထိုသဲပေါ်ဝယ် အက်စံအေအက်စံ တပ် သား များ သည် မြွေများသဖွယ် တွန့်လိမ်လျက် တွားတက်နေကြသည်။ သူတို့ နောက်ဝယ် တောင်ကုန်း များကို အကာ အကွယ် ယူလျက် သူတို့၏ ဂျစ်ကားများက စောင့်နေကြသည်။ သူတို့နှင့် မိုင်အစိစိခန့်အကွာတွင်မူ ရိမဲလ်ဇ်ပင်ဇာတပ်မှ ကင်းတပ်သားများက သူတို့စခန်းကို စောင့်လျက် အေးမြလှသည့် ည လေ အေးကို ငြူစူဆဲဆိုလျက်ရှိသည်။

ကာနယ် ၏ လက်ပတ်နာရီအရ အရုဏ်တက်ရန် ဆယ်မိနစ် နေ့ သာ လိုတော့သည်။

လူဝေဖီ ခေါ် ဂျာမန် လေတပ်၏ ထုံးစံအတိုင်း နံနက်အရုဏ်တက် သို့မဟုတ် အရုဏ်တက်ပြီးနောက် မကြာမီပင် နွားနို့ပို့ လေယာဉ် ချောက်ရှိ လာတော့မည်။ ထို လေယာဉ်ပျံနှင့် အတူ လေယာဉ်ပျံ အခင်အထွက်များ

တောင်တော့မည်ဟု ကာနယ်က ခန့်မှန်းမိသည်။ ကက်ပတိန် ကားထဲလဲမိန်း၊
ဌားရှားပါးပါး ရထားသော သတင်းအရ ဤနေရာသို့ ဆင်းသက်သည့်
လေယာဉ်ပျံ များသည် ဂျန်ကာ ၂၉၀-လေယာဉ်ကြီးများ ဖြစ်သည်ဟု
သိရသည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီးများသည် ပေါင်ချိန် ရာပေါင်း များစွာသော
ဖလှယ်များကို သယ်ဆောင်ပြီး မိုင် သုံးထောင်ကျော်ခန့် ပျံသန်းနိုင်
ပေသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းက တွေးမိသည်။ ရဲဘော်ကြီး ရိုမဲလ်သည် သူ၏
ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ အပေါ် မည်ကဲ့သို့သော ဖိအားပေးပြီး
ဤသို့သောနေရာမျိုးသို့ ဂျာမန်လေတပ်မတော်မှ အကောင်းဆုံး အဝေးပျံ
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံကြီးများကို စေလွှတ် ပျံသန်းခိုင်းလေ
သနည်း။ မည်သူမဆို တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်သူဖြစ်ပါက၊ ဤနေရာတား
စစ်ရေးအရ တပ်နန်းရှုံးနေသည့် နေရာပင် ဖြစ်ချေသည်။

ကောလာဟလ သတင်းများက ဤသို့ ဆိုသည်....

ရိုမဲလ်သည် ခရစ်စမတ်မတိုင်မီကလေးက ဂျာမနီသို့ တိတ်တဆိတ်
ပြန်သွားကာ ဖာ့စ်တလာ နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ရိုမဲလ်က ဝင်ရိုးစွန်းတပ်များ
မြောက်အာဖရိကတိုက်မှ အားလုံး ဆုတ်ခွာခွင့် အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန်
ဟစ်တလာထံ တောင်းခံရာ ဟစ်တလာက တထိုင်တည်းပင် ယင်း
တောင်းဆိုချက်ကို ပယ်ချလိုက်ကာ၊ ထိုအစား ထိုးစစ်သစ်တခုဖြင့်
နိုင်အောင် တိုက်ရမည်ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည် ဆို၏။ နိုဝင်ဘာလ နှင့်
ဒီဇင်ဘာလဆန်း လောက်တွင် ကံကောင်းနေသော မဟာမိတ်တပ်များ
တမျိုးတမည် ဖြစ်လာစရာ ရှိသည်ဟု ဂျာမန်များက ခန့်မှန်းခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ဗြိတိသျှ အမှတ် ၁-တပ်မတော်သည်
အလုံးအရင်းဖြင့် တက်ရောက်လာခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အမေရိကန် တပ်များ
လည်း ထရီပိုလီတွင် တပ်စွဲနိုင်ကြပြီ။ အလားတူ ပင်လက်လာ၏ လွတ်လပ်
သော ပြင်သစ်တပ်များသည်လည်း ချစ်မှ လစ်ဗျား တောင်ပိုင်းသို့ ဝင်နေပြီ
ဖြစ်သည်။ ထို့ထက် မောင့်တီ (ဗြိတိသျှ တပ်များ ဦးစီးချုပ် ဖီးမာရှယ်
မောင်ဂိုမာရီ) သည်၊ နည်းဗျူဟာ ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ပြီး သူ့လူများနှင့် စစ်
လက်နက်ပစ္စည်း ကိရိယာများ အလဟဿ အချည်းနှီး ဖြစ်မည်ကို အလွန်
စိုးရိမ်ကြီးသူ ဖြစ်ရကား၊ ကျွန်းဆွယ်အတွင်း ဒရော့သောပါး ဝင်ရောက်
တိုက်ခြင်းဖြင့် ရန်သူ၏ ဝါးမျိုခြင်းခံမည့်သူမဟုတ်ချေ။

တူးနစ်သည် မကြာမီ သဲကန္တာရ၏ စတာလင်ဂရက် စစ်ပွဲဖြစ်လာ
သိမ့်မည်ဟုလည်း ကာနယ်ဟုမ်းက ကြားနေသည်။ သို့သော် သဲကန္တာရ
အလယ်ခေါင်အတွင်း လျှို့ဝှက်စွာ တည်ဆောက်ထားသည့် ဤလေယာဉ်ပျံ
တွင်း တည်ရှိနေခြင်းမှာ ရိုမဲလ်သည် ပြန်တိုက်ရန် မျှော်လင့်ထားခဲ့ခြင်း
ကြောင့် ထင်ရှားနေသည်။ ဤပရိယာယ်များလှသော သဲကန္တာရ မြေခွေး

၀ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဝေး

ခေါ် ရိုမဲလ် ကား စစ်ရေးနိမ့်၍ ဆုတ်ခွာစဉ်လည်း ထိုးစစ် ဆင် သ ကဲ့ သို့
ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းအူပါတကား။

ကာနယ်ဟုမ်း နှင့် သူ၏ ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိ ကာဘ်တဲလ်မိန်း
တို့ စဉ်းစားမရသည်မှာ သဲကန္တာရ အ တွင်း မည် သည့် ထရပ်ကားများမှ
အသွားအလာ မရှိခြင်းပင် ဖြစ် သည်။ ကမ်း ခြေ တွင် အပိုင်းခံနေရသော
သူတို့၏ ဂျာမန် တပ် များ ရှိရာသို့ ရိက္ခာပို့ခြင်း ပြုခြင်း ရှိပုံမရ၊ လက် နက်
ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် လေယာဉ် လောင်စာဆီကျင်းများကို ကောင်း
စွာ ဖုံးအုပ်ထားခြင်းဖြင့် လေယာဉ်ပျံကွင်းတခုကို ဝှက်၍ ထားနိုင်ပေသည်။
သို့သော် ဆယ် တန် ကား ကြီးများ၊ ကုန်တင် ကားကြီးများ သဲကန္တာရ
အတွင်း မောင်းနှင်သွားလာနေသည့်အခါ၊ သူတို့နောက်ပိုင်းမှ ထွက်ပေါ်
လာ မည့် ဖုန်တထောင်းထောင်း ထနေခြင်းကိုမူ မည်သို့မျှဖုံးကွယ်၍ ရမည်
မဟုတ်ချေ။ ဤကဲ့သို့ ကားကြီးများ အသွားအလာမရှိဟု သိရသောအခါ၊
ဤဂျာမန်များသည် လေယာဉ်ပျံကြီးများဖြင့် ပစ္စည်းများ သယ်ယူနေကြပြီး
ဤနေရာ၌ ဘာလာ၍ လုပ်နေကြသနည်း။

ကာနယ်ဟုမ်း အ ဖို့ ဤပြဿနာ၏ အဖြေကို ကြာရှည်စွာ စောင့် ရ
တော့မည် မဟုတ်၊ နေထွက်လာသောအခါ ဂျာမန်တို့၏ သဲချိုင့်ဝှမ်းအတွင်း
ကြေးဝါရောင်နေရောင်က တစောင်းထိုးလိုက်သောအခါ သဲတောင်ကုန်း
များပေါ်မှ သဲ အ တွန်း ကိုယ် တပိုင်း မြှုပ် ကာ စောင့်ကြည့်နေကြသော
အက်စ်အေအက်စ် စုံစမ်းရေး တပ်သား များသည် ကောင်းကင် လေယာဉ်
ပေါ်မှ မမြင်ရသည့် အရာများကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ကြ ပေလိမ့်မည်၊
ထိုမိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း မှာပင် လျှို့ဝှက်ထားသော ဤအဲလ်ဟာရောက်
ဆီ၏ လေယာဉ်ကွင်း၏ ရည်မှန်းချက်အကြောင်း ပေါ် ချေတော့မည်။

သို့သော် နေရောင် ပေါ်လာသည့် တပြိုင်နက် သူတို့အား တွေ့မြင်
သွားနိုင်မည့် အရေးကလည်း ဆယ်ဆ တက် လာ လိမ့် မည်။ ကာနယ်ဟုမ်း
သည် ဤအချက်ကိုလည်း သတိလက်လွတ်မခံ၊ ရန်သူ၏နယ်မြေအတွင်းသို့
အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက် တိုက် ကာ တိုက် ပွဲ
များ စွာ အောင်ပွဲရခဲ့ကြသော ဥတုသုံးပါးခံ သူ၏ အက်စ်အေအက်စ်
တပ်သားများ အဖို့ ဤနေရာမျိုးတွင် အမြဲထာဝရပုန်းအောင်း၍ နေရမည်
လား။ နေနိုင်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့ စီးနင်း ယူဆောင်လာခဲ့ကြသည့်
ဂျစ်ကားများ အတွက်ကား အဖုံးအကာ မရှိ၊ ဝှက်ရန်၊ သိုရန်၊ နေရာမရှိ
ကော်လှသည်။ ကင်းလှည့်နေကြမည်ဖြစ်သော် ဂျာမန် ကင်းတပ်က အချို့
မရွေး တွေ့နိုင်သည့်။ သူတို့က မတွေ့ဘူးထား၊ နေ ထွက် လျှင် ရောက် လာ
ကြမည့် ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံ ပိုင်းလော့များက မုချ ကေနံ တွေ့မြင်ကြ
ထော့မည်။

ဟုမ်းသည် သူ့ ကိုယ် သူ ရှေ့လောကြီးမှုကို အပြစ်တင် မိ သည်။
 ယခုမှတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်ပြီ။ တကယ်တော့ ဟုမ်းသည် သူ့ သတင်း
 ရသည့် အတိုင်း လျှို့ဝှက် လေယာဉ်ကွင်းကို ဤနေရာတွင် အပ်ကျ မတ်ကျ
 ချက်ချင်း လက် ငင်း တွေ့ လိမ့် မည် ဟု သူက မမျှော်လင့်ခဲ့။ သတင်းမှာ
 အဲလ်ဟာရောက်ဆီ ခံတပ်ပျက်ကြီး အတွင်း၌ လေယာဉ်ကွင်းရှိသည် ဟု ရှိ
 ဖြစ်ပြီး ဟုမ်းက အတော် ရှာဖွေယူရလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ ယခုမူ ဤသို့
 မဟုတ် မထင်မှတ်ပဲ ဘွားက နဲ့ လာတွေ့နေရသည်။ နေမထွက်မီ နာရီဝက်
 ခရီးလောက်တွင်ပင် ကွင်းစပ်သို့ သူတို့ ရောက်လာကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် ချက်ချင်းပင် သူ၏ အရာရှိများကို ခေါ် ပြီး၊
 ဆွေးနွေးသည်။ အရာရှိ များမှာ ကက်ပတိန် ကာ့စ်တဲလ်မိန်း နှင့် မေဂျာ
 ဂီးလ်လော့အက်ရှ်တန် တို့ ဖြစ်သည်။

“ခုကျမှ ပြန်လှည့်ပြေးယင် နေထွက်လာမှာနဲ့ ပြေးလို့ လွတ်မှာ
 မဟုတ်ဘူး ထင်ပါတယ်။ ကာနယ်။ ဆယ်ငါးမိုင်လောက်ကလဲ သိပ်မြန်မြန်
 ကြီး မောင်းလို့ ရတဲ့ခရီး မဟုတ်ပါဘူး။”

ဟု ကာ့စ်တဲလ်မိန်းက အဆိုပြုသည်။ ဟုမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...
 “ဖီးလ် ကရော” ဟု မေးလိုက်သည်။

ဂီးလ်လော့ အက်ရှ်တန်က ပြန်၍မဖြေမီ ခေတ္တမျှ အချိန်ယူလိုက်ပြီး
 “တိုက်ဖို့ပဲခိုတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။ တောင်ကျန်းပေါ်က
 ခဲဘော်တွေကို ကျွန်တော်တို့က ကူကြမယ်”

“တိုက်...ရန်သူအင်အား ဘယ်လောက်ရှိတယ် ဆို တာ မသိရဘူး။
 ပြီးတော့လဲ တိုက်လေယာဉ်ပျံလာ...မလာလဲ သိရတာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့မှာ
 ခုခံကာကွယ်ဖို့ အစီအစဉ်တော့ရှိတယ်လို့ ဝါထင်တယ်”

“ကျွန်တော်တို့က အပေါ်စီးရနေပါတယ် ကာနယ်။ ပြီးတော့လဲ
 ရုတ်တရက် အလဲစစ်စီးနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရှိနေပါတယ်”

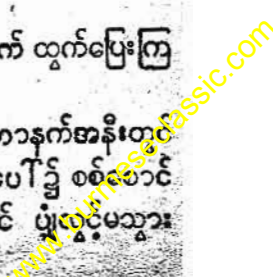
ဟု ဂီးလ်လော့-အက်ရှ်တန်က ပြောသည်။

“အင်း... တို့ လူနဲ့ ခဲ့ တဲ့ နှစ်ရက် လောက်က ဟာဆီမာတာလာမှာ
 တွေ့ခဲ့တဲ့ အာရပ် လူရိုင်းတွေနဲ့ ပြန်မတွေ့ရဘူး ဆိုယင်ပေါ့ကွာ၊ ဒီကောင်
 တွေဟာ ဂျာမန်တွေကို ကပ်ပါးရပ်ပါး တယ် လိုပီချင် ကြ တဲ့ အကောင်
 တွေပဲ”

ဟု ဟုမ်းက ပြောရာ ကာ့စ်တဲလ်မိန်းက...

“ဒီကောင်တွေ ဒီဘက် မလာပါဘူး။ ဓာခြား ဘက် ထွက်ပြေးကြ
 တာပါ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဟုမ်း နှင့် အရာရှိ နှစ်ဦးသည် ရှေ့ဆုံး ဂျစ်၏ ဘောနက်အနီးတွင်
 ဒူးထောက်လျက် ဆွေးနွေးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အပေါ်၌ စစ်လောင်
 တခု မိုးပေးထားသည်။ တတ်နိုင်သမျှ အတိုးဆုံး အသံပင် ပျံလွင့်မသွား

စေရန် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သားရေ ဂျာကင် များနှင့် လည်ပင်းတွင် ပဝါများစည်းထားကြသော်လည်း လေအေးကြောင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေကြသည်။ အသံကို နိမ့်၍ တိုးတိုးပြောနေကြသော သူတို့အသံများမှာလည်း ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းမှာ အသက် ၃၂-နှစ်သာ ရှိသော်လည်း သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ အသက် ၅၀-ခန့်လို ရင့်ရော်နေပေပြီ။ သိပ်ပြီး ဝလွန်းသူ မဟုတ်သော်လည်း ဝပ်ပိုင်ပိုင်နှင့် ဖျဉ်းဆွဲနေသူနှင့်တူလှသည်။ မကြာခဏ ဝမ်းပျက်တတ်သူ ဖြစ်၍ ကိုယ်ဓရကျနေသည်။ သို့သော် သူ့ကား ဘာမှမဖြစ်သလို သံမဏိ စိတ် ဓာတ်ဖြင့် နေကောင်း ဟန်ဆောင် နေသူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ မေးချွန်ချွန်တွင် မုတ်ဆိတ်မွေးစုစုကလေးရှိ နေရာ အချို့က ဖြူနေသဖြင့် သူ့မှာ အတော်စိတ်ဓာတ်ကျမိရှာသည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်မှ မည်းမည်းညိုညို ဆံပင်များတွင်လည်း ဖြူဆွတ်နေသည့် ဆံပင်အုပ်စုက ရှိနေသေးသည်။

အသက် ၃၂-နှစ်ခန့်ရှိ မေဂျာဂီးလ်လော့-အက်ရှ်တန် ကား ဟုမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာလှသည်။ ဝါဒီဝက်ဒမ်တွင် စားလိုက်အိပ်လိုက်ဖြင့် အသားအရေ ဆူဖြိုးပြီး ယခုအချိန်လောက် မည်သည့်အခါကမျှ သန်စွမ်း ကျန်းမာခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ သဲကန္တာရ အတွင်း ပေါက်တတ်သော အနာများလည်း လုံးဝ ပျောက်ကင်းနေပေပြီ။

ကဘွတ်တုလ်မိန်းမှာမူ အသက် ၄၀-ခန့်ရှိပြီးသူကား အရပ်သားဘဝတွင် မြေပုံများပုံနှိပ်ရောင်းချခြင်းနှင့် ခရီးသွားလမ်းပြအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် အက်စ်အေအက်စ် ဤလေကြောင်းအထူးတပ်ဖွဲ့သို့ ဖောက်ခွံသည်မှာ ၁၅-လခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ့တွင် ပြောင်းလဲမှုမရှိပေ။ စာတတ်ပေတတ် စီးပွားရေးသမား ဟန်ပန်ကမပျောက်သေး။ ဤကဲ့သို့သော စစ်မြေပြင်တွင်ပင် ကာလဒေသနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ကျနစွာ ဖြိုးလိမ်းဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည်။

ဟုမ်းက သူ့ထံမှ သင့်လျော်သော အကြံရ ကောင်းရဲ့ဟူသော အကြံဉာဏ်များဖြင့်ကြည့်နေသည်။ သူ၏အကြံများကလည်း မဆိုးပါချေ။

“ကျွန်တော်တို့ကို ရန်သူတွေက သိသွားကြလို့ စောင့်နေကြမယ်ဆို ယင် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှလုပ်လို့ မရတော့ပါဘူး၊ ဆုတ်ပြေးလို့ လဲအပိုပါပဲ၊ လမ်းကလဲ ပြေးလို့ ကောင်းတဲ့ လမ်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ လာကြတုန်းက ရန်သူကို ချက်ချင်းတွေ့လိမ့်မယ် မထင်ပဲ တပျော်တပါး လာကြတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကိုရန်သူက အဝေးကြီးကတည်းက မြင်နေမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစခန်းဟာ ရန်သူတွေရဲ့ လျှို့ဝှက်စခန်းဖြစ်လို့ ဂျာမန်တွေဟာကျွန်တော်တို့ကို သူတို့က စုမတိုက်ပဲနဲ့ အစင်ခံမလား၊ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ထက်မထိုက်ပဲ စောင့်နေတာလား၊ တနည်းပြောရယင်သူတို့ဟာ သူတို့ လုံခြုံလို့ဖြစ်မှာပဲ”

“ဒီလိုဆိုယင် လေယာဉ်ပျံပဲ ကြောက်စရာရှိတာပေါ့”

ကာနယ်ဟုမ်းက မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ကောင်းကင်မှာ ဘာလေယာဉ်ပျံမှ မတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ကောင်းကင်ကနေပြီး ကျွန်တော်တို့ကို မမြင်ဘူးဆိုကြပါစို့။ ဒီတော့ ဒီစခန်းမှာ ကင်းထောက်လေယာဉ်ပျံ မထားဘူးဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ မနေ့နောက်က၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီစခန်းနဲ့ သုံးဆယ့်ကိုးမိုင်လောက်မှာ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လေယာဉ်ပျံမှ မတွေ့ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ဘယ်လေယာဉ်ပျံမှ မမြင်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဒီတော့ ဒီလေယာဉ်ပျံတွေ လာဖင် အနောက်ဘက်က သို့မဟုတ် အနောက်တောင်ဘက်က လာတယ်လို့ ယူဆရမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

“ကိုယ့်လူ ပြောချင်တာက ဘာလဲ”

စိတ်မရှည်သော ဂီးလ်လော့အက်ရှတန်က ဝင်မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ကျွန်တော်တို့ မှာ နေထွက်မှာ နဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေလာမယ့် အချိန်ကလေးကြားမှာသာ အချိန် ရှိပါတယ်။ လေယာဉ်ပျံတွေ မနက်တိုင်း တကယ်လာတယ်ဆိုယင်ပေါ့လေ၊ လေယာဉ်ပျံတွေက ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ၊ ဂျာမန်တွေနဲ့ လက်နက်တွေကို လာချပေးကြတာလား၊ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက သူတို့မှာ ပျံသန်းစရာ လေယာဉ်ပျံ ဖယ်လို့ ရှိလားဆိုတာ သေချာဖို့လိုပါတယ်။ မြေပြင်က ထွက်တိုက်မှာ လောက်တော့ ကျွန်တော်တို့က ပြန်ချနိုင်ပါတယ်၊ မှုစရာမလိုပါဘူး၊ မြေအနေအထားကလဲ ကျွန်တော်တို့ဂျစ်ကားတွေထက် သူတို့ကားတွေက ပိုပြီး မကောင်းနိုင်ပါဘူး”

“တခွန်းတည်းပြေးယင်”

ကာနယ်ဟုမ်းက ဝင်ထောက်သည်။

“ဝင်စီးကြရုံပါပဲ”

ဟုကာ့စ်တဲလ်မိန်းက တခွန်းတည်းပင် ဖြေလိုက်လေသည်။

“ဖီးလ်....”

ကာနယ်ကမေဂျာ၏ အကြံကို တောင်းပြန်သည်။

“ကျွန်တော် သဘောတူတယ်၊ တကယ်လူတော်လူကောင်း ဆယ်နှစ် ယောက်ကို စခန်းထဲကို သွားပြီးအဝင်ခိုင်းမယ်၊ ခြောက်ယောက်က ကုန်းပေါ်က စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ လက်နက်ကြီးတွေနဲ့ ဂျစ်ကားတဝက်က ထိုးပောက်ဝင်ဖို့ လုပ်ရမယ်၊ ကျန်တဝက်က ဓာတ်ဆီတို့၊ ရေတို့၊ ရိက္ခာတို့နဲ့ သံမြန်မြန်ပြန်ဆုတ်ပြေးနိုင်ဖို့ အဆင့်စောင့်နေရမယ်”

“လေယာဉ်ပျံ တွေ မလာလဲ တို့ကတိုက်မှာပဲလား”

“တိုက်ကိုတိုက်ရမှာပဲ”

မေဂျာက မဆိုင်းမတူပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုယင် ကျွန်တော်ကို ပြန်လွှတ်ပါ”

ကားစစ်တဲလ်မိန်း ကပြောရာ ဂီးလ်လော့ အက်ရှ်တန် က

“ဘယ်နှယ်....” ဟု တအံ့တကြ မေးလိုက်သည်။

“ဂျစ်နှစ်စင်း၊ လူငါးယောက်နဲ့ ကျွန်တော်ပြန်မယ်၊ ကာနယ်တို့ စ၊ မတိုက်ခင်မှာပဲ အမြန်ဆုံးထွက်ခွင့်ပြုပါ”

“ဘုရား.... ဘုရား.... ဘယ်လိုပါလိမ့်” ဂီးလ်လော့ အက်ရှ်တန် က အလန့်တကြား အော်လိုက်သည်။

“ရေဒီယိုလဲလိုမယ်၊ လှိုင်းတိုရေဒီယိုလိုလိမ့်မယ်”

ကာနယ်ဟုမ်းက အေးဆေးစွာပင် ထပ်ဖြည့်နေသည်။

“ပေးနိုင်ယင်တော့ လိုချင်ပါတယ်ကာနယ်”

“မင်းတို့....ဟာ ဆိုတာတာလာအထိ အတူသွားကြပြီး လမ်းခွဲကြမယ် မဟုတ်လား၊ မင်းစိတ်ကူးဒီအတိုင်းပဲ မဟုတ်လား”

“နေပါဦးခင်ဗျား.... ဘာပြုလို့ သွား....”

မေဂျာ၏ စကားမဆုံးမီပင် ကားစစ်တဲလ်မိန်းက....

“ဒီလိုပါ မေဂျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီ တိုက်ပွဲမှာ နိုင်မယ်လို့ အာမမခံနိုင်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ဒီလေယာဉ်ပျံကွင်းရဲ့ သတင်းအမှန်ကို ဂျီအိပ်ချ်ကြူ (စစ်ဌာနချုပ်) ကို ရောက်ဖို့လိုပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ သဘော ပေါက် ပါတယ်၊ မင်းဂျစ် ကားနှစ်စင်းနဲ့ ရေဒီယိုယူသွား၊ ဒါပေမယ့် ကင်းသမားတွေရဲ့ ပထမ သတင်းပေးချက်ကို စောင့်ပြီးမှ ထွက်....ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ....ကာနယ်....”

အရုဏ်တက်ရန် ငါးမိနစ်သာ လိုတော့သည်၊ ထွက်ပြုစ နေရောင်ခြည်သည် ဟိုအဝေး မိုးကုပ်စက်စိုင်းဆီမှ ရေးရေးပျံပျံ ပေါ်လာနေပြီ။

ရှေ့ပြေးကင်းသမား ဆယ်နှစ်ယောက် သဲမြေပေါ်မှ တွား၍တက်သွားကြသည်မှာ ဆယ်နှစ်မိနစ်နှင့် ရှိပေပြီ၊ သူတို့သည် ချိုင့်ဝှမ်း အတွင်းရှိ လေယာဉ်ကွင်း အနီး ရောက်သော် သံဆူးကြိုးများ ကာရံ ထားပါက ဖြတ်တောက်၍ ကွင်းစပ်ရှိ အဆောက်အအုံများအနီး အထိ ဝင်ရောက်စုံစမ်းကြပေမည်။

ဟုမ်းသည် သူတို့ဆီသို့ မျှော်၍ကြည့်မိသည်၊ ဘာမျှမပြင်ရ၊ ဘယ်ကင်းသမားကိုမျှလည်း မတွေ့ရ။

သူ၏ ဝဲယာတွင် ဂျစ်ကား များ က တိုက်ပွဲဝင်မည့် ပုံဆဏ္ဍာန်ဖြင့် စီတန်း ရပ်လျက် အသင့် ရှိနေကြသည်။ ဆာဂျင်စတက်ဆင်း သည် သဲ ပြင်ပေါ်တွင် လျှောက်လျက် တွက်ချက်ကြည့်နေသည်။ တိုက်ပွဲလမ်းကြောင်း ပေါ်ရှိသဲတောင်ကုန်းမှာ ပေ ၂၀၀ ခန့်သာ မြင့်မည်။ အဆင်းမှာ လမ်းကြမ်း တမ်းကောင်း ကြမ်းတမ်းလိမ့်မည်။ သို့သော် မကြာမီပင် လမ်းအကြောင်း၊ ရန်သူတို့အင်အား၊ ရန်သူအနေအထား သတင်းစုံ သိရတော့မည်။

ဟုမ်း သည် သူ့ဂျစ်ကားပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ အောက် သို့ ဆင်းခဲ့သည်။

ကောင်းကင်သို့ စောင်းငဲ့ ပြီး နားစွင့် ကြည့်မိသည်။ မည်သည့် လေယာဉ်ပျံသံမှ မကြားရ၊ ယနေ့မနက် နို့ပို့ လေယာဉ်သည် နောက် ကျပါစေဟုလည်း ဆုတောင်းမိသည်။ သူသည် သဲကန္တာရစီးဖိနပ်နှင့် ဖြစ်သည်။ သဲပြင်၏ အရှေ့နားသို့ လျှောက်လာစဉ် တွင် ပင် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာသော ကင်းတပ်သား နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ သည်နှစ်ယောက်က ဘယ်သူပါလိမ့်၊ ဪ...ဂေါ့စလင်း၊ ဤနာမည် ဆန်းဆန်းကို သူက မမေ့၊ တပ်ကြပ်တယောက် ဖြစ်သည်။ ကျန် တယောက်က ကက်တရက်ချို။

ဤ နှစ်ယောက် သူ့ အနီးသို့ရောက်လာလျှင်ပင် ဟုမ်း က လက်အိတ်စွပ်ထားသော သူ၏လက်နှစ်ဘက်ကို ပါးစပ်တွင်အုပ်ပြီး 'ဘာသတင်းထူးလဲ' ဟု ခပ်တိုးတိုးမေးလိုက်သည်။

"ထူးတယ် ကာနယ် ခင်ဗျား...လေယာဉ်ပျံကွင်းက ပုံမှန်ကွင်းပါပဲ၊ ဖုံးအုပ်ထားတဲ့ လေယာဉ်ပျံ တွေကတော့ အများကြီးပဲ ငင်ဗျ၊ ဒါလောက်များတဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေ တခါမှ မမြင်ဖူးဘူး" ဟု ကက်တရက်ချို က မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် လေသံအုပ်၍ပြောသည်။

"ဘယ်လို အမျိုးအစား တွေလဲ"

"တိုက်လေယာဉ်ပျံတွေပဲ၊ အာအမျိုးအစားတွေမှန်းတော့ ကွဲကွဲပြားပြား မသိခဲ့ရဘူး ကာနယ်၊ ကျင်းတွေထဲမှာ ကျ ကျ န န ဖုံး အုပ် ထားပါတယ်"

"ဘယ်လောက်များသလဲ"

"ကျွန်တော် ရေကြည့်တာ အစင်း နှစ်ဆယ် ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က ကျင်းတွေ တူးနေကြတုန်းပဲခင်ဗျ၊ ညညကျမှ တူးပုံရပါတယ်"

"ပြေးလမ်းကရော"

"လေယာဉ်ပြေးလမ်း နှစ်ခုရှိပါတယ်"

"အဆောက်အအုံတွေကရော"

"တခုမှ မရှိပါဘူး၊ ကျင်း တူး ပြီး နေကြပါတယ်၊ အပေါ် ကလဲ ကင်းဘတ်တွေ မိုးထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တိုက်စွန့်တွေ သာမှ တွေ့ရတာပါ"

၁၄ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

“အစောင့်အင်အားကရာ”

ဂေါ်စလင်း သည် မပွင့်တပွင့်ရယ်လိုက်ပြီး၊ သူ့ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် အုပ်လိုက်သည်။

“ပြောဘောင် မပြောချင်ပါဘူး ကာ နယ်၊ ဒီ ဘက်မှာ စန္ဒရီ သုံး ယောက်ပဲ စောင့်နေတာရှိပါတယ်၊ ဒါပါပဲ”

“ဟုတ်ရဲ့လားကွ၊ သေချာရဲ့လား”

“ဂေါ်စီ ပြောတာ ဟုတ်ပါ တယ် ခင် ဗျ၊ ဘာ အမြောက်၊ ဘာ လက်နက်မှလဲ မတွေ့ရပါဘူး၊ သူ တို့ ပုန်းနေဖို့လောက်သာ လုပ်ထားကြပုံ ရပါတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ပြန်သွားရဦးမလား”

“မလိုတော့ဘူး၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဂျစ်ကား နံပါတ် ၄-မှာ နေရာ ယူကြ”

“ကျွန်တော်တို့ တိုက်ကြရမှာလား ကာနယ်”

“ငါးမိနစ်အတွင်း စတိုက်မယ်”

တပ်သား နှစ်ယောက်က သူ့ အနီးမှ ပြေးထွက်သွားကြစဉ် ကာနယ် ဟုမ်းသည် နောက်သို့ လှည့် ကြည့် လိုက် သည်။ နေဝန်းကြီးသည် ရွှေရောင် တောက်နေသည်။

အစစအရာရာ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ သူသည် သူ့ဂျစ်ကားရှိရာသို့ ခပ် သွက်သွက်လေး ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ချက်ချင်းပင် ပြေးတိုက် လိုက်ချင်သော်လည်း ရန်သူများ အံ့အားသင့် အငိုက်မိစေရန် အားလုံး စနစ်တကျဖြစ်စေချင်သည်။ တိုက်ပွဲမှာ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် သိုသိုသိပ်သိပ် ပြင် ဆင်ရသော်လည်း ရန်သူတို့အကြောင်း သိချင်စိတ်က သူ့အားလွှမ်းမိုးလာ သည်။ သူသည် သူ့ဘွတ်ဖိနပ်စီးဖြင့် သဲတွင်စိုက်ကြည့်သည်။ ဆာဂျင် စတက်ဘင်းပြောသည်မှာ မှန်သည်။ သဲခင်းသည်မာလှသည်။ ဤနေရာမှာ မိုးများရွာခဲ့လေသလား၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ သဲသဲမဲ့မဲ့ရွာချ စေတတ်အည့် တိမ်တိုက်တိမ်ဆိုင်များသည် တောင်ပိုင်း ကန္တာရအထိ ရောက်တတ်လေသ လော၊ ဤဒေသမျိုးကား ဘာမဆိုဖြစ်တတ်သည်ပင်။

သူ့ဗူးသည် ညွတ်လာသည်၊ ဗိုက်ထဲတွင်လည်း လေကထလာသည်၊ ခုတလော သူ၏ ဝမ်းပိုက်က သိပ်မကောင်းလှ။

သူသည် တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ခက်ခက်ခွဲခွဲတက်ခဲ့သည်။ ရောက်သော် ကက်စ်တဲလ်မိန်းအနီး ဝမ်းလျှားထိုးမှောက်လိုက်သည်။ ဤသို့မှောက်လိုက် ရ၍လည်း သူ့ကိုသူ ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်နေမိသည်။ ကက်ပတ်နီ ကာ့စ် တဲလ်မိန်းသည် အားကောင်းသော မှန်ပြောင်းဖြင့် ရန်သူစခန်းရှိရာသို့ ကြည့် နေသည်။

ရန်သူစခန်းတွင်း၌ အလင်းရောင်ကို တွေ့ရသည်။ စန္ဒရီများနှင့်လည်း နီးကပ်လှသည်။ ဟမ်းသည် စန္ဒရီဘယောက်အာလှတ်သံ လေးလေးတွဲတွဲဖြင့် ညည်းညူဆဲဆိုနေသံပင် ကြားနေရသည်။ ထိုစန္ဒရီကား ပရွက်ဆိတ်များကို ဆဲဆိုပြီး ခြေဖြင့် နင်းသတ်နေပုံရသည်။

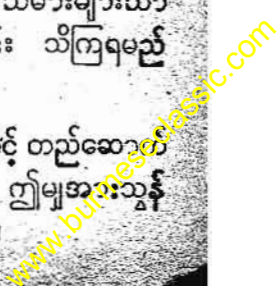
ကဘွတ်တဲလ်မိန်းက ကာနယ်အား မှန်ပြောင်းပေးလိုက်သည်။

ကာနယ်သည် လေယာဉ်ပျံကွင်းကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ဝှေ့ယမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ကင်းတပ်သားများ၏ သတင်းပို့ချက်သည် မှန်ကန်လှသည်။ သို့သော် သူတို့အပြောဖြင့် ထိုမျှကြီးကျယ်လှသောလျှို့ဝှက်စခန်းကြီးကို သူ့အား အထင်မကြီးစေခဲ့။ သူ့မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်မှ အံ့ဘနန်း ဖြစ်ရသည်။ ဤမျှ ကြီးကျယ်လှပုံမျိုးကို သူသည် တခါဖူးမျှ မမြင်ဖူးခဲ့ချေ။ ဤကုန်းပေါ်မှ ခုနစ်နှစ်ခန့်က ဘေးထိုးထိုးနေသော စခန်းကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ တြိဂံပုံစံ၊ စက်ဝိုင်းပုံစံ၊ လေးထောင့်စသဖြင့် ဂျီဩမေတြီပုံသဏ္ဍာန်များကို အရိပ်ထိုး ပြဘားသလို ဖြစ်နေသဖြင့် တကယ်ပုံသဏ္ဍာန်မှန် အနေအထားကို ကောင်းစွာ တွေ့နေရသည်။ ကောင်းကင်မှကြည့်လျှင် မူကား အပြားလိုက်သာ မြင်နေရသဖြင့် ဘာမှန်းမသိနိုင်ချေ။ လေယာဉ်ပျံ ပြေးလမ်းများကိုပင် ဆူးလေချွဲကလေးများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားပြီး လမ်း၏နံဘေးသားကို သဲဖြူးပြီး ကွယ်ဝှက်ဘားလေသည်။ ဘာကိုကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် သဘာဝအလျောက် အလေ့ကျ ဖြစ်နေသလို ထင်ရစေသည်။

ယခုမှ ဟမ်းသဘောပေါက်ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ကောင်းကင်တွင် ကင်းထောက်လေယာဉ်ပျံ မရှိခြင်း၊ ပတ္တရောင်ကင်းလှည့်မှု မရှိခြင်း၊ လက်နက်အကြီးစားများဖြင့် ခုခံကာကွယ်ရေး အစီအမံ မရှိခြင်းတို့ကို သဘောပေါက်မိသည်။ ဂျာမန်တို့အည် သူတို့၏ လက်ရာပြောင်မြောက်စွာ လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားသည့် ဤလေယာဉ်ကွင်းကို မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ အပေါ်မခံချင်၊ တစွန်းတစမျှ အသိမခံချင်၊ သူတို့အားအပြစ်မဆိုသာ သူတို့ထား သူတို့၏ လိမ်မာပါးနပ်မှုအပေါ် စွန့်စွန့်စားစား ကိုးစားထားကြသည်။ ထောက် လှမ်း ရေး အရာ ရှိ ကဘွတ် တဲလ် မိန်း ၌ ဘီဒူး အာရပ် များအတွင်း ထည့်သွင်းထားသည့် အထူးထောက်လှမ်းရေး သမားများသာ မြို့ခံလျှင် မည်သူမျှ ဤလျှို့ဝှက်စခန်း တည်ရှိနေကြောင်း သိကြရမည် မဟုတ်ချေ။

သို့သော် ဤလျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်းကို အဘယ်ကြောင့် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသနည်း၊ သူ့ရည်ရွယ်ချက်ကဘာလဲ၊ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှအားသွန်သွန်စိုက် အလုပ်လုပ်ထားကြသနည်း၊ ဘယ်အတွက်နည်း...။

ကားစံတံလဲမိန်းသည် ဘာမျှမပြောပဲ၊ ကာနယ် ပခုံးစွန်းကို သူ့
လက်ဖြင့် အသာအယာတို့လိုက်သည်။ နောက်လေယာဉ်ကွင်း ယာဘက်
အစွန်ဆီသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ဤနေရာမှ မြင်ရသည်မှာ သဲတောင်ကုန်းကလေးများ အဖြစ်သာ
မြင်ရသည်။ သို့သော်... သေချာစွာကြည့်လျှင် ကြီးမားလှသည့် ကျင်းကြီး
တခုအပေါ် ဟန်ပြုလုပ်ထားသည့် လူ လုပ်တောင်ကုန်းကလေးများ ဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရမည်။ ဘုရား... ဘုရား ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လှသည့်တွင်းကြီး၊
ပစ္စည်းပစ္စယမည်မျှ ဝင်ဆံ့နိုင်မည်ကို ဟမ်းကတအံ့တဩ ကြည့်မိသည်။
သေချာပါသည်။ ဤတွင်းကြီးအတွင်းဝယ် ဓာတ်ဆီများ၊ လက်နက်ခဲယမ်း
မီးကျောက်များက နေရာအများဆုံးယူမည်။ နောက် စားနပ်ရိက္ခာ၊ ရေနံ
တိုက်လေယာဉ်ပျံ များအတွက် အပိုပစ္စည်းများ ရှိချိမ့်မည်၊ ဤလေယာဉ်
ကွင်းသည် ရိုမဲလ်၏ ကြည်းတပ်သားများအတွက် ဟုတ်မည်ထင်၊ ဂျာမန်
တို့ မီးကုန်ယမ်းကုန် တန်ပြန်ဆိုးစစ်ဆင်သောအခါ လေကြောင်းမှ တိုက်
ခိုက်ရန် တည်ဆောက်သိုမှီးထားသည့် ရောမလေယာဉ်ကွင်း စခန်းကြီးပင်
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဤတန်ပြန် ဆိုးစစ်ကြီးသည် မည်သည့်အချိန်၊ မည်သည့်နေရာမှာ
စတင်လိမ့်မည်ကို မည်သူမျှ သိနိုင်ကြမည်မဟုတ်၊ ဂျာမန်စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
များပင် သိမည်မဟုတ်၊ သို့သော်... မမျှော်လင့်သော ဤနေရာမှထ၍ လေ
ကြောင်းမှ အကာအကွယ်ပေးနိုင်မည့် ဒေသများမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေး
တောစရာမလို၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေမြို့တမြို့မြို့တွင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ ထိုမြို့မှာ
တူးနှစ်တော့ မဟုတ်နိုင်။ သို့တန်ပြန်ဆိုးစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာသော် မြိတ်သျှ
တို့၏ အမှတ် (၈) တပ်မတော်ကြီး အငိုက်မိခံရသကဲ့သို့ ဤသဲကန္တာရတိုက်ပွဲ
သည် သမိုင်းတွင် ထင်ရှားလာပေလိမ့်ဦးမည်၊ ဂျာမန်ပင်ဇာ တပ်များသည်
စစ်ရေးစစ်ရာကို မျက်လှည့်ပြလိုက်သည့်သဖွယ် အံ့ဩရာ ကောင်းလောက်
အောင် ဒုတိယကြိမ်မြောက် ပြောင်းလဲပေးလိုက်သလိုလည်း ဖြစ်ပေလိမ့်
မည်။

ကျင်းကြီးများအတွင်း၌ လေယာဉ်အစင်း ၂၀- ရှိနေပြီ၊ နောက်
ထပ်လည်း ကျင်းကြီးတွေတူးနေဆဲ၊ လေယာဉ်ပျံ ၄၀ - ၅၀ ထားကြ
မည်လား၊ ဤအယ်ဟာရောက်ဆီ ရှေးခံတပ်ဟောင်းနေရာကို ကန္တာရ ခရီး
သည် အနည်းငယ်နှင့် ရှေးဟောင်းသုတေသီအချို့ သာသိကြသည့်နေရာပင်
တည်း။ ဟိုဝေးလံသော ကမ်းခြေဒေသကို မဲတိုက်နေကြစဉ် ဤနေရာ၌
နေတနေ အမြတ်ထွက်နေသည်။ ထိုနေတနေ ပေါင်းများစွာတွင် ဓာတ်ဆီ
ဂါလံ ထောင်ပေါင်းများစွာ သဲကျင်းများအတွင်းသို့လှောင်ခံပြီ၊ နောက်
ထပ်လည်း လောင်စာဓာတ်ဆီများ ပို့ဆောင်ဖြည့်တင်း နိုင်ခဲ့ကြသည်။
နောက် တိုက်လေယာဉ်ပျံ ၂ စင်း၊ ၄ စင်း၊ ၆ စင်း ပုံးကြဲလေယာဉ်ကြီး

များပင် စုဆောင်းထားရှိပြီး ရိုမဲလ်၏ တန်ပြန်ထိုးစစ်ကြီးတွင် အသုံးပြု
ကြပေလိမ့်မည်။

ဤနေရာမှ ပက်ဒီနိုင်းသို့ လေကြောင်းဖြင့် မည်မျှဝေးသနည်း။ မိုင်
၂၀၀ ခန့်သာ ဝေးလိမ့်မည်။ ဤခရီးသို့ သွားရောက်တိုက်ခိုက်ရန် လေ
ယာဉ်များများကို အချိန်ကပ်ပြီးမှ ခေါ်လိမ့်မည်။ လေယာဉ်ပျံ များကို ဖုံး
အုပ်ထားရာမှ လှန်လိုက်မည်။ လေယာဉ် အင်ဂျင်စက်များကို နှိုးကြမည်။
သူတို့လေယာဉ် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာတော့ ဓာတ်ဆီကအပြည့်၊ နောက် မြောက်
ဘက်စူးစူး ပင်လယ်ရှိရာသို့ ပျံသန်းလာဖို့သာ ရှိတော့သည်။ ဤသို့ရန်သူ
လေယာဉ်ပျံ များ ဤလျှို့ဝှက်စခန်းမှ ထလာမည်ကို ဌာနချုပ်မှ မည်သူမျှ
သိကြမည်မဟုတ်။ မောင်တီ(ဖီးလ်မာရှယ်မောင်ဂိုမာရီ)လည်း သိမည်မဟုတ်။
သူကား ယခုအချိန်အထိ အာရ်အေအက်ဖ် အကူအညီဖြင့် ရှေ့တန်းရှိ ရန်သူ
လေတပ်စခန်း ဟူသမျှ အရှိမခံပဲ အားလုံးဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည်ချည်းပင် ဖြစ်
သည်။

ဟုမ်းသည် ကက်ပတိန် ကာ့စ်တဲလ်မိန်းအနီးသို့တွား၍ သွားကာ ကပူတိန်
ထိုလက်တို့လိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြကာ သူ့လက်မကိုထောင်၍ ပြလိုက်
သည်။

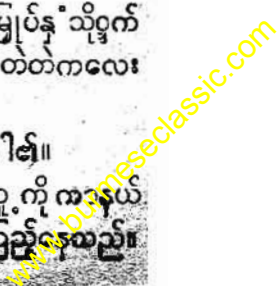
ကာ့စ်တဲလ်မိန်းက မျက်ခုံးကိုပင့်လိုက်ကာ -
“ခလား...”

ဟုမ်းက စိတ်ပါလက်ပါ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ဖြင့် ညိတ်ပြလိုက်
သည်။

ကာ့စ်တဲလ်မိန်းကား လျင်လှသည်။ နောက်ထပ်တခွန်း ပြောစရာ
မလို၊ သူလည်းကာနယ်ဟုမ်းကဲ့သို့ပင် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို သိလိုက်သည်။
ဤအချိန်ကိုက်ဗုံးနှင့် တူလှသောသတင်းကြီးကို အလက်ဇန္ဒားနှင့် ကိုင်ရိုရှိ
ထိပ်တန်းအရာရှိကြီးများထံ ပေးပို့ရမည်။

ယခု အက်စ်အေအက်စ် တပ်ဖွဲ့က ဘွားက နဲ့ လာ တွေ့ နေရသော
လေယာဉ်ကွင်းသည် တွေ့ ရိုး တွေ့ စဉ် သဲကန္တာရလေယာဉ်ကွင်းမျိုးလေး
ဟုတ်၊ အထိမခံရွှေပန်းကန် ဖြစ်နေသော မြောက်အာဖရိက စစ်မျက်နှာ
ထခုလုံး၏ အခြေအနေကို လွှဲပြောင်းပစ်လောက်အောင် အထူးအရေးကြီး
လှသည့် စစ်စခန်းကြီးဖြစ်နေသည်။ ထောင်ပေါင်း များလှစွာသော မဟာ
ဇိတ် တပ်သားများ၏ အသက်သည် ဤသဲကျင်းများအတွင်း မြှုပ်နှံ သို့ဝှက်
ထားသည့် အမြောက်ကျည်ဗုံးလက်နက်များ၏ ထိပ်ဖျားဝယ် တတ်ကလေး
မျှ ရှိနေချေပြီ။

ဤသည်ကို ကက်ပတိန်ကိုဘီကာ့စ်တဲလ်မိန်း သည် သိပါ၏။
တောင်ကုန်းကို ကွယ်ပြီး တရစစ်ပြေးသွားနေသည့် သူ့ကို ကာနယ်
ထမ်းက မှောက်နေရာမှ သမင်လည်ပြန် ကိုယ်ကိုလှည့်ပြီး ကြည့်နေသည်။

တိုဘီ သည် ပြေးယင်းပင် ဂျစ်ကား မောင်းသူများအား စူးချွန်ပြလိုက်ရာ ဂျစ်နှစ်စင်းသည် တန်းစီ ထားသည့် လိုင်းအတွင်းမှ တဖြည်းဖြည်းကလေး လှိမ့်ထွက်လာပြီး သူတို့ လာခဲ့ကြသည့် လာ လမ်းကို ခေါင်းတည် လိုက်ကြသည်။

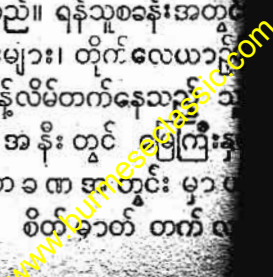
ကက်ပတိန် တိုဘီကွပ်ကဲလ်မိန်းနှင့် ဂျစ်ကားနှစ်စင်းသည် နောက် ၄-၅ နာရီခန့် အကြာတွင် ဤ ဂျာမန် ရန်သူစခန်းနှင့် ရေဒါဖမ်းမိခြင်းမှ ကင်းလွတ်သည့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်ရှိကြပေလိမ့်မည်။ ထိုနေရာရောက်သော် ဂျစ်များပေါ်တွင် ပါသည့်လှိုင်းတို့ ရေဒီယိုစက်ဖြင့် ဌာနချုပ်သို့ သဘင်းပေးပို့ပေလိမ့်မည်။

ကာနယ်ဟုမ်း သည် သူ့နေရာတွင် တင်ပျဉ်ခွေ၍ ထိုင်လိုက်သည်။ နောက် အနောက်ဘက်မှကောင်းကင်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ့နောက်ကျောဘက်မှ နေလုံးကြီး ထွက်ပြူစပြု နေပေပြီ။ နေရောင်က ဂျစ်ကားတန်းပေါ်ရောင်ပြန်ဟပ်နေသဖြင့် ဂျစ်များကို ကောင်းစွာမြင်ရ၊ ကာနယ်ဟုမ်းသည် နေရောင်ဖြင့် ပီပီပြင်ပြင်မြင်ရပြီဟု ယူဆကာ ရန်သူ၏ လျှို့ဝှက်စခန်းကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဂျာမန် တို့ကား တော်လှပါ၏။ ပီရီလှပါ၏။ နေရောင်ဖြင့်ပင် သူတို့၏စခန်းကို ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်၍ မရ။

ရန်သူ၏ စခန်းက တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လှသည်။ မနက်မိုးလင်းလှုပ်ရှားမှုမျိုး ဘာတခုမှ မတွေ့ရသေး၊ အကယ်၍ ကျင်းတူးသမားများအား နေမထွက်မီပင် အလုပ်သိမ်းစေဟန် တူသည်။ ယခု နေထွက်ချိန်တွင် ထိုလူများအား အစအနမူပင် မတွေ့ရတော့၊ အစောင့် စန္ဒရီများ ကြည့်ရသည်မှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပုံရသည်။ ဘယ်အချိန်တွင် စန္ဒရီ လဲသနည်း၊ နံနက်ခန့်နာရီတွင်လော၊ သို့မဟုတ် ရှစ်နာရီ မထိုးမချင်း မလဲဘူးလော၊ သဲကျင်းအဆောင်များအတွင်း၌ တပ်သား မည်မျှရှိသနည်း။

ဟုမ်းသည် မှန်ပြောင်းကို ထုတ်လိုက်ပြီး ပိုက်ကွန်များ၊ ဆူးခလဲဆူးနွယ်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည့် ကတုတ်ကျင်း အဝ များကို မှန်ပြောင်များဖြင့် ချိန်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုကျင်းများကား ဆီလျောင်ကျင်းကြီးများ ဖြစ်မည်။ အခြား ဘာမျှမတွေ့ရ၊ ကောင်းလှသည်။ သူ၏ တပ်သားကျော် ဆယ်နှစ်ယောက်၊ အစိုး အနင်း၊ အတိုက် အခိုက်၊ အဖျက်အဆီးကောင်းလှအော သူ့လူများအဖို့ အကွက်ကောင်းပင်။

ထို့နောက် သူသည် လှစ်ကန်မြင်လိုက်ပြန်သည်။ ရန်သူစခန်းအတွင်း ရောက်နေကြသည့် သူ၏ အက်စ်အေအက်စ်တပ်သားများ၊ တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်း၏ ကျင်း အနီး ပိုက်ကွန်အောက်ဝယ် တွန့်လိမ်တက်နေသည့် သူ့လူတယောက်၊ ဓာတ်ဆီလျောင်သည့် ကျင်းကြီး အနီးတွင် ခြေကြီးနုရင်ဘတ်ကပ်လျက်က တယောက်၊ ကာနယ်သည် တခဏအတွင်း မှာ ဖျမ်းနေ၍ မဖြစ်တော့၊ နွမ်းနယ်၍ မဖြစ်တော့ပဲ၊ စိတ်ဓာတ် တက်လှ

သည်။ သူ့တွင် ရင်တွင်းမှ တဒိန်းဒိန်းဖြင့် သွေး ခုန်နှုန်း မြန်နေသည်ကို သိလိုက်သည်။

ဂီးလ်လော့-အက်ရှ်တန် က သူ့ပခုံးကိုလာကိုင်သည်။

ဟုမ်း က လန့်သွားသည်။

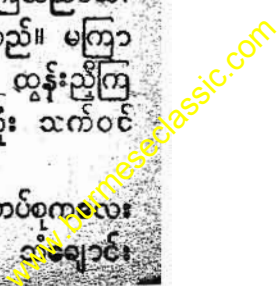
မေဗျာက သူ့အား ပါးစပ်က ဘာမျှ မပြောပဲ၊ ရန်သူ့စခန်း တနေရာသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

(၈)ဘီးတပ်၊ အက်စ်ဒီ၊ အေအက်စ်ဇက် ၂၃၂-အမျိုး အစား သံချပ်ကာ ကားကြီးနှစ်စင်း၊ ကာနယ်ဟုမ်း လုံးဝ မမြင်ခဲ့သော ကတုတ် ကျင်းကြီးထဲမှ တရွေ့ရွေ့ တက်လာကြသည်။ ဤကတုတ်ကျင်းကြီးမှာ လည်း ကျကျနန၊ သပ်သပ် ရပ်ရပ်၊ ရုပ်ဖျက်ထားသည့် ကျင်းကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။ သံချပ်ကာ ကားကြီးများ၏ ဘဲဥပုံတံခါးများကိုပင် လှမ်းမြင်နေရသည်။ ၂၃၂-တို့၏ အင်အား ကောင်းလှသော စက်သံ၊ သူတို့နောက် ချိန်းကြိုးဖြင့် ဆွဲလာသော ထရေလာတို့များ၏ ဂလိုဗ်လောင် အသံများပင် သံသဲကြားနေရသည်။ သံချပ်ကာကားကြီးတစ်စင်းလျှင် ထရေလာအတူ

(၈)တို့ဆွဲလာရာ ထိုထရေလာများပေါ်ဝယ် လူလေးဆယ်ခန့်လိုက် ပါလာကြသည်။ ဤသူများမှာ သဲကန္တာရ အတွင်း ဝတ်ဆင်သည့် အလုပ်သမား ဝတ်တောင်းဘိ အင်္ကျီတွဲလျက် အရှည်ကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ သူတို့တွင် ဦးထုပ်မပါ၊ ထို့ထက် ဘာလက်နက်မျှ ကိုင်ဆောင်ထားကြခြင်း မရှိသည်ကို ဟုမ်းက သတိပြုမိသည်။ ထို့ပြင် သံချပ်ကာ ကားကြီးများတွင်လည်း ရေဒီယိုများနှင့် လက်ပစ်ဗုံးချင်းများ ဖြုတ်ထားသည်ကိုလည်း သတိထားမိလိုက်သည်။

(၈) ဘီးတပ် ကားကြီးများသည် လေယာဉ်ပြေးလမ်း နံဘေးမှ တရွေ့ရွေ့ မောင်းနှင်သွားယင်း၊ အလုပ်သမားများအား လမ်းတလျှောက်၌ ချထားခဲ့သည်။ ထိုအလုပ်သမားများသည် ချုံဖွတ်ကလေးများ၊ ဆူးခက်များ၊ သစ်ပင်ငယ်ကလေးများကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ကြသည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်းကြီး ဘူးဘူးကြီး ပေါ်လာသည်။ တဖန် အလုပ်သမားများက လေယာဉ်ပြေး လမ်းနံဘေးအစွန်းများကို မြက်တံမြက်စည်းဖြင့် လှဲလိုက်ရာ လမ်းကိုရှင်းရှင်းကြီး မြင်သာလာသည်။ ထို့နောက် ပိာစည်ကြီး ၄-လုံး မျက်လှည့်ပြလိုက်သည့်အလား၊ ဘယ်က ဘယ်လို ထုတ်လာကြသည်မသိ၊ ပေါ်လာပြန်ပြီး လမ်း၏အဆုံးတွင် နေရာချထားလိုက်ကြပြန်သည်။ မကြာမီပင် လေကြောင်းပြု အချက်ပြမီးများနှင့် လမ်းပြမီးများ ထွန်းညှိကြပေလိမ့်မည်။ ၃-မိနစ်၊ ၄-မိနစ် အတွင်းမှာပင် စခန်းတခုလုံး သက်ဝင် ထွပ်ရှားလျက် ရှိနေလေပြီ။

ကွင်း၏ မြောက်ဘက်တွင်လည်း ယူနိုဖောင်းဝတ် တပ်စုကလေး နှစ်စု တန်းစီနေကြသည်။ ခရာမုတ်၍ လူစုခြင်း၊ ဥဩဆွဲခြင်း၊ သံချောင်း

ခေါက်ခြင်း၊ ဝီစီမှုတ်ခြင်း မရှိ၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နှင့် အိပ်ရာမှ ထကာ၊ လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေကြခြင်းသာ၊ လုပ်နေကျ အလုပ်များကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်နှင့် လုပ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မျှော်လင့်သည့် အတိုင်းပင် ပင်ဇာတပ်များကား ယခုကဲ့သို့ပင် စနစ်ကျလှပါပေ၏။

၂၃၂-သံချပ်ကာ ကားများ၏ အမြောက်ပြောင်းများက လွဲ၍ စခန်းတခုလုံး၏အတွင်း၌ လက်နက်ကြီးများ၊ စက်သေနတ် ကတုတ်များ ရှိပုံမရ၊ ယူနီဖောင်းနှင့် တပ်သားများတွင် လက်နက်များကိုင်ဆောင်ထားကြသည်။ မှန်ပါ၏။ သို့သော်... လူဦးရေက များလှသည်မဟုတ်။ တပ်စုတစုတွင် တပ်သား ၁၈-ယောက်နှင့် အရာရှိ ၂-ဦးစီသာ ဖြစ်၏။ အခြေအနေအရ အက်စ်အေအက်စ် တပ်သားများဘက်တွင် အလေးသားလျက် ရှိနေသည်။ ဂျစ်ကားများ တောင်ကုန်းပေါ်မှ အပြေးဆင်း၊ တပ်ဖြန့်၊ စခန်းတွင်းဝင် ထိုးဖောက်၊ သေနတ်တွေနဲ့ ပစ်ပါက၊ အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့များမှာ ဦးစွာကျကုန်ကြမည်။ နောက် မီးလောင်ဗုံးများ ပစ်သွင်းခြင်းဖြင့် ချွပ်ချွပ်ထွေးထွေး ဖြစ်နေစဉ် ဖျက်စရာရှိသည်တို့ကို ဖျက်ဆီး ဆုတ်ခွာလာ ရုံသာရှိစော့သည်။ သည့်နောက်တော့၊ လေယာဉ်ပျံများ၏ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန်သာ ရှိတော့သည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် တကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။ လည်ချောင်းနှင့် ပါးစပ်တခုလုံး တင်းကျပ်လာကာ၊ ခြောက်သွေ့၍ သွားသည်။ ရန်သူ့ စခန်းကို အနီးကပ် သွားကြည့်သူများလည်း သူတို့နေရာသို့ သူတို့ပြန်ရောက်လာကြပြီး၊ တပ်ဖွဲ့သားများ အားလုံးလည်း သူတို့ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်နေကြကာ၊ အမိန့်ကို စောင့်နေကြလေပြီ။ မကြာမီပင် စခန်းတွင်း ရောက်ရှိနေကြသော 'သူလျှိုတပ်သား'များအား သူတို့က တွေ့ရှိ ကြ ပေတော့မည်။ ဟုမ်း၏ နားတွင်း၌ လေယာဉ်ပျံ အင်ဂျင်စက်သံသံ သံလည်း ကြားနေရလေပြီ။ သူသည် ကိုယ်ကိုစောင်းလျက် သူ့အနီးရှိ မေဂျာဂီးလ်လော့အက်ရှ်တန်ကို ကြည့်လိုက်ရာ၊ မေဂျာသည် မှန်ပြောင်းနှင့် သူ့မျက်နှာ တပ်လျက်သား ရန်သူ့ စခန်းလှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဆီပေပါများမှ မီးစာများကို မီးရှို့ လိုက်ကြလေပြီ။ မီးခိုးမည်းမည်းများသည် မနက်ခင်း လေအေးအေးတွင် ဝေ့ကာ ဝိုက်ကာဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်နေကြသည်။ မကြာမီပင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံများ လာကြတော့မည်။ ထို လေယာဉ်ပျံများသည် မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်မှ ဖြတ်ဆင်းကြမည်ဖြစ်ရာ၊ ဂျစ်ကားတန်းကြီးကို ဘယ်လိုမှ ဖုံးကွယ်ထား၍ ရမည်မဟုတ်၊ လေယာဉ်ပျံများက မြင်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ရေဒီယိုများ အလုပ် ရှုပ်ကြ တော့ မည်။ သည့်နောက် ဘာဖြစ်မလဲ...၊ လေယာဉ်ပျံကြီးသည် ကွင်းသို့ မဆင်းပါ၊ ဝေ့ဝိုက်ပြန်တက်ပြီး ပျံသန်း

www.burmeseclassic.com

အားကြမည်လော...။ သူတို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည့် ကုန် တင် စခန်း သည် ဤနေရာမှ မည်မျှဝေးကွာသနည်း...။ သူ့စိတ်တွင်း၌ ရှုပ် ပွေ နေ သည်။ အဖရိုက်တိုက်၏ ပထဝီ အ နေ အ ထား ကို စဉ်းစား၍ မရပြီ။ သူသည် အထောက်လျက် တောင်ဆင်ခြေလျှောပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ မေဂျာ ဂိလ်လော့အက်ရှ်တန်သည် ကုန်းပေါ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန်၊ အမိန့်ပေးရန်၊ သူ့ကိုယ်ကသူ့ကို စောင့်ဆိုနေ သည်။ စောစောက ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်နေမှုနေရာသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးရန် ဝံ့ဆော်မှုက သူ့ ရင်ကို တင်းကျပ်ကျပ် ဖြစ်နေစေသည်။ သူသည် တပ်ဖွဲ့ အားများအား ဂျစ်ကားများပေါ်သို့ တက်ကြွရန် အချက်ပြလိုက်သည်။

လေယာဉ်ပျံသံများသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာလေပြီ။ ဟုမ်း သည် ရုတ်တရက် သူ၏ဂျစ်ကားရှီရာသို့ ထပြေးပြီး၊ ဂျစ်ကား အနီးရောက်သော်...၊ ဂျစ်ကားအပေါ် တက်လိုက်သည်။ နေရောင်က တောင်ကုန်းပေါ် ဖြာကျနေသည်။ သဲပြင်များသည် မည်းညိုမနေတော့။

ဟုမ်း ၏ စိတ်ထဲတွင် အကြောက်တမျိုး ပေါ်လာပြန်သည်။ မို.မို. ဆောက်မောက် သံပုံကလေးများအတွင်း ဂျစ်ကားများ မရုန်းနိုင် မကန် နိုင်ပဲ၊ နစ်နေမည်လား...၊ စခန်းအတွင်းသို့ တဟုန်ထိုးဝင်ရောက် စီးနင်း ရမည့်အဖြစ်ကြောင့် သူ့တကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားမိ ပြန်သည်။ ထို အတွင်း လေယာဉ်ပျံသံများက ကျယ်သထက် ကျယ်လာလေပြီ။ မကြာ မီ...။ သူတို့ခေါင်းထက်၌ ကြေးမြားကြီးဖုံးအုပ်လိုက်သလို လေယာဉ်ပျံ အုပ်ကြီး ပေါ်လာလေတော့မည်။

ဂိလ်လော့အက်ရှ်တန်သည် လက်ဖဝါး နှစ် ဘက် ကို ကားလျက်၊ ထက်နှစ်ဘက်ကို မြောက်ကာ ပြေးဆင်းလာသည်။ 'ဘာလဲ... ဒီကောင်က ဘာကိုပြတာလဲ၊ ဪ... အင်း- ဟုတ်ပြီ၊ လေယာဉ်ပျံ ဆယ်စင်း လာ နေတယ် ဆိုပါကလား...'။

ဂိလ်လော့အက်ရှ်တန် သည် ဟုမ်း ၏ ဂျစ်ကားအနီး ဝင်တိုက်မလို၊ ဆောင့်ပြီးရပ်လိုက်သည်။ ယခုအချိန်သည် တိုးညှင်းစွာပြောနေရန် မလိုပြီ။ ဤနေရာ၌ ဗြိတိန်နိုင်ငံ ရွှေတုန်းတော်သီချင်းကိုပင် သံပြိုင်ဟစ်အော် သီဆို ခြေပါက လေယာဉ်ပျံသံများကြောင့် စခန်းတွင်းမှရန်သူများ ကြားနိုင် မည်မဟုတ်။

“ရှစ်စင်း... ရှစ်စင်း၊ လေယာဉ်ပျံကြီးက ရှစ်စင်း၊ ၁၀၉-ရှမစ် ထိုက်လေယာဉ်က နှစ်စင်း...”

ဂိလ်လော့အက်ရှ်တန် က အော်၍ပြောခဲ့သည်။ ဤသယ်ယူပို့ ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံကြီးများသည် မိုင်-၃၀၀၀ အောက် ပျံသန်းနိုင်ကြသည်။ ထိုက်လေယာဉ်ပျံများမှာမူ မိုင်-၄၀၀ မျှသာ ဆီထည့်ပဲ ပျံသန်းနိုင်သည်။ ဤလေယာဉ်ပျံ အုပ်စုသည် တ နေ ရာ လွှင်

၂၂ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

ဆင်းသက်၍ ဆီဖြည့်ခဲ့ကြသည်လား...။ ဂျာမန်တို့သည် မိုင် ၄၀၀-မက၊ ဝေးလံသောနေရာမှ ရိက္ခာပစ္စည်းများ သယ်ယူနေကြကြောင်းကိုကား... ဟုမ်းက တွက်မိသည်။

မေဂျာ ဂီးလ်လော့အက်ရှ်တန်ကား ထောင်ချောက်ထဲတွင် မိနေသော ခွေးသမင်စပ်ကလေးတကောင်ကဲ့သို့ ခုန်ဆွဲခုန်ဆွဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ၏ ဂျစ်ကားမှာ အမှတ်(၈) ဂျစ်ကားဖြစ်သည်။ ဗယ် တောင်ပံကို သူက တာဝန်ယူရမည်။ ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ့လူများကို မည်ကဲ့သို့တိုက်ရမည်ဟု ပြောစရာမလိုတော့၊ သူတို့သည် ဤကဲ့သို့ စီးနင်းတိုက်ခိုက်ပုံမျိုးကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ အလားတူတိုက်ပွဲမျိုးကိုလည်း ဆင်နွဲခဲ့ကြဖူးပြီ။ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် အခြေအနေအလိုက် မိမိတို့ အကြိုက် လွတ်လပ်စွာတိုက်ရသည့် အခွင့်အရေးသည် သူတို့အတွက် ကြီးမားလှသော လုပ်ပိုင်ခွင့်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဤသည်ကား အက်စ်အေအက်စ် တပ်စုကလေးများ၏ အချက်အချာကျလှသော သေနင်္ဂဗျူဟာ ခံယူချက်ပင်တည်း။

“တက်...”

ဟုမ်းက ဟစ်အော် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မေဂျာသည် ပြုံးလိုက်သည်။ နောက်... ကာနယ်အား အလေးပြုလိုက်ပြီးနောက် သူ့ဂျစ်ကားရှိရာသို့ ပြေးလေတော့သည်။

ဂျစ်ကားများလည်း စက်ရုပ်ယမ်းသဖွယ် ညီညီညာညာ နေရာယူလိုက်ကြသည်။

ဟုမ်းသည် ဒရိုင်ဘာဘေးက သူ၏ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် မတ်တတ်ထ၍ ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ဒရိုင်ဘာက ကားစက်နှိုးထားပြီး ဖြစ်သည်။ နောက်ခုံပေါ်မှ ဗစ်ကာအမ်ဂျီ၏ ပြောင်းသည် ဂျစ်ကား၏ခါးပိုင်းမှ ဗယ်ဘက်လှည့်ကာ အသင့်ချိန်ထားသည်။ စက်ကလေးသမားသည် ပခုံးတွင် ဝလွယ်သိုင်းထားသော သားရေပတ်တွင် အေးဆေးစွာ လက်ပစ်ဗုံးများ ချိတ်ဆွဲလျက် ရှိနေသည်။ ကာနယ်၏ စတင်သေနတ်သည် သူ့ခြေထောက်နှစ်ခုကြား ဂျစ်ကားပေါ်ခင်းထားသည့် ဖော့ဖျာပေါ်ဝယ် အသင့်ရှိနေသည်။ ဤခြေဘင် ဖော့ဖျာသည် ကိုင်ရိုဟိုတယ်တရ၏ ရေချိုးခန်းအတွင်းမှ တစ်ခုတယောက်ကယူလာပြီး ခင်းထားခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ပထမဆုံးလေယာဉ်ပျံသည် သူတို့ခေါင်းပေါ် ပေါ်လာသည်။ တိုက်လေယာဉ်ပျံ ဖြစ်သည်။ မြောက်ဘက်သို့ဦးတည်ပြီး စောင်း၍ ပျံသန်းလာသည်။ သူ့နောက်တွင်မူ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံကြီးများ ခပ်နိမ့်နိမ့် ပျံသန်းလာကြသည်။

ရန်သူလေယာဉ်များများသည် လေယာဉ်ပျံကွင်းရှာရခြင်း၊ ပြေးလမ်းကို ချိန်ရခြင်းတို့ဖြင့် အလုပ်များနေကြပြီ။ တခက်တည်း မနက်စာစားရမည့်အရေးနှင့် တရားတမောအိပ်စက် အနားယူကြရမည့် အရေးကို တွေးတောနေကြ ကောင်းနေကြပေမည်။ သူတို့သည် ခရီးရှည်ပျံသန်းလာကြသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်၍ လာကြပေမည်။ ရုတ်တရက် သူတို့ ဂျစ် ၁၈-စင်းကို မြင်လိုက်ကြလျှင် အမျိုးအမည် ခွဲခြားရခြင်း၊ ရေဒီယိုသတင်း ပို့ခြင်း၊ လေယာဉ်ကွင်းသို့ပို့မုန်သွား၍ မဆင်းပဲ ကွေ့ကောက်ဆင်းသက်ရန် ပြင်ဆင်ရခြင်းတို့ကြောင့် အနည်းဆုံး တမိနစ်၊ တမိနစ်ကျော် ခန့် အချိန်ကြာပေမည်။

ဟုမ်းက ထိုမိနစ်ပိုင်းအချိန်ကို ယူလိုက်သည်။

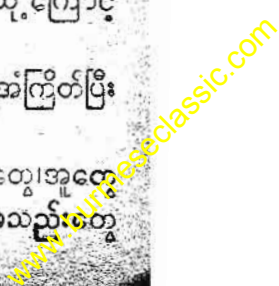
သူသည် သူ၏ပစ္စည်းသေနတ်ကိုထုတ်ပြီး၊ လေထဲသို့မြှောက်၍ တချက်ပစ်ဖောက်လိုက်သည်။

သူ့ဂျစ်ကားက ရှေ့သို့ရန်၍သိုးအထွက် သူသည် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ဂျစ်ကားကို အရှိန်ဖြင့်မောင်းပြီး၊ သဲများကို ရုန်းရသည်။ သဲများက ဘီးအောက်မှ ဖွာ၍ဖွာ၍ထွက်လာကာ ကာနယ်ကိုပင် လာ၍ပက်သလို ဖြစ်နေသည်။ ဒီရိုင်ဘာ ရောဘတ်၏ လက်မောင်းကြက်သားကြီးများပင် တောင့်တင်းလာသည်ကို ကာနယ်က တွေ့ရသည်။ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဂျစ်ကားတန်းကြီး ဟိုယိမ်းသည် ထိုးဖြင့် သဲများကိုရုန်း၍ လိုက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အားလုံးသောတပ်သားများသည် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသည်။ သူ့နောက်မှ ဇက်ကလေးသမား အဒမ်သည် ဗစ်ကာပြောင်းတံက ကာနယ်၏ခေါင်းကို မရိုက်မိစေရန် သေနတ်ရော ပြောင်းကိုပါ ဖက်လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝမ်းဗိုက်ကြီးများ ဖောင်းကားနေသော ပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်ပျံကြီးများသည် ကာနယ်တို့၏ခေါင်းထက်၌ နိမ့်နိမ့်ကလေးထိုးစိုက်ပြီး ဆင်းလာသဖြင့် အလွန်နီးကပ်လှရာ ကာနယ်က သူ့ဦးထုပ်ကို လေယာဉ်ဘီးဝင်ခိုးကို လှမ်း၍ချိတ်လိုက်လျှင်ပင် ရမတတ်ဖြစ်သည်။ သူက အော်ဟစ်ပြီး လိုက်ပါလာသည်။ သူသည် ဤကဲ့သို့ပင် တိုက်ပွဲများအတွင်း၌ သူ့လူများ စိတ်ဓာတ်မကျအောင် ဟစ်အော် အားပေးလေ့ ရှိသည်။ တပ်သားများက သူ၏ ကမူးရှူးထိုးစိတ်ကို သိကြသည်။ သူသည်လည်း သူတို့နည်းတူ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း လုပ်တတ်သည်ဟု သိကြသည်။ ထို့ကြောင့် သည်း သူတို့လေးစားကြသည်။

ဟုမ်းသည် ဂျစ်ကားဆောင့်သည်ကို သူ့လျှာကိုလိပ်၊ အကြိတ်ပြီး လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ဂျစ်ကား ချိုင်ထဲကျပြီလားဆိုလျှင် ဟုမ်းတွင် အသည်းတွေ၊ အူတွေ ထွန်းသန္တာလန်အောင် ဆွဲလှုပ်လိုက်သလိုဖြစ်ပြီး အူတွေ၊ အသည်းတွေ

ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှ ပြုတ်ထွက်ကာ၊ ဂျစ်ကားနံဘေးသို့ ပြေးဝင်ကုန်သည်ဟု ပင် ထင်မှတ်မိသည်။ ဂျစ်ကားက ခုန်လိုက်ပြန်ပြီဆိုပါက ရှေ့မှတန်းကို အချိန်မီ လှမ်း ကိုင် လိုက်ရသည်။ ဂျစ်ကားက တဟုန်ထိုးပြေးလျှင်လည်း သဲနဲ့နုပေါ်ကျပြီး ကျွံသွားမည် စိုးရပြန်သည်။ ဘုရား... ဘုရား၊ ဘီးမကျ ပါစေနဲ့...၊ ဘီးမကျ ပါ။ သို့သော် ... ဘီးပတ်များပိုလည်ပြီး မြားလွတ် သကဲ့သို့ အရှိန်ဖြင့်ပြေးပြန်သည်။ တခါ... သဲချိုင့်အတွင်းမှ နီညိုရောင် သဲကြောင်းပေါ် ကားရောက်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

သူတို့သည် တောင် ကုန်း များ မှ လွတ်သော် သဲညီညီပေါ်ဝယ် တရကြမ်းမောင်းနှင်ကာ အပြင်းတက်လျက် ရှိကြသည်။

၅-စင်း၊ ၆-စင်း၊ ၇-စင်း... ဂျစ် ကား တန်း ကြီး က လေယာဉ် ကွင်းသို့ တူရူမောင်းနှင်လာကြသည်။

သူတို့တွင် တပ်အလံများ လွှင့်ထူလာခြင်းမရှိ။ သို့သော်... ဂျစ် ကားများနောက်တွင် သဲတန်းကြီးက အလံကလေးများ ချိတ်ဆွဲလာသည့် သဖွယ် တသိတတန်းကြီးဖြစ်ပေါ် လိုက်ပါလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ပြာလဲ လဲ ဓာတ်ဆီအငွေ့ များက ရေခဲမတတ် အေးလှသည့် လေထုတစ် အမျှင် တန်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ ကားများအရှိန်ကြောင့် မြင်ကွင်းတခုလုံး မသဲမကွဲ...။

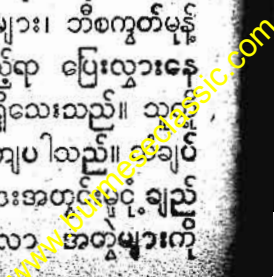
လက်ဝဲတောင်ပံမှ မေဂျာဂီးလ်လော့-အက်ရှ်တန်သည် သူ၏ ပစ် မှတ်ကို စတင်ပစ်ခတ်ရန် ကားတန်းမှ ထွက်ခွာသွားသည်။

လက်ယာမှ လက်ဖတင်နှင့် ဟော်ပွန်ကလည်း အလားတူ ပြုသည်။ အလယ်တွင်မူ ဆာဂျင် စတက်ဘင်းနှင့် နိုလ်တို့၏ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် ကာနယ်ဟုမ်း ရှိနေသည်။ ဤသုံးဦးကား ပျော့လျှင်ဖယောင်း၊ မာလျှင် သံချောင်း၊ ဒေါင်ဒေါင်မြည် စစ်သည်တော်များတည်း။

စောစောက မကျေမနပ်နှင့် တညည်းညည်း၊ တတူးတူးလုပ်နေ သော အစောင့် စနုရီသည် သဲပြင်ပေါ်ဝယ် တွန့်လိမ်သေဆုံးနေသည်။ သေနတ်က လက်ထဲတွင်ကိုင်လျက်၊ သူ့ သံခမောက်က ပက်လက်လန်လျက် သပိတ်တလုံးနှင့်ပင် တူသေးတော့၏။

ကာနယ်တို့၏ ဂျစ်များသည် သူ့ ကိုကျော်ဖြတ် လာခဲ့ကြသည်။ အပြစ်အပျက်များသည် မြန်ဆန်လှသည်။

ရန်သူ၏ လေယာဉ်ကွင်းသည် တနေ့တ၏ နေရောင် ကို ခံစားခါ စရှိသေးသည်။ နေရောင်ကြောင့် ရာဇမတ်ကွက်ပုံအရိပ်များ၊ ဘီစကွတ်မုန့် ရောင် အကွက်များအတွင်း၌ အသက်လုကာ ခြေဦးတည်ရာ ပြေးလွှားနေ ကြသူများ ယူနီဖောင်းနှင့် စစ်သားများက စည်းကမ်းရှိသေးသည်။ သူတို့ လည်း ပြေးကြပါ၏။ သို့သော် ပြေးပြေးပစ်ပစ်နှင့် နှစ်ကျပါသည်။ အချိန် ကာကားအတွင်းမှကွန်မင်ဒါများသည် သူတို့၏ အူတိုင်များအတွင်းမှ ချည် ပေါ်ချည် ဖြစ်နေကြ၏။ စက်ပြင်ဆရာများအား ထရေလာ အတူများကို

မြတ်လိုက်ရန် ဟစ်အော်ပြောဆို နေကြသည်။ ထရေလာတဲများကို မြတ်
လိုက်ပါမှ သူတို့၏သံချပ်ကားကြီးများကို လိုရာလှည့်ပြီး ရန်သူများအား
မြန်၍ တိုက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မက်ဆာရှယ် တိုက်လေယာဉ်ပျံများ ပြန်လာကြပြီ။ ကွင်းပေါ်သို့
ထိုးစိုက်ချလိုက်ကြသည်။ သူတို့၏ အမ်ဂျီ ၁၇-များက မီးတောက်အလင်း
များ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။ သူတို့က မြေပြင်ကို သုညဒီဂရီခန့်ချိန်ပြီး ဂျစ်
ထားများကို ပစ်ခတ်နေကြလေပြီ။

ပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံကြီးများသည် ခေတ္တမျှ ကာနယ်၏ မြင်
ကွင်းမှ ပျောက်နေသည်။ သို့သော် ကာနယ်ဟုမ်းက သူတို့ကို ဂရုစိုက်နိုင်။
သူတို့၏ ဂျစ်များသည် လေယာဉ်ကွင်းအသယ်ဗဟိုမှာ ရောက်နေကြလေပြီ။
သူ့ဝဘက်ကိုကြည့်လိုက်ရာ မေဂျာ၏အဖွဲ့က အမ်ဂျီများဖြင့် တရစပ် ပစ်
ခတ်တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့ယာဘက်မှ ဟော်ပွန်နှင့် သူကွပ်ကဲ
ရသည့် ယာဉ်နှစ်စင်းကိုမူ မတွေ့ရ။

တိုက်လေယာဉ်ပျံက ပစ်ခတ်လိုက်သော စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များ
ကြောင့် ဖွာကနဲ-ဖွာကနဲ သဲကြောင်းတန်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ဒရိုင်ဘာ ရောဘတ် က လက်ကိုင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထား
လိုက်သည်။ ဂျစ်ကားက ပြေးနေသူတိုင်းအား မြတ်တိုက်ချလိုက်ပြီး ထိုသူ၏
ကိုယ်ပေါ်မှ ကျော်နင်းလာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းလိုပင် ဂျစ်ကား
ကိုချွဲကျွဲလိုက်ရာ ဂျစ်ကားသည် ခေတ္တမျှ တစောင်းကြီးစောင်းပြီး စစ်
တန်းလျားတခု၏ အဝဆီသို့ ပြေးသွားတော့၏။

ဂျစ်နောက်ပိုင်းမှ အဒမ် ကလည်း သူ၏ ပစ်ကာ စက်သေနတ်ဖြင့်
တိုက်လေယာဉ်ပျံ၏ ဘေးသို့ဆွဲနိုင်သမျှဆွဲ၍ အသွားအပြန် ပစ်နေသည်။
ထိုအချိန်တွင်ပင် ဂျစ်ကားသည် စစ်တန်းလျားအဝအတွင်း ပြေးဝင်သွား
လေတော့သည်။

ပေါက်ကွဲသံနှစ်ခုက ဟုမ်းအား တုန်ခါသွားစေသည်။

သူသည် ကြို၍လွတ်ထားသော အက်စ်အေအက်စ် ဓရဲ့ပြေးများကို
မေ့နေမိသည်။ သူ့ဘို့ဗုံးကပေါက်ကွဲဟန်တူသည်။ ပိုက်ကွန် အပြတ်များ၊
သဲများ၊ ဖုန်များနှင့် လေယာဉ်ပျံကြီးပါ ပျံတက်သွားသည်ဟု ထင်လိုက်
ရသည်။ ကာနယ်သည် ကပျာကယာ သူ့ခေါင်းကိုလက်တွင်း၌ ကိုင်ထား
သော ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် ကာလိုက်မိသည်။ ရောဘတ် က ကာနယ်၏ အဖြစ်
ကိုကြည့်၍ သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

“ဓာတ်ဆီတွေလှောင်တဲ့ ဆီမောင်း၊ ဓာတ် ဆီ လှောင် ကန် တွေဆီ
မောင်း” ဟု ကာနယ်က အော်လိုက်သည်။

ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် များကား ဆေး သုတ် ထား သည့် တိုင် များ
အကြားတွင် ရှိနေသည်မှာ မြင်သာထင်သာ ရှိလှသည်။ ပိုက်များနှင့် ကန်

၂၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ဓား

လန်ကာများ မရှိတော့၊ လွင့်ထွက်နေလေပြီ။ အတွင်း၌ မှောင်နေသည်။ ဓာတ်ဆီနံ့ကိုပင် ကာနယ်က ရှူရှိုက်မိသည်ဟု ထင်မိသည်။ မီးခြစ်ဆန်ကို စောင့်မျှော်နေကြသည့်အလား ဓာတ်ဆီအပြည့်ဖြင့် ဓာတ်ဆီပုံးများ အစီအရီ ရှိနေမည့်အဖြစ်ကို ကာနယ်က တွေးမိသဖြင့်လည်း လောဘဖြစ်မိသည်။ ရိုမဲလ် အဖို့ တန်ဖိုးကြီးမားလှသည့် မီးပုံပုံကြီး။ ဟစ်တလာကလည်း ဤအကြောင်းကို ကြားသော် မည်မျှ ဒေါသဖြစ်လိုက်မည်နည်း။

သူ့ခေါင်းပေါ်ဝယ် တိုက်လေယာဉ်ပျံက မိုးပေါ်သို့ထောင်၍ တက်သွားပြန်သည်။ ဤအမြင့်နှင့် အကွာအဝေးမှာ တိုက်ပွဲနှင့် ဝေးကွာလွန်းလှသဖြင့် ကြောက်စရာမရှိ၊ လေယာဉ်ပျံကြီးများမှာမူ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်ချေးကြပြန်တူသည်။ သို့သော် မြေပြင်ပေါ်ရှိ ပင်ဇာတပ်သားများကား လူနဲ့-လူညွှန်များမဟုတ်ကြ။ သူတို့သည် အငိုက်အမိခံလိုက်ရသဖြင့် ခေတ္တမျှ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြသော်လည်း မကြာမီပင် သေနတ်များ မော်တာများကို သိုဝှက်ထားသည့် နေရာများမှထုတ်ကာ ပြန်လည်ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်နေလေပြီ။ လေထုတခုလုံး လက်နက်မျိုးစုံ အသံများဖြင့် ဆူညံနေသည်။

ကာနယ် သည် ခုံကိုမြဲမြံစွာ ကိုင်ထားယင်းက “ရော့ဟတ်...ငါပြောတာ ကြားရဲ့လား”

“ကောင်းကောင်းကြီး ကြားပါတယ်ဗေဗျာ”

ကာနယ်ဟုမ်း၏ အမှားပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူသည် အစကတည်းက ကြိုတင်သိထားဖို့ ကောင်းသည်။ သူ၏အင်္ကျီအောက်စီ ဓမ္မေ ပြေးမြေ့ဟောက်များသည် သူ့လိုပင် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်များကို တွေ့မြင်ကြပေလိမ့်မည်။ သူ့လိုပင် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်များကို ဖြိုဖျက်လိုသော လောဘစိတ် ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ သူသိဖို့ကောင်းသည်။ ဂျာမန်များ ဘာတွေ့လုပ်ထားကြ လုပ်ထားကြ၊ ဘယ်ပုံကာကွယ်ရေးတွေ့စီမံထားကြထားကြ ပထမဆုံးနှင့် ဗွေဆော်ဦး ဖျက်ဆီးပစ်ရမည့်နေရာကား ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်များ ဖြစ်သည်ကို သူ့ရဲဘော်များက သူ့နည်းတူ တွက်ကြလိမ့်မည်ကို သူသိဖို့ကောင်းလှတော့သည်။

ကွင်းထဲတွင် လက်နက်ဟပ်ဆင်ထားသည့် နေရာများရှိသည်။ ဂျပန်ထူဝတ္ထုများနှင့်တူသော အချပ်ကြီးများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားကြရာ ဂျာမန်တို့က ဤအဖုံးများကို ခွာချလိုက်ပြီး လက်နက်များကို အသင့်ပြင်လိုက်ကြသည်။

စတက်ဘင်းနှင့် နိုင်လ် သည် သူ့နောက်မှ ကပ်လျက်ပါလာခြင်းကို မသိဘဲ လာသည်။

နိုင်လ်၏ ဂျစ်မှ သေနတ်သမားမှာမူ ကျခဲပြီး ပိုင်ရှင်မရှိသော ဗစ်ကာ စက်သေနတ်သည် ပရမ်းပတာ ဝှေ့ယမ်းလျက် ပါလာသည်။ ဂျစ်ကား

ခင်းသည် ဂျာမန်တို့လက်နက် ခံကတုတ်ရှိရာသို့ အပြင်းမောင်းနှင်လာကြသည်။ ရန်သူ၏ ခံဘွင်းအတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာကြသည်နယ်။

ဤမိုက်မိုက်ကန်းကန်း လုပ်လိုက်သည့်အဖြစ်သည် စက္ကန့် ၉၀-မျှပင် ခြာလိုက်ပုံမရ။

ဗစ်ကာ သေနတ်သံသည် ဟမ်း၏ နားတွင်း၌ အသွားသည်၊ တဆက်တည်းပင် ဂျစ်ကားသည် အရှိန်နှင့် တောင်ထိုးမြောက်ထိုး ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ပြီး သူလည်း ဂျစ်ကားပေါ်မှ လွင့်စဉ်ကျတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခြင်း ဂျစ်ကားဘေးမှ သံဘောင်ကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိသည်။ ရောဘတ်ကို ကျည်ဆန်ထိလေပြီ၊ ကျောဒဏ်ရာမှ ထွက်နေသော သွေးကွက်သည် ဂုဏ်ထူးဆောင် ကြယ်တံဆိပ်ဘပ်ဆင်ထားသည့်အလား ရဲရဲနီနီကလေးဖြစ်နေရာမှ ကျောတခုလုံးပွင့်ထွက်လာတော့သည်။ ရောဘတ်သည် စတီရာဇိုင်းပေါ်သို့ မောက်ကျသွားတော့သည်။ ချက်ချင်းပင် နောက်မှ အဒမ်သည် သူ့သေနတ်ကိုလွှတ်ကာ စတီရာဇိုင်းကို ကိုင်ရန် ရောဘတ်အား ဘေးမှ တွန်းချရန်ကြိုးစားနေသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် စောစောက ကောင်းထင်သို့ ထောင်တက်သွားသည့် တိုက်လေယာဉ်သည် သူတို့အပေါ်သို့ ထိုးစိုက်ချလာသည်။ သူတို့တော့ လေယာဉ်မှ စက်သေနတ်လက်ချက်ဖြင့် နှစ်ခြင်းပြတ်တော့မည်ဟု ကာနယ်က ခန့်မှန်းလိုက်သည်။ ဂျစ်ကားကလည်း မီးထိုး၍ ပြေးမြဲပြေးနေသည်။ သူတို့ရှေ့တွင်ရှိသော ကျင်းထဲတွင်း ဖုံးအုပ်ခိုက်ထားသည့် လေယာဉ်ပျံသည် သူ့မျက်စိထဲတွင် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွက်ကြီးလာသည်။ ဤတွင်ပင် သူ့နံဘေးမှ အဒမ်အား တစ်စုံဖြစ်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ တရဟောကျလာသည့် စက်သေနတ် ကျည်များထိလေပြီ၊ ဂျစ်နောက်မှ ဗစ်ကာသည် အလေးပြုစိုက်သည့်အလား မြောက်ထောင်သွားသည်။ ဂျစ်ကားလည်း မြောက်တက်သွားသည်။

ဤအချိန်မှာပင် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်အဝမှ မီးနီကလေးတပွင့် ပွင့်ထွက်သည်ကို မြင်လိုက်ရပြီး တပြိုင်နက်တည်းလိုလိုပင် ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့်အတူ မီးဟုန်းဟုန်း ထတောက်လေတော့သည်။ ဆီလှောင်ကန်အတွင်းမှ ဂျာမန်များအား အရှင်လတ်လတ် မီးကင်လိုက်လေပြီ။

ဂျစ်ကားသည်လည်း ပိုက်ကွန်တစ်ခုကို ဝင်ချိတ်မိကာ ကျွမ်းပြန်ပြီး ဆွောက်သွားလေတော့သည်။ ကာနယ်ဟုမ်းလည်း သဲပေါ်သို့ ပစ်ကျသွားသည်။

နာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ရိုင်ဖယ်သံတချက် ကြားဖူးနားဝ ရှိနေသည့် ချိုင့်ဝှမ်းသံ၊ ဟိုအဝေးကြီးကလိုလို ကြားလိုက်ရပြီး ကာနယ်၏ ဗယ်ဘက်ထက်ခမောင်းအရိုးများလည်း ကွဲထွက်သွားပြီဟု အောက်မေ့ ရမလောက်ထွန်တက်သွားသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် နာကျင်လွန်းသည် ဒဏ်ရာဖြင့် သတိမေ့သွားလေတော့သည်။

+ + +

ကော်ပရယ် ပီဘီမက်နဲယာ အဖို့ အစစအရာရာ ချောချောမောမော ရှိနေရာမှ ရုတ်တရက် ဂျာမန်များ လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်လာကြသဖြင့် နောက်ဆုတ်လာကာ ကျင်းတခုအတွင်း ပုန်းအောင်းနေရသည်။ သူသည် ဂျာမန်တို့ အဖုံးအကွယ် ပြုလုပ်ထားသည့် ပိုက်တခုအောက်၌ ၅-မိနစ်တိတိ ကြာအောင် နေခဲ့သည်။ သူ့အနီးတွင်မူ လည်မျိုကိုညှစ်၍ အသတ်ခံခဲ့ရသဖြင့် သေနေသောဂျာမန် အာဖရိကတပ်မှ အစောင့်တပ်သား၏အလောင်း၊ သူက အေးအေးဆေးဆေးပင် မီးလောင်ဗုံး ၅-လုံးတွင် ကော်ဒိုက်ယမ်းကြီးများ တပ်ဆင်ထားခဲ့နိုင်သည်။

ထို့ပြင် သူ၏ကြီးမားလှသော မောင်းချခားဖြင့်လည်း ဓာတ်ဆီပုံးများနှင့် ဒီဇယ်အင်ဂျင်ပုံးများကို ဖောက်ခွဲနိုင်သေးသည်။ သူစိုးရိမ်သည်ကား ဤဓာတ်ဆီလှောင်ကန်နှင့် ဂိုက် ၂၀-သာ ဝေးသည့်နေရာမှ သေနတ်ကိုင်အစောင့်များ ဓာတ်ဆီအနံ့ ခံမိကာ သူ့လုပ်ရပ်ပေါ်သွားမည့် အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့လူသိုက်မှ မည်သူမဆို အစောင့်ကင်းသမားကို မတွေ့မရှိ၊ တွေ့ကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့တွေ့သော ဂျာမန်အစောင့်တပ်သားဘယောက်ကိုမူ သူက အပြတ်ရှင်းနိုင်ခဲ့၏။

ပီဘီသည် သူ့လိုရှေ့ပြေးတပ်ဦး တပ်သားများ ဘယ်ရောက်၍ ဘယ်မှာတာလုပ်နေကြသည်ကို သူမသိ၊ သူ့မှာမူကား ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်ကို တွေ့နေရသဖြင့် သူ၏ အဓိကပစ်မှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်သည်။ မည်သူကမျှ ကန့်ကွက်ကြမည်မဟုတ်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဆီလှောင်ကန် နှစ်ခု ရှိချေသေးသည်။ အကယ်၍သာ ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူတို့အား မနက်မိုးလင်းမှ ခေါ်လာမည့်အစား ညမှောင်မိုက်မိုက်တွင် ခေါ်လာပါက ထိုဆီကန်နှစ်ခုစလုံးကိုလည်း သူဖျက်ဆီးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည်လည်း ဤလျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်းကြီးကို လာရောက်တွေ့ရသဖြင့် သူများနည်းတူပင် တအံ့တဩ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်ဟု ပီဘီက တွက်သည်။ သို့သော် သူက ကာနယ်၊ ကာနယ် ဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့ထက်ပို၍ အမြင်ကျယ်ပေလိမ့်မည်။

ပီဘီသည် လွန်ခဲ့သည့်တလခန့်က နှင်းထူလှသည့် ရုရှားပြည် အကွကေးဆပ် စစ်မြေပြင်မှ ပြန်ရောက်ကတည်းက သူ့အထက်မှ အရာရှိများကို သိပ်ပြီး မကျေနပ်ချင်၊ ကော့ကေးဆပ်တိုက်ပွဲမှာ သူ့လို လူမျိုးအတွက်ပင် အသက်နှင့်နီးလွန်းလှသည်ဟု ထင်မိသည်။ ယင်းတိုက်ပွဲထဲ သူတို့ အက်စ်

အောက် အမြောက်အမြား ကျဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က မိမိတို့ထံ တပ်ကူ
မလွတ်ခြင်း၊ တိုက်ပွဲပြီးပြန်တော့တော့သည်း ကက်စိပိယံ ရေနံဆိပ်ကမ်းမြို့
ဖြစ်သော ဘာကုမ္ပဏီ မိမိတို့တပ်ရင်းများသို့ ပြန်ခေါ်သည့်အခါတွင် မြစ်ကူး
ရသည့် အစီအစဉ်ကို အချိန်ဆွဲ၍စီမံခြင်းတို့ကြောင့် ကာနယ်ဟုမ်းကို သူက
အပြစ်တင်ခဲ့မိသည်။

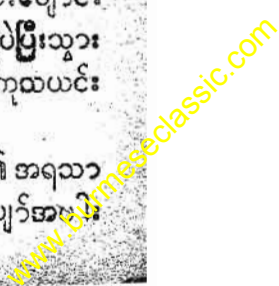
ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဒီကွန်နှင့်ဟုမ်းတို့လည်း အချင်းများခဲ့ ကြ
သေးသည်။

သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တိုက်ပွဲအောင်ခဲ့သည့်ကိစ္စမှာ ဘာမှအရာမထင်
သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို မိမိတို့အား သစ္စာဖောက်ရာကျခဲ့သည်ဟုခံစားခဲ့
ရသည်။ ဟုမ်းကြောင့်တော့မဟုတ်၊ မောင်တီ (ဂ) တပ်မကြီးနှင့် သူတို့
ကိုင်တွယ်၍ မရနိုင်သောအဖြစ်အပျက်များကြောင့်သာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ပီဘီ
ဒီကွန်နှင့် ဆာဂျင် ဘွတ်စကင်းမဲလ်တို့ ရုရှားသို့ သွားရောက်ကြစဉ်က ရိုမဲလ်
အားတိုက်ခိုက်နေသည့် မိမိတို့တပ်မှစစ်ဒီရေအရှိန်သည်အယ်အလာမိန်း၌ဖြင့်
အားနေပြီ ဖြစ်၍မိမိတို့သည်အပြန်တွင်ကန္တာရတိုက်ပွဲများ နှံ့ရလိမ့်ဦးမည်ဟု
မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်ရုရှားမှပြန်အရောက် ကိုယ့်တပ်နှင့်ကိုယ် ပြန်
လည် ပေါင်းစည်းမိချိန်တွင်မူ စစ်မျက်နှာသည် မိုင်ပေါင်း တသောင်းခန့်
အထိ ရှေ့ပြောင်းသွားချေပြီ၊ အံ့ဂျစ်ပြည်၊ ဆိုင်းနိုင်းမှတစ်ဆင့် မိမိတို့ မကျွမ်း
ကျင် အတွေ့အထိမရှိသော ထရီပိုလီ ဘက်သို့ ရောက်ရှိနေလေသည်။

ဤအဖြစ်များကြောင့်စိတ်ထဲတွင် မရိုးမရွဲဖြစ်မိသည်။ ဒီကွန်၊ ကင်း
ဗဲလ်နှင့် ပီဘီတို့အဖို့ တပတ်ရိုက်ခံရသလို ခံစားမိပြီး ပြောင်းလဲနေပြီဖြစ်သော
အခြေအနေထဲတွင် မိမိတို့မပါရသလိုလည်း ဖြစ်နေမိသည်။ ရုရှားပြည် နှစ်
ဘောထဲမှ ရက်သတ္တပတ် (၃) ပတ်ခန့် သက်စွန့်ဆံဖျား စွန့်စား တိုက်ခိုက်
ပြီးအပြန် ခြေကုန်လက်ပန်းကျလာသော ဒီကွန်သည် သူ့ အထက်အရာရှိကာ
နယ်ဟုမ်းနှင့် စကားများကြသည်။ တဦးနှင့်တဦး သူငယ်ချင်းပေါင်းပေါင်း
သင်းနိုင်ခဲ့ကြသည့် အက်စ်အောက်စ်တပ်ဖွဲ့မဟုတ်ပဲ အခြား တပ်မျိုးတွင်သာ
ဖြစ်ပါက ဒီကွန်သည် ယခုထက် ဆိုးဆိုးရွားရွား ပြောဆို ရန်ဖြစ်မိပေလိမ့်
မည်။ အက်စ်အောက်စ်တွင်မူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးချွန်မှုကိုလည်း အလေးထားသည့်
အားလျော်စွာ ဒီကွန်ကဲ့သို့ပင် ခြေကုန်လက်ပန်းကျလာသူ ဟုမ်းအဖို့ သူက
သူ့ကိုယ်သူ ပျော့ညံ့ သူ့ဟု ဝန်မခံလိုစဉ်တိုင်- ဒီကွန်အားဖျောင်းဖျောင်း
ဖျားပြောဆိုချေပလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ပြဿနာမှာ ကြီးထွားလာမှုမရှိပဲပြီးသွား
ရသည်။ ဒီကွန်အား ကိုင်ရုံးဆေးရုံသို့ သူ့ ခေါင်းမှဒဏ်ရာကိုဆေးကုသယင်း
(၁၀)ရက် အနားယူခွင့် ပေးလိုက်သည်။

ဆာဂျင် ကင်းဗဲလ်ကလည်း ခွင့်မရအရယူပြီး မြို့ကြီးပြကြီး၏ အရသာ
ခံစားရအောင် ဒီကွန်နောက်လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ပီဘီကား အပျော်အမူး

နေရာများကိုစိတ်မဝင်စား၊ ထို့ပြင်လည်း သူသည် ကာနယ်ဟုမ်းနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်နေသေး၍ ချွင့်တောင်းရန်မလွယ်လှ၊ ပြီးခဲ့သောနေ့ရာထိ ကုန်ဆုံးခါနီးလောက်က ပို့ဆက် ဆိပ်ကမ်းမြို့တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော ရေတပ်သင်္ဘောမှ ဘုရင့်ရေတပ်သား တဒါဇင်ခန့်နှင့် ပီဘီတို့သည် သီးသီးနားနား အရက်ဘားတခုတွင် မူးရမ်းကာဘားကိုဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ကာနယ်က ပီဘီကို မျက်မာန်ရှုနေဆဲဖြစ်သည်။

ပီတာဘင်းနက်မက်နဲယားခေါ် ပီဘီပီတုန်းကလေး၊ အိုင်းရစ်လူမျိုးလူသေးကလေး၊ ပင်ဖြုတ်မြန်လှသူ၊ မျောက်ကဲ့သို့ပေါ့ပါးသူ၊ ပြီးတော့ မွေးရာပါ တိုက်စစ်မှုူးကား ခွင့် ၁၀-ရက်ကြီးများတောင် မလို၊ ဘာကူအက်ရှ်ရန်တွင် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ကံ့မျှနှင့် မြို့ကြီးပြကြီးသို့ သွားရောက်အနားယူပြီး၊ စိတ်ဓာတ်တက်လာအောင် လုပ်စရာမလို...။

သူလိုသည်ကား၊ တိုက်ပွဲသာ...

ကာနယ်၏ စိတ်ထဲတွင် သဲကန္တာရတိုက်ပွဲ၌ ဘီပီ အား ပါဝင်လို၍ တမင်သက်သက် ဆွဲခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်ပေမည်။ ဒီကုန်နှင့် ကင်းဗဲလ် တို့အားမူ၊ အထက်လူကြီးအား မချေမင် ပြောဆိုမှုကြောင့် အပြစ်ပေးသည့်အနေဖြင့် ဤကြီးကျယ်လှသော တိုက်ပွဲမှ ပထမခြင်းလည်း ဖြစ်ပေမည်။ ဤတိုက်ပွဲကား အက်စ်အေအက်စ် များအဖို့ လွန်ခဲ့သည့် ဝက်ဘင်ဘာလအတွင်းက ဆင်နွဲ့ခဲ့ကြသည့် ဘင်ဂါဇီတိုက်ပွဲပြီးလျှင် အကြီးမားဆုံး တိုက်ပွဲတခုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း... ပို၍ဖြစ်နိုင်သည်က သဲကန္တာရ တိုက်ပွဲကျော်များအတွက် ဘာမဆိုဖြစ်နိုင်သလို ဤကိစ္စများမှာလည်း သူ့အလိုအလျောက် ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ပီဘီကား ယခုကဲ့သို့ ဟယ် ဟာ ရောက် ဆီ ကို သွားရောက်နေပြီး၊ ဂျာမန်တို့၏နားခေါင်းကို ဖြတ်နေရပြန်သဖြင့် ကျေနပ်မိသည်။ သူက သိမ်းငှက်မျက်စိနှင့်တူသော အရာရှိများ၊ ဆာကျင်များ၏ မျက်စိအောက်ဝယ် မသက်မသာ လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်းအတွက် ရန်သူတို့အား အဖျက်လုပ်ငန်းဖြင့် ဒုက္ခပေးနိုင်လျှင် လိုက်ရကျိုးနပ်ပြီး၊ တန်ဖိုးကျေပြီဟု တွက်သူဖြစ်သည်။

သူသည် ရှေ့ပြေး တပ် ဦး အဖြစ် ဘော်လံတီယာ လုပ်ခဲ့သည်။ ကာနယ် ကလည်း သူ့အား ဘော်လံတီယာ အဖြစ် လက်ခံခဲ့သည်။ ဤအချက်ကလေးများကတော့၊ ကာနယ်သည် ကောင်းလှသည်ဟု သူက ထင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ပီဘီသည် ဤသဲကန္တာရတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်လာခဲ့ပြီး၊ နေမထွက်မီအထိ သူ့စိတ်ကြိုက် လုပ်ခဲ့နိုင်သည်။ နေ ထွက် လာသော်... ဂျာမန်များ လှုပ်ရှားလာကြသည်။ လေယာဉ်ပျံများက ရောက်လာသည်။ ဤသို့ ရုတ်သဲသို့အတွင်း သူသည် စိတ်ထင်တိုင်းမပေါက်၊ ဤသည်ကို သူ

စိတ်ပျက်မိသည်။ ညအချိန်သာ ဖြစ်ပါက သူတယောက်တည်း ဤရန်သူ၏ ဇနီးကြီးတခုလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်သည်။ သို့သော်... ယခု သူသည် ရန်သူဂျာမန်တဦး၏ ဇီဝိန် ကို ခြွေ နိုင်သည်။ သူ၏ အဓိကလုပ်ငန်းကို အစောင့်များမသိပဲ လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် အပိုဆုအဖြစ် ကျင်းထဲတွင် ဝှက်ထူးကြသော တိုက်လေယာဉ်ပျံ ဘဏင်း၏ ဝမ်းဗိုက်အထိ သူ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ပြီး၊ ဆွဲမိုင်း တပ်ဆင်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ့အကြံက မိုင်းဗုံးခွဲကြိုးကိုဆွဲပြီး ကျင်းတွင်းမှ ထွက်ပြေးမည်။ မိနစ် ၁၀ ကျော်ခန့်သာ အချိန်ရလျှင် ဗုံးဒဏ်ကြောင့် လေယာဉ်ပျံကြီး မီးလောင်ပြီး မီးပေါ်သို့ မြောက်တက်မသွားမီ သူသည် ဘေးကင်းရာသို့ ပြေးနိုင်မည် ဟု ယုံကြည်သည်။

သူ့တွင် စတင်းသေနတ် ပါသေးသည်။ လေယာဉ်ပျံကို မိုင်းခွဲ၊ ငယ်ကျင်းတခုအတွင်း ဝင်ပု၊ ထိုင်နေရာမှ သူ့ပစ်ကွင်းအတွင်း ဝင်ရောက်လာသည့် ရန်သူများကိုပစ်မည်။ စောစောက မီးလောင်ဗုံးများ ဆင်ထားခဲ့သည့် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်အတွင်းမှ အစောင့်များမှာမူ တဦးမှထွက်လာနိုင်မည်မဟုတ်။ တခါတည်း မီးလောင်တိုက်သွင်းပြီး ဖြစ်နေမည်။ ဤအစီအစဉ် အကြံအစည်များသည် မှန်သည်ဟု သူ့အတွေးအကြံများအရ သူက သိသည်။

ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် အတွင်းတွင် ဓာတ်ဆီဗုံးများသည် ပါးလှသော သွပ်ဗုံးများဖြစ်သဖြင့် အပြင်သို့ ဓာတ်ဆီငွေ့ပျံ့ရာမှ ပူနွေးသောမြေအောက် ကျင်းအတွင်းဝယ် ဓာတ်ငွေ့များ ပျံ့နှံ့နေသည်။ မိမိလည်း တပါတည်း အရှင်လတ်လတ် မီးကင်ခြင်းကို ခံလိုပါက မီးခြစ်ဆန်တချောင်းနှင့် ကော်ဒိုက် ယမ်းတချောင်း ပစ်သွင်းလိုက်ရုံဖြင့် ကိစ္စပြီးနိုင်သည်။ သို့သော်... အက်စ်အေအက်စ်တို့၏ အထူးပြုလုပ်စီမံ ထားသော ခဲတန်ချောင်းမီးလောင်ဗုံးကလေး ၅-ချောင်းတွင် ချိန်ကိုက်စနစ်များ ပါသည်။ သူ့အချိန်တွင် ပေါက်ကွဲပါက ဆီလှောင်ကန်ကြီး တခုလုံး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ကာ ပေါက်ကွဲပြီး၊ ဘဝဂ်အထိ တက်သွားနိုင်သည်။ လေဟာနယ်ထု မွန်းသိပ်လာလျှင် အုံကြွလာမည်။ အုံကြွမှုနောက် ပေါက်ကွဲလာမည်။ ပေါက်ကွဲမှုနောက် ခေါင်းတိုင်မှထွက်သည့် မီးတောက်မီးလျှံ နှယ် မီးလောင်မည်။ သည်လိုပဲ ဖြစ်ချေမည်။

ပီတိက တွေးမိသေးသည်။ ဤမြေ အောက်သို့ လှောင်ခန်းမှာ ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် မဟုတ်ပဲ၊ ဂျာမန်တို့၏ အမဲဗူး၊ ပဲဗူး စသည်ဖြင့် သိုလှောင်ကန် ဖြစ်နေပါက သူ့ဘာလုပ်ရမလဲဟု ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးလိုက်မိသေးသည်။

ပီတိသည် ပိုက်ကွန်များအောက်ဝယ် ပြားပြားဝပ်နေသည်။ သူ့ဗိုက်အောက်ဝယ် ကင်းဖယ်ပတ္တူအုပ်ထားသည့် မည်းမည်းညစ်ညစ်၊ ပျစ်

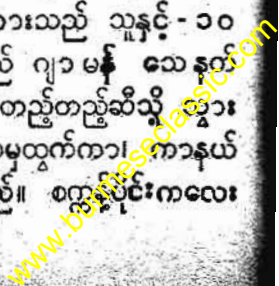
ပျက်ခဲ့ခဲ့ ဒီဇယ်ဓာတ်ဆီပုံးတွေ၊ ထိုနေရာမှ ပီဘီက အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ၊ သံချပ်ကာ ကားနှစ်စင်းက အလုပ်သမားများကို သယ်ဆောင်လာပြီး နေရာချထားသည်။ နောက်... အလုပ်သမားများက လေယာဉ်ပြေးလမ်းကို ရှင်းပေးနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် လေယာဉ်ပြေးလမ်းတွင် အမှတ်အသားများ ပြထားရသနည်းဟု ပီဘီကအံ့ဩမိသည်။ သဲကန္တာရတွင်းရှိ အက်စ်အေအက်စ် လေယာဉ်ကွင်းများမှာ ဤသို့မဟုတ်၊ လစ်ဗျားရှိ သဲကန္တာရမှသဲနှင့် ဤနေရာမှ သဲပျားသည် အမျိုးအစား တူပုံမရ၊ ဆာဗာရသဲနှင့် ပို၍တူပေလိမ့်မည်။ သဲအနေအထားကြောင့် ဤကဲ့သို့ အမှတ်အသားများ ပြုလုပ်ထားပုံရသည်ဟု ပီဘီက တွက်မိသည်။

သူပုန်းနေသည့်နေရာမှပင် လေယာဉ်ပျံများ ခေါင်းပေါ်မှ ပျံသန်းသွားကြသည်ကို မြင်နေရသည်။ မြေပြင်ပေါ်ရှိ လေယာဉ်ကွင်း အလုပ်သမားများလည်း များလာပြီဟု ထင်ရသည်။ နေလည်း တက်လာပြီ။ အဘိုးကြီး ဟုမ်းအဖို့ အခြားလုပ်ဖွယ်မရှိ၊ တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဂျစ်ကားများကို အပြင်းမောင်းနှင်လာကာ စခန်းအတွင်း ထိပ်တိုက်ဝင်စီးရန်သာ ရှိတော့သည်ကို သူက နားလည်လိုက်သည်။

ပီဘီသည် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်ကို စောင့်နေသည့် သေ နတ် ကိုင်တပ်သားများကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဗုံးများလို အချိန် ကိုက် ထားခဲ့ရာ အချိန်သည် ကြာများနေမည်လား...၊ သူက ၁၀-မိနစ်မှန်း၍ ချိန်ခဲ့သည်။ သို့သော်... ဗုံးများသည် နာရီများမဟုတ်ကြ၊ အချိန်မှန်ချင်မှ မှန်ကြမည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့်တော့ ဗုံးများထပေါက်ရန် နီးကပ်လာချေပြီ။

ထိုမှ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသော်... အက်စ်အေအက်စ် ဂျစ်ကားတပ်တရကြမ်းဝင်ရောက် လာကြပြီကို သူတွေ့ရသည်။ ဂျစ်ကားများက သူ့ဝပ်ကျင်းကို ဖြတ်ကျော်သွားကြသည်။ ဂျာမန်များ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးလွှားကုန်ကြသည်။ ပီဘီက ဆုံမိုင်း မဆွဲခဲ့သည်မှာ မှားလေပြီဟု ထင်မိသည်။ သို့သော်... ဗုံး ၅-လုံးကို ကြိုတင်ဆွဲထားရန်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်။

သူသည် ထိတ်လန့်ထွားသည်။ ဟုမ်း၏ဂျစ်ကားသည် သူနှင့် - ၁၀ ကိုက်ကျော်ကျော်မျှသာ ဝေးသည်။ ဂျစ်ကားသည် ဂျာမန် သေနတ်သမားများကို မျက်နှာပြုကာ ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် တည့်တည့်ဆီသို့ ထွားနေပါကလား...၊ ပီဘီသည် ရုတ်တရက် ပုန်းနေရာမှထွက်ကာ ကောနယ်ဟုမ်း၏ ဂျစ်ကားကို ဖြစ်အော်၍ တားလိုက်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းကလေးအတွင်းမှာပင် ထိုအကြံဖြစ်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်... အချိန်မရပြီ၊ ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်မှ မီးညှန်ထုတ်လာပြီ။ ဓာတ်ငွေ့များ ဆို့ပိတ်လာပြီဖြစ်၍ ညည်းတူးသံထွက်လာချေပြီ။ ဆီကန်ပေါက်တော့မည် တကား....။

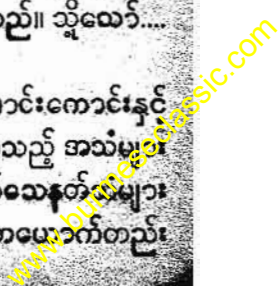
ပီဘီသည် သူ့အောက်မှ သဲမြေလှုပ်လာသည်ကို သတိထားလိုက်မိသည်။ ဆီကန်ကိုဖိုးထားသည့် ပိုက်ကွန်များအပေါ် သစ်ခက်သစ်ရွက်သဏ္ဍာန် ကပ်ချုပ်ထားသည့် ပိတ်စ၊ အဝတ်စကလေးများ လှုပ်ခါနေကြပြီကိုလည်း သူ့တွေ့ရသည်။

ဟုမ်း၏ဂျစ်ကားကို ကျည်ထိလေပြီ၊ ဂျစ်ကား ယိမ်းထိုးနေလေပြီ။ ကားမောင်းသမား ရောဘတ်မှာ စတီယာရင်တိုင်ပေါ် မှောက်ခုံကြီးပါလာသည်။ ကာနယ်ကား မှန်တိုင်းမိသော ရွက်လှေပေါ် လိုက်လာသည့် အလား....၊ ဂျစ်ကားဘောင်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကုန်းကုန်းကြီး လိုက်ပါလာသည်။ ဂျစ်ကားက သူ့ရီရာသို့ ပြေးဝင်လာနေသည်။

ပီဘီသည် ဒိုင်ဗင်ထိုး၍ ရှောင်လိုက်သည်။ သူနှင့် ပြေးဝင်လာသော ဂျစ်ကား၏ကြားတွင် လေယာဉ်ပျံကြီးကို ထားလိုက်သည်။ ဂျစ်ကားသည် လေယာဉ်ကိုယ်ထည်ကို ဝင်တိုက်သံ၊ လှည့်ကွေ့လိုက်သံ၊ မှောက်သွားသံများကို ကြားနေရသည်။ သူက မူ... လှည့်မကြည့်မိ၊ သူကား ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် ပေါက်ကွဲသွားပုံကို အညှို့ခံနေရသူပမာ မင်သက်မိပြီး ကြည့်နေမိသည်။ လှောင်ကန်အပေါ်မှ ဖို့ထားသည့် သဲကုန်းသည် ငှက်ပျောသီးမှည့်မှည့်တလုံးကို အလယ်အူချောင်းမှ ခွဲလိုက်သကဲ့သို့ ပွင့်စာလာပြီ။ မီးခိုးမည်းမည်းများနောက် မီးလျှံဝါဝါများ အံ့ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပထမတကြိမ်၊ နောက်တကြိမ်၊ တဖန်.... တတိယအကြိမ် ပေါက်ကွဲသံကြီးများ၊ မြေပြင်ပေါ်တွင် ပစ်ခတ်နေသော အမ်ဂျီသေနတ်သံများ၊ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ ပစ်ခတ်နေသော စက်သေနတ်သံများ အားလုံးကို ဖိုးလှမ်းသွားတော့သည်။ သူ့မြင်ကွင်းကို မည်းမှောင်နေသော မီးခိုးလုံးများက ကွယ်လိုက်ပြန်သည်။ သို့သော်.... ထိုကြားမှပင် ထွက်ပေါက်ဝတွင် မီးများခိုင်းဝိုင်းလည်နေပြီဖြစ်၍ ထွက်၍မရဖြစ်နေကြသော ဂျာမန်တပ်သားများ ဟစ်အော်ပြေးလွှားနေကြသည်ကို မြင်နေရသည်။ ပေါက်ကွဲမှုဒဏ်၊ မီးပူဒဏ်ကြောင့် သဲများလည်း မှန်တိုင်းထလာကာ၊ တရှိုးရှိုးဖြင့် မြည်ဟီးနေသည်။ ပီဘီက ပစ်ချင်သည်မှာ လက်ကိုယားနေသည်။ သို့သော်... ပစ်ကွက်ပစ်ကွင်းက ဘာတခုမျှမရှိ။

ပီဘီသည် သိုလှောင်ကန် ပေါက်ကွဲပုံကို ကြည့်အောင်းကောင်းနှင့် တအံ့တဩ ကြည့်နေမိသည်။ ပေါက်ကွဲရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အသံများ၊ တပြည်းပြည်းနှင့် တိတ်သွားသည်။ ရိုင်ဖယ်သံများ၊ စက်သေနတ်သံများ ကြားလာရပြန်သည်။ သည်တော့မှ ထူသည် ဤနေရာ၌သူတယောက်တည်း

မဟုတ်၊ သူ့ရဲဘော်များ အပြင်ဘက်တွင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်ဟု သတိရလိုက်သည်။

သူသည် လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက် ဝပ်ကျင်းမှ ထွက်ခဲ့သည်။

ကာနယ်ဟုမ်း၏ ဂျစ်ကားသည် ခြင်၊ ယင် ပိုက်အတွင်းမိနေသည့် ယင်ကောင်အလား၊ မှောက်လျက်သား ပိုက်များဖြင့် ငြိတွယ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပစ်ကာသေနတ်များ၊ သေနတ်စင်မှ ပြုတ်ထွက် နေသည်။ ရောဘတ်၏ကိုယ်သည် အောက်သို့ စောက်သိုးမိုးမျှော် ကိုယ်တပိုင်းကကျ နေသည်။ သူ့မေးဖျားမှ သွေးများတစက်စက် ကျနေသည်။ ယင်များ အုံ့ပင်နေရာ သူ့မေးတွင် မုတ်ဆိတ်ခမွေးလို မည်းမည်းစုစုကလေး ဖြစ်နေသည်။ ပီဘီ၏ ပာမဆုံးသူ စိတ်တွင် ဝေါလာသည်ကား၊ ဂျစ်ကားပေါ်မှ ရသမျှ လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်များကို ပြန်ယူရန်ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် အသုံးဝင်မည့် လက်ပစ်ဗုံး၊ ပစ္စတိုလ်သည်ဖြင့် ရောက်ယူမည်ဖြစ်၏။ သူသည် ပိုက်ကွန်ကို အသာတန်းဖယ်ပြီး သတိဖြင့် ထွက်လိုက်သည်။ ပိုက်ဖြင့် ငြိနေသော ဂျစ်ကားသည် လှုပ်လိုက်သဖြင့် ဟန်ချက်ပျက်သွားကာ အောက်သို့ ကျမည်ကဲ့သို့ တဲ့လဲ့ဖြစ်နေသည်။ ပီဘီက လျင်မြန်စွာ ကိုယ်ကို လိုမ့်ပြီး ရွှောင်လိုက်ရာ၊ ကာနယ်ဟုမ်း၏ ကိုယ်လုံးဖြင့် ဝင်တိုက်မိတော့သည်။

အဘိုးကြီးသည် သဲပြင်ပေါ်တွင် ပက်လက် လှဲနေသည်။ အိပ်နေသည်နှင့်ပင် တူသေးတော့သည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာဒဏ်ရာဒဏ်ချက်မျှ မရှိ၊ ပကတိ အကောင်းအတိုင်း၊ သို့သော်... သူ့လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းသည် ကောက်နေသည်။

ပီဘီသည် ကာနယ်၏ ဗယ်လက်မောင်းကို ရင်ဘတ်ပေါ်တင်လိုက်ပြီး၊ ကာနယ်ကို ဂျစ်ကားအောက်မှ ဆွဲပြေးကာ၊ လေယာဉ်ပျံကျင်း၏ ပိုက်များအတွင်း ဆွဲသွင်းခဲ့သည်။ မီးခိုးများကြား အပြင်တွင်ပြေးလွှားပစ်ခတ်နေကြသည်ကို ပီဘီက သိသည်။ ထိုခဏ၌ ရှုမစ်တိုက် လေယာဉ်တစ်စင်းသည် သူ့ခေါင်းပေါ်မှ နိမ့်စွာပျံသန်းသွားသည်။ မြေပြင်ပေါ်မှ မီးခိုးများ လေယာဉ်နောက်မှ တန်းပါသွားသည်ကိုပင် မြင်လိုက်ရသည်။ သူနှင့် ကာနယ်ကို တွေ့လိုက်သဖြင့် ပစ်တော့မည်ထင်ပြီး မှောက်လိုက်သည်။ လေယာဉ် ပြေးလမ်းပေါ်ဝယ် အက်စ်အေအက်စ် ဂျစ်သုံးစင်း မှောက်နေသည်ကိုပင် တွေ့လိုက်ရသည်။ ပက်လက်လန်နေသော ဂျစ်တစ်စင်းပေါ်မှ မေဂျာဂီးလ်လော့အက်ရှ်တန်သည် စတင်သေနတ်ဖြင့် တရစပ် ပစ်ခတ်နေသည်။ နောက်... မီးခိုးများထလာကာ မြင်ကွင်းကို ကွယ်သွားပြန်သည်။ မီးခိုးများအတွင်းမှ မေဂျာသည် ဂျစ်ကားပေါ်မှ ကျွမ်းပြန်ကျသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် သတိမေ့နေဆဲဖြစ်သည်။

ပီဘီက ကာနယ်အား စမ်းသပ်ကြည့်ရှုသည်။ ဒဏ်ရာမရှိ၊ အသက် ရှူမှန်သည်။ လက်ကောက်ဝတ်မှ သွေးတိုးကောင်းသည်။

ကာနယ်၏ လက်ချောင်းကို ကြည့်ပြန်သည်။ အင်္ကျီလက်အတွင်း ပျော့ခွေနေသည်။ တဂုတ်ဂုတ် အသံများလည်း ကြားရသည်။ သွေးတော့ မထွက်၊ ကာနယ်၏ လက်မောင်းသည် ဂျစ်ကားပေါ်မှကျရာတွင် အတွင်းမှ ကျိုးသွားပုံရသည်။ ဂျာမန်တို့၏ သေနတ်ကျည်ဆန် ထိမှန်ခြင်းမဟုတ်။

ကာနယ်အား ဤသို့မမျှော်လင့်ပဲ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပီဘီ တွင် အခြေအနေတမျိုး ပြောင်းသွားတော့သည်။ ကာနယ်အား ဂျာမန်များ တွေ့ရှိသွားပါက မည်သို့ဖြစ်မည်ကို ပီဘီက သိသည်။ ကာနယ်အား ဂျာမန် များက ဂတ်စတာပိုသို့ လွှဲလိုက်ကြမည်။ ဂတ်စတာပို ထောက်လှမ်းရေးက ကာနယ်အား စစ်ဆေးမေးမြန်းကြမည်။ နောက်.... ပစ်သတ်မည်။ အလွန် နာမည်ဆိုးလှလော အက်စ်အေအက်စ်မှ ကွန်မန်ဒိုတစ်ဦးကို အာဖရိကဂျာမန် တပ်က ဖမ်းမိသည်ဆိုပါက သူတို့အဖို့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းပင် ဖြစ်ပေမည်။

မြန်မြန်ဆန်ဆန်လုပ်မှ ဖြစ်ပေတော့မည်။ မည်သည့်နည်းနှင့် မဆို ကာနယ်အား ဤနေရာမှ အမြန်ဆုံးထုတ်သွားဖို့က အရေးကြီးလာသည်။ ဂျာမန်များ တပ်ပြန်မစုနိုင်မီနှင့် မိမိတို့၏ လက်ကျန်ရဲဘော်များ ဤနေရာမှ ဆုတ်ခွာမပြေးမီ၊ ကာနယ်အား ဂျစ်ကားတစင်းပေါ်စာင်ပြီး အမြန်ဆုံး မောင်းပြေးမှ လွတ်တော့မည်။

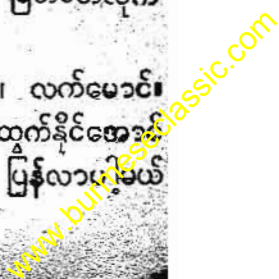
ပီဘီသည် ကာနယ်၏ ကျူးနစ် အပေါ်အင်္ကျီ ကြယ် သီး များကို ဖြုတ်၊ ရင်ဘတ်ကို ဖွင့်၊ ကာနယ်၏ ကျိုးနေသောလက်ကို ထည့်၊ ကျူးနစ် အင်္ကျီကို လက် ပေါ် မှ ပြန်ဝတ်၊ ကြယ်သီးတပ်၊ နောက်.... ခါးပတ်ဖြင့် လက်ရော ခါးပါ ပတ်စည်း၊ ခါးပတ်ဖြင့် မလုံလောက်သေးသဖြင့် မိုက်မှ ကြိုးတချောင်းကိုဖြတ်ကာ၊ ကာနယ်၏ ကိုယ်ပေါ် ထပ်မံ စည်းနှောင်ပြန် သည်။

ဤသို့ ပြုလုပ်နေစဉ် ကာနယ်က သတိရလာပြီး မျက်စိ ဖွင့် ကြည့် သည်။

လက်မှ နာကျင်လှသဖြင့် သူ့မျက်နှာ ရှုံ့ တွေ့သွားသည်။

ပီဘီသည် ကာနယ်၏ပါးစပ်ကို သူ့လက်ဝါးဖြင့် ဖြတ်ပိတ်လိုက် ပြီး၊ သူ့ခေါင်း ခါပြလိုက်ကာ....

“ငြိမ် ငြိမ် နေ ပါ၊ ခင်ဗျား ... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ လက်မောင်း ကျိုးသွားတာပါ၊ ဘာမှ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ စီကထွက်နိုင်အောင် ကျွန်တော် လုပ် ပါ မယ်၊ ခု တင် က လေး ပဲ ကျွန်တော် ပြန်လာပါမယ် ခင်ဗျား....”

အဘိုးကြီး၏မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ ယို စီး ကျ လာ သည်။
အိမ်မှာလွှင့် မည်းကြုတ်နေသည့် သူ့ မျက်နှာပေါ်မှ မျက်ရည်ကြောင်း
များက စမ်းချောင်းကလေးသဖွယ် ဖြစ်သွားသည်။

ပီဘီသည် သူ့ လက်ဖဝါးကို ကာနယ်၏ပါးစပ်မှ မရုပ်သေး၊ ပိတ်မြ
ပိတ်ထားလည်။ သူ့ လက်အောက်ဝယ် အဘိုးကြီး၏ ပါးစပ်က လှုပ်လှုပ်ရှုရှု
ဖြစ်နေ သည်ကို သူ သိ သည်။ ဘုရား.... ဘုရား.... အဘိုးကြီးမှာ ဒီပြင်
အတွင်းဒဏ်ရာတခုခု မရှိပါစေနဲ့ဟု သူက ဆုတောင်းမိသည်။

“ကာနယ်.... ငြိမ်ငြိမ်နေပါ”

ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ့ နားကိုစွင့်ထောင်နေကြောင်း ပြလိုက်သည်။

“စိမ့်.... ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေပါခင်ဗျား....”

ဟုမ်းက နားစွင့်ဟန် ပြလိုက်သည်။

ပီဘီသည် ဤနေရာတွင် စကားပြောနေ၍မဖြစ်၊ တနည်းဆိုသော်၊
ကာနယ်က အမိန့်တစုံတရာ ပေးလိုက်မည်စိုးသဖြင့် ဘာမျှ မပြောတော့ပဲ၊
စတင်းသေနတ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး၊ ပိုက်များကြားမှ တိုးထွက်ခဲ့လေ
တော့သည်။

သူ့ တင် ရည်မှန်းချက်တခု ရှိသည်။ ဘီး ၄-ဘီးပေါ်ဝယ် ထောင်
လျက်သား ရှိပြီး၊ မောင်း၍ရမည့် ဂျစ်တစင်းရရေး၊ ထို့ထက် ဖြစ်နိုင်သေး
လျှင် အက်စ်အေအက်စ် အရာရှိတဦးကို တွေ့ရေး ဖြစ်သည်။ အရာရှိကို
တွေ့လျှင် သူ့ ပခုံးထက်ဝယ်၊ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးကြီးဖြစ်နေစေသာ ကာနယ်
ဟုမ်းကို လွှဲပြောင်းပေးရန် ဖြစ်သည်။

ဂျစ်တစင်းကို တွေ့ပါပြီ။ သူ့ နေရာနှင့် ဂိုက် ၃၀-မျှပင် မရှိ။
လေယာဉ်ပြေးလမ်းနှင့် ယှဉ် လျက် ရပ် ထား သည်။ ဂျစ် ကား ပေါ် ဝယ်
ဂျာမန်တို့ လေ ယာဉ် ပျံ ပြေး လမ်း ကို ရုပ်ဖျက်ထားရာ၌ အသုံးပြုသည့်
၃-ထပ်သား အပြားပေါ် ကပ်ထားသော သစ်ရွက်သစ်ကော်များ ပါရှိနေ
သည်။ မြင်ရသည်မှာ ဂျစ်ကားကို နတ်ပူဇော်ပသရန် ပန်းကုံးတင်ထား
သလို ဖြစ်နေသည်။ ဂျစ်အနီးတွင်မူ ဂျာမန်ဇော၊ မြိတိသျှများပါ မတွေ့ရ။

ယခုအခါတွင် မီးခိုးများရှင်းနေပြီး တိုက်ပွဲကို ကြည့် ရ သည် မှာ
အခြေအနေ သိပ်မကောင်းလှ....။

တိုက်လေယာဉ်ပျံ များက ဝင်ရှုပ်ကြ၍ တိုက်ပွဲအခြေအနေ ပြောင်း
သွားရသည်။ အက်စ်အေအက်စ် ၏ မူလရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော အင်္ဂါပမ်း
တိုက်ပွဲမှာ ရည်ရွယ်သလို မဖြစ်တော့ပဲ၊ လေယာဉ်ပျံ များကြောင့် ပျက်
ပြားသွားရသည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေ ယာဉ် ပျံ ကြီး များ သည်
ထက်ကောင်းကင်၌ ပျားများသဖွယ် အမြင့်အမျိုးမျိုး၌ ပျံ ဝဲလျက် ရှိနေ
ကြသည်။ တိုက်လေယာဉ်ပျံ နှစ်စင်းက သူတို့အောက်မှာ ဖိမိတို့ရဲဘော်
များအား ပျံ ဝဲပစ်ခတ်လျက် ရှိသည်။ ဤနှစ်စင်းက စက်သင်္ချောက်ကိုသာ

သည်။ လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့ ဗုံးမချ၊ ဗုံးချလျှင်လည်း လေယာဉ် ပြေး
ထွက်သွားနိုင်သည်။ သို့မဟုတ်၊ ဆီကန်များထိပြီး မီးလောင်နိုင်မည်။

လေယာဉ်ပြေးလမ်းအစွန် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာတွင် ဂျစ်ကား ၃-ငါး
လမ်းမြင်ရသည်။ သံချပ်ကာ ကားကြီးတစ်စီးကို ဝိုင်းတိုက်နေကြောင်း
မြင်သည်။ ပရက်နိုင်လ်၏ ဂျစ်ကား ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်လှည့်ပြီး ပစ်နေသည်။

မီးများက နေရာအနှံ့ လောင်နေသည်။ အကပ်အအကပ် တပ်ဦး
များ ကောင်းစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။ မိမိတို့
တည်းသားလျှင် မဟုတ်၊ အခြား ရဲဘော်များကလည်း မီးလောင်ဗုံးများ

အောင်မြင်စွာ ခွဲခွဲနိုင်ကြသည်။ ဝှက်ထားသည့်လေယာဉ် ၄-၅-၆ စင်းကို
ပောက်ခွဲနိုင်ခဲ့သည်။ ဒို့သီလောင်ကန်ထားရာ တောင်ကုန်း တခုလည်း မီး
လောင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရင်ထိုင်တိုက်ပွဲမှာမူ ပြန် ကျ နေ သည်။

ကြီးကျယ်သလို ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်... မြေပြင်တွင် အလောင်းများ
ထား၊ တကယ် အကောင်အထည်နှင့် ရှိခြင်း၊ ထိုးတက်သွားလိုက်၊ ပြန်
ဆီးဆင်းလာလိုက်ဖြင့် တရုတ်ပစ်ခတ်နေသော တိုက်လေယာဉ်ပျံ များကမူ

သုခကျယ်သေ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြောင်း သတိပေးနေသလို ဖြစ်နေရာ တိုက်ပွဲမှာ
တကယ်ပင် ကြီးကျယ်လှပါသည်။ လွင်တီးခေါင်တွင် တိုက်နေရပြီး၊ ပြေး
ပေါက်မရှိ၊ အသားလစ်ထွက်သွားရန် ဖြစ်နိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးတွင်

ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်... ပိတ်အဖို့ကား၊ မဖြစ်ဖြစ်အောင် အလစ်ထွက်သွားရန်
ကြိုးစားရပေမည်။ သူနှင့် ကာနယ် အတွက်ကား မဖြစ်မနေ ထွက်ရမည်။
အခြေအနေမှ သူသည် နောက်မှ ကာနယ်က တန်းလန်းတန်းလန်းနှင့်

ထွက်နိုင်မည်လား။

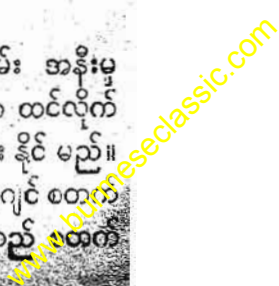
ပိတ်သည် ဂျစ်ကားဆီသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးသွားသည်။

စစ်ရေးပြ ယူနီဖောင်း၊ သားရေဖိနပ်စုံ၊ ခေါင်းထက်၌ သဲရောင်
အဝတ်ဖုံးသံခမောက် ဦးထုပ်ဆောင်း၊ ဂျာမန် အာဖရိက တပ်ဖွဲ့မှ ဂျာမန်
စင်သား ၄-ယောက်သည် ကိုယ်ကို တောင့်တင်းထားကာ၊ ခြေထောက်ကို

ကွေး ပဲ တဖြောင့်တည်း ခြေနှင့်ပြီး ပြေးနေသည်။ သူတို့၏ ဟန်ပန်ကို
ငြိတိသျှ တပ်သားများက ပြက်လုံး ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်... သူတို့
ပြေးပုံမှာ မြန်ဆန်လှသည်။

ဤ ၄-ယောက်သည် ဂျစ် ကားကို လေယာဉ်ပြေးလမ်း အနီးမှ
ဆွဲယူကြရန် တာဝန်နှင့် ပြေးလာကြသူများဖြစ်မည်ဟု ပိတ်က ထင်လိုက်
သည်။ ဤဂျစ်ကားကို ရွှေ့လိုက်မှ လေယာဉ်ပျံ များ ဆင်း နိုင် မည်။

ခွက်ချင်းပင် ပိတ်သည် ဂျစ်ကားနံဘေးတွင် လဲနေသော ဆာဂျင် စတင်
ဆင်း ကို မြင်လိုက်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤဂျာမန် ၄-ယောက်သည် တက်

ဘင်းအား အရှင်လတ်လတ်ဖမ်းမိရန် ကြိုးပမ်းနေကြသည်ဟု ထင်လိုက်ပြန်သည်။

စတက်ဘင်းမှာ သဲပြင်ပေါ်ဝယ် သွေးအလူးလူးဖြင့် ပက်လက်လန်လဲနေသည်။ တကိုယ်လုံးလည်း တုန်လိမ်ကောက်ကွေး နေသည်။

ဂျာမန်လေးယောက်သည် စတက်ဘင်း ရှိရာသို့ ပြေးနေယင်းကပင်၊ ပီဘီ ကို လှမ်းမြင်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ မြင်လိုက်သည့်အချိန်မှာ ပီဘီက သူတို့အား မြင်လိုက်သည့်အချိန်ထက် စက္ကန့်ပိုင်းမျှ နောက်ကျသွားပေပြီ။ ပီဘီအဖို့ ဤ စက္ကန့်ပိုင်း မျှ အချိန်သာ လိုသည်။ မဆိုင်းမတွပင် ပီဘီက ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ သူတို့က ပီဘီအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ပင်မချိန်လိုက်ရ၊ ပီဘီ၏ စတင်းမှ ကျည်များ တရဟောထွက်လာကာ ဂျာမန် ၄-ဦးစလုံး မြေကြီးနှင့်မထိခင်မှာပင် အသက်ပျောက်သွား ကြတော့သည်။

ပီဘီ သည် ဂျာမန်များ အတိုးအရုံးလဲသည်နှင့် တပြိုင်နက် စတက်ဘင်း အနီးသို့ လိုမ့်ဝင်လိုက်သည်။ ခေါင်းကိုမင့်၊ သတိဖြင့် ခပ်မတ်မတ် ထားပြီး၊ စတက်ဘင်း၏ ရင်ဘတ်သို့ သူ၏ ဗယ်ဘက်လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်သည်။ စတက်ဘင်း၏ ဒဏ်ရာကား လေယာဉ်ပျံမှ စက်အမြောက်ဆံ့ ထိထားသည့် ဒဏ်ရာပင်၊ ပီဘီ ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့၊ သူ့အား ပေ့ထုလိုက်မည် ဆိုပါကလည်း ယဲယဲကလေး ကျန်နေသည့်အသက် ထွက်သွားပေတော့မည်။

ပီဘီ သည် လန်ဒန်မြောက်ပိုင်းသား ဆာဂျင် စတက်ဘင်း၏ရင်ဘတ် အသက်ရှူသံကို နားစိုက်ထောင်မိသည်။ အသက်ရှူသံက ပြင်းလှသည်။ အသက်ကိုလှူ၍ ရှူနေပုံရသည်။ နောက်.... ချက်ချင်းပင် ရပ်သွားသည်။

“ဂျင်နီ....”

ဆာဂျင် စတက်ဘင်း၏ မေးကြောသည် ဆတ်ကနဲ ဖြစ်သွားကာ ပိတ်ထားသောမျက်စိများ ပွင့်လာသည်။ မျက်လုံးများ ပွင့်လာသော်လည်း သူ့မှာ ဘာမျှမြင်ပုံမရ၊ မြူးကြောင်ပြီး အထက်ကိုသာ ကြည့်နေသည်။ ပီဘီက ကိုယ်ကို အသာအယာ လှုပ်လိုက်ပြီး....

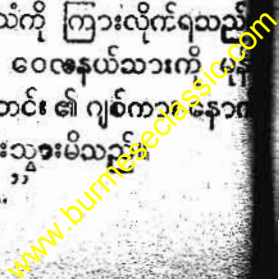
“စတက်ဘင်း....”

“သူ— သေတော့မှာပါကလား၊ သူ... ဘုရားသခင်ဆီ သွားတော့မှာပါ”

ကော် ပရယ် ဟူး ဒါ ကော့စ် တား ၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဒါ ကော့စ် တား ကား ဝေလနယ်သား၊ ပီဘီသည် ဝေလနယ်သားကို မှီလှူလှသည်။ ထိုထက် ဒါ ကော့စ် တား သည် စတက်ဘင်း ၏ ဂျစ်ကာ နောက်ပိုင်းဝယ် ဝပ်နေသဖြင့်လည်း ပီဘီကပို၍ စိတ်ဆိုးသွားမိသည်။

“ခင်ဗျားက အဲဒီမှာ ဘာလုပ်နေတလဲ....”

“ဗုံးဆင်နေတာပါကွာ....”

“ဗုံးဆင်ယင်လဲ၊ တခြားသွားဆင်ဗျာ၊ ကျုပ်... ဂျစ်လို့ချင်တယ်”

“အိုပြေးလို့ မလွတ်တော့ပါဘူးကွာ၊ ကြည့်ပါလား... လေယာဉ်

ပျံတွေ...

ပီဘီက သူ့စတင်သေနတ်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ...

“ခင်ဗျားဗုံး အသာထားလိုက်ဗျာ၊ ကားမောင်း...”

“မမောင်းနိုင်ဘူးကွ...”

“ကျုပ်နဲ့အတူ ကာနယ်ဟုမ်း ရှိနေတယ်၊ ဟိုနားမှာလဲ ရှိနေတယ်၊

သူ့ကို၊ ကျုပ်တို့ ဒီကထုတ်သွားရမယ်”

ဤအတွင်း စက်သေနတ်ဆွဲသံ တချက် ပေါ်လာသည်။ ပီဘီ၏

ယာဘက်၊ မီးလောင်နေသော ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်ဘက်မှ ဖြစ်သည်။

ဟောပွန်နှင့် အခြား လက်ပတ်တင်တယောက်တို့က ကွင်းအဖွဲ့တွင်ရှိသော

ဆီကန်တန်ကို ပစ်ခတ်နေသည်ဟု ပီဘီက ထင်သည်။ ကွင်း၏တအက်

စောစောက ထူမြင်လိုက်သော မေဂျာဂိးလ်လော့အက်ရှ်တန်ရှိရာသို့ ကြည့်

လိုက်ရာ ဘာမှမရှိတော့၊ မီးလောင်နေသော ဂျစ်ကား အရိုး ပြိုင်းပြိုင်း

ကိုသာ တွေ့ရသည်။ လေယာဉ်ပြေးလမ်း အနီး တွင် ဂျာမန်များ တညီ

တယောက်မျှမရှိ။

“ဒီလိုဆို... မင်း ဂျစ်ယူသွားလေ၊ ငါ့ကို ဒီနေရာမှာချခဲ့...”

ဒါကော့စ်တားက ပြောပြောဆိုဆို၊ သူ၏ ပေါင်ခြံအတွင်း၌

တစုံတခု ပြုလုပ်နေသည်။

ဤဝေလနယ်သားသည် ခပ်ကြောင်ကြောင်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့

သော်... သတ္တိတော့ နည်းသူမဟုတ်၊ ပီဘီသည် ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်းအနီးသို့

ကပ်လာကာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဒါကော့စ်တား၏ ဆီးစပ်တွင် လက်ပစ်ဗုံးများ၊ မီးလောင်ဗုံးများ

ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒါကော့စ်တား အလုပ်ရှုပ်နေခြင်းမှာ

နောက်တံများကို သူ့ခါးပေါ်ရှိခါးပတ်မှ ကွင်းကလေးများအတွင်း သူ

နေရာနှင့်သူ တခုချင်းဝင်အောင် တပ်ဆင်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ဘုရား...၊ ဘုရား...”

ပီဘီက အသံအုပ်ပြီး အော်လိုက်မိသည်။

“ခြေထောက်တွေ... မရှိတော့ဘူးကွ”

ဒါကော့စ်တားက ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောလိုက်ပြီး၊ ဆက်လက်၍...

“လေယာဉ်ပျံတွေ ဆော်သွားတာပေါ့ကွာ၊ ငါ... ဒီလေယာဉ်ပျံ

တွေကို သိပ်မုန်းတာပဲကွ...”

ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်း ကြမ်းပြင်တစ်ခုလုံး သွေးများဖြင့် ဆေးထား

သလား ထင်မှတ်လောက်အောင် ချင်းချင်း နီနေသည်။ မီးလောင်ဗုံး

နောက်တံများ ရစ်ပတ်ထားသဖြင့်သာ ပြတ်နေသောပေါင်ရင်းမှ သွေးထွက်

သက်သာပြီ။ သူ့မှာ ယခုအထိ အသက်ရှင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သွေး
အလူးလူးဖြင့် စုတ်ပြတ်နေသော ညို့သကျည်းတွင် သူ့ဖိနပ်ကတဲကလေး
တွဲလောင်း ဖြစ်နေသေးသည်။

“ကောင်းပြီလေ....၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကိုရော၊ ကာနယ်နဲ့အတူ ခေါ်
သွားမယ်”

“ဟ.... ပီဘီရ၊ မင်းဒီလောက် မိုက်မဲရသလား....”

“ခင်ဗျား.... ဒီမှာနေနေလို့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ....”

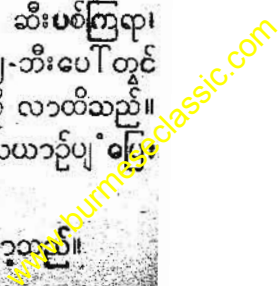
“ဂျစ်ကားက ဟင်းဘရိတ်သာ ဆွဲထားတာကွ....၊ ငါက ဇက်နိုးပြီး
ဟိုဘက်ကို လိုမ့်ဆင်းသွားမလို့ ကြံတာ....”

ဒါကော့စ်တားသည် သူ၏ နောက်ဆုံးအချိန်တွင် ဘယ်ဘက်ကို
ဘယ်လိုလိုမ့်ပြီး၊ ဘယ်လို ရန်သူများအား တိုက်မည်ဟု ပီဘီက မသိခဲ့။
ရုတ်တရက် (ဂ)ဘီးသံချပ်ကာ ကားကြီး သူတို့နောက်မှ ပေါ်လာကာ၊
သူတို့ဆီသို့ အပြေး မောင်းနှင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပီဘီသည်
ဂျစ်ပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ သွေးကိုလှည့်ပြီး ဇက်နိုးလိုက်သည်။ စက်မှာ
အေးချိန်မရ၊ ပူနေဆဲဖြစ်သဖြင့် ချက်ချင်းပင်နိုးသည်။ ဇက်နိုးလျှင်ပင်
ပီဘီသည် ကလပ်နင်း၊ ဂီယာထိုး၊ လီဗာကို တအားနင်းကာ ထိုနေရာမှ
တဆစ်ချိုး ကွေ့ပတ်မောင်းထွက် လာခဲ့သည်။ သံချပ်ကာ ကားမှ ပစ်လိုက်
သော အမြောက်ဆန်သည်ဂျစ်ကားကို သိသိကလေးလဲ့သွားကာ လေယာဉ်
ပြေးလမ်းမှ သဲများအတွင်း နစ်ဝင်သွားရာ သဲများဖွာထွက်လာသည်။

ရုတ်တရက် ဂျစ်က ဆောင့်ထွက်လိုက်သဖြင့် ကားနောက်ပိုင်းမှ
ဒါကော့စ်တားသည် နာလွန်း၍အော်လိုက်ကာ ယိမ်းယိုင်သွားသော သူ့
ကိုယ်အား ကားပေါ်မှမကျအောင် သေနတ်စင်မှ ဖစ်ကာ စက်သေနတ်ကို
ဖက်ထားလိုက်သည်။ ပီဘီသည် ဂျစ်ကားကို ကွေ့ကာဝိုက်ကာဖြင့် ကျည်း
လွှတ်အောင် မောင်းလာပြီး၊ ကာနယ်အား ထားခဲ့သည့်နေရာအရောက်
ရန်သူ ၆-ယောက် ထမ်းစင်များ ကိုင်ပြေးလာကြသည်နှင့် တိုးနေသည်။
ထမ်းစင်သမားများအား ဂျာမန်တပ်သား ၄-ယောက်က စောင့်ရှောက်
လိုက်ပါလာသည်။

ဂျာမန်များက ဂျစ်ကားများကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဆီးပစ်ကြရာ၊
ပီဘီသည် ကားကို တအားလှည့်ကွေ့လိုက်ရာ ဂျစ်မှာ ဘီး ၂-ဘီးပေါ်တွင်
ရပ်ပြီး ထောင်သွားသည်။ ကျည်ဆန်များက ကားဘော်ဒီကို လာထိသည်။
ကားပြန်အကျ တရိုက်ထိုး ထိုနေရာမှ မောင်းထွက်ခဲ့ရာ လေယာဉ်ပျံ
လမ်းပေါ် ပြန်ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

သံချပ်ကာ ကားနှင့် သူနှင့် ဂိုက် ၅၀-သာ ဝေးတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် အက်စ်အေအက်စ် ဂျစ်ကား ၂-စင်း ပေါ်လာသည်။ ဂေါ်လင်းနှင့် ကက်တာရက်ချ်တို့က တစင်း၊ အခြားတစင်းပေါ်တွင်ကား၊ နိုင်လ်နှင့် ဂျာဒင်၊ သူတို့နှစ်စင်းက ကျားသစ်တကောင်အား ဝိုင်းပတ်နေကြသည့်အလား၊ သံချပ်ကာ ကားအနီး တိုးဝင်ပစ်လိုက်၊ ထွက်သွားလိုက်၊ နောက်တစင်းက ဝင်ပစ်လိုက်၊ ထွက်သွားလိုက်နှင့် လုပ်နေကြသည်။

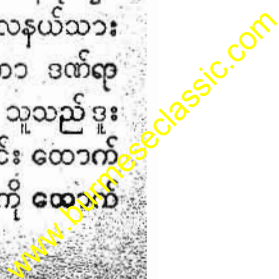
ပီဘီသည် ပစ်လိုက်ခတ်လိုက်နှင့် ပျော်နေသော ဂျာဒင်၏ မျက်နှာကို လှစ်ကနဲမြင်လိုက်ရသည်။ ရန်သူ၏ ကားကြီးအတွင်း၌လည်း ဂျာမန် ၃-ယောက် ဂျစ်ကားများကို ပစ်ခတ်နိုင်သည့် အနေအထားကို ရွေးလိုက်၊ ကားကိုမောင်းလိုက်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်ကို ပီဘီက တွေ့လိုက်ရသည်။ ကာနယ်၏ ကိစ္စရှိနေသဖြင့်သာ အသာအောင်အိုး နေလိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ဤပွဲတွင်လည်း သူကဝင်နှံလိုက်ချင်သေးသည်။

ပီဘီသည် ခဏမျှ ဒါကော့စ်တားကို မေ့နေသည်။ သူသည် လွတ်လောက်ပြီထင်ကာ လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်မှ ဆင်းကာ ကာနယ်ရှိရာသို့ ဦးတည် မောင်းလာခဲ့ပြန်သည်။

ဒါကော့စ်တား သည် ဗစ်ကာ သေနတ်ကို ဖက်ထားရာမှ သေနတ်ခလုတ်ပေါ် သူ့လက်များကိုသွင်းကာ ပစ်နိုင်သည့် အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။ ခြေပြတ်မှဗူးနှစ်ဘက်ဖြင့် ကျည်ဆန် သေတ္တာကို တွန်း ကန်ထားသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ လက်ပစ်ဗုံးများ၊ မီးလောင်ဗုံးများက ပန်းသီးများ၊ သစ်သီးများဆွဲထားသလို တို့လို တွဲလောင်းဖြင့် ပါလာသည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်မှ သက္ကလတ်ဦးထုပ်ပြားကလေးက ခေါင်းပေါ်တွင် တစောင်းတင်နေပြီး မျက်စိတဘက်ကို ဖုံးအုပ်ထားသည်။

ပီဘီ၏ ဂျစ်ကားသည် ထမ်းစင်သမားများဖြင့် တွေ့နေပြန်ချေပြီ။ နောက်ပိုင်း ဒါကော့စ်တား ထံမှ ဗစ်ကာ သေနတ်ဆွဲသံ ပွင့်ထွက်လာသဖြင့် ပီဘီက အသာပုပေးလိုက်သည်။ ထမ်းစင်သမားများကား ရဲစွမ်းသတ္တိရှိကြသူများပါပေ။ သူတို့သည် သံပြင်ပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး ထမ်းစင်ပေါ်မှ လူနာကို ဖက်ထားကြကာ ကျည်ကွယ်ပေးကြသည်။

ပီဘီသည် ဂျာမန်များနှင့် လွတ်ရာမောင်း ရပြန်သည်။ ယခုသူ ဘယ်ရောက်၍ ဘယ်ပေါက်နေသည် မသိတော့၊ သူ၏ ယာဘက်တနေရာတွင် ကာနယ်ဟုမ်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်နေသည်။ သူ့နောက်မှ ဝေလနယ်သားသည် စက်ခဲသနတ် အရှိန်ကြောင့် သူ့အနေအထား ပျက်သွားကာ ဒဏ်ရာများက နာကျင်လွန်းလှသဖြင့် ညည်းတွားလိုက်ပါလာသည်။ သူသည် ဗူးများကို အားမပြုနိုင်တော့ သွက်သွက်ခါနေသော ဂျစ်ကားအတွင်း ထောက်မိထောက်ရာ သူ့ ခြေပြတ်နေရာဖြင့် ဂျစ်ကား၏ သံထည်ကြမ်းမြင့်ကို ထောက်

ထားရရာ ဒဏ်ရာမှငေါထွက်နေသော အရိုးကြမ်းပြင်ကို ကျိတ်လျက် အသွန်နာကျင်လှစွာ လိုက်ပါလာလျက်ရှိသည်။

ပီဘီသည် မီးခိုးများကြားမှ ဖုံးထားသော လေယာဉ်ပျံတစင်းကို လှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် ထိုလေယာဉ်ကျင်းရှိရာသို့ အတင်းကျွေမောင်း လာခဲ့သည်။ ထိုလေယာဉ်အနီးရောက်သော် အကယ်၍သာ ဒါကော့စ်တားက နောက်မှ မအော်လိုက်ပါက ပီဘီသည် ဂျစ်ကားကို ရပ်လိုက် ပေမည်။ ဒါကော့စ်တားက အော်ဟစ်သတိပေးလိုက်သဖြင့် သံချပ်ကာ ကားကြီးနှင့် တွားကနဲ ထိပ်တိုက်လာတွေ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ သံချပ်ကာ ကားအနီးတွင်မူ စောစောကရှိနေသော နိုင်းလ်တို့ ဂေါ်စလင်းတို့ကို အရိပ်အရောင်မျှ မတွေ့ရတော့။

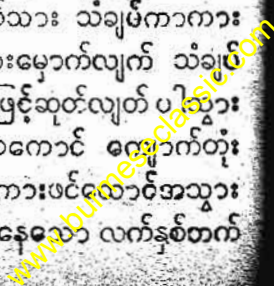
သံချပ်ကာကားသည် မီးခိုးများကြားမှ တွားကနဲ မားမားကြီးပေါ်လာသည်။ ပီဘီ၏ ဂျစ်ကားဘေးတိုက်မှ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ဂျစ်နှင့်ထိုကားကြီးသည် တစင်းနှင့် တစင်း သိပ်မကွာလှပဲ ဘေးတိုက်ယှဉ်၍မောင်းနှင်နေကြသည်။ ပီဘီသည် သံချပ်ကာ ကားတွင်းမှ ဂျစ်မန်များ၏ မျက်နှာများကို သံချပ်ကာ ကား အပေါက်မှ လှမ်းမြင်နေရသည်။ သူတို့က ပီဘီကို ပစ်ခတ် ကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ထိုစဉ်ပင် ရှေ့တည့်တည့်၌ ဖုံးကွယ်ထားသော လေယာဉ်ပျံတစင်း ပေါ်လာပြန်သည်။ ဘရိတ်အုပ်၍မရပြီ၊ ထိပ်တိုက်ဝင်ကျူးရန်သာ ရှိတော့သည်။ သို့မှမဟုတ် သံချပ်ကာကား တက်ဆွဲကျွေကာ သံချပ်ကာကား၏ အမြီးပိုင်းအောက်မှ ဝင်ပြီး လွတ်ရုံကလေး မောင်းပြေးရန်သာ ရှိတော့သည်။

ပီဘီသည် ဘရိတ်ကိုတအားနင်းလိုက်သည်။ ဂျစ်ကားသည် ရှေ့ဘီးနှင်ဘီးပေါ်ဝယ် ထောင်သွားသည်။ ပီဘီ၏ ရင်ဘတ်က စတီရာတိုင်ကို ပြေးဆောင့်သည်။

ထိုအခိုက် သံချပ်ကာကားက ဘေးမှပွတ်သီပြီး သူ့ကိုရော လေယာဉ်ပျံကိုပါ ရှောင်ကာ မောင်းသွားသည်။

ဂျစ်ကားနောက်ဘီးများပြန်အကျ ပီဘီသည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဒါကော့စ်တား မရှိတော့။

ပီဘီသည် ယနေ့အချိန်အထိ ဒါကော့စ်တား ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ရန်သူ၏ သံချပ်ကာကားပေါ် ဖက်တယ်လိုက်ပါသွားသည်ကို မတွေးတတ်၊ ဒါကော့စ်တားကို သူ့မြင်လိုက်သည့်အချိန်၌ ဝေလနယ်သား သံချပ်ကာကား၏ နောက်ပိုင်းသံမဏိပလိပ်ပြားကြီးပေါ် ဝမ်းလျားမှောက်လျက် သံချပ်ကာကားမှ ကြီးကြီးမားမား ဝက်အူများကို လက်ဖြင့်ဆုတ်လျှတ်ပါသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့ကြည့်ရသည်မှာ ရေဘဝဲတကောင် ကျောက်တုံးကို ဖက်တယ်ထားသည်နှင့် တူလှသည်။ သူသည် ဂျစ်ကားဖင်ထောင်အသွား သံချပ်ကာပေါ် ခုန်ကူးလိုက်ကာ သူ့တွင်စွမ်းအားရှိနေသော လက်နှစ်တက်

ကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုထားရပုံရသည်။ သူ့ဖက်တွယ်ထားသည့် နေရာမှာ လည်း နိမ့်လျှော့ကြီး ဖြစ်နေသည်။ သူ့ခေါင်းမှ ဦးထုပ်ပြားကလေးလည်း မရှိတော့။

၂၃၂-သံချပ်ကာ ကားသည် တပတ်လည်ကာ ပီဘီထံဦးတည်မောင်း လာသည်။ ဆို့ကြောင့် ပီဘီက ဒါကော့စ်တားကို မမြင်နိုင်တော့ ပီဘီ လည်း နောက်ဆုတ်ဂီယာထိုးလိုက်ပြီး အပြင်းဆုတ်လိုက်သည်။ သံချပ်ကာ ကားပေါ်မှ အမြောက်ပြောင်းသည် သူ့ကိုတည့်တည့်မတ်မတ် ချိန်လိုက်လေ ပြီ။ ပီဘီသည် အသိဉာဏ်က တကိုယ်လုံးကို သတိပေးလိုက်သည်။ သူက ဂျစ်ပေါ်မှ ဘေးတိုက်လှိမ့်ချလိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ ဤအချိန်မှာပင် သူမမြင် ရသော ဒါကော့စ်တားက သူ့ဆီးစပ်ရှိ လက်ပစ်ဗုံးပင်ကို ဖြုတ်လိုက်ပုံရ သည်။

၂၃၂-သည် မီးတောက် မီးလျှံများကြားတွင် ပျောက်သွားသည်။ ၅-စက္ကန့်ခန့်အကြာတွင်မူ လက်ပစ်ဗုံးများ ပေါက်သံ၊ မီးလောင်ဗုံးများ ပေါက်သံများ ပေါ်လာပြီး သံချပ်ကာကားသည် တစောင်းလဲ ကျ သွား လေတော့သည်။

ပီဘီ သည် ဝေလနယ်သား၏ အသက်စွန့်သွားပုံကို စဉ်းစားနေချိန် မရ၊ ဂျစ်ကားကို ဂ'ဇယ်ကွေ့ ကွေ့ လိုက်ကာ ကာနယ်ဟုမ်းရှိရာသို့တရကြမ်း မောင်းလာခဲ့သည်။

ဟုမ်းသည် ကျင်းဝအနီးသို့ ဝမ်းလျှားထိုးတွားလာကာ ပီဘီအလာ ကို စောင့်နေသည်။ သူ၏လက်မှ ကျူးနှစ်အင်္ကျီအတွင်း သူ့နံ့ဘေး တွင် ကပ်လျက်ရှိသည်။ ကာနယ်သည် သတိကောင်းစွာ ရနေကာ ပုံမှန်ဖြစ်နေ လေပြီ။

“မက်နဲယား....ဘာ-ဘာဖြစ်တာလဲ”

“အားလုံး ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျား၊ ကာနယ် နဲ့ ကျွန်တော် ဒီက ဆုတ်ကြမှု ဖြစ်မယ်”

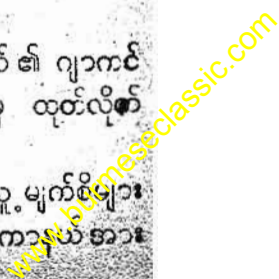
“မဆုတ်ဘူး....ငါ....ငါ”

ကာနယ်ဟုမ်းသည် ထထိုင်မည်ပြုသည်။ သို့သော် ထ၍မရ၊ လက်မှ အနာက စူးစူးရှရှ နာလှသည်။ သူသည် သံပေါ်ပုံကျသွားကာ မောနေ သည်။

“ကာနယ်.... နာလိမ့်မယ် မထပါနဲ့ ခင်ဗျား”

ပီဘီသည် နောက်ထပ်ဘာမျှ မပြောတော့ပဲ၊ ကာနယ် ၏ ဂျာကင် ကော်လန်ကို စုကိုင်ပြီး ကာနယ် အားကုပ်မှဆွဲကာ ကျင်းထဲမှ ထုတ်လိုက် သည်။

ကာနယ်သည် နာလွန်း၍ အော်ပြီးပါလာသည်။ သူ့မျက်စိများ ကို ပိတ်ထားသည်။ မျက်ရည်များကကျနေသည်။ ပီဘီ သည် ကာနယ် အား

ဆွဲယူပြီး မတ်တတ်ရပ်စေသည်။ နောက် ကာနယ် အား ဂျစ်ကားပေါ်သို့ အတင်းတန်းတင်ပြီး ထိုင်စေသည်။ ကာနယ်၏ ယာလက်ကို ရှေ့တန်းကို ကိုင်ထားစေကာ...

“လက်တန်းကို မြဲမြဲကိုင်ထားပါ။ ကာနယ်ဟုမ်းခင်ဗျား၊ လက်ကို မလှုတ်လိုက်ပါနဲ့”

သူကဂျစ်ကိုပတ်ပြီး ဒရိုင်ဘာ နေရာတက်ထိုင်ကာ ကားစက်ကိုနှိုးပြီး ကျင်းနှင့် ဂိုက် ၂၀-ခန့်အထိ မောင်းသွားသည်။ နောက် ဂျစ်ကို ရပ်လိုက် ကာ ဂျစ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး ကျင်းရှိရာသို့ ပြေးလာခဲ့ပြန်သည်။ သူသည် ကျင်းထဲဆင်းသွားသည်။ နောက်ပိုက်များအတွင်း ဝင်သွားကာ လေယာဉ် ဝမ်းဗိုက်အရောက် မိုင်းပြားပြားခိုင်းခိုင်းကလေးကို ဆွဲဖြုတ်သည်။ နောက် တပတ် လှည့်လိုက်သည်။ လေယာဉ်အောက်သွင်းပြီး ကျင်းအတွင်းမှ ဒုန်းစိုင်း ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။

ကာနယ် သည် မျက်စိကိုစုံမှိတ်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။

ပီဘီ သည် ဂျစ်ကားကို အပြင်းမောင်းထွက် လာခဲ့သည်။ ဂျာမန်တို့ ၏ တဲများအတွင်း ဟိုကွေ့ သည်ချိုးဖြင့် ထွက်လမ်းရှာနေသည်။ တဲများ အတွင်း လူသူမရှိသည်ကိုပင် သူ့သတိမပြုမီ၊ မကြာမီပင် ပေါက်ကွဲတော့ မည့် လေယာဉ်ပျံကျင်းနှင့် ဝေးနိုင်သမျှဝေးအောင် ပြေးနိုင်ဖို့က ပထမ အရေးကြီးနေသည်။

ဂိုက် ၁၀၀-ခန့် အရောက်တွင် လေယာဉ်ကျင်း ပေါက်ကွဲတော့ သည်။ မက်ဆာရှယ် တိုက်လေယာဉ်၏ အပိုင်းအစများသည် အထက်သို့ လွင့်တက်သွားကာ နေရာအနှံ့တွင်ပြန်၍ ကျသည်။

ပေါက်ကွဲသံကို ကြားရသဖြင့် ဟုမ်းက မျက်လုံးဖွင့်လိုက်သည်။ ပီဘီက ရယ်လေသည်။ နောက်ဂျစ်ကားကို သူတို့လာခဲ့သည့် တောင်ကုန်း ဆီသို့ ဦးတည်ပြီး မောင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် ဆုတ်လာနေကြမည့် သူ၏ တပ်သားများနှင့် ပြန်ပေါင်းကာ ကာနယ်အား သူတို့ထံလွှဲအပ်လိုက်မည် ဟု စိတ်ကူးမိသည်။

သူ့ ရှေ့တွင် ဘာမျှမရှိ၊ ဘယ်သူ့ ကိုမှလည်း မတွေ့ရ၊ သူတို့တပ် သားများလည်းမရှိ၊ ဂျာမန်များကိုလည်း မတွေ့ရ၊ ခုခပ်မည့်သူလည်းမရှိ၊ ဤသို့ ဂျာမန်များဘက်မှ ခုခပ်တိုက်ခိုက်သူ လျော့နည်းနေသည်ကို မကြာမီ ပင် တွေ့ရပေတော့သည်။

သူသည်ဂျာမန်တို့၏ စခန်းမှ ထွက်လိုက်သည့်တပြိုင်နက် သူ့သိလိုက် ပါပြီ။ သူတို့ကား ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ရတော့မည်ဟု....။

ဂျာမန်တို့က သူတို့လာခဲ့သည့် တောင်ကုန်းကို သိမ်းပိုက်ထားကြ လေပြီ။

ဖိနပ်မပါ။ ကိုယ်လုံးချွတ်နီးနီးနှင့် ကချေသည်မသည် အရပ်ကရှည်လှသည်။ ၆-ပေခန့်ရှိမည်။ ဤသူငယ်မသည် ကိုင်ရိုက ဤခန့်ဒီခါလီလီ ရပ်ကွက်အတွင်းမှ အရက်ဆိုင်များတွင် တွေ့နေကျ သူငယ်မမျိုးနှင့် မတူ၊ သူကားဖြူလှသည်။ သူ့အသားအရည်မှာ နို့ရည်ကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ပေါ်နေသော ခါးဆစ်မှ အသားပေါ်မှ အမွှေးအမျှင်ကလေးများနှင့် လက်ဖျံရိုးပေါ်မှ လက်မွှေးများ၊ ပုတီးလုံးကလေး စီထားသည့် ခေါင်းစည်းထဲမှ ဆိပ်အရောင်က ရွှေရောင်ဖျော့ဖျော့။

ကချေသည်မ၏ မျက်လုံးများသည် ပြောင်းနံ့များကြား၌ ပေါက်သော ပန်းကဲ့သို့ ပြာလှသည်။ ပျားတုပ်ထားသည့်ပမာ ဖူးဖူးရောင်နေသည့် နှုတ်ခမ်းနှင့် သွယ်ဘန်းလှပသည့် နှာတံလည်းရှိ၏။ ငွေချည်မျှင်မျှင် ၅-မျှင်သာပါသည့် ဘရာစီယာအတွင်းမှ သူ့သားမြတ်အစုံသည် နို့နှစ်ရောင်ထနေကာ အက်စ်အေအက်စ် တပ်ပွင့်များဖြစ်သော ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့အဖို့ သူတို့မြင်ဖူးသမျှထဲ၌ အကြီးဆုံးဟု ထင်ကြသည်။

ကြည့်ကောင်းရှုကောင်းဖြစ်ရန် သားမြတ်ထိပ်မှ နူးနူးညံ့ညံ့ ကြက်ညှပ် နီညိုသို့အသီးကလေးနှစ်စုံကိုမူ ငွေကတော့ကလေးနှစ်ခုစုပ်၍ ကပ်ထားသည်။ ကတော့ထိပ်၌ ပန်းပွားနီနီကလေးက သူ့လှုပ်တိုင်း မြူဆွယ်သယောင် တယမ်းယမ်းနှင့်။ သူက ချောပြောင်နေသော ပေါင်တံများ၊ ဗိုက်သားများကို ဆိုင်းချက်နှင့်အညီ လှုပ်ခါယမ်းပြီး ကနေသည်။

“ဘုရား...ဘုရား...”

ဟု တွတ်၏ ကင်းဗဲလ် က အသံပြုလိုက်ပြီး ဆက်၏။

“ဒီ...ဆီးရီးယား အမျိုးသမီးကတော့ တကယ်ပါပဲဗျာ”

“ဆီးရီးယား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ...ဆီးရီးယား သူတို့က အသားဖြူတယ်”

“မက်ဆီဒိုနီးယန်းသူ မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ဘူး...ဆီးရီးယား သူ”

“ကလီယိုပါထရာ ဟာ မက်ဆီဒိုနီးယန်း သူ ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား”

ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်သည်။

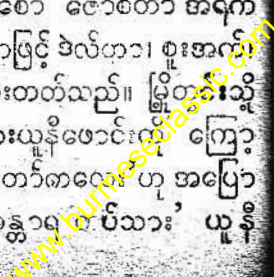
“သွားစမ်းပါ...ကလီယိုပါထရာ...၊ နိုလ်ဘုရင်မဟာ ဒါလောက် ချောမွာမဟုတ်ပါဘူး”

နေရာကား ဇော်စ် တာ အရက်ဆိုင်၊ ကက်ပတ်နီ ဂျက်ပီဒီကွန်နှင့် ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှသည့် ကနေဒါပြည်သား ဆာဂျင်နီးတွတ်စ် ကင်းဗဲလ်တို့ ၏ ထန့်စံကျော်ကျော်ကတည်းက လာနေကျ စားကျက်တည်း။

ဒီကွန်ကား အင်္ဂလန်ပြည်မှ နဝမမြောက်ရသံဘုံ အမတ်ကြီး၏သား ဖြစ်သဖြင့် ရေမဇေသော မျိုးမျိုးမတ်မျိုးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အရှေ့အလယ် ပိုင်းတွင် သီးသန့်တပ်မှ ဗိုလ်တန်းဖြစ်သည်။ ဤလျှို့ဝှက်၍ နာမည်ကြီးလှသော သီးသန့်အထူးတပ်မျိုးကို သာယာမက်မောတတ်ကြသော ကိုင်ရို အထက်တန်းလွှာ အပိုင်းတွင် သူ့ အားလူတိုင်းက ကြိုဆိုလက်ခံကြမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒီကွန်သည် ဗြိတိသျှ ကိုလိုနီ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် သဟဇာတဖြစ်၊ သူသည် သံအမတ်ကြီးကတော်နှင့်လည်း လက်ဖက်ရည်အတူ မသောက်လို၊ ကော့တေးလ်ကြက်မြီးပါတီများတွင်လည်း သံတမန်ဆိုင်ရာ တို့၏ သမီးပျိုများ ဝိုင်းဝိုင်းလည် အမြီးတနန်းနန်း ဖြစ်နေကြမည်ကိုလည်း သူက မလိုလား။

ထို့ပြင်လည်း သူသည် ကိုင်ရိုတွင်ထိပ်တန်း ဟိုတယ်ကြီး တခု ဖြစ်သော ‘ရှက်ပတ်’ ဟိုတယ်အတွင်းမှ အရက်ဘားသို့လည်းမသွား၊ ဂရိပီ ဂါးဒင်းသို့ သွားလျှင်လည်း ချမ်းသာသော မြေထဲပင်လယ်သူများကို တွေ့နေရာမည် စိုးသဖြင့် ထိုနေရာကိုလည်း သူက ရှောင်သည်။

သူသွားနေကျနေရာများသည် ယခုနံနက်စောစော ဇော်စ်တာ အရက်ဆိုင်၊ သို့မှမဟုတ် တခါတရံ အပြောင်းအလှဲသဘောဖြင့် ဒဲလ်တာ၊ စူးအက်၊ ဟက်ဒင်နီ စသည့် အရက်ဘားဆိုင်များသို့သာ သွားတတ်သည်။ မြို့တွင်းသို့ လာလျှင်လည်း ခေါင်းကို ပိနေအောင်ပြီး၊ ပွဲသွားယူနီဖောင်းထု ကြော့နေအောင် ဝတ်ဆင်ကာ ‘လူချောကလေး’၊ ‘လူတော်ကလေး’ ဟု အပြောမခံလို၊ ထို့ကြောင့်နှုတ်ခမ်းမွေး ဗရပျစ်နှင့် ‘သဲကန္တာရ’ ဟု ပီသား’ ယူနီ

ဖောင်းကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိပြီး၊ သူသည် သူ့ရဲဘော် ကင်းဗဲလ်နှင့် အတူ
အတူသောက်ရလျှင်ပင် ကျေနပ်တော့သည်။

“ဒီကောင်မက အသစ် ထင်တယ်ဗျ”

ကင်းဗဲလ် က ဆိုသည်။

“စကင်းဟင်း မဖြစ်တဖြစ်ကလေးလို့ ဆိုချင်တယ်ကွာ”

ဒီကွန် သည်သို့ပြောပြီး တစ်တစ်ရစ်ရစ်နှင့် တောင်လှသော ကချေ
သည့်မအား မည်သို့မျှ စိတ်မပါပဲ ကြည့်နေမိသည်။

ထူနှွေကြီးလှသော ဒီကွန် သည် ယခုတလော စိတ်မပါ မပျော်ပဲ
ဖြစ်နေသည်။ ကော့ကေးဆပ် တိုက်ပွဲမှ ဒဏ်ရာသည် ယခုထိ ခံရဆဲပင် ဖြစ်
သည်။ သူသည် အခြား သူ့ရဲဘော်များနည်းတူ စစ်ကို စိတ်ကုန်ခန်းနေ
သည်။ သူ့မျက်ခုံး အထက်တွင် ဒဏ်ရာရခဲ့သည် မှန်ပါ၏။ သို့သော်
သူသည် သူ့ဘုရင်မင်းမြတ်အတွက်၊ သူ့တိုင်းပြည်အတွက်၊ သူ့တပ်ဖွဲ့အတွက်
လုပ်ရကောင်းသည်ဟု မထင်မှတ်တော့။ သူ့မှာ သဲကန္တာရအတွင်းမှ
နေရောင်ကြောင့်၊ သဲကန္တာရလေကြောင့် သူ့အသားများမှာ မည်းညိုနေ
သည်။ ဆိုသော် သူ့မျက်လုံးအစုံကမူ ယခင်ကထက် စူးရှပြီး အရောင်
ဘောက်နေသည်။ ကာနယ်ဟုမ်းကား လူပား လူနပ်ပင်၊ ဒီကွန် တွင်
နာနာကျည်းကျည်းကလေး ဖြစ်နေပြီး စိတ်ဓာတ်ကျနေကြောင်း သိရသဖြင့်
သူ့ကို အကောင်းဆုံး ဆေးကုသရန်ဟုဆိုကာ ကိုင်ရိ သို့ ခွင့် (၁၀) ရက်
ပေးပြီး လွှတ်လိုက်သည်။

သူနှင့် ဆာဂျင်ကင်းဗဲလ် တို့သည် ဒဲလ်တာ ဟိုတယ်တွင် အခန်း
ငှားနေကြသည်။ ထိုဟိုတယ်မှာ ကိုင်ရိ၏ အချာဆုံး အရှုပ်ဆုံး ရပ်ကွက်
အတွင်း၌ရှိသည်။ ရပ်ကွက်အတွင်း၌ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ညကလပ်များ၊
အရက်ဆိုင်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ စစ်သား လူကြမ်းကြီးများမှလွဲ၍
တော်ရုံတန်ခိုး လူမလာရဲ၊ ဩစတြေးလျ လူမျိုးများပင် ဤရပ်ကွက်အတွင်း
ဝင်မည်ဆိုလျှင် စဉ်းစားပြီးမှ ဝင်ကြသည်။ မီးမိုန်မိုန်နှင့် လမ်းကြားများ၊
ပုတီးစေ့စီထားသည့် အခန်းဆီးများကိုဖယ်ပြီး ဝင်ရသည့် ညကလပ်များ
အတွင်း တော်ရုံ သတ္တိရှိသူများ လာရဲကြသည် မဟုတ်ချေ။ ၂၀-ရာစု
စစ်သားများအဖို့ကား နာမည်ဆိုးလေ ကြိုက်လေ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော်လည်း ရပ်ကွက်အကြောင်း မကောင်းသတင်းများကား
ချွဲကား ထားကြသည်က များလေသည်။ တကယ် အမာခံကန္တာရ
ကွန်ခင်ဒိုများ၊ စစ်သားကြီးများအတွက်ကား ဤရပ်ကွက်သည် အေးချမ်း
လှသည်။ ထို့ထက် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော အရှေ့တိုင်းအကြောင်း စိတ်
ကူးယဉ်ထားသမျှ ရှာပုံတော်ထွက်ကြသည့် ‘ကာကီတိုးရစ်’ ခေါ် လေည့်
မဝယ် စစ်သားငယ်တို့၏ တိုးကြ၊ ဝှေ့ကြ၊ သွားကြ၊ လာကြသည့် ဗရတ်
ဗရက် ရှုခင်းမှလည်း လွတ်ကင်းချမ်းသာရာ ရသည်။

ဒဲလ်တာ ဟိုတယ်မှ အခန်းများသည် ရေနှေးပါရသည်။ ကျောက်
ပြားစီ အခန်းများက အေးလှသည်။ အရောင်တောက်နေသည့် မျက်နှာ
ကြက်တွင် ရေနံဆီမီးအိမ်နှင့် အခန်းတွင်း၌ ချက်ပြုတ်စားနိုင်ရန် ကျောက်
စားခွက် မီးဖိုက ရှိသေးသည်။ ဤရပ်ကွက်အတွင်းသို့ ကိုလိုနီ အရှင်သခင်
များ လာလေ့လာထမရှိ။ သို့သော် တခါတရံ ပြင်သစ်ကုန်သည်များမူ
ရောက်လာတတ်ကြသည်။ သူတို့သည် မိန်းမနှင့်သေနတ်များအပြင် ထူးထူး
ဆန်းဆန်း ကုန်ပစ္စည်းများကို အာရပ်များ၊ အီဂျစ် လူမျိုးများနှင့်
အရောင်းအဝယ် အလဲအလှယ် ပြုလုပ်ကြသည်။ စစ်ကြီး ဖြစ်နေသည့်
ကာလတလျှောက်လုံး ဝင်ရိုးစွန်းနိုင်ငံ ရန်သူတပ်များ အတိုးအဆုတ်အရ
ကုန်သွယ်မှု အတက်အကျရှိသည်။ ကုန်သွယ်မှုမူ တောက်လျှောက်ပင် ရှိခဲ့
သည်။

“သူ့နာမည် ဘယ်သူလို့ ပြောလိုက်ပါလိမ့်”

ဒီကွန် က တိုးညင်းစွာ မေးလိုက်သည်။

“မပြောဘူး၊ သူ...လိုင်လာပဲ နေမှာပါပဲ”

အရက်ကောင်တာတွင် ဘီယာပုလင်းများကို ရေလေကြီး တခု
အတွင်းထည့်ကာ ရေခဲတိုးကလေးများဖြင့် စိမ်ထားသည်။ တန်းလုံး
တူရကီဆေးလိပ်နံ့က မှန်းထံထားသည်။ ဒီကွန် တို့၏ ဝိစကီအနံ့ကလည်း
ခပ်သင်းသင်း တွက်လာတတ်သည်။

နှစ်ကြီးတပ် ဗျပ်စောင်းများနှင့် ဝေါက်သီးအိတ်နှင့် တူလှသော
ဗုံရှည်တို့ပါဝင်သော တူရိယာဝိုင်းကို မမြင်ရ။ မီးက သုံးဂိုက်ပတ်လည်ရှိ
ဇာတ်ခုံနိမ့်ကလေးပေါ်သာ ထိုးထားသည်။ ကချေသည်မသည် တဖြည်း
ဖြည်းချင်း မြန်လာသော တီးလုံးနှင့်အညီ ကလာကာ နောက်ဆုံး
တီးကွက်ကလည်း မြန်၊ သူကလည်း အလုပ်ရှားဆုံး ကကွက်များကို အမြန်
ဆုံး သူ့ခါယမ်းနေအောင် ကနေရာ ရှေးအာရပ်အတိုးကြီး ၆-ယောက်
ပင် အစားအသောက်များ စားမနေနိုင်တော့ပဲ ကချေသည်မကလေးအား
သူတို့၏ မျက်လုံးဝါကြီးများဖြင့် မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေကြလေသည်။

ဒီကွန် သည် ကချေသည်မအား မမှိတ်မသုန်ကြည့်နေပြီး စီးကရက်
တလိပ်ကိုထုတ်၍ မီးညှိလိုက်သည်။

ဟုတ်ပေလိမ့်မည်၊ ကင်းဗဲလ် ပြောသလို ဤသူငယ်မ၏ နာမည်
သည်လည်း လိုင်လာပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ ဤမှာ ဘယ်မိန်းကလေး
ဖြစ်ဖြစ် လိုင်လာ ပါပဲ။

တကယ်တော့ သူတို့အား ဘယ်လိုခေါ်ခေါ်အရေးမကြီး၊ သူတို့
အား တနေ့ တရက် တခဏသာခံသည့် ပန်းပွင့်တပွင့်၊ ဖန်အိမ်တွင်းမှ ပွင့်
သော ပန်းသာဖြစ်သည်။ မနက်လင်း၍ နေထိလိုက်သည့်တပြိုင်နက် ညှိုးငယ်
သွားကြရရှာသည်။ သူတို့ကား နာမည်ကြီး ညကလယ်မှ ကချေသည်များက

အတိမခံမဟုတ်၊ သူတို့ကိုရသည်၊ သူတို့သည် ညလုပ်ငန်းပြီးပါစုံ သူတို့
မိသားစု၊ သူတို့ ကလေးများရှိရာ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်သို့ ပြန်ကြရသူများ
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူတို့သည် ဗိုလ်မှူးကြီးမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမှ ထောင်ချုပ်
ကြီးမှ ဟူ၍ လူရွေးကြသူများ မဟုတ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကလည်း မှောင်ခို
ဈေးတွင် တဆင့် ပြန်ရောင်းရန် ဇီဇာကြောင်သူများ ဖြစ်ချေသည်။
ဤ ဇော့စ်ဘားတွင် ကိုယ်က ပိုက်ဆံပေးနိုင်လျှင် ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်ရ
သည်။

ဒီကွန် သည် သူ့နှုတ်ခမ်းအထက်၌ ချွေးစို့နေသည်ကို သတိပြုမိ
သည်။ ဝိစကီ၏ အာနိသင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သူငယ်မသည် သူတို့နှစ်ယောက်ရှိရာသို့ က,ယင်းလာနေသည်။ သူ့
နှုတ်ခမ်းက ဟ နေသည်။ မျက်လုံးအိမ်ကို ရွှေရောင်ဆိုး မျက်တောင်များ
ဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားသည်။ သူ့တွင် ဗိုက်သားလှုပ် ကဈေးသည်များတွင်
တွေ့ရတတ်သော ကိုယ်ဟန်မျိုးမရှိ၊ တောင့်တင်း မာကျောလှသည်။ သူ့
သားမြတ်နှစ်ခုပေါ်ဝယ် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကလေးများ သီးနေသည်။

သူ့ထံမှ အနံ့ရလောက်အောင် နီးနီးကပ်ကပ် ဖြစ်နေပါပြီ။ သူ့
အနံ့ကား အသားမည်းမများသုံးသည့် စူးစူးရှရှ အမွှေးနံ့သာ အနံ့မျိုး
မဟုတ်၊ ခပ်သွင်းသင်းဖြစ်သည်။ အီးဗနဝ်းအင်ပဲရစ်များ ဖြစ်လေသလား။

ထိလိုက်လျှင်ပင် ရလောက်အောင် တိုးကပ်လာပါကလား၊ ဒီကွန်နှင့်
ကင်းဗဲလ် တို့ အပေါ်မိုးလျက် လှုပ်ခါနေသော သူ့ပေါင် နှစ်ချောင်းက
ကျောက်စားပဲ့စွန်းကိုထိလျက်။

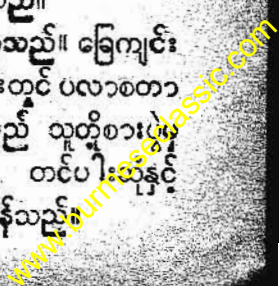
“ဆီးရီးယားလား”

ဟု ကင်းဗဲလ် က အသံအစ်ကြီးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ဒီကွန် သည် စကော့ဝိစကီ အကောင်းစားကို သောက်ထားသည့်တိုင်
သူ့အာရုံကြောများက ပျော့ပျောင်းခြင်း မရှိသေး။ သူသည် စိတ်လေးနေ
သည်။ မှောင်နှင့်မည်းမည်းကြားက ထွက်ပေါ်လာမည့် သေနတ်သံကို
စောင့်နေရသလို အချိန်ကိုကိပ်ပိုး ပေါက်ကွဲမည့်အချိန်ကို စောင့်နေရသည့်
ပုံမျိုး၊ စိတ်က ထင်နေသည်။ ဘာကို ထင်နေမှန်းလည်း မသိရ။

သူသည် ဝိစကီဖန်ခွက်ကို မ,လိုက်သည်။ သူ့လက်များက တုန်နေ
သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဖန်ခွက်ကို အသာ ပြန်ချထားလိုက်သည်။

က ချေသည်မ၏ ခြေထောက်များကား ကြီးမားလှသည်။ ခြေကျင်း
ဝတ်က ညိုညစ်ညစ်နှင့် ခြေထောက်တဘက်မှ ညိုသကျည်းတွင် ပလာစတာ
ခပ်ညစ်ညစ်ကလေးတခု ကပ်ထားသည်။ က ချေသည်မသည် သူတို့စားပွဲမှ
လှည့်ထွက်သွားပြန်သည်။ သူ၏ ကျေးပြင် လူပီလီလှုပ်လဲ တင်ပါးဆံနှင့်
ရှည်လျားသွယ်တန်းလှသည့် ပေါင်တံနှစ်စုံကို မြင်နေရပြန်သည်။

သူက ဗုံချက်နှင့်အညီ ပတ်ချာလှည့်ပြီး ကပြန်သည်။ သူ့ တကိုယ်
လုံးတွင် ရှိသမျှ သက်သက်ခါအောင် အကုန်လှုပ်နေသည်။ သူ့လက်များ
ကို ခေါင်းပေါ်မြှောက်လိုက်၊ ခါးကို နောက်လှည့်ညှတ်ချလိုက်၊ မေးထိုး
လိုက်၊ ရှေ့ကော့ထိုးလိုက် စသဖြင့် ကနေရာ သူ့ရင်သားနှင့် တင်ပါးက
ချက်ညီညီ၊ တဘက်စီ ခါးဖမ်းနေသည်။ ရင်သားပေါ်မှ ပန်းပွား အနီ
ကလေးကလည်း ခါးဖမ်းလျက်။

သူက ဤကဲ့သို့ တွန့်လိမ် လှုပ်ခါနေအောင် ကယင်း ကယင်း
ဒီကွန် တို့၏ စားပွဲအနီးသို့ ကပ်လာပြန်သည်။ ဒီကွန်ကား ကချေသည်မ၏
ကျောရိုးတော့ တပြောင်းပြောင်းနှင့် ကွဲသကြားရတော့မည်ဟု ထင်နေ
သည်။ ဤအချိန်တွင်လည်း သူတို့ အနီးသို့ ထိလှကမန်း တိုးကပ်နေပြန်ရာ၊
ဒီကွန် က သူ့လက်များကို ဆန့်မနေရပဲ အသာကလေး လက်ညှိုးဖြင့်
သူ့ငယ်မ၏ ချက်အတွင်းသို့ ထိုးလိုက်လျက်ပင် ရနိုင်သည်ဟု တွေးကြည့်မိ
လိုက်သည်။

ဒီကွန်က အသံကို အုပ်ပြီး....
“လောင်းမလား.... ဆယ်ရှီလင်ကြေး၊ သူ့...မာဆီဒိုးနီးယားပဲ”
“စိန်လိုက်လေ၊ ဆီးရီးယားပါ”

ကချေသည်မသည် တရကြမ်း ကနေပြန်သည်။ ထို့နောက် သူ
သည် ခါးကို ကျော့လိုက်ရာ သူ့သားမြတ်စုံ နှစ်ခုမှာ ဒီကွန်၏ မျက်နှာ
အနီး ကပ်သထက် ကပ်လာသည်။

သူ့ယာဘက် ရင်သားပေါ်မှ ငွေကတော့ကလေး၏ ပန်းပွားသည်
ဒီကွန် နှာခေါင်းနှင့် ထိလှဆဲဆဲဖြစ်နေသည်။

“ဆွဲယူလိုက်လေ”
ကချေသည်မက တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။
“ဘယ်နှယ်”
“ဆွဲယူလိုက်ပါ....ခက်လိုက်တာနော်”

ဒီကွန် က ဤသူငယ်မ၏ တင့်တယ်လှသည့် သားမြတ်အစုံနှစ်ခု သူ့ပါးပြင်ကို
ထိသွားပါက ဘယ်လိုများ ခံစားရမလဲဟု စဉ်းစားမိသည်။

“ကဲပါရှင်....အချစ်ရယ်.... အဲဒါကလေးကို ဖြုတ်ယူလိုက်စမ်းပါ”
“မင်း....အင်္ဂလိပ်လား”

“အင်္ဂလိပ်အစစ်ပေါ့၊ ဖြုတ်မှာသာ ဖြုတ်စမ်းပါ၊ ဒီမှာ ခါးနှာ
လှပြီ”

ဒီကွန် သည် အသက်တချက် ပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်ပြီး သူ့လက်ညှိုး
နှင့် လက်မ ကြားတွင် ပန်းပွားကလေး ညှပ်လိုက်ကာ ဆတ်ကနဲ ဆွဲဖြုတ်
လိုက်သည်။

အာရပ်ကြီး ၆ - ယောက်နှင့် အခြား သူများက ဤသည်ကို သဘောကျသူကျ၊ မကျသူမကျဖြင့် တီးတိုး ပြောဆိုနေကြသည်။ ကချေသည်မ၏ ရင်သားမှ အသီးကလေးမှာ ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လာသည် မဟုတ်၊ အတွင်း၌ ပလာစတာကလေးတခု တပ်ထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

“ကဲ...ဖြုတ်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“ဒီကွန်က ကချေသည်မ၏ မျက်နှာကို မော့ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

“အထဲကိုကြည့်”

ဒီကွန်သည် အူကြောင်ကြောင်နိုင်လှသည်ဟု ထင်မိသည်။ ဒီကွန်က ကန်တော့ကလေးကို သူ့လက်ဖဝါးအတွင်းဆုပ်ထားရာမှ ကန်တော့ဖင်ကို ဖုတ်လိုက်ရာ သေးကျစ်နေအောင် ထုပ်ထားသည့် စာရွက်ခေါက်ကလေးတခု ထွက်လာသည်။

စာရွက်ကလေးကို ဖြန့်လိုက်ရာ....

“ညသန်းခေါင်တွင် ဤမိန်းကလေးနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့ပါ။ သင့်အတွက် အကျိုးရှိလိမ့်မည်၊ ငွေပါယူခဲ့ပါ”

ဟူသော စာတိုကလေးကို တွေ့ရသည်။

“ဘယ်သူ့ဆီက စာလဲ”

“ဒါက အရေးမကြီးပါဘူးလေ၊ ရှင်....ကျွန်မနဲ့ လိုက်မယ် မဟုတ်ဘူး”

ကချေသည်မသည် ကုန်းနေရာမှ ဓါးဆန့်ရဖ်လိုက်သည်။ ပြီး... ထင်ပါပေါ့ လက်နှစ်ဘက်တင်ပြီး ဒီကွန် ကို ကြည့်နေသည်။

“မေးခွန်းတခု....မေးပါရစေ၊ မင်း....ဘယ်ကလဲ”

“ဖူလ်ဟမ်က ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ ကဲ....ရှင်တို့ လိုက်မလား မလိုက်ဘူးလား”

“လိုက်မယ်....”ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်ပြီး ခပ်ကုန်းရှုန်းကလေး နှို ခေါင်းကန်တော့ကလေးကို သူ့နေရာတွင် ပြန်တပ်ထားလိုက်သည်။

(ဖူလ်ဟမ်မှာ လန်ဒန်မှ ရပ်ကွက်တခုဖြစ်သည်။ စကားချပ်။)

+ + +

“ကျွန်တော်ရဲ့မျက်လုံးကလေးကိုလို့ဆိုပါတော့ လူကြီးမင်း ခင်ဗျား။ စိတ်စေတနာကောင်းနဲ့ လုပ်လိုက်တဲ့ ကိစ္စကလေးပါဗျာ။ ဒီလို မဟုတ်လား” ဟု အာနီးလ်မီးလ်ဘန်း က ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်လိုက်လေဗျာ”

ဒီကွန်က ပြန်ပြောသည်။

“ကဲ...စိတ်ပြေနားနေကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ ကွာဝေးနေတဲ့ အချိန်သမယမှာ ဒီမျက်ရည် ရေစီးကြောင်းကြီးထဲ ရောက်နေကြတဲ့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညှိနှိုင်းနေတဲ့ဘဝကို နည်း နည်းမှလင်း လင်း အလင်းရောင်ထွန်းညှိပြီး နေကြထိုင်ကြပါ ခင်ဗျာ။ ဇာတ်ရုံဆိုတာက ဘယ်သူ့ကိုမှ မကောင်းကျိုးပေးတာမှ မဟုတ်ပဲ။ ဒီ အရှေ့အလယ်ပိုင်းက ဇာတ်ရုံတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ ရှေ့ကံကြမ္မာအတွက် ခရီးသွား ယင်းဟန်လို့ ကံနေကြတဲ့ လူတွေ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးလား”

မီးလ်ဘန်းသည် သူ၏ ဗိုက်ပူကြီးပေါ်တွင် လက်နှစ်ဘက်တင်ပြီး ထုံးစံအတိုင်းလေ့ရှိကပ်ပေတော့မည်။ သူက အင်္ဂလိပ်စကားကို လေလုံးထွား ထွားနှင့် ပြောတတ်သည်သာမက သူ့လေယူလေသိမ်းမှာလည်း အက်ကွန်ကြီးနှင့် နားငြီးစရာ ကောင်းလှသည်။ ဒီကွန်က စိတ်မရည့်ဟန်ဖြင့်....

“ကဲ...အာနီးလ်...ကျုပ်တို့ကို ဘာလုပ်ခေါ်တာလဲ”

“အကြောင်းကြားစာထဲမှာ ရေးသားထားတဲ့ အတိုင်းပေါ့ပဲ ကက်ပတိန် ဒီကွန်၊ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ အကျိုးတူကိစ္စတခုပါပဲလေ။ ပိုက်ဆံကော ယူခဲ့ရလား”

“ကဲပါလေ... အာနီးလ်ရယ်... ကျုပ်တော့သား မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျားက ဗိုက်သားလှုပ်ကတဲ့ ကချေသည်မနဲ့လိုက်ခဲ့ပါလို့ ပေဆန်းဆန်း ကလေး...သိပ်ဆန်းတဲ့ခင်ဗျားရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို ကျုပ်တို့က တုံ့ပြန်ကြ လိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားထင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“အိုင်းရစ်ဟာ ဗိုက်သားလှုပ်ကချေသည် မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ နောက်တော့ ပြောပြပါမယ်။ သူဟာ မိက ဆာဘလင်ကာ နယ်တရီးမှာ အင်မတန် တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လူဖြူအနုပညာရှင်မကလေးပေါ့ဗျာ။ သူ့ကိုဗိုက်သား ကချေသည်လို့ သတ်မှတ်လိုက်တာ ကျွန်တော်ဖြင့် မကျေနပ်လိုက်တာဗျာ။ ခုက မက်လုံးရှင်မကလေး၊ သတ်သတ်စပါယ်ရှယ် လေ့ကျင့်ထားရတာပါဗျာ”

“ကဲပါဗျာ။ ကျုပ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ အိုင်းရစ်ကို ကျုပ်ပြောချင်တာက ဒီဟန်နာမား ရပ်ကွက်ထဲကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံအပြည့်ထည့်ပြီး၊ မီး...အဲ...ဘာတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ နှမဝမ်းကွဲလေးလို့လှတဲ့ မက်လုံးရှင်မလေး ချောက်က တကောက်ကောက် လိုက်လာချင်တာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ အန္တရာယ်များလှတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားလဲ လက်ခံမှာပဲ”

“ကျုပ်ရောင်းလိုက်တဲ့ သေနတ်ပါတယ်မဟုတ်လား”

“ပါပါတယ် ဒီမှာ”

ဒီကွန်က ခါးပတ်အထက်ကို ပုတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒီဆာဂျင်ကြီးလဲ ပါသားပဲဟာ”

“ကိုင်ရိမြို့ကြီးမှာ ခံရတဲ့လူမှာ ဘယ်လိုခားနဲ့ကိုယ်လည်ပင်းကို ဖြတ်လိုက်သလဲဆိုတာ မသိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ လူကြီးလူကောင်းတွေက ပေါ့ပါတယ်နဲ့ ဒီဟန်နာမား ရုပ်ကွက်ထဲကို ညသန်းခေါင်မပြောနဲ့ နေ့ခင်းကြောင်တောင်မှာတောင် အိတ်ထဲပိုက်ဆံထည့်ပြီး မလျှောက်ရဲဘူး”

“ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်...ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်”

ဘုတ်ဇိက ဝင်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားမှာ ရောင်းစရာရှိယင်လဲ ပြောသာ ပြောပါလေ၊ ပိုက်ဆံဆိုတာက လက်ဖျောက်တီးလိုက်ယင် ရောက်လာမှာပေါ့”

“ကဲ...ဆို ကျုပ်တို့ဘာရမှာလဲ”

“ကက်ပတ်နီက ဟန်မလုပ်တတ်ပဲကိုး၊ ဒီဒေသတွေမှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဈေးခေါ်တာတို့ ဈေးဆစ်တာတို့ရှိတယ်ဗျ၊ ဒါကိုကက်ပတ်နီ မသိဘူးထင်တယ်”

“သိလှပေါ့ဗျာ... ဒါပေမယ့် နိုင်ငံသားအချင်းချင်း၊ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း ဒါတွေဟာ မလုပ်သင့်ပါဘူး” ဟု ဒီကွန်က ရိုးရိုးသားသားပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

မီးလ်ဘန်းက ဒီကွန်၏ ပါးနပ်လိမ္မာမှုကို ချီးကျူးသည့်အနေဖြင့် ကိုယ်ကိုညွှတ်၍ အရိုအသေပြုလိုက်သည်။ သူ့ဟန်ပန်မှာ ပြင်သစ်ဟန်ပန်ပေါက်နေသည်။

အာနီးလ်မီးလ်ဘန်းကား စကားများသည်။ အများနှင့်မတူ လူတမျိုးဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် သူကား ကိုင်ရိတွင် အနှစ် ၂၄-ခန့် ကုန်ဆည်ကြီးတဦးအဖြစ် တည်မြဲနေခဲ့သည်။ သူသည် ဘာသာကြီး ၄-မျိုးကို တစ်ကျမ်းသည်။ အာဖရိကတိုက်သားများ၏ စကားတော်တော်များများကိုလည်း ပြောတတ်သူဖြစ်ပြီး၊ အီဂျစ်တွင်ရှိသမျှသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများထက် ဒေသစရိုက်ခလေးထူ စံများကို ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်း နားလည်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူကား လူမျိုးစုံနေထိုင်သည့် ဤဒေသတွင် သူ့အခြေအနေကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စောစောက သူပြောခဲ့သည့် မျက်လုံးကလေးများနှင့် မကြာခဏ ကစားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ဤပြက်လုံးများ ဇာတ်သဘင်သဘော၊ ရယ်ဖွယ်ရာသော လုံးကလေးများ၏ အောက်ဝယ် အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိမြဲပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ အကြောင်းတစ်ခုခုသည်လည်း အမြဲပင် ထူးထူးခြားခြား အသုံးဝင်အကျိုးရှိသည့် အကြောင်းများ ဖြစ်နေတတ်သည်။ မစွတာ မီးလ်ဘန်းကား မျိုးချစ်စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားသူလည်း ဖြစ်၏။ ရန်သူ အိတ်ထဲလှမ်းများ

ဂျာမန်လူမျိုးများနှင့် ပေါင်းသင်းရာ၌ လိုအပ်မှုအရသာ ပေါင်းသင်းသည်။ အပေါ်ယံမျှသာဟု ဆိုကြပါစို့။

သူသည် ဗြိတိသျှစစ်အက် အာဏာပိုင်များနှင့် ပတ်သက်သော မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို 'သတိ' ဟူသည့် စကားလုံးကို အမြဲဦးထိပ်ရွက်တင် ပန်ဆင်ထားသူဖြစ်သည်။ မြောက်ဘက်ဖရိကတိုက် အချို့နေရာများတွင် ဗြိတိသျှများကို မုန်းတီးစိတ်ဖြင့်မားနေသည်ကို သူသိသည်။ သူသည် စစ်ကြီးပြီးစီး၍ ယူနိုဖောင်းဝတ်များ အောင်ပွဲခံ အိမ်ပြန်ချိန်အထိ ဤဒေသတွင် နှစ်ရှည်လများ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားလျက်ပင် နေချင်သည်။

တဘက်တွင်လည်း သဲကန္တာရ စစ်သားများက သူ၏ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဒီကုန်သည် မီးလဲဘန်းအား အက်စ်အေအက်စ်တပ်မှ ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိ တိုဘီကာ့စ်တဲလ်မိန်းက မိတ်ဆက်ပေး၍ အသိဖြစ်ခဲ့သည်။ တဆက်တည်းမှပင် မီးလဲဘန်းထံမှ ရိုးရိုးတန်းတန်းနှင့် ဝယ်ယူမရနိုင်သည့် အဝတ်အထည်များနှင့် လက်နက်များ ဝယ်ယူသည်အထိ ရင်းနှီးလာခဲ့သည်။

သူ့ခါးမှ ၉-မမ ဘရောင်နှင့် သေနတ်သည် မီးလဲဘန်းထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည့် သေနတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင် ကင်းဗဲလ်၏ အလွန် အသုံးဝင်ခဲ့ပြီး သူ မြတ်နိုးလှသည့် ဗောင်ဂန် ပြောင်းတို့ သေနတ်သည်လည်း မီးလဲဘန်းထံမှ ရခဲ့သည့် သေနတ်ပင် ဖြစ်သည်။

မီးလဲဘန်း ကား အလှူဒါယကမဟုတ်၊ သူ လုပ်ပေးရသည့် မည်သည့်အလုပ် မည်သည့် အကျိုးပြုချက်ကလေးမဆို ဖားရိုး ဘုရင်များ၏ နယ်မြေထိုးစံအတိုင်း အဖိုးစားနား ပေးရလေသည်သာ။ အမြတ်အစွန်း ဥပဒေသကလေးပါဟု သူက ပြောင်သလို ချော်သလိုနှင့် ပြောတတ်သေးသည်။

သူသည် အသက် ၄၄ - ၄၅ နှစ်ခန့် ရှိပြီထင်ရ၏။ တကယ်တော့ သူ့အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီဟု မပြောနိုင်၊ သူ့တွင် ဤအရပ်သားများကဲ့သို့ ဝါကြန့်ကြန့် အသားအရေရှိပြီး မျက်လုံးကမူ စူးအက်ဂိတ်ပေါက် ဝ၏ အပြင်ဘက်မှ လာထောက်ကြသော ကုန်သည် လူတန်းစားများအတိုင်း သံလွင်သီးရောင် ပေါက်နေသည်။ သူသည် ဥရောပတိုက်သား အဝတ်အစားကို ဝတ်သည်ဖြစ်စေ၊ အာရပ်လူမျိုးတို့လို ဝတ်စား ဆင်ယင်သည်ဖြစ်စေ အကောင်းဆုံးနှင့် ပုံအကျဆုံး အဝတ်အထည်များကိုသာ ဝတ်ဆင်သည်။ ယနေ့ညတွင် သူက ကတ္တီပါကွပ် အပေါ်အင်္ကျီ၊ ပိုးရှပ်လည်စည်းအတို၊ ခေါင်းထက်ဝယ် ပိုးပဝါစည်းလျက် ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည်။ သူ့လက်ချောင်းများမှ ရွှေလက်စွပ်များက ဝင်းထိန်လျက်။

မီးလဲဘန်း၏ ဆိုင်ခန်းအတွင်းဝယ် ကုန်ပစ္စည်းများ ပြသ ခင်း ကျင်းထားခြင်းမရှိ၊ ဆိုင်ခန်းမှာ သူပိုင် သုံးထပ်တိုက် ခပ်အိုအို၏အောက် ဆုံးထပ်တွင် ရှိသည်။ ဆိုင်ခန်းမှာ ဟောလီဝုဒ်ရုပ်ရှင် စတူဒီယိုအတွင်းက ရုပ်ရှင် ဆက်ဘင်တစ်ခုနှင့်ပင် တူသေးတော့သည်။ ပြတင်းပေါက်များက ကျဉ်းကျဉ်းတွင် ယှဉ်ပြား တစ်ခုတစ်ခုများ တပ်ထားသည်။ ပန်ကာတစ်ခု ထန်းပင်ပေါက်ကလေးများ စိုက်ထားသည့်အိုးကလေး သုံးအိုး၊ ဆင်စွယ် ခြေထောက် စားပွဲရည်ကြီးပေါ်ဝယ် ငွေနှင့် ရွှေရည်စိမ် ရှေးဟောင်း ပစ္စည်း ပြုတ်စပြင်းတောင်းများ တင်ထားသည်။ အခန်းတွင်းရှိ ကုလား ထိုင် လေးလုံးမှ နောက်မှ သားရေဖုံးများက ပေါက်ပြဲနေပြီ ဖြစ်ရာ ဤကုလားထိုင်များကို ကိုင်၍ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းပြတိုက်မှ ရခဲပုံရသည်ဟု ဒီကွန်က ထင်မိသည်။

ဤသို့ အဆောင်အယောင်ရှိသော အခန်းတွင်းသို့ မီးလဲဘန်း၏ အစေခံများက ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နှင့် ရှိနေကြသည်။ သူတို့က ကော်ဖီ ခွက်များ၊ ဂေါ်ဒွင်ဂျင်အရက်၊ ရေခဲရေချိုင့်၊ အချိုမုန့်များနှင့် ပျော့ရွတ် နေသည့် ကိတ်မုန့်အဝါကြီးများ လာရောက်ချကြသည်။ အစေခံများ အားလုံးမှာ မိန်းကလေးချည်း ဖြစ်သည်။ အသားဖြူကြသည်။ ငယ်ရွယ်သူ ကလေးများပင်။ သူတို့အားလုံး ပိတ်ဖြူအဝတ်များ ဝတ်ဆင်ထားကြရာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှ ထွက်ပြေးလာကြသော ဓမ္မတေးဆိုသူကလေးများနှင့် တူနေသည်။ အိုင်းရစ်ကိုမူ အရိပ်အရောင်မျှ မတွေ့ရတော့၊ အပေါ်ထပ်ရှိ မီးလဲဘန်း၏ အိပ်ရာထက် ရောက်နေလောက်ပြီဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ကိတ်မုန့်အဝါတစ်ခုကို စားသည်။ နောက် သူလည်း ဒီကွန် အတိုင်း ကော်ဖီကိုသာ သောက်တော့သည်။ သူ စိတ်ကြည်ကြည် လင်လင် ဖြစ်နေစေရန် ဖြစ်သည်။

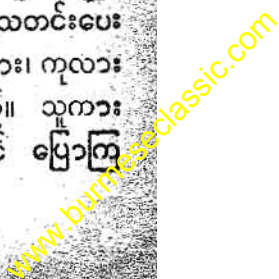
“ခင်ဗျားတို့... ဒီရောက်နေတာ ကိုးရက်...ရှိပြီနော်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

ဟု မီးလဲဘန်းက မေးသည်ကို ဒီကွန်က....

“အဲဒီ အထဲ လေးနာရီပေါ် ထပ်ပေါင်း”

ဟု ထပ်ဖြည့်လိုက်သည်။

မီးလဲဘန်းကား ကိုင်၍မို့ အတွင်း အပ်ကျသည်ကအစ သူသိသည်။ သူ့အား သူ့သူမီးစုံက အမြဲ သတင်းစုံပေးလျက်ရှိသည်။ ထိုသတင်းပေး များတွင် ဈေးအတွင်း ခြေကျိုးကလေးမှ ကာဖီဆိုင်ပိုင်ရှင်များ၊ ကုလား အုပ် မောင်းသူများမှ ဖိနပ်ပြင်သူများအထိ လူမျိုးစုံလှသည်။ သူကား သတင်းခ၊ များကို ကုန်ပစ္စည်းဈေးထက် ပို၍ ပေးသည်ဟုပင် ပြောကြ သည်။

၅၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဓား

မီးလဲဘန်းသည် တိုဘီကောင်ထဲလဲမိန်း၏ ‘သတင်းအိုးကြီး’ ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဒီကွန်က တွက်သည်။ မီးလဲဘန်းထံမှ ပူပူနွေးနွေးသတင်းဦး သတင်းထူးများ ဝယ်ရန် လိုအပ်သောငွေကို သူ့ရဲဘော် ထောက်လှမ်း ရေးအရာရှိသည် မည်သို့ မည်ပုံ ငွေရှာသည်ကိုတော့ ဒီကွန် မသိနိုင်။ မည်သို့ဆိုစေ တိုဘီသည် ကုန်သည်ကြီး မီးလဲဘန်းနှင့် အလုပ်ဖြစ်နေကြ သည်မှာတော့ ကော်ပြစ်သည်။

မီးလဲဘန်း။ “ခင်ဗျားတို့ ဘာမှ မကြားဘူးနော်”
ဒီကွန်။ “ဘာကြားရမှာလဲဗျ”
ဘွတ်စ်။ “ခင်ဗျားက မပြောပဲ ကျုပ်တို့က ဘာဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် သိမလဲဗျ”

မီးလဲဘန်းက သဘောကျစွာ ရယ်လေသည်။

“ဒီလိုဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော်က မေးခွန်းမေးမယ်၊ ခင် ဗျားတို့က မဖြေနိုင်ဘူးဆိုယင် ကျွန်တော်က ပြောပြမယ် ဟုတ်ပြီလား”
“လုပ်လေ”

“ခင်ဗျားတို့ရှိ အင်မတန် ရဲစွမ်းသတ္တိနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ရဲသူနိုင်စစ်သည် တော်တွေ့ရဲ့ တပ်ဖွဲ့တိုက်စစ်မှုးကြီး ကာနယ်ဟုမ်း ဘယ်ရောက်နေဆဲလဲဆို တာ ခင်ဗျားတို့ သိကြသလား”

“ဒီလို မေးခွန်းမျိုးကို ကျုပ်တို့မဖြေနိုင်ဘူး၊ ဒါဟာ ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ချက်” ဟု ဒီကွန် က ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ရဲဘော်...အင်မတန်လေးစားလောက်တဲ့ ကက်ပတိန် ကာ့စ်စတဲလ်မိန်း ဧရာ ခုဘယ်မှာလဲ”

“သူ အိပ်ရာထဲသူခွေနေမှာပေါ့ဗျ၊ ဘင်ဂါဇီ မြောက်ဘက် တနေရာ မှာပေါ့” ဟု ဘွတ်စ် က ပြောလိုက်ရာ...

“မှားတယ်”
ဟု မီးလဲဘန်း က ဆိုသည်။

“မီးလဲဘန်း...ကျုပ်တို့တပ် ဘယ်မှာ ချထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား လဲ သိသားနဲ့ ဘာပြုလို့ ဒီလို အဓိပ္ပာယ်မရှိ ပဟေဠိတွေ ပြောနေရတာလဲ ဗျာ”

“ကာနယ်ဟုမ်း နဲ့ ကာ့စ်စတဲလ်မိန်း တို့ ခင်ဗျားတို့တပ်ချထားတယ် ဆိုတဲ့ ဝါဒီဝါဒီမာ မဟုတ်တော့ဘူးဗျ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ သောကြာနေ့ကတည်း က မရှိတော့တာ၊ ကျုပ်ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တာက ခင်ဗျားတို့လို လူ စွမ်းမကောင်းကြီးနှစ်ဦး ဒီမှာဘာလုပ်လုပ်နေကြသလဲဆိုတာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ဘာပြုလို့ ကိုယ့်တပ်နဲ့ကိုယ် ပါမသွားကြတာလဲ”

“ဒီမှာ...မီးလဲဘန်း ဒီက ဆာဂျင်ကြီးနဲ့ ကျုပ်ဆီလာတဲ့ အမိန့်ကို ခင်ဗျားက ကြားဖြတ်ယူထားတယ်ဆိုယင် ခုချက်ချင်း ထုတ်ပေးပါလို့ ကျုပ် ခင်ဗျားကို အကြံပြုချင်တယ်။ စစ်အမိန့်စာကို ဖြတ်စားလာတဲစားလုပ် တယ်ဆိုတာ အင်မတန် အပြစ်ကြီးပါတယ်” ဟု ဒီကုန်က ပြောရာ....

“ကျုပ်က စစ်မိန့်စစ်စာတွေကို ကြားဖြတ်ယူဖို့ မလိုပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ဆိုတဲ့ အကောင်က စစ်တပ်တကာထက် ပိုသိနေတဲ့ အကောင်ပါ။ ထက်တယ် မဟုတ်လား”

ဟု မီးလဲဘန်းက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ်ကြားဖူးပါတယ်။ ခင်ဗျားဟာ ရိုမဲလ် ဘာနဲ့ မနက်စာ စားတယ်ဆိုတာတောင် သိတယ်တဲ့”

“ကျုပ်အတွက် အကျိုးရှိမယ်ဆိုယင်တော့ ရိုမဲလ် ဒီညစာ ဘာနဲ့ စားမလဲဆိုတာ ကျုပ်ပြောပြနိုင်တယ်”

“ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ၊ ဒီ ရိုမဲလ်ကို၊ ပြောစမ်းပါဦး၊ ဟုမ်းတို့ တာ့စံတဲလ်မိန်းတို့ ကိစ္စကို”

ကင်းဗဲလ်က စိတ်မရွည်ဟန်ဖြင့်ဝင်၍ ဖြတ်မေးလိုက်သည်။

“သူတို့ ဝါဒီဝါဒမိမှာ မရှိတော့ဘူးလေ”

“သူတို့ အဲဒီမှာ မရှိယင် ဘယ်ရောက်ကုန်တုံး”

ဒီကုန်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။

“ဒီလိုသတင်းမျိုးက အကုန်အကျများတယ်ဗျ”

“ဘယ်လောက်လဲ”

“ပေါင်နှစ်ဆယ်၊ အင်္ဂလိပ်ငွေဗျနော်၊ အင်္ဂလိပ်ငွေ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ငါးကျပ်တန်တွေကို ပိုလိုချင်တယ်ဗျာ”

“ပေါင်နှစ်ဆယ်တောင် ခင်ဗျားဟာ တကယ်အမြတ်ကြီးစားပဲ”

ဒီကုန်က ကင်းဗဲလ် အား ဟန်လိုက်ပြီးနောက်....

“ကျုပ်တို့ နောက် သုံးရက်ဆို တပ်ပြန်ရောက်ကြမှာပဲ၊ တပ်ရောက် ယင် အကြောင်းစုံ သိရမှာပါဗျာ”

“၃-ရက်ကြီးများဆိုတာ အကြာကြီးဗျနော်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ခင်ဗျားတို့ကျုပ်ကိုမယုံတာ မှားတာပေါ့ဗျာ၊ ဒီတချီတော့ ကြိုက်ရာ ရွေး ပေါ့ဗျာ။ ဒီမှာ...ကက်ပတိန်၊ ခင်ဗျားလို ချမ်းသာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ပေါင် နှစ်ဆယ်ဆိုတာ မပြောပလောက်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ မှူးကြီးမတ်ကြီးမျိုး ပဲဟာ”

ငွေကြောင့်ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ ကျုပ်ကသိက္ခာကြောင့်ပြော နေရတာ၊ ပြီးတော့လဲ ခင်ဗျားဘာပြုလို့ ကိုင်ရိမှာရှိတဲ့ ထောက်လှမ်းရေး ကလူတွေဆီကို သတင်းအရောင်းအဝယ် မလုပ်သလဲဆိုတာ၊ ကျုပ်ဖြင့် နှာ၊ မလည်နိုင်ဘူး၊ သူတို့က ခင်ဗျားသတင်းတွေကို သိပ်သဘောကျကြမှာပဲ”

“ကောင်းပြီလေ”

ဟု ဒီကွန်က ဆိုကာ ဘွတ်ဇ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဘွတ်ဇ်မှာ မိမိတို့တပ်ဖွဲ့တစ်ခုလုံးထက် ပီတိမက်နဲယား အတွက် သောကမကင်း ဖြစ်နေလေရာ၊ ဒီကွန်ကိုပြန်၍ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ ပြလိုက်မိသည်။

ဒီကွန်က ဆက်လက်၍...

“ဒီမယ် အာနိုးလ် ခင်ဗျားတောင်းတဲ့ဈေး ကျုပ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့ သတင်းကတကယ်တန်ဖိုး ရှိပါစေနော်၊ ခင်ဗျားကို ဒါပဲ ကျုပ်သတိပေးမယ်ဟုတ်လား”

“ငွေလက်ငင်းနော်”

ဒီကွန်သည် သက်ပြင်းတချက်ချေလိုက်ပြီး ရှုပ်အကျီအတွင်းသို့ လက်သွင်းလိုက်သည်။ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်ဝယ် စာအိတ်နှင့် ထည့်ထားပြီး တိပ်နှင့် ကိုယ်ပေါ်ကပ်ထားသည့်ငွေများရှိသည်။ ထိုစာအိတ်ကို ဆွဲဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး တထပ်ကြီးပါလာသည့် ငွေကျွေများ အနက်မှ ၅-ပေါင်တန် ၄-ရွက်ကို ထုတ်ကာ စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။

“သဲကန္တာရထဲမှာ အလ်ဟာရောက်ဆီ ဆိုတဲ့ နာမည်ကို ကြားဖူးသလား”

“မကြားဖူးဘူး”

“မကြားဖူးဘူးဆိုတာ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါဘူးလေ၊ ဘယ်သူမှ သိပ်ပြီးကြားဖူးကြတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီ အလ်ဟာရောက်ဆီ ဆိုတာက အိရီရင့်တယ်အိုက်မှာရှိတယ်၊ အဲဒါကိုရော သိကြရဲ့လား”

“တူးနှစ်မှာ မဟုတ်လား”

“အယ်လ်ဂျီးရီးယားမှာ လစ်ဗျားနယ်ပင်မှာကပ်လို့”

“အဲဒီနေရာက ဘာဖြစ်လဲ” ဟု ဘွတ်ဇ်က ဝင်းမေးသည်။

“ရှေးသရောအခါတုန်းက ခံတပ်ကြီးတစ်ခုရှိခဲ့တယ်၊ စမ်းချောင်းလဲ ရှိတယ်”

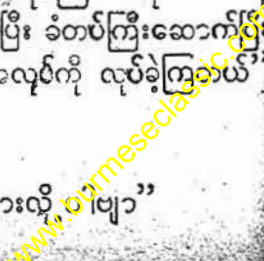
“ဘာလဲ ဒဏ္ဍာရီလား”

“ထင်...မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတိုင်းပြည်ကို ပြင်သစ်တွေ မဝင်မီက ဟိုနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်လောက်က ဆိုပါစေ၊ အဲဒီတုန်းက ဘာတာမျိုးနွယ် ခါးကမင် လူမျိုးတွေဆိုတာ ရှိခဲ့တယ်၊ သူတို့က ချွန်နိုင်ငံကနေပြီး ဆောမလူမျိုးတွေဆီကို ကျွန်အဖြစ် အရောင်းအဝယ် လုပ်ကြတာကိုး၊ အဲဒါကို ဆောမလူမျိုးတွေက အဲဒီ အလ်ဟာရောက်ဆီမှာလားပြီး ခံတပ်ကြီးဆောက်ပြီး ကျွန်ကုန်သည်တွေဆီက ကျွန်တွေကို ဝယ်ကြတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ကြတယ်”

“အဲဒါနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့တုံး”

ဘွတ်ဇ်က မေးသည်။

“သမိုင်းကြောင်းကလေးများ သိချင်မလားလို့ ပါဗျာ”

“ကဲ...ဆက်ပါဦးလေ”

ဒီကုန်က ရှေ့သို့ဆက်ပြောစေသည်။

မီးလဲဘန်းသည် စကားမဆက်သေးပဲ သမိုင်းကြောင်းလေးက သူ့အား ချမ်းတုန်သွားစေလေသည်လားမသိ၊ သူ့ခေါင်းပေါ်မှ လည်စည်းကို ဆွဲပြီး လည်ပင်းအထိ ပတ်လိုက်သည်။

“နောက်တော့ ကျွန်အရောင်းအဝယ် လမ်းကြောင်းက ပြောင်းသွားတယ်လေ၊ ခံတပ်ကြီးကိုလဲ စွန့်ပစ်ခဲ့ကြရာက စိမ့်စမ်းချောင်းတွေလဲ ခြောက်သွေ့ကုန်တာပေါ့၊ အဲ...ခုတော့ အဲဒီနေရာကို တူးကြဆွဲကြနဲ့ ရှေးဟောင်း သုတေသနဆရာတွေလေ...”

“ဟာ စတိုလင်လို ဂျာမန်ရှေးဟောင်း သုတေသန ပညာရှင်တွေလိုလား”

မီးလဲဘန်းသည် တအံ့တဩနှင့် သူ့မျက်ခုံးကိုပင့်တင်လိုက်ကာ...

“ဟင်...ခင်ဗျား သူ့အကြောင်းကို သိတယ်ပေါ့”

“စတိုလင်ဟာ တော်တော်အိပ်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ခုထိ ဟစ်တလာရဲ့ အကြံပေးအနေနဲ့ လုပ်နေတုန်းပဲ၊ သဲကန္တာရတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖိုးတန်တဲ့ အကြံတွေ သူ့ဆီက ရတယ်လို့ သတင်းကြီးနေတာပဲလေ”

“အဲဒီစတိုလင်ပေါ့၊ သူဟာ ၁၉၂၀-ခုနှစ်လောက်က အယ်ဟာရောက်ဆီကိုလာပြီး တူးကြည့်ဖူးတယ်၊ ဒီဘက်ရာစုနှစ်ပိုင်းထဲမှာ ပထမဆုံးလားတဲ့ ဥရောပတိုက်သားပဲ၊ သူကခံတပ်ဟောင်း နေရာမှာ ရေရှိတယ်လို့ တွေ့ခဲ့တယ်တဲ့၊ များများစားစားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လုံလုံလောက်လောက်ကို ရှိသတဲ့၊ ခုတော့ရေမရှိတော့ဘူးဆိုပဲ၊ စတိုလင်က သူ့တွေ့ရှိချက်ကို စာတွေပေတွေမရေးဘူး၊ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သတဲ့”

“အဲဒါကို ချာမန်တွေကသိပြီး သူတို့အဖို့ သိပ်ပြီး အဖိုးတန်တဲ့ သတင်းကြီး ဖြစ်နေတယ် ဆိုကြပါစို့”

“ဟုတ်လိုက်လေဗျာ... ခင်ဗျားသဘော ပေါက်ပြီပေါ့”

“ဒီတော့...”

ဘုတ်စ်က မီးလဲဘန်း၏ ဝေ့လည်ချောင်ပတ် အပြောအဆိုများကို မကျေနပ် စိတ်မရှည်တော့ပဲ ဝင်ထောက်လိုက်ပြန်သည်။

“ဒီတော့ ဘာဖြစ်ရမလဲဗျာ၊ ဂျာမန်တွေက အဲဒီမှာ လေယာဉ်ပျံကွင်းဆောက်ကြတယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒီအင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့သတင်း ရတနာကလေးကို ကျုပ်ကကျုပ်နဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ အရာရှိ တယောက်ကို ပြောလိုက်တယ်၊ ဒီအရာရှိက တခါ သူ့အထက်အရာရှိကြီးကို တင်ပြလိုက်တော့ အဲဒီအရာရှိကြီးက တပ်တောင်တာမိုလ်ထုနဲ့ လူစုပြီး အဲဒီနေရာကို တခါတည်း သွားကြည့်ကြတာပေါ့”

၆၀ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဓား

“ဝေ့လည်ချောင်ပတ်တွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့ အာနီးလ်ခင်ဗျား က ကာ့စ်စတဲလ်မိန်းကို ပြောလိုက်တယ် မဟုတ်လား”

“သွေးထွက်အောင်မှန်လိုက်လေ ကက်ပတိန်ရယ်”

“တခါ ကာ့စ်စတဲလ်မိန်းက ကာနယ်ဟုမ်းကို သတင်းပို့တယ်၊ ဒီ သတင်းဟာ မှန်တယ်ဆိုယင် ဘာပြုလို့ ကာနယ်ဟုမ်း က ကျုပ်ကို မပြော ရတာလဲ”

“ဟင်....သူကမပြောဘူး ဟုတ်လား”

ဘုတ်စ် က ဝင်ပြောသည်။

“ဟုမ်း က ဆက်သက်ကျန်တော်တို့ကို ပထားခဲ့တာပဲ၊ သူနဲ့ခင်ဗျား နဲ့ ပြစ်ထားတဲ့ ကိစ္စကရှိနေတယ် မဟုတ်လား”

“ကာနယ် က ခရီးကြမ်းလိုက်ဖို့ တို့ကျန်းမာရေးနဲ့ မသင့်သေးဘူး ထင်ပြီး ထားခဲ့တာလဲ ပြစ်နိုင်ပါတယ်”

“ကာနယ်ဟုမ်းတို့ တပ်လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်ရက်လောက်က ထွက်သွား ကြတာပဲဗျီး၊ ကျုပ်ပြောချင်တာက ဒီလေယာဉ်ကွင်း ဘယ်နေရာမှရှိတယ်ဆို တာအတိအကျသတင်းရတာ မဟုတ်ဘူး၊ အယ်ဟာရောက်ဆီ အနီးအနားတ ဝိုက်မှာရှိတယ်လို့ သာ သိရတာ”

“ငါးရက်ရှိပြီဆိုတော့ နေပါဦး အဲဒီ အိုရီရင့်တယ်အိုက်ထဲ ရောက် အောင် ဘယ်နှင်ရက်လောက် သွားရသလဲ”

“ဝါဒီဝါဒမ် က ဂျစ်ကားနဲ့သွားယင် လေးရက်ခရီးပဲ သွား ရ ပါ တယ်”

“ဒီမယ်....အာနီးလ် ပြောချင်တာကို ရှင်းရှင်းပြောမေးပါဗျာ”

“အကုန်ကြွကုန်ပြီတဲ့ဗျ”

“ဘာရယ်”

“ခင်ဗျားတို့လူတွေ ခံရတယ်လို့ ကြားတာပဲ၊ တပ်လုံးပြုတ်နီးနီးတဲ့၊ သေချာပေါက်တော့ မပြောနိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်လောက် ခံရသလဲဆို တာ....”

“ကာနယ်ဟုမ်း က ဦးစီးသွားတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်....ဂျစ်ကား နှစ်ဆယ်နဲ့”

“ခင်ဗျား ဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲဟင်”

ဆာဂျင်ကင်းဗဲလ် က ဝင်မေးပြန်သည်။

“ဒါ....ကျုပ်အလုပ်ပဲဆာဂျင်၊ ဘယ်သူတွေ ဘယ်မှာ ဘာလို တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိဖို့လိုတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါမှလဲ ကျုပ်က လိုယင် လိုသလိုထောက်ပံ့ နိုင်မယ်မဟုတ်လားဗျ”

“ခင်ဗျားဟာ ဟို...မိုင်တထောင်ငါးရာလောက်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စကို ဒီကိစ္စထဲ ပြုတ်သွားတယ်ပဲဟေ့ဟေ့ ပိုသိနေတယ်”

ဒီကိစ္စသည် သူ့လက်ဝါးကို ထောင်ပြလိုက်ကာ ဘွတ်စ်အား -

“ဘွတ်စ်...ခဏနေဦး” ဟု ဟန့်စားလိုက်ပြန်ပြီး...ဆက်၍

“အာနိုးလ်...ခုခင်ဗျားပြောတာတွေဟာ အင်မတန် အဖိုးတန်တဲ့ သတင်းတွေဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မေးခွန်းထုတ်စရာ မလိုပါဘူး။ ဒီထက်ကော ခင်ဗျား ဘာသိသေးသလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟာ...အများကြီးရှိတာပေါ့ ကက်ပတိန်ရဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ခုန်ပြောပါ့မလား၊ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ”

“ကျုပ်တို့လူတွေ တိုက်ပွဲမှာ ခံရတယ်ဆိုတဲ့ ခု...ပြောတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ နောက်ဆုံးသတင်းဟာ ခင်ဗျား အာရပ်တွေဆီက ရတယ်လို့ ကျုပ်... ယူဆတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အာရပ်ကောင်ကလေး တယောက်ဟာ ဟာဆီမာတာလာမှာ ခင်ဗျားတို့ အက်စ်အေအက်စ် တပ်နဲ့ တွေ့ခဲ့သတဲ့၊ ဒီကောင်လေးက ဘက်ခွင်အာရပ် လူဆိုးအဖွဲ့ထဲက....”

“ဒီ...အာရပ်တွေက ဂျာမန်တွေကို ကျုပ်တို့တပ်တွေ လာနေပြီလို့ သတင်းပေးတယ်ပေါ့”

“မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဒီကောင်လေးက ကောင်းကောင်းလေးပါ၊ သူ့နာမည်က နုဗီတဲ့၊ သူက ဂျစ်ကားတပ်တွေကို နောက်ကလိုက်ပြီး ကြည့်ရက ဘယ်လိုမြင်တယ်ဆိုတာ သိခဲ့ရတာပါ”

“ဘယ်တုန်းက ဖြစ်တာတဲ့လဲ”

“ခုမနက် စောစောကတဲ့”

“ဒီမယ်...အားနီလ်၊ ဟို...သဲကန္တာရ ခေါင်ခေါင်က ဒီအတင်းကို ကုလားအုပ်စီးပြီး လာရတဲ့ကောင်ကလေးက ဒီလောက် မြန်မြန် နေ့ချင်း ခင်ဗျားဆီရောက်အောင် သတင်းပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြစ်နိုင်မှာလဲဗျာ၊ ကျုပ်...မေးစမ်းပါရစေ”

“ဖြစ်နိုင်လို့ သူက သတင်း ပေးပြီးပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ သိဖို့ လိုတာက သတင်းပဲ၊ ဘယ်လို ဘယ်ပုံလုပ်ပြီး ပေးတယ်ဆိုတာကိုတော့ သိဖို့မလိုပါဘူးဗျာ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ၊ မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စမို့လို့ကို...ကျုပ်တော့ ခင်ဗျား သတင်းတွေကို အယူအကြည် မရှိချင်တော့ဘူး”

“ဒီလိုဆို မယုံနဲ့ပေါ့ဗျာ”

မီးလဲဘန်းက ပခုံးတုန်းပြီး ပြောလိုက်သည်။

“အဲ...ခင်ဗျား ကောင်ကလေးမှာ အင်မတန် အားကောင်းတဲ့ ဝိုင်ယာလက်စက ရှိယင်တော့ ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်”

“ဒါမှမဟုတ်...လေယာဉ်ပျံပေါ်ပြေးတက်ပြီး လေယာဉ်ပျံနဲ့ လာ ပြောယင်တော့...”

ဘုတ်ဇံက ဝင်ရောက်၍ ထပ်ဖြည့်လိုက်ရာ မီးလဲတန်းသည် မျက်လုံး အနည်းငယ်ပြူးသယောင် ပြစ်သွား၏။ တကယ်တော့ ဘုတ်ဇံ ပြော သည်က ဟုတ်နေသည်။ သို့သော် သူ ပြောလိုက်သည်ကတော့...။

“အာဖရိက ဂျာမန်တပ်တွေက အရှင်လိုက် သို့ပန်းရအောင် သဲကန္တာရထဲအထိ ထွက်လိုက်ပြီး ဖမ်းကြတာတဲ့ဗျ၊ နှုတ်တောင် ပန်းနေ လို့တဲ့၊ ဒါမှမဟုတ်လို့ သူ့ကို တွေ့သွားယင် အင်္ဂလိပ်သူလျှိုဆိုပြီး ဖမ်း မှာတဲ့ဗျ”

အနည်းငယ်ငြိမ်နေကြပြီးနောက် ဒီကွန်က...

“သို့ပန်းအဖြစ် ဘယ်လောက်ပါသွားသတဲ့လဲ”

“ဒါလဲ မသိဘူး”

“ကျုပ်တို့ဘက်က ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသတဲ့လဲ”

“ခင်ဗျားကလဲဗျာ၊ ဒီ...အာရပ်ခကောင်ကလေးကတယောက်တည်းဗျ၊ ဘုရင့် ကင်းထောက်အဖွဲ့ကြီးကို သူ ဘယ်သိပါ့မလဲ”

“ဟုတ်ပါပြီလေ... ထားပါတော့၊ ဒီမနက်ကပဲ ထိုက်ပွဲ ဖြစ်တာ နော်”

“မနက် အရုဏ်တက်မှာ”

“ခင်ဗျားက ဒီသတင်းကို ဘာပြုလို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကိုမှ ချွေးခေါ်ပြီး ပေးရတာလဲ ပြောပါဦး”

“ကျုပ်...သိတယ်လေ၊ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် စိတ်ဝင်စားမယ် ဆိုတာ”

“မှန်ပါတယ်...”

“ပြီးတော့လဲ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေဆန္ဒကလဲ ရှိသေး တယ်”

“တိုဘီကဘုတ်မိန်းလား၊ ခင်ဗျားဆိုတဲ့လူက...”

“ဟုတ်တယ်၊ သူက သူတို့တစ်စုတစ်စုဖြစ်ယင် ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သတင်းစုံပြောလိုက်ရမတဲ့”

“အင်း...ဒီလိုဆိုတော့လဲ ခက်သားပဲ၊ တိုက်ပွဲဖြစ်ရတဲ့နေရာကလဲ ဒီက နေ မိုင် ထောင့်ငါးရာလောက် ဝေးတယ်၊ သွားရမယ်ခရီးက ဘာတဲ့၊ အဲဒီ ခံဘပ်ကိုခေါ်တာ၊ အယ်ဟာရောက်ဆီ၊ အဲ...အဲဒီကနေပြီး ငါးရတဲ ခရီးသွားရတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ ဘာများ တတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ၊ တိုဘီက ဘယ်လိုလုပ်စေချင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် စဉ်းစားလို့ မရဘူး”

“သူကတော့ ခင်ဗျားတို့ကို တာ ဝန်ကျေစေချင်တာပါပဲ၊ လော့စ် နယ်လ်ဆင်နဲ့ အင်္ဂလန်လို့ပေါ့ဗျာ”

“ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ၊ ဝါဒီဝါဒမိမှာ ကျန်နေတဲ့ အက်စ်အေအက်စ် တပ်သားတွေကို ရသမျှစုပြီး လိုက်တယ်ထား၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အချိန်မီခရောက်နိုင်ဘူး၊ ဂျာမန်တွေက ဖမ်းမိတဲ့ သို့ပန်းတွေကို မေးမြန်းပြီးလို့ သတ်ပစ်ယင်ပစ်၊ ဒါမှမဟုတ်လို့ ပို့ယင်လဲ ပို့ပစ်လိုက်တော့မှာပဲ၊ ဘယ်ကိုပို့တယ်ဆိုတာလဲ ဆီနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး”

ဘွတ်စ်သည် မီးလ်ဘန်း၏ မျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်ပြီး...

“ကျုပ်တို့ကို အဲဒီကို အမြန်ဆုံး ရောက်သွားနိုင်အောင် ပို့ပေးနိုင်တဲ့လူ ရှိမယ်ဆိုယင်တော့”

အာနီးလ်မီးလ်ဘန်း သည် မျက်တောင် တချက်ခတ်ပြီး ဘွတ်စ်ကို ပြန်ကြည့်နေသည်။

ဘွတ်စ်သည် အံ့ကြိတ်လျက် ပေထန်ထန်ပင်....။

“ဒီမယ်ဗျာ...အဲဒီ သဲပင်လယ် ကန္တာရကြီးထဲက ပူပူနွေးနွေး သတင်းထူး၊ သတင်းဦးကို အမြန်ဆုံး ဒီရောက်အောင် ပို့နိုင်သေးတဲ့ ဥစ္စာပဲဗျာ၊ လူကိုကော အမြန်ဆုံး ရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းလဲ ရှိရမှာပေါ့”

“အင်း...တယောက်ယောက်ကတော့ ပို့ပေးနိုင်မှာပေါ့ဗျာ”

ဟု မီးလ်ဘန်းက ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လောက်ကုန်မလဲ၊ ဘယ်လောက် အချိန်ကြာမလဲ ပြောဗျာ”

ဒီကုန်က ပြောလိုက်သည်တွင် မီးလ်ဘန်းက....

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုပုံစံ ဖြစ်စေချင်တယ်အပေါ် မူတည်ပါတယ်”

“လက်နက် လိုချင်တယ်၊ လေထီးနဲ့ ဆင်းချင်တယ်”

“အပျံစား သွားကျရမယ် ဆိုယင်ကောဗျာ... ပိုမကောင်းပေဘူးလား”

“ဘယ်လို အပျံစားလဲ”

“အလမ်ဒိုင်ဂါက နေပြီး ဟက်ဆီမာတာလာအထိ လေယာဉ်ပျံနဲ့ သွားမယ်ဗျာ၊ မာတာလာမှာ လမ်းပြရှိနေမယ်၊ ဆီရော၊ အပိုပစ္စည်းရော အစုံအလင်နဲ့ ဂျစ်ကားနှစ်စင်းကလဲ စောင့်နေမယ်ဗျာ”

“အဲဒီမှာ ဘီဒူး အာရပ်အရိုင်းတွေ ရှိနေတယ်မဟုတ်လား”

“သူတို့က သူတို့ကိစ္စနဲ့ သူတို့ပါဗျာ”

“လက်နက်ကရော ...”

“ယူသွားလို့ ရပါတယ်၊ ဗစ်ကတော့ မရှိဘူး၊ ဆောရီးပဲဗျာ”

“လေယာဉ်ပျံက ဟက်ဆီမှာ ဆင်းလို့ ရမလား”

“ရတယ်”

“ကဲ...ဆက်ပြောစမ်းပါဦး”

၆၄ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

“လူနှစ်ယောက်လဲ အပိုထည့်ပေးလိုက်မယ်၊ ကျင့်သားရနေတဲ့ လူ
တွေပဲ”

“အာရပ်တွေလား”

“တယောက်ကအဖြူ၊ တယောက်က အမည်း”

“အမည်းက...”

“ပိုဘရန်းတဲ့”

“ဘုရား...ဘုရား”

ဘွတ်ဇ်က ညည်းလိုက်သည်။

“တယောက်က ပြင်သစ်လူမျိုးပဲ”

“သူတို့က သွားရမယ့်ခရီးကို သိတယ်ပေါ့”

“သိတာပေါ့ဗျ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျား အစီအစဉ်ကို လက်ခံလို့
သွားကြမယ်ဆိုယင် ဘယ်တော့လောက် အမြန်ဆုံး ထွက်နိုင်မလဲ”

“မနက်ဖြန် မနက်ပဲ”

ဒီကွန်သည် သူ၏ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ နာရီက
ညဉ့် ၁၂-နာရီ ထိုးရန် ၁၅-မိနစ်အလို ပြနေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့လားဗျ၊ မနက်မှာ တကယ်ပဲ ခရီးထွက်နိုင်ပါ့မလား”

“အိုဗျာ... ဒါလောက်တော့ ၇-နာရီ၊ ၈-နာရီ အတွင်း စီစဉ်
လိုက်ယင် ဖြစ်ပါတယ်”

ဘွတ်ဇ်သည် လေချွန်လိုက်မိသည်။ လျှိုဝှက်၍ သိရန် ခက်လှသော
မီးလဲဘန်းကို သဘောကျသွားမိသည်။

“ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

“ကျွန်တော် အတွက်တော့ ပေါင်နှစ်ရာ၊ ဖရော့နဲ့ ဟို...အမည်း
ကောင် အတွက်တော့ ခင်ဗျားဘာသာခင်ဗျား သူတို့ကိုပြောပါ”

“ချက် ပေးလို့ ရမလား”

“ဆောရီး၊ ငွေသားမှ...”

“ကျုပ်မှာ ခု...ပေါင်နှစ်ရာ မပါဘူးဗျ”

“ကပ္ပတိန်ကလဲဗျာ၊ မနက် (၈) နာရီဆိုယင် ဘဏ်တွေ ဖွင့်တဲ့
ဥစာပဲ”

“ခင်ဗျား...ခုပြောတဲ့ အစီအစဉ်ကို ကျုပ်တို့ လက်ခံတယ်၊ လက်
မခံဘူးဆိုတာကို ဘယ်တော့လောက် ကျုပ်တို့ ပြန်ပြောရမလဲ”

“ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်တဲ့အချိန်ပြောပါ၊ အင်း...ဒါပေမယ့် မြန်
လေ ကောင်းလေပေါ့ဗျာ”

“ရိုင်းတယ်လို့ တော့ မထင်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်နဲ့ ဆာဂျင်ကင်းဗဲလ်နဲ့
နှစ်ယောက်စည်း စကားပြောချင်တယ်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး...”

“ရပါတယ်ဗျာ၊ ဟို ဘက်ခန်း ထဲ မှာ သွားပြောနိုင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ သဘောရှိပါဗျာ”

ဒီကုန်နှင့် ဘွတ်စ်သည် တဘက်ခန်းသို့ ကူးလာခဲ့ကြသည်။ ခေါင်းပေါ်မှ ပန်ကာက လည်နေသည်။ ပြတင်းပေါက်မှ ပျံ့လွင့်ဝင်လာသော အပြင်ဘက် ဥယျာဉ်တွင်းမှ သီးပင် စားပင်တို့၏ ရနံ့က အခန်းတွင်း၌ မွှေးကြိုင်နေသည်။

“ဂျက်မိ၊ ဒီ ပေါကြောင်ကြောင်ကောင် ပြောတာ လက်မခံဘူး မဟုတ်လား”

ဟု ဘွတ်စ်က ပြောရာ၊ ဒီကုန်က....

“သူပြောသမျှ မှန်နေယင်ကော....”

“မှန်တယ်ပဲ ထားပါတော့၊ ကျုပ်တို့ လေးယောက်နဲ့ ဘာ သွားလုပ်နိုင်မှာလဲ”

“ဒါကတော့ ဟိုကျမှပဲ သိရမှာပဲကွာ”

“ငွေ ဘယ်လိုရှာမလဲ”

“ငွေရေးကြေးရေးအတွက် မပူနဲ့၊ ကိုယ်... တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်”

“ဟင် ...ခင်ဗျားအိတ်ထဲက ငွေထုတ်မလို့ လား”

“ငွေဆိုတာ မဟုတ်တဲ့နေရာမှာ ဖြန့်ပစ်လဲ ကုန်တာပါပဲ၊ ဒီမယ် ဘွတ်စ် မီးလ်ဘန်း သတင်းက မှန်နိုင်တယ်၊ ဒီလူက ကြည့်တော့သာ ပေါကြောင်ကြောင် ထင်ရတာ၊ တကယ်ကျတော့ ပေါကြောင်ကြောင်လူ မဟုတ်ဘူး”

“သူက ခင်ဗျားဆီက ပေါင်နှစ်ရာခွာ၊ နောက်....ကျွန်တော်တို့ကို သဲကန္တာရထဲ လေယာဉ်ပျံနဲ့လွှတ်လိုက်၊ ဘုမသိ၊ ဘမသိ လိုက်သွားကြလို့ ဟိုကျတော့ အခြေအနေကမဟန်၊ ကျွန်တော်တို့ ပြန်မလာနိုင်ပဲ ဖြစ်နေယင် ဘယ်သူကသိမလဲ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ လစ်ကြပြီ၊ စစ်ပြေးဖြစ်ပြီလို့ ထင် တဲ့လူက ထင် ကြမှာ၊ အဲ... ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ သဲကန္တာရထဲမှာ အခန်းသား သေနေကြယင် ကျွန်တော်တို့ မြေပုံထိပ်မှာ လက်ဝါးကပ်တိုင်တောင် စိုက်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

“မီးလ်ဘန်းက ဒီလို ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်လူစား မဟုတ်ပါဘူး ကွာ”

“ဒီလူက လှီးတဲ့ လူစားဗျ”

“ဒါတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်....သူက တို့လို အင်္ဂလိပ်ပါ ကွာ”

“ကျွန်တော်တော့ ဒီလို လုပ်ချင်တယ်၊ မီးလ်ဘန်းကို ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်....မလုပ်တော့ဘူး ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ဘဝသာ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ကြမယ်လော့၊ ကံကောင်းယင် တပ်ကို ၄၇-နာရီအတွင်း

www.burmeseclassic.com

ပြန်ရောက်မှာပဲ။ လေယာဉ်ပျံကလေး ဘဲကလေးနဲ့သွားယင်လဲ သွားနိုင်မယ်။ ပိုင်းလော့ တယောက် နှစ်ယောက် ကျွန်တော် သိတာရှိပါတယ်”

“ပီဘီလဲ အဲဒီ တပ်ဖွဲ့နဲ့ ပါသွားမှာပဲ”

ဒီကုန်က ပီဘီဟု ပြောလိုက်လျှင်ပင် ကင်းဗဲလဲမှာ ဆွံ့အံ့ သွားသလို ဖြစ်သွားသည်။ သူက မီးလဲဘန်း၏ အစီအစဉ်ကို လက်မခံရန် ကန့်ကွက်နေသည်။ သူ ထပ်မံပြောတော့။ ဒီကုန်က ဆက်ပြန်သည်။

“ပြီးတော့....ကာနယ်ဟုမ်း၊ မင်း....စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ကာနယ်ဟုမ်းလို လူကို ဂက်စတာပိုက ဘယ်လောက်များ လိုချင်လိုက်မလဲလို့၊ မီးလဲဘန်း ပြောတဲ့အတိုင်းဆိုယင် ဧကနေပဲ ရန်သူရဲခေါင်းကို ဟုမ်းတို့ ဝင်စီးကြတာပဲ။ ဒါကိုလဲ ကိုယ်ယုံတယ်။ ဒီတော့....ဟုမ်းတို့ဟာ ဂျာမန်တွေ လက်ထဲ ကျသွားပြီဆိုယင် ခုလောက်ဆို နာရီပေါင်း ၁၂-နာရီကျော် လောက် ရှိနေပြီ။ ခုထိ တခြားကို မရွှေ့မပြောင်းသေးဘူးဆိုယင် မကြာခင်မှာပဲ ပြောင်းတော့မှာပဲ”

“ပီဘီ ဆိုတဲ့ အကောင်ကတော့ သို့ပန်းအဖြစ် ခံမယ့်အကောင် မဟုတ်ပါဘူးလေ”

“ဒီလိုဆို ဒီကောင် သဲကန္တာရထဲမှာ ဂျစ်တင်နဲ့ ပတ်ချာ လှည့်ပြေးနေရပြီပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ...ကောင်းပါပြီတဲ့၊ ခင်ဗျားမှာလဲ ဦးနှောက်တမျိုး ဖြစ်သွားပြီ ထင်ပါတယ်။ အိုကေ... ကျွန်တော်လုပ်မယ်၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်ချင်သလဲပြော၊ အကုန်လုပ်မယ်၊ ဒါ...ခင်ဗျားပဲ့ပါပဲ”

“ကိုယ်လုပ်ချင်တာက ပထမ ရှိနဲ့ ဆက်သွယ်မယ်။ တို့ကံကောင်းယင် သူ အယ်လက်ဇန္ဒား ဌာနချုပ်မှာ ရှိချင်ရှိနေဦးမယ်။ သူ ဟုမ်းတို့ ဆီက ဘာသတင်းမှ မရဘူးဆိုယင် တို့ဘာသာ တို့ချမယ်။ တုမ်ရှိုးက တို့ကို မသွားနဲ့ ဘာနဲ့တော့ တားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလို သဲကန္တာရထဲကို ရှာဖွေရေးနဲ့ ကယ်ဆယ်ရေးလွှတ်ဖို့ ဆိုတာက လွယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ အချိန်အတော်ယူလုပ်ရမှသာ အေး...လေထီးဆင်းနိုင်ယင်တော့ ကောင်းသပေါ့၊ အာရ်အေအက်ဖ် ကလဲ ဒီကိစ္စမျိုးကျတော့ သိပ် စိတ်ဝင်စားကြတာ မဟုတ်ဘူး”

ဘွတ်ဇ်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား မှန်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စမျိုးက မြန်မြန်လုပ်နိုင်မှ...”

“တို့ သွားယင် ဟက်ဆီမာတာလာကို အရုဏ်တက်လောက် အထောက်အပံ့”

“အရုဏ်တက်လောက် ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တို့ ထွက်နိုင်မှာက မနက် (က) နာရီလောက်၊ လေယာဉ်ခရီးက (၆) နာရီလောက် ပုံရမယ်ဆိုပါ”

“ကြည့်ပါလေကွာ၊ အားနိုးလ်က မြန်သထက်မြန်အောင် စီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ်”

“နေပါဦး၊ ဘဏ်တွေက မနက် (၈) နာရီမှ ဖွင့်မှာဆိုတော့ ငွေက ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုန်း”

“ဘဏ်တွေဟုတ်လား”

ဒီကုန်က ဘဏ်တွေဟူသည့် စကားလုံးကို ရှုရှာဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ပြီး၊ ဆက်လက်၍...

“ဒီမယ်...ကိုယ့်လူ၊ ကိုယ်ဟာ မှူးကြီး မတ်ကြီးရဲ့ သားပါကွာ၊ ကိုယ့်စကားက ကိုယ့်ခံဝန်ချက်ပါ၊ ဒီငွေကို တနာရီအတွင်းမှာ ရအောင် လုပ်ပြမယ် .. ကြည့်၊ တနာရီတောင် မကြာစေရဘူး”

ဘုတ်ဇီကင်းဗဲလ်အဖို့ ခဏမျှ မှင်သက်မိသလို ဖြစ်နေသည်။ နောက် သူက ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ဖြင့်ဗျာ... ခု...တကယ် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိနေလို့ ပေါ့ဗျာ၊ ဒါမှမဟုတ်ယင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆေးခြောက်မှူးပြီး အိပ်မက် မက်နေသလား အောက်မေ့မိမယ်”

“ဒါ... အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး ကိုယ့်လူ၊ အယ်ဟာရောက်ဆီက တို့ တပ်ဖွဲ့မှာတော့ ငရဲခံနေရသလား အောက်မေ့နေကြမယ်ကွာ”

“ငယ်လိမ့်များ ဖြစ်ကုန်ကြသလဲ မဆိုနိုင်ပါဘူးဗျာ”

“အေး...ဘယ်လို ဖြစ်ကြတယ်ဆိုယင် တို့ခု...ပေါင် ၂၀၀-ပေး ပြီး သွားကြည့်ကြတော့ တွေ့မှာပဲ”

“ခင်ဗျားက ပီဘီကိုရော တခြားလူတွေကိုပါ စိတ်ပူတယ်ဆိုတာ ကို ကျွန်တော် ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်...ခင်ဗျားကို အသိးကြီးက ကြည့် ထားခဲ့လို့ ခင်ဗျား ခံနေရတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ခုလို ငွေ အကုန်ခံပြီး အသိးကြီးက ချန်ထားတဲ့ပွဲမှာ ပါကိုပါရအောင် ခင်ဗျား လုပ်နေတာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ချင်လဲဟုတ်မယ်ကွာ”

ဒီကုန်က မတင်မကျ ဝန်ခံသည်။ ဆက်လက်၍လည်း...

“ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအချိန်မှာ ဒါက ဘာ အရေးကြီးလဲကွာ”

“ဟာ...မကြီးပါဘူး၊ မကြီးပါဘူး၊ ဒါက ဘာမှ အရေးမကြီးပါ ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ကောင်ကလေး ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အထဲက ဆွဲထုတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သူ့အတွက် ဒါလောက်တော့ လုပ်ကြ ရမယ့်...မဟုတ်ဘူးလားဗျာ”

“လုံးဝ မှန်တယ်၊ နောက်တခု ရှိသေးတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဒီကောင်ကလေး လွတ်ပြေးနေတယ်လို့ပဲ ထင်နေတယ်၊ ဘာကြောင့် ဒီလို ထင်နေလဲလို့ စတု မမေးနဲ့...မဖြေတတ်ဘူး”

“ဖြေစရာမလိုပါဘူးဗျာ၊ ဒီကောင်လေးအကြောင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လုံး သိသားနဲ့၊ ဒီခွေးကောင်လေးကို ဘယ်လိုမှ ဖျက်ဆီးပင်လို့ ရမယ့်ခက်ခဲစားမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ဖျက်လေးလိုလျှင်တဲ့ ကောင်လေး၊ ဒါပေမယ့်ဗျာ...သဲကန္တာရကြီးက ရောမ အကျယ်ကြီး၊ ဒီကောင် လျှာမန် စာ မဖြစ်ခင် ကျွန်တော်တို့နဲ့ တွေ့ပါစေလို့ အောက်မေ့ရတာပဲဗျာ”

“ဒီကောင် လျှောက်ပြေးနေနိုင်ယင်တော့ တို့နဲ့ တန်းတွေ့မှာပဲ၊ ဒါမေယ်...တခု မင်း သိစေချင်တာက ဟုမ်းအတွက် ကိုယ် ဒီပဲကို ဝင်နဲ့ တာပဲ၊ ဟုမ်း သာလျှင် ပထမ၊ ဟုမ်းသာလျှင် အဓိကပဲ၊ တခြားဟာ တွေက နောက်မှ လျှောက်လျားပဲ”

“အား... သိပြီ၊ သိပြီ၊ ဟုမ်းကို ခင်ဗျားက ချဉ်နေတာနဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဘယ်လောက် သတ္တိရှိတယ်၊ ဘယ်လောက် လူစွမ်းကောင်း ပီသတယ်ဆိုတာ ပြချင်လို့ပေါ့ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး၊ ဟုမ်းကို ဂတ်စတာပိုတွေ့လက်က လွတ်အောင်လို့ပဲ တို့ ဟုမ်းကို ရမှဖြစ်မယ်၊ တို့အားလုံး ဟုမ်းရှိမှဖြစ်မယ်၊ တို့ရဲ့ အက်စ်အေ အက်စ် တပ်တစုတဝေးတည်းဖြစ်နေအောင် ဟုမ်းလိုအရာရှိကြီးတွေက ကိုယ် ထားတာ၊ သူမရှိယင် အက်စ်အေအက်စ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး အရာရှိ အရာ တပ်သားတွေကို ဟိုပို့ သည့်ပို့ ခဲ့ပို့ လိုက်ကြတော့မှာ၊ ဒီသဲကန္တာရ ဖစ်ဆစ် ရေး ပြီးယင်တောင် တို့တပ်ကိုအဖျက်မခံနိုင်ဘူး၊ ဟုမ်းလို ထိပ်တန်းအရာရှိ ကြီးမျိုး ရှိနေဖို့က အရေးကြီးတယ်ကွ”

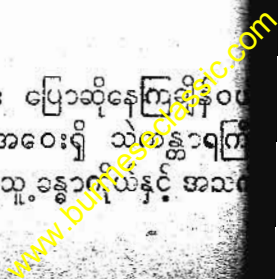
“ဒီအကြောင်းပြချက်ကို လက်ခံပါတယ်”

“ကဲ- ကိုယ့်လူ၊ ကိုယ့်ဘက်သားပဲမဟုတ်လား”

“အို... စိန်လိုက်၊ ဘယ်ကိုသွားရ သွားရ၊ ဘာလုပ်ရ လုပ်ရ”

+ + +

ဒီကုန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့ အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုနေကြချိန်ဝယ် ကိုင်ရိုနှင့် မိုင်ပေါင်း တထောင့်ငါးရာခန့်အကွာအဝေးရှိ သဲကန္တာရကြီး အတွင်းဝယ် ပီဘီမက်နဲယားဆိုသူသည် မပျက်မဆီး၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အသက် တည်ဆဲ တည်မြဲလျက် ရှိနေချေသည်။

ပီဘီသည်ကာနယ်ဟုမ်းအား နံဘေးမှထားပြီး ရန်သူ့စခန်းအတွင်း မှ ဂျာမန်တို့၏ နောက်ဆုံးရွက်ဖျင်တဲကို ကျော်ကာ မူလ သူတို့စထွက်ခဲ့ကြ သည့် တောင်ကုန်းရှိရာသို့ ဂျင်ကားကို အပြင်းမောင်းထွက်လာခဲ့ရာ နောက် မှလည်း ရန်သူများ လိုက်ပါလာခြင်း မရှိသဖြင့် သူ့စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေ သည်။ သို့သော်

ခဏကြာသော် တောင်ကုန်းတလျှောက်ပေါ်၌ တန်းစီနေကြသော ဂျာမန်များကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ၍ တက်ကြွနေသော စိတ်ဓာတ်များ ပြုန်းဆီ ကုန်ခမ်းသွားတော့သည်။

မိမိ သည်စက်ကွင်းမလွတ်ပြီဟု ပီဘီက တွက်လိုက်သည်။

စကော့ လူမျိုးတို့ကား အရိုင်းအစိုင်းခေတ်က တိုက်ပုံထိုက်နည်းတွင် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာကြသူများ ဖြစ်သည်။ ဘွတ်ဇ်က ပီဘီနှင့်ပတ်သက်၍ ပြော ဖူးသည်။ ပီဘီသည် ပိုက်ကွန်နှင့် ဆူးထောက်နှင့် တိုက်ရမလား၊ လေမှုတ် အဆိပ်လူးမြားနှင့် လုံနှင့် တိုက်ရမလား လျှင်လှသည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်ဟု ပြောဖူးသည်။ သို့ပြောသည်ကို ပီဘီကတော့မသိ။ သို့သော် သူသည် ဤ ခေတ်သစ် စစ်ရေးစစ်ရာတွင်မူ သူ့အကြိုက်တခု ရှိသည်။ ၎င်းမှာ အခြား မဘုတ်။ လီးအင်ဖီးလ်ရိုင်ဖယ်နှင့် အဝေးမှထိမှန်အောင်ပစ်နိုင်သည့် အချက် ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း သူ၏လျှင်မြန်ဖြတ်လတ်မှုဖြင့် ရန်သူကို ရှောင် တိမ်းတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူကား ကြောက်သည်ဆိုခြင်းကို အတွေ့အကြုံ မရှိခြင်းနှင့် သူ၏ ခေါင်းကောင်းမှုတို့ကို ဂုဏ်ယူသူဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုသူ တွင် ဂျစ်ကားကပါနေသည်။ ပီဘီသည် ဤ စက် ကရိယာကောင်ကို သူ့ရိုင်ဖယ်သေနတ်လောက် မယုံကြည်။ ဂျစ်ကားကို မောင်းလို သာ မောင်းနေရသည်။ ဤကားသည် ဘယ်အချိန် တာယာ ခိုက် ကွဲထွက်မလဲ။ ဘယ်နေရာမှာ အင်ဂျင်ပျက်မလဲ၊ သို့မဟုတ် ဝက်အူထွေ ကျွတ်ထွက်မလဲ တွေးပူနေရသည်။

သို့သော် ဤဂျစ်ကားက အထူး ပြုပြင်ထားသည့် ဝီလီအမ်ဘီဂျစ် ဖြစ်သည်။ ဒီဇိုင်းပုံစံနှင့် တပ်ဆင်ပြုလုပ်ထားကြပုံမှာ တောလမ်းခရီးကြမ်း နှင့် သင့်လျော်အောင် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး မကြာသေးမီကလေး ကပင် အဟောင်းလဲ အသစ်တပ်စဖြစ်သဖြင့် အိုဗာဟောလ် ပြုလုပ်ထားသည့် ဂျစ် ဖြစ်သည်။ ပီဘီစိုးရိမ်သလို ဂျစ်ကားဘယ်လိုမှ ဒုက္ခမပေးနိုင်။

ဂျစ်ကားသည် မြောက်စူးစူးသို့ ဦးတည်ပြေးနေသည်။ သည်ဘက် သို့ ပီဘီက မသွားလို။ သို့သော် သည်မြောက်အရပ်ဘက်သို့ မတတ်သာ၍ မောင်းနှင် လာခဲ့ရသည်။ ဤသို့ ဂျစ်ကားကို ဆွဲကွေ့လိုက်သည်နှင့် ပြေး လိုသည့် လမ်းနှင့် ဒီဂရီ ၉၀ ခန့် စောင်းထွက်သွားပြီး တောင်ကုန်တန်း ပေါ်ရှိ ရန်သူများနှင့် ထိပ်တိုက်မဟုတ်ဘဲပဲ ပျဉ်းပြိုင်ဖြစ်သွားလေတော့ သည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်သူများ ပစ်ခတ်နေကြသည်မှာလည်း ကုန်း၏တဘက်သို့ မဲပစ်
နေကြောင်း သတိပြုမိသည်။ မော်တာများ တစ်ခွဲ၊ ခွဲ၊ ဖြစ်နေပြီး စက်သေနတ်
သံများက တကပ်ပြီးတကပ် အဆက်မပြတ် ထွက်နေသည်။ မည်သူကမျှ သူ့
အား လှမ်းပစ်ခြင်းမရှိ။ သူက နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်မိ၏။ သူ့နောက်က
ဂျာမန် ရှုမစ် တင့်ကားတစ်စီးတလေများ ဗိုက်လာသလားဟု။ သို့သော်
သူ့နောက်တွင် သူ့ရဲဘော်များ နောက်ဆုံးရှိနေသည့် နေရာများမှ ဖွန်
တထောင်းထောင်း ထနေသည်ကိုသာ မြင်ရပြီး ဤပိတ်ဆို့ နေသော ဖွန်ထု
က သူ၏ပြေးလမ်းကို ဖုံးကွယ်ပေးထားသလို ဖြစ်နေသည်။

‘ကွန်ကာ’ဂျာမန်လေယာဉ်ပျံများ သူ့ခေါင်းပေါ် ဝဲပျံလာသော
အခါ ပိတ်သည့် ကြောက်လန့်မိသည်။ ဂျင်လင်ကိုင်ဘီးကို ဝှေ့ယမ်း၍
တရကြမ်း မောင်းသည်။ သို့သော် လေယာဉ်ပျံများက သူ့ခေါင်းပေါ်မှ
ဝဲပြီး လေယာဉ်ကွင်းအတွင်းသို့ ထိုးဆင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဂျာမန်တွေ ဆိတ်ပြတ်ပြီနဲ့တူတယ်၊ ဒါကြောင့် ကွင်းထဲပြန်ဆင်းနေ
တာနဲ့ တူတယ်”

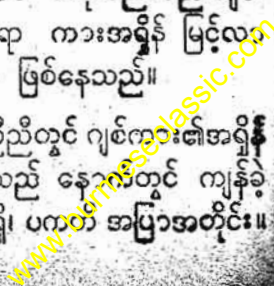
ဟု ပိတ်က ထင်မိသည်။ ဂျာမန် လေယာဉ်သမားများလည်း ဓာတ်ဆီကို
ငွန်းနှင့်ချင်၍ တွက်တတ်သူများဖြစ်သည်။ သူတို့လည်း ဗြိတိသျှလေယာဉ်
ကွင်းမှ ဓာတ်ဆီကိုင်သည့် စာရေးများကဲ့သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့၏ လေယာဉ်
သမားများသည် သူတို့တိုင်ကီထဲမှ ဆီအတိုင်းအတာကို ယုံကြည်ကိုးစား
ရကြမည် မဟုတ်ကြ။

ပိတ်၏ဘေးတွင် ကာနယ်သည် ကုန်းကုန်းကြီး လိုက်ပါလာသည့်။
လက်မှအနာက နာလွန်းသဖြင့် မျက်စိကိုစုံမှိတ်ထားသည်။ ပါးစပ်မှလည်း
အမြှုပ် တစ်စုံထွက်နေသည်။

ပိတ်၏ဂျစ်ကားသည် လေယာဉ်ပျံကွင်းနှင့် ဝေးသည်ထက် ဝေးကွာ
လာခဲ့ပြီ။ ကျန်ကာ လေယာဉ်ကြီးများသည် တောင်တန်းကလေးပေါ်မှ
တစင်းပြီးတစင်း ပေါ်လာကာ လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့ ထိုးဆင်းနေကြသည်။
တိုက်လေယာဉ်ပျံများ၏ အရိပ်အရောင်ကား မတွေ့ရ။

ဂျစ်ကားသည် မီးလောင်နေသော ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်များမှ ထွက်
ပေါ်လာသည့် ကြီးလှသည့် ထီးသဖွယ်ဖြစ်နေသော မီးခိုးမည်းမည်းများ
အောက် မြေမာမာပေါ်ဝယ် အပြင်းနှင့်လျက်ရှိရာ ကားအချိန် မြင့်လာ
သည်နှင့်အမျှ ပိတ်မှာလည်း ကျေနပ်မှုမြင့်လာလေ ဖြစ်နေသည်။

မျက်လုံးများ ကျိန်းစပ်၍ပင်လာပြီ။ မြေညီညီတွင် ဂျစ်ကား၏အချိန်
ကို မလျှော့ရဲသေး။ မီးခိုးများ၊ လေယာဉ်ပျံများသည် နောက်တွင် ကျန်ခဲ့
ပြီး သူ့ရှေ့တွင်မူ ကောင်းကင်ပြင်က မိုးတိမ်မရှိ၊ ပကတိ အပြာအတိုင်း။

ရုန်းထနေသော လပိုင်ငါးသဏ္ဍာန် သဲကုန်းကလေးများ၏ အရိပ်များက လမ်းပြမြေပုံ အမှတ်အသားများသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ တကယ်တော့ လမ်းကြောင်းဟူ၍မရှိ။ ဂျာမန်များနှင့်ဝေးရာသို့ ပြေးနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ပီဘီ၏စိတ်က အလိုလို သိနေသည်။ မကြာမီပီဇီ ဂျာမန် တိုက်လေယာဉ်ပျံများ ပြန်လာလိမ့်မည်။ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီတိုက် မိုး ကောင်းကင်မှ ကင်းထောက်ရှာဖွေမည်။ အက်စ်အေအက်စ် ဂျစ်နှင့်တူသမျှ တာမဆို တွေ့လျှင် ကောင်းကင်မှ တဟုန်ထိုးဆင်းကာ ဗုံးကြဲ တိုက်ခိုက်ကြပေလိမ့်မည်။ မြေပြင်မှ သူတို့၏ကင်းတပ်ဖွဲ့များကိုလည်း မိမိရိုရာသို့ ညွှန်ကြားလိမ့်မည်။ ဤသို့တွက်မိလေလေ၊ ပီဘီသည် သူ၏ဂျစ်ကားကို ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးအောင် နှင်လေလေ ဖြစ်သည်။

ပီဘီသည် 'ဂရိတ်စတင်းဆင်းဆီ' ခေါ် မဟာသဲကန္တာရ သဲပင်လယ်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်ပြေးနေသည်ဟု စိတ်က မသေမချာ ထင်နေသည်။ ထိုမဟာ သဲပင်လယ်ကြီးကား အဆုံးအစ မရှိ၊ မိုင်ပေါင်းများစွာ ရှည်လျားကျယ်ပြန့်ပြီး၊ လူ သူ အရောက်အပေါက်မရှိ၊ သင်္ကေတ အမှတ်အသား မြေပုံဟူ၍လည်း ရှိသည်မဟုတ်။

သို့သော် သူမတတ်နိုင်ပြီ။ ဤအခြေအနေသို့ ရောက်နေမှတော့ သူညီပြန်၍လည်း မဖြစ်။ အခြား ပြေးစရာလမ်းလည်း မရှိ။ ဤနေရာမှ လှည့်ပြေးလျှင်လည်း သေတွင်းထဲ ပြန်သည်နှင့် တူတော့မည်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပီဘီသည် ဤအတိုင်း အတန်ငယ် ခရီးနှင့်မည်။ နောက် ဂျစ်ကားကို ဝှက်၍ ညမောင်းသည်အထိ ခိုနေမည်။ ညအချိန်ရောက်၍ ကြယ်များထွက်လာသော် မိမိအား လမ်းပြနိုင်မည့် ကြယ်တလုံးမဟုတ် တလုံးကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု သူက ယုံကြည်သည်။ သူ့လည်ပင်းတွင် လမ်းညွှန်အိမ်မြှောင် ချိတ်ဆွဲပါရှိသည်။ သူသည် ညအမောင်းထုအောက်ဝယ် ဟက်တီမာတာလာသို့ ပြန်ဆုတ်၍ မောင်းသွားနိုင်လိမ့်မည်။ လမ်းခရီးတွင်လည်း ရေရနိုင်သည့် ဒေသများကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။

သူ့ စိတ်ထဲတွင်စိတ်ကူးမိမှ ပီဘီ၏စိတ်များ ငြိမ်သွားသည်။ သည်တော့မှလည်း ဂျစ်ကား၏ အချက်ပြခိုင်ခွက်များကို စစ်ဆေးကြည့်မိသည်။ ဆီ-ရေ-လေ-အားလုံးကောင်းနေဆဲ။

ဂျစ်ကားသည် သဲမာမာပေါ်ဝယ် တနာရီလျှင် မိုင် ၄၀ နှုန်း ပြေးလျက်ရှိသည်။ သူ့သတိသား၍မောင်းပါက သဲတွင်းများအတွင်း ကျုံ့ကျနိုင်မည်မဟုတ်။ သည်အတိုင်း ခပ်မှန်မှန်မောင်းလျှင် ခရီးအတန်ငယ် ပေါက်ဦးမည်။ သူသည် သူ့ လက်မှန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဟင်... ၁၅ မိနစ်ပဲ ရှိပါသေးကလား။ ရန်သူ၏ လေယာဉ်ကွင်းကို မစီးမီနှင့် ကွင်းတွင်းမှ ထွက်ပြေးခဲ့သည်အထိ အချိန်များစွာ ကြာခဲ့ပြီဟု ထင်ခဲ့မိသည်။

www.burmeseclassic.com

၇၂ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဓား

ကာနယ်ဟုမ်းကား ခံစားနေရရှာသည်။ ပီဘီလည်း သူ့အတွက် ဘာမှမတတ်နိုင်။ ဂျစ်ကားကိုဝှက်ပြီး ခိုနေဖို့ကောင်းသည့် အကွက်အကွင်း ရောက်သည်အထိ ရှေ့သို့ ဆက်လက်နှင်ရပေဦးမည်။

အနောက်စူးစူး အရပ်၊ အယ်ဟာရောက်ဆီမှ (၇) မိုင် ဝေးခဲ့ပြီ။ လေယာဉ်ပျံကွင်းသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအတွင်း ဝပ်ကျန်ခဲ့သည်။ တရိပ်ရိပ် အပူလှိုင်းများနှင့် ငှက်ကုလားအုပ်အမြီးသဖွယ် ကြည်လင်နေသော ကောင်းကင်ထဲသို့ တလိပ်လိပ် တွန့်တက်နေသည့် မီးခိုးမည်းမည်းကြီးများကိုသာ မြင်ရသည်။

သူ၏ အခြားရဲဘော်များ ဘာဖြစ်ကုန်ကြသနည်း။ သူ့လိုပင် ရန်သူ ကို အပြတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြသလော။ 'လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့' ခေါ် ဆုတ်လျှင် အလွယ်တကူ အသင့်ဆုတ်နိုင်ရန် တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ချန်ထားခဲ့သည့် ဂျစ်ကားအဖွဲ့ရော ဘယ်ရောက်သွားသနည်း။ ပီဘီအဖို့ များများတွေးစရာ မလို။ သူတို့ကား ဂျာမန်စာဖြစ်ကုန်မည်မှာ သေချာလှသည်။ သူတို့သည် ဂျာမန်လေယာဉ်များ၏ဘေးမှ လွတ်သည်ဆိုဦး။ အသင့်စောင့်နေကြသည့် မြေပြင်ကင်းတပ်ဖွဲ့များ၏ မော်တာဘေးမှ လွတ်ကြမည်မဟုတ်။

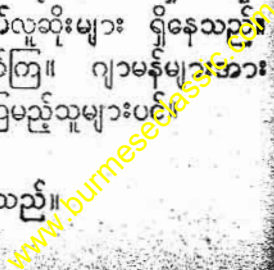
အကယ်၍ တစုံတယောက်သည် မော်တာကျည်ဆန်ကြားမှ လွတ် ထွက်သွားသည် ဆိုဦး။ ဂျာမန်များက ကောက်သင်းကောက်သလို တဦးစီ လိုက်၍ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရပေလိမ့်မည်။ ဂျာမန်များသည် သူတို့၏ အထူး လျှို့ဝှက်ထားသော ဘန်ဖိုး များစွာထားသော တန်ဖိုး ကြီးမားလှသည့် လျှို့ဝှက် လေယာဉ်ကွင်းကြီး၏ အကြောင်းကို အပြင်သို့ မည်သို့မျှအပေါက်ခံ လိမ့်မည်မဟုတ်သည်မှာ သေချာလှသည်။

ရန်သူများအဖို့ သူတို့ဘက်တွင် အမျိုးမျိုးအသာရနေသည်။ တဆယ် နှစ်နာရီခန့် နေရောင်ရနေသည်။ သည့်အတွင်း များစွာဝေးလံသည့်အရပ် သို့ ရောက်နေကြသည်မဟုတ်သော မိမိတို့၏ ရဲဘော်များကို ရှာဖွေရန်အချိန် များစွာရှိနေသည်။ ထို့ပြင် ကောင်းကင်သို့တက်၍ ထောက်လှမ်းရန် လေ ယာဉ်ပျံများ လိုသလောက်ရှိနေသည်။

သဲလွင်ပြင်ကြီးထဲဝယ် ပုန်းစရာ ဝပ်စရာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း ဟူ၍ လည်း မရှိ။ နောက်တချက်မှာ သူ့ရဲဘော်များ ပြေးစရာရှိသည့်လမ်းမှာ ဟာဆီမာတာလာ ဖြစ်သည်။ မိုင် ၆၀ ဝေးသည်။ ထိုလမ်းတလျှောက်တွင် လည်း ဘီဒူးဘာဘာ၊ တောရက် စသည့် အာရပ်လူဆိုးများ ရှိနေသည်။ သူတို့ကား မျက်နှာဖြူကို လိုလားသူများ မဟုတ်ကြ။ ဂျာမန်များအား မျက်နှာဖြူတယောက်ကို သုံးပဲနိဖြင့် ရောင်းစားကြမည့်သူများပင်။

“မက်နဲယား”

ကာနယ်ထံမှ အသံအစ်အစ်ကြီး ထွက်လာသည်။

“တို့...တို့... ဘယ်ရောက်နေလဲ”
 “ကျွန်တော် မသိပါဘူး ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား”
 “တို့... တို့... ရေဒီယိုရှိတဲ့ ဆီ သွားရမယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့”

ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ့ လက်မောင်းကိုကိုင်လိုက်မိကာ နာကျင်ဆဲဖြင့် အော်လိုက်မိသည်။

“ဒီမယ်... နားထောင်စမ်း၊ ငါပြောတာကို”

ပီဘီက တွေးသည်။ ‘ငါ လုပ်စရာရှိတာ ငါ လုပ်မယ်၊ ဒီအတိုးကြီးကို လုံခြုံရာမှာ အသာထားမယ်၊ ငါ့အစီအစဉ်အတိုင်း ငါလုပ်ရမယ်’ စသည်ဖြင့် တွေးထားသည်။

“ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီး...”

“တို့ အစီအစဉ်လုပ်ရမယ်၊ ဒီ အစီအစဉ် ရှိမှကိုဖြစ်မယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အစီအစဉ်ကို လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်...”

“ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူးကြီး... အစီအစဉ် ရှိရပါမယ်”

ပီဘီ က တွေးပြန်သည်။

“ခုနေ့များ... ဓာတ်ဆီအပို ငါးဂါလံလောက်နဲ့ ရေလေးပိုင် လောက် ရလိုက်ယင်၊ ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ... ၊ အတိုးကြီးရွှေ နောက်ဆုံး အစီအစဉ်ကတော့ တလွဲတချော်ချည်း ဖြစ်ခဲ့ပါပြီကော...”

ပီဘီသည် ဂျစ်ကား၏ဒိုင်ခွက်များကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

အယ်ဟာရောက် ဆီမှ ၁၃-မိုင် ဝေးခဲ့ပြီ။

သဲလမ်းကလည်း တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းလာခဲ့ပြီ။

မက်ဆာရှယ် ဂျာမန် တိုက်လေယာဉ်ပျံများ လေယာဉ်ဆီ ထည့်ကြ ပါက၊ အချိန်မည်မျှ ကြာသနည်း။ လေယာဉ်ကွင်းမှာ အကောင်းပကတိ မဟုတ်တော့။ စ အတိုက်ခံခဲ့ရသည့် ဒဏ်ဖြင့် အပျက်အစီးနှင့် ယခုအချိန် အထိ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေဦးမည်ဖြစ်ရာ၊ အနည်းဆုံး လေယာဉ်ပျံတစ်စင်း လျှင် နာရီဝက်ခန့် သို့မဟုတ်၊ သည့်ထက်အချိန်ကြာ ပေလိမ့်မည်။

“ကော်ပရယ်...”

ပီဘီ သည် ကာနယ်ဟုမ်း၏ ရုတ်တရက် အော် လိုက် သံ ကြောင့် လန့်၍သွားမိသည်။

“ကော်ပရယ်... မင်း ငါ့ကို ဘယ်ခေါ်သွားမလို့လဲ”

ဘုရား... ဘုရား... ဟုတ်လိုက်လေ၊ ဒါပဲ သူက လိုချင်နေသည့်။ သူ့ဘေး ဂျစ်ကားပေါ်မှ ကာနယ်ကြီးသည် သူ့စိတ် သူ့ကိုယ် မဟုတ်ပြီ။ စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်နေပြီကော...။

ကာနယ်ဟုမ်း သည် ပီဘီ အား အော်ဟစ် ပြောဆိုနေသော်လည်း ပီဘီ ကိုမကြည့်၊ မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် ကြမ်းတမ်းခက်ထရော်လှ သည်။ သူ့ မျက်နှာကြီးက ဟိုး... အဝေးသို့ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကြည့်နေသည်။

ဂျစ်ကားအောက်မှ သဲမာမာလမ်းသည် ဆုံးပြီ။

သဲပျော့များက ဂျစ်ကား၏အရိန်ကို နှေးသွားစေသည်။ ကားစက် က အော်၍ရုန်းနေရသည်။ တာယာများက ချော်နေလေပြီ။ ဂျစ်ကားသည် ဟိုယိမ်းသည်ယိမ်းနှင့် ဖြစ်နေလေသည်။

ပီဘီ သည် ရှေ့ငိုက်နေသော ကာနယ်အား၊ နောက်လှဲမီထိုင်စေပြီး သူက ကိုယ်ကိုတစောင်း စောင်းပြီး၊ အောက်မှ သဲပြင် ကို ကြည့်သည်။ လီဗာကိုနှင်းလို... လက်ကိုင်ကို လှည့်လိုက် လုပ်ကြည့်သည်။ နောက်... သဲနှင့် ကျောက်စရစ်ကလေးများက ပူနေသောတာယာကို တဖျန်း ဖျန်း ပက်နေသည်။ အသံမျိုးစုံကို နားထောင်ကြည့်မိသည်။

ဂျာမန်တို့၏ လေယာဉ်ကွင်းနှင့် ၁၈-မိုင်အကွာသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ လေယာဉ်ပျံကို မကြောက်ရတော့။

“မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ...၊ စီရီရယ်နံပါတ်က ဘယ်လောက်လဲ”

ကာနယ်ဟုမ်းက သူ့အား ကြောင်တောင်တောင် မေးခွန်း များ မေးနေသည်။

ဟို... အဝေးကြီးဆံ့၌ လေယာဉ်ပျံတစင်း ဖြူပြာနှမ်းနေသည့် ထက် ကောင်းကင်ဝယ် အမည်းခက်ကလေးမျှသာ မြင်နေရသည်။ ပီဘီက သိ လိုက်ပါသည်။ မက်ဆာဂျယ်တစင်း ရှာဖွေမှုပုံစံဖြင့် ပျံသန်းနေခြင်း...။

“ငြိမ်ငြိမ်နေပါ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျား...”

“ဟင်... မင်းကငါ့ကို ခံပြောတယ်ဟုတ်လား၊ ငါဘယ်သူဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား...”

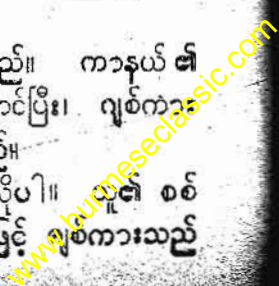
“ဪ... ကာနယ်ဟုမ်းရယ်၊ တဆိတ်လောက်...”

ကာနယ် သည် ပီဘီ၏ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် ဖြတ်မိုက်လိုက် သည်။

ဂျစ်ကားသည် ဘေး သဲကျင်းအတွင်း ထိုးကျသွားသည်။ ပီဘီသည် သူ့မျက်နှာပေါ်မှ ကာနယ်၏လက်ကိုပင် ဖယ်မထုတ်နိုင်သေးပဲ၊ ဂျစ်ကား မှောက်မသွားရန် ကြိုးပမ်းရပြန်သည်။ ဂျစ်ကားသည် တစောင်းကြီးဖြစ်ကာ ရပ်သွားလေသည်။

ပီဘီ သည် ကာနယ်၏လက်ကို ဖယ်ချလိုက်သည်။ ကာနယ် ၏ ညည်းညူဟစ်အော်နေသံကို သဒဘာကျစွာ နားထောင်ပြီး၊ ဂျစ်ကား ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ကာ ဂျစ်ကိုပတ်ပြီး ပြေးကြည့်သည်။

သူသည် ဂျစ်ကား၏ ဘီးများကို ကြည့်ရန်ပင်မလိုပါ။ ဂျစ်ကား၏ စစ် ဘွတ်ဖိနပ် မည်မျှလောက်ပဲနှစ်သည်ကို ခန့်မှန်းခြင်းအားဖြင့် ဂျစ်ကားသည်

ဆိပ်ဆယ်အထိ သဲကျွဲနေပြီကို သိလိုက်သည်။ ဤ ဂျစ်ကို ပြန်၍ပြေးစေလိုပါက၊ သဲတွင်းမှ တူးဖော်ယူရတော့မည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ၏ နာနေသောလက်တဘက်ကို တဘက်က ကိုင်ယင်း တုန်နေသည်။

ပီဘီသည် ကာနယ်ကို ဂရုမစိုက်အားသေး၊ သူ၏အနာမှာ ကုသရန် အချိန်များစွာ ရှိသေးသည်။ ဂျစ်ကားကို ပထမ လုပ်ရမည်။

လေယာဉ်ပျံက မြင်ကွင်းမှ ပျောက်မသွားသေး၊ သို့သော်... မြင်နေရသေးသည် ဆိုရုံမျှသာ လေယာဉ်သည် အရှေ့စူးစူး မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ သွားနေသည်။ ပီဘီသည် ထိုလေယာဉ်ကို ဂျစ်ကားဆီမှ လျှောက်လာယင်း၊ အတန်ကြာ ကြည့်နေမိသေးသည်။ ထို့နောက် သဲပေါ်တွင် ဒူးထောက်လိုက်ကာ၊ သူ့လည်ပင်းမှ ကွန်ပီအိမ်မြှောင်ကို ယူလိုက်သည်။ နောက်... လေယာဉ်ကွင်းဆီမှ မီးခိုးတန်းကို အခြေခံယူပြီး၊ နေရုံရာကို ကြည့်လိုက်ကာ၊ သူ့ရောက်နေသည့် နေရာကို ခန့်မှန်းကြည့်လိုက်သည်။ သူကား... ဤလို တွက်ချက်ရသည့် အလုပ်များတွင် ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သူ၏နေရာဌာန၊ ရောက်ရာအရပ် တွက်ကြည့်မှုသည် မှန်လိမ့်မည်ဟု သိပ်ပြီးယုံကြည်လှသည် မဟုတ်။

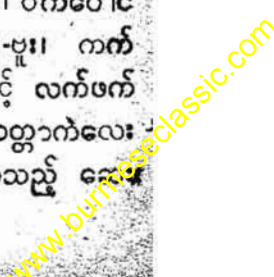
သူသည် ဒူးထောက်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး၊ ဂျစ်ကားနှင့် ကာနယ် ရှိရာသို့ ပြန်လာသည်။ သူ့တွင် နေမြင့်လာပြီဖြစ်၍ ချွေးများ ရွှဲရွဲစိုနေသည်။ သူ့နေခဲပူးသည့် ကွက်တာရာ တွင် နေ့လည်ကောင်၌ ဒယ်အိုးတွင်းထည့်၍ ကြော်သည့်အလား အောက်မေ့လောက်အောင် ပူပြင်းလှသည်။ ယခု... ဤမှာ ဤမျှပူသည်မဟုတ်ပဲ၊ အပူချိန်လျော့သည် ဖြစ်သော်လည်း၊ ချွေးတပြိုက်ပြိုက် ကျလောက်အောင် ပူလေသည်။

ပီဘီသည် ဂျစ်ကားပေါ်ပါလာသည့် ပစ္စည်းများကို တွက်ကြည့်ပြန်သည်။ ရေတဂါလံ ဖိတ်စဉ်သည်၊ နေပူရိန်ကြောင့် ရေတဂါလံ ချောပေပြီ။

ဓာတ်ဆီ နှစ်ဂါလံလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ကုန်ပြီ။

ခဲယမ်းမီးကျောက် မျိုးစုံနှင့် လက်ပစ်ဗုံး တသေတ္တာကား ခွဲသေးသည်။

ရိက္ခာသံဖြူပူးပြားထဲတွင် ငါးသေတ္တာပူးလေး ၂-ပူး၊ ဝက်ပေါင်ခြောက် ပူးကလေး ၂-ပူး၊ ပဲစိမ်းပူး ၂-ပူး၊ မက်မုသီးပူး ၂-ပူး၊ ကက်တာရီ ချောကသက် ၂-ချောင်း၊ ဟောလစ်ပြား ပူး၁-ပူးနှင့် လက်ဖက်ခြောက်နှင့် သကြားရောထားသည့် အထုပ်ဘထုပ်၊ ဆေးသေတ္တာကလေး တခုအထဲတွင်မူ ဆားပြားကလေးများနှင့် ရေကို သန့်စင်စေသည့် နေပူပြား ကလေးများကိုပါ တွေ့ရသည်။

၇၆ ❀ နေ့ရင်သူ၏ ဓား

ဓားနပ်ရိက္ခာကား ပြည့်စုံပါ၏။ ရေနှင့်ဓာတ်ဆီ မရှိသည်က ခက်သည်။

သူသည် ဆေးသေတ္တာထဲမှ အက်စ်ပရင် ၄-ပြားနှင့် သူ့ရေပူးကို ယူပြီး၊ ကာနယ်၏အနီးသို့ လာခဲ့သည်။ သူ၏ ရေပူးထဲတွင် ရေကများများ စားစား မရှိ၊ ပိုင်တစ်တံမျှသာ ရှိမည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် ငိုက်မြည်းလျက် ရှိသည်။ ပီဘီက သူ့ကို ကိုင်လိုက်၏။ လန်နိုးလာသည်။ သူ၏မျက်ဝန်းများက ညိုမည်း နေသည်။ မျက်ခုံးထဲတွင်လည်း ချွေးပေါက်များက သီးနေသည်။ သူ့ ကိုကြည့်ရသည်မှာ မကောင်းလှ။

“ဒါကို သောက်လိုက်ပါ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျာ.... အနာသက်သာပါလိမ့်မယ်”

“မင်း.... ဘာတွေ လုပ်ဦးမလို့လဲ....”

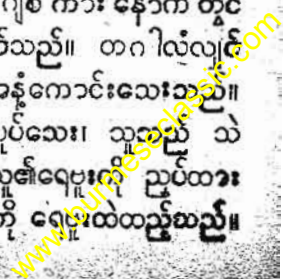
“အက်စ်ပရင် ပါခင်ဗျာ....၊ ယုံပါခင်ဗျာ....”

မယုံသင်္ကာစိတ်ဖြင့်ပင် ကာနယ်သည် ပီဘီ၏လက်တွင်းမှ အက်စ်ပရင်ပြားများကိုယူကာ၊ ပါးစပ်အတွင်း ပစ်သွင်းလိုက်ပြီး၊ ဖျတ်ကနဲ ရေပူးကို ဆွဲယူပြီး၊ စာမေ့တည်းကုန်အောင် သောက်ပစ်လိုက်လေ တော့သည်။ ပီဘီက မတားလိုက်၊ သည်အတိုင်းပင် ကြည့်နေသည်။ နောက်တွင်မူ ရှိသမျှ ရေကလေးကို ရာရှင်ခွဲတမ်းဖြင့် အသုံးပြုကြရ ပေတော့မည်။

ရိက္ခာများတွင် ပဲ၊ မက်မု သီးနှင့် ငါးသေတ္တာငါးတို့က အားဖြစ်စေမည့် အရည်ဓာတ်ကို ပေးစွမ်းနိုင်မည်။ ဝက်ပေါင်ခြောက်ကား ဆားငန်မည်။ ထို့ကြောင့် ဝက်ပေါင်ဗူးကို အလျင်ဖွင့်မည်။ သို့မှ ရေကလေး ရှိတုန်း ရေဖြင့်အငန်ဓာတ်ကို ပြေစေမည်ဟု ပီဘီက တွက်ထားသည်။

ကာနယ်သည် ဆေးပြားသောက်ပြီးနောက်၊ သက်ပြင်းချလိုက်ကာ နောက်သို့ လွှဲ၍နေသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ချွေးများ တပေါက်ပေါက် ကျနေသည်။ ပီဘီသည် ကာနယ်၏ ပတ်တီးစည်းထားသောလက်ကို ကြည့်မိသည်။ သွေးမည်မျှထွက်နေသနည်း၊ အနာဖြစ်နေပြီလား၊ မေးခိုင်ပိုးဝင်နိုင်မည်လား.... စသည်ဖြင့် တွေးမိသည်။ သူက ကာနယ်အား ချော့မော့ပြောဆိုကာ၊ လက်မှအော်ရာကို ကြည့်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော်.... ကာနယ်ဟုမ်းက ခံမည်မဟုတ်သဖြင့် ထိုအကြံကို လက်လျှော့လိုက်သည်။

ကာနယ်တွင် ရေပူးပါမလာ၊ ပီဘီသည် ဂျစ် ကား နောက် တွင် ပါလာသည့် ရေဂါလံပုံးကိုယူ၍ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ တဂါလံလျှင် တပိုင်ခန့်လျော့၍ နေမည်။ ရေကိုနှမ်းကြည့်သည်။ အနံ့ကောင်းသေးသည်။ ဓာတ်ဆီငွေ့၊ ဓာတ်ဆီနံ့ စသည်တို့ကြောင့် ရေမပုပ်သေး၊ သူသည် သဲပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ကာ၊ ဒူးနှစ်လုံးကြားဝယ် သူ၏ရေပူးကို ညှပ်ထားလိုက်ပြီး၊ အလွန်သတိကြီးစွာဖြင့် ဂါလံ ပုံးထဲမှရေကို ရေပူးထဲတည့်စေသည်။

နောက် ရေပူးပြည့်သော်... ရေပုံးကိုပြန်ဖုံးပြီး၊ ဂျစ်ကားအောက်အရိပ်တွင် တည့်တည့်မတ်မတ်နေအောင် ထားလိုက်သည်။

ပြီး... သူ၏ရေပူးထဲမှ ရေနှစ်ကျိုက် မော့သောက်လိုက်သည်။
သည်လို ရေသောက်မိလိုက်မှ သူ့မှာ အာခြောက်ပြီး၊ မည်မျှ ရေ ဇော်နေသည်ကို သိတော့သည်။ နောက်ထပ် သောက်ချင်ပြန်သည်။ သူ၏ နှော့ကိုယ်က ရေခတ်ကို တောင်းဆိုနေသည်။ ပီဘီသည် မစို့မပို့ ကလေး ချောကျိက်ကို ပါးစပ်တွင်းထည့်ကာ လျှာပေါ်တွင်ခေတ္တဇော တင်ထား ထားပြီးမှ လည်ချောင်းအတွင်း လိမ့်စီးသွားစေသည်။ ထို့နောက်တော့... နိုင်သာသောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရေပူး၏အဖုံးကိုပိတ်လိုက်ပြီး၊ ဂျစ်ကားအောက် အရိပ်တွင် ထားလိုက်သည်။

ပီဘီ၏ရင်ဘတ်မှ အိတ်ထောင်တွင်းငယ်၊ သံဗူးပြားကလေးနှင့် ထည့်ထားသည့် ဝှံ့ဘိုင်းစီးကရက် ၁၁-လိပ် ရှိနေသေးသော်လည်း ဆေး ထိပ် သောက်ချင်စိတ်ကို မျှီသိပ်အောင့်အီးထားလိုက်သည်။ ရေများများ နိုင်သည့်နေရာကို မခေတ္တမချင်း၊ စီးကရက်များကိုမသိဟု သူက ပိုင်းဖြတ် ထားသည်။ စီးကရက်ဆေးသည် ပါးစပ်တွင်း၌ ချဲ့သလိပ်ထစေပြီး ရေဇော် ဇော်သည်ကို သူသိသည်။

သူသည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၃-နာရီခန့်က ညစာစားခဲ့သည်။ ကာနယ် ထမ်းလည်း ထိုအချိန်လောက်ကပင် စားခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ထပ် ၅-နာရီ၊ ၆-နာရီခန့် အဆာခံနိုင်ဦးမည်ဟု တွက်ထားသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူ့တွင် လိုအပ်နေသည်ကား... အစာမဟုတ်၊ ငြီးကြပ်ကုပ်ကဲသူပင်...။

ပီဘီသည် ဘယ်သောအခါကမျှ လူချင်းကွဲကာ၊ တဦးတည်း ဖြစ် နေသည့် အဖြစ်ကို တာရှည်စွာသည်းခံနေနိုင်သူ မဟုတ်။

တခါက သူသည် သူ့အုပ်စုနှင့်လူချင်းကွဲကာ တဦးတည်းအဖော်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအခါက သူသည် ခြေလျင်ခရီး နှင့်ခွဲရသည်။ ဝေးလံ ထူသည်တော့ မဟုတ်၊ ၅၆-မိုင်ခရီးသာ ဖြစ်သည်။ ဤခရီးကို ၂-ရက်နှင့် ထည့် သွားခဲ့ရသည်။ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့သော တိုက်ပွဲဘဝမှအပြန်၊ ကျောက်တောင် ထူထပ်သောလမ်းကို ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျစ်ကားမောင်း၍ မရသည့် ထမ်းသာဖြစ်သည်။

ကင်းဗဲလ်သည် သူနှင့်တွဲဖက် ဖြစ်သည်။ သို့ တွဲတိုင်းလည်း ကင်း ဗဲလ်က ခေါင်းဆောင်၊ သူက ရိက္ခာများကို စနစ်တကျ ထုတ်ပေးသည်။ သောက်ရေကို ကိုင်သည်။ သူကသာ အစစအရာရာ စီမံခန့်ခွဲသည်။ ပီဘီသည် ဤကဲ့သို့ တဦးတည်းအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဖြစ်စဉ်ကလည်း မကြောက်ခဲ့ ခြင်းရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိ၊ အလွန်အမင်းလည်း ခံစားခဲ့ရခြင်း မရှိ။

www.burmeseclassic.com

ယခုမူ ဤသို့မဟုတ်ပြီ။ အစစအရာရာ ယခင် အတွေ့အကြုံ များ မဟုတ်၊ ကွာခြားလှသည်။

သဲကန္တာရသည် မာယာများလှသည်။ ထို့ထက် ရန်သူဂျာနယ်များ နှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ထိုမျှသာ မဟုတ်ပေ။ စိတ်ကယောက်ကယက်နှင့် ဒဏ်ရာရနေသော အရာရှိကလည်း သူနှင့်အတူ တန်းလန်းပါနေသေးသည်။

အရာရှိပါလာသဖြင့်၊ ရဲဘော်များအတွက် နေ့စဉ်ညွှန်ကြားချက် သဘင်းလွှာ ထုတ်ပြန်ပေးနေသည် မဟုတ်။

မိမိသည် ဘယ်ပေါက်၍ ဘယ်ရောက်နေမှန်း မသိ၊ ကမ်းခြေဘက် တွင် ဘာတွေဖြစ်နေသည်လည်း မသိ၊ သို့သော်... သူ၏ ပထဝီဝင် ဗဟုသုတ သည် အလွန်နည်းပါးလှသည်တော့ မဟုတ်။ ရေးရေးပျပျတော့ သိပါ သေး၏။

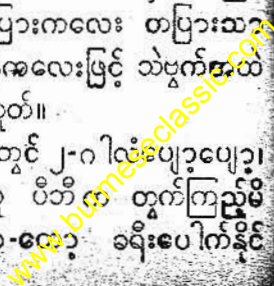
ဤနေရာမှ ကမ်းခြေရှိရာသို့ စာညှိတညှိမတ်မတ်သွားလျှင် မိုင်-၂၆၀ နေ့ ရှိလိမ့်မည်။ လမ်းတွင် ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေရနိုင်မည့်နေရာများ ရှိ မရှိ၊ သိသည်တော့ မဟုတ်။ မိမိတို့တွင်ရှိသော တံနေ့လျှင် ရေပိုင်တစ်တံ စာဖြင့် ဤမိုင် ၂၆၀-ခရီးကို အမြန်ဆုံးနှင့်ရပါလျှင် ၁၀-ရက်၊ သို့မဟုတ် အများဆုံး ၁၂-ရက်နေ့ ကြာမည်။

ဤသို့ တွက်မိပြန်တော့လည်း ကမ်းခြေရီးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြန် သည်။ မဖြစ်နိုင်၊ မိမိတို့သည် ဂျာမန်စစ်ကြောင်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ရောက်နေသည်။ ဒါအလွန်သေချာသည်။ သေလို့မျှောပါး ခရီးနှင့်ပြီး ခါမှ ရန်သူ၏ အဖမ်းကိုတော့ မခံတော့ပြီ။

ပီဘီသည် သဲပေါ်ဝယ် လေးဘက်ထောက်ကာ၊ ခွေးတကောင် လှည့်ပတ်သွားနေသကဲ့သို့ တဘက်စောင်းကြီး ဖြစ်နေသော ဂျစ်ကားကို ပတ်၍ စစ်ဆေးကြည့်မိသည်။ တာယာများက ကောင်းနေသေးသည်။ ဘားမျှမဖြစ်၊ တာယာအပိုတလုံး ဂျစ်ကား နောက်တွင် ပါသေးသည်။ အသစ်တော့မဟုတ်၊ တိုက်ပွဲသုံး ဂျစ်ကားများကို တိုက်ပွဲမဝင်မီ လမ်းတွင် ကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို ဖြုတ်ထားလေ့ရှိကြသဖြင့် ဂျစ်ကားကို မတင်ရန် ပစ္စည်းပစ္စယ မရှိ။

ယခုတော့ ထိုကိရိယာများ လိုအပ်နေချေပြီ။ ထိုပစ္စည်း ကိရိယာ များမပါပဲ ဤမျှအထိ ခရီးပေါက်ခဲ့သည်ကိုပင် ကံကောင်း လှပေသည်။ သဲဘွင်း ကိရိယာမပါလာ၊ ဂုံနီအိတ်မရှိ၊ ဂေါ်ပြားကလေး တပြားသာ ပါလာသည်။ အသည်းပုံ ထိုဂေါ်ပြားပေါက်စနုကလေးဖြင့် သဲပွက်အထိ မှ ဂျစ်ကားကြီးကို ဖော်ထုတ်ရန် ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်။

ဓာတ်ဆီက အပြင်တွင် နှစ်ဂါလံ တိုင်ကီထဲတွင် ၂-ဂါလံပျော့ပျော့၊ တဂါလံလျှင် ၁၅-မိုင်ခန့်တော့ မောင်းနိုင်မည်ဟု ပီဘီက တွက်ကြည့်မိ သည်။ ဤဓာတ်ဆီများဖြင့် အောက်ထင်မိုင် ၆၀-တော့ ခရီးပေါက်နိုင်

သည်။ မိုင် ၆၀-ခရီး ဆိုပါက ဟာဆိမာတာလာနှင့် နီးကပ်၍ သွားမည်။ သို့သော် ...သို့သော်... လမ်းက မှန်ဦးမှကွဲမိ။

မိမိနှင့်အဘိုးကြီးတို့နှစ်ဦး သဲကန္တာရတွင် သေသွားကြပါက သူ့ပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံရသည်ထက် ကောင်းလိမ့်မည်။ ဂျာမန်များက မိမိတို့ဖမ်းမိသွားပါက နှိပ်စက်လိုက်မည် ဖြစ်ခြင်း၊ ပြီးတော့ သတ်ပစ်ကြမည်။ ကာနယ်ဟုမ်းသည် အသတ်ခံချင်မှ ခံရမည်။ မိမိကား အမှန်သေရမည်။ အက်စ်အေအက်စ် ကော်ပရယ် တယောက်ကား သတ်ပစ်ရန်အတွက် မဟုတ်ပါလား။ သေချာပါသည်။

ပီဘီ သည် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပြန်သည်။

ဟုမ်း သည် ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနှင့် ဟောက်၍ အိပ်ပျော်နေသည်။

အဘိုးကြီးကား သားသတ်ရုံသို့ ပို့ရမည့် မြင်းအိုကြီးသဖွယ် အိုမင်းမစွမ်း ရှိပါပြီ။ ဤပုံမျိုးဖြင့် သဲကန္တာရအတွင်း အသက်ရှင် နေနိုင်ရေးမှာ ရက်အနည်းငယ်ခန့်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပီဘီ သည် သဲကုန်းကလေးတခုပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။ သဲကုန်းကလေးမှာ ပေ ၂၀-သာသာခန့်သာ မြင့်ပေမည်။ ထိပ်ရောက်သော် ... ဝမ်းလျှားမှောက်ကာ နဖူးပေါ်ကို လက်ကိုင်မိုးပြီး ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်သည်။ သူ၏ ကင်းထောက်ချက်ကား စိတ်ရှည်လှပါ၏။ စေ့စပ်လှပါ၏။ သူဘာကို မြင်ရသလဲ။

သေလိုက်ပါတော့။

လူသားတို့နှင့်တူသည့် အရိပ်အရောင်ဆို၍ ဟိုအဝေး၌ ပျံသန်းနေသော လေယာဉ်ပျံနှင့် မီးခိုးတန်းကလေးမျှသာ တွေ့ရလေသည်။

ပီဘီ ၏ အတွေးအခေါ်ထဲတွင် ဂျာမန်များအား လူသားစာရင်းမသွင်း၊ ဒုက္ခရောက်နေသူများကို ကယ်တင်သူများဟု သတ်မှတ်ရန် ကားဝေးလှပါသေး၏။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍မျှား သူတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရပါက နှစ်ဦးစလုံး အသေခံမည်။ သူတို့၏ အဖမ်းကိုတော့မခံ၊ ဘယ်လိုပင် အခြေအနေဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါစေ လုံးဝလက်နက်ချ အညံ့ခံမည်တော့မဟုတ်။

“ဟေ့...ကြားကြလား... ဘယ်တော့မှ အညံ့မခံဘူးကွ”

ပီဘီ သည် တအားကုန်း၍ အော်လိုက်သည်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသည့် ကန္တာရကြီးက ပဲ့တင်သံ ပြန်မလားအဖြေမပေး။

“ချီးမှပဲ”ဟု ပီဘီက ပြောလိုက်ပြီး သူ့စိတ်ပိုင်း ဖြတ်ထားမှုကို ဖျက်ကာ စီးကရက်တလိပ်ကိုထုတ်၍ မီးညှိလိုက်မိသည်။

ဂူးဒေးဇိုက်ဂင် သည် ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားခြင်းလည်း မရှိ၊ နောက်ဆိုက်နောက်ပါလည်း မပါပဲ၊ ရုတ်တရက် အယ်လ်ဟာရောက်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ အနက်ခံပေါ်ဝယ် ငွေသားလျှပ်စစ်လျှပ်နှယ် ပစ်နေပုံ တံဆိပ် တပ်ဆင်ထားသော သူကား ဂျာမန် အက်စ် အက်စ် ထောက်လှမ်းရေးတပ်မှ မေဂျာဂျင်နရယ်ပင်တည်း။ ဤမျှကြီးမားလှသည့် အရာရှိကြီး၊ ဤသို့ဘာအတွက် ယခုလို ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ပဲ ရောက်လာသည် ဆိုသည်ကိုမူ ဘုရားသခင်နှင့် ဟင်မလာ 'ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး' တို့သာလျှင် သိပေလိမ့်မည်။ ညွှန်သည်တော်ကြီးကလည်း ဘာမျှမပြောထို့ကြောင့် အိမ်သည်ဖြစ်သော အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှ ပင်ဇာတပ်မကြီး၏ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတပ် တပ်မှူးကားနယ် အင်တွန်ဟော့တဲလ် အဖို့ တွေးယူရန်သာ ရှိတော့သည်။ ညွှန်သည်တော် ဗိုလ်ချုပ်ကား သာမန်ရှေ့တန်း အရာရှိကြီးမျိုးလည်းမဟုတ်၊ မိမိတို့နှင့် အခါအားလျော်စွာ တွေ့ဆုံ ဆက်သွယ်ရသော ထောက်လှမ်းရေးမှ ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိမျိုးလည်း မဟုတ်၊ သူကား အထက်မှ ဆင်းလာသည့် ထူးခြားသော ညွှန်သည်တော်။

ဇိုက်ဂင် ၏ ယူနီဖောင်းမှ အဆောင်အယောင် တံဆိပ်များကိုဖြုတ်ထားသည်။ သို့သော်... ဧဟော့တဲလ် သည် သူ၏ အတွေးမမှားဟု ဆိုပါက ဇိုက်ဂင် သည် အက်စ်အက်စ် အထူးထောက်လှမ်းရေး ဗဟိုမှ ကိုယ်စားလှယ် တဦးပင် ဖြစ်မည်ဟု တွေးမိသည်။ ဤမျှကြီးကျယ်လှသည့် အရာရှိကြီးတဦးသည် ဘာကြောင့် သာမန်ဂျန်ကာ ပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံဖြင့် ထောင်မရှား ခရီးသည်တဦးအသွင် လိုက်ပါလာခဲ့သနည်း၊ ဧဟော့တဲလ်အဖို့ မသိနိုင်တော့ပြီ။

ဇိုက်ဂင်ကား မထင်မရှား ရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်လင့်ကစား သူ၏ ဟန်ပန် သွင်ပြင်ကတော့ အထက်လွှာနိုင်ငံရေး အသိုင်းအဝိုင်းမှ အထူးအခွင့်အရေးရ ဩဇာတိက္ကမကြီးမားသူအဖြစ် ပေါ်လွင်နေသည်။ ဤကဲ့သို့ အဖနိုင်ငံတော်ကြီး၏ ထိပ်တန်းလျှိုဝှက်ကိစ္စများအတွက် လူကြီးထူးများနှင့် အနေခက်ဖွယ် ကြုံတွေ့ရပေါင်း များလှပြီဖြစ်သော ဧဟော့တဲလ်အဖို့ ဦးနှောက်ခြောက်ခံကာ မစဉ်းစားတော့ပြီ။

ဤကိစ္စကား နိုင်ငံရေးကိစ္စ တခုသာဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ ဤသို့နိုင်ငံရေး ကိစ္စ ဆိုပါမူ သူနှင့်မဆိုင်၊ သူ၏ အထက်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော ဖီးမာရှယ် ခွဲမဲလ် ၏ စစ်ဦးစီးဌာနနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပေသည်ဟု သူက သတ်မှတ်ထားလိုက်သည်။

ဤ ဗိုလ်ချုပ် ရောက်လာချိန်မှာ မိမိတို့တပ်ဖွဲ့အတွင်း အက်စ်အေ အက်စ်တို့နှင့် တိုက်ပွဲကြောင့် ရှက်စဖွယ် ကစဉ့်ကလျား ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည့် အချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေမှုမှာ မိမိတို့အဖို့ ကံမကောင်းခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သည်အတွက်တော့ သူရောက်လာခြင်း ဟုတ်မည်မဟုတ်ဟု ဧဟော့

ထဲလ်က တွက်သည်။ ပြိတိသျှ ကုန်မန်ဒိုများ ဤကဲ့သို့ အရက်ဦးတိုက်ပဲ ဆင်လိမ့်မည်ဟု မည်သူမျှ ကြိုတင်သိခဲ့ကြသည်မဟုတ်။ အကယ်၍ အက်စ်အက်စ် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့အတွင်း မိမိတို့အား စီးမည်ဟူသည့် သတင်းစကား ပျံ့နှံ့ခဲ့ပါကလည်း တစုံတဦးက မိမိအားခုခံရေး အစီအစဉ်များ သို့မဟုတ် ပြိတိသျှတို့အား ထောင်ဖမ်းရန် ကြိုတင်အသိပေးခဲ့မည်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ဤကိစ္စကို အက်စ်အက်စ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ပင် သိလိုက်ကြမည်မဟုတ်။

ဤ အဲလ်ဟာရောက်ဆီနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း ဟော့တဲလ်အား စုံလင်စေ့စွာ ပြောဆိုညွှန်ကြားခဲ့ကြသည် မဟုတ်။ ရိုမဲလ်က သူ့အားရွေးချယ်စေလွှတ်လိုက်သည်ဟုသာ သာမန်အားဖြင့် သိရသည်။ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင့်ရမည်မသိ၊ ဘယ်သူကမှ ဘာအလုပ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဟု အသေးစိတ်ညွှန်ကြားကြခြင်းလည်း မရှိခဲ့။ ထို့နည်းတူ အရေးကြီးသည့် လေတပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များအားလည်းကောင်း၊ အိတလီ စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဖီးမာရှယ် ရိုမဲလ်၏ ရန်ဘက်ဖြစ်သူ အခြားဂျာမန်အရာရှိကြီးများအား လည်းကောင်း ၎င်းတို့က လာရောက်စပ်စုကြလျှင် ဘယ်လိုပြော၊ ဘယ်လိုဖြေ၊ ဘယ်လိုလိမ်ဟု တစုံတဦးကမှ မှာကြားထားခြင်းမရှိ။ ရိုမဲလ်ကား ဟော့တဲလ်၏ ခေါင်းဆောင် သူ့လက်အောက်ဝယ် ဟော့တဲလ်သည် အားကြီးမာန်တက်၊ မချိုးမဖောက်သော သစ္စာဖြင့် အမှုထမ်းခဲ့ရာ ရိုမဲလ်သည် ဘယ်တော့အခါမှ အမှားလုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ကား ဟော့တဲလ်က အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားသည်။

ရိုမဲလ်နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းများက ပျံ့လွင့်နေသည်။ ရိုမဲလ်သည် မကျန်းမမာ ဖြစ်နေသည်။ ရိုမဲလ်နှင့် အိတလီအာဏာရှင် (မူဆိုလီနီ) တို့၏ ဆက်ဆံရေးကြောင့် ဟစ်တလာက ရိုမဲလ်အပေါ် ယုံကြည်မှုနည်းလာသည်။ ရိုမဲလ်ကိုပင် သဲကန္တာရ မြေခွေးအဖြစ်မှ ဖယ်ရှားကာ သူ့နေရာတွင် အိတလီလူမျိုး ဖီးမာရှယ်တဦးကို ထားမလိုသတင်းများက ထွက်နေသည်။ ဤ အဲလ်ဟာရောက်ဆီ လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်းသည် ရိုမဲလ်၏ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုအတွက် နောက်ဆုံး စွမ်းဆောင်ချက်တခုပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဟော့တဲလ်ကား အရည်အချင်းရှိသော ရိုမဲလ်၏ သစ္စာခံ တပည့်ကောင်းတဦးဖြစ်ရာ၊ ဤလေယာဉ် ပျံ ကွင်း အစီအစဉ် တွင် အားထားလောက်သူ တဦးပါပေ။

အလားတူပင် ဂတ်ရှူးကိုလည်း ပြောနိုင်ပေသည်။ ဂတ်ရှူးကား ဂျာမန် အာဖရိက တပ်ဖွဲ့မှ တပ်မှူးဖြစ်သည်။ သူသည် တိုဘရုတ် တိုက်ပဲ တွင် မျက်နှာတက်ကွယ်ခဲ့ပြီး ယခုအခါတွင် အဲလ်ဟာရောက်ဆီ၏ လျှို့ဝှက်ရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေရသူ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်လည်း ဟိမ္မထည်မှ လေယာဉ်ပျံများဖြင့် ရောက်လာကြမည့် အထူးတပ်ဖွဲ့များကိုလည်း ဤမှာ ရှိနှင့်နေကြသော ရဲဘော်များနှင့် အတူ မြေအောက် အဆောင်များတွင် နေစေပြီး သင်တန်းများပေးရန် တာဝန် လည်း သူ့တွင် ရှိနေသည်။

ဟော့တဲလ်၏ ယူဆချက်မှာ ဖီးမာရယ် ရိုမဲလ် ၏ လျှို့ဝှက်ထားသော အစီအစဉ် ပျက်ပြားအောင် နှောင့်ယှက်နိုင်သူများကား ပြိတိသျှ ထောက် လှမ်းရေးမဟုတ်၊ သူတို့၏ လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်းပေါ်သို့ မျက်စိမှားရောက် လာသည့် ရန်သူ လေယာဉ်ပျံများလည်းမဟုတ်၊ ဗာခုနောက် ဆုံး အ တွင်း စည်းထိ ဝင်ရောက် ထိုးနှက် စီးနင်းခဲ့ကြသည့် အက်စ်အေအက်စ် တပ်လည်း မဟုတ်ပါ။ ဂျာမန်စစ်ဦးစီးအဖွဲ့ အတွင်း သူ့နားကိုက်တော့ ကိုယ့်ပါးကိုက် ကာ ခါးခါးသီးသီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်ပွားနေသည့် အချင်းချင်း နေ ရာလှပွဲများ၊ ရန်ပွဲများစသည့် အတွင်းတိုက်ပွဲများသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ဟော့တဲလ် က ယူဆသည်။

ဤ လေယာဉ်ကွင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို အစွမ်းကုန် ကာကွယ်ထားရ ပေမည်။ သို့ကာကွယ်ရာ၌ ရန်သူမဟာမိတ်များ သိရှိသွားခြင်းမှ ကာကွယ် ရန် လိုသလို ယခုကဲ့သို့ပြင်ပလူဖြစ်သော ဇိုက်ဂင်လိုလူမျိုးကိုလည်း အသိ ပေး၍ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဟော့တဲလ်သည် ဇိုက်ဂင်အား အချင်းချင်းဟု သဘောမထားလို၊ ရန်သူလိုပင် သဘောထားသည်။

အက်စ်အက်စ် ထောက်လှမ်းရေးသည် စစ်ရေးစစ်ရာတွင် သူတို့အလုပ် မရှိ၊ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်မလို၊ ဤကဲ့သို့ စစ်မြေပြင်သို့ပင် လာခွင့်ရှိမရှိ၊ ဟော့တဲလ် က မသေချာ၊ သို့သော်ယခုလိုပုံမျိုးကို ထောက်ခြင်းဖြင့် အက်စ် အက်စ်တို့မှာ နေရာတကာသို့ ဝင်ထွက်ခွင့် ရှိသည်မှာ ထင်ရှား နေ သည်။ သို့သော် ဤသဲကနွံရာ ဒေသဝယ် သို့ပန်းကိစ္စမှလွဲ၍ သူတို့စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကိစ္စ ဘာမှရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ထင်မိသည်။ မိမိတို့တပ်များသည် ယခု အချိန်ထိ သို့ပန်းတဦးတယောက်မျှ ဖမ်းဆီးရမိခြင်း မရှိသေး၊ ပြိတိသျှ ကွန်မင်ဒိုတပ်များနှင့် အက်စ်အေအက်စ် အထူးတပ်ဖွဲ့များနှင့် ပေလျဉ်း၍ သို့ ပန်းကိစ္စ ညွှန်ကြားချက်များမှာ ပြတ်သားလှသည်။ ၎င်းတို့အား ဖမ်းမိ လျှင် အနီးဆုံး အက်စ်အက်စ် ထောက်လှမ်းရေးတပ်သို့ ချက်ချင်းပို့ ရမည် ဟု ညွှန်ကြားထားလေသည်။ အထူးသဖြင့် အက်စ်အေအက်စ်တို့သည် အန္တ ဘယ်ပေးနိုင်သူများ ဖြစ်သဖြင့် ခရီးလမ်းတွင် အထူးသတိထားပြီး ကြပ် မ ခေါ်ဆောင်လာကြရမည်ဟု အမိန့်တွင် ထပ်ဆင့် ဆိုထားပေးသေးသည်။ အက်စ်အက်စ် ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ် ရုတ်တရက် ရောက်လာသည့် အရေးကို ဟိုအကြောင်း သည်အကြောင်းများဖြင့် ဆက်စပ်တွေးထင်ကြည့် သော်လည်း ဘယ်လိုမျှ အပြေမပေါ်။

ရာပေါင်းများစွာသော လေကြောင်းတိုက်ပွဲများ၊ အမြောက်ကြီးများဖြင့် တိုက်ပွဲများနှင့် မီးကုန်ယမ်းကုန် နှံ့ခဲ့ကြသော ပင်ဇာတပ်မကြီး၏ တိုက်ပွဲပေါင်း မြောက်မြားစွာကို အတွေ့အကြုံ ရခဲ့ပြီးဖြစ်သော ကာနယ်ဟော့တဲလ် အဖွဲ့ အက်စ်အေအက်စ် အထူးတပ်ဝင်စီးသည့်တိုက်ပွဲကို ခေါင်းအေးအေးဖြင့်ပင် ကွပ်ကဲ၍ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ကုန်းဘက်မှ ရုတ်တရက် အလစ်ဝင်တိုက်ပါက ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန် ကာကွယ်ရေး အထူးအစီအစဉ်များလည်း ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် သူမထင်မှတ်ပဲ ခံလိုက်ရသည့်အချက်ကလေးတခုက အက်စ်အေအက်စ်တို့ကလည်း အရုတ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် တိုက်ပွဲများသည် နေရောင်ကို အားပြုလျက် တိုက်ခိုက်လေ့ ရှိကြသည်။ သို့သော်ဖျက်ဆီးရေးနှင့် ကွန်မင်ဒိုတိုက်ပွဲများကား မှောင်ရီပျိုးချိန် ညဉ့်အမှောင် ထဲတွင်သာ လုပ်လေ့ လုပ်ထရှိသည်။ ယခုသော် လက်တဆုပ်စာ တပ်ဖွဲ့ကလေးဖြင့် မနက်နေအထွက်ဝင်တိုက်ကြသည်။ အက်စ်အေအက်စ်တို့ကား မိုက်မဲလှချေသည်ဟု ဟော့တဲလ် က ထင်မိသည်။

အက်စ်အေအက်စ်တို့တွင် လေယာဉ်လမ်းများ ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သည့် လက်နက်ကြီးများ ပါ မပါဆိုသည်ကို အရင်ဆုံး သေချာစွာ သိအောင် လုပ်ပြီး မပါဟုသိလျှင်ပင် ဟော့တဲလ် သည် ဓာတ်ဆီ လှောင်ကန်များကို ကာကွယ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ရှူးကလည်း သူ၏ တပ်သားများကို အလျင်မြန်ဆုံး တောင်တန်းကလေးရှိရာသို့ သွားရန်ညွှန်ကြား ခဲ့လေသည်။ အလစ်ဝင်တိုက်သည့်သူများသည် ဤသဲကုန်းတောင်တန်း ကလေးဘက်မှသာ လာရမည်။ လာသူများမှာလည်း ဗြိတိသျှများသာ ဖြစ်ရမည်။ ဗြိတိသျှတပ်သားများသည် ဟာဆီမာတာလာဘက်မှ ဤအဲလ်ဟာရောက်ဆီ သို့ သူတို့လာလိုပါက မမြင်အောင် လာနိုင်ကြသည်ဟု သူတို့ကတွက်ပြီး ဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ရှူးတွင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည်ဆိုပါက လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်း၏ အပြင်စည်းတွင် မြေမြှုပ်ငုံးငင်းများ၊ အစောင့်စနွရီများ၊ လေယာဉ်ပစ် အမြောက်များ၊ တင့်ကားပစ် အမြောက်များ စသည်တို့ကို သဲတွင်း၌ မြှုပ်နှံကာ ထားရှိခဲ့မည်။ သို့သော်လည်း ၎င်းတို့တွင် ဤမျှ ဖြန့်ကျက်ထားရန် လူအင်အားမရှိ၊ လက်နက်ကြီးများမရှိ၊ ကောင်းကင်မှရန် သူ၏ ကင်းထောက်လေယာဉ်ပျံများ အမြင်မခံနိုင်၊ ထို့ကြောင့် အဓိကရအပြင်စည်း ကာကွယ်ရေး မထားနိုင်ခဲ့။ တနည်းဆိုသော် ရုပ်ဖျောက်ပုံစံဖြင့် မထင်မရှား ကာကွယ်ရေး အစီအစဉ်သာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့၏ စခန်းတွင် အစစအရာရာ ပြည့်စုံသည်။ ခံတပ်ဟောင်းကြီး၏ အနောက်ဘောင်ဘက်ဝယ် ရေတွင်းဟောင်းကြီးတခုကို တွေ့ရှိထားကြရာ၊ ထိုတွင်းမှ ရေဖူလုံအောင်ရသည်။ ဂျန်ကာ ပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်

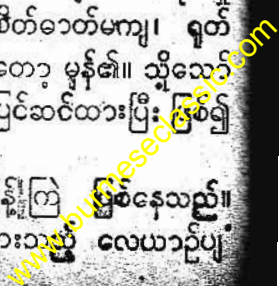

ကြီးများက အခြားလိုအပ်သော အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများကို သယ်ဆောင်လာကြသည်။

စခန်းရှိ အင်အား အားလုံးမှာ ကြည်းတပ်မှချည်း ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်မောင်း၊ လေယာဉ် လမ်းပြများမှာလည်း ကြည်းတပ်မှ ဖြစ်သည်။ လူဝေ၏ ဂျာမန်လေတပ်မှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့် မရှိ၊ ကွင်းကို အုပ်ချုပ်ခွင့်မရှိ၊ သို့သော်လည်း ဤကွင်းသို့ လာကြသည့် လေယာဉ်ပျံများသည် ဘယ်က လာကြသည်ကိုမူ ဟော့တဲလ်ပင် မသိရ။ တဖန် ဟော့တဲလ်နှင့် ဂျူး နှစ်ယောက်စလုံးသည်ပင် ဤကွင်းသို့ ရောက်လာကြသည့် ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံကြီးများနှင့် တိုက်လေယာဉ်ပျံ များသည် မည်သည့်ဒေသ မည်သည့် ပစ်ကွင်း ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်ရန်ဟု ဆိုသည်ကို ကိုလည်း မသိကြရ။ သို့သော် ဟော့တဲလ် နှင့် ဂျူးတို့သည် စစ်ရည်ဝ စစ်သားများလည်းဖြစ်၊ အချင်းချင်းလည်း ရင်းနှီးခင်မင်သော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် ထမင်းစားယင်း ဤအကြောင်းကို မကြာခဏ ဆွေးနွေးပြောဆိုမိခဲ့ကြသည်။ ထင်ကြေး အမျိုးမျိုးပေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ထင်ကြေးများကလည်း တလွဲချည်းဖြစ်သည်။ သူတို့က မောင်ဂိုမာရီ၏ ဗြိတိသျှ (၈) နံပါတ် တပ်များကို တိုက်ခိုက်ရာ၌ အသုံးပြုမည်ဟုတ်ပဲ အိုက်စင်စတောင်ဝါ၏ ကမ်းတက်တပ်များကိုတိုက်ရန်အတွက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ စစ်ရေးပြကွင်းမှ ထွက်လာကာစ ဆောင်ကြားကြား အမေရိကန်တပ်များကို လေကြောင်းမှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက် ချေမှုန်းနိုင်ပါက အမေရိကန်များ ထွေးပျက်မည်။ ထို့ထက်မိုင် - ၂၀၀၀ ခန့် အပြင်းအထန် ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရသောအဖ ဂျာမနီနိုင်ငံတော်၏ စစ်သည်တော်များသည် အမေရိကန်များကိုတော့ အသာကလေး ဆုံးမနိုင်သေးသည်ဟု ပြနိုင်ရန် ဤကဲ့သို့ လေယာဉ်ပျံ များကို လျှို့ဝှက် စီစဉ် ထားသည်ဟု ဟော့တဲလ်တို့ နှစ်ယောက်က ကောက်ချက်ချထားကြသည်။

ဗြိတိသျှ အက်စ်အေအက်စ် အထူးတပ်ဖွဲ့က ဂျစ်ကားများဖြင့် သူတို့၏ လျှို့ဝှက် လေယာဉ်ကွင်းကို ဝင်စီးစဉ်က ဟော့တဲလ်သည် သဲကုန်းတောင်တန်းကလေးကို မြင်နေရသည်။ သူသည် ထိုအချိန်က လေယာဉ်ကွင်းထဲဝယ် ရှိနေသည်။ သူသည် လေယာဉ် အဆင်းအတက် ဟူသမျှကို ကိုယ်တိုင် ကွပ်ကဲ ကြပ်မလေ့ ရှိသည်။ အက်စ်အေအက်စ်များ ဝင်တိုက်မှုကို အံ့သြမိခြင်းတော့ ဖြစ်မိသည်။ သို့သော်လည်း စိတ်ဓာတ်မကျ၊ ရုတ်တရက်ဖြတ်၍ စခန်းတွင်း ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သည်ကတော့ မှန်၏။ သို့သော်လည်း ဟော့တဲလ်သည် အစစအရာရာ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်၍ အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့သည်။

အက်စ်အေအက်စ်တို့ တိုက်ပွဲပုံစံမှာ နေရာ ပြန့်ကြဲ ဖြစ်နေသည်။ ဓာတ်ဆီလျှောင်ကန် တခုနှင့် ဖုံးကွယ် လျှို့ဝှက်ထားသည့် လေယာဉ်ပျံ

အနည်းငယ်ကိုသာ သူတို့တိုက်နိုင်သည်။ ဟော့တဲလ်တို့အဖို့ မူလ အစီအစဉ်များ တိမ်းစောင်းသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်စော်လည်း မရှုမလှ ခံလိုက်ရသည်တော့ မဟုတ်ချေ။

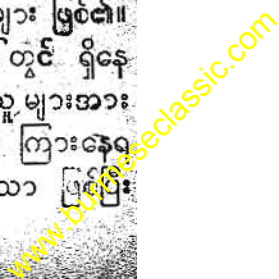
မိမိတို့ အငိုက်တော့မိလိုက်သည်။ သို့သော်....သာသာထိုးထိုးကလေးစဉ်းစားလိုက်သော် ယခု ဝင်စီးရာတွင် ပါဝင်သည့် အက်စ်အေအက်စ် တပ်သား မှန်သမျှသူတို့၏ ဌာနချုပ်သို့ တိုက်ပွဲအကြောင်း ပြန်လည် ပြောဆိုနိုင်ကြခြင်း မရှိစေရ။ သူတို့ဘတော့ တယောက်မျှ သူတို့၏ စခန်းသို့ ပြန်မရောက်စေရ။ လူတွေ့ရော ဂျစ်ကားတွေပါ အားလုံး ဆာဟာရသဲကန္တာရအတွင်းမှာ ချုပ်ငြိမ်း ပျက်စီးသွားစေရမည်။ ရှာဖွေရေး လေယာဉ်ပျံများ စေလွှတ်ရမည်၊ ဖမ်းဆီးရေးအဖွဲ့များ ထွက်လိုက်ရမည်၊ ဤသို့ဖြင့် လျှို့ဝှက် တည်ဆောက်ထားခဲ့သော အဲလ်ဟာရောက်ဆီ လေယာဉ်ကွင်းစခန်းသည် ၎င်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ပြည့်ဝပေတော့မည်။ အမေရိကန် တပ်များကို တယောက်မကျန် အပြုတ်နုကာ ပင်ဇာ တပ်မကြီး၏ အသက်သွေးကြောကို ပြန်လည်ဆက်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဂူးဒေါ့ဇိုက်ဂင်သည် ပထမဆုံး ရောက်ရှိလာသည့် ပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်ပျံဖြင့် ပါလာခဲ့သည်။ သူတယောက်တည်း အစောင့်အရှောက်အဆောင်အယောင် တယောက်မှ မပါ။ သူသည် လေယာဉ်ပေါ်မှ ခပ်အေးအေးပင် ဆင်းလာကာ မီးခိုးများကြားမှ ဖြတ်၍ တပ်မှူး ရုံးခန်းသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဇိုက်ဂင် သည် ဟော့တဲလ် တွေဖူးသော အက်စ်အေအက်စ် အဖွဲ့များကဲ့သို့ တောင့်တောင့်တင်းတင်း မာကျောကျော မခိုးမနွေ ဟန်ပန်မရှိ။ သူက ပေါ့ပါးသွက်လက်ပြီး သားနားသည်၊ ရည်မှန်ပုံရသည်။ သူ လျှောက်လာပုံမှာ တင်ကို အက, သမား ခြေလှမ်းမျိုး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေး သပ်ရပ်စွာ ရိပ်ထားသည်။ ချွေးသံရွဲရွဲနှင့်စုတ်ပြတ်နေသည့် ဟော့တဲလ်နှင့် ကွာချင်တိုင်း ကွာလှသည်။

ဇိုက်ဂင်က စတင်၍ အလေးပြုလိုက်သည်။

ဟော့တဲလ် က ပြန်၍ အလေးပြုသည်။ ထိုအတွင်း ဂျန်ကာ လေယာဉ် နှစ်စင်း ဆင်းလာပြန်သည်။ ပြေးလမ်းပေါ်က တကျွံကျွံ မြည်ပြီး တစင်းက ဘေးလမ်းကြောင်းမှ အခြား လေယာဉ်တစင်းကို ပြေးဆောင့်သည်။ မြေပြင် ဝန်ထမ်းများသည် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ကြသူများ ဖြစ်၏။ စောစောက တိုက်ပွဲကြောင့် လေယာဉ်ပြေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရှိနေသော ဂျစ်ကားပျက်များ၊ လူသေအလောင်းများ၊ ဒဏ်ရာရသူများအား အလျင်အမြန် ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သေနတ်ပစ်သံများ ကြားနေရသေးသည်။ သို့သော် သဲကုန်းတောင်တန်းကလေးဘက်မှာသာ ဖြစ်ပြီး ပေါက်ကွဲသံ ကြီးကြီးမားမားများကိုမူ မကြားရတော့။

၈၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

ဇိုက်ဂင်က ခပ်ယဲယဲကလေး ပြုံးလိုက်သည်။

“ကြိုဆိုရေး အစီအစဉ်က တယ်လဲ...အချိန်အခါနဲ့ ကိုက်ညီပါလား...ဗိုလ်မှူး”

ဟု ဇိုက်ဂင်က ပြောလိုက်သည်။

ဤ အက်စ်အက်စ် အရာရှိကြီးသည် လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခဲ့သည်ဆိုပါက ယခုအခါတွင်မူ သူ့တွင် ကြောက်ရွံ့စိတ် တစက်မျှ ရှိပုံမပြတော့။ သို့သော် သူသည် သူ့စီးလာခဲ့သည့် လေယာဉ်ပျံ၏ တိုင်ကီတွင် ဆီ မည်မျှနည်းပါးစွာ ကျန်သည်ကို သိကောင်းမှ သိပေမည်။ အောက်တွင် တိုက်ပွဲဖြစ်နေ၍ သူ၏ လေယာဉ်ပျံကြီး မဆင်းနိုင်ပဲ ကောင်းကင်တွင် ပျံဝဲနေခဲ့ရာ ဆီမှာ နောက်ထပ် ငါးမိနစ်စာ ပျံစရာသာ ကျန်တော့သည်။ ထို့ပြင်လည်း အက်စ်အေအက်စ် တပ်သားများက လေယာဉ် ပြေးလမ်းများကို အောင်မြင်စွာ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့နိုင်ကြပါက ဤ ညှို့သည်တော်ကြီး၏ လေယာဉ်ပျံသည် ယခုကဲ့သို့ ချောမောစွာ ဆင်းသက်နိုင်မည် မဟုတ်။ ထိုအခါ၌ သူသည် ယခုကဲ့သို့ ပြုံးရယ်နိုင်ပါဦးမည် လော။

ဇိုက်ဂင်က သူ မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ပြောပြီး မိတ်ဆက်သည်။

ဟော့တဲလ်နှင့် ဇိုက်ဂင်တို့သည် မြောက်ဘက် အကျဆုံး လေယာဉ်ပျံပြေးလမ်းနှင့် ဂိုက် ငါးဆယ်ခန့် အကွာတွင် ရပ်စကားပြောနေရာတွင် လေယာဉ်လမ်းမှ လေယာဉ်ပျံတစင်း ဆင်းလာတိုင်း သဲတထောင်းထောင်း ထကာ သူတို့ကို လာ၍ စဉ်နေသည်။ ဟော့တဲလ်၏ နောက်တွင်မူ ပိုက်များဖြင့် ရုပ်ဖျက် ဖုံးအုပ်ထားသည့် လေယာဉ်ပျံတစင်းမှာ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ကာ လောင်နေသည်။ သတ္တုနှင့် ဖိုင်ဘာများ၏ မီးညှော်နံ့ကား ဆိုးဆိုးရွားရွား နံစော်လှသည်။

“အပေါ်ကနေပြီး မြင်နေရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့... အလစ်ဝင်စီးတာ ခံလိုက်ရပုံရတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ မခံရပါဘူး...ဗိုလ်ချုပ်၊ ကျွန်တော်တို့သာ အလစ်ခံလိုက်ရယ် ဗိုလ်ချုပ် လေထီးနဲ့ ခုန်ဆင်းရမှာ”

ဟု ဟော့တဲလ်က ခပ်တည်တည်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ကို အကုန်ဖမ်းမိရောပေါ့”

“မပူပါနဲ့ခင်ဗျား...အကုန် မိမှာပါ၊ ဗိုလ်မှူး၊ ရှူး လိုက်နေပါတယ်၊ ဟို...တောင်ကုန်းကလေးကို ဗိုလ်မှူး၊ ရှူးက စီးမိထားပြီး ရန်သူထွက်ပေါက်ကို ဖြတ်တောက်ထားပါပြီ၊ ပြီးတော့လဲ...ကင်းထောက် ကားတွေကိုလဲ သဲကန္တာရထဲ လွှတ်ထားပြီးပါပြီ...ခင်ဗျာ”

“ဘယ်သူတွေလဲ၊ သူတို့က”

“ငြိတိသျှတွေပါ၊ အထူးလေတပ်ဖွဲ့ပါ”

“အား... သူတို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်”

ဗိုက်ဂင်က ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

“အဲ...ကျုပ်ကို ကူညီခွင့်ပြုပါ၊ ကျုပ်က စစ်သုံးပန်းတွေကို စစ်

ဆေးရတဲ့ အတွေ့အကြုံ ရှိပါတယ်”

“ဒီအတွက် လာတာပဲလား ဗိုလ်ချုပ်၊ စစ်သုံးပန်းတွေကို စစ်ရအောင် လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မနက်စာ စားဖို့ လာတာပါ၊ ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... တိုက်ပွဲဖြစ်လို့ မီးပိုဆောင်တွေ မီးလောင်မသွားသေးပါဘူးနော်”

“ကျွန်တော်ရဲ့ အဂျူးတင်က ဗိုလ်ချုပ်တို့ လိုတာ လုပ်ပေးပါ လိမ့်မယ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် မှာက လုပ်စရာတွေ ရှိနေပါသေးတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်က ခွင့်ပြုမယ်ဆိုယင် ညစာကို ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ အတူလာစားပါမယ် ခင်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ...ဟော့တဲလ်၊ ဟို... စွန့်ပလွန်ပင်တွေ အောက်မှာ စားကြရအောင်”

“သဲတွေအောက်မှာလို့ ဆိုပါစို့...ဗိုလ်ချုပ်ခင်ဗျား”

နေ့တနာရီခန့် ရှိပြီ၊ ပူလှသည်။ လစ်ဗျား၏ နေ့လယ်ခေါင် ရာသီ ဥတု အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဟော့တဲလ်သည်၊ ဂျန်ကာ လေယာဉ်ပျံများကို ဆီဖြည့်စေပြီးနောက် မက်ဆာဂျစ် တိုက်လေယာဉ်ပျံများနှင့် အတူ ပျံအတက်ခိုင်းလိုက်သည်။ နောက်... သူသည် တူနီးရှားရှိ ပင်စာ စစ်ဌာနချုပ်သို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွဲ အကြောင်းကို အစီရင်ခံလိုက်သည်။ သို့ အစီရင်ခံယင်း မသိမသာ ဗိုက်ဂင်၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းခဲ့သည်။ ဌာနချုပ်မှလည်း ဘာမျှမသိကြ၊ ဘာကြောင့် ရောက်နေသည် ဆိုသည်ကိုလည်း ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ကြ။ ဟော့တဲလ်က တိုက်ပွဲတွင် တိုက်လေယာဉ်နှစ်စင်း လုံးဝပျက်စီး၊ လေးစင်း ပျက်ပြင်ရနိုင်၊ မိမိဘက်မှ (၂၂)ဦးကျ (၃၁)ဦး ဒဏ်ရာ၊ အကြီးကျယ်ဆုံး ဆိုးရွားမှုမှာ လေယာဉ်ဆီလှောင်ကန်တခု မီးလောင်ကာ လုံးဝ ပျက်စီး သွားကြောင်းဖြင့် အစီရင်ခံခဲ့လေသည်။

မိမိတို့အတွက် လျော်ကြေးအဖြစ် အက်စ်အေအက်စ် တပ်သား (၃၉) ဦး အသေရာ၊ ဤအထဲတွင် အရာရှိ (၇) ဦး ပါဝင်သည်။ ဂျစ် ကား (၁၉) စင်း ပျက်စီး၊ ရန်သူတပ်သား (၇) ဦး ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်၊ (၁၁) ဦး ဒဏ်ရာအနည်းငယ်စီရ၊ တဦးမှာ လွတ်သွားသည်။ သူကား ကော်ပရယ် တပ်ကြပ်ကလေးဟု ရန်သူ အကျဆုံးကိုလည်း အစီရင်ခံလိုက် သည်။

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းမိထားသော မြိတ်သူ့ သို့ပန်းများကလည်း ဟော့တဲလ်နှင့်ရှူး တို့ မျှော်လင့်ထားသလို ဘာမျှ မေး၍မရ၊ တိုတိုတုတ်တုတ် အဖြေများ သာရသည်။ သူတို့ကား ခေါင်းမာလှသည့် ဒဏ်ရာဖြင့် လဲနေသူတို့ပင် မာ ကျောလှသည်။

“နာမည်”

“ဖရက်ဒရစ်အက်စ်တဲလား”

“ဘယ်တပ်ကလဲ”

“ဘုရင့်ခွေးစွပ် အမှတ် (၅) တပ်ရင်း”

“နာမည် ဘယ်သူလဲ”

“ဟော့ပီကင် ဂျီယန်မန်လေး”

“ဘယ်ကလာတာလဲ”

“အမေ့ဝမ်းထဲက”

ဟော့တဲလ် နှင့် ရှူးတို့က စိတ်ရှည်ကြသည်။ ဘယ်လိုမှ ထပ် မမေးကြ။

သူတို့သည် လက်နက်တိုက်ရှေ့တွင် ထိုးထားသည့် အညှိရောင် ကင်း ဖတ်တဲ့ အောက်ဝယ် နှစ်ဦးသား ထိုင်လျက် လက်ဖက်ခြောက်ပြင်းပြင်းနှင့် နှပ်ထားသော လက်ဖက်ရည်ကို သကြားနှင့် သံပရာခြမ်း ခတ်လျက် သောက်နေကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ ယူနီဖောင်းများမှာ ချွေးအလိမ်း လိမ်း ဖုန်အလိမ်းလိမ်းနှင့် ဖြစ်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ရော...ဘယ်မှာလဲ”

“ကိုယ့် ကွာတားမှာ လှဲနေတယ်”

“သို့ပန်းတွေ စစ်ရအောင် လာတာလား”

“စဉ်းစားရောပဲ၊ သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတာ သိနိုင်မှာလဲ၊ တညလုံး လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာ ရှိနေမယ် ဥစ္စာပဲ၊ တိုက်ပွဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ကြိုပြီး သတင်းရတယ်ဆိုရင်လဲ သူက တို့ကို သတင်းမပို့ပဲ နေမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒီ... အက်စ်အက်စ်တွေက သိပ်ပြီး ဉာဏ်များတယ်၊ မပြောနိုင် နိုင်ဘူးလေ”

“ဌာနချုပ်က ရော့စ်ဘင်နဲ့ ကိုယ် စကားပြောရတယ်၊ သူတို့လဲ ဘာမှ မသိဘူး၊ သက်သက် လျှောက်ကြည့်ဖို့လာတာလို့ သူကထင်တယ်”

“သူ့ အမိန့်စာရော”

“ဘာ အမိန့်စာမှ မပါဘူး”

“ဟင်... ဒါဖြင့် သူ ဒီကို လာခွင့်မရှိဘူးပေါ့”

“သူ့ ရာထူး အဆင့်အတန်းနဲ့ လာတာပေါ့ကွာ”

“သူ့ ရာထူးက”

ရှု၏ လက်ဖက်ရည် အနည်းငယ် သံပေါ်ကို ဖိတ်ကျသွားသည်။ သူက ဆက်လက်၍...

“သူက ပုလိပ်ပဲကွ၊ စစ်သား မဟုတ်ဘူး၊ သူ ဒီကို လာစရာ အကြောင်း ဘာမှ မရှိဘူး... အင်တုန့်”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပေါ့... ဂတ်ရယ်၊ ဒါပေမယ့်... တို့က သူ့ကို မောင်းထုတ်လို့ ရတာမှ မဟုတ်ပဲ၊ ခုအချိန်ထိတော့ သူက တို့ကို ဘာမှ တောင်းလား ဆိုလား၊ မေးလား မြန်းလားတော့ မလုပ်သေး ဘူးကွ၊ တို့ဟာ စစ်တပ်တော့ စစ်တပ်ပါပဲ၊ အထူးစစ်မိန့်နဲ့ တို့ကို ဘာ အကာအကွယ်မှ ပေးထားတာမှ မဟုတ်ပဲကွာ”

“ဒီလို မနက်မျိုးမှာမှ သူက လာရသလားကွ”

“တိုက်ဆိုင်မှုပါကွာ”

“အေး... ဒါပေမယ့် သူက သုံးပန်းတွေကို သူကိုယ်တိုင် စစ်ချင် စစ်မှာ”

“ငါသိပါတယ်... စစ်မှာပါပဲ”

“အင်း... သူ့စစ်နည်းကတော့ နည်းမှန် လမ်းမှန်တော့ ဟုတ်မယ် မသင်ဘူး”

“ဒါလဲ... ငါသိပါတယ်... ဂတ်ရယ်”

“မင်း... ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားသလဲ... အင်တုန့်”

ဟော့တဲလ် သည် နှစ်နှစ်အတွင်း အကြိမ် တရာ မြောက် သူ၏ နှာခေါင်းကြားကို လက်ဖြင့် ပွတ်တိုက်နေရာ ချေးနှင့် အသားစကလေး များ လိပ်ထွက်လာသည်။

၎င်းကို သူက ရင်ဘတ်ပေါ်မှ အင်္ကျီစုံဖြင့် ပွတ်တိုက်ကာ ခါချ လိုက်ပြီး...

“ငါ... လုပ်ပြီးပါပြီ၊ ဖမ်းမိတဲ့ သုံးပန်းတွေ၊ ဒဏ်ရာရတဲ့ လူတွေထော အားလုံး လေယာဉ်ပျံပေါ် တင်လွှတ်လိုက်ပြီကွ”

“ဟ... မြန်လှချည်လား”

“ဟာ ဇိုက်ဂင်နဲ့ ဒီမှာ တွေ့ရမယ် အတူတူ သူတို့ ဘာသာ သူတို့ လမ်းမှာ ပြေးချင်လဲပြေးကြ၊ ကြည့်ပြီး လွှတ်လိုက်တာပဲ... ဟုတ်ဘူးလား၊ အစောင့်တော့ ထည့်လိုက်ပါတယ်ကွာ”

“အင်တုန့်... မင်း ဘာပြုလို့ ဒီလို လုပ်လိုက်ရတာလဲ၊ သူတို့ကို တို့က ကောင်းကောင်းလဲ မေးရသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ဆီက ဘာ သတင်းမှလဲ တို့ရသေးတာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ သူတို့အဖွဲ့မှာ လူ ဘယ် နှစ် ယောက်ပါတယ်ဆိုတာတောင် သိရသေးတာမှ မဟုတ်တာ”

ဟော့တဲလ် က ပခုံးကို တွန့်လိုက်သည်။ သူကား သူ၏ အမှုထမ်း သက်တွင် နာမည်ကောင်းတွေ ဘာတွေ ဂရုစိုက်သူ မဟုတ်တော့ပြီ၊ သူ၏

www.burmeseclassic.com

၉၀ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဓား

ရိုးတွင်းချဉ်ဆီထဲက သူ သိနေသည်ကား သူတို့၏ အာဖရိကတစ်ဖွဲ့များသည် သေတွင်းငင်နေပြီ။ သေနေ့စေ့တော့မည် ဟူ၍ပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူက ဤသို့ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကိုယ်...သို့ ပန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်အမိန့်ကိုမှ ဖောက်ဖျက် တာမဟုတ်ဘူးလေ။ အမိန့်ကို နာခံသားပါ။ သူတို့ဟာ မင်းတို့ ကိုယ် တို့လို တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့လူတွေပဲ မဟုတ်လား...ဂတ်။ ဒီ အက်စ်အေအက်စ်တွေ က သူတို့ဖမ်းမိတဲ့ သို့ ပန်းတွေဆိုယင် ဘယ်လောက် ရှက်ရက်ရောရောနဲ့ ရဲရဲရင့်ရင့် ဆက်ဆံပြုစုတယ်ဆိုတာ မင်းလဲအသိသားနဲ့ ကွာ၊ ဟုတ်တယ်...။ ကိုယ် သူတို့ကို ငိုက်ဂင်နဲ့ မတွေ့ခင်မှာပဲ ခပ်မြန်မြန်ပဲ ပို့လိုက်တယ်ကွာ”

သူက နောက်တဖန် ပခုံးတုန်လိုက်ပြန်၏။

“ကိုယ်... ဒီ အက်စ်အေအက်စ်တွေကို ဘယ်တုန်းကမှ သဘော မကျခဲ့ဘူးကွာ”

“ရန်သူရဲ့ ကင်းအဖွဲ့ရော ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ”

ဟော့တဲလ် သည့် နှာခေါင်းကြားကို လက်ဖြင့် ပွတ်ပြန်သည်။ ဤတချီတွင် နာသွားသဖြင့် မျက်နှာရှုံ့သွားသည်။

“ရန်သူရဲ့ကင်းက ရေဒီယိုကားကို ရလိုက်တယ်၊ တိုက်လေယာဉ်ပျံ လက်ချက်မိပြီး စုတ်ပြတ်သွားတာပဲ။ ရေဒီယိုကားပေါ်က အလောင်းတွေလဲ ရလိုက်တယ်။ တောင်ကုန်းတန်းကလေးနဲ့ လေးမိုင်လောက် အကွာမှာ ကြည့်ရတာ သူတို့ ဌာနချုပ် ဟာဆီမာတာလာအထိ အရောက်ပြေးပြီး သတင်းပို့ဖို့နဲ့ တူတာပဲ။ အဲ... သူတို့လိုရာကို ရောက်မသွားဘူးပေါ့ကွာ၊ ဒီတော့ တို့မှာ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး”

“ဂျစ်ကားက ဆယ် ကိုးစင်း၊ တပ်သား ဘယ်လောက်လဲ...အင်တူန့်”

“ငါးဆယ် ရှစ်ယောက်”

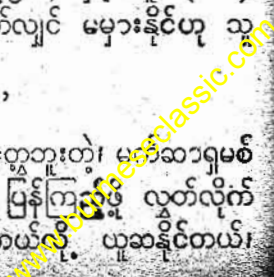
“မင်း...တွက်တာ မှန်ယင်ပေါ့လေ”

“ကိုယ်တွက်တာ မမှားပါဘူး၊ ကိုယ်ထင်တယ် သူတို့ တဖွဲ့လုံးကို တို့ရလိုက်တယ်လို့ ထင်တယ်။ အဲ ဂျစ်ကားတစ်စင်းနဲ့ လူနှစ်ယောက်ကို တော့ မရလိုက်ဘူးပေါ့ကွာ”

ရှူးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ သူလည်း ဟော့တဲလ် ကဲ့သို့ တွက်မိထားပုံနဲ့ပင်။ ဗြိတိသျှတို့သည် ဂျစ်အစင်း (၂၀) နှင့် လူ (၆၀) ပါသော တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့ကို လွှတ်လိုက်ပုံရသည်ဟုတွက်လျှင် မမှားနိုင်ဟု သူ ယူဆသည်။

“ထရပ်ကားတော့ တစင်းမှ မပါဘူးပေါ့”

“လေကြောင်းကနေကြည့်တော့ ဘာမှ မတွေ့ဘူးတဲ့၊ မှတ်ဆာရှမစ် တွေကိုတော့ တော်တော် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပြန်ကြည့်ဖို့ လွှတ်လိုက် တာပဲ။ ဟာဆီမာတာလာမှာ တပ်တွေ စုနေတယ်လို့ ယူဆနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့် စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတာကတော့ ဒီလိုလဲ မဟုတ်သေးဘူး၊ တပ်တွေ စုနေချင်မှလဲစုမယ်၊ ခု သူတို့ရဲ့ ဝင်စီးပုံကြည့်ရတာလဲ တော်တော်ကလေး တော်ရို ရော်ရိုနိုင်တယ်၊ ကျကျနန စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းလာကြပုံမရဘူး၊ ထောက်လှမ်းရေးကင်းသာသားပဲ၊ ဒီထက်မပိုဘူး”

“ဟို... ပျောက်နေတဲ့ နှစ်ယောက်ကိစ္စရော”

“တွေ့မှာပါ၊ သူတို့ကို တပတ်လောက်ရှာရယင် အသေဖြစ်ဖြစ် အရှင်ဖြစ်ဖြစ် ရမှာပါ၊ အဲ...လတ်တလော အရှင်ဖမ်းမိယင် မတတ်နိုင်ဘူး”

“ဆိုလိုတာက”

“ကိုယ် ဘာမှ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ကို ဇိုက်ဂင်ကိုလွှဲပေးလိုက်ရမှာပဲ ကိုယ်လူ”

“ခွေးမသားတွေကို ဘုရားသခင်က ကယ်မတော်မူပါ”

ဟု ရှူးက ပြောလိုက်လေသည်။

+ + +

ပီဘီသည် ကာနယ်ဟုမ်း၏ မှန်ပြောင်းဖြင့် ဂျန်ကာလေယာဉ်ပျံများ ကွင်းမှ တက်နေကြသည်ကို လှမ်းကြည့်ကာ မြင်နေရသည်။ သူတို့သည် ဝေးလှပါသည်။ တောင်ဘက်ဆီမှ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မှန်ပြောင်းဖြင့် ကောင်းစွာ မြင်နေရသဖြင့် ပီဘီက ရေတွက်ကြည့်နေမိသည်။ တိုက်လေယာဉ် နှစ်စင်းသာ ပါသဖြင့် သက်ပြင်းချမိသည်။ ဤ လေယာဉ်ပျံများသည် ၅-နာရီကင်းလှည့်ကြမည်။ သူတို့၏ လေယာဉ်မောင်းများသည် ယခုလောက်ဆိုပါက ပင်ပန်းလှရော့မည်။ သူတို့တွင် ကွင်း၌ အရန်လေယာဉ်ကွင်းများ ထားရှိကြလေသလား၊ ပီဘီကတော့ မထင်၊ အခြား ဂျာမန်စစ်သားများစခန်းတွင် ရေမိုး သန့်စင်နေချိန်၌ ဤလေယာဉ်မောင်း လေသူရဲများကို သူတို့က ဖိခိုင်းကြမည်။ မိမိလည်း လေသူရဲမဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကံကောင်းလှသည်။ လေယာဉ်မောင်းဖြစ်ပါက မစားသား။

ပီဘီတွင် ဤကဲ့သို့ လေယာဉ်ပျံများ ကင်းတာဝန်အရာ၊ ကွင်းမှ ထ၍ပျံတက်နေကြပြန်သောကြောင့် စောစောစိုင်းက ၎င်း၏ စိတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျေနပ်မှုမှာ ပျက်သွားရ၏။ အယ်ဟာဇောက်ဆီ လျှိုဝှက် လေယာဉ်ကွင်းကား၊ မိမိတို့ဝင်စီးမှုဖြင့် အကြီးအကျယ် သုံး၍မရလောက်အောင် ပျက်စီးသွားခြင်း မရှိပါကလား၊ ဆီလျှောင်ကန်တရနှင့်

www.burmeseclassic.com

၉၂ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

လေယာဉ်ပျံ သုံးလေးစင်းနေပျက်အောင် တိုက်ရသည့်တိုက်ပွဲကား တန်ဖိုးကြီးပါကလား၊ မိမိတို့၏ဘက်မှ ရဲဘော်များမည်မျှ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသနည်း၊ သေကြသနည်း၊ ဒဏ်ရာရကြသနည်း။ အဖမ်းခံရသူများအနက် ဘယ်မျှ ပစ်သတ်ခံနေရပြီနည်း၊ ရင်းတို့၏ကြမ္မာကို မတွေးတတ်တော့ပြီ။ ကြမ္မာဆို၍ မိမိ၏ကြမ္မာသည်လည်း မည်သို့ ဖန်လာဦးမည်နည်း၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မတွေးတတ်တော့ပြီ။

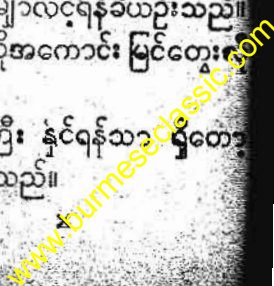
သူသည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ပြန်သည်။ နာရီက ရပ်များနေယင်ဒုက္ခ၊ သို့သော်.... သူ ရိက္ခာစာရင်းတွင် ကြည့်စဉ်ကပင် မမေ့မလျော့....! သူ့နာရီကို သံပတ်ပေးခဲ့သည်။ ဟုမ်း၏ ကြီးမား၍ အဖိုးတန် လက်ပတ်နာရီကိုလည်း သူပင် သံပတ်ပေးခဲ့သည်။ သူသည် ဟုမ်းအား ထပ်မံ၍ အက်စ်ပရင်ဆေးများ တိုက်ထားသဖြင့် ကာနယ်သည် ယခုအခါတွင် ဂျစ်ကား၏ အောက်အရိပ်၌ ကောင်းစွာအိပ်မောကျလျက် ရှိချေသည်။

ပီဘီသည် ယခုအချိန်ထိ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမည် မသိသေး၊ သူသည် တစုံတရာကိုလည်း စောင့်ဆိုင်းနေသည် မဟုတ်၊ ဤနေ့ခင်းကြောင့် တောင်၊ နေပူကဲ့ကဲ့တွင် ဂျာမန်ကင်းများလည်း လှည့်နေဦးမည်ဖြစ်၍ ဘာမှ လုပ်နိုင်ဦးမည် မဟုတ်။

၁-နာရီနှင့် ၄၉-မိနစ်၊ မှောင်ဖို့ များစွာလိုသေးသည်။
ကဲ.... မှောင်ပေါ်ပြီ ဆိုပါတော့....! သူ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။
သဲတွင်းတူးပြီး ရေအခဲခံကာ ထေမည်လား....။

သူသည် အကယ်၍ ဂျစ်ကားကို သဲနစ်နေရာမှ ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီး၊ မောင်းနှင်သွားနိုင်သည် ထားဦး၊ ဆီအလုံအလောက်မရှိ၊ ရန်သူများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေရာမှ ဌာနချုပ်ရှိရာ ဟာဆိမာတာလာ သို့ သွားရာလမ်းပေါ် ရောက်အောင် မည်သို့မျှ ခရီးပြင်းနှင့်နိုင်မည် မဟုတ်။ ထို့ထက် ယခုသူတို့သည် ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်နေသည်ကို မသိရ။ သူသည် ဤလမ်းကို ရမ်းသမ်းပြီးလာခဲ့ရာ ဤမျှလောက် ခရီးပေါက်ခဲ့သည်မှာ မှန်သည်။ သို့သော်.... နောက်တဖန် ရမ်းသမ်းပြီး လမ်းကြောင်းသစ်တခုသို့ မသွားရဲ၊ လမ်းတွင် ကန္တာရပျော် အာရပ်လူဆိုးများနှင့် တွေ့နိုင်သည်။ ထိုတနေရာမှ တနေရာသို့ သွားလာနေကြသော သဲကန္တာရ အာရပ်များသည် ပဉ္စမမြောက် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်၏ သစ္စာတော်ခံအာရပ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က ကောင်းကြသည်။ စသဖြင့် မျှော်လင့်ရန်ခဲယဉ်းသည်။ ပီဘီ၏ လက်တွေ့ကျသော စိတ်ဓာတ်ကလည်း နှိုင်း၍ လိုအကောင်း မြင်တော့မည် စိတ်မျိုး နည်းနည်းမျှမရှိ။

နောက်ဆုံး၌ ပီဘီသည် ခြေလျင်ခရီးရှည်ကြီး နှင်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ အခြားဘာမှ မလုပ်နိုင်ပြီဟု မှတ်ချက်ချမိသည်။

သင်တန်းများတွင် ဤကဲ့သို့သော သဲကန္တာရရွာကွဲမျိုးကို သင်ကြား ပေးဖူးခြင်းမရှိ။ သဲကန္တာရအတွင်း အသက်ရှင်လိုက် နက္ခတ်တာရာများကို ကြည့်တတ်ရမည်။ ကွမ်းရွက်များကို ဝါး၍ စားတတ်ရမည်။ သံခမောက် အတွင်းမှ နှင်းပေါက်နှင့်စက်များကို လျှာဖြင့်လျက်လျက် သောက်တက် ရမည်။ ဒါပဲဖြစ်သည်။

ယခု... ပီဘီဘွင် တကယ်လိုအပ်နေသည်ကား ခုခံယင်း၊ ပြေးယင်း လုပ်နိုင်ရန် ပစ္စည်းကိရိယာများတည်း။

ပီဘီသည် ပါးစပ်တွင် မီးမညှိသေးသော ဝတ်တိုင် စီးကရက်တလိပ်ကို ခဲလျက်၊ သဲထဲတွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကာ ဤ ခံယင်းဆုတ် စနစ်အတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်းကို တွက်ချက်ကြည့်မိ နေသည်။ သူ့လို အပ် နေ သည် တို့မှာ....

ယာဉ် ဓာတ်ဆီ၊ ရေနံနှင့် မြေပုံ....။

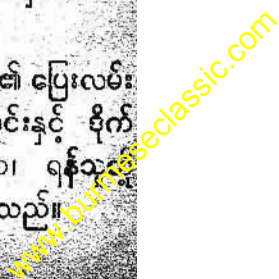
ဤကန္တာရကြီးအတွင်း လိုချင်သမျှကို ဝိုင်းဝပ် ကဲ့သို့သော စတိုးဆိုင်ကြီးများသို့ သွားရောက် ဝယ်ယူ သ လို ဝယ်ယူ၍လည်း ရနိုင်သည် မဟုတ်သဖြင့် ရနိုင်သောနေရာတခုသို့ သွားရောက်ယူမှသာ ရနိုင် မည် ဟု သူက တွေးမိသည်။

ထိုနေရာကား အခြားမဟုတ်၊ ရန်သူဂျာမန်တို့၏ စခန်းပင်....။

သူသည် စီမံချက်ကို ချိန်ဆကြည့်သည်။ တွက်ကြည့်သည်။ ပြီး သူ့ လက်ပတ်နာရီမှ အချိန်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

သူသည် အကယ်၍ ကာနယ်နှင့်အတူ ဤနေရာမှ (၂) နာရီခွဲတွင် လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်မည်ဆိုပါက သဲမာလမ်းဖြစ်သဖြင့် ည နေ စောင်းလျှင် ၁၂-မိုင်ခန့်ခရီးပေါက်မည်။ နောက်ထပ် ၆-မိုင်ခရီးကို စခန်းမှ မီးရောင်ကို မှန်းပြီးသွားမည်။ ၎င်းတို့၏ လျှိုဝှက်စခန်းကို ညဉ့်အခါတွင် မှောင်ချထားသည် ဖြစ်သော်လည်း မီးရောင်တစုန်းတစုကိုတော့ မြင်ရမည် မှာ အမှန်ပင်။ ထို့နောက် ၆-မိုင်ခရီးကို ပီဘီက သူတယောက်တည်းသွား မည်။ ကာနယ်တမ်းကို မှတ်သားလွယ် မြင်သာလွယ်မည့် သဲကုန်း တောင် ကုန်း တနေရာထုတွင် ထားခဲ့မည်။ သူတယောက်တည်း ရန်သူစခန်းအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်ကာ လိုချင်တာကို ခိုးယူမည်။ ရသော် ဟုမ်းကို ပြန်ခေါ် ကာ သူတို့မနက်ကတိုက်ပွဲစရာ စုရပ်တောင်ကုန်းကလေး၏ လမ်းမှ ဟာမာ တာလာသို့ ကြယ်ရောင်ဖြင့် ခရီးနှင့်မည်။

ဤသို့ သူကတွက်မိသည်။ ကောင်းလိုက်သည့်အကြံ၊ သူ၏ ပြေးလမ်း တွင် အများဆုံးတွေ့ရလှ၊ ဘီဒူးအာရပ်လူဆိုးများ၊ ဂျာမန်ကင်းနှင့် စိုက် ဗင်ထိုး ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံများသာ ဖြစ်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရန်သူ့ လိုက်မမီအောင်ပင် သူက ရှေးတွင်တွင် နှင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။

ညအမှောင်ထုအောက်ဝယ်၊ ရန်သူ၏ စခန်းအတွင်း ဝင်ရောက်ခိုးရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း မလွယ်လှကြောင်းကိုမူ ပီဘီ က ထည့်၍ မစဉ်းစား။

ဤကဲ့သို့ အကြံအစည်တခု ရလိုက်ကာ ထိုအကြံ အစည် အတိုင်း လုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့် ပီဘီ တွင် ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်းပိုးထားရသည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး တခုကို မ ချလိုက်ရသကဲ့သို့ ပေါ့ပါးသွားလေသည်။ စိတ်လက်ကြည်လင်သွားသည်။ ပျော်သွားသည်။

၂-နာရီနှင့် ၂၇-မိနစ်။

ပီဘီ သည် စုဘိုင်စီးကရက်ကို မီးညှိ၍ နှစ်ဖွာသုံးဖွာ ခန့် ဖွာလိုက်သည်။ အောင်ပွဲ၏ အထိမ်းအမှတ်။ နောက်ခရီးရှည်ထွက်ရန်အတွက် ကာနယ်ကြီးကို နှိုးရန်နေရာမှထလိုက်သည်။

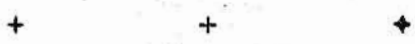
သို့သော်....ကော်ပရယ်ကလေး မက်နဲယား နှင့် ကာနယ်ဟုမ်းတို့အဖို့ မော်တော်ယာဉ်တစင်းရရန်အတွက် ပင်ပန်းခက်ခဲလှစွာ ခရီးရှည် သွားရန် မလိုတော့ပါ။ သူတို့ထံမှောက်သို့ ရန်သူဂျာမန်များက မော်တော်ကာတစင်း ယူ၍ လာနေပါပြီကော....။

ပီဘီ သည် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ရာမှ အဝေးတွင် ဖုန်တထောင်းထောင်း ထနေသည်ကို လှမ်း၍မြင်လိုက်ရသဖြင့် ရုတ်တရက်ဒူးထောက် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့ဂျစ်ကားနှင့် ကာနယ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ကာနယ် သည် အိပ်ကောင်းတုန်းပင် ရှိသည်။ ပီဘီ သည် ဝမ်းလျားမှောက်လိုက်ကာ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

မော်တော်ယာဉ်မှာ ဒင်မလာစကစ်ပါ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ သဲကုန်းများရှိရာသို့ သဲမာလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်၍ လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ခွေးမသားတွေ၊ မင်းတို့နဲ့ငါ တွေ့ကြမယ်”

ဟု ပီဘီ က အံ့ကြိတ်၍ ကြိမ်းလိုက်သည်။

ဂျာမန်လုပ် ဒင်မလာစကစ်ပါ ကားကလေးသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သွက်သွက်လက်လက် ရှိလှသည်။ သူ့သည် သဲကန္တာရအတွင်း သူ မောင်းနေကျ အခြားသော စတောက် ကားခေါ်၊ ကင်းလှည့် ကားယေကလေးများလောက် ဆွဲအားမကောင်းလှဟု ကားမောင်းလာသူ စထရစ်ချီလင်းက ထင်မိသည်။

သူကား.... များပြားလှသည့် သူ၏ အခြားသောရဲတော်များ နည်းတူ ကြမ်းတမ်းလှသော ဤဒေသမျိုးကို နည်းနည်းကလေးမှ မနှစ်သက်။ သူ့အဖို့ ဤအယ်လ်ဟာရောက်ဆီ သို့ အထူးဝတ္ထရား ဆောင်ရွက်ရန် ပြောင်းရွှေ့လာရခြင်းမှာ ကံဆိုးခြင်းပင်ဟု သူထင်မိသည်။ သူသည် ကြမ်းတမ်းသော အရပ်ဒေသများ၌ မနေလို၊ ဘယ်တော့မှလည်း ကြိုက်နှစ်သက်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ သူ၏ရဲတော် တော်တော်များများလည်း မကြိုက်ကြ၊ အဲလ်ဟာရောက်ဆီ သို့ အထူးတာဝန် တပ်ဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပြောင်းရွှေ့လာရခြင်းမှာ ကံဆိုးလှသည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ သူသည် သူ၏ပင်ဇာတပ်ဖွဲ့နှင့် ကမ်းခြေဒေသတွင်ပင် နေလိုသည်။ ထိုနေရာတွင် နေရပါက၊ အချိန်မရွေး ဗုံးကြဲခံရခံရ၊ သေနတ်ဖြင့် အပစ်ခံရခံရ သူနေချင်သည်။

စထရစ်ခဲလင်းသည် သဲကန္တာရကို မကြိုက်၊ ကင်းလှည့်ရသည့် တာဝန်ကိုလည်း မနှစ်သက်။ ထို့ထက် အနားမှတစ်ကြိမ် ကျီနှင့် မြည်တူနီတောက်တီးနေသည့် အတ်မန်းကိုလည်း အမြင်ကပ်သည်။ အတ်မန်းသည် စစ်တိုက်သည့် စစ်သားမဟုတ်၊ မော်တော်ယာဉ်တပ်မှ အတတ်ပညာရှင် ဆာဂျင် တပ်ကြပ်ကြီးတဦးသာ ဖြစ်သည်။ သူသည် မည်သည့် မော်တော်ယာဉ်ကိုမဆို သူပိုင်ယာဉ်ကဲ့သို့ သဘောထားတတ်သူလည်း ဖြစ်ချေထည်။

ဤ ဆာဂျင်အတ်မန်းသည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နာရီလောက်မှ စပြီး၊ သူ၏နံဘေးမှနေ၍ မြေပုံဖတ် နှေးရမည်လားဟု ကြိမ်းလိုကြိမ်း၊ အိပ်ငိုက်ရမည်လားဟု ဆူလိုဆူ၊ တပ်ပြန်ရောက်လျှင် အရေးယူမည် ပြောလိုပြောဖြင့် မြည်တူနီတောက်တီး လာခဲ့သည်။

စထရစ်ခဲလင်းသည် တကယ်တော့.... တခါသာ ဆတ်ကနဲ အိပ်ပျော်သွားမိပါသည်။ မြေပုံကလည်း တကယ်တော့ မလိုပါ။ သဲကန္တာရအတွင်း သဲလမ်းကြောင်းကြီးက ဖုန်းနေသည်။ မိုင် ၂၀-ခန့်သွားပြီးသော်၊ အနောက်တောင်ဘက်သို့ ၂-မိုင်ခန့် သွားရမည်။ ယခုမှ.... စခန်းမှ မီးခိုးများသည် ကောင်းကင်ပြင်ထဲ ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် တက်နေဆဲဖြစ်၍ ပို၍အသွားရ လွယ်နေသေးသည်။ ဘာမြေပုံမှ ကြည့်၍ သွားနေရန် မလို၊ အထူးပင် တန်းတန်းမတ်မတ် သွားနိုင်သည်။

အတ်မန်းကား.... အာဏာသုံးလိုသူပင်၊ သူသည် ကား၏ အိပ်ဆယ်အုံများ၊ ကာဘရိုက်တာများကို မျက်လှည့်ဆရာသဖွယ် နိုင်နိုင် နင်းနင်း၊ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကိုင်တွယ်လုပ်ကိုင်တတ်သူ ဖြစ်ပေမည်။ သို့သော်.... သူသည် သဲကန္တာရ စစ်ဆင်ရေးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗြိတိသျှ ကုန်ဆင်းခို တို့၏အကြောင်းကို သော်လည်းကောင်း သိသူမဟုတ်ချေ။ အတ်မန်းသည် ဤဒေသတိုက်တွင် ပျောက်နေသည်ဆိုသော ဂျစ်ကားနှင့် ဂျစ်ပေါ် ပါလူများကို မုချတွေ့လိမ့်မည်ဟု ထင်နေသလား မသိချေ။

www.burmeseclassic.com

၉၆ ❀ ချစ်သူ၏ ဘေး

“စထရစ်ချဲလင်း... မင်းမျက်စိတွေ ပွင့်ထား”

“ဟိုဟာက ဘာလဲ...”

“ဟောဗျ... ဘုရားရေ၊ ပြောနေလျက်က အိပ်ပျော်သွားပြန်ပြီလား...”

“ထ ကြည့်စမ်း... မင်းမှန်ပြောင်းနဲ့ ကြည့်စမ်း...”

ဤသို့အနားမှ တဖွဖွပြောလိုက်လာသော အတ်မန်း အား စထရစ်ချဲလင်း က ကျိတ်၍ ကျိန်ဆဲမိသည်။

မြတ်သျှ ကုန်မင်ဒိုများသည် လူရမ်းလူကြမ်းများ ဖြစ်သည်ကား မှန်ပါ၏။ သို့သော်... သူတို့သည် မိုက်မဲသူများတော့ မဟုတ်ကြ။ သူတို့သည် ကုလားအုပ် လမ်းမဟုတ်သော၊ အာရပ်များပင် အသုံးမပြုသော၊ ရေဝေးပြီး အိုအေစစ် မရှိသည့် ဆာဟာရသဲကန္တာရ အလယ်ကောင်တည့်တည့်သို့ ဦးတည်ပြေးကြမည်မဟုတ်။ ဤမှ အနောက်စူးစူး အရပ်ကား... အာဖရိကတတိုက်လုံးတွင် အဆိုးရွားဆုံး သဲကန္တာရ ဒေသပင် ဖြစ်တော့သည်။ အကယ်၍ လွတ်ထွက်သွားသည်ဆိုသော အဆိုပါဂျစ်ကားကို တွေ့မည်ဆိုပါက၊ အဲလ်ဟာရောက်ဆီ ခံတပ်ဟောင်းအနီးမှ တောင်တန်းကလေး၏ ဝဲဘက် ‘အေ’ဒေသဟု ခေါ်သောအပိုင်း၊ သို့မှမဟုတ်... ‘စီ’ဒေသဟု ခေါ်သော နေရာများတွင်သာ တွေ့နိုင်မည်။ ငရဲပြည်၏ တံခါးဝ ဖြစ်သော ဤနေရာတွင်ကား၊ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ တွေ့နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ကား၏ ဒက်ရှ်ဘုတ်မှ မြေပုံက လှုပ်ခါသွားသည်။ စထရစ်ချဲလင်းက လက်ယာဘက် လက်တွင်း၌ကိုင်ထားသော သူ၏ ရှမစ်ဆာ သေနတ်ကို လက်ဝဲလက်ဖြင့် ပြောင်းကိုင်လိုက်ပြီး၊ လက်ယာလက်မှအင်္ကျီဖြင့် မြေပုံမှ ဖုံးများကို သုတ်လိုက်သည်။ ဤသည်ကို အတ်မန်းက အလန်တကြားဖြင့်...

“မင်းသေနတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ကိုင်ထားစမ်းပါ၊ ဘာလဲ... ငါ့ခေါင်းကို ထုခွဲပစ်မလို့လား၊ ကျည်ဆန် ထွက်သွားမှဖြင့်ကွာ...”

စထရစ်ချဲလင်း က ဘာမှပြန်မပြော၊ ဟုတ်ပေသားပဲ၊ ဒီအာချောင် တဲ့ အကောင်ရဲ့ နားထင်တေ့ပြီး မောင်းဖြုတ်လိုက်ရယ်၊ ဘယ်ဇောက်ကောင်းလိုက်မလဲဟု တွေးလိုက်မိသည်။

“ဘာလဲ ဟိုဟာ...”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး...”

“ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဟိုရှေ့က သဲမြောင်းထဲက ဘာလဲ...”

စထရစ်ချဲလင်း က ထိုအရာကို သဲမြောင်းဟုမခေါ်၊ လစ်ဗျားတွင် ‘သတ္တိခဲ ၄၁-ဦး’ဟု ကျော်ကြားခဲ့သော ကန္တာရတိုက်ပွဲတွင် သူ ပါခဲ့သည်။ ထိုအခါ... သဲမြောင်းများအတွင်း တိုက်ခဲ့ရသည်။ ယခု အတ်မန်းပြသည့် အရာမှာ သဲချိုင့်ကလေးတခုသာ ဖြစ်သည်။

“ဟေ့...ရဲဘော်...ကြည့်စမ်းပါ မင်းမျက်စိနဲ့ သေသေချာချာ”
“မီးခိုးပဲ”

စထရစ်ချဲလင်းက ပြန်ပြောလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် အံ့အားသင့်သွား
မိသည်။

သူသည် မတ်မတ်ထိုင်လိုက်သည်။ သံခမောက်ဆော့ဇီးထားသည့်
သူ၏ ခေါင်းကိုမော့ကာ ကားရှေ့ရှိ သံမဏိဘောင်ကိုကျော်ပြီး ကြည့်လိုက်
သည်။ တဖန် ရှေ့ထိုးတိုးကာ ကြည့်ပြန်သည်။ လေတိုက်လိုက်သဖြင့် သူ၏
နေကာမျက်မှန်ကို ဖွင့်ပေးရန်ကား မှန်သွားသည်။ သူက နေကာမျက်မှန်ကို
ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ဆွဲချလိုက်ပြီး မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“ကဲ...ဘာလဲ”

အတ်မန်းက မေးလိုက်သည်။

“ဂျစ်တစင်း မီးလောင်နေတယ်”

“ကဲ... ငါမပြောဘူးလား... မင်းက ငါ့ကို ငပေါ ထင်နေတယ်
ဟင်း”

အတ်မန်းက ကျေနပ်စွာဖြင့်ခပ်အော်အော်ကလေး ပြောလိုက်သည်။

“ဖြည်းဖြည်း ဆာဂျင်”

အတ်မန်းက ဂျာမန်ခွေး၊ ဒက်ရှီရွန်းကဲ့သို့ သွက်လက်ချက်ချာလှ၏။
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်လွန်းအားကြီးလှ၏။ အတ်မန်းသည် စထရစ်ချဲလင်း
သတိပေးနေသည်ကို ဂရုမစိုက်၊ ကားကိုမီးလောင်နေသော ဗြိတိသျှ ဂျစ်
ကာရှီရာကို တဟုန်ထိုး မောင်းချသွားလေသည်။

စထရစ်ချဲလင်း ကား ပို၍ သတိထားလေသည်။ သူသည် ခေါင်း
ကိုငုံ့ကာ လိုက်လာပြီး အတ်မန်း၏ပခုံးကိုကိုင်ကာ ‘သ တိနဲ့ ကပ်ပါဒါ
ပုံသေဥပဒေပ သတိနဲ့ကပ်’ဟု အော်ပြောသည်။

“ဟား...”

အတ်မန်းကလည်း ပြန်အော်သည်။

“မင်းမမြင်ဘူးလား... တိုးလှချည်လား ဟိုမှားသေနေကြတာ မမြင်
ဘူးလား၊ တို့လေယာဉ်ပျံတွေက ဆော်ထားတာကွ”

“သူတို့ဟိုဒင်း”

စထရစ်ချဲလင်း၏ စကားမဆုံးမီပင် အတ်မန်း သည် ကားဘရိတ်ကို
ဆောင့်နှင်းလိုက်သည်။ ကားသည် သံမာလမ်းပေါ်ဝယ် ရှပ်တိုက်ပြေးကာ
တစောင်းလည်သွားပြီး ဂျစ်ကားနှင့် ဂိုက် ၂၀-အကွာလောက်တွင် တုံ့
ကနဲ ရပ်သွားသည်။

စထရစ်ချဲလင်း သည် သတိဖြင့်ခေါင်းဖော်ကာ အခြေအနေ အရပ်
ရပ်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟုတ်ပါသည်။ သဲမာလမ်းပေါ်ဝယ် ဗြိတိသျှတို့၏ ဂျစ်ကား တရွတ် တိုက်သွားသည့် စုတ်ကြောင်းကြီးက ထင်းလျက်၊ နောက်ထိုစုတ်ကြောင်း အဆုံးတွင် သဲကုန်းပေါ်မှ အောက်သို့ထိုးကျနေသည့် အရာများကို ထင်ရှားစွာ တွေ့နေရသည်။ တစ်တစ်ခုက ထူးဆန်းနေသည်။ ဂျစ်ကားကို လောင်နေသည့်မီး၊ ကား၏ဘောက်နက်ပေါ်တွင် ရှိနေသည့် မီးကပြာလဲလဲ ကလေး မီးတောက်မီးလျှံလည်းမဟုတ် သေးသေး သွယ်သွယ်ကလေး၊ ဂျစ်ကားပေါ်မှ သားရေစာ အဝတ်စများကိုပင် မလောင်သေး သံထည်ပင် အညိုအမည်းမစဲသေး။

“.....ဆာဂျင်”

“နှစ်ယောက်က...နှစ်ယောက်စလုံး သေနေပြီ”

အတ်မန်းက အောင်မြင်စွာ ကြေငြာသည်။ တောခွေးက အထောက်ကို တွေ့သလိုမျိုးမဟုတ်ပါ။ ဤဗြိတိသျှ နှစ်ယောက်ကို သူကပင် ပစ်သတ်လိုက်သည့်အလား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ပြောဆိုနေသည်။

“တို့အလောင်းတွေကို ကားပေါ်တင်သွားမယ်၊ ဂျစ်ကားကိုလဲ သွားကြမယ်၊ ကဲ...ကားပေါ်ကဆင်း”

“ကျွန်တော်တို့”

စထရစ်ချဲလင်းက ‘မဆင်းနှင့်ဦး စောင့်ကြည့်ဦး’ ဟု တားလိုသည်။ သို့သော်...စထရစ်ချဲလင်းက ဘာစကားမှ မပြောလိုက်ရ၊ အတ်မန်း သည် စထရစ်ချဲလင်း ၏ လက်တွင်းမှ သေနတ်ကိုဆွဲယူကာ ကားပေါ်မှ လွှားကန် ခုန်ဆင်းသွားလေသည်။ သေနတ်ကို ချိုင်းကြားတွင် အမှတ်မဲ့ညှပ်လျက် ဂျစ်ကားရှိုရာသို့ သွားနေသည်။

စထရစ်ချဲလင်း မှာဘာကြောင့်ဟူ၍ပင် မပြောတတ်၊ အတွေ့အကြုံနှင့် အသိစိတ်က နှိုးဆော်နေ၍လားမသိ၊ ကားတွင်း၌ ပုနေလိုက်မိပြန်သည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ကားရှေ့မှန်အောက်က သေနတ်ထူးရာသို့လက်ကမှန်းပြီး ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို ယူနေမိသည်။ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် ဟိုအရာ မကြွင်းနစ်စက်ပြင်ဆရာ ဆာဂျင်ကို လိုအပ်ကကျည်ကာပေးရန် ဖြစ်သည်။

ဂျစ်ကားနှင့် မီးရောင်ပြာလဲလဲ သည် ငြိမ်းစပြုနေပြီ၊ ဤခုပေါ်ကောက်တိုကောက်ကွေးနှင့် လေထုထဲ ထိုးတက်လာမည့် မီးခိုးထူထူလည် မရှိပြီ။

ကောင်းကင်၌ လေယာဉ်ပျံများ မရှိသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ၊ အဘယ်ကြောင့် ဤဂျစ်က ယခုမီးထ၍ လောင်နေရသနည်း၊ အကယ်၍သာ လေယာဉ်ပျံများက ဤဂျစ်ကားကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ဆိုပါက ဓာတ်ဆီတိုင်ကို ပေါက်ကွဲပြီး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ကာ လောင်ကျွမ်းပေးမည်။ ယခုလောင်ဆီပျံက ဂျစ်ကားသည် သံထည်ကိုယ် အရိုးပြိုင်းပြိုင်းသာ ကျန်ပေတော့မည်။

စထရစ်ချဲ့လင်း သည် ခေါင်းဖော်က ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

“ဆာဂျင် အတ်မန်း.... သတိနဲ့သွား.... သတိနဲ့သွားလေ”

ဟု သူက အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

မည်သည့် စစ်သားကောင်းမဆို ဤကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးတွင် ထတိပေးသည့် အနေဖြင့် သေနတ်ပစ်ဖောက်ပြီး ရန်သူများအနီးသို့ ချဉ်းကပ်မည်သာ ဖြစ်သည်။ အတ်မန်းကား သူ၏ စစ်သားဘဝ တလျှောက်လုံး ထရစ်ကားများအောက်၌သာ နေခဲ့ရသူ ဖြစ်သဖြင့် သူသည် ဤစစ်ဥပဒေထက် မသိပြီ။ သူသည် သေနတ်ကို ယမ်းလျက် အလောင်းများဆီသို့ တိုး၍ သွားနေသည်။ ၁၀-ဂိုက်ခန့်သာ ဝေးတော့သည်။

အလောင်းနှစ်ခုသည် သဲပေါ်တွင် ပိုးလိုးပက်လက် ဖြစ်နေသည့် ၂-ယောက်အနက် ခပ်ဝဝ တယောက်မှာ မောက်လျက်လဲ နေသည်။ သူက သားရေကုတ်အင်္ကျီဝတ်လျက် အရာရှိဦးထုပ်က မျက်နှာတခြမ်းဖုံးကာ ကားယားကြီး လဲနေလည်။ သူ၏ ဝဲဘက်လက်မောင်းက အင်္ကျီထဲ သွင်းထားပြီး ညာဘက်လက်က ဆန့်တန်းလျက် သဲဖုံးနေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ အခြားအလောင်းကမူ ကိုယ်တပိုင်းက သဲဖုံးနေသည်။ သူက တော့ ပိန်ပိန်ပါးပါး စာခြောက်ရုပ်နှင့်ပင် တူသေးတော့သည်။

စထရစ်ချဲ့လင်း က နားလည်လိုက်ပါပြီ....

အမှတ်မဲ့ပင်၊ ထိုင်ခုံပေါ် မတ်မတ်ထိုင်လိုက်မိသည်။ သူ၏ အများပင် သူက အော်လိုက်ပြန်သည်။

“ဆာဂျင်”

အတ်မန်း က ရုတ်တရက် သူ့ကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဤအချိန်မှာပင် စထရစ်ချဲ့လင်း က အလုံးစုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရလေသည်။ ထောင်ချောက်ပေပဲ၊ သို့သော်.... သို့သော် ရိုင်ဖယ်ကို လည်း ဆွဲထုတ်၍ မရသေး၊ သူ့ဘာမှမတတ်နိုင်၊ နောက်ကျသွားပါပြီ။

ခပ်ဝဝ အလောင်းကောင်ကပင် တပတ်လှိမ့်လိုက်ကာ ထထိုင်လိုက်သည်။ သူ၏ ညာဘက်လက်သည် သဲထဲတွင် မဟုတ်တော့ပြီ။ သဲထဲမှ တန်းတန်းကြီးပင် ပေါ်လာပြီး လက်၏အဖျားတွင် လက်သီးဆုပ် ထား ဆ လိုလို တစုံတခုပါလာသည်။ နောက် သူ့လက်က ဆန့်တန်းလျက်၊ သူ့လက်တွင်း မှ အရာရှိသုံး အော်တိုမက်တစ် ပစ္စတိုကား ကြီးမားလှသည်ဟု ထင်မှတ်ရပါ၏။

သေနတ်မှ ဖြောင်းကနဲအသံထွက်လာသည်။

အတ်မန်းသည် သူ၏ ခေါင်းတွင် ကြီးမားလေးလံသော ပစ္စတိုကျည်က အရှိန်ပြင်းစွာ လာရောက်ထိမှန်သဖြင့် နောက်သို့လန်သွားသည်။ ထိုနောက် ခေတ္တမျှ တောင့်တောင့်ကြီးပြန်၍ မတ်နေပြီးမှ ရှေ့သို့ထိုးလဲကျ

သွားလေတော့သည်။ သူ့လက်များက ငှက်မိုက်ဆာသေနတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလျက်....။

တချက်တည်းပါ... ဆာဂျင် အသက်ပျောက်သွားလေသည်။

ဤသို့ မဖြစ်မီကလေးမှာပင် စထရစ်ချဲ့လင်းက ဘယ်လိုဖြစ်မည်ကို သိလိုက်ပါသည်။ သူသည် ကိုယ်ကိုလိမ်လျက် ရိုင်ဖယ်ကိုယူယင်း... ကားတခါးကို ပခုံးဖြင့် တွန်းဖွင့်ပြီးဆင်းရန် အတွန်းလိုက်... စက္ကန့်ဝက်မျှသာ အချိန်ရလိုက်ပါက နာရီအိမ်အတွင်းမှ ဖြတ်ကန်ထွက်လာသည့် ငှက်ကလေးပမာ ကားတွင်းမှ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထွက်လာနိုင်ပြီး အကာအကွယ်ယူကာ သူ့ကိုယ်သူ ခုခံကာကွယ်နိုင်ပေမည်။

မြိတိသျှ ကုန်မင်ဒိုတပ်သားကား လျင်မြန်လှစွာ၏။

သူ၏နံ့စေးသို့ လူတယောက် ရောက်လာသည်ကို စထရစ်ချဲ့လင်း သိလိုက်ပါ၏။ ထိုသူသည် သူ့ထံသို့ မြေတကောင် ပြေးလာသကဲ့သို့ ရှူးကနဲ ရောက်လာသည်။ သူကခေါင်းကို မော့အကြည့်လိုက်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး ငယ် ငယ် ရှယ် ရှယ် ကုန်မင်ဒိုတယောက်၊ တပ် သုံး ချည် စွပ် ကျယ် ချုပ် ဘောင်းဘီတိုကလေးဖြင့် သူ့တကိုယ်လုံးလည်း ချွေးသံရွှံရွှါ သဲတွေ့က တကိုယ်လုံးဖုံးလျက်....။

စထရစ်ချဲ့လင်းက သူ့အား အသက်ချမ်းသာပေးဖို့ အသနားခံရန် ပြောမည်အလုပ်၊ ဤသူကား... ကားပေါ်သို့ မျောက်တ ကောင် ကဲ့သို့ လျင်မြန်ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်လိုက်သည်။ သူ့ခြေထောက်တွင် ဘာမှမပါ၊ ခြေသံပင် မကြားလိုက်ရ။

စထရစ်ချဲ့လင်း၏ ဦးခေါင်းသည် လက်ဖြင့်ဆောင့်၍ အဆွဲခံလိုက်ရသဖြင့် နောက်သို့ လန်သွားသည်။ သူ၏အော်သံမှာ အော်သံဖြစ်မလာဘော့ပဲ၊ ဗလုံးဗထွေးဖြင့် ပလုပ်သံထွက်လာသည်။ သူ့လည်ပင်းကား... ဓားဖြင့် အဖွင့်ခံလိုက်ရလေပြီ။

သူ့လည်ပင်းမှာ အဖွင့်ခံလိုက်ရသည်သာမက၊ လှည့်သလို ခပ်ပြင်းပြင်း တချက်လည်း အဆွဲခံလိုက်ရဖြင့် ခေါင်းပြတ်လုလို့ တဲတဲကလေး ဖြစ်သွားသည်။

လည်ချောင်းပြန်တံတွင် သွေးများဖြင့် ပလုစီသွားသည်။ သွေးများသည် လည်ချောင်းအပေါက်မှ ဗွက်ကနဲ ပွက်ထွက်လာကာ၊ သူ၏ ယူနီဖောင်းပေါ်သို့ ကျကုန်သည်။ ဆွဲထားသည့်လက်က ခေါင်းကိုလှတ်လိုက်သော်လည်း ခေါင်းသည် သွက်သွက်ခါယမ်း၍ ကျန်ခဲ့သည်။

ဂက်ဖရိုက်တာ စထရစ်ချဲ့လင်းသည် မိခင် ကျားမန် အာဖရိက ဟပ်အတွက် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကို နှံ့ခဲ့လေပြီ။ မိမိ၏ နောက်ဆုံးတာဝန်ဖြစ်သော

သဲကန္တာရအတွင်း ကင်းလှည့်တာဝန်ကိုလည်း ထမ်းဆောင်ပြီးခဲ့လေပြီ။ သူ့
ခေါင်းသည်ကား၊ ရှေ့သေနတ်စင်ကို မထိမိမှာပင် သူ့တွင် အသက်မရှိ
တော့ပါပြီ။

+ + +

သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှသဲများကို သပ်ချလိုက်သည်။

သူ့ ကိုယ်သူ သန့်စင်ပြီးနောက်.... တောင်းဘိရုဏ်နှင့် ရှုပ်အင်္ကျီကို
ပြန်ဝတ်လိုက်သည်။ ပြီးသော်.... သူ့ကမေးလိုက်သည်။

“ကာနယ် နေကောင်းတယ်နော်.... ဘယ်နှယ်နေသေးသလဲ”

“ကောင်းတယ်.... ကောင်းတယ်၊ တော်တော်ကို ကောင်းသွား
တယ်”

“ဗိုလ်မှူးကြီးက သေနတ်ပစ် တော်တော် တော်တာပဲ၊ တယ်လက်
ဖြောင့်တာပဲ၊ တချက်တည်းနဲ့ တည့်တည့်ကိုဝင်သွားတာပဲ....”

“နှစ်ယောက်စလုံး၊ သေကုန်ကြပြီမဟုတ်လား....”

“ပွဲချင်းပြီးပါပဲ၊ ခင်ဗျား....”

ကာနယ်ဟုမ်းသည် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကိုင်ထားလျက်ပင် ရှိသေး
သည်။ သူသည် သဲထဲတွင် ညာလက်ကိုအားပြုပြီး၊ သက်သက်သာသာထိုင်
လျက်ရှိသည်။ သူသည် လန်းလန်းဆန်းဆန်းနှင့် ရှိနေပြီ။ ပီဘီနှင့်တွေ့စက
ထက် နေကောင်းလျက် ရှိပေပြီ။

“မက်နဲယား.... ငါ့ကို ရေနည်းနည်း ပေးပါဦးကွာ....၊ ဧကဏ
တောင်းတယ်လို့တော့ မထင်ပါနဲ့”

“ဟာ.... ရပါတယ်ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဗိုလ်မှူးကြီးဟာ.... ကျွန်တော့်ရဲ့
အထူး ညွှန်ကြားတော်ပဲ ဥစ္စာ....”

ပီဘီသည် ရန်သူ၏ ဒိန်မလာကားပေါ်မှ ရလိုက်သည့် သံဖြူခွက်
ငယ်ကလေးထဲသို့ သူ၏ရေဗူးမှ ရေများကိုထည့်ပြီး၊ ကာနယ်ဟုမ်းအား
ပေးလိုက်သည်။

“အကုန်လုံးလား....”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ.... အကုန်လုံး သောက်လိုက်ပါ၊ ခု.... ကျွန်
တော်တို့ ရေပြတ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး၊ ဂျာမန်တွေ့ဆီက ဂါလံပုံးနှစ်ပုံးနဲ့
နှစ်ပုလင်း ရလိုက်ပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

“ကား က ဘာကားလဲ.... ဒိန်မလာ ဟုတ်လား၊ ဒီကားက ရေလို သေးသလား....”

“ပြုပြင်ထားတဲ့ မိုဒယ်နဲ့တူပါတယ်။ အဲလားကူလ်၊ လေနဲ့အင်ဂျင် အေးအောင် လုပ်ထားပုံရတယ်။ ပန်ကာ ပါပါတယ်။ ကျွန်တော် မကြွင်း နှစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်.... အင်ဂျင်အကြောင်း နည်းနည်း ပါးပါးတော့ နားလည်ပါတယ်။”

“ငါ့ပစ်သတ်လိုက်တဲ့ကောင်က စက်မှုတပ်က တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး ပဲကွ....”

“ဟုတ်လားခင်ဗျာ...”

ပီဘီက အလိုက်သင့်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သူက စိတ် ဝင် စား သည် မဟုတ်။

ပီဘီသည် ရန်သူအလောင်းများ၏ အဝတ်အစားများကို ချွတ်ခွဲ ပြုပြင်သည်။ အလောင်းနှစ်လောင်းကို သဲကုန်းကလေးအောက်ဝယ် သံဖုံး ရံမျှဖုံးပြီး မြှုပ်ထားလိုက်သည်။ လင်းတများ၊ ခွေးအံ့များ မမြင်ရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဤည လွန်မြောက်သွားသော်၊ ထိုအလောင်းများ ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ သူတို့အဖို့ မူပန်ရန်အကြောင်း မရှိတော့ပြီ။

ဂျာမန်တို့ထံမှ ချွတ်ယူထားသော ယူနိုဖောင်းများနှင့် ပစ္စည်းများကို ပီဘီက သပ်ရပ်စွာ သံပေါ်တွင် ခင်းကျင်းထားသည်။ ယူနိုဖောင်းဝတ်စုံ များမှာ ချည်ချောခပ်ပါးပါးနှင့် ချုပ်ထားသည်။ အနည်းငယ် ပူရောင်း ရောင်း ရှိသည်။ ဦးထုပ်သံခမောက်၊ နေကာမျက်မှန်၊ လက်အိတ်၊ သေနတ် စသဖြင့် ပစ္စည်းအစုံဖြစ်သည်။

“ဟို.... ဂျာမန်ကောင်က ခပ်ထွားထွားပဲ၊ သူ့ဝတ်စုံက ဗိုလ်မှူး ကြီးနဲ့ တော်မှာပါ”

“ဘာလဲ.... ရုပ်ဖျက်သွားရမှာလား”

“လိုလိုမယ်မယ်ပေါ့၊ ဗိုလ်မှူးကြီး....”

ပီဘီက ရေဗူးအဖုံးကိုပြန်ပိတ်ယင်း၊ ဆက်လက်၍....

“ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျာမန်စကား ပြောတတ်တယ်နော်....”

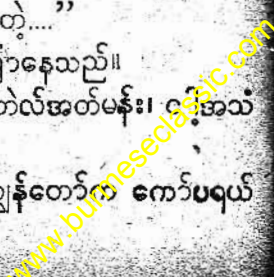
“နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပြောတတ်ပါတယ်။ မင်းတို့မိတ်ဆွေ... ကပ္ပတိန်ဒီကွန်စလာက်တော့ သွက်သွက်လက်လက် မပြောတတ်ဘူးကွ....”

“ထွားထွားကောင်ရှဲ့ နာမည်က အတ်မန်းတဲ့....”

ပီဘီက စာရွက်စာတမ်းများကိုကြည့်၍ ပြောနေသည်။

“ပြစ်မီးပါဦး၊ မင်းစာရွက်တွေကို... ဖဲလ်စီဘဲလ်အတ်မန်း၊ ငါ့အသံ ဂျာမန်သံ ပေါက်ရဲ့လား....”

“ဟာ.... ပေါက်တယ်ဗိုလ်မှူးကြီး၊ အဲ.... ကျွန်တော်က ကော်ပရယ် စထရစ်ချဲ့လင်း....”

“ကတ်ဖရိုက်တာ စထရစ်ချဲလင်း...”

“ဟုတ်ပြီ... ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဂျာမန်တွေနဲ့တွေ့လို့ မေးယင်၊ ဂျာမန်လေသံနဲ့ပြောပြီး ဖောက်ထွက်ကြဖို့ပဲ...”

“မင်းအကြံတယ်လို့လဲ ... ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့မှာ ရိက္ခာလိုလောက်တယ်၊ ရေရှိတယ်၊ ဆီရှိတယ်၊ နောက်... မော်တော်ကားရှိတယ်၊ မြေပုံရှိတယ်၊ ဒီတော့... ကျွန်တော်တို့ လာလမ်းကို ပြန်မောင်းသွားကြမယ်၊ လေယာဉ်ပျံကွင်းရဲ့ ဝဲဘက်လမ်းကို လိုက်မယ်၊ အူတို့ရဲ့ ဘားရိုက်တွေနားက ကပ်သွားမယ်၊ ဒါမှ ဂျာမန်ကားပဲ ဆိုပြီး လှမ်းမပစ်မှာ...”

“ကောင်းတယ် မက်နဲယား၊ ပြီးတော့ကော...”

“ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားမယ့်အချိန်မှာ၊ တော်တော် မှောင်နေမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ မနေ့ညကထက် လရောင် ပိုပြီးရ မယ် လို့ ဆိုယင်၊ ခံတပ်ဟောင်းကိုကျော်ပြီး၊ မနေ့ညက တောင်ကုန်းတန်းအစွန်းထိ သွားကြမယ်၊ အဲဒီနေရာအတွက် ညအမှောင်နေလဲ အမှတ်အသားတွေကိုရေးရေး တော့ မြင်နိုင်မှာပါ...”

“မြင်ကွင်းက သိပ်မကောင်းယင်... လမ်းအရှာရခက်မယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်သဘောကတော့ တောင်ကုန်းမှာ ခိုမနေချင်ဘူး၊ လေယာဉ်ပျံတွေမှာ စိုးရတယ်”

“ငါထင်တာက သိပ်တော့မသေချာဘူးပေါ့ကွာ၊ သူတို့လေယာဉ်ပျံတွေက တရက်ခြားသာလာတယ်တဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ မင်းအစီအစဉ်ကို ငါ သဘောတူတယ်၊ တောင်ကုန်းနောက်မှာ မနက်မိုးလင်း သွား ယင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်၊ ဒီတော့ ဝေးနိုင် သ မျှ ဝေး အောက် သွား နိုင် ယင် ကောင်းမယ်”

“ဂျာမန်တွေရဲ့ ကားက ဆွဲပါတယ် ဗိုလ်မှူးကြီး”

“အေးကွာ... ဒီကားတွေကဆိဘယ်လောက်စားတယ်၊ ဘယ်လောက် ဆွဲတယ်ဆိုတာ မသိဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါတွေသိသွားမှာပါ”

“လက်နက်ဆွဲကရော”

“ကျွန်တော်တို့ ဂျစ်ကားပေါ်က လက်ပစ်ဗုံးတွေရမယ်၊ နောက် ကျွန်တော်တို့ သေနတ်တွေ၊ ပြီးတော့ ဂျာမန်တွေရဲ့ သေနတ်၊ သူတို့သေနတ်၊ က နှစ်လက်တော့ နှစ်လက်တည်းပါပဲ”

“ကင်းလှည့်ကားအတွက် လက်နက်က နည်းလိုက်တာ”

“သူတို့က သူတို့နဲ့တွေ့ယင် သိပ်ပြီးစုခိုနိုင်ကြမယ် မဟုတ်ဘူးလို့ လင် ပုံရပါတယ်”

၁၀၄ ရဲရင့်သူ၏ခေး

“တို့ရဲ့ဘော်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြသလဲ မသိဘူး၊ ကက်ပတိန် ကက်စတဲလ်မိန်းလဲ...ဟာဆီမာတဲလ်လာကို ပြန်သွားတာဘယ်လို နေသလဲ မသိဘူး”

“ကျွန်တော်ပြောတာကို ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူးဆိုယင် ကျွန်တော်ပြောပါရစေ၊ ကျွန်တော်တို့ လူတွေ ဟိုမှာဘယ်သူမှ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လူရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဗိုလ်မှူးကြီး”

“အေးကွာ...မက်နဲယား၊ မင်းပြောတာ မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာပဲ”

“ကျွန်တော်လဲ ဒီလိုပါပဲခင်ဗျာ”

“တို့ဂျစ်ကားကိုရော ဘယ်လိုလုပ်ထားခဲ့သလဲ၊ ဝှက်ထားခဲ့လို့ ရမလား”

“ကားကို ရှို့ထားတဲ့မီးကိုတော့ သဲနဲ့ငြိမ်းထားလိုက်ပြီးပါပြီ၊ ဒီတော့ ဒီအတိုင်းပဲထားခဲ့ရအောင်ပါ”

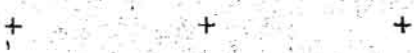
“တို့ဘယ်အချိန် ထွက်ကြမလဲ”

“တနာရီလောက်နေယင် ထွက်ကြပါမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်ကွင်းကို မှောင်စပျိုးတဲ့အချိန် ရောက်သွားဖို့ အတော်ပါပဲ”

“ကဲ...ဒီလိုဆို ငါ့ကိုဂျာမန် အဝတ်တွေဝတ်ပေးကွာ၊ ယူနီဖောင်းလဲဝတ်ရမှာ၊ တို့က အချိန်တော်တော် ကြာလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့...ဗိုလ်မှူးကြီး”

တနာရီနှင့် ၆-မိနစ်ကြာသော် ပီဘီမက်နဲယားသည် ကားလက်ကိုင်နောက် ဝင်ထိုင်ကာ ကားကိုစစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ ၁၀-မိနစ်ခန့် ကြာသော် ကားအကြောင်းသိသွားပြီး ကားကိုမောင်းထွက် လာခဲ့ကြသည်။ အနောက်ဘက်တွင် နေတိမ်းနေချိန်ဝယ် ဒီနမလားကားကလေးသည် သဲလမ်းပေါ်ဝယ် ချောမွေ့စွာ ပြေးလွှားလျက် ရှိနေချေသည်။

အယ်ဟာရောက်ဆီ လေယာဉ်ကွင်းသည် တညတာ အိပ်စက်အနားယူရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။ ညကင်းသမားများက ဝင်းအတွင်း ပစ္စည်းထုပ်လှည့်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကွင်းအလုပ်သမားများကိုလည်း ဖော်စောပင်ထမင်းကျွေးထားပြီးဖြစ်သည်။ အပူချိန်သည်လည်း ကျနေပေပြီ။ နေ့လယ်

က ဆေးရုံထဲနှင့် ရင်ခွဲရုံအနီးတဝိုက်၌ ပျံ့နှံ့နေသော လူသေအလောင်း များ၏ အနံ့ များလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပြယ်စပြုနေပြီ။

နက်ဖြန်နံနက် မိုးလင်း၍ အရက်တက်ပြီးသော် ဝတ္တရားဆောင်ရွက် နေစဉ် ကျဆုံးသွားကြသော လေယာဉ်ကွင်း အလုပ်သမားများနှင့် တိုက်ပွဲ ကျ ပင်ဇာတပ်သားများအတွက် အသုဘ အခမ်းအနား ပြုလုပ်ကြရပေမည်။ သူတို့၏ အလောင်းများကို ခေါင်းမသွင်းနိုင်၊ လေထီးစထထည့်၍ ချုပ် ထားရသည်။ သူတို့အား မှတ်သားမထားသည့် မြေတွင်းများအတွင်း ရျှံ၍ မြုပ်ရပေမည်။ သဲကန္တာရအတွင်း သေခြင်းသည် နေခြင်းကဲ့သို့ပင် ကြမ်း တမ်းလှ၏။ တန်ဖိုးနည်းလှပါ၏။

ရန်သူ အက်စ်အေအက်စ်များ၏ အလောင်းများကိုမူ မြေတွင်းကြီး ထဲသို့ ချ၍ မြေမြုပ်နှံကြမည့် ဖြစ်သည်။ သူတို့ကား အလစ်ဝင်စီးကြသူများ ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သူတို့ထံတွင် တပ်မှတ်ပုံတင်များ မပါကြ၊ သို့သို့ သိပ်သိပ် တပ်ဆင်ထားသည့် ရာထူးအဆင့် တံဆိပ် များ သာ ပါကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဟော့လ်တလ်သည် ရတတ်သမျှဖြင့် စာရင်း ပြု လုပ် ထား သည်။ နောင်တွင် ဗြိတိသျှဘက်သို့ ဤစာရင်းကိုမရောက်ရောက်အောင် ပို့ ရမည် ဖြစ်သည်။ မနက်အသုဘ အခမ်းအနားတွင် သူသည် ဤကျဆုံးသူ ရန်သူများအား မြေတွင်းထဲချ၍ မမြုပ်မီ သင့် တင့် လျှောက် ပတ် သည့် ဆုထောင်း မေတ္တာပို့ စကား ဆိုရပေဦးမည်။

“ဤ စစ်သည်တော်များ မည်သည့် အရောင်အဆင်း ပါရှိသည့် ယူနီ ဖောင်းဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ကြသည် ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်အလံတော်အောက် ၌ ရပ်ဘည်၍၊ ဤစစ်ပွဲကို ဝင်ရောက်ဆင်နွှဲကြသည်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်က သူတို့အား ကယ်မစောင့်ရှောက်တော်မူပါ” ဟု သူ့ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ရပေ မည်။

နက်ဖြန်တွင်ပင် သူသည် မီးလောင်သွားသည့် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန် ကို ပိတ်ပစ်ရပေလိမ့်ဦးမည်။ ထို့နောက် ပျက်စီးသွားသော လေယာဉ်ပျက် များကိုလည်း ကောင်းကင်မှ ရန်သူ လေယာဉ်ပျံများ မမြင်ရလေအောင် သဲတွင် မြုပ်ပစ်ရပေလိမ့်ဦးမည်။

ထို့နောက်မှ ဌာနချုပ်သို့ တိုက်ပွဲအစီရင်ခံစာရေးပြီး တင်ရမည်။ ကျဆုံးသွားသူနှင့် အက်ထုရသူများအတွက်လည်း လူစားတောင်းရပေမည်။

ဟော့လ်တလ်သည် တနူးလုံးမည်မျှ အလုပ်များနေစေကာမူ သူ ခေါင်းထဲတွင် ဇိုက်ဂင်အကြောင်းက အမြဲပေါ်နေသည်။ ဇိုက်ဂင်သည် သူ့အား အာဏာပါဝါပြုကာ သူ့အလုပ်ထဲတွင် ဝင်ရပ်မည်ဟု ထင်ခဲ့ သည်။ သို့သော် ဇိုက်ဂင်သည် တဲအတွင်းမှမထွက်၊ ဟိုဝင်ပါ၊ သည်ဝင်ပါ မလုပ်၊ အဆောင်ခန်းကလေးထဲတွင်သာ ကုပ်နေသည်။

ညနေစောင်း အချိန်ကျမှ ဤတဲအတွင်းမှာပင် ဟောင်းတဲလ်နှင့် ဇိုက်ဂင်တို့ စကားပြောဖြစ်ကြတော့သည်။

ဟော့လ်တဲလ်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ကာ သူ၏ တဲသို့ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ ရေချိုးမည် နှုတ်ခမ်းမွေးရိတ်မည် ပြီးသန့်ရှင်းသော ယူနီဖောင်းလဲကာ ရှူးလ်နှင့်အတူ ညွှေသည်တော်အား ညစာတည်ခင်း ကျွေးမွေးကြမည်။ ဟော့လ်ကဲလ်သည် သစ်သီးခြောက် တဆုပ်လောက်နှင့် လက်ဖက်ရည် တဖန်ခွက်ကို သောက်လိုလှသေးသည်။ မိမိ ရေမိုးမချိုးခင်မှာပင် ဇိုက်ဂင်နှင့် မိမိတို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရင်ဆိုင်ပြောဆိုရလိမ့်မည်ဟုလည်း သူကတွက်ထားသည်။

တကယ်တော့ ဤလို မဟုတ်ပါပေ။ ဇိုက်ဂင်သည် အေးအေးဆေးဆေးပင် အပြောအဆိုကလည်း သိမ်မွေ့လှပါ၏။

ဟော့လ်တဲလ်သည် မျက်နှာသုတ်ပဝါ ပတ်လျက် သူ့လက်တွင်း၌ လက်ဖက်ရည် ဖန်ခွက်နှင့် သေတ္တာပေါ်ဝယ် သစ်သီးခြောက် ပန်းကန်ပြားတို့ တင်ထားသည်။ ဟော့လ်တဲလ်မှာ ဇိုက်ဂင်ရှေ့၌ အနေရ ကော်နေသည်။ ဇိုက်ဂင်ကမူ ရုပ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီတို့ ကလေးနှင့်ဖြစ်ကာ ခြေထောက်တွင်လည်း ညှပ်ဖိနပ်ကလေးသာ စီးထားသည်။ သူ့ဆံပင်ကိုလည်း ပြီးမထား။ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးလည်း ရိတ်ထားခြင်းမရှိ၊ သို့ဖြင့် သူကား ပို၍ လူသားဆန်သလိုလို ဖြစ်နေသည်။ တကယ်တော့ ရုပ်ဖျက်ခြင်းတမျိုး ဟန်ဆောင်နေခြင်းသာဟု ဟော့လ်တဲလ်က တွေးပြီး သတိထားနေသည်။

“သို့ပန်းတွေကို ပို့လိုက်တာ မြန်လိုက်တာ၊ ခုလိုပဲ ခင်ဗျား တို့ မြန်မြန်ပဲ ပို့နေကျလား”

ဇိုက်ဂင် က မေးသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဘယ်တုန်းကမှ ခုလိုသို့ပန်းမျိုး ဖမ်းမိခြင်း မရှိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ အမိန့်ပေးထားတာ ရှင်းပါတယ်၊ သို့ပန်းရှိယင် မြန်မြန်ပို့ရမယ်တဲ့၊ ဒါ့ပြင်လဲ ဒီမှာ သူတို့ကို ထားစရာ နေရာကလဲ မရှိဘူး၊ နေရာအပိုလုပ်ချင်ယင် သဲတွင်းတူးရတာပဲ၊ ဒီမှာက ထောင်လဲမရှိဘူး၊ ထောင်လုပ်ဖို့ နေရာကောင်းကောင်း မရှိပါဘူး”

“ဟုတ်တာပေါ့”

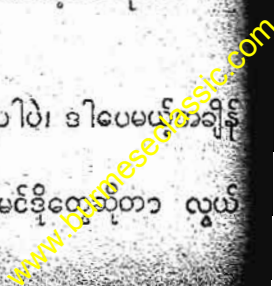
ဇိုက်ဂင် က ထောက်ခံသည်။

“ကျွန်တော် စစ်ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ထင်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ၊ ဘယ်သူကမှ ဘာမှမပြောကြဘူး ရေငုံနေကြတယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့”

“ကျွန်တော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို အကြောင်းကြားဖို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် အချိန်က မရဘူး”

“အက်စ်အေအက်စ်နဲ့ တခြား ပြိတိလျှ ကွန်မင်ဒိုတွေဆိုတာ လွယ်

လွယ်နဲ့စစ်လို ဆေးလို ရတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကိုဝန်ခံပါတယ်။ ခင်ဗျား သူတို့အားလုံးကို တွေ့လိုက်သလား။”

ဟော့လဲတဲလဲသည် လက်တွင်းမှဖန်ခွက်ကို ချလိုက်ပြီး စွန့်ပလွန် သီးတလုံးကို ပါးစပ်တွင်းထည့်၍ဝါးကာ...

“လူနှစ်ယောက်တော့ ပျောက်နေတယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။ ဂျင်တ ဝင်းနဲ့ လူနှစ်ယောက် ခုလောက်ဆိုယင် သေကုန်ရောပေါ့။”

“လူနှစ်ယောက်တောင်ပဲလား။ လူတယောက်ဆိုယင်တောင် ခင်ဗျား တို့ လုံခြုံရေးအတွက် အန္တရာယ် ရှိနိုင်တယ်လို့ ကျုပ်ယူဆတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ခု ဘယ်လို စစ်ဆင်ရေးမျိုးလုပ်လုပ်ပေါ့ဗျာ။”

ဟော့လဲတဲလဲ သည် ဧကမ္မာ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေပြီး နောက် မေး လိုက်သည်။

“ဗိုလ်ချုပ် ဒီကို ဘာကိစ္စနဲ့လာတာပါလဲခင်ဗျာ။ ဒီမနက် ဖြစ်တဲ့ တိုက်ပွဲနဲ့များ ပတ်သက်နေသလားလို့ပါ။”

“မပတ်သက်ပါဘူး။ တိုက်ရိုက်မပတ်သက်ပါဘူး။”

“ကျွန်တော်ဟာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ဘာတွေကို သိပ် ကြိုက်တဲ့ လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကို ဖီးမာရှယ်ကြီး ကိုယ်တိုင်က ခန့်ပြီး ဒီအလုပ် ခိုင်းထားတာပါ။ ဘာအလုပ်လဲဆိုတာကိုလဲ ဗိုလ်ချုပ်သိတယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်ခင်ဗျား။”

ဇိုက်ဂင် က တိုးညှင်းစွာ ရယ်လိုက်သည်။

“ဒီအလုပ် ဘာအလုပ်လဲဆိုတာ ကျုပ်မသိပါဘူးဗျာ။ ရှင်းရှင်းနဲ့ ဘွင်းဘွင်း ပြောရယင် ဂရုလဲမစိုက်ပါဘူး။”

ဇိုက်ဂင် သည့် ထိုင်နေရာမှထလိုက်သည်။ သူ အရပ်သည် ဤသဲကျင်း နှင့် အလောတော်ပင် ဖြစ်သည်။ မြေတွင်းထဲ၌ မြုပ်ထားသည့် သတ္တဝါ တကောင်နှင့်ပင်တူလှတော့၏။ သူသည် ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်း လှမ်းကာ ဟော့လဲ တဲလဲရှေ့သို့ရပ်၏။ ပြီး နောက်ခြေနှစ်လှမ်းဖြင့်ပင် ကျင်းဝကို ကာထားသည့် ကင်းပတ်တာရပတ်ရှေ့သို့ သွားရပ်ပြန်သည်။ တာရပတ်မှာ အပြင်မှ လေ အေးမဝင်ရန်နှင့် အတွင်းမှ မီးရောင်အပြင် မထွက်ရန် နှစ်ထပ် ကာထား သည်။ သူသည် နောက်တခေါက် ဤသို့ နှစ်လှမ်း စီတ ကြိမ် ပြု လုပ်ပြီး နောက် ဟော့လဲတဲလဲ၏ ရှေ့တည့်တည့်သို့လာ၍ ရပ်လိုက်သည်။

“ဟော့တဲလဲ... ခုမနက်မျိုးကို နောက်တခါ လာတိုက်တာမျိုး မရှိ ရအောင် ကျုပ် စီစဉ်ပေးမယ်။ ဒီအဲလဲဟာရောက်ဆီ ကို ကြည်းကြောင်းက လာမတိုက်နိုင်အောင် ကာကွယ်ပေးမယ်...”

“ဗိုလ်ချုပ် လုပ်ပေးမလား။ ဒါပေမယ့်... ဘေးပတ်လည်မှာ တပ် တွေချထားယင်၊ ဒီလေယာဉ်ပျံကွင်း ရှိနေတာကို သိကုန်ကြမှာပေါ့။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ မဟာမိတ်လေယာဉ်တွေက စတင်လှုပ်ရှားမှုတွေယင်

သိကုန်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့်... ကျုပ်ပြောတာက စစ်တပ်တွေချဖို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ လူညံသွားနေကြတဲ့ လူတွေကိုထားမှာ ပြော တာ....”

“အာရပ်တွေပေါ့....”

“ဟုတ်တယ်၊ အာရပ်တွေနဲ့ တခြားလူမျိုးတွေ....”

“ကျွန်တော် နားမရင်းလှဘူး ဗိုလ်ချုပ်....”

“ဒီည.... ဒါမှမဟုတ်၊ မနက်ဖြန် မနက်စောစောမှာ ကျုပ်သဲကန္တာရ ဂိုဏ်းတိုင်းရဲ့ခေါင်းဆောင်နဲ့ တွေ့ဖို့ရှိတယ်၊ ဒီဒေသခံလူပဲ၊ သဲပင်လယ်မှာ တော်တော်လဲ ဩဇာတိက္ကမ ရှိတဲ့လူပဲ၊ သူနဲ့ဆွေးနွေးပြီး၊ သူ့အကူအညီ ယူဖို့ ကျုပ်ကို လွှတ်လိုက်ကြတာပါ၊ ဒီလူနဲ့ ကျုပ်တို့လိုချင်တာတွေ ဆွေး နွေးဖို့ မခက်ပါဘူး၊ ရမှာပဲ၊ သူက ဂျာမန်လူမျိုးတယောက်ပဲကိုး....”

“မက်စနာကို ပြောနေတာများလား ဝင်ဗျာ....”

“ဟုတ်တယ်၊ မက်စနာပဲ ...”

ဟောလ်တဲလ်တွင် သိချင်စိတ် ပြင်းပြလာသည်။

“မက်စနာဆိုတာ.... ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တွေထဲကလို အင်မတန်မှ ကျော် ကြားတဲ့ လူပါပဲ....”

“ဟုတ်တယ်....၊ သိပ် ကျော်ကြားတယ်၊ ပြီး တော့ လဲ.... ဂျာမန် တယောက်ရဲ့ သားပဲ၊ သူက မူဆလင်လဲမဟုတ်ဘူး၊ ခရစ်ယန်လဲမဟုတ်ဘူး နာဇီပဲ၊ သူက သူ့ရဲ့ ဟော်ဂါတောင်တန်း ခံတပ်ထဲကထွက်လာပြီး ကျုပ် တို့ကို ကူညီမယ်တဲ့....”

“ခု ဗိုလ်ချုပ် သူနဲ့ ဒီမှာတွေ့မယ်ပေါ့....”

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ လာကြလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့.... ဝင်ဗျားရဲ့ ကွပ် စောင့် ရဲဘော်တွေကို အာရပ်တွေကိုမြင်တာနဲ့ မပစ်ဖို့ အမိန့်ထုတ်ပေးထား စေချင်ပါတယ်”

မက်စနာ၏ အကြောင်းကား.... ဒဏ္ဍာရီဆန်လှပါ၏။ သူ့အကြောင်း ကား....၊ ကြီးကျယ်ဆန်းပြား ခမ်းနားလှစွာ ဟုတ်သည်လည်းပါ၊ မဟုတ် သည်လည်း ပါချေ၏။ ဤသူ၏ သဲကန္တာရဒဏ္ဍာရီကို ဟောလ်တဲလ်သည် အခြားသော ပင်ဇာတပ်များနည်းတူ အလေးအနက် ထားသည်မဟုတ် မက်စနာသည် ယခုအခါတွင် တုန်တုန်ချဉ်းချဉ်းနှင့် အဘိုးအိုအရွယ်ပင် ရှိခဲ့ရာမည်။ သူသည် ဆိတ်သားရေတဲအတွင်း မြောက် မြား စွာ သေ မိန်းမများက ပူညံပူညံနှင့် အပြုစုခံနေရသူသာ ဖြစ်မည်ဟု ဟောလ်တဲလ်က ထင်ထားသည်။ ယခု.... ထိုအဘိုးကြီးကို မိမိတို့၏ အက်စ်အက်စ် လိပ်တန် အရာရှိတိုင်းက တွေ့ဆုံကာ အပေးအယူလုပ်မည်၊ ဆွေးနွေးမည်တဲ့....။

အော်တိုမက်စနာကား.... မျိုးမ စစ်သားဖြစ်သည့် လီဂျင်နရီ ခေ သဲကန္တာရစစ်သားဟောင်း ဂျာမန်အဖေနှင့် တူရကီအဖေထို့က မွေးခဲ့သူ

သားဖြစ်သည်။ သူ၏မိခင် တူရကီမမှာ သဲကန္တာရ အကြီးအကဲတို့၏ ကိုယ်လုပ်တော် ကျွန်မိန်းမ ဖြစ်သည်။ မိခင်သည် မက်စနာအား မွေးပြီး လျှင် မွေးပြီးချင်း အသတ်ခံရသည်။ အော်တိုကလေးသည် ကုလားအုပ် များ၊ ခွေးများကြားတွင် ကြီးပြင်းလာရသည်။

သူကား.... ဂျာမန်သွေး ပါလာသောကြောင့် အသားက ဖြူသည်။ ဆံပင်က နီကြောင်ကြောင်နှင့်ဖြစ်ရာ၊ အာရပ်များက ခွေးဝင်စားကလေး၊ မိမိစစ်၊ ဖမစ် ကလေးဟုဆိုကာ ရိုက်မောင်းပုတ်မောင်း လုပ်ကြသည်။ ဝိုင်းပယ်ခံရသည်။ အနှိမ်ခံရသည်။ အနှိမ်ခံရသည့် မက်စနာသည် ထိုတစ် အတွင်း ရုန်းကန်လာခဲ့ရသော သူ့အသက် ၁၉-နှစ်သွားအရွယ်သို့ ရောက် သော်— တောပုန်းဒမြဲဖြစ်လာသည်။ သူ့လူစု အနည်းငယ်ဖြင့် အာရပ် အကြီးအကဲကို တိုက်ခိုက်ကာ၊ သူ့အား ဝိုင်းနှိမ်ခဲ့သူအားလုံးကို သတ်ပစ် ခဲ့သည်။ ထိုမှစ၍ သူ့နာမည်မှာ ကျော်ကြားလာကာ၊ သူသည် လည်း တိုက်ခိုက်လှယ်က်ရသမျှ ရှေ့ငွေ ပစ္စည်း များဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလာခဲ့ သည်။ သဲကန္တာရအတွင်း ဖြတ်သန်းသွားလာကြသော မည်သည့်လူမျိုးမဆို သူ၏ ဒြပ်ဂိုဏ်းလက်တွင်းမှ လွတ်ကင်းကြသည်ဟု မရှိချေ။

သဲကန္တာရစစ်ဆင်ရေးနှင့် မက်စနာလို လူမျိုးကိုသာ မိမိတို့ဘက်မှ ရလိုက်မည်ဆိုပါက မည်မျှအကျိုးရှိမည်ကိုတော့ ဟော့လ်တဲလ်က တွက်မိ သည်။

“အယင်တုန်းကတည်းက မက်စနာကို ကျွန်တော်တို့ စည်းရုံးခဲ့ဖို့ ကောင်းတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဘာပြုလို့ ခုလို မလုပ်ခဲ့တာပါလဲ....”

“အဲဒီတုန်းက မလိုဘူးပေါ့၊ အာဖရိကစစ်ပွဲတွေမှာ ကျုပ်တို့ဘက်က အသာချည်းကိုး၊ ခုတော့.... ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး၊ မက် စနာ က လည်း ကောင်းကောင်းသိတယ်၊ ကျုပ်တို့က သူ့နယ်မြေထဲမှာ ဝင်တိုက်နေရတာ၊ သူ့ ရဲ့ သဘာဝရန်သူတွေကိုလဲ တိုက်ရတယ်၊ ရန်သူ ဖြစ်တဲ့ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေကိုလဲ တိုက်နေရတယ်၊ ဒီတော့.... သူ့ကို ကျုပ်တို့ သုံးမှဖြစ်တော့မှာကိုး....”

“ဘယ်လို သုံးမှာလဲခင်ဗျာ....”

“ကိုင်ရိုမှာ အင်္ဂလိပ်ဘယောက် ရှိတယ်၊ အာရပ်တွေနဲ့ ကုန်ကူး နေတဲ့လူပဲ၊ ဒီလူမှာ လေယာဉ်ပျံရှိတယ်၊ ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်တွေ ရှိတယ်၊ သူ့လူတွေက နိုင်းလ် ကနေပြီး မော်ရိုကို အထိရှိတယ်၊ အဲ... အဲဒီလူရဲ့ သူ လျှိုက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒီလျှိုတိုက် လေယာဉ်ပျံကွင်း အကြောင်းကို ဗြိတိသျှ သူလျှိုတွေကို သတင်းပေးလိုက်တာ....”

“ဟင်.... ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူတို့သိ....”

“သူ့မှာ လေယာဉ်ပျံကလေး ရှိတယ်လေ၊ ရွှေနဲ့ဆေးခြောက်သယ်တဲ့ လေယာဉ်ပျံပေါ့၊ တခြားကုန်တွေလဲ ခိုးထုတ်တဲ့လုပ်ငန်း လုပ်တာပေါ့ဗျာ”

“စစ်ကြီးအတွင်းမှာ ဒါတွေ လုပ်ကြသလား...”

“ဒီလေယာဉ်ပျံကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးခဲ့ပါလိမ့်မယ်...”

“ကျွန်တော် တွေ့ယင်လားဗျာ... ဘယ်လွတ်လိမ့်မလဲ”

“စက် ခေါင်း တ လုံး ဖတ် အိတ်လီ လေယာဉ်ပျံကလေးလေ၊ ခြင်
ကောင်ကလေးနဲ့ တူကတူသနဲ့...”

“ဟို သူနာပြု လေယာဉ်ပျံ ကလေးကို ပြောတာလား ခင်ဗျာ...”

“ဘယ်က သူနာပြုလေယာဉ်လဲ၊ အဲဒါ... လိမ်ရေးထားတဲ့ အမှတ်
အသားပါ၊ လေယာဉ်ပျံက ဖီးယက်ကက်စတဲလ် လက်တိုအမျိုးအစား၊
သူနာပြုလေယာဉ် အစစ်မဟုတ်ဘူး၊ သူလုပ်နေတာနဲ့ ကရုဏာလုပ်ငန်းနဲ့
ဘာမှမဆိုင်ဘူး...”

“ဘုရား... ဘုရား”

“ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနဲ့ပျံနေတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီ...”

“မက်စနာက သူတို့ကို ပြုပစ်နိုင်မှာလား...”

“ဒါပေါ့... အဲဒီထက်မက လုပ်နိုင်တယ်၊ သူ့မှာ တောရက်စိအာရပ်
၂၀၀-လောက် သူ့လက်အောက်မှာ ရှိတယ်၊ သူက ဂျာမဏီအပေါ် သစ္စာ
ရှိသလို၊ ဒီကောင်တွေကလဲ မက်စနာအပေါ် သစ္စာရှိကြတယ်”

“ဗိုလ်ချုပ် ဒီကိုလာတာက သူတို့ကို ဘာလုပ်ခိုင်းဖို့ပါလဲ...”

“သင့်တင့်တဲ့ညွှန်ကြားချက် ပေးဖို့ပေါ့...”

ဟော့လ်တဲလ်သည် သည့်ထက်ပို၍မေးရန် မကောင်းတော့သဖြင့်
ထပ်မမေးတော့ချေ။ ဇိုက်ဂင်သည် လိုက်လိုက် လျော့ လျော့နှင့် ဤမျှ
သတင်းပေးလျှင်ပင် တော်လောက်ပေပြီ။ သို့သော်... ဟော့လ်တဲလ်သည်
ဇိုက်ဂင်၏ ဤ အော်တိုမက်စနာနှင့် စပ်လျဉ်းသော အစီအစဉ်နှင့် မိမိတို့ပါ
ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်းမရှိပဲ၊ နေလိမ့်မဇွီဟု မယုံကြည်။

“ဒီတရက်၊ နှစ်ရက် အတွင်းမှာ တခြားလေယာဉ်ပျံတွေလဲ ဒီကွင်း
ကို ဆင်းကြမယ်...”

ဟု ဇိုက်ဂင်ကပြောရာ၊ ဟော့လ်တဲလ်က...

“အကြီးစား ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကြီးတွေလား ခင်ဗျာ...”

“စတူးကားတွေပဲ...”

“လုဝေ၏ လေတပ်ကလား...”

“ဟုတ်တယ်...”

“ဘယ်လောက်များမလဲ ခင်ဗျာ...”

“ခြောက်စင်း... သို့မဟုတ်၊ ရှစ်စင်း”

“ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ခင်ဗျာ...”

“ခင်ဗျားရဲ့ မကွင်းနှစ်တွေနဲ့ စက်တွေစစ်ဆေးပြီး အိပ်ညှပ်ပေးပေါ့”

“ကျွန်တော်လုပ်လို့ ရပါမလား...”

“ကျုပ်မှာ အိမ်နဲ့ပါပါတယ်၊ စာနဲ့ပေးပေးပေးလိုက်တဲ့ အိမ်နဲ့ပဲ”

“လေယာဉ်ပျံတွေ စစ်ဆေးပြီးလို့ ဆီပြည့်ပေးပြီးယင်....”

“ကျုပ်လိုက်သွားမယ်....”

“ကျွန်တော် ဗိုလ်ချုပ်အိမ်နဲ့ပေးတာကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာပဲ ထုပ်ပေးပါမယ်၊ ဒါပေမယ့်... ဒီလေယာဉ်ပျံတွေကိုစွဲကို ပြောပြရမယ်ဆို ထင်တော့၊ အတိုင်းထက်အလွန်ပါပဲ....”

“ဒီကိစ္စက ကျုပ်ကိစ္စပဲ ဟော့လဲတဲ့လဲ၊ ဒါပေမယ့်.... အကျိုးဆက်က ခင်ဗျားတို့အတွက် အမြတ်ထွက်ပါလိမ့်မယ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေ ခင်ဗျားတို့ကို ဘာဆီမာတဲလ်လာက လာပြီးတိုက်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ လေယာဉ်ပျံ ကလေးပေါ်က ချွေးမသားလဲ၊ သတင်းပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီး တော့လဲ ဒီကနေ့မနက်က လွတ်ပြေးတဲ့လူတွေလဲ အသက်ရှင်နေဆဲပဲဖြစ်မယ် ဆိုယင်၊ သူတို့ကို ပြန်မိနိုင်မယ်၊ ဒီကောင်တွေ ဂရင်းအတ်ထဲ ပုန်းနေမယ် ဆိုယင်၊ မက်စနာတို့က ဘယ်မှာဆိုတာ ချက်ချင်းသိမယ်။ အဲဒီကောင်တွေ ကို မိလာမယ်ဆိုယင် ကျုပ်စစ်ပေးပါမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဒေသနဲ့ အက်စ်အေ အက်စ်တွေအကြောင်း အစုံသိရမှာပေါ့....”

“ဒါဆိုယင် သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ဗိုလ်ချုပ်၊ ကျွန်တော်နောက်ထပ် ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ ခင်ဗျာ....”

“ဗိုလ်ဂင်သည် သူ၏မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်များကို စမ်းလိုက်ပြီ....”

“ရေနှေး တဖလားလောက် ပေးဗျာ၊ ထမင်းမစားခင် သပ်သပ် ရပ်ရပ်ကလေး ဖြစ်အောင်လုပ်ဦးမှ၊ လူကြီးလူကောင်းတွေ ထုံးစံပေါ့ဗျာ၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ နေပါဦး.... ခင်ဗျားတို့ ထမင်း စား ပွဲ တွေ ဘာ တွေ က ကောင်းပါတယ်နော်....”

ဟော့လဲတဲ့လဲ ပြုံးလိုက်ပြီး....

“အဲလဲဟာရောက်ဆီ မှာ အကောင်းဆုံးပါပဲခင်ဗျာ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကို မေးပါရစေဦး....”

“အင်း.... ကျုပ်ကဖြေမယ်လို့ တော့ ကတိမပေးဘူးနော်....”

“မက်စနာ ခုဘယ်မှာလဲ....”

“ဟာဆီမာတဲလာနဲ့ ဒီနေရာကြားက တနေရာမှာ....”

“ကျွန်တော် ထင်နေတာက ဟာဆီမာတဲလ်လာက မြဲတိ လျှ ဇု ထဲမှာလို့ ထင်နေတာ မဟုတ်ယင်တောင် ဘယ်သူမှမပိုင်သေးဘူး ထင်ပါ တယ်....”

“အယင်တုန်းက ဟုတ်တယ်၊ ခု.... ကျုပ်တို့ပိုင်ပြီ”

“ကျွန်တော် ရဲ့ ဒုတိယမေးခွန်းက သိပ်ပြီး မဆီမဆိုင် မကျလှဘူး လို့ ထင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်....”

www.burmeseclassic.com

ဗိုက်ဂင်က သူ့ ခေါင်းကို အသာစောင်းငဲ့ပြီး.....

“ဘာလဲ၊ မေးပါ....”

“ဗိုလ်ချုပ်ဟာ အက်စ်အက်စ် ထောက်လှမ်းရေးကပါ။ ခုဖြူလို့ မက်စနာလိုလူမျိုးနဲ့ ဆွေးနွေးရအောင် လွှတ်လိုက်တာလဲ....”

ဗိုက်ဂင်သည် ခဏငြိမ်နေသည်။ သူ၏ အလိုလိုသိစိတ်က ဤမေးခွန်းကို ဖြေရန်မသင့်ဟု သိနေ၏။ သို့သော်.... သူက ဘဝင်မြင့်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရကား.....

“ကျုပ် ဒါကိုပြောယင်၊ ကိုယ့်ဝမ်းထဲမှာ ကိုယ်ထားပါ။ အင်မတန် တင်းကျပ်တဲ့ ထိပ်စားလျှိုဝှက်လို့ သဘောထားပါ.....”

ဟု ပြောလိုက်ရာ၊ ဟော့လဲလဲလဲကလည်း.....

“ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်....”

“ကျုပ်ကို အော်တိုမက်စနာ နဲ့တွေ့ဖို့ လွှတ်လိုက်တာက ရှင်းရှင်း ကလေးပါ။ မက်စနာဟာ ကျုပ်နဲ့ ဖဲအေဘူ၊ မအေကွဲ ညီအစ်ကိုပဲ....”

ကာနယ်ဟုမ်းအဖို့ သူ၏ မတတ်တတ် ဂျာမန်စကားကို စမ်းသစ် ကြည့်ရန် အခါအခွင့်က မပေါ်လာ၊ လေယာဉ်ပျံကွင်းအနီးမှ ဖြတ်မောင်း လာရသည့် ခရီးကား ချောမွေ့လွန်းလှပါ၏။ ပီဘီအဖို့ တနည်းအားဖြင့် စိတ်များပင် ပျက်မိသေးတော့သည်။ ဆုတ်ခွာခြင်း နည်းဗျူဟာအရ တိုက်တိုက်ဆုတ်ဆုတ်ကလေး လုပ်လိုက်ချင်သေးသည်။ သို့သော်.... တကယ် တော့ ပင်ဇာတပ်ကြီး တတပ်နှင့်တော့ တွေ့လိုစိတ် မရှိပါ။

ရန်သူတို့၏တစ် မှောင်ချထားခြင်းသည် လုံးဝမှောင်နေသည်မဟုတ်၊ ဟိုနားသည်နားမှ မီးရောင်ကလေးများက ထွက်နေသည်။ မီးဖို ခေါင်း တိုင်မှ မီးပွားများက တဖွားဖွားတက်နေသည်မှာ သဲကုန်းပေါ်မှ မီးပန်း ဖောက်နေသည်နှင့် တူလှတော့သည်။ တပ်တွင်းမှ လှုပ်ရှားသွားလာနေ သည့် အသံများကို ကြားနေရခြင်းဖြင့် တပ်တွင်းဝယ် ငြိမ်သက်နေမည် မဟုတ်သည်ကို နေ့ မှန်း မိ သည်။ ပီဘီကား ကား၏ရှေ့တွင် မည်းမည်း သဏ္ဍာန်များကို တွေ့နေရသည်။ ၎င်းတို့မှာ သဲတောင် ပို့ များ လေးက များများစားစား မဟုတ်၊ ၎င်းတို့ကို ရှောင်ရှားကာ အဲလ် ဟာ ရောက် ဆီ ခံတပ်ဟောင်းနေရာဖြစ်သော ဖြူဖြူနံရံကြီးဆီသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ ထိုတံတိုင်းကြီးသည် အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေရကား....။ ကျနေ၏

အလင်းရောင်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်ပေးနေသည်။ ပီဘီသည် လမ်းကြမ်းကို သတိဖြင့်မောင်းနေသင်း ဂျာမန်တို့၏ ချေးတွင်းများအတွင်း ကျသွား ခဲ့ကိုလည်း စိုးမိသေးသည်။ မကြာမီပင် ကုန်းတက်ကိုတွေ့သဖြင့် စိတ် အေးသွားကာ ကုန်းပေါ်သို့ ကားကိုမောင်းတက်ခဲ့လေသည်။

သဲတောင် ကုန်း ကား.... မြင်သာထင်သာ ရှိလှသည်။ ယနေ့ည ကောင်းကင်ကား၊ ကြယ်ကလေးများဖြင့် ကြည့် လင် ကျယ် ပြန့် လှ သည့် သမုဒ္ဒရာကြီးကဲ့သို့လည်း နက်ရှိုင်းလှသည်။ ထိုအထဲ လကလေးကလည်း အဝေးတွင် ထွက်ပေါ်နေသည်။ ခံတပ်ဟောင်းကို လက်ယာဘက် တွင် ထားကာ၊ ပီဘီသည် တောင်ကုန်း၏အဆုံး၊ အမြီးပိုင်းသို့ မောင်းလာခဲ့ရာ ခြေလျင်ကင်းများလည်း မတွေ့ရ၊ ကင်းထောက်လေယာဉ်များလည်း မရှိ၊ တပ်တွင်းမှ အသံဗလံများလည်း သူတို့နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။

“သိပ်ခေါင်းဒယ် ဂျားစိုလ်....”

ဟု ကာနယ်ဟုမ်းက ဂျာမန်သံဖြင့် နောက်ပြောင်ပြောလိုက်သည်။ မော်တော်ကားက သဲကုန်းလမ်းပေါ်ဝယ် ခုန်နေသည်။

“ခုအချိန်အထိထော့ ကောင်းတယ်ပေါ့ခင်ဗျာ....”

ပီဘီက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဘီးများအောက်တွင် သဲများက တရုတ်ဖြင့် လေ့ချွန်ကျန်ခဲ့ သည်။ ပီဘီသည် သဲတောင်ကုန်းအနေအထား ပြောင်းလဲလာပုံကို သတိ ပြုသင်း ဆက်မောင်းလာခဲ့သည်။

၁၅-မိနစ်ခန့် ကြာသော်.... မြေပေါ်သို့ဆင်းမိခဲ့ကြသည်။ ဤ နေရာကား၊ လွန်ခဲ့သည့် ၁၂-နာရီ ကြာခန့်က အက်စ်အေအက်စ် ဂျစ်ကားတပ် စုရပ်လှုပ်ခဲ့သည့် နေရာပင်။ ယခုအခါတွင် တိတ်ဆိတ်ခြောက် သွေ နေ သည်။ တနေရာတွင် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေသော ပေဝဝ ဂျာမန်အသေ နှစ်လောင်းကို တွေ့ရသည်။ ဂျာမန်များက မြေမြှုပ်ချိန်မရလိုက်ပဲ ပစ်ထား ခဲ့ကြဟန် တူသည်။

ဂျာမန်များကိုလည်း မတွေ့ရ၊ ဤနေရာသို့ လာနေကြသည့် ရန်သူ ကားမီးရောင်များလည်း မမြင်၊ ပီဘီသည် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့် လိုက်ကာ၊ အတောက်ဆုံးနှင့် အကြီးဆုံးကြယ်ကြီးတလုံးကို ရှာကြည့်လိုက် သည်။ သူသည် မြေပုံကိုလည်း မသုံး၊ အိမ်မြှောင်ကွန်ပေါက်လည်း မကြည့်ပဲ၊ ဤကြယ်ကြီး၏ အောက်တည့်တည့်တွင် ဟာဆီမာတဲလ်လာ ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းလိုက်သည်။ ထိုကြယ်ကြီးရှိရာသို့ ဦး တည် သွား လိုက် လျှင် မိမိတို့ ယမန်နေ့ညက လာခဲ့ကြသည့်မြေမာလမ်းကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု ယူဆသည်။

သူသည် ကားကို အရှိန်လျှော့လိုက်သည်။ ကား စက် က ရပ်သွား သည်။

သူ ကားသော့ကို ပိတ်လိုက် ဖွင့်လိုက်လုပ်ကာ စက်နိုးလိုက်သည်။ ကားစက်က တဖွတ်ဖွတ်မြည်ကာ နိုးလာသည်။ ပီဘီက ဂီယာထိုးပြီး ရှေ့အထွက်၊ ကားက ရှေ့သို့ခန့်တိုးကာ စက်ရပ်သွားပြန်သည်။

“ဘာဖြစ်စာလဲ....”

“မသိဘူး....”

ပီဘီက ပြန်ဖြေသည်။

ကောင်းကင်က နက်ပြာရောင် သမ်းနေသည်။ အအေး ဓာတ်က ပိုလာသည်။ လေအတိုက်လိုက် သဲမှုန့်ကလေးများ လေနှင့်အတူ လွင့်ပါနေပုံမှာ သူတို့၏ ခပ်မိန့်မိန့်ကားမီးရှေ့ဝယ် ဖဲပြားကလေး သွယ်တန်းနေသည်နှင့် တူလှသည်။

“တို့ရပ်ပြီးနားကြဖို့ ကောင်းပြီ....”

ကာနယ်ဟုမ်းက အကြံပြုလာသည်။

“ခဏကလေးပါ၊ ခဏကလေးပါ....”

ပီဘီက ပြန်ပြောသည်။

“ကားပျက်ယင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ....”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ....”

ပြောပြောဆိုဆို ပီဘီက ကားကို ဆက်မောင်းလာခဲ့သည်။

လမ်းက ကြမ်းလာပြန်သည်။ ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ခဲ၊ သဲကြမ်းကျင်းများ၊ ဤလမ်းသည် သာမန်ဂျစ်ကားဆိုပါက သဲနစ်နေပေပြီ။ ဤ ဒိန်မလားစက်ပါး ကား၊ တောလမ်းသုံး ကားမျိုးဖြစ်၍ သွားနေနိုင်သေးသည်။ မနက်နေရောင်ဖြင့် မြင်မြင်ထင်ထင် မောင်းရလျှင် ကောင်းမည်။ ယခု ညမောင်မောင်ဝယ် ဤလရောင်ဖြင့် မောင်း၍မဖြစ်၊ ရုတ်တရက် တွေ့နိုင်မည့် ဘေးအန္တရာယ်မှာလည်း လွတ်ကင်း လောက် ပြီ ဖြစ်၍ ကာနယ်ဟုမ်းက နားချင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ပီဘီ၏ မိုက်ကလည်း ဆာလှပြီဖြစ်၍ အူက တကြုတ်ကြုတ်ဖြစ်နေပြီ။ လည်ချောင်းများကလည်း ခြောက်သွေ့နေကာ ရေဇတ် လှလေပြီ။ ဘေးမှ အဘိုးကြီးလည်း ဘယ်လိုနေမည်နည်း။ သူ့လက်မောင်းက ဒဏ်ရာကလည်း သက်သားရဲ့လား၊ ပီဘီသည် ကားကိုအရှိန်လျှော့ကာ တဖြည်းဖြည်း အရှိန်သတ်လိုက်ပြီး ရပ်လိုက်သည်။ နောက်ဆုံးဂီယာ အသွင်းလိုက်မှာပင် စက်ကလည်း သေသွားသည်။ ခါးများက တောငိုလှတည်။ လက်မောင်းများလည်း အံသေနေသည်။ ပီဘီသည် နေရာမှမရွေ့သေးပါ။ မိနစ်အနည်းငယ်ခန့် သည်အထိုင်း ထိုင်နေလိုက်သေးသည်။ ကား၏ သံဘော်ဒီအေးလာပုံ၊ တကျွံကျွံမြည်ပုံနှင့် သူ့ရှေ့ရှိ လေဟာပြင်မှ တဝိုင်းတိုက်ခတ်နေစသာ လေသံကို နားထောင်နေမိသည်။

ဟာဆီမာတဲလ်လာသည် သူ၏ စကော့တလန်ပြည်က အိဒင်ဘာရာ နှင့် ဂလတ်စကို ခရီးခန့်သာ ဝေးတော့မည်။ တမိုင် နှစ်မိုင်ခန့်သာ အပို အလိုရှိမည်။ သို့သော်... ယခု ဟာဆီမာတဲလ်လာကားလ၏ တဘက်ခြမ်းသို့ သွားရမလို ခရီးကမလွယ်။

သူသည် ဝန်ခံပါသည်။ သဲကန္တာရအတွင်း မည်သို့မည်ပုံ လမ်းရှာ ရမည်ကို မသိပါ။

သူနှင့်ဟုမ်းတို့ လမ်းပျောက်နေပြီကော...။

သူ့ဘေးမှ ကာနယ်ဟုမ်းသည် ခုံနောက်ဘန်းကို လှဲမှီကာ သူ၏ ခေါင်းက ဟိုဘက်ယိမ်းလိုက်၊ သည်ဘက်ယိမ်းလိုက် ဖြစ်နေသည်။ သည် တော့မှ ပီဘီမှာ သတိပြုမိသည်။ အ ကိုး ကြီး သည် စောစောက သတိ ကောင်းကောင်း ပြန်ရခဲ့သော်လည်း ကားဆောင်သည့်ဒဏ်ဖြင့် သူ၏ဒဏ်ရာ မှာ မခံမရပ်နာကျင်နေလိမ့်မည်ဟု ပီဘီ ယခုမှပင် သတိထားမိတော့သည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်ဗျာ၊ ဘယ်နှယ်နေပါသလဲ....”

“တို့ မသေနိုင်ပါဘူးကွာ၊ မက်နဲယား....”

လေအေးသည် ပူနှေးနေသော ကားအတွင်းသို့ပင် ဖောက်ဝင်လာ သည်။ အပြင်တွင် လေကွယ်လုပ်ပြီး နေရပါက၊ နွေးဦးမည်ဟု ပီဘီက ထင်သည်။ သူသည် ကားပေါ်မှ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ ဆင်းလိုက်သည်။ အ တန် ငယ် ရပ်ပြီး အသံများကို နားထောင်ကြည့်သည်။ သဲသံနှင့် လေသံ မှလွဲ၍ ဘာမှမကြား၊ သူတို့သည် သဲတောင်တန်းကလေးမှ ၇-မိုင်၊ ၈-မိုင် ခန့် ခရီးပေါက်ခဲ့သည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။ သူက မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအတွင်း မှန်းကြည့်လိုက်ရာ ဤတောင်တန်းကလေးကို ရေးရေးပျပျမြင်ရသည်ဟု သူ ထင်သည်။

ပီဘီသည် သူ၏ကြယ်ကြီးကို လှမ်း၍ ကြည့် ပြန် သည်။ သူသည် ဂျာမန်တို့ထံမှ ရရှိခဲ့သည့်မြေပုံနှင့် သူတို့ မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသည် ကို ရှာကြည့်ရန် ကြံစည်မိသည်။ သို့သော်... သူသည် အလွန်ပင် ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေကာ တကိုယ်လုံး ထိုင်းမှိုင်းလေးလံနေပြီး၊ အဆာပင် လွန်နေ သဖြင့် မလုပ်ချင်မကိုင်ချင် ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အစာစား မည်ဟုဆိုကာ၊ ကားနောက်သို့သွားပြီး ကား ၏ နောက် ဖုံး ကို ဖွင့်သည်။ ပြီး... ကင်းဖတ်ဖစ်အိတ်များ၊ ရေပုလင်းများနှင့် အစားအစာများကို ယူ ပြီး၊ ကားနောက်ပိုင်း၌ သဲကျင်းတူးကာ၊ ကင်းဖတ်များပေါ် အစား အ သောက်များကို လဲမသွားအောင် သေချာစွာချသည်။ နောက်... ကာနယ် ကြီးအား လေချွန်သံပေးပြီး ခေါ်သည်။ နောက်... လေထပ်၍ ချွန်သည့် အကြောင်းမထူးသဖြင့် ကားရှေ့ခန်းသို့ လျှောက်သွားရာ ကာနယ်ဟုမ်း အား၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပီဘီသည် သစ်သီးဗူးတဝက်ခန့်ကို စားလိုက်ပြီး၊ ရေခွက်ငယ်ကလေးနှင့် ရေတခွက် သောက်လိုက်သည်။ သစ်သီးဗူးကို ကာနယ်ရှယ်ယာအဖြစ် ထားလိုက်ပြီး၊ အစားအသောက်များကို ကားနောက်ခန်းအတွင်း ပြန်၍ ထည့်ထားလိုက်သည်။

ကာနယ်ဟမ်းသည် ခုံပေါ်မှ အနည်းငယ် လျှောကျနေသည်မှအပ သူ့လက်မောင်းကို သက်သက်သာသာဖြစ်အောင်ထားပြီး အိပ်မေးကျနေသည်။ သူ့ကား မည်မျှဇက်ကြောနာနေပေတော့မည်။ ပီဘီသည် ကာနယ်ကြီး၏ ဒူးနှစ်လုံးပေါ်သို့ သူ၏သီးမွှေး ဂျာကင်အင်္ကျီကို ခြုံပေးထားလိုက်သည်။

သူသည် ကားနောက်ပိုင်းမှ သဲကျင်းလေးအတွင်းဝင်ပြီး ကင်းဖတ်အိတ်တခုကို ကျောအောက်မှာခင်း၊ တခုကို ဗိုက်ပေါ်တွင် စောင်အဖြစ်တင်ကာ လှဲနေလိုက်သည်။

အိတ်များ၏အနံ့ က ပန်းသီးနံ့ ထွက်နေသည်။ သူ၏ဇာတိဖြစ်သော ဂလပ်စကိုမှ သစ်သီးဆိုင်ကလေးကို ပြန်၍ သတိရလိုက်သည်။

ပြုံးလျက် ပီဘီ အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

ချမ်းအေးလှသော်လည်း ပီဘီသည် တရေးမှမနိုးပဲ၊ ၁၃-နာရီကြာမျှ အိပ်ခဲ့မိလေသည်။

အသံဗလံများကြောင့် သူလန့်နိုးလာသည်။

တကိုယ်လုံး တောင့်နေသည်။ ချမ်းလှသည်။ အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေဆဲဖြင့်ပင် ပီဘီက ထ၍ထိုင်လိုက်သည်။

တိမ်မရှိသောကောင်းကင်ဝယ် နေအတန်ပင် မြင့်နေပြီ။

မော်ဇာမက္ကနစ် ရိုင်ဖယ်များ ကိုင်ဆောင်ထားသော အာရပ်တဒါဇင်ခန့်က သူနှင့်ကားကို စိုင်းထားကြသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ပြင်ဆင်ထားသည့် ကုလားအုပ်များအပေါ်ဝယ် အာရပ်များ အယောက် သုံးလေးဆယ်ခန့် ရှိပေသည်။ ဒင်းတို့လာသည်ကိုမှ မသိအောင် အိပ်မိလေခြင်း၊ ပီဘီတွင် ဒေါသဖြစ်မိသည်။ ခုမှတော့ ဒါလည်း အရေးမကြီးပြီ။

ပွဲက သိမ်းလေပြီ....။

+ + +

၃။ ခံ၍ ဆုတ်ခြင်း

ကိုင် ရှိ မြို့ ၏ တောင်ဘက် ၁၇-မိုင်ကွာရှိ မက် အ ခမ် လမ်း ခေါ် ကျောက်ခဲလမ်းခင်း လေယာဉ်ပျံကွင်းငယ်ကလေးမှ ဖီးယက်ကက်စတဲလ် လက်တို လေယာဉ်ပျံကလေးသည် အရုဏ်မတက်မီမှာပင် ထ၍ပျံတက်လာ ခဲ့သည်။ မီးလဲဘန်းသည် သူ၏အက်စ်အေအက်စ် ဖောက်သည်များအား သူ ကိုယ်ပိုင် ခပ်စုတ်စုတ် ဟန်းဘား မော်တော်ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး၊ အချိန်းအချက်ပြုထားသည့် နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ သူတို့သည် ချိန်းဆိုထားသည့် နေရာသို့ရောက်သော်... လေယာဉ်မောင်း ဧပိုင်တင်နှင့် အက်စ်မန်ကက်စနာတို့သည် လေယာဉ်ကလေးနံဘေးမှ အသင့်စောင့်နေကြ သည်။ ကက်စ်တဲလ်လက်တို လေယာဉ်ကလေး၏ အားကောင်းသည့် အလ် ဖာရိုမီရိုစက်က အသင့်နှိုးလျက် ရှိနေသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ခန့် ကြာသော်... ထိုလေယာဉ်ကလေးသည် လေ ယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်ဝယ် ပြေးပြန်သည်။ ကြည့်ရသည်မှ ပ ဋိ သ နွေနှင့် ငှက်ကြီးဝန်ပိုတကောင်သည် သူ့ ဗိုက် ကို သူမနိုင်မနင်းသယ်ပြီး ပြေးနေ သလိုနှင့် တူလှသည်။ အတန်ကလေးပြေးပြီးသော် လေ ယာဉ် ငယ် သည် မိုးပေါ်သို့ထောင်၍ တက်သွားသည်။

ကုန်သည်ကြီး ဖီးလဲဘန်းသည် သူ၏ကတိကဝတ်အတိုင်း ပေးစရာ ရှိသည်တို့ကို ပေးလိုက်ပါပြီတည်း။

ဒီကုန်မှာ စိတ်ညစ်ပျောက်သွားသည်။ သူတို့၏ အဖြစ်ကို သူသည် မိကာ ပျော်လာသည်။ သူ့တို့ အဖွဲ့အားလည်း က...

ကိုယ်ပိုင်ကယ်ဆယ်ရေး အဖွဲ့တဲ့... ဆေးကျောင်းသို့ ပို့ပေးမည်ဟု လေယာဉ်မောင်းသူသည် ဘေး စစ်သွေးပါသူ ဖြစ်ပုံရလေရကား ပြစ်သည်။ သူ၏စကားသံ လွှေသောအခါ သူသည် ပြောက်ကျားတစ်ထွား မင်းသားကြီး မောရစ်ရှပ်စ်

မည်းမည်းကြုတ်ကြုတ် ကက်စလာကမူ စကားနည်းသည်။ ပြောလေလည်း သူ့လေသံမှာ စင်မြင့်ထက်မှ တရားဟောနေသူပမာ လေသံအနိမ့်နှင့် ချက်ကျကျ အင်္ဂလိပ်စကားပြောနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ကက်စိတ်လဲလက်တို့ လေယာဉ်ပျံကလေးကလည်း ရယ်စရာကလေးပင်။ ကိုယ်လုံးရှည်သည်။ စက်ခေါင်းတလုံးတည်း၊ အတောင်ပံများ နိမ့်သည်။ လေယာဉ်မောင်းစက်ခန်းနှင့် ကိုယ်ထည့်ကထောင်လျက် ပွင့်သည်။ လေယာဉ်အတွင်းဝယ် သုံးထပ်ပြား စင်ပုခက်နှင့် သတ္တုပြားခွံများပါရာ၊ ထိုအရာများမှာ ပစ္စည်းများ တင်ဆောင်ထည့်သွင်းသည့် ခရာများ ဖြစ်သည်ဟု ဒီကွန်ကယူဆသည်။ လေယာဉ်ပျံမှာ စုတ်ပြတ်လှပြီ ဓာတ်ဆီစော်နှင့် ဆေးခြောက်စော်ကလည်း နံလှသည်။ ဆေးခြောက်တင်နေကျ ကုန်ပစ္စည်းဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

လေယာဉ်မောင်း ဒီဗိုင်းတင်က လေယာဉ်ပျံကို ဟာဆီမာတဲလ်လဲဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် လေယာဉ်ပျံကလေးက ညှင်ညှာသာသာ ပျံသန်းနေပြီ။ ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့လည်း စိတ်ချလက်ချ လိုပါလာနိုင်ကြတော့သည်။

လေယာဉ်ပျံကလေးသည် သဲကန္တာရ၏ အစွန်အဖျားမှ ဝပ်နိမ့်ပင် ပျံသန်းလာခဲ့ရာ မြေပြင်မှတပ်စခန်းများ၊ စစ်ကြောရေးစခန်းများ မြင်နေရသည်။ -အာရ်အေအက်ဖ် လေယာဉ်ကွင်းများအပေါ်မှလည်း ပျံသန်းရရာ အန္တရာယ်ကြီးလှသည်ဟု ဒီကွန်ကထင်မိသည်။ တော်ဆေးသည့် လေယာဉ်ပျံ ကလေး၏ အတောင်ပံ နှစ်ဘက်တွင် ကြီးမားသော အလံနှစ်ခုကို ကြိုးဖြင့်ချည်နှောင် လာခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအလံများ တော၊ ကြက်ခြေနီအလံများ...။

“သူတို့ ကျုပ်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မြင်ဖူးနေကြပြီဗျာ...”

ဖာဒီဒီဗိုင်းတင်က လေယာဉ်မောင်းယင်း၊ ဒီကွန်တို့ကို အော်ပြောနေသည်။

“ကျုပ်က လူတိုင်းနဲ့ သိနေပြီဗျာ၊ ကျုပ်ကိုပစ်ယင် ဘာ ခေါ်လဲ ဟိုဗျာ... ပင်လယ်ထဲကငှက်၊ အဲဒီငှက်ကြီးကိုပစ်သလို ဖြစ်နေမယ်...”

“အယ်လ်ဘတ်ထရော့စ်...”

ဒီကွန်က ဝင်ထောက်သည်။

‘ကတ်ပါရဲ့၊ အဲဒီငှက်ကြီး အယ်လ်ဘတ် ထ ရော့စ် ကိုပြော

လိုက်သည်။

ကို သိသလား”

ဘက်ကလေးပါ...

“အာရပ်လား....”

“မျိုးမစစ်သား၊ အင်း... ကျုပ်ပြောတာ နားလည်လား....”

“ကပြားပေါ့ဗျာ၊ သူက ဘာပြုလို့ မီးလဲဘန်းခိုင်းတာ လုပ်ပေးရတာလဲ၊ အန္တရာယ် မများဘူးလား....”

“ပိုက်ဆံရလို့ လုပ်တာပေါ့၊ ပိုက်ဆံသိပ်လိုချင်တယ်၊ ဂက်စ် သာ မှာ သူ့ မိသားစု ရှိတယ်၊ ဒီကောင်လေးက သိပ်ပြီး ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းတဲ့ ကောင်လေး၊ မြေပိုင်ဖြစ်ချင်တယ်၊ မြေတွေ့မှ အများကြီးပိုင်ချင်တယ်....”

“စစ်ဖြစ်တော့ ဟန်ကျတာပေါ့....”

ဒီကွန်က လေယာဉ်စက်သံကိုကျော်အောင် ပြောရသည်။

“ဟုတ်တယ်.... ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်.... လုပ်ရတာသိပ်ရှုပ်တယ်ဗျာ၊ ဒါတွေ မမေးပါနဲ့တော့....”

ဒီကွန်က နမီးလဲသည် လက်နက်ရိက္ခာ အပြည့်အစုံ ဂျစ်နှစ်စင်းနှင့် ဆာဟာရအလယ်တွင် အသင့်စောင့်နေမည်ဟု မီးလဲဘန်းက ဘာကြောင့် သေချာပေါက် ပြောနိုင် ရသနည်း ဟု မေးချင်သည်။ သို့သော်လည်း.... လေယာဉ်မောင်း၊ ဒီဗိုင်းတင်က ဘာမျှမပြောတော့ပဲ၊ ဆက်မောင်းနေသဖြင့် မမေးလိုက်ရ။

ဒီကွန်သည် သတ္တုပြားပုခက်အတွင်း လှဲပြီးလိုက်ပါလာသည်။

လေယာဉ်ပျံအတွင်း၌ စိမ့်လှသည်။ အက်စ်မန်ကက်စလာသည် ပွင့်ရိုက် စောင်စာထည်ကို သူ့ ယူနီဖောင်းပေါ်မှ လှမ်းခြုံထားသည်။ ယူနီဖောင်းမှာ ဖာရာ ထေးရာများနှင့် စုတ်ပြတ်နေပါပြီ။ အပေါ်အင်္ကျီက သံချပ်ကာကားတပ်မှ ချုပ်သည့်အင်္ကျီ၊ အိတ်များတွင် မိုးကြိုးတံဆိပ်များနှင့် အခြားတံဆိပ်များတပ်၍ ချုပ်ထားသည်။

ဘောင်းဘီက အမှတ်(၈) တပ်မှ ဆောင်းဝတ် ဘောင်းဘီ၊ ခြေထောက်တွင်မူ အာရ်အေအက်စ် လေသူရဲစီး ဖိနပ်များ၊ စုတ်ပြတ်ကွဲအက်နေပါပြီ။ သူသည် စောင် ခြုံထားသော်လည်း တည်ကြည် ခန့်ညားလှပါသည်။

ကက်စလာသည် မိဘမဲ့ ဖြစ်သည်။ ကက်စလာမြို့ရှိ မက်သဒစ်မစ်ရှင်ကျောင်းတွင် ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ သူ၏ ပထမအမည်မှာ အင်္ဂလိပ်သူတော်စင်တပါး၏ နာမည်ကိုယူထားသည့် နာမည်ဖြစ်သည်။ သူ့အား ဒေါက်တာဒေးဆိုသူက ပညာ သင်ကြားပေးသည်။ စစ်ကြီးဖြစ်ပွားသော် သူသည် ဒေါက်တာဒေး၏ ညာလက်ရုံး ဖြစ်လာသည်။

ဒေါက်တာဒေးက သူ့အား ကိုင်ရိုဆေးကျောင်းသို့ ပို့ပေးမည်ဟု ကတိပြုထားခဲ့သည်။ သို့သော် သူကား စစ်သွေးပါသူ ဖြစ်ပုံရလေရကား အိတ်လိများကို တိုက်ရသည်ရှိသော်အခါ သူသည် ပြောက်ကျားတစ်ယောက်တို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဤသည်မှာပင် သူ့အား မိလ်ဘန်းကတွေ့ရှိပြီး ထူ၏အဖွဲ့အစည်း အတွင်း သိမ်းသွင်းခဲ့လေသည်။ သူ့အကြောင်းကို ကက်စလာက အသေးစိတ် မဟုတ်ပဲ ဤမျှသာ ပြောပြသည်ကို ဒီကုန်းက အမှတ်တမဲ့ လိုလိုနှင့် နားစိုက်ထောင်ခဲ့မိသည်။

အောက်တွင် သဲကန္တာရသည်ပြေးလွှားလျက်ရှိသည်။ သဲကုန်းမို့မို့ များသည် လေအဟုန်ကြောင့် ချောမွေ့ပြားချပ်သွားသည်။

နေရောင်နှင့်သဲရောင်က ညိုမှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်နေသည်။ ဘာမှ တွေ့ထူးထူးကြည့်စရာမရှိ။ ဟိုနားသည်နားတွင် ပျံ့နှံ့ ပေါက်ရောက်နေသော ချုံဖုတ်ကလေးများ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း တပင်စနစ်ပင်စ ပေါက်ရောက်နေသော ချုံဖုတ်ကလေးများ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း တပင်စနစ်ပင်စ အုန်းပင်၊ ထရပ်ကား သို့မဟုတ် တင့်ကားပျက်၊ သဲတွင်းမှ ထိုးထိုး ထောင်ထောင် ထွက်နေသော လေယာဉ်ပျက်မှအမြီးပိုင်း စသည်ဖြင့်သာ။

“လစ်ဗျား....”

ဒီဗိုင်းတင်က လက်မကိုထောင်ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

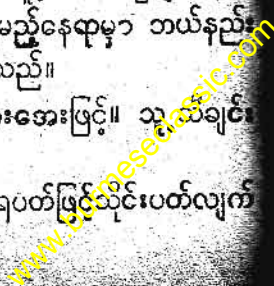
မိမိတို့သည် နယ်စပ်ကို ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ဤလေယာဉ်မောင်းသူသည် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါလိမ့်မလဲ ဟု ဒီကုန်းတေးမိသည်။ သူကား မျက်စိလည်နေပြီ။ မြေအနေအထားကိုလည်း မသိတော့။ အချိန်နှင့် ခရီးလမ်းကိုလည်း မမှန်းဆတတ်တော့ပြီ။

သူတို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း၊ အာရ်အေအက်ပ်တို့၏ လေကြောင်းလမ်းမှတောင်အက်သို့အလှမ်းကွာစွာရောက်ခဲ့လေပြီ။ အောက်တွင်သဲမြောင်းများ၊ တောင်ထွတ် တောင်ကုန်းများသည် ပျောက်သွားလိုက် ပေါ်လာလိုက်ဖြင့် ဖုန်တူပူပြင်းလှသော သဲကန္တာရကြီးတခုလုံးမှာ တွန့်ကြေနေသော ကော်ဇောဟောင်းကြီးတချပ်ကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ ကျယ်ပြောလှသည့် စတုရန်းမိုင် ထောင်ပေါင်းများစွာ သဲပြင်ကြီးကား တပ်မကြီးတခုလုံး အစအနရှာမတွေ့ပဲ ပျောက်သွားနိုင်သည်။ ဒီဗိုင်းတင်သည် ဤ သဲကန္တာရကြီးပေါ်မှ သူ့လေယာဉ်ပျက်ကလေးကို မောင်းနှင်လာသည်။

သူကား ဘာမှမူပုံမရ၊ သူ၏ လေယာဉ်ပျက်အစုတ်ကလေးသည် ပျက်မကျနိုင်၊ သဲမုန်တိုင်းအတွင်း ရောက်မသွားနိုင်၊ သူ့လေယာဉ်ပျက်စက်က ဘယ်တော့မှမပျက်၊ လေယာဉ်ဆီဖြည့်ရန် ရပ်နားရမည့်နေရာမှာ ဘယ်နည်းနှင့်မှ ကျော်ပြီးမသွားနိုင်ဟု ယုံကြည်ထားသူ ဖြစ်သည်။

ဖာဒီ ဒီဗိုင်းတင်သည် သီချင်းကလေးတအေးအေးဖြင့်။ သူ့သီချင်းက မိုးဇက်၏ တေးသွားမှ အမြူးတေး ဖြစ်သည်။

ဒီကုန်းသည် ပုခက်အတွင်း ကိုယ်ကို သားရေပတ်ဖြင့်သိုင်းပတ်လျက် အိပ်မောကျကာ လိုက်ပါလာသည်။

လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့အဆင်းလိုက် သူ့နှိုးလာသည်။ အာခြောက်လှသည်။ ခုန်ပေါက်ဆောင့်အောင့်၍ ဆင်းလာသော လေယာဉ်ပျံက သူ့ကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ နောက် ဓာတ်စလားက လှမ်းပေးလိုက်သော ရေဗူးတွင်းမှရေကို ဝမ်းသာအားရ သောက်လိုက်သည်။

ကက်စတဲလ်လက်တို့ လေယာဉ်သည် မြေပေါ်တွင် ရပ်တန့်သွားသည်။

“ခင်ဗျားတို့ မဆင်းကြနဲ့ဦး”

ဖာဒီကပြောပြီး သူနှင့်ကက်စလားတို့က အဖယ် ဆင်းသွားကြလေသည်။

ရေတွင်းကို ဆိတ်သားရေနှင့်သံပြားကြီးအုပ်ထားသည်။ ကြည့်ရသည်မှာ သဲကန္တာရခေါင်ခေါင် မြင်မကောင်း ရှုမကောင်း မော်ရိုတောထနေသည်နှင့် တူသည်။ ရေတွင်း၏နံဘေးတွင် ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးအပါအဝင် အာရပ်လူမျိုး ၂၀-၃၀ ခန့် ဝိုင်းနေကြသည်။ သူတို့ကား မီးလဲဘန်း၏ ဓာတ်ဆီခန်းကို စောင့်ကြပ်နေကြသူများ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ထနေရာတွင် ကြိုးဝိုင်းထားရာ ကြိုးဝိုင်းအတွင်း၌ အိတ်လီ ဓာတ်ဆီပုံးအမြောက်အမြားကို အမိုးအကာမရှိပဲ သည်အတိုင်း စုပုံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကနေဒါလူမျိုး ကင်းဗဲလ်ပင် တအံ့တကြဖြစ်မိသည်။

“ဘုရား၊ ဘုရား... ဘယ်လိုများ ဒီဓာတ်ဆီတွေရထားပါလိမ့်”

“ကုလားအုပ်တွေနဲ့ သယ်လာပုံရတယ်”

“ငွေကျတော့ ဘယ်လိုပေးလဲ”

“ဆိတ်တွေပေးရသလား၊ ဆေးခြောက်နဲ့လဲရတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဆေးလိပ်တို့ကိုကာကိုလာတို့နဲ့လဲရသလား ငါတော့ မတွေးတတ်တော့ဘူး”

ကက်စလား၊ ဒီဗျိုင်းတင်နှင့် အသက်ကြီးကြီး အာရပ်ကြီး ၄-ဦးတို့သည် ဓာတ်ဆီ ဂါလံပုံး များကို ကူသယ်ခေါက်သယ်လုပ်ကာ လေယာဉ်ပျံအတွင်း လက်ဖြင့်လောင်း၍ ဓာတ်ဆီထည့်နေသည်ကို အက်စ်အေအက်စ်များက ကြည့်နေကြသည်။ လေယာဉ်အတွင်းဝယ် ဓာတ်ဆီနဲ့ များ မှန်နေသည်။ တနာရီကျော်ကျော် ကြာသည်။ ဓာတ်ဆီထည့်သည့်ကိစ္စပြီးစီး၍ လေယာဉ်ပျံ ပျံတက်ခဲ့ကြပြန်သည်။

ဖာဒီသည် အတွင်းတိုင်ကီများအတွင်းသာ ဓာတ်ဆီများ ထည့်ခဲ့သည်။ အပြင်မှအပိုတိုင်ကီနှစ်ခုမှာမူ လေယာဉ်ပျံ၏ ဝမ်းဗိုက်အောက်ဝယ် တိုပိုတိုပုံးများသဖွယ် ချိတ်ဆွဲပါလာကြသည်။ ထိုတိုင်ကီနှစ်လုံးကို အယ်လ်စီရီးရီးယားရှိ မီလ်ဘန်း၏ တခုတည်းသော ဓာတ်ဆီခန်းသို့ရောက်မှ ဓာတ်ဆီ ထပ်၍ ဖြည့်မည်ဖြစ်သည်။

“ခု... ဘယ်လောက်ကြာဦးလဲ ဖာဒီ”

ကင်းဗဲလ်က အော်၍မေးသည်။

“သုံးနာရီ”

ကက်လောသည် ကြိမ်ခြင်းကလေးထဲမှ ကြက်သား အသားညှပ် ပေါင်မုန့်များနှင့် ပူပူနွေးနွေး ဘီယာဗူးများကို ထုတ်လိုက်သည်။ ဒီကွန်တိုလည်း စားကြ သောက်ကြပြီး ငိုက်ကြပြန်သည်။

နေ့မုန့်တည့်အချိန်ခန့် ရှိပေပြီ။ ဖဲလ်ဟာရောက်ဆီကို အက်စ်အေ အက်စ်တို့ ဝင်စီးသည့်အချိန်မှ ယခု အချိန်အထိ ၂၉ နာရီတိတိ ကြာခဲ့ပြီ။ ဖာဒီ၏အော်သံကြောင့် နိုးကုန်ကြသည်။

ဒီကွန်သည် ရှေ့ပိုင်းလော အခန်းတွင်းသို့ လေးဘက်ထောက် ဝင်လာကာ ဖာဒီက လက်ညှိုးထိုး၍ပြသည့်နေရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ရှေ့တူရူ သဲကန္တာရအဖျားတွင် စမ်းညှို့ညှို့ တနေရာကို တွေ့ရသည်။ ဤကား ဟာဆီမာတာလာ၊ ဤတွင်မှ ဖာဒီသည် ဤခရီးကို နှစ်ရက်အတွင်း နှစ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ဒီကွန်စိတ်တွင် ပေါ်လာသည်။ သို့မှမဟုတ်လျှင် မီးလဲတန်းအဖို့ အက်စ်အေအက်စ်တို့၏သတင်းကို မရနိုင်။

“မျက်လုံးဖြူကြည့်ပါ ကိုယ်ဆရာ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ ဒီနေရာအထိ ရောက်ကောင်းရောက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ”

ဒီကွန်က တမျှော်တခေါ်ကြီး ဖြစ်နေသော သဲပြင်ကြီးကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။

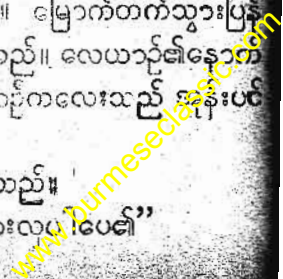
လေယာဉ်ပျံကလေးသည် အမြင့်ပေတထောင်မှ ပျံနေသည်။ ပေတထောင်ထက် မမြင့်။ အိုအေစစ်တရုက အပြေးလာနေသည်။ ဖာဒီသည် လေယာဉ်ပျံ ဆင်းသက်ရန် နေရာရှာခြင်း၊ ဖစ်ဆေးခြင်း စသည်ဖြင့်မပြုလုပ်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ဤနေရာသည် ဆင်းနေကျဖြစ်၍ အားလုံးမှတ်မိနေပုံ ရသည်။ အိုးများကို မြင်ရသည်။ သဲပြင်ပေါ်မှ ထိုအိုးများသည် သိုးမွေးစတွင် မည်းစွန်းနေသော အကွက်များနှင့်တူသည်။

သစ်ပင်နှစ်ပင်။ ထိုနှစ်ပင်မှာ ရေတွင်းပတ်လည်လောက်တွင် ပေါက်နေသည့် အုန်းပင်များနှင့် သီးခြား ဖြစ်နေသည်။ ဖာဒီ၏ လေယာဉ်ဆင်းလမ်းသည် ဤသစ်ပင်နှစ်ပင်ကြားပင် ဖြစ်ပေသည်။

လေယာဉ်ကလေးသည် နိမ့်၍နိမ့်၍ကျလာသည်။ လေယာဉ်ဘီးများက သဲပြင်ကိုထိလိုက်သည်။ မီးခိုး ထွက်သွားသည်။ မြောက်တက်သွားပြန်သည်။ နောက်ပြန် ပြန်ပြီး တကျွဲ ကျွဲ မြည်သွားသည်။ လေယာဉ်၏နှောကံတွင် ဖွန်ဘထောင်းထောင်းထကျန်ခဲ့သည်။ လေယာဉ်ကလေးသည် အုန်းပင်ဝိုင်းရှိရာသို့ လှိမ့်၍သွားနေသည်။

ကက်စလာက ရိုးရိုးသားသားပင် ဆိုလိုက်သည်။

“ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပေ၏”

“မင်း ဒီကို ဘယ်နေ့က နောက်ဆုံးရောက်ခဲ့သလဲ”

“တနေ့က”

“အယ်ဟာရောက်ဆီက ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ”

“မိုင်ခြောက်ဆယ် ဝေးပါတယ်ဆရာ”

ကက်စလာက ဝင်ဖြေသည်။

“ဂျာမန်တွေ”

“မလာနိုင်ပါဘူးဆရာ၊ ဂျာမန်တွေ မရှိပါဘူး၊ ကြည့်ပါလား ဆရာ၊ မော်တော်ကားတွေ ဘာတွေအတွက် ပုန်းစရာ ကွယ်စရာနေရာမှ မရှိတာ”

“တို့ဂျစ်တွေပဲ ရှိတယ်ပေါ့”

ကင်းဗဲလ်က ဒီကွန်၏နောက်မှနေပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ဟိုမှာ.... ညာဘက်မှာ ဂျစ်နစ်စင်း”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ မိလ်ဘန်း ကတိပေးထားတဲ့အတိုင်းပါ”

ဟု ကက်စလာက ပြောသည်။

ဖာဒီသည် ပိုင်းလော့အခန်းပေါ်မှ အမိုးကို နောက်သို့လှည့်ဖွင့်လိုက်သည်။ နောက် ခူးထောက်ထိုင်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံ တွင် အတွင်းပိုင်း၌ ထွက်ပေါက်တပေါက် ရှိသေးသည်။ ကင်းဗဲလ်က ကန့်လန့်ကိုလှည့်ဖြုတ်လိုက်ရာ တံခါးရှက်သည် အပြင်သို့လန့်ကျသွားသည်။ သူသည် စင်ပေါ်မှ သော်မဆင် စက်သေနတ်ကလေးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး အပေါက်မှ သဲပေါ်သို့လှိုမ့်ချလိုက်သည်။ လေယာဉ်ပျံ ရပ်ထားသည့်နေရာနှင့် တစ်ခုခု ဂိုက် ၃၀၀ ခန့် ဝေးသည်။

ထဲများမှာ ခပ်ကျဲကျဲပင်။ ဂျာမန်ထရပ်ကားတစင်းကို ဝှက်၍ ရပ်ထားလောက်အောင် ကြီးကြီးမားမား တဲတလုံးမျှမရှိ။ အုန်းပင်များကလည်း မြေပြင်ရောက်မှ ကြည့်သော် ကျိုးတိုးကျဲတဲနှင့် ခပ်သေးသေးပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်ချူချာလှသည့် အိုအေစစ်ကလေး။ ခပ်ဝေးဝေးတွင်မူ ခပ်ပြေပြေ တက်သွားသည့် တောင်ကုန်းကလေး။

ဂျစ်ကားများမှာ ချက်ပလက် အမျိုးအစား။ အမေရိကန်ပစ္စည်း ဖြစ်ပုံရသည်။ အုန်းပင်များနှင့် ဂိုက် ၅၀- အကွာ၌ ရပ်ထားသည်။

ဒီကွန်သည် လေယာဉ်ပျံ ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ သူ့လက်တွင်းမှာ တော့ ဘခရာင်းနင်း အော်တိုမစ်တစ်။ သူ့တကိုယ်လုံးမှာ တောင့်တင်းသွားပြန်သည်။

အာရပ်များသည် တဖါစင်ခန့် ရှိပေမည်။ သူ့ကို ဂရုစိုက်ပုံမရှိ။ တုံးလုံးလွဲနေကြသော ကုလားအုပ်များတေးဝယ် ဝိုင်းဖွဲ့၍ တင်ပြင်နေ့ထိုင်နေကြသည်။ မိန်းမတယောက်မျှမတွေ့ရ။

“ကက်စလာ”

ဒီကွန်က ခပ်တိုးတိုးခေါ်လိုက်သည်။

“ဒီနေရာက ဒီလိုပဲလား”

လေယာဉ်ပေါ်မှဖာဒီက မေးလိုက်ပြန်သည်။

“အက်ဒ်မန်၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲဟေ့”

“ဂျာမန်တွေတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ”

ဖာဒီ ဒီဗိုင်းတင်သည် ပိုင်းလော့ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ဒူးထောက် ထိုင် လျက်ဖြင့် သူ၏မုန်ပြောင်းကိုထုတ်ကာ အိုအေစစ်ဆီသို့ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘီဒိုယင်အာရပ်တွေ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ကောရက်လူမျိုး အာရပ်တွေပဲ၊ ဒီကောင်တွေက ဒီကကောင်တွေကို မောင်းထုတ်လိုက်ပြန်တူတယ်”

“ဒီကောင်တွေက အရိုင်းအစိုင်းတွေလား”

ဟု ဒီကွန်က မေးလိုက်သည်။

“ဒီကောင်တွေက သိပ်မာနကြီးတယ်ဆရာ၊ သူတို့အဖို့ ကျွန်တော်တို့ကို ရှိတယ်လို့ ထင်တာမဟုတ်ဘူး”

“ဂျစ်တွေကို ဘယ်လိုလုပ်လေ”

ကင်းဗဲလ်ကမေးလိုက်ရာ ကက်စလာက သူ့အမေးကိုမဖြေပဲ လေယာဉ်ပျံပေါ်သို့ လှမ်း၍ပြောလိုက်သည်။

ဖာဒီ လေယာဉ်ပျံကိုလှည့်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဂျစ်ကားတွေဆီ သွားကြမယ်”

“ငါတော့ ဒီအခြေအနေကို သိပ်မကြိုက်ဘူးကွာ”

ဒီကွန်က ပြောလိုက်သည်။

“ဒီလိုပါပဲဆရာ၊ ဒီလူမျိုးတွေရဲ့ ခပ်ဆန်းဆန်းစရိုက်တွေကို နောက်တော့ ရိုးသွားမှာပါ”

“သွားစမ်းပါ၊ လူမျိုးတွေ ခလေ့စရိုက်တွေဘာတွေ၊ ဓာတ်ဆီတွေက ဘယ်မှာလဲ”

ဟု ကင်းဗဲလ်က စိတ်မရှည်ပဲ ဝင်ပြောသည်။

“သစ်ပင်တွေအောက်မှာပါ”

“မိလ်ဘန်းရဲ့ဆီတွေလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီ အာရပ်တွေက ဒီလို ဓာတ်ဆီတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိကြသလား”

“သဲကန္တာရထဲမှာရှိတဲ့လူတိုင်း အားလုံးသိပါတယ်”

ကင်းဗဲလ်သည် တော်မိဂန်းကို မြင်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဟို...နမီးသီတဲ့ကောင်ကိုလဲ မတွေ့ဘူး၊ ဒါကို ငါမကြိုက်ဘူး”

“ကျွန်တော်လဲ မကြိုက်ဘူးဗျ”

ဖာဒီကပြောလိုက်ပြီး ဆက်၍...

“အက်ဒ်မန်ပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် လေယာဉ်ပျံကို လှည့်လိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ဂျစ်ကားရှိရာကို သတိနဲ့ သွားကြ၊ လေယာဉ်ပျံကို ခင်ဗျားတို့နဲ့ နီးနိုင်သမျှနီးအောင် လိုက်ပေးမယ်၊ ဟုတ်လား”

“ဟိုတောင်တန်းက လေးက-ဒီကနေ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ” ဟု ကင်းဗဲလ်က မေးသည်ကို ကက်စလာက...

“မိုင်ဝက်လောက် ဝေးမယ်ထင်တယ်” ဟု ဖြေသည်။

“တဘက်မှာ တောင်ကြားက ဘယ်လောက်မြင့်သလဲ”

“ခပ်နိမ့်နိမ့်ပါပဲဆရာ၊ ဒါပေမယ့် ရန်သူက ပုန်းမယ်ဆိုယင် ပုန်းနေနိုင်တယ်ဆရာ”

“လေယာဉ်ပျံနဲ့ ရန်သူရှိမရှိ တက်ကြည့်ရယင် မကောင်းဘူးလား၊ ကင်းထောက်သဘောပေါ့”

“မလုပ်နဲ့တော့၊ ဖာဒီက လေယာဉ်ပျံနဲ့ နောက်ကလိုက်ပေး၊ တို့က အန္တရာယ်နဲ့တွေ့ယင် လေယာဉ်ပေါ် တက်ပြေးနိုင်မယ်”

ဖာဒီသည် လေယာဉ်ပျံအတွင်း ခေါင်းလျှိုဝင်လိုက်ကာ ခေါင်းပေါ်မှ အမိုးကို ပြန်ဖုံးလိုက်သည်။ နောက် လေယာဉ်စက်ရုံကို မြင့်တင်လိုက်ကာ မလှုပ်မယှက်ရပ်နေသော လူသုံးယောက်အနီးမှ ခေါင်းလှည့်၍ ဘီးလို့မ့်ထွက်ခဲ့သည်။

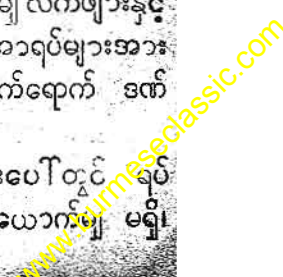
ဒီကွန်တိုသုံးဦးအား ဖုန်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ဒီကွန်က အချက်ပြလိုက်ရာ ဖုန်လုံးကြီးအတွင်း သူတို့သုံးယောက်သည် ဂျစ်ကားများရှိရာသို့ သတိဖြင့် ပြေးသွားကြသည်။ ထိုင်နေသော အာရပ်များသည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။ ကုလားအုပ်များကမူ လေယာဉ်ပျံ၏ အသံကြောင့် လန့်၍ ထလိုက်ကြကာ ချည်တိုင်မှ ရုန်းကန်နေကြသည်။

တောရက်များဟုဆိုသူ အာရပ်များက ရိုက်နှက်ကာ ငြိမ်အောင် လုပ်နေကြသည်။

ဖုန်လုံးကြီးအတွင်းမှပင် ဒီကွန်သည် မီးလဲဘန်း၏ ဓာတ်ဆီပုံးများကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ရုပ်ဖျက် ပိုက်ကွန်များအောက်ဝယ် တစ်တတန်းကြီး သို့လှောင်ထားသည်ကို တွေ့ရရာ ဒီကွန်မှာ မီးလဲဘန်း၏ စည်းရုံးရေးကို တအံ့တဩ ဖြစ်မိရသည်။

ဤမျှ များပြားသော ဓာတ်ဆီများကို မည်သူကမျှ လက်ဖျားနှင့် မျှမတိုပဲ သည်အတိုင်း ထားနိုင်သဖြင့် မီးလဲဘန်းသည် အာရပ်များအား ကောင်းစွာ ပေးကမ်းထားနိုင်မည်။ သို့မှမဟုတ် ထိထိရောက်ရောက် ဒဏ်ခတ်သည့် ဘန်စ် ကျင့်သုံးထားပေလိမ့်မည်ဟု တွေးမိသည်။

ဂျစ်ကားများသည် လိုချင့်စဖွယ် မြေမာကလေးပေါ်တွင် ရပ်တန့်လျက်ရှိသည်။ ဂျစ်ကားများ အနီးတွင် လူတဦးတယောက်မျှ မရှိ။

၁၂၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

ကြည့်ရသည်မှာ သင်္ကာယနံမကင်းစရာ ဖြစ်နေသည်။ ထောင်ချောက်ပေလော။

လေယာဉ်ကလေးသည် ဘီး တလှိုင့်ချင်းလိမ့်ကာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ပန်ကာကလည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း ‘ကလပ်... ကလပ်...ကလပ်’ ဟု မြည်ကာ လည်နေသည်။

အာရပ်များသည် ကုလားအုပ်များကိုထိန်းယင်းဖြင့် လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

“ဂျစ်ကားတွေက ထောင် ထားတာနဲ့တူတယ်...ဆရာ” ဟု ကက်စလာက ပြောလိုက်သည်။

တကယ်တော့ ထောင်ချောက်ထောင်ထားသည်နှင့် လုံးဝ မတူပါ။ ဂျစ်ကားများသည် မီးလဲဘန်း ကတိပေးလိုက်သလို အပိုဓာတ်ဆီများနှင့် ရေဖူးများနှင့် စပယ်ယာဘီးများနှင့် ဟန်ပန်ကျ အသင့်ပင် ဖြစ်နေသည်။

“တက်မှာသာတက်၊ ခုမှတော့ တို့...နောက်ဆုတ်လို့ မရတော့ဘူး”

ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်သည်။ ဒီကွန်၏ တမျက်နှာလုံး ချွေးများဖြင့် ရွှဲနေသည်။ သူ့လက်တွင်းမှ ဘရောင်းနင်း သေနတ်ဒင်မှာ လက်ထဲတွင် ချွေးစီးများဖြင့် ချောနေသည်။

ဂျစ်ကားများနှင့် ၁၀ ဂျက်ခန့် အကွာတွင်မူ ကက်စလာသည် တုံ့ကနဲရပ်သွားသည်။

သူ့အသံက ကျယ်လောင်လှသည်။
“ဘုရားသခင် သနားတော်မူပါ”

“ဘုရား...ဘုရား”

ကင်းဗဲလ်ကပါ မြည်တမ်း ယင်း ရပ်လိုက်သည်။ သည်တွင်မူ ဒီကွန်ကပါ မြင်လိုက်ပါပြီ။ ဒီကွန်မှာ ပျိုအန်ချင်လာမိသည်။

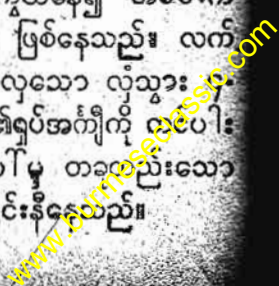
“ဒါ... ဒါ...”

သူ့လည်ချောင်းက တစ်ထို့ နေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါ နှမီးလိပ်”

ဟု ကက်စလာက ပြောလိုက်သည်။

နှမီးလိပ်၏ အလောင်းမှာ ဂျစ်ကားများက ကွယ်နေ၍ အဝေးက မမြင်နိုင်။ သူကား မြေကြီးပေါ်တွင် ကားကားကြီး ဖြစ်နေသည်။ လက်နှစ်ဘက် ခြေနှစ်ဘက်ကို ဖြဲကားထားပြီး ထက်မြက်လှသော လှံသွားချောင်းနှင့် လှံ ၄-ချောင်းက ထိုးစိုက်ထားသည်။ သူ၏ရှုပ်အင်္ကျီကို လှုပ်ပါးပေါ်အထိစုတ်ဖြဲကာ ဆွဲချထားသည်။ သူ၏ကိုယ်ပေါ်မှ တစ်လှည်းသော ဒဏ်ရာမှ သွေးသွေးများက အင်္ကျီတစ်လှည်းကို ချင်းချင်းနီနေသည်။

ဒီကွန်သည် သူ၏ပါးစပ်ကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်လိုက်မိသည်။ သူသည်
စေသားဘဝဖြင့် လူသေပုံအမျိုးမျိုးကို မြင်ခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော် ဤလိုတော့
တခါဘူးမျှ မတွေ့ခဲ့။

လူငယ်ကလေး နုဗီးလ်၏ ဝမ်းဗိုက်သည် ပွင့်နေသည်။ ဆီးပေါ်မှ
ရင်ဝအထိ ဓားဖြင့် ဆွဲဖွင့်ထားခြင်းပင်။ အရေနှင့်အသားတစ်များက လန်
နေရာ ဗိုက်တွင်းမှ အူတွေ၊ ကလိစာတွေ သည်အတိုင်းမြင်နေရသည်။ သွေး
များက နေပူရိန်တွင် ခြောက်သွေ့ကာ အနာဝတွင် ယိုမည်းများသုတ်လိမ်း
သားသကဲ့သို့ စေးထန်းနေသည်။

ထိုမှထွက်သောသွေးညှိနံ့ များကြောင့် ယင်မည်းရိုင်းများက ဒဏ်ရာ
ပေါ်တွင် အခဲနေသည်။ ပုရွက်ဆိတ်များလည်း တက်နေပြီ။ သူတို့သည်
နုဗီးလ်၏ ဝမ်းဗိုက်နှင့် လည်ချောင်းဝတွင်ခဲကာ အငန်းမရ စားသောက်
နေကြသည်။

ကက်စလာသည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် နုဗီးလ်ကိုကြည့်နေပြီး သူ့
ပါးစပ်မှ အာရပ်ဘာသာဖြင့် တိုးညှင်းစွာ ရွတ်ဖတ်ဆုတောင်းနေသည်။

နုဗီးလ်၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ယင်ကောင်များ၊ ပုရွက်ဆိတ်များသည်
အနည်းငယ် လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားသွားပြီး ထ၍ ပျံ့စွန်းသွားခြင်း၊
ငင်းပြေးကြခြင်း မရှိ။

ကက်စလာသည် နောက်သို့လှည့်မကြည့်ပဲ သူ၏ပန်းရောင် ထနေ
သော လက်ဖဝါးကိုဖွင့်လျက်...

“ဆရာတို့၊ ပစ္စတို့ ခဏပေးပါခင်ဗျား”

ဒီကွန်က ကက်စလာ၏ လက်တွင်းသို့ ပစ္စတိုသေနတ်ကို ထည့်ပေး
ဆိုက်ယင်း....

“ရော့....ရော့၊ ဘာလုပ်ဖို့လဲ” ဟု မေးသည်။

“နုဗီးလ် မသေသေပါဘူး”

ဒီကွန်သည် ကိုယ်ကိုကုန်း၍ကြည့်ရာ တကယ်ပင် အသက်ရှိနေသေး
ကြောင်း တွေ့နေရသည်။ မသေမရှင်ဖြစ်နေရသည့် အဖြစ်ကား နှိပ်စက်
ညှဉ်းပန်းခြင်း တမျိုးပင်။

နုဗီးလ်သည် အသက် ၁၆ နှစ်ထက် ကြီးပုံမရသေး။ သူ့မျက်လုံးကို
ဖွင့်လိုက်ပြီး ကက်စလာအား စေ့စောင်း၍ ကြည့်သည်။ နောက် နှုတ်ခမ်း
များလှုပ်လာသည်။ သူ့ပါးစပ်ပေါ်မှယင်မည်းရိုင်းများက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး
ဖြင့် တဝီဝီထအော်ကြသည်။

“အော့... အော့တို့ လာ လာတယ်၊ မက်.... မက်စနာ”

သူသည် အာရပ်ဘာသာဖြင့် မပီကလာ၊ ပီကလာ အသံတိုးညှင်းစွာ
ဖြင့် အားယူပြောရှာသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကြားတယ် သား၊ ကြားတယ်၊ ဘုရားသခင် အလိုတော်အတိုင်း ပေါ့ကွယ်”

ကက်စလာက အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နောက် သူသည် ဘရောင်နှင့်သေနတ်ကို နဖီးလ်၏ မျက်ခုံးနှစ်ခုကြာ သို့ ချိန်ကာ မောင်းကိုဆွဲလိုက်တော့သည်။

ယင်များက ဝုန်းကနဲ ထပျံကြသည်။ ကင်းဗဲလ်က ဒူးတတက် ထောက်ပြီး သူ၏ သော်မဆင်သေနတ်ဖြင့် နှစ်ချက် အရှည်ဆွဲပစ်လိုက်သည်။

“ဒီကီ... ပြေး... ပြေး... လေယာဉ်ပျံဆီပြေး”

ကင်းဗဲလ်က အော်လိုက်သဖြင့် ဒီကွန်သည် ပြေး၍သာလာရသည်။ ဘယ်ကနေပြီး ဘယ်ကိုပြေးနေသည်ဟု မသိ။ သူ့နောက်မှ ကင်းဗဲလ်နှင့် ကက်စလာတို့က တော်မီဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်ပါလာကြသည်။

ဒီကွန်သည် နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အာရပ်များသည် သူတို့တိုက်ခိုက်ပုံတိုက်ခိုက်နည်းအတိုင်း တက်လာကြသည်။ ပါးနပ်သိမ္မာလှ၏။ သို့သော် ပရမ်းပတာနိုင်လှ၏။ သူတို့ နည်းပျူဟာကို ဒီကွန်သည် ကြားဖူးနားဝရှိခဲ့သည်။ လကြိမ်တခါမှတော့ ကိုယ့်တော့ မကြုံရသေး။

ရေတွင်းမှအတန်ဝယ်ဝေးသော ထောင်တန်းကလေးအတွင်းတော့ ကြား ဆင်ခြေလျှောဝယ် ပုန်းအောင်းနေကြရာမှ ထွက်လာကြပုံရသည်။ အာရပ် ၃၀-၄၀ ခန့်သည် ကုလားအုပ်များကိုစီးကာ အပြင်းနှင့်၍လာကြသည်။ လက်ထဲ၌ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များကို ဝှေ့ယမ်းလာကြသည်။ သူ၏ ဝတ်ရှုံ့ကြီးများက နောက်တွင်တဖားဖားလွင့်လျက်။ သူတို့ကား မြန်သည်။ သူတို့ဆီက ပစ်ခတ်မှုများမကြားရသေး။ ဆည်ဘက်မှ တော်မီသေနတ်သံများသာ ကြားနေရသည်။

အနီးကပ်ဆုံးအာရပ်များလည်း ရှိဈေ့သေးသည်။ သူတို့ကား အိုအေစစ်ထဲက အာရပ်များ။ သူတို့သည် ဒီကွန်တို့အား လှည့်၍မျှမကြည့်။ မစိုက်ဟန် ပြုနေခဲ့ပြီး ယခုမူ သူတို့ကလည်း တိုက်ပွဲဝင်များ ဖြစ်နေချေပြီ။ သူတို့ကား ပိုက် ၁၀၀ ခန့်သာ ဝေးသည်။ သူတို့သည်လည်း ကုလားအုပ်များပေါ်သို့ ခုန်လွှားတက်ကာ ရိုင်ဖယ်များကို ဝှေ့ယမ်းပြီး သူတို့ဆီသို့ အပြင်းနှင့်လျက်ရှိသည်။

သို့သော် ဒီကွန်တို့က သူတို့၏ပစ်မှတ်မဟုတ်။ သူတို့သည် လေယာဉ်ကလေးဆီသို့ မဲလာနေပြီး လေယာဉ်ပျံကိုဖျက်ဆီးရန် အားသန်နေကြသည်။

အာရပ်များဘက်မှ သေနတ်သံမကြားရသဖြင့် ဒီကွန်သည် မိမိတို့အား အရှင်ဖမ်းကြမလို လားဟု ထင်မိရာ ဤသို့သာ အရှင်ဖမ်းမိပါက အာရပ်များက အရှင်လတ်လက် မည်သို့မည်ပုံ ညှဉ်းပန်းကြမည်ကို ပြေး၍ မြင်မိလိုက်သဖြင့် ကြောက်လန့်သွားမိသည်။

နဗီးလ်ကဲ့သို့ ရင်ခွဲနေလှမ်းခံရကာ ယင်မဲရိုင်းစာ အကျွေးခံရမည့် အရေးကား တွေးဝံ့စရာမရှိ။ ဒီကွန်သည် လေယာဉ်ပျံကလေးကို အရှိန် မြှင့်မောင်းနေ၍ လေယာဉ်ပျံကို မိနိုင့်စရာမရှိတော့ဟု ထင်မိသည်။ သို့သော် မိလိုမိငြား ပြေးလိုက်ချင်စရာ မသုမ်းမကမ်းတွင် ရှိနေသည်။

ရုတ်တရက်ပင် လေယာဉ်ပျံကလေးသည် တုံ့ကနဲဖြစ်သွားပြီး အရှိန် နှေးသွားသည်။ ဒီကွန်က လေယာဉ်နောက်မှ ဖုန်လုံးများ ကြားမှ ဈေးသို့ ပြေးလိုက်ပြန်သည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင်ကား လေယာဉ်၏ အင်ဂျင်စက်သံက ဆူညံနေသည်။

အာရပ်များက ပစ်ကြပြီ။ သူ့အနီးမှ ကျည်ဆန်များက တဝီဝီ ဖြတ် သန်းသွားနေသည်။ သူက ဂရုမစိုက်နိုင်။ လေယာဉ်ပျံကိုသာ အာရုံစိုက် ကာ ပြေးနေသည်။

မိပါပြီ။ လေယာဉ်ကိုယ်ထည်တလျှောက်ကပ်၍ အားစိုက်ပြေးလိုက် ကာ လေယာဉ်အပေါက်၏ဘောင်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ခြေထောက်က လွတ်သွားသည်။ သူသည် ခြေကိုသိမ်းလိုက်သည်။ လေထဲတွင် ယက်ကန် ယက်ကန် ဖြစ်နေသည်။ ရှိသမျှခွန်အားကိုသုံးပြီး လေယာဉ်ထဲသို့ ကိုယ်ကို လိုမိ၍ သွင်းလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ်က နောက်မှ ကပ်လျက်ပါသည်။ သူ့လက်ထဲက တော်မီ သေနတ်ဖြင့် ကိုးရိုးကာယား ဖြစ်နေသည်။

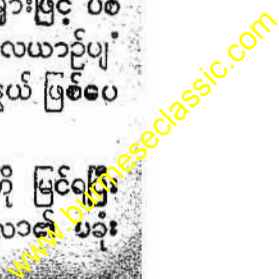
ဒီကွန်က ဆာဂျင်ကြီးလက်တွင်းမှ သေနတ်ကိုဆွဲယူလိုက်ပြီး လေ ယာဉ်ပျံ၏ ကြမ်းပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ နောက်ကင်းဗဲ၏ဂျိုင်းနှစ်ဘက် အောက် လက်လျှိုကာ ကင်းဗဲလ်အား လေယာဉ်ပျံပေါ်သို့ ဆွဲတင်ပေး လိုက်သည်။

“ခေါင်းငုံ့ထား”

ဟု ကင်းဗဲလ်က သူ့ကို အော်၍သတိပေးသည်။

ဒီကွန်သည် လေယာဉ်အပေါက်မှ ကုလားအုပ်များ၏ ကြီးမားလှ၍ ကြည့်မကောင်း ရှုမကောင်း ခွာ၏အထက်နားတွင် အမွှေးစုတ်ဖွားနှင့် ခြေထောက်များကို မြှင့်နေရသည်။ ခေါင်းပေါ်မှ လေယာဉ်ပျံ၏ ပိုင်ဖာ အမိုးပေါ်မှ နေရောင်ဝင်ရန် ပြုလုပ်ထားသည့် အပေါက်များ အနီး ‘တောက်’ကနဲ ‘တောက်’ကနဲ အသံများကို ကြားနေရသည်။ မြားဖြင့် ပစ် သံများ။ ဆီတိုက်ကီများနှင့် ပဲကြိုးများကို ထိမှန်ပါက လေယာဉ်ပျံ ကလေးသည် ကျွမ်းထိုးမှောက်ခံပြစ်ကာ အသုဘ မီးရှို့ ဝေသဖွယ် ဖြစ်ပေ တော့မည်။

အပေါက်မှ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ပြန်ရာ သဲတန်းကြီးများကို မြင်ရပြီး ကုလားအုပ် ခြေထောက်များကို မတွေ့ရတော့။ တဖန် ကက်စလာ၏ ဗန်း

စွန်းက အပေါက်တွင် ပေါ်လာပြန်သည်။ သူ့မျက်နှာမှာ အားစိုက်နေပုံ ရကာ ချွံ့တူနေသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းနီရဲရဲက ပွင့်လျက်။

ကင်းဗဲလ်သည် တံခါးဝကို ခြေဖြင့်ထောက်ပြီး ကျားကန်ကာ ကက် စလာအား လေယာဉ်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်ပေးနေသည်။ ကင်းဗဲလ်၏ မျက်နှာ မှာလည်း နာကျင်နေပုံရသည်။ အောက်မှကက်စလာက ကင်းဗဲလ်၏ ခြေ သလုံးနှစ်ဘက်ကို လှမ်းကိုင်၊ နောက် သူ့ကိုယ်လုံးပါလာအောင် တအား ဆွဲယူပြီး လေယာဉ်ပျံပေါ်ရောက်အောင် အတင်း ဆွဲတက်လာသည်။

ကက်စလာ အပေါ်သို့ရောက်သော်... သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မော့ တိုက်နေကာ၊ အပေါက်ဝမှအတွင်းသို့ လှိမ့်ဝင်လိုက်ပြီး၊ တုံးလုံးပက်လက် ဖြစ်နေကြသည်။

ဒီကွန် သည် လေယာဉ်ပေါက်ကို ပိတ်ကာ၊ ကန့်လန့်ကာ ချထား လိုက်သည်။ သူက တံခါးပိတ်မသွားမီ လှမ်းကြည့်လိုက်သေးသည်။ လည် များစင်းပြီး၊ တဟုန်ထိုးပြေးလိုက်နေသော ကုလားအုပ်များကို မြင်ရသည်။ သည်။ သူတို့အပေါ်မှ အာရပ်များကလည်း ရိုင်ဖယ်များပစ်လျက်။

ဒီကွန် သည် လေယာဉ်ပျံတံခါးကိုပိတ်ပြီး၊ နောက်ထိုင်ခုံ ပုဂံအတွင်း ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့မှာ အားကုန်လုပန်း ဖြစ်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံ ပျံ မတက်နိုင်သေး၊ ပြေးဆဲ၊ နောက်... သဲပေါ်မှ ကြွတက်လာသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘာဒဏ်ရာမှ မရကြပါဘူးနော်...”

“ကျုပ်တော့ ဘာမှမဖြစ်...”

ကင်းဗဲလ် က ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်လဲ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ဆရာ...”

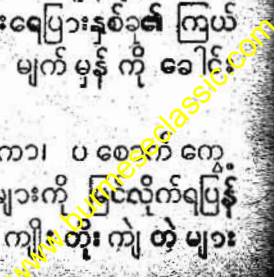
ကက်စလာ က ပြောပြန်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ ကက်စလာ... ငါ့ပစ္စတို ပြန်ပေးကာ”

ဒီကွန် သည် ဤသို့ပြောမင်း၊ လေယာဉ်ကြမ်းပေါ် ဝမ်းလျား မှောက်လိုက်ပြီး၊ ကင်းဗဲလ် တို့ ၂-ဦးကို ကျော်ဖြတ်၍ လေယာဉ်မောင်း အခန်းဆီသို့ တွားသွားနေသည်။

လေယာဉ်ကွင်းစပ် ခေါင်းပေါ်မှ အမိုး တွင် သေနတ်ကျည်အန် ပေါက်နှစ်ခု၊ ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေး၊ လေက ထိုအ ပေါက် နှစ်ခုမှ စူးစူးရှရှ ထိုးဝင်နေသည်။ ဖာဒီသည် လေသူရဲသုံး သားရေ ခမောက်ကိုဆောင်းထားကာ၊ မေးအောက်တွင် သားရေပြားနှစ်ခု၏ ကြယ် သီးကိုပါ တပ်ထားသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်မူ မျက်မှန် ကို ခေါင်း ထက်မှ ဆွဲချထားသည်။

လေယာဉ်သည် ကောင်းကင်သို့ပျံတက်လာကာ၊ ပ စောက် ကွေ့ ဝဲပျံ ကွေ့လျက်ရှိသည်။ အောက်တွင် ကုလားအုပ်များကို မြင်လိုက်ရပြန် သည်။ ၄၀-ကျော်ကျော်ခန့် ရှိပေမည်။ သစ်ပင် ကျိုး တိုး ကျဲ တဲ များ

အောက်ဝယ် လူအနည်းငယ်ခန့် ရှိသည်။ တောင်တန်း ဆင်ခြေလျှောတွင် တဦးတယောက်မျှ မရှိတော့။ ဂျစ်ကားနှစ်စင်းကိုလည်း သည်အတိုင်းပင် မြင်နေရသည်။ နုဗီးလ် ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ယင်ကောင်များကိုပင် တွေ့နေရသလို ထင်မိသည်။ ဒီကွန်သည် ဖာဒီ အနားသို့ တိုးသွားသည်။ နောက်.... အသာ အယာပင်၊ ဖာဒီ ၏နားပေါ်မှ နားကျပ်ကို သေနတ်ပြောင်းဖြင့် ဖြုတ် လိုက်သည်။ ပြီးသော်.... ဖာဒီ ၏ နားထင်ကို သေနတ်ဖြင့် တေ့ပြီး....

“ကဲ... ဖာဒီ၊ ဖြစ်သမျှ ပြောပြစမ်းပါဦး”

“... ဘယ်လိုလဲ၊ ကျုပ်က ဘာပြောရမှာလဲ....”

“မင်း.... ဘယ်သူ့ ဘက်ကို တိုက်နေတာလဲ၊ ဒါကိုပြော”

လေယာဉ်သည် နိမ့်ဆင်းသွားသည်။ သဲပြင်မှ ပေ ၂၀၀-ခန့်မှာပင် ပြန်လည်တန်းမတ်သွားကာ၊ အနောက်မြောက်ဘက်ဆီသို့ ရှေ့ရှုပျံ သန်း သွားလေတော့သည်။

ဖာဒီဒီဗိုင်းတင်သည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ရာ၊ စိတ်ဆိုးပန်းဆိုးနှင့် ကြည့်နေသော ဒီကွန်ကို တွေ့ရသည်။

ဖာဒီသည် မပြုံးနိုင်တော့။

“ပြောလေ....”

ဒီကွန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ပြင်သစ် လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ပဲ....”

+ + +

ပီဘီသည် ညက အိပ်ရေးဝဝ အိပ်ရသဖြင့်၊ ဝမ်းသာနေသည်။ သို့သော် ... မနက် မိုးမလင်းမီနီးခွဲလျှင် အကောင်းသားဟုကား၊ ထင်ခဲ့မိ သည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အိပ်ရေးဝဝ မအိပ်ခဲ့ရလျှင် သူသည်၊ စိတ် တိုပြန်ပေ ဘည်။ ထိုအခါတွင် သူသည် ဘယ်လိုမှ အထိမခံ၊ ခပ်ညံ့ညံ့ ရာဘာကွင်းဆက် ထဲသို့ ဆတ်ကနဲပြတ်ကာ၊ ဖြစ်ချင်ရာတေ့ ဖြစ်ကုန်မည်။ ယခု... သူ့အား ပါးရိုက် နားရိုက် စစ် နေသော ခပ်ဝဝ ခွေးမသားအား သူ့ ခေါင်းနှင့် ဝင်ဆောင်မိမည်မှာ အမှန်။

ပီဘီ၏တသက်တွင် သူက ဘာမှပြန်မလုပ်နိုင်ပဲ၊ ပါးရိုက် နားရိုက် နှိပ်စက်သမျှ ခေါင်းငုံ့ခံနေရသည်မှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူသည် ရိုက်သမျှ ငုံ့ခံသည်။ ဘယ်လိုမှ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ခြင်းမရှိ။ လက်ဖြင့်ကာခြင်း၊ ကိုယ် ကို စောင်း ပေး လိုက် ခြင်း စသဖြင့်လည်း မလုပ်၊ သည်အတိုင်းပင် ခံနေသည်။ ထိုးလိုက်လျှင် လိမ့် သွားသည်။ ရိုက်လိုက်လျှင် လည်သွားသည်။ သူသည် သူ့၏ ကြွက် သား များကို လျှော့ထားသည်။ လျှပ် စစ် တံဆိပ် တစ် ဂျာမန် အက်စ်အက်စ် အကောင်က လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေသည်ကို မသိသလိုအမှုအရာဖြင့် ခံနေ လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

နှိပ်စက်သူ၏ လက်အိတ်နက်သည် သူ၏ ဆီးပပ်အတွင်း ဝင်လာ တိုင်း၊ သေမတတ် နာလှသည်။ ထိုနာကျင်မှုသည် ဝမ်းခေါင်းအထိ တက် လာသည်။ နောက်... ပေါင်နှစ်ဘက်မှ ခြေသလုံးအထိ ဆင်းသက်သွားကာ၊ ဒူးများ ယိုင်နဲ့သွားပြီး၊ လဲမတတ်ခံစားရသည်။ ပီဘီသည် 'မနာဘူးကွဲ' ဟု ဟန်ဆောင်၍ ငင် မပြနိုင်၊ သူ့ကိုယ်သူ ရဲရင့်သူ၊ အကြောက်အရွံ့ မရှိသူ ဟုလည်း ဟန်လုပ်၍ မပြနိုင်တော့၊ ဤသို့ လုပ်ပြရန်အချိန်တိုက် လွန်ခဲ့ပါ ပြီ။ သူ၏ အသက်ရှင်ရေးကား၊ ယခုအချိန်တွင် ပါးနပ်မှု၊ လျင်မြန်မှု၊ လိမ္မာမှု စသည်တို့အပေါ် မတည်တော့၊ နောက်... မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဘယ်လိုရပ်ဘည် ရင်ဆိုင်ရမည်နည်းဟုသာ ရှိတော့သည်။

သူသည် ညစ်ပတ်ပေရေလှသော အခန်းထောင့် ဝယ် ကုန်းလျက်၊ နာကျင်သမျှကို ခံစားနေရသည်။

အစောင့်နှစ်ယောက်က သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူတို့ကား၊ ဂျာမန်များ မဟုတ်၊ အာရပ် ၂-ဦး၊ တယောက်က မြေလှေကားထစ်များ အလယ်တွင် မော်ဆာသေနတ်ကို ဒူးပေါ်တင်လျက် ထိုင်နေသည်။ တဦး က၊ လှေကားရင်းတွင် ရပ်လျက်၊ သူ၏လက်ထဲတွင် လျှူဂါသေနတ် ကိုင် ထားသည်။ သူ၏ မည်းညိုနေသောမျက်စိက သတိရှိနေကြောင်း ပြနေ သည်။

ပီဘီသည် နာလှသဖြင့် ညည်းတူးနေသည်။

သူ့ ဝမ်းထဲ၌ အစာရှိနေလျှင် ဤအစာများသည် ယခုအခါဝယ်၊ ကြမ်းပေါ်အနံ့ပြန့်ကျဲ အနံ့ထားပေတော့မည်။

အက်စ်အက်စ် အရာရှိသည် ဘာလက်နက်မှ မကိုင်ထား၊ ကြိမ်လုံး ကလေး တချောင်းပင်မပါ၊ သူသည် အမြင်ကပ်စရာ ကောင်းလောက် အောင် ဟန်တွေပန်တွေနှင့် သူ့ဦးထုပ်ကိုချွတ်၊ လှေကားထစ်ပေါ်ဝယ် တင်ပြီးတော့... ပီဘီရှိရာသို့ တလှမ်းချင်းလာကာ၊ စကားတလုံးမျှမပြောပဲ ပီဘီအား စွတ်ရိုက်တော့သည်။

နောက် ပီဘီအား၊ တကိုယ်လုံး ချွတ်ပြီး ရှာကြည့်သည်။ ယဉ် ကျေးသော မည်သည့်စစ်သားမဆို၊ ဤကဲ့သို့ ကိုယ်တုံးလုံး အချွတ်ခံရသည် ဟုဆိုပါက လူ့သိက္ခာမှ လျော့ကျခံရသည်။ အောက်တန်း ကျလှသည်ဟု ထင်မှတ်ကာ ရှက်၍မဆုံး၊ နာကျည်း၍မဆုံး ဖြစ်တတ်ကြသည်။ ပီဘီကမူ လက်ခွာကျကျ ကျင့်သုံးသူဖြစ်ရာ၊ သူ့တွင် မျှော့လင့် ချက် ထား သည် ထက်၊ ပို၍မဆိုးရွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဘယ်လိုမှ ထေခိုက်၊ သူသည် လူလူချင်း တွေ့နေရသည်မဟုတ်၊ လူ့ထက် အောက်ကျမှုများကို တွေ့နေ ရသည်။ သူတို့တွင် 'သိက္ခာ' ဟူသည့် ဝေါဟာရမရှိ၊ ကြင်နာမှု၊ စာနာမှု ဆိုသည်မှာ ဝေလာဝေး၊ ထို့ကြောင့် သူသည် သူတို့လုပ်သမျှ ငဲ့ ခံနေ လိုက်တော့သည်။

အခန်းထောင့်တွင် ကုန်းကုန်းကြီး ဖြစ်နေသော ပီဘီထံသို့ ဂျာမန် အင်္ဂါအင်္ဂါ ဗိုလ်မှူးသည် အောက်သင်္ကြန်လမ်းပေါ် လိုက်၍ ရန်သူတို့ သူ၏ဘတ်မိနပ်ဖြင့် တချက်ကန်လိုက်သည်။

အလွန်ကောင်းသော အင်္ဂလိပ်စကားသံဖြင့် အက်စ်အက်စ် အရာရှိက ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုကောင်မျိုးရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မဆို ငြိဖျက်လို့ ရတယ်၊ ဒါပေမယ့်... ဒါက သိပ်ပြီး အချိန်ယူရတယ်၊ ငါ့မှာအချိန်မရှိဘူး၊ ကော်ပရယ်... အဲဒါကြောင့် မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်၊ မင်းကိုတော့ မသတ်ပစ်ပါဘူး၊ ခုလဲ မသတ်ပါဘူး၊ နောက်လဲ မသတ်ပါဘူး၊ အဲ... မင်းကတော့၊ သတ်ပစ်လိုက်တာကမှ ကောင်းပါလိမ့်မယ်ဆိုပြီး၊ မင်းအသက်ရှင်နေသမျှ တစ်စုံစီမံ ခံစားနေရလိမ့်မယ်”

ပီဘီသည် နောက်တကြိမ် လိမ်ဆဲမည်ကို စောင့်နေသည်။ သို့သော် မလာ။ အက်စ်အက်စ် အရာရှိက မေးပြန်သည်။

“မင်း... အက်စ်အေအက်စ် တပ်က မဟုတ်လား”

ပီဘီက မဆိုင်းမတွံပင်....

“ဟုတ်တယ်”

“ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ဒီလိုဖြေမှပေါ့၊ မင်းနဲ့အတူပါလာတာက ဘယ်အဆင့်ရှိသလဲ”

“ဗိုလ်မှူးကြီး...”

လွယ်လွယ်ပင် သစ္စာဖောက်မိလေပြီ။

“မဟုတ်သေးပါဘူး... ကော်ပရယ်၊ ဗြိတိသျှတွေဟာ ဘယ်တော့မှ ဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့် ရှိတဲ့လူတွေကို ရှေ့တန်းမလွှတ်ပါဘူး...”

“နာမည်က ဟုမ်း၊ ခေတ္တ ဗိုလ်မှူးကြီးပါ၊ ဒု-တပ်မှူး...”

“အား... ဟုတ်ပြီ၊ ငါနားလည်ပြီ၊ ဝါဒီဝါဒမ် က လာတာမဟုတ်လား...”

“ဟုတ်တယ်”

ဂျာမန်က သူ့လက်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။

ပီဘီသည် ဗိုက်ကိရူး လိုက်ပြီး နှိပ်ထားသည်။ သူ့ဟန်က ကောင်းလှသည်။ နောက်... တဖြည်းဖြည်း လေးဘက်တောက် ကျသွားသည်။

အက်စ်အက်စ် အရာရှိက သူ၏မိနပ်ဦးဖြင့် ပီဘီ၏ပခုံးကို အသာအယာ တွန်းလိုက်ကာ၊ အထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

နောက် ပီဘီရှေ့ဝယ် ဒူးထောက်လိုက်ပြီး....

“ဘယ်နှစ်ယောက်နဲ့ လာစီးကြတာလဲ”

“လူခြောက်ဆယ်...”

“ကောင်းစွာစောင့်ပါ...”

၁၃၄ ■ နှစ်ဆယ်စာ:

“နှစ်ဆယ်...”

“မင်းတို့က လှည့်ကင်းလား၊ သက်သက် လာတိုက်ကြတာလား?”

“နှစ်မျိုးစလုံး ဆိုပါတော့...”

လက်အိတ်မည်း စုပ်ထားသည့်လက်သည် ပီဘီ၏ ပခုံးပေါ် ကျလာပြီး၊ လက်မက လည်မျိုကိုဖိညစ်လိုက်သည်။

“ဘာပြောတယ်...”

“ဒီမှာ ... တခုခုတော့ ရှိနေပြီလို့ ကျွန်တော်တို့ သိကြတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဘာမှန်းတော့ မသိကြဘူး၊ ဒါကို လာကြည့်ကြတာ၊ ကင်းဆဘော ထွက်လာကြတာပါ”

“မင်းတို့က ဘယ်ကသတင်းရလို့လဲ...”

“ဒါကိုကျွန်တော်က ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မလဲ...”

“ဘယ်တပ်ဖွဲ့က လာတာလဲ...”

ပီဘီက ပြောလိုက်သည်။

အက်စ်အက်စ်အရာရှိက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ဆက်မေးနေသည်။ ရေဒီယို ဆက်သွယ်ပုံစနစ်၊ ဝါဒီဝါဒမ်ရုံ အက်စ်အေ အက်စ်အင်အား၊ အခြားတပ်ဖွဲ့များ ဘယ်မှာရောက်နေကြောင်း၊ (ဤအကြောင်းကိုတော့ ပီဘီက မသိဟု ငြင်းလိုက်သည်)၊ ထို့ပြင် အခြား အချက်အလက်များ၊ များသောအားဖြင့် အသေးအဖွဲ့များနှင့် မဆီမဆိုင် အကြောင်းအရာများ သာ ဖြစ်သည်။

ပီဘီသည် လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်နေပြီ၊ သူ့စိတ်ကိုသူ ထိန်းနိုင်နေပြီ။ အက်စ်အက်စ်များ သိပြီးဖြစ်နေမည့် အချက်များကိုသာ ဖြေကြားပြီး၊ များသောအားဖြင့် ကျန်မေးခွန်းများကိုမူ သူက ခေါင်းခါ၍လည်းကောင်း၊ သနားကရုဏာ သက်လာစေရန် ဟန်ဖြင့်... “ကျွန်တော်က တပ်ကြပ်ကလေးပဲ၊ ဘယ်မှာ သိနိုင်မလဲ...”ဟု လည်းကောင်း ပြန်လည်ဖြေသည်။ ဤသို့ ဖြေကြားသည်ကို ဂျာမန်က ယုံလေသလား၊ မယုံလေသလားတော့ သူမသိပြီ၊ သို့သော်... မိနစ် ၄၀-ခန့် မေးမြန်းနေစဉ်မှာ နောက်ထပ် ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ခြင်း မပြုတော့။

သူတို့သည် ကာရယ်ဟုမ်းအား၊ လေယာဉ်ကွင်း အနီးရှိ တဲတခုခု အတွင်း၌ ထားရှိပေလိမ့်မည်။ ပီဘီအားထားရှိသည့် ဤ ရဲတိုက်ဟောင်းကြီး အတွင်း၌ ထားကြလိမ့်မဟုတ်၊ အကယ်၍သာ ဂျာမန်တို့၏ အာဖရိက တပ်ဖွဲ့မှ အရာရှိများအုပ်ချုပ်သည့် တနေရာဖြစ်ပါက၊ ကာနယ်ဟုမ်းအားကောင်းမွန်စွာပင် ထားကြပေလိမ့်မည်။ သူ့အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း ပြုကြမည်မဟုတ်၊ သို့သော်... ယခုမူကား၊ ဤအက်စ်အက်စ် အရာရှိကလည်း ရောက်နေ၊ သူတို့၏ လေယာဉ်ကွင်း လျှိုငှက်ရေးကလည်း အရေးကြီးလှသည် ဖြစ်ရကား၊ သူတို့သည် စစ်ထုံးစံစည်းကမ်းများကို သေးချိတ်ထားကြကာ၊

ကာနယ်ဟုမ်းအားလည်း စစ်ဆေးမေးမြန်း နှိပ်စက်ကြပေလိမ့်မည်။ ကာနယ်ဟုမ်းခမျာ လက်မောင်း မှာလည်း ဒဏ်ရာ နှင့် စိတ်ဓာတ်ကျပြီး၊ များစွာပင်ပန်း နှမ်းနယ်နေရကား၊ သူတို့၏ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရှာမည်မဟုတ်။

ပီဘီသည် ကာနယ်ဟုမ်းအတွက် တွေးပူမိယင်း၊ အက်စ်အက်စ် အရာရှိက ကာနယ်ဟုမ်းထံ သွားရောက်ကာ၊ ကာနယ်ဟုမ်းနှင့်အတူ ပါလာသူ ကော်ပရယ်က မည်သို့မည်ပုံ၊ သစ္စာဖောက်လိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုပြီး၊ ကာနယ်ဟုမ်းအား မပြောပြောအောင် နှံ့ကြမည်ကိုမြင်ယောင် နေမိသေးသည်။

အက်စ်အက်စ် အရာရှိက မေးပြန်သည်။

“မင်း... မီးလဲဘန်းဆိုတဲ့ လူအကြောင်း သိသလား...”

“ဒီနာမည် ကြားတောင် မကြားဖူးပါဘူး...”

ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ် တို့သည် မီးလဲဘန်း ဆိုသူထံမှ လက်နက်များ ဝယ်သည်။ မီးလဲဘန်းမှာ ဗိုလ်ကြီး ကာ့စ်တဲလ်မိန်း၏ မိတ်ဆွေတဦး ဖြစ်သည်ဟု ဒီကွန် ကပြောဖူးကြောင်း ပီဘီက အမှတ်ရသည်။

“အဲဒီလူက စစ်သားမဟုတ်ဘူး၊ အရပ်သားပဲ၊ ကိုင်ရိုမှာ နေတယ်လေ...”

“အရပ်သား ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိပါဘူး၊ အထူးသဖြင့် ဒီ ကိုင်ရို က ဘယ်သူ့ ကိုမှ မသိပါဘူး...”

စစ်ဆေးမှုအရှိန်သည် နှေးလာပါပြီ၊ သို့သော်... မေးလိုက်သည့် မေးခွန်းတိုင်းမှာ ချိန်ဆ၍မေးသည့် မေးခွန်း များ ဖြစ်သည်။ ဂျာမန် အက်စ်အက်စ် သည် ဖြေသမျှကို ပဟေဠိကွက်ကလေးများကို ဆက်ကြည့်နေသလို၊ စပ်စပ်တွေးယူနေသည်မှာ သိသလှသည်။

ပီဘီအဖို့ နောက်ဆုံး ၄-၅ ခွန်းမှာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု ထင်မိသည်။

“မင်း... ဒီဗိုလ်တင်ဆိုတဲ့ ပြင်သစ်နဲ့အတူ လေယာဉ်ပျံစီးဖူးသလား?”

“ဒီနာမည်ကိုလဲ... တခါမှ မကြားဖူးပါဘူးဗျာ...”

ဂျာမန် အက်စ်အက်စ် က ပီဘီ၏မျက်နှာကို အတန်ကြာစိုက်ကြည့်ပြီး၊ အကဲခတ်နေသည်။

“လူမည်းမျိုး ဣန္ဒြေလွန်တဲ့လူနဲ့ရော ရင်းနှီးမှာပေါ့...”

“လူမည်းတွေနဲ့ ဘယ်တော့မှ မပေါင်းဘူး...၊ တပ်ထဲမှာ လူမည်း တကောင်မှ မပါတာ၊ ဘုရားသင်္ဃာတင်ပဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမယ်”

ဂျာမန် အက်စ်အက်စ် သည် အတန်ကြာ ငြိမ်နေပြီးမှ...

“မင်း... တို့တပ်သား နှစ်ယောက်ကို ဘာပြုလို့ သတ်ရတာလဲ”

“ဒါ... ကျွန်တော် အလုပ်ပဲ...”

“လည်ပင်းလို့တာ မင်းအလုပ်လား...”

“ကျွန်တော် မလှီးယင်၊ သူတို့က လှီးမှာ...”

“မင်းတို့ကို ဒီမနက် သဲကန္တာရထဲမှာ မင်းမိတော့၊ မင်းက ဂျာမန် ပင်ဇာတပ်သား ယူနိုဖောင်းဝတ်ထားတယ် မဟုတ်လား...”

“ဟုတ်တယ်...သဲကန္တာရထဲမှာ သိပ်အေးတယ်”

“မင်းဟာ စစ်သားမဟုတ်ဘူး၊ သူလျှီပဲ”

ပီဘီက မျက်စိမှိတ်လိုက်သည်။ ဤအချက်သည် အနေးနှင့် အမြန် လာလိမ့်မည်ဟု သူက တွက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

ပီဘီသည် နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့် သပ်လိုက်မိသည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းတို့ မှာ ကဲ့နေပြီး သွေးတို့ဖြင့် ငန်ကျိကျိ ဖြစ်နေသည်။

ဂျာမန်သည် သူ၏ နံဘေးတွင် တင်ပြင်ခွေထိုင်နေရာ သူ့အား အလစ်ခန့်အုပ်ပြီး ဖျစ်ညှစ်သတ်လိုက်ကာ ရခိုင်သည်ဟု ပီဘီက တွေးနေ သည်။ လွယ်လှပါသည်။ လက်ချည်း သက်သက်ဖြင့် အသေ သတ်နိုင် သည်။ သို့သော် သူ့တွင် အရိုက်အနှက်ခံထားရသောကြောင့် အင်အား မည်မျှ ကုန်ခန်းနေသည်ကို မသိရသဖြင့် လျင်မြန်မှုနှင့် အင်အားက လိုက် နိုင်၊ မလိုက်နိုင် မမှန်းဆတတ်အောင် ဖြစ်နေသည်။ သူက ဤသို့ ထလုပ် လိုက်လျှင်လည်း သူ့အဖို့ နေရာတွင်ပင် ပွဲချင်းပြီးနိုင်ပါသည်။ သို့သော် သူက ဤခွေးသားကို အသေသတ်သွားချင်သေးသည်။ သတ်လိုက်ချင်သမ အလွန်အမင်းပင်။ လက်တဘက်က ပါးကို ကိုင်လိုက်၊ တဘက်က လည်မျို ကိုညှစ်၊ ခေါင်းကို လက်မောင်းနှင့်ညှပ်၊ နောက်လှန်ပြီး ဆတ်ကနဲ လိမ် ချိုးလိုက်၊ အက်စ်အက်စ် ကောင်၏ လည်ချောင်းရိုးသည် တချက်တည်းဖြင့် ကျိုးသွားမည်။ မိမိအားလင်း အာရပ်က ပစ်သတ်ပေမည်။

ပီဘီတွင် လက်စားချေလိုမှု စိတ်က ဆူပွက်နေသည်။ သူသည် ကြမ်းပြင်ကို စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေရသည်။ နောက် သူက ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ သိပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်...သူလျှီမဟုတ်မှန်း”

ဂျာမန်အက်စ်အက်စ်က ရယ်လိုက်သည်။

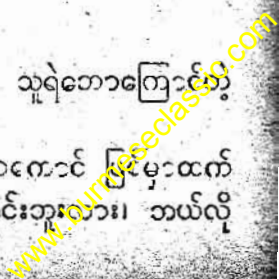
“ငါသိပါတယ်...ကော်ပရယ် ရယ်၊ ဒါပေမယ့်...ငါ မသိတာက မင်းက ဘာပြုလို့ မေးသမျှကို ‘ဘူး’ ခံ မနေပဲ ဖြေတာကိုပဲ ငါမသိ တာပါ”

ပီဘီက မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘယ်လို...”

“ဗြိတိသျှတွေက အက်စ်အက်စ်တပ်ထဲမှာ သူရဲဘောကြောင်တဲ့ ကောင် မပါဘူးလို့ တယ်ပြီး ကြွားကြတယ်ကွ”

“ဒါကတော့ဗျာ...သူရဲကောင်းဆိုပြီး အသေကောင် ပြုမှာထက် အသက်ရှင်နေတဲ့ စစ်သားအဖြစ်နေရတာက ပိုမကောင်းဘူးလား၊ ဘယ်လို

ဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တော်ဆီက မရအရ မေးကြမယ်၊ ကျွန်တော် ဆီကမရလဲ ကာနယ်ဆီက ရအောင်လုပ်ကြမယ်ဥစ္စာပဲဗျာ”

“အင်း...မင်း မဆိုးဘူး၊ လိမ္မာသားပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ဆိုပါတော့”

သူ့အခွင့်အရေးက လွန်သွားလေပြီ၊ ဂျာမန်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ နောက် ပိဘီနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရပ်နေသည်။

“ဒီကောင်...ငါ့ကို လှမ်းကန်ယင် ဒီကောင်တော့ အသေပဲ”

ဟု ဆိုကာ ပိဘီက ဖောင့်နေသည်။

သို့သော်၊ အက်စ်အက်စ်ဗိုလ်ချုပ်သည် သူလိုချင်ရာ ရသွားပေပြီ။ သူက လှေကားရှိရာသွားပြီး လှေကားပေါ် တက်မည်အပြု လှည့်၍....

“မင်း...မနက်ဖြန် သို့ပန်း စခန်းကိုသွားဖို့ စစ်ကြောရေးတပ်ကို လေယာဉ်ပျံနဲ့ သွားရမယ်၊ ဂျာမနီရောက်တော့ ငါ့ရဲဘော် ဂတ်စတေးပို့ တွေနဲ့ တွေ့ပါလိမ့်မယ်ကွာ၊ အေး... ငါပြောလိုက်မယ်၊ သူတို့က တို့လို တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကြမ်းတယ်၊ သူတို့က မင်းတို့လို အထူး လေကြောင်း တပ်ဖွဲ့တွေကို သာမည တပ်သားတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆထားကြတာ ကိုးကွ”

ပိဘီက ဘာမျှ မပြောပဲ နှုတ်ပိတ်နေလိုက်သည်။

ဂျာမန်က ခေါင်းတချက် ညိတ်ပြီးနောက် လှေကားပေါ် တက် သွားသည်။ သူ့နောက်မှ ပစ္စတိုကိုင် အာရပ်တယောက် လိုက်ပါသွား လေသည်။ တဖန် ရိုင်ဖယ်ကိုင် အာရပ်ကပါ လှေကားပေါ်တက်သွားပြီး အပေါ်မှနေ၍ လှေကား အဖုံးတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပိဘီတယောက် တည်း မြေအောက်ခန်းတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူက နားစွင့်နေသည်။ အပေါ်မှ ခြေသံများ တစတဖြင့် ဝေးဝေးသွားရာမှ နောက် လုံးဝ ပျောက်သွားသည်။

သူ ပြောလိုက်သမျှ အကြောင်းစုံကို ကိုင်ထားကာ ဂျာမန် အက်စ် အက်စ်သည် ကာနယ်ထံ သွားရောက် စစ်ပေးတော့မည်၊ သူသည် တကယ်ပင် သူ့ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၍ သူ့ရဲကောင်း အသေကောင်ထက်၊ အသက်ရှင်နေသော စစ်သားအဖြစ်က ပိုကောင်း သည် မဟုတ်ပါလား။ သူသည် သူ၏တာဝန်၊ သူ၏ကတိကိုမမေ့၊ သူ သာ သေသွားခဲ့သော် ကာနယ်ဟုမ်းအား တပ်သို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန် ရောက်အောင် ပို့နိုင်တော့မည်နည်း။ သူ ပို့နိုင်ဦးမှာတဲ့လား၊ တဖန် သူ သာ သဲကျင်းအတွင်း မြှုပ်နှံ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ခံလိုက်ရပါက ရန်သူတို့၏ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီ၏ အခြေအနေကို တပ်သို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သတင်းပို့ နိုင်မည်နည်း၊ မဟုတ်ပေဘူးလား။

ဤအချက်များကြောင့် သူ ပြောမိသမျှသည် မှန်သည်ဟု ပီဘီက သဘောပိုက်လိုက်သည်။ သူ၏ သစ္စာဖောက်မှုကို ပီဘီက ရှုထောင့်တမျိုးမှ မြင်သည်။ သူ့ရှုထောင့်သည် တကယ် လိုအပ်ချက်၊ လက်တွေ့ကျသည့် အချက်ဟု သူက တွက်သည်။

သူက စောင့်နေအည်။

အချိန်သည် ညနေစောင်းခန့် ရှိပေလိမ့်မည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အား အာရပ်များက နံနက် (၈) နာရီလောက် ဖမ်းမိပြီး အယ်လ်ဟာဇာကဆီသို့ ကင်းထောက်ကားနှင့်ပင် သေနတ်တေ့ ပြီး ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ သည်ရောက်သော် ကာနယ်နှင့် သူ့ကို ခွဲထားလိုက်သည်။ အာရပ်ကြီးများက သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများ ကို ချွတ်ယူသွားကြရာ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီကလေးပင် ချန်မထားခဲ့။ ထို့ နောက် သူ့ကို သုံး လေးနာရီခန့်ကြာအောင် ဘယ်သူက ဘာမှ လာ မမေးပဲ ပစ်ထားခဲ့ကြသည်။

မြေအောက်အခန်းဝယ် ဘာမျှမရှိ၊ နံရံများက ရွှံ့အုတ်နှင့် မြေကြီး သရိုးကိုင်ထားသည့် နံရံများဖြစ်ပြီး မြင့်မားလှသည်။ မြေကြီး လှေကား ထစ်က ခပ်ရွှေရွှေကလေး အပေါ်ထပ်တက်သွားကာ လှေကားထိပ်တွင် ကြီးမားလှသော သစ်သားတံခါးကြီးကို ပိတ်ထားသည်။ အပေါ်ထပ်တွင် အမိုးမရှိသော စင်္ကြံလမ်းများရှိပြီး စင်္ကြံ တလျှောက်တွင် အခန်း များ ရှိလေသည်။ အချို့က နံရံများ ပြိုကျနေသဖြင့် စစ်တပ်ကို ဤမှာ ချမထားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ပီဘီက ယူဆသည်။ အချို့အခန်းများကို စတို ခန်းအဖြစ် ထားချင်လည်း ထားပေလိမ့်မည်။ ပီဘီသည် အခန်းထောင့်တွင် ကုပ်နေပြီး အချိန်မရွေး သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခံရမည့်အချိန်ကိုသာ စောင့် နေမိသည်။

ယခုတော့ ပြီးသွားပါပြီ၊ သူလည်း လုပ်သင့်လုပ်ရာကို လုပ်ခဲ့ပြီး ပြီဟု ယူဆသည်။ သူကား ဤကဲ့သို့ကိုယ် ပြောဆိုမိလိုက်ခြင်းသည် သူ တဦးတည်းအတွက် ကာကွယ်ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်၊ မျှော်လင့်စရာ ကင်း နေရှာသော ကာနယ်ဟုမ်း အတွက်ပါ ဖြစ်သည်ဟု သူက ယူဆထား သည်။

ဘယ်လိုနည်းနှင့် တွက်ရတွက်ရ ဤနေရာမှ လွတ်မြောက်အောင် တော့ သူ လုပ်ရပေတော့မည်။

တံခါးက တပေါက်တည်းရှိသည်။ ခိုင်ခံ့လှသော သစ်သားတံခါး၊ အခြား အပေါက်ဟူ၍ မရှိ၊ လေဝင်ပေါက်ကလေးမျှ မတွေ့ရ။ အခန်းတွင်း၌လည်း ဘာဆို ဘာမျှမရှိ၊ ရှေ့အိုးကလေးမှာလုံးသာ ရှိပြီး ပန်းကန်ပြားကလေး တချပ်၊ ဇွန်းခက်ရင်းကလေး တချို့၊ သံကလေး တချောင်းမျှပင် မရှိ၊ သူ့မှာလည်း အဝတ်အစား မရှိ၊ ပီဗွေတိုင်း ဖပွေ

တိုင်း အတိုင်းဖြစ်နေသည်။ တကိုယ်လုံးလည်း အရိုက်အနှက် အထူ အထောင်း ခံထားရ၍ နာကျင်ကိုက်ခဲလှသည်။ ဝမ်းဗိုက်ကလည်း ဟာပြီ၊ နာနေရာ သူ့မှာ ကုလားအုပ်အကန်ခံထားရသလိုပင်။

တကိုယ်လုံး တောင့်တင်းနေသည့် ကိုယ်ကို မနည်း အားယူထကာ လှေကားရှိရာသို့ ခုန်ဆွဲ ခုန်ဆွဲဖြင့် လာခဲ့သည်။ ကိုယ်ကို တရွတ်ဆွဲပြီး လှေကားပေါ် တက်ကြည့်သည်။ ပြီး...သစ်သား အဖုံးတံခါးကို နားဖြင့် ကပ်ပြီး ထောင်ကြည့်သည်။ ဘာသံမျှ မကြားရ၊ အာရပ် တယေဇက် ယောက်က စောင့်နေကောင်းနေမည်၊ သို့မဟုတ် အစောင့်တယောက်မျှ မရှိပဲ နေချင်နေမည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗလာကျင်းနေသည့် ဤမြေအောက် အခန်းအတွင်း၌ သူက တာလုပ်နိုင်မည်နည်း။

ပီဘီသည် လှေကားပေါ်မှ တရွတ်တိုက်ပင် ဆင်းလာခဲ့သည်။ သူ သည် အခန်းထောင့်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ရေအိုးထဲမှရေကို လက်ညှိုးဖြင့် စိမ်လိုက်ကာ လက်ညှိုးမှရေကို စုပ် သောက်နေမိသည်။ ရေက ဘယ်တုန်း က ထည့်ထားသည်မသိ၊ ပူပူနွေးနွေးပင် ရှိနေပြီ။

မီးရောင်က မှိုနှိလှသည်။ လေကမဝင်၊ နံရံများက ထူကဲပြီး ဖုန်ထ နေသည်။

သူ့အား မနက်ဖြန် ဂတ်စတာပိုစခန်းသို့ ပို့မည်တဲ့။ ဂတ်စတာပို များက သူ့အား အာချောင်သူ၊ သူတို့ဘက် ပါလာသူဟု သတ်မှတ်ကြ ပေတော့မည်။

ဘယ်က ဘယ်လို ရောက်လာသည် မသိ၊ ပီဘီတွင် ကြောက်စိတ် က ဝင်လာသည်။ တကိုယ်လုံး ကြောက်စိတ်က လွှမ်းမိုးလာရာ ပီဘီသည် သူ့မျက်နှာကို လက်ဖြင့် အုပ်ထားမိသည်။ သူကား မခံနိုင်တော့ပြီ၊ အကယ်၍ ဂတ်စတာပိုတို့က သူ့ကို မသတ်ဟုထား၊ သူတို့၏ အကျဉ်း ထောင်ထဲဝယ် စစ်ပြီးသည်အထိ သွတ်သွင်းထားကြပေလိမ့်မည်။ ထောင် ထဲတွင်ပင် သူသည် အိုမင်းရင့်ရော်လာပေလိမ့်မည်။ ဤသို့သာ ထောင်ထဲ တွင် နေနေရပါက သူ့အဖို့ သဲကန္တာရအတွင်း ဂျစ်ကားဖြင့် လှည့်နိုင် ခြင်း ရှိတော့မည်မဟုတ်၊ သူ၏ လီးအင်ဖီးလ် သေနတ်ဖြင့် ဂျာမန်များ အား အရှာထွက်နိုင်တော့မည်လည်း မဟုတ်တော့၊ စစ်ပြီး၍ ထောင်မှ လွတ်လာသော် ကာနယ်ဟုမ်းကဲ့သို့ အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေပေတော့မည်။ သို့သော်... အဆိုးရွားဆုံးကား သူ့အား သစ္စာဖောက်သည်ဟု သတ်မှတ် ကြမည့် အရေးပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူသည် ဤနေရာမှ မလွတ်နိုင်ခဲ့သော်၊ ကာနယ်အားလည်း မကယ် နိုင်ခဲ့သော် သူ့အား သူရဲဘောင်ကြောင်သူ၊ သစ္စာဖောက်သူဟု တသက် လုံး အခေါ်ခံနေရပေတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

သတ္တိမရှိတဲ့ကောင်၊ သစ္စာဖောက်၊ အာချောင်တဲ့အကောင်၊ ဘုရား
ဘုရား...ဟို...ဂျာမန်ကောင်ကို ထပြုံး လည်ပင်းညှစ်သတ်၊ ငါလဲ သေနတ်
ပစ်ခံရပြီ၊ သေသွားခဲ့လျှင် အကောင်းသား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဤအခန်းထဲမှ လွတ်အောင်လုပ်ရမည်။ သူ့အသက်
မသေစေရေးအတွက်သာမက သူ့ နာမည်ကောင်းကို ထိန်းသိမ်းထားရန်
အတွက် ဤနေရာမှ လွတ်အောင်လုပ်မှပင် ဖြစ်တော့မည်။

သူသည် နံရံကိုမှီကာ နံရံကြီးနှင့်သစ်သား တံခါးကြီးကို မော့
ကြည့်မိသည်။

“နင့်... ငရဲတွင်းပါလားဟ...” ဟု အသံထွက်အောင်ပင် ဆဲရေး
တိုင်းထွာမိကာ စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြင့် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသည်။

+ + +

ဖာဒီသည် လေယာဉ်ပျံကလေးကို အောက်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း
ချကာ ဆင်းသက်နေကြောင်း ဒီကွန်က သိလိုက်သည်။

လေယာဉ်မောင်း ပြင်သစ်သည် ဤဂရင်းအက် မဟာသဲကန္တာရ
အတွင်းဝယ် ဘယ်နေရာမှာ ဘာရှိသည်၊ ဘယ်နေရာရောက်တော့ ဘာကို
ကြည့်ရမည် စသဖြင့် ကျွမ်းကျင်နေပုံရသည်။ ဒီကွန်ကတွက်၍ ရသလောက်
တွက်ကြည့်ရာ ၎င်းတို့သည် ဟာဆီမာတဲလ်လာ၏ အနောက်မြောက်ဘက်
၂၅-မိုင်ခန့်သို့ ရောက်ရှိနေသည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။ နောက်တွင် ကြီးမား
သော ဝေလငါးကြီးများ ပုံသဏ္ဍာန် သဲကုန်း အများအပြားကို တွေ့နေရ
သည်။

လေယာဉ်ကလေးသည် ဝဲပတ်ကာ နိမ့်ဆင်းလာသည်။ ဘီးများက
သဲများနှင့် မလွတ်တလွတ်အထိ ပျံသန်းနေရာမှ အောက်တွင် သဲကုန်းများ
ပျောက်သွားပြီး မိုင်ပေါင်း မြောက်မြားစွာရှိမည့် ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပြူးသော
သဲပြင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဒီကွန်မှာ အံ့ဩမိရသည်။

“တနေ့နေ့မှာ မုန်တိုင်းက ဒီနေရာတွေကို အကုန်ပြောင်းပစ်လိုက်
လိမ့်မယ်ဗျ၊ ခုတော့...တော်သေးတာပေါ့ဗျာ၊ ဒီအတိုင်း ရှိနေသေးလို့”

ဖာဒီက လေယာဉ်ပျံကို မြေကြီးပေါ်သို့ ဆင်းယင်း အော်ပြော
လိုက်သည်။

ကတ်စတဲလ်လက်တို့ လေယာဉ်ပျံကလေးသည် ချောမွေ့စွာ ပြေး
သွားပြီး ရပ်လိုက်သည်။

ဖာဒီက နောက်သို့လှည့်၍ မေးသည်။
“ကျွန်တော် ဆင်းရမသား၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်
ကို အကျဉ်းသားအဖြစ် ဖမ်းကြပြီလား... ခင်ဗျာ”

“ခင်ဗျာ... သင်းပါ”
ဒီကွန်က ပြောလိုက်သည်။

သူ့လက်တွင်းဝယ် ဘရောင်နင်ပစ္စတိုကို အသင့် ကိုင်ထားသည်။ သို့သော် သူသည် ဖာဒီပြောလိုက်သည့် စကားကို သဘောကျနေသည်။ သူတို့ လေးဦးသားသည် လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ဖာဒီသည် သူ၏ လေယာဉ်ပျံကလေးကို လှည့်ပတ်ကာ ကျည်ဆန်ပေါက်များကို ကြည့်ရှုသည်။ လေယာဉ်ပျံမှာ အကြီးအကျယ် ဘာမျှမဖြစ်။

“ဒီမှာ ဘာပြုလို့ ဆင်းတာလဲ”

ဒီကွန်က မေးသည်။

“ဓာတ်ဆီ”

ဖာဒီက ပြန်ဖြေသည်။

“ဓာတ်ဆီကုန်ပြီလား”

“ကုန်ခါနီးပြီ၊ တခါတက်ရတယ်၊ တခါဆင်းရတယ်၊ မိုင် ၅၀ လောက် ပျံရတယ်ဆိုတော့ ဆီက သိပ် တွက်လို့ မရတော့ဘူးဗျ”

“ဒီလိုဆို ဘာပြုလို့ တင်ကာရက်ကို ပြန်မမောင်းတာလဲ”

“တင်ကာရက်မှာ ဘာရှိမလဲ၊ ဂျစ်တွေရှိမယ်၊ လက်နက်တွေရှိမယ်၊ ဒါပေမယ့် .. ကျုပ်တို့ရဲ့စစ်က ဒီမှာဗျ၊ ဒီတော့ ဒီမှာ နီးနီးနားနား နေဖို့ မကောင်းဘူးလား”

“ကျုပ်တို့စစ်ပွဲဟုတ်လား”

ဒီကွန်က မေးလိုက်ပြီး၊ ဆက်လက်၍....၊

“ကဲ....ဖာဒီ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့ ဆွေးနွေးကြရအောင်ဗျာ၊ တော်တော်ကလေး လေးလေးနက်နက် ဆွေးနွေးကြရအောင်ပေါ့ဗျာ”

ဖာဒီသည် ပြုံးရယ်လျက် သူ၏ လက်များကို ဝှေ့ယမ်းပြီး၊ ကဲ... မေးချင်ရာမေးတော့၊ သူတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့သည့်ဟန်ကို ၎င်းတို့၏ ပြင်သစ်လူမျိုးများ၏ ဟန်ပန် အမူအရာ အပြည့်နှင့် လုပ်ပြနေရာ၊ ဒီကွန်က စိတ်မဝင်စားမိ။

“ကျုပ်တို့က မီးလ်ဘန်းအတွက် အလုပ် လုပ်ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ မီးလ်ဘန်းကသာ ကျုပ်တို့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေတာ” ဟု သူက ပြောသည်။

“ဘယ်သူတွေလဲ... ကျုပ်တို့ဆိုတာက....”

“အာဖရိက ဒီဂေါ စစ်တပ်ပါ”

ကက်စလာက ဝင်၍ ဖြေလေသည်။

“ကက်စလာ...မင်းက အင်္ဂလိပ် မဟုတ်ဘူးလား”

ကင်းဗဲလ်က မေးသည်ကို ကက်စလာက....

“ကျွန်တော်...အာဖရိကတိုက်သားပါ”

ဟု သူက ခပ်ကြားကြားကလေး ဖြေလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ သိကြပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ သိပ်နာတယ်ဗျာ...။ ဗီဂျီ ပြုစီသစ် နိုင်ငံတော်ကို သစ္စာဖောက်သွားတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေက မော်ရိုကိုတို့၊ အယ်ဂျီးရီးယားတို့ကို ရသွားတယ်။ ဒါပေမယ့်... ကျုပ်တို့ ဘက်မှာလဲ လူကောင်းတွေ အများကြီး ရလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဘာခေါ်မလဲ...အေးဂျင့်၊ သူလျှိုဆိုပါတော့၊ နှစ်နှစ်ရှိပါပြီ။ လုပ်နေတာ၊ ဒီနိုင်ငံဟာလဲ ကျုပ်နိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ မွန်ဆီယာမီးလ်ဘန်းဟာ ကျုပ် တို့ရဲ့ဘဝပဲ။ လွတ်လပ်သော ပြင်သစ်အဖွဲ့ရဲ့ နောက်လိုက်၊ သူ့ကို ကျုပ် တို့ရဲ့ ဘက်တွေက ထောက်ပံ့နေတာဗျ”

“ခင်ဗျားရဲ့ အတိအကျ တာဝန်ကဘာလဲ”

ဒီကွန်က မေးသည်ကို ဖာဒီက...

“သူလျှို၊ ပို့ဆောင်ရေး၊ လိုအပ်ယင် ကွန်မင်ဒါပေါ့ဗျာ”

“ဟို...နဗီလ်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကကော”

“ကျုပ်တို့ရဲ့ တပ်သားတယောက်ပဲ”

ဒီကွန်သည် ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်ပြီးနောက် မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဒီ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှာ ရန်သူရဲ့ လျှိုဝှက် လေ ယာဉ်ပျံကွင်း ရှိနေတဲ့အကြောင်း သိလျက်နဲ့ ဘာပြုလို့ ခင်ဗျားတို့လူတွေ ကို ခင်ဗျားတို့ မပြောရတာလဲ”

“ကျုပ်တို့လူတွေက အခြေမကျသေးဘူးဗျာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလိကလက် မှာဆိုယင် သူ့တပ်မှာ ပြင်သစ်က ငါးရာ၊ ကိုလိုနံ တပ်သားတွေက နှစ် ထောင် လောက်သာ ရှိတာဗျာ၊ ပြီးတော့လဲ ဘာမှ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ လား တွေပေါ် ပစ္စည်းတွေတင်ပြီး သွားရလာရတာ၊ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် ကဲ့ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာကို သိရတာ မဟုတ် ဘူး၊ ဒါ သိဖို့ကလဲ လိုသေးတယ် မဟုတ်လားဗျ”

“ဒါ...သိချင်တာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က အက်စ်အေအက်စ်ဆီ သတင်း ပေါက်အောင်လုပ်၊ တခါ ကျုပ်တို့ အက်စ်အေအက်စ်တွေက ခင်ဗျားတို့ အတွက် ဝင်တိုက်ပေး ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

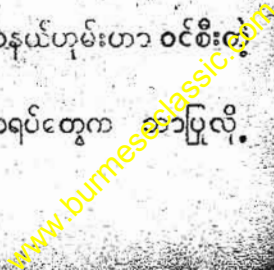
“လိုအပ်လို့ လုပ်လိုက်တာပါဗျာ၊ ပြင်သစ်တွေကိုလဲ သိပ်ယုံကြည် ကြာ ဘာ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်လားခင်ဗျာ”

“ကျုပ်တို့မှာ ခင်ဗျားတို့ သိချင်တာကို လုပ်ပေးရလို့ တပ်တခု လုံးလဲ ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းကုန်ပြီလေ”

“ဝမ်းနည်းစရာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ကာနယ်ဟုမ်းဟာ ဝင်စီးတဲ့ အထိ မလုပ်ဘူးမှတ်တာဗျ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ဟို...အိုအေစစ်မှာ အာရပ်တွေက ဘာပြုလို့ ကျုပ်တို့ကို ထိုင်စောင့်နေရတာလဲ”

ဟဲ့ ကင်းဗဲလ်က မေးရာ၊ ကက်စလာက...

“အော်တိုမက်စနာ ခေါ်လာခဲ့တဲ့ လူတွေပါ”

“ဘာလဲ... ဒီ အော်တိုမက်စနာဆိုတဲ့ အကောင်က”

“ကန္တာရ သူရဲပေါ့ဗျာ၊ နာမည်ကြီးပေါ့”

ဖာဒီက ပြောသည်။ သူက ဆက်လက်၍...

“မီးလ်ဘန်းအတွက် ဆူးညောင်ခလုတ်ပေါ့ဗျာ၊ သူက မီးလ်ဘန်းရဲ့ ကုန်တွေကိုလဲ ခိုးတာပဲဗျာ။ သူက ဂျာမန်ကပြား၊ သူ့ညီအစ်ကိုတော် တယောက် ဂျာမန် အက်စ်အက်စ်ထဲမှာ ရှိတယ်။ အဲဒီ... အက်စ်အက်စ်က ဒီ မြောက်အာဖရိကဘက်ကို ရောက်နေတယ်ဗျာ။ ဒီလူ ဘာပြုလို့ ဖီကို ရောက်ရတာလဲ။ ကျုပ်တို့လဲ မစဉ်းစားတတ်ဘူး၊ ခုတော့ ကောလာဟလ သတင်းတွေက မှန်သလို ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ် ပြောတာ နား လည်ကြရဲ့လား”

“ဟင့်အင်း... သိပ်မရှင်းသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့်... တခုနဲ့တခု ဆက်စပ် ကြည့်လို့ တော့ ရသလိုပဲ”

ဒီကွန်က ပြောသည်တွင် ကက်စလာကဝင်၍...

“ဟုတ်တယ်၊ နဗီလ်ကပြောတယ်... မက်စနာတဲ့”

“နဗီလ်နဲ့ ခကားပြောခဲ့ရသလား”

“သူမသေခင်ကလေးတွင် ပြောသွားတာလေ”

“ဟာ... ဒါဖြင့်ဟုတ်ပြီ၊ ကြားတာတွေ မှန်နေပြီ”

ဟု ဖာဒီ ဒီဗျိုင်တင်က ပြောလိုက်သည်။

“လုပ်ကြစမ်းပါဦး၊ ဘာတွေမှန်နေတာလဲ”

ကင်းဗဲလ်က ဝင်မေးပြန်သည်။

ဖာဒီသည် ကက်စလာအား လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ၊ ကက်စလာက...

“ပြောလိုက်လေ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် ဖာဒီသည် သူ၏ အတွင်းအိပ်ထဲက မြေပုံစာရွက်ကိုယူလိုက် ပြီး မြေပုံကို ယဲပေါ်၌ချ၍ ခင်းသည်။ လေးဦးသား မြေပုံအနီး၌ ဝိုင်း၍ ခူးထောက်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ မြေပုံမှာ ရိုးရိုးမြေပုံမဟုတ်၊ ဖာဒီကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုစုရေးဆွဲထားသည့် မြေပုံဖြစ်သည်။ မြေပုံပေါ်ဝယ် အမှတ်အသားများ ပြထားပြီး အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည့် မြေပုံပင်၊ ဖာဒီသည် မြေပုံကို လက်ဝါးဖြင့် ဖြန့်လိုက်သည်။

ဒီကွန်သည် မြေပုံပေါ်၌ ပြထားသည့် ကြားဖူးနားဝရှိသည့် နာမည်ကို လိုက်ဖတ်နေသည်။ တင်ကာရက်၊ ဟာဆီမာထဲလ်လာ၊ အယ်လ် ဟာရောက်ဆီ၊ နာမည်တခုကို သူ မကြားဖူးခဲ့၊ ထိုနာမည်ကို ဖာဒီက မင်နီဖြင့် ဘောင်ခတ်ပြထားသည်။ အမည်မှာ နဗီတား ဖြစ်၏။ မြေပုံတွင် စကေးမပါ၊ သို့သော် ထိုမင်နီပြထားသည့် နေရာမှာ အယ်လ်ဟာရောက်

ဆီ၏ အရှေ့မြောက်ဘက် မိုင် ၃၀၀ ခန့် အကွာအဝေးတွင် ရှိပေလိမ့် မည်ဟု ဒီကွန်က ယူဆသည်။ ထို့ပြင် ဖာဒီသည် ထိုနေရာကို အယ်လ် ဟာရောက်ဆီဘက်မှ ရောက်ရှိနိုင်သည့်လမ်းကို သာမက ဟာဆီမာတဲလ်လာ ဘက်မှလည်း ရောက်နိုင်သည့်လမ်းကို အထင်အရှား ခဲဆွဲပြီး ပြထားသည် ကို တွေ့ကြရသည်။

“ဒီ...နပ်တား ဆိုတဲ့ နေရာကို ဘာပြုလို့ ဒါလောက် အရေးတကြီး ပြထားရတာလဲ၊ ဘာရှိလို့လဲ”

ဟု ကင်းဗဲလ်က မေးသည်။

“ရထားလမ်းဆုံး နေရာပဲ၊ မဟာမိတ်တွေအဖို့ တူးနီးရှားတပ်ဖွဲ့ အတွက် လိုအပ်ချက် တချက်လဲဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော့...ဂျေတပ်ဖွဲ့လာဆုံမယ့် နေရာလဲ ဖြစ်တယ်၊ ဂျေတပ်ဖွဲ့ဆိုတော့က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျောင်ရန် ဦးစီးတဲ့ တပ်ပဲ၊ အင်မတန် လက်သံပြောင်တဲ့တပ်လို့ ပြောကြတဲ့တပ်ပဲ”

“တောင်ဘက် ချိန်နိုင်ငံဘက်က လာမယ့်တပ်လို့ ကျုပ်...ထင် တယ်”

“မှန်တယ်၊ အဲ...နပ်တားမှာ ဆုံကြမယ်၊ ပင်မတပ်တွေစုကြမယ်၊ နေရာရဲ့ တောင်ဘက်မှာပေါ့၊ အဲဒီကမှ ဟောဒီမှာကြည့်၊ ဒီဆောင်းဒါး ဂတ် ဆိုတဲ့နေရာကို လျှို့ဝှက်ပြီး မီးရထားနဲ့တက်ကြမယ်”

“တပ်ကူတွေနဲ့ ရိက္ခာပို့တဲ့လမ်းကို ဖြတ်တောက်ဖို့ပဲ”

“ဟုတ်တယ်...ရှိသေးတယ်၊ ဆုတ်လာမယ်၊ ဂျာမန် အာဖရိကတပ် တွေကို ပိတ်ဆို့ဖို့လဲ ဖြစ်တယ်”

ဒီကွန်က ပြုံးလိုက်သည်၊ နောက် သူ ပြောလိုက်သည်။

“တကယ်ကောင်းတဲ့ မဟာဗျူဟာပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ဂျာမန် ထောက်လှမ်းရေးကလဲ ဒါကို အနံ့ရသွားတယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်ရသွားတာလဲ”

ဖာဒီက ပခုံးကိုတုန်လှုပ်လိုက်သည်။

“ဟာ...သတင်းပေးဆိုတာတွေက နေရာတကာမှာ ရှိတာကလား”

“အမှတ်ရှစ် တပ်မတော်ကြီးက နပ်တားကို ကာကွယ်လို့ မရဘူး လား”

ဟု ကင်းဗဲလ်က မေးသည်ကို ဒီကွန်က....

“အလှမ်းဝေးလွန်းနေတယ်၊ တောင်ဘက် ကျလွန်းနေတယ်” ဟု ဖြေလိုက်လေသည်။

“ဟာ...ကျုပ်သိပြီ၊ ကျုပ်မြင်ပြီ၊ ဒီလိုဖြစ်မယ်၊ ခုနက ပြောတဲ့ အာရပ် ဂျာမန်ကောင် မက်စနာဆိုတဲ့ အကောင်က ခပ်မြန်မြန် လှုပ်ရှား နိုင်တဲ့ တပ်နဲ့ နပ်တားကို ဝင်ချမယ်၊ ရထားလမ်းကို သိမ်းထားမယ်၊

ဖာဒီထို့၍ 'ကျေ'တပ်က ဝါဒီမှာ ပိတ်မိနေမယ်၊ အဲဒီမှာ အယ်လ်ဟာရောက် ဆီမှာ ရှိမယ်၊ လေယာဉ်ပျံတွေ ဘယ်လောက်ရှိမယ်တော့ မသိဘူးပေါ့၊ အဲဒီလေယာဉ်ပျံတွေက ယာဉ်တွေကော၊ လက်နက်တွေကော၊ လူတွေ အောက် အကုန်အပြုတ် လာဆော်မှာပဲ”

ဖာဒီက ခေါင်းညိတ်လိုက်ဖမ်း....

“ခု....အဲဒီပုံဖြစ်နေတယ်၊ ဆရာထို့ရယ်....”

“မက်စနာဟာ လှုပ်ရှားလာတာ အမှန်ပဲ၊ ပြီးတော့လဲ ပြင်သစ် တပ်တွေက နှစ်တားကို ကြီးရက် ဆယ်ရက်အတွင်း ခုလကုန်အထိပေါ့ လေ၊ မရောက်နိုင်သေးဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ ထင်တယ်”

ဟု ကက်စလာက ပြောသည်။

“ဒါပေမယ့်....”

ဒီကွန်၏ စကားမဆုံးမိမှာပင်....

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကျောင်ရန်တပ်ကတော့ လေးဆယ့်ရှစ်နာရီ အတွင်း မှာပဲ နှစ်တားကို ရောက်လိမ့်မယ်”

ဟု ဖာဒီက ပြောလေသည်။

“မက်စနာ....အိုအေစစ်မှာတော့ မရှိဘူးထင်တယ်”

“ရှိပုံမရဘူး၊ သူက အယ်လ်ဟာရောက်ဆီကိုသွားပြီး ကျာမန်တွေနဲ့ တိုက်ရမယ့်အချိန်ကို သွားဆွေးနွေးမှာပေါ့၊ အဲဒီကနေပြီးနှစ်တားကိုသွားပို့ သူ့မှာ အချိန်တွေ အများကြီး ရနိုင်တာပဲ၊ မက်စနာက ကြမ်းတယ် ဆရာတို့၊ ကျုပ်တို့ အိုအေစစ်မှာ တွေ့ခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ သူ့ လူတွေကို နှစ်အုပ်ခွဲပြီး အဲဒီကို လွှတ်လိုက်ပုံရတယ်ဗျ”

“ဒီလိုလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်လေ၊ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အက်စ်အေအက်စ်က ဝင်တိုက်တာနဲ့ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီကိုတော့ မဟာမိတ်တပ်တွေ ထိုးစစ် ဆင်တော့မယ်လို့ သူတို့ထင်ချင်ထင်မယ်လေ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အက်စ် အေအက်စ်တွေ ဝင်တိုက်တာက ကြုံလို့၊ ခရီးသွားဖင်းဟန်လဲ့ တိုက်တာ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ်၊ ရှေ့ပြေး ဝင်တိုက်တာလို့ တွက်ချင် တွက်ကြ မှာကိုး....”

ဟု ဒီကွန်က သူ့အထင်ကို ပြောရာ ဖာဒီက....

“သူတို့ ဖမ်းမိတဲ့ ခင်ဗျားတို့ အက်စ်အေအက်စ် သို့ပန်းတွေက ဖွင့် မပြောယင်ဘော့ အဲဒီလို ထင်နိုင်တာပေါ့လေ”

ဟု ပြောလေသည်။

ဤနေရာ၌ ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့သည် သူတို့၏ ရဲဘော်တို့ဘက်မှ ဝင်ရောက် ခုခံပြောဆိုခြင်းမရှိကြပဲ အသာငြိမ်နေကြသည်။ သူတို့က သိကြ ပါသည်။ မည်မျှလောက်မာသည့် စစ်သားဖြစ်ပါစေ၊ ကြာရှည် လေးမြင့်

စွာ နှိပ်စက်ခြင်းခံရပါက ပွင့်အံ့တတ်သည်ကို သူတို့ သဘောပေါက်ကြသည်။

ယခုတိုက်ပွဲတွင်လည်း အက်စ်အေအက်စ်များမှာ သို့ပန်းအဖြစ် အဖမ်းခံကြရပေမည်။ သည်အထဲတွင် ကာဇင်တဲလ်မိန်းနှင့် ကာနယ်တို့ပါ ပါဝင်ကြမည်ဟု တွက်မိထားကြသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒီမယ်...ဖာဒီ ကျုပ်က ရှိုးရှိုးသားသားပဲ မေးတဲ့ မေးခွန်းကို ခင်ဗျားကလဲ ရှိုးရှိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန်ပဲဖြေပါ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်နဲ့ ကင်းဗဲလ်တို့ ခုလို ပိုက်ဆံအကုန်အကျခံပြီး လေယာဉ်ပျံနဲ့ ညှာပြီး ခေါ်လာရအောင် ခင်ဗျားမှာ ဘာ အကျိုးထူးမှာမို့လဲ၊ ဖြေစမ်းပါ”

“ခင်ဗျားတို့ ရဲဘော်တွေကို လိုက်ရှာရအောင်လို့ပါ”

“တော်...”

ကင်းဗဲလ်က ထအော်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အမှန်ကိုပြောတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရဲဘော်တွေ လိုက်ရှာဖွယ် လွတ်ထွက်လာမယ်၊ ရဲဘော်တွေရှိလို့၊ သူတို့နဲ့တွေ့မယ်ဆိုယင် သူတို့ဆီက အယ်လ်ဟာရောက်ဆီရဲ့ သတင်းစုံကို ရမယ်”

“ပြီးတော့ကော”

“ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင်လဲ မြင်စေချင်လို့ပါပဲ”

“ပြီးတော့...”

“ဂျေ တပ်ကြီးရိုရာကိုသွားကြမယ်”

“ဟာ... သိပ်အကြံပိုင်ပါကလား၊ တယ်ကောင်းတယ်ကောင်း”

ဟု ကင်းဗဲလ်က ရွဲ့ရွဲ့ပြောပြန်သည်။

“ကဲ ... နောက်ဆုံး မေးခွန်းတခု၊ ကျုပ်တို့ အခု ရန်သူ့ရဲ့ နယ်မြေထဲမှာ သောင်တင်နေပြီ၊ အနီးဆုံးမဟာမိတ်တပ်နဲ့ဆိုယာ မိုင်လေးရာလောက် ဝေးတဲ့နေရာ၊ ဂျာမန်လေယာဉ်ကွင်းနဲ့ဆိုတော့ မိုင်လေးဆယ်လောက် ဝေးမယ်၊ ကျုပ်တို့လာခဲ့တဲ့ အိုအေစစ်နဲ့က မိုင်သုံးဆယ်လောက်လှမ်းမယ်၊ အဲဒီ အိုအေစစ်မှာ အာရပ်တွေက တပြိုင်တခေါင်းကြီး၊ အဲ... ကျုပ်တို့မှာက ဂျစ်ကားလဲ မရှိ၊ ဓာတ်ဆီလဲ ဗလာ၊ ရေဆိုတာက နည်းနည်းလေး၊ အဲ... ဒီတော့ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဖြေပါ”

“ကျုပ်လဲ မသိတော့ဘူး”

“အဲ... ကျုပ်သိတယ် ဖာဒီ၊ ကျုပ်တို့ ခုဘာလုပ်ရမလဲဆိုတော့ အိုအေစစ်ကို အရသိမ်းရမယ်”

“ကျုပ်တို့ လေးယောက်တည်းနဲ့”

“ဟုတ်တယ်၊ လေးယောက်တည်းနဲ့ပဲ”

“ဘုရား... ဘုရား၊ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မလဲဗျာ”

“ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းလဲ ကျုပ်သိတယ်လို့ ထင်
တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူငယ်ချင်းဖာဒီ ၊ ကိုယ့်လူကတော့ အဲဒီ နည်းလမ်းကို
နည်းနည်းကလေးမှ ကြိုက်မယ်မဟုတ်ဘူး”

+ + +

အချိန်ကား ညရောက်လုလုအချိန်။ ပီဘီ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ချွေးများ
က ခြောက်စပြုနေပြီ၊ ပီဘီမှာ တုန်၍ချမ်းလာသည်။ သူသည် လှေကားထိပ်
သို့ နှစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ။ သူ့တကိုယ်လုံး တောင့်တင်း နာကျင်နေ
လျက် လှေကားထိပ်အထိတက်ကာ သစ်သား တံခါးရှက်ကြီးကို နားဖြင့်
ကပ်ပြီး ထောင်ကြည့်သည်။ ဘာသံမှတော့မကြားရ။

အကယ်၍ အပေါ်တွင် အစောင့်ရှိပါက ထိုအစောင့်သည် တောင့်
တောင့်ကြီး မသူပ်မယှက်ရပ်နေမည့် အာရပ်အစောင့်သာ ဖြစ်ချိမ့်မည်။
ဂျာမန်စစ်သား အစောင့်ဖြစ်ပါမူ လမ်းလျှောက်၍နေမည်။ အာရပ်ကဲ့သို့
အချိန်ကြာမြင့်စွာ တနေရာတည်း ရပ်၍တော့နေမည်မဟုတ်။

မိနစ်များသည် နာရီများဖြစ်လာသည်။ ပီဘီသည် သူ၏ နယ်မြေ
ဖြစ်သော အခန်းထောင့်ဝယ် ပက်လက်လှဲနေသည်။ သူ၏ အနီးမှာတော့
ရေတကောင်း။

သူသည် သူ၏စိတ်က အလွန်အမင်းညစ်ညူးနေခိုက် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်
များဖြင့် ပြည့်နေသော သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို လျှော့နိုင်သမျှလျှော့ကာ အနား
ပေးထားသည်။ သူသည် သက်သာရာ သက်သာကြောင်းဖြစ်ရန် သူ့ကိုယ်
သူ လိမ်ညာကြည့်မိသည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူ မိမိတို့၏ တိုက်ပွဲအကြောင်း
ကို မိမိတို့ဌာနချုပ်မှ လူကြီးများ သိသည်။ သူတို့က စီစဉ်ပြီးလွတ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု ကိုယ် ကိုယ်ကိုလှည့်စားပြီး ထင်ကြည့်မိသည်။ စင်စစ် ဤသို့
ကား မဟုတ်ချေ။ သူတို့ အက်စ်အေအက်စ် တပ်ဖွဲ့သည် သူတို့ ကိုယ်ပိုင်
ဆုံးဖြတ်ခွင့်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိသည်။ ဌာနချုပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဥပမာ -
ထွန်ရှိုက်သို့သော လူများက ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာမှ သူတို့အကြောင်းကို
သိကြမည်။ သည်တော့မှ ရှာဖွေရေးတွေ၊ ကယ်ဆယ်ရေးတွေ လုပ်ကြ
မည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖြစ်ချင်ရာတွေ ဖြစ်ပြီးရောမည်။ ကံကောင်းပါက
သူသည် သို့ ပန်းစခန်းတွင် အကျဉ်းကျနေပေမည်။ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှ
လေယာဉ်များလည်း သူတို့ ရည်မှန်းချက်ရှိသမျှ ပြုလုပ်ပြီးကြရောမည်။
သည်တော့မှ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီတွင် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည်ကို အတိအကျ
သိကြမည်။ ထိုမှ နောက်သော်... ယင်း အယ်လ်ဟာရောက်ဆီအကြောင်းကို
အက်စ်အေအက်စ်တို့၏ အရှုံးပွဲဟုသတ်မှတ်ကာ ဖိုင်တွဲပြီး ချောင်ခွဲထိုးထား
ပေရောမည်။

www.burmeseclassic.com

ကင်းဗဲလ်နှင့် ဂျက်ဖ်တို့နှစ်ဦး ကိုင်ရိမှ ဝါဒီဒမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မိမိတို့ဘယ်ကိစ္စများ၍ ဘယ်ရောက်နေကြသနည်းဟု ပူညံ့ပူညံ့ လုပ်ကာ မေးမြန်းစုံစမ်းကြမည် ဆိုပါကလည်း၊ အချိန်များစွာ နှောင်းချေတော့မည်။ ပီဘီတွင် သူ့အပေါ်၌ တစုံတစရင်ချက်မချမိ သူ့အဖို့ ၁၂-နာရီမှ ၁၄-နာရီခန့်သာ အချိန်ရတော့သည်။

ယခုပင်ကြည့်...! သူ့ထံသို့ စားစရာဘာမှမပျံ့၊ အစောင့်တယောက် တံလေမှ လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်း မရှိ၊ သူ့အဖို့ လွတ်စရာလမ်းစ တခုမျှ မပေးကြ၊ တကယ်ကိပ်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသည့် အစီအမံပါတကား၊ ဤကဲ့သို့ လုပ်ပုံမျိုးကို အမေရိကန်ရုပ်ရှင်များမှ ဇာတ်လိုက် ဂျော့ရပ် တို့၊ ဂျိမ်းကက်ကနီ တို့၊ အဲရီးဖလင် တို့ပါသော ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင်သာ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးရသည်။

သူ့တွင် ရေတကောင်းကြီးအတွင်း၌ ရေဂါလံဝက်ခန့် ရှိသည်။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ရေဓာတ် ရှိမရှိသေးရဲ့လားဟု စမ်းသပ်ရပေမည်။ ကြည့်ရမည်၊ ကျောက်ကပ်က အလုပ်မှလုပ်သေးရဲ့လား၊ ဆီး များပါက သွေးသည် နည်းသွားမည်လား၊ ဆီးစစ်စစ်မှ ထွက်ပါဦးမလား။

တုန့်တုန့်ယင်ယင်ဖြင့်ပင် ပီဘီသည် ရေတကောင်းအတွင်းမှ ရေကို မကြာခဏ မော့၍မော့၍ သောက်သည်။ သူသည် နောက်တကြိမ် မော့သောက်မည်အပြု ထိုအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

မော်တာဂျင်နရေတာ မြည်သံ၊ ပထမစက်နှိုးသံ၊ နောက် စက်လည်သံ၊ နောက် ရေစုပ်တင်နေသည့် အသံ...။

ပီဘီသည် ရေတကောင်းကို ချလိုက်မိပြီး နားစွင့်နေမိသည်။

သူသည် မိုလ်ကြီး တိုဘီကဘုတ်တဲလ်မိန်း၏ ပြောစကားကို ပြေး၍ သတိရလိုက်မိသည်။ ကဘုတ်တဲလ်မိန်းနှင့် သူသည် လမ်းတွင် ပျင်းပျင်းရှိသည် နှင့် စကားစမြည် ပြောလာကြသည်။ စကားစမြည် ပြောလာကြသည် ဆိုသော်လည်း ကဘုတ်တဲလ်မိန်းကသာ အများဆုံးပြောခဲ့သည်။ ကဘုတ်တဲလ်မိန်းက မြောက်အာဖရိက၏သမိုင်းကို ပြောပြရာ၌ ရောမသားများ သဲကန္တာရ အတွင်း ရောက်ရှိလာကြပုံ၊ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီ ခံတပ်ကြီးတွင် သူတို့၏ ကုန်စည်များထားရှိကာ၊ အာရပ်များနှင့် အရောင်း အဝယ်လုပ်ကြ ပုံ၊ အာရပ်များထံမှ ကျွန်ုပ်တို့၊ ရွှေ၊ ဆင်စွယ်၊ ဟင်းမွှေးမဆလာနှင့် ဆပ်ကပ် အဖွဲ့များတွင်အသုံးပြုရန် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ ဝယ်ယူကြ ပုံများကို ပြောပြသည်။ ကဘုတ်တဲလ်မိန်းက အယ်လ်ဟာရောက်ဆီ အကြောင်းကို ပြောသေးသည်။ ဘယ်လိုပြောပါလိမ့်...၊ ပီဘီက ဖျစ်ညှစ်စဉ်းစားသည့် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာက၊ ဤအယ်လ်ဟာရောက်ဆီသည် ရောမပြည် သားတို့၏ နယ်ခြားခံတပ်ဖြစ်ခဲ့ပုံ၊ အာရပ်များ ထိုဒေသသို့ ရောက်ရှိမလာမီကပင် ရောမများရောက်ရှိနေပုံ၊ သည်ဖြင့်ကဘုတ်တဲလ်မိန်းက

ပြောသည်။ နောက်ထပ်လည်း ပြောပါသေးသည်၊ ပြောကို ပြော သေး သည်။ ဘာပါလိမ့်... ဘာပါလိမ့်။

မော်တာဂျင်နရေတာ မြည်သံ၊ ရေကို စုပ်တင်သံတို့က ပို၍ ကျယ် လာသည်။

ကားစံတဲလ်မိန်းက ပြောသေးသည်၊ ပြောသေးသည်။ စဉ်းစား စမ်း...၊ စဉ်းစားစမ်း။

ဟုတ်ပြီ...၊ ဟုတ်ပြီ။ သတိရပြီ...၊ ကားစံတဲလ်မိန်းက ပြောသည်။ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီခံတပ်ကြီး၏ ရေတွင်းများအကြောင်း၊ အယ်လ်ဟာ ရောက်ဆီခံတပ်ထည်ရှိနေသည်ကို မည်သူမျှမသိမီပင်၊ ဂျာမန်ရှေးဟောင်း သုတေသနပညာရှင်များက စတင်သိရှိခဲ့ကြကြောင်း၊ ၁၉၂၀-ခုနှစ်အတွင်း က ၎င်းတို့သည် ဤနေရာသို့ လာရောက်တူးဖော် ကြည့်ကြသည်တွင် ဤ ခံတပ်ကြီးနှင့် ရေတွင်းများ တူးထားကြပုံကို တွေ့ရှိခဲ့ကြကြောင်း...။

ဤသို့ သတိရလိုက်သည်နှင့် ပီဘီ၏ခေါင်းထဲတွင် ရေတံခွန်မှ ရေ သွန်ကျလာသလို ကားစံတဲလ်မိန်း ပြောသမျှအားလုံး ပြန်၍ပေါ်လာလေ တော့သည်။ ဗိုလ်ကြီး ကားစံတဲလ်မိန်းက ဘူမိဗေဒပညာနှင့် သမိုင်းပညာကို ရောမွှေ၍ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ၊ သူပြောသမျှ ယခု ပြန်မှတ်မိလာသည်။

ရေတွင်းများသည် အဝီစိတွင်းများမဟုတ်၊ ဘာပါလိမ့်။ ဩော်... သိပြီ၊ သိပြီ...၊ သဲလွှာထပ်များအောက် ကျောက်တုံးကျောက်ကြားများ အတွင်း စုစုအောင်းဆောင်းဖြစ်နေသော မြေအောက်ရေအိုင်ကြီးအတွင်းမှ ရယူကြခြင်းဖြစ်သတဲ့...။ ထိုရေမှာ မြေကြီးအောက်ပေပေါင်း မြောက် မြားစွာ နက်ရှိုင်းသည့် ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားတွင်းမှ ထွက်လာရသဖြင့် အေးမြလှသတဲ့...။

ပီဘီသည် ရုတ်တရက် ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ရာ၊ ရေတံကောင်း အ တွင်းမှ ရေကိုပင် ငုံ့ကြည့်လိုက်မိပေသည်။ ရေသံများသည် သူ့အောက် မှသာမက၊ သူ့နံဘေး နံရံအတွင်းမှလည်း ကြားနေရသည်။ ဂျာမန်များ သည် သဲလွှာအောက်မှ ကျောက်စမ်းရေအိုင်မှ ရေများကို စက်ဖြင့် စုပ် တင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုရေကြောင်းကို ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာကြာ အောင် မည်သူမျှမသိခဲ့ကြ။ ဂျာမန်ရှေးဟောင်း သုတေသနပညာရှင်များ သာ သိရှိခဲ့ပြီး၊ ယခုအသုံးပြုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှေးက ရောမများကား၊ လက်မှုပညာမြောက်သူများ ဖြစ်သည်။ ဤမြေအောက်ရေအိုင်ကို ကျောက် တုံး၊ ကျောက်ခဲများဖြင့် ကျောက် ရေလှောင်ကန်သဖွယ်ဖြစ်အောင် လုပ် ဆောင်ခဲ့ကြပေမည်။ ဤသည်ကို ဂျာမန်များက တွေ့ရှိထားကြခြင်း ဖြစ် သည်။

ကျောက်တုံး၊ ကျောက်လွှာကြားမှ စမ်းရေ....။

စုပ်တင်ခြင်း ခံရသည့် ထိုရေသံမှာ တိုးညှင်းသိမ်မွေ့လှသည်။ ကွန်ကရစ်ပေါ်ဝယ် သဲမှုန့်ကလေးများကျနေသလို၊ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်မှ ဓာတ်ငွေ့များ ပေါက်ကာထွက်နေသလို အသံ....။

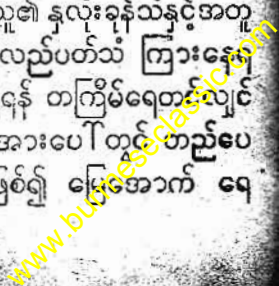
ပြီးတော့.... သူ့ရဲ့ခြေထောက်အောက်မှာ....။

ပီဘီသည် သိပ္ပံပညာ အခြေခံမျှလောက်တော့ သိပါစသေးသည်။ သူက ရှေး-ဧရာမအင်ဂျင်နီယာများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြမည့်နည်းကို စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ သူတို့သည် မြေအောက်တွင်း မြောင်းများ ဖောက်ကြမည်။ ထိုမြောင်းများ၊ သို့မဟုတ် ပိုက်လိုင်းများသည် တခုပေါ် တခုဆင့်လျက် အထပ်ထပ်ဖြစ်နေမည်။ ထိုမြောင်းများကတဖန် ရေကန်အတွင်းမှ ရေမြင့်လာသည့်အချိန်တွင် ဖိအားဖြင့် မြောင်းများအတွင်း ရေများစီးဆင်းပေလိမ့်မည်။ ထိုရေများသည် အပြင်မှတဖန် ကျောက် ရေလှောင်ကန်အတွင်း စီးဝင်သွားမည်။ ထိုကျောက်ရေလှောင်ကန်အတွင်းရှိ လှောင်ထားပြီး ရေကိုမှတဖန် အပေါ်မှနေပြီး လိုသလို စုပ်တင်ကြမည်။ သူတို့ ဆောက်သည့် မြောင်းများသည်လည်းကောင်း၊ ရေလှောင်ကန်သည်လည်းကောင်း၊ သဲများဝင်နိုင်ခြင်း မရှိစေရန် ထူထူထဲထဲ၊ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ ဆောက်လုပ်ကြရပေမည်။ ပီဘီက ဤကဲ့သို့ပင် စဉ်းစားမိသည်။

ဤသို့ဖြစ်လျှင် ထိုမြောင်းများသည် ဘယ်နေရာမှာရှိနိုင်သနည်း....၊ အဘယ်ကြောင့် သူသည် ရေသံများကို သဲသဲကွဲကွဲ ကြားနေရသနည်း....။

ပီဘီသည် ဒူးထောက်ထိုင်လျက်သားနှင့် လေးဘက်ထောက်ကာ မြေကြီးကိုကပ်ပြီး နားထောင်သည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှ လူနီလမ်းပြလမ်းရှာနေသည်နှင့်ပင် တူသေးတော့သည်။ မိမိစိတ်က ထင်နေခြင်းလား၊ အကယ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဤ မြေအောက်အချုပ်ခန်းတခုလုံး နေရာအနှံ့ လိုက်ရှာပါက၊ သဲလွန်စ တွေ့ရမည်ဟု သူက ထင်ထားသည်။

သူသည် မတ်တတ် ထ ရပ်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီး.... လူရှိုင်းများ စစ်ခေါ်သံ အက က သလို ဟိုနေရာ၊ သည်နေရာ၊ မြေကြီးပေါ် ခြေဆောင့်နင်းကြည့်သည်။ ရှာသည်၊ မြေကြီးကို အတင်းကပ်ပြီး နားထောင်သည်။ ကြာသော်.... သူ၏နားရွက်များပင် နာလာသည်။ သူ၏ နှလုံးခုန်သံနှင့်အတူ ဂျင်နရေတာ အသံကမူ ပျောက်မသွား၊ မှန်မှန်ပင် လည်ပတ်သံ ကြားနေရသည်။ ဤစခန်းကြီးတခုလုံး ရေအလုံအလောက်ရနေန် တကြိမ်ရေတင်သျှင် မည်မျှကြာသနည်း။ ရေစုပ်စက်၏ ပမာဏနှင့် အင်အားပေါ်တွင် ဖာညီပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်သည် ဆောင်းရာသီကုန်ဆုံးပြီဖြစ်၍ မြေအောက် ရေလှောင်ကန်နှင့် ရေကတော့အပြည့် ရှိနေပေမည်။

မြေမာပေါ်ဝယ် စက်အရှိန်ကြောင့် မြေကြီးတုန်ခါမှုကို ထိတွေ့နေရသည်မှာ ကြာမြင့်လာသော်၊ ဘယ်နေရာတွင် တုန်ခါမှုမရှိ၊ ဘယ်နေရာတွင် တုန်ခါမှုရှိသည်ဟု ပီတိ၏ခြေဖဝါးများက သိလာသည်။ ထို့ကြောင့် တုန်ခါမှုများသည့် နေရာတွင်သာမဲပြီး၊ ခြေဖနောင့်ဖြင့် ပေါက်၍ပေါက်၍ ကြည့်သည်။ တွေ့ပါပြီ၊ သဲသဲကလေးမျှသာ၊ တန်ပြန်ပဲ့တင်ရိုက်တက်လာသည့် ဂလိုင်သံ၊ သို့မဟုတ် လိုက်ခေါင်းသံ....။

သူ၏ တေးခေါ်ဆင်ခြင်မှုသည် လျင်မြန်လာသည်။ သူ ထင်ဆလို ဖြစ်နိုင်၏။ မဖြစ်နိုင်သည်မသိ၊ ရှေးက.... သူကံကောင်းနေကျအတိုင်းသာ ဖြစ်ပါစေဟုသာ အသေအလဲ မျှော်လင့်မိသည်။

မှန်နေပြီ၊ ရှေးက ရောမလူမျိုးတို့သည် မြေအောက်ရေမြောင်းများ ဘည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ သေချာပြီ၊ ထိုမြေအောက် ရေမြောင်းများကို မြေအောက်သို့ဆင်း၍ စစ်ဆေးရန် မြေတွင်းဆင်းအပေါက်များ ဖောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအပေါက်များကို လေဟာပြင်သဲပြင်ပေါ်၌မထား၊ သဲကန္တာရပြင်ပတွင် ဘာမဆိုဖြစ်တတ်၍ မိုးလုံလေလုံ ခိုင်ခံ့ထူထဲသော ခံတပ်ကြီးအတွင်း အနိမ့်ဆုံး၊ အနက်ဆုံးဖြစ်သည့် မြေအောက်အခန်း အတွင်း၌သာ ထားရှိခဲ့ကြသည်။ သို့မှ... နှစ်ရှည်လများ မပျက်မစီး ရှိ နေမည် မဟုတ်ပါလား။

ပီတိသည် သူ့ ခြေဖဝါးများအောက်တွင် အေးမြစွာတသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် ရေစီးချောင်း၏ အရှိန်ကိုပင် ခံစားထိတွေ့နေရသည်ဟုပင် ထင်မိသည်။ သို့သော် ... ဤရေမြောင်းသည် မြေအောက်မည်မျှအနက်တွင် ရှိသနည်း...၊ ထိုထက် ထိုရေမြောင်းအထဲဆင်းရန် အပေါက်ရှိသလား...၊ ရှိလျှင် ယင်းအပေါက်ကို ဘယ်မှာရှာရမည်နည်း....။

ပီတိသည် ရေတကောင်းကို ကလေးချီသကဲ့သို့ သူ့ လက်ထဲတွင် ပို့လိုက်ကာ တင်ပြင်ခွေထိုင်ချလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ရေတကောင်းအဝကို ဝဲကာ မြေကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အသာအယာ လောင်းချလိုက်သည်။ မြေမာကြမ်းပြင် အချို့နေရာများ၌ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေ၍ အညိုကွက်ကြီးများ ပေါ်နေသည်။ အခန်းမှာ မှောင်နေပြီး၊ ယင်ကောင်များလည်း မျက်နှာကြက်ထောင့်များ၌ ခိုကပ်နေကြပြီ။ လှေကားထိပ်အပေါက်မှလည်း ဘာသံမျှမကြားရ၊ အလင်းရောင်လည်း မလာ။

ရေတကောင်းမှ ရေသည် မြေကြီးပေါ်၌ နိမ့်ရာသို့ အသာအယာ စီးဆင်းနေသည်။ ပီတိက ရေစီးကြောင်းကလေးကို မျက်တောင်မခတ်လိုက်ကြည့်နုသည်။ ပီတိသည် ရေတကောင်းကို မထောင်သေးပဲ၊ အသာအယာ ရေချားကို လောင်းချလျက်ပင် ရှိနေသည်။ ရေမှာ တဝက်ခန့် ကုန် ဖွားပေါ့ပြီ။ ရေစီးကြောင်းသည်စီးဆင်းနေဆဲဖြင့် ပြီးလမ်းတလျှောက်ရှိ ဖန် ဖုံးများသည် ရွှံ့မြောင်းများဖြစ်ကာ၊ ရေစီးကြောင်းနောက် လိုက်ပါ

www.burmeseclassic.com

၁၅၂ ❀ ရဲရင့်သူ၏စား

လျက် ရှိကြသည်။ ပီဘီ၏ အကြောအချင်များက တောင့်တင်းနေပြီး၊ စိတ်လှုပ်ရှားကာ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေသည်။ ရေများများ ထပ်သွန်းချ လိုက်ပြန်သည်။ ရေစီးကြောင်းကလေးက မြောင်းကလေးသဖွယ် ဖြစ်လာ သည်။ ပီဘီသည် ရေတကောင်းကို ဘေးဆို့ချလိုက်ပြီး၊ ရေမြောင်းကလေး အတွင်း လက်ဖြင့်လိုက်စမ်းသည်။ ရေမြောင်းကလေးမှာ လေးငါးလက်မနေ အနက်ရှိပြီး၊ ရေအနက်အတွင်း သူ့လက်ချောင်းကလေးများက အသာ အသာ လိုက်၍စမ်းနေရာ၊ တနေရာတွင် ရေအိုင်ကလေးသဖွယ် ရေများ ဝဲလည်ပြီး၊ ရေအိုင်ကလေးတခု ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပီဘီသည် အသက်ပင် မရှူရဲ၊ ထိုရေအိုင်ကလေးအတွင်း လက်နှင့်နှိုက်ကြည့်ရာ မြေမာ ကိုသာ စမ်းမိနေသည်။

ပီဘီက ထပ်၍ ရေလောင်းချလိုက်ပြန်သည်။ ထို ရေစီး ကြောင်း ကလေးသည် အပြေးကလေး စီးဆင်းသွားကာ၊ ထို ရေ ကွက် ကလေး အတွင်းရောက်သော်၊ ရေများ အောက်သို့စီးဆင်း ကျသွားပြီး၊ ပျောက် ကွယ်သွားတော့သည်။

ပီဘီ၏ ကံကား ကောင်းနေဆဲပါတကား....။

သူသည် ရေကွက်ကလေးအတွင်း လက်ညှိုး ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ အပေါက်ကလေးဖြစ်နေကာ ထောင့် စွန်း များ ကို ထိတွေ့မိသည်။ ရေ တကောင်းကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး၊ ရေလောင်းထည့်လိုက်ပြန်သည်။ နောက်.... သူက နားစိုက်ထောင်ကြည့်သည်။ ခဏကြာသော်.... ရေ ကွက် အ တွင်း ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသော ရေများ တောက်လျှောက်ကျသွားသံကို ခပ်သဲ သဲ ကြားလိုက်ရပြီး 'ဖြန်းကနဲ....' အောက်ခြေကိုကျသွား၍ ထိသံကို ခပ်သဲ သဲ ကြားလိုက်ရသည်။

ပီဘီတွင် ကြောက်စိတ် ဝင်လာသည်။ သူ ဘာလုပ် နေ သည်ကို အစောင့်များက တွေ့သွားမှဖြင့်ဟူသော အတွေးဝင်လာကာ၊ သူ့ ရည် မှန်းချက် မအောင်မြင်မီ မိမည်စိုးသည့်စိတ်က သူ့ ကို ဖိ စီး လာ သည်။ ညိုညိုဝိုင်းဝိုင်းကြီး ရေပွက်မှာ အစောင့်၏ မီးအိမ်မီးရောင်တွင် ထင်ထင် ရှားရှားဖြစ်နေမည်။ သူ့ တွင် လုပ်စရာ ကျန်နေသေးသည်။ အလျင်အမြန် လုပ်ရန်လည်း လိုသည်။ သူ့ တွင် ဘာလက်နက်ပစ္စည်းမျှ မရှိ၊ လက်နက် ပစ္စည်းလိုသည်။

သူသည် ရေတကောင်းကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ကိုင်ပြီး နံရံကို အောင် ကြည့်သည်။ နောက်တကြိမ် ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ဆောင့်လိုက်ရာ ရေတ ကောင်းမှာ အက်သွားသည်။ အက်သွားသော ရေတကောင်းမှ အသာ အသာ ဖဲ့ယူလိုက်သော် လှပသောပေါက်ပြားကလေးတရွက် ရသော်သည်။ သူသည် ထိုရေတကောင်းတခြမ်းပဲ ကို အရင်းမှလက်ဖြင့် ဆွဲကိုင်ပြီး ရေ ပွက်ကလေးကို ခွဲပြီး တူးတော့သည်။ ထွက်လာသော ရေမြေများကို ဘေး

သို့ ယက်ထုတ်ရာ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ မြေကြီးတွင် မြုပ်ထားသော အခဲ
ရိုးကို ကမူးရှူးထိုး ယက်ယူနေသော ခွေးတကောင်နှင့်ပင် တူလှတော့
သည်။

သူသည် တရစပ်တူးနေရာ လက်ချောင်းကလေးများ၊ ပြီးတော့လက်
ကောက်ဝတ်၊ နောက်တွင် လက်ဖျံ တခုလုံး ဝင်နိုင်သော အပေါက် ဖြစ်
လာတော့သည်။

ထိုအပေါက်ကို လက်ဝင်နိုင်သမျှ ဝင်အောင် ထိုးသွင်း၍ စမ်းလိုက်
သော် သူထင်သလို ကျောက်ပြားအဖုံးမဟုတ်၊ သစ်သားအဖုံးဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။ သံလွင်သားဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နှစ်နှစ်ထောင်ကျော် သစ်သား
ဖြစ်ရာ သိမဏိပြားကဲ့သို့ မာကျောလှသည်။ ဂျာမန်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ဤမြေအောက်ခန်းကို သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့ကြသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်
မြေလှန်မရှားပဲ ထားခဲ့ကြသနည်း။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယခုမှတော့ ဤကိစ္စကို
တွေးနေစရာမလို၊ အရေးကြီး ပြီ၊ သူကသာ ရှာဖွေခဲ့၍ ယခုအုလုံချင်သည်ကို
တွေ့နေရပြီ မဟုတ်လား။ ဤသည်သာ အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။
ရှေးက ရောမ လူမျိုးများ၊ သူတို့၏ ပိသုကာများ၊ အင်ဂျင်နီယာများ
အား ကျေးဇူးတင်စရာပင်။ သူတို့အား ဘုရားသခင်က စောင့်ရှောက်
တော်မူပါစေ။ ပီဘီ သည် ရေတကောင်းတခြမ်းပဲ ဖြင့် အရူးအမူး ထိုးနှက်
တူးဆွပြန်သည်။ မိနစ် ၂၀ - ခန့်ကြာသော် သစ်သားအဖုံးမှာ အထင်
အရှား ပေါ်လာတော့သည်။ မြေစမြေန ခွဲခဲများကို ဖယ်ရှားကာ အဖုံး၏
အစွန်းကိုရှာရာ တွေ့သည်။ နုပမ်းသမားတဦး ဖင်ချထိုင်သကဲ့သို့ မြေနှစ်
ဘက်ဆန့်တန်းကာ ဖင်ချထိုင်ပြီး လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် အဖုံးအစွန်း ၂ - ဘက်
ကို ကိုင်ကာ ဆွဲမကြည့်၏၊ တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

အိဂျစ်ပြည်ရှိ ပီးရမစ်ကြီးတခုကို မသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

ပီဘီ သည် နောက်လှန်၍ဆွဲရာ၌ အဖုံးပို၍ရှိရန် တွင်းဝထိပ်သို့ တိုး
နိုင်သမျှတိုးပြီး တအားဆွဲကြည့်ပြန်သည်။

အဖုံးမှ ရုတ်တရက် လေအံ၍ထွက်လာသည့်အလား ရှူးကနဲ မြည်
သွားသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ တဆက်တည်း အောက်ခြေမှ စိုထိုင်းထိုင်းအနံ့
အသက်ကို ရှူရှိုက်လိုက်ရပြီး ရေစီးသံကိုပါ ကြားလိုက်ရလေသည်။

သေးသေးကွေးကွေးရှိသူ ပီဘီ သည် ဂလက်မခန့် အပေါက်ကလေး
ဟရုံ ဟသွားသော် သူသည် ထိုအပေါက်မှ သူ့ခန္ဓာကလေးကို လျှိုသွင်း
သွားနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။ သူသည် အဖုံးကိုတဖန် မကြည့်ပြန်သည်၊
အဖုံးက နောက်ထပ်လှုပ်မလာ။ မြေခိုင်လှချေသည်။

ပီဘီ သည် အိုးခြမ် ပဲ ကို ကိုင်ပြန်ကာ အဖုံး၏နံဘေးကို တူးဆွပြန်
သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် လှေကားထိပ်မှ တံခါးမြည်သံလိုလို ကြားလိုက်ရ
သည်။ သာမန်လူဆိုပါက ကြောက်လန့်ပြီး ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ

ဖြစ်နေချေမည်။ ပီဘီကား ကျိုသို့မဟုတ်၊ သူ၏ ဇဝနဉာဏ်ကား လျှင်လှသည်။ သူသည် အိုးခြမ်းပဲကို ဗိုက်အောက်သွင်းကာ သူတူးထားသော တွင်းဝနှင့် ရှိခဲ့မျှားအပေါ် လေးဘက်ထောက်၍ နေလိုက်သည်။

လှေကား တံခါးပွင့်လာသည်။

လှေကားခြေရင်းရှိ ပီဘီက လေးဘက်ထောက်နေလျက်က အစောင့်ကိုင်၍လာသည့် မီးအိမ်မှမီးရောင်ကို မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လှုပ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ မီးရောင်က ဖျော့တော့လှသည်။ သူ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ပင်ကောင်းစွာပရောက်။ ပီဘီက တွင်းကိုကွယ်ကာ ဒူးထောက်လိုက်သည်။

“စားစရာ ယူခဲ့သလား”

ဟု သူက ညည်းညည်းတွားတွား အသံကလေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။ အစောင့်ကား လူမည်းတည်း၊ သူ၏ ပါးစပ်မှာ ငရုတ်သီးအနီတောင် ၂-ခြမ်းကို ကိုက်လာသကဲ့သို့ ရဲရင့်နေ၏။ မျက်လုံး ၂-လုံးမှာလည်း ဆီတွင်စိမ်လာသကဲ့သို့ တောက်ပြောင်နေသည်။ သူသည် ခြုံထည်အညို ကြားကြီးကို ဝတ်ရုံထားကာ လည်ပင်းတွင်လည်း အဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသည်။ လက်တဘက်တွင် မော်ဆာရိုင်ဖယ်ကို ကိုင်လျက် သူသည် လှေကား ၂-ထစ်ခန့် ဆင်းလာပြီး ပီဘီအား စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

“စားစရာ ပေးပါ။ သနားဆဲဖြင့် စားစရာပေးပါဗျာ”

ပီဘီက သနားစဖွယ် အစာတောင်းသည်။

လှေကားပေါ်မှ လူမည်း၏နောက်တွင် အာရပ်တယောက် ပါလာသေးသည်။ သူက မီးအိမ်တခုကို ကိုင်လာသည်။

ပီဘီသည် လှေကားထိပ်အထိ ဒူးထောက်လျက် တိုးလာပြီး အစာပေးပါဟု တောင်းပြန်သည်။

အစောင့်သည် ပီဘီအား တချက်ကြည့်လိုက်ပြီး လှေကားပေါ်ပြန်တက်သွားကာ လှေကားထိပ်မှ တံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။ မီးအိမ်ပါသူနှင့် တပါတည်း ယူသွားသည်။

ပီဘီသည် အော်ဟစ်ပြီး လှေကားပေါ် ပြေးတက်သည်။ နောက်တံခါးကို ထုသည်။ အော်သည်။

အပေါ်တွင် ခြေသံမျှား ကြားရပြီးနောက် ပျောက်သွားသည်။ မီးရောင်ပါ ပျောက်သွားသည်။ နောက် အားလုံးငြိမ်သက်သွားပြန်သည်။

ပီဘီသည် လှေကားပေါ်မှ လျှောဆင်းခဲ့သည်။ အ.ရပ်အစောင့်မျှားကား သွားကြပြီ။ ထိုသူတို့ကား မိမိဘက်ပေါက်ရှာနေသည်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ တွေးမိကြမည်မဟုတ်။ မိမိရှာနေသည့် သွက်ပေါက်ကား ဘေးက ဘုန်းဟောင်း အကျဉ်းစခန်းမှ သွက်မြှောက်ရာလွတ်မြောက်ကြောင်း ထွက်ပေါက်ပင်။ ထိုအစောင့်တို့သည် မိမိအား နက်ဖြန်နံနက် လေယာဉ်ပျံ

များ လာသည်အထိ ဤစခန်းထဲတွင် စိတ်ချလက်ချပစ်၍ ထားကြပြီး အခြားအလုပ်များကို လုပ်ကြပေမည်။

ပီဘီ တွင် အစောင့်များလက်မှ သိသိကလေး လွတ်လာသဖြင့် အား အင်သစ်များ တိုးလာသည်ဟုပင် ထင်မိသည်။ သူသည် လေးသောင်းသစ် သားအဖုံးကို တွင်းဝတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ကာ မပြန်သည်။

တဖြည်းဖြည်း တစတစဖြင့် သစ်သားအဖုံးသည် တကျွီကျွီညည်း တွားမြည်ကာ ဟရဲဟရဲ လာတော့သည်။ သူကလည်း တဖြည်းဖြည်းချင်း အားစိုက်ပြီး ဆွဲ၍ ဆွဲ၍မရာ နောက်ဆုံးတွင် ထိုင်းထိုင်း မှိုင်းမှိုင်း အောက်မှ လေက သူ့ထံ ဘဟုန်ထိုး တက်လာကာ အဖုံးပွင့်သွားလေတော့သည်။

ရှစ်လက်မ အဖုံးက ပွင့်သွားချေပြီ။ ပီဘီ သည် ကြာရှည်ဆိုင်းမနေ အဖုံးပွင့်လျှင်ပင် နောက်ပြန်ဆင်းတော့သည်။ ခြေထောက်များကို ဦးစွာ ချလိုက်သည်။ ဒူးဖြင့် အဝကိုခဏ ထောက်ထားပြီးနောက် ကိုယ်လုံး၊ နောက် ပခုံး၊ နောက်တော့ လက်မောင်းနှင့်ခေါင်းကို ချလိုက်သည်။

ဤတလက်မချင်း အသာအယာ လျှောဆင်းခဲ့ရာ တွင်းသည်မည်မျှ အနက်ရှိမှန်းလည်း မသိရ။ တဖန်အောက်တွင် ရေစီးချောင်းက မည်မျှအား သန်သည်ကိုလည်း မခန့်မှန်းနိုင်ပဲ သတိဖြင့် ဆင်းလာခဲ့သည်။ ခြေမဖြင့်ဆင်း ၍ ခြေထောက်၍ရမည့်နေရာထို ခြေထောက်မြဲပြီဆိုမှ လက်ဖြင့်ခိုင်ခံ့သည့် နံရံမှ အကြိုအကြားကို ထိုးသွင်း၊ တဖန်အောက်သို့လျှောဆင်း၊ ခြေထောက် လက်က တွယ်စရာရှာ စသည်ဖြင့် ဆင် လာခဲ့ရာ အပေါ်မှ အပေါက်ကလေး သည် ကျဉ်းသည် ဘက်ကျဉ်းလာရာ နောက်ဆုံးတွင် ထိုလေးထောင့်အပေါက် ကလေးမှ ပို့ စကတ်အရွယ်မျှသာ ရှိတော့သည်။ တွင်းမှာလည်း အောက်မှ ရေခိုးရေငွေ့ကြောင့် ဖြစ်မည်။ စိုစိုစွတ်စွတ် ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

တွင်းမှာ ၁၅ - ပေခန့်သာ နက်မည်ဟု ပီဘီ က ခန့်မှန်းသည်။ တွင်း ၏အဆုံးတွင် ဘေးတဘက်တချက်ဝယ် ကျောက်တုံးများစီထားသည့် ရေ မြောင်းကို တွေ့ရသည်။ ရေမြောင်းမှာ ၃ - ပေခန့်အနက်ရှိပြီး ရေမြောင်း အတွင်း၌ ၄ - လက်မခန့် ရေများစီးဆင်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပီဘီ သည် ရေစီးအတွင်း လေးဘက်ထောက် တွားသွားပြီး နောက် တွင်မှ ဝမ်းလျားမှောက်လိုက်ကာ မိကျောင်းသွား - တွားကာ ရေလှောင် ကန်ရှိရာသို့ ရေစီးဖြင့် အသာအယာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

အဘန်ငယ်သွားမိသော် ရေများများလာသည်။ တစတစဖြင့် ရေက နက်လာသည်။ ပထမ ခြေသလုံးခန့်၊ နောက်ရင်ဘတ်အထိ ထိုမှလည်ပင်း နောက် တကိုယ်လုံးမြှုပ်သည်အထိ ရေနက်လာရာ ပီဘီ က ကိုယ်ကိုဖော့ရှ် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ရေမြောင်းသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ကျဉ်းလာကာ နောက် ရုတ်တရက် ပို၍ ရေလှောင်ကန်ကြီးအတွင်း ရောက်လာခဲ့သည်ကို

၁၅၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ဘေး

တွေ့ရသည်။ ဂျာမန်များက အပေါ်ကနေပြီး ထိုရေလှောင်ကန်ကြီးအတွင်း မှ ရေများကို စက်ဖြင့်စုတ်တင်နေဆဲပင်။

+ + +

ဘွတ်ရှ်သည် လေယာဉ်ဆင်းလာစဉ် အိုအေစစ်ကို မတွေ့ရ။ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ တော်မီသေနတ်၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်နှင့် ကျောပိုးအိတ်များကို အလျင်ပစ်ချလိုက်ပြီးနောက် လူက လေယာဉ်ပေါ်မှ အောက် သဲပြင်ပေါ်သို့ လိုမ့်ချလိုက်ရသည်။ ဘွတ်ရှ်ကင်းဗဲလ်သည် လေယာဉ်ပျံကလေး၏ အရှိန်သည် ဤမျှပြင်းလိမ့်မည်ဟုမတင်။ ၎င်းတို့တစ်ဦးအောင် မြေပေါ်တွင် ရှုပ်၍ပျံသန်းပေးသော ကက်စတယ်ယက်တို့၏ အရှိန်ကပြင်းလှရာ ကင်းဗဲလ်မှာ ခွေးကျကျခဲ့သည်။ သဲများက သူ့နံဘေးတွင် ဖွားကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ သူ့တွင်မူးနောက်နောက် ဖြစ်နေယင်းပင် သူ၏ ပစ္စည်းများကိုလိုက်လံ ကောက်ကာ လေယာဉ်ပျံကလေးကို ကြည့်လိုက်ရာ ကြီးမား၍ အရုပ်ဆိုးလှစော့ ငှက်ဘီလူးကြီးတကောင် အတောင်ဖြန့်ဝဲသွားသည့်နယ် သဲကန္တာရ မြေပြင်မှ အထက်ပေ ၂၀ - ခန့်အကွာမှ တရှိန်ထိုးပျံတက်သွားသည်ကို မြင်ရသည်။ ကင်းဗဲလ်က အတောင်ပံကလေးများ လှုပ်ယမ်းပြသွားဦးမည်လားဟု စောင့်ကြည့် နေမိသေးသည်။

ဟက်စီမာတွဲလ်လာ သည် အဝေးတွင် လဲလျောင်းလျက် ရှိသည်။ နို့နှစ်ရောင် လရောင်အောက်ဝယ် စွန်ပလွန်ပင်များ၊ ရွက်ဖျင်တဲကလေးများနှင့် မီးဖိုချောင်မှ မီးခိုးကလေးတွေ တလူလူနှင့် ကဗျာဆန်သော အမျိုးသမီး ရေဆေးပန်းချီဆရာမ ဆွဲထားသော ပန်းချီကားချပ်နှင့်ပင် တူပေသေးတော့သည်။

လေယာဉ်ပျံကလေးက ထိုပန်းချီကားပေါ်မှ ပျံဝဲသွားသည်။ လေယာဉ်ပျံကတဖန် တပတ်ကျော့ပြန်အလှည့်လာတွင် ဒီကွန် က မိမိနည်းတူ လေယာဉ်ပေါ်မှ လိမ့်ဆင်းကျလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒီကွန် ပြီးတော့ ကက်စလာ၊ ကက်စလာသည် တော်မီဂန်းကတဘက်၊ ကျောပိုးအိတ်ကြီးက တဘက်ဖြင့် လေယာဉ်ပျံနောက် ဗုံတောထဲမှ တရကြမ်း ပြေးလာနေသည်- ဒီကွန် အနီးရောက်သော် သူက....

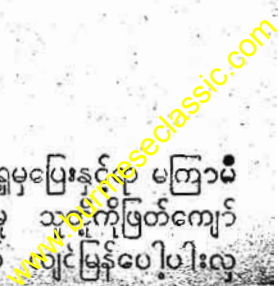
“အိုကေပဲလား”

ဟု အော်၍မေးသည်ကို ဒီကွန် ဟေ....

“အိုကေပဲ”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ်လည်း သူတို့နည်းတူ တရကြမ်း ရွေ့မှပြေးနှင့် ဖြစ် မကြာမီပင် ဒီကွန် သူ့နောက် ဖီလာသည်။ ကက်စလာကမူ သူ့ကိုဖြတ်ကျော်လျက် ရှေ့ရောက်နေပြီး သူ၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့်စာသော် လျင်မြန်ပေါ့ပါးလှ

သည်။ သူ့လက်တွင်းမှ တော်မိဂန်းမှာ ပစ္စတိုသေနတ်ကလေးသဖွယ် ပေါ့ပါးစွာ ပါလာသည်။

ကင်းဗဲလ် တွင် ယခုမှပင် သူတို့၏ အစီအစဉ်ကို သဘောပေါက်လာတော့သည်။ အစီအစဉ်က တကယ်အစီအစဉ်ပါပေ၊ မိုက်ရှူးရဲဆန်လှပါ၏။ သို့သော် အလွန်လွယ်ကူလှရကား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မအောင်မြင်ပဲ မရှိနိုင်။

ရန်သူတို့ကား အာရပ်များပင်၊ ဂျာမန်များမဟုတ်ကြ၊ ထို့ကြောင့် သည်းစည်းကမ်းတကျ စခန်းကို မှောင်ချထားခြင်း၊ အစောင့်စန္ဒရီများ ထားခြင်းမရှိ၊ သူတို့၏ သဲကန္တာရ ထုံးတမ်းစဉ်လာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ကုလားအုပ်များကို တဲအနီးတွင် ချည်နှောင်ထားခြင်း၊ သူတို့၏ တဲများကို ရေတွင်းကိုပတ်ချာဝိုင်းလျက် သစ်ပင် များ အောက်တွင် ထိုး ထား ခြင်း စသည်ဖြင့် အေးအေးလူလူ စခန်းချနေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤစခန်းတွင် တခုလိုနေသည်ကား ဆိတ်အုပ်၊ သို့မဟုတ် သိုးအုပ်မတွေ့ရခြင်းပင်။ သူတို့ကား သာမန်ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသား အာရပ်များ မဟုတ်ကြ၊ ကက်လော ပြောပြချက်အရ သူတို့သည် ဂျာမန်တို့၏ အထောက်အပံ့ခံ မက်စနာ၏ ဂိုဏ်းသား လူဆိုးလူကြမ်း၊ လူသတ်သမားများ ဖြစ်သည်ဆိုသည်။

ဤအစီအစဉ်ကား ဒီကွန်၏ အစီအစဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်... တကယ်တော့ ဖာဒီ၏ အစီအစဉ်ဟု ဆိုရမည်။ ဖာဒီသည် ဒီကွန် က အတင်းဝင်၊ အတင်းတိုက် လျှပ်တပြက်တိုက်နည်းဖြင့် ရန်သူစခန်းတွင်း ဝင်မည်။ သို့ဝင်နိုင်ရန် လေယာဉ်ပျံကို ရန်သူစခန်းနှင့် နီးကပ်နိုင်သမျှ နီးကပ်ရန်နှင့် နိမ့်စွာ ဆင်းပေးရန် လိုအပ်မည်ဟု ပြောသည်ကို ဖာဒီက လိုက်လျောခဲ့သည်။ သူက သိပါသည်။ သူ့လေယာဉ်ပျံဖြင့် မည်သို့တိုက်ရမည်ကို သူသိသည်။ သူ၏ အနစ်နာခံ စွန့်စားလိုသည့်သဘောပင်။ ဖာဒီက 'ကျုပ်လေယာဉ်ပျံက လေယာဉ်ပျံ စုတ်ပဲဗျာ၊ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ စွန့်ရဲပါတယ်ဗျာ' ဟု ပြောခဲ့သည်။ မိုက်ရှူးရဲဆန်လှသည့် အစီအစဉ်ပင်၊ သို့သော် စွန့်စားရပေမည်။ လွတ်လပ်သော ပြစ်သစ်တော်လှန်ရေးသမား ဖာဒီသည် စွန့်စားရမည်၊ ဤတိုက်ပွဲကို သူ့ကောင်းစွာ သိပေမည်ဟု ကင်းဗဲလ် က တွက်မိသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကြည့်ပါဦး...။ သူ့လေယာဉ်ပျံကလေးကို အာရပ်တို့၏ စခန်းတွင်းမှ ချက်ပြုတ်နေကြသည့် မီးခိုးများအပေါ်တွင် ထိုးစိုက်ချသွားသည်။ သူ့လေယာဉ်ပျံက ဓာတ်ဆီတိုင်ကီများ ပွင့်လျက်...။ ဖာဒီ၏ လေသူရဲ အပေါ်ဝတ် အင်္ကျီကော်လာ ၂-ဘက်မှ လက်ပင်မိုး ၂-လုံးကလည်း တွဲလောင်းပါလျက်၊ ဖာဒီသည် သူ့ခေါင်းပေါ်မှ လေယာဉ်အမှိုက်ကို ပွင့်သားကာ၊ ထိုင်ခုံပေါ်ဝယ် ဒူးထောက်ထိုင်လျက် ပါသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

၁၅၈ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဓား

မှန်းချက် ပစ်မှတ်ပေါ်သို့ အိတ်သွန်ဖာမှောက် အားလုံးပစ်သွင်းရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တည့်တည့်မတ်မတ်ကြီး ထိုးဆင်းနေချေပြီ။

လေယာဉ်ကလေးသည် အောက်မှ တရကြမ်းပြေးနေသည့် သူတို့ ၃-ဦး၏ရှေ့ အများကြီးသလျက် ရှိသည်။ သူတို့နှင့် အလှမ်းကွာလွန်းလှသည်။ သို့သော်.... ကင်းဗဲလ်တို့က ဖာဒီနှင့်ချိန်ကိုက်ပြစ်အောင် ပြေးယမ်းတရစပ်ပစ်သည်။ ကက်စလာက ယာတောင်ပံ၊ ကင်းဗဲလ်နှင့် ဒီကွန်တို့က ဝဲတောင်ပံ ဖြန့်တက်ကြသည်။ သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကား.... အချိန်ထိ အတွင်း ရန်သူအာရပ်များ အကျအဆုံးများနိုင်အမျှများအောင် သုတ်သင်ပစ်ရန်ဖြစ်သည်။ အငိုက်မိကာ မသေပဲကျန်ခဲ့သော အခြားအာရပ်များ သူတို့၏ကုလားအုပ်များကို မယူနိုင်ပဲ၊ သဲကန္တာရအတွင်း ထွက်ပြေးစေပြီး လူစုခွဲပစ်လိုက်ရန်၊ ပြီးမှ သူတို့အလိုရှိသော ဂျစ်ကားများကို ယူပြီးပြေးရန်ဖြစ်သည်။

ဂျစ်ကားများကို မနက်က သူတို့မြင်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ပင်၊ ပစ်ကွင်း မှုလည်လွတ်နေသည်။

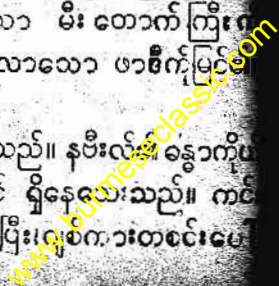
“ယား... ယား...”

ကင်းဗဲလ်ကအော်ပြီး ပစ်၍တက်သည်။ သူ့နောက်မှ ဒီကွန်က ကလျက် ပါလာသည်။

ရန်သူများ၏ စခန်းအတွင်းမှ မိုင်ဖယ်သံများ၊ ဝပ်ဝါးဝါးပေါ်လာသည်။ ဝေးလှပါသည်။ အန္တရာယ်မရှိနိုင်၊ သည့်အချိန်မှပင် သူတို့၏ရှေ့လေယာဉ်ပျံကလေး အတွင်းမှ မီးတောက်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ဤစက္ကပိုင်းကလေး အတွင်းမှပင် လေယာဉ်ပျံ၏ရှေ့ခန်း၊ လည်နေသောပန်ကတို့ကို နောက်ခံအဖြူပေါ်တွင် အထင်းသား ကွဲကွဲပြားပြား မြင်လိုက်ရသည်။ မကြာပါချေ၊ လေယာဉ်ကလေးသည် တဲများ၊ သစ်ပင်များအတွင်း စိုက်ချလိုက်လေရာ ဝန်းကနဲအသံကြီးနှင့်အတူ အလျှံရဲရဲဖြင့် မီးတောက်ကြီးများ ထလာလေတော့သည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ဖာဒီမှာ လေယာဉ်ပျံအတွင်းမှ ခုန်ဆင်းချိန်မရလိုက်ဟု မထင်ပါ။ သွက်လက်ချက်ချာလှသည့် ဖာဒီသည် လက်ပစ်ဗုံးများ အချိန်မီဖြုတ်ချပြီး၊ သူကမူ လေယာဉ်တွင်းမှ လိုမ့်ဆင်းလိုက်မည်ဟု တွေ့မိပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရဲရဲနီနေသော မီးတောက်ကြီးက နောက်ခံထားကာ သူတို့ခံခဲ့ရသည့် ကဆုန်ပေါက်ပြေးလာသော ဖာဒီကိုမြင်ခဲ့သူက မအံ့ဩတော့။

ကင်းဗဲလ်သည် ဂျစ်ကားများရှိရာသို့ ပြေးသည်။ နဖီးလ်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မနက်ကအတိုင်း ဂျစ်ကားများအနီးတွင်ပင် ရှိနေသေးသည်။ ကင်းဗဲလ်သည် ထိုရုပ်အလောင်းကို မကြည့်မိရန်ကြိုးစားပြီး ဂျစ်ကားတောင်းပေါ်

ပြေးတက်လိုက်သည်။ တော်ပါသေးရဲ့၊ အေ အာရပ်များက ကားသော့ကို သည်အတိုင်း ချိတ်လျက်သာထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သော့ကိုလှည့်မည့်အလုပ် တန်လိုက်မိသည်။

ဘူဘီထရက်ပံ့များ ထောင်သားလေရောသလား။

အရဲစွန့်ပြီး သော့ကို လှည့်လိုက်သည်။ ဂျစ်ကား အင်ဂျင်စက်က မနီးချင်နီးချင် ပြစ်နေသည်။

ကင်းဗဲလ်က သော့ကိုပြန်ပိတ် ပြန်လှည့်လိုက်ကာ ချုပ်ကိုဆွဲလိုက် သည်။ ကားအင်ဂျင်က နီးလာသည်။ ကောင်းလိုက်လေ၊ ကံကောင်းလိုက် လေ၊ သူက ဒါပဲလိုချင်သည်။ ကင်းဗဲလ်သည် ကားကို နောက် ပြန်ချီထုတ် လိုက်ပြီး၊ အရိန်တိုး-တိုးထွက်ကာ အိုအေစစ်ကို တဘက်မှပတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖာဒီသည် ဒီကွန်၏ဘေး ဂျစ်ကားပေါ်သို့ ရောက်နေချေ ပြီ။ ကင်းဗဲလ်က နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဂျစ်ကားနံပါတ် ၂-သည် အိုအေစစ်ရှေ့ခြမ်းမှ တရကြမ်းမောင်းကာပြေးနေသော အာရပ် များ ၏ နောက်သို့ လိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

လေယာဉ်ပျံကလေး ရန်သူစခန်း အတွင်း ထိုးဆင်းလိုက် သည့် အချိန်မှ ၃-၄-မိနစ်အတွင်းမှာပင် အိုအေစစ်ကလေးမှ ငရဲအိုးပွက်လည် နှယ် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကုန်သည်။ စွန်ပလွန်ပင်များ ကျိုးကျကုန်၏။ တဲများက မီးဟုန်းဟုန်း တောက်နေသည်။ ကုလားအုပ်များက ခုန်ပေါက်အော်ငြည် လျက်ရှိသည်။ အာရပ်များ တင်ပါးနှင့်ဖဝါး တသားတည်းကျအောင် ပြေးနေကြရာ.... ကက်စလာက တော်မီသေနတ်ဖြင့် လိုက်လံ၍ ဇီဝိန် ခြွေ လျက်ရှိသည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ကက်စလာ အနီးရောက်သော် ဂျစ်ကိုရုပ်ပေးသည်။ ဂျစ်ကားပေါ်ဝယ် ဆင်ထားသောစက်သေနတ် ဖေါ၊ သို့သော်.... ကက် စလာ ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် စလွယ်သိုင်းလွယ်လျက် လက်ပစ်ဗုံးများပါသည်။ ကက်စလာသည် ဂျစ်ပေါ်သို့ရောက်သော် သူ၏တော်မီဂန်းတွင် ကျည်ကပ် အသစ်တကပ် ထည့်လိုက်သည်။

“ကဲ.... အဆင်သင့်ပဲလား”

“အဆင်သင့်ပဲ၊ ကျေးဇူးပဲ.... ခင်ဗျားကို”

“ခေါင်းငုံ့....”

ကင်းဗဲလ်က အော်ပြီး ဂျစ်ကားကို အိုအေစစ်အလယ်သို့ ဦးတည် လိုက်သည်။ အိုအေစစ်အလယ်တွင် ဓာတ်ဆီလှောင်ကန်များ ရှိသည်။ ယခု မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော တဲများ၏နောက်ဘက် ဂိုက် ၅၀-၆၀ နေ့ တွင် ရှိနေသည်။ ဘယ်သို့မျှ ခုခံကာကွယ်မှုများ ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဂျစ်ကားသည် လေးညှို့မှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားကဲ့သို့ ဖျှေ့သို့ တဟုန်ထိုးပြေးလာသည်။ လမ်းတွင်တွေ့ရသော ခြံစည်းရိုးများ၊ ဒဏ်ရာ

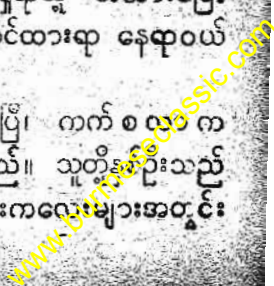
ရကာ လဲလျောင်းနေသော ကုလားအုပ်များကို အကူပတ်ရှောင်ခဲ့ရသေးသည်။

ကက်စလာကလည်း တချိန်လုံး ပစ်လိုက်လာသည်။ သူ့လက်ကလည်း အပြောင့်သား၊ ဂျစ်ကားကိုမောင်းနေသူ ကင်းဗဲလ်သည် လူထုကို ကုန်းကို ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်နေရသည်ဟု ထင်မိသည်။ မြင်း စီး အာရပ်များ ဟိုမှသည်မှ ပေါ်လာသည်။ သို့သော်... မကြာပါ။ တော်မီဂန်းလက်ချက်ဖြင့် မြင်းရေလူပါ အတုံး အရုံး လဲကျသေဆုံးကုန်ကြသည်။ ခေါင်းပေါင်း တကားကား၊ ဝတ်ရုံကြီးများ၊ တဖားဖားဖြင့် အာရပ်အချို့လည်း ရိုင်ဖယ်များ တယမ်းယမ်းဖြင့် ထွက်လာကြသေးရာ၊ သူတို့လည်း ကျည်ဆန်များက ရှင်စကိုဆီးကြို့ဖောက်ထွင်း လိုက်ကြသဖြင့် ဂျစ်ကားဘီးကြောင်းဝယ် ခြေကားယား၊ လက်ကားယားဖြင့် လဲသေကုန်ကြသည်။ ဒါတွေကို ကင်းဗဲလ်က ဖြတ်ကျော်မောင်းခဲ့ရသည်။

ကင်းဗဲလ်တိုက်ပူးခဲ့သမျှ တိုက်ပွဲများတွင် ဤ ၃-မိနစ်ကြာ ဟက်ဆီမာတဲလ်လာ တိုက်ပွဲကား သွေးချင်းချင်း အနီဆုံးနှင့် အရှုပ်ထွေးဆုံးပင်ဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ခေါင်းထဲတွင် အမြင့်ဆုံး အော့စတိန်း ဓာတ်ငွေ့မီးလောင်နေသည့်နယ် ခေါင်းမီးတောက်နေသည်။ ဂျစ်ကားသည် မိမိကမမောင်းရပဲ၊ ပြေးနေသလို ထင်ရ၏။ မြင်ကွင်းအတွင်းသို့လည်း ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး၊ တမျိုးပြီးတမျိုး ပေါ်နေရာ၊ ဖလင်အတိုအစများ ထည့်ထားသည့် ဖလင်လိပ်ကို ပြစက်တွင်ထည့်၍ မောင်းပြနေသည်နှင့် တူလှတော့သည်။ မီးလောင်နေသော သဲကုန်း၊ ရေအိုင်ကလေးများအတွင်းမှ အရိပ်များ၊ သူ့ဘေးတွင် ကြီးမားကြံ့ခိုင်လှသည့် လူမည်းတယောက်၊ အာရပ်များ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်နေပုံများ၊ လည်တံရှည်ကြီးတွေနှင့် ကုလားအုပ်များ၊ ခြေဦးတည့်ရာ ဝပြေးနေကြပုံများ တမျိုးပြီးတမျိုး မြင်နေရသည်။ ဓာတ်ဆီနံ့၊ အသားကို မီးမြှိုက်ထားသည့် အနံ့ များကလည်း မှန်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံကလေးက ကုလားအုပ်များအကြားကျပြီး ပေါက်ကွဲသွားခဲ့သည်ကြောင့် အနံ့များကလှိုင်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ဘရိတ်ကို တအားဆောင်၍ အုပ်လိုက်ရာ သူတို့၏ ဂျစ်ကားကလေးသည် ခေါင်းစိုက်မတတ် ဖြစ်သွားသည်။ ကက်စလာက သူ၏လက်မောင်းကို လာ၍ ဆုပ်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ၂-ဦးသား ဂျစ်ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ကြကာ၊ ဓာတ်ဆီပုံးများရှိရာသို့ တအားပြေးလာခဲ့ကြသည်။ ယခုအချိန်အထိ ဓာတ်ဆီပုံးများလှောင်ထားရာ နေရာဝယ် ခုခံ ခိုခွဲခိုက်မည့်သူ မတွေ့ရသေး။

ဓာတ်ဆီပုံးဘဝက်ခန့်မှာ ဗလာကျင်းနေလေပြီ။ ကက်စလာက ထိုပုံးလက်ချားကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် လှင့်ပစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အုတ်နံရံကို ရိုက်ပုတ်စမ်းသပ်ကြည့်ကြသည်။ ရေတွင်းကလေးများအတွင်း

နှိုက်ကြည့်ကြသည်။ ကင်းဗဲလ်က ဓာတ်ဆီပုံးကြီး ၄-ပုံးကို စမ်းမိသည်။ ချက်ချင်းပင်ဆွဲယူပြီး ဂျစ်ကားရှိရာသို့ ပြေးလေသည်။

ဟာဆီမာတဲလ်လာ၏ အချက်အချာဗဟိုဌာနဝယ် လူသူကင်းမဲ့ နေချေပြီ။ နာမည်ကြီးလှသော မက်စနာ၏ ဂိုက်းသားများလည်း တဦး တယောက်မျှမရှိ။ သူတို့သည် တနေရာ၌ လူပြန်၍ စုနေကြခြင်းလည်း ဖြစ် ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ ကုလားအုပ်များစီး၍ ပြန်တိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်ချင် လည်း ဖြစ်နေပေမည်။ သို့မှမဟုတ်... လသာသာ သဲကန္တာရအတွင်း ဟိုတ ကောင်၊ သည်ဘကောင် ပြေးလွှားနေသော ကုလားအုပ်များကို လိုက်လံ ဖမ်းနေကြခြင်းလည်း ဖြစ်ပေမည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ဓာတ်ဆီပုံးများကို ဂျစ်ကားနောက်တွင်ထည့်ခဲ့ပြီး ပြန်ပြေးခဲ့ပြန်သည်။ သူသည် မနိုင်မနင်းဖြစ်အောင်တော့ မလိုချင်၊ ယခု ရရှိခဲ့သော ၄-ပုံး၊ ထို ၄-ပုံးအပေါ်မှ နောက်ထပ် ၄-ပုံးလောက် တင် လာနိုင်လျှင် တော်လှောက်ပြီဟု တွက်မိသည်။

ဓာတ်ဆီများ ရပြီးသည့်နောက် ဒီကွန်နှင့် ဖာဒီတို့ ၂-ဦးအား ရှာဖွေ ခဦးမည်။ အာရပ်များ ပြန်လူစုပြီး တကျော့ပြန်မလာမီ ဤနေရာမှ ထွက် နိုင်ဖို့ရန် အချိန်အချက် ပြုလုပ်ထားခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ကက်စလာက တော်မီသေနတ်ကို သူ့ထံ လှမ်းပစ်ပေးလိုက်သဖြင့် ကင်းဗဲလ်က ဖမ်းယူလိုက်ပြီး ကင်းစောင့်ပေးလိုက်သည်။ ကက်စလာသည် နံရံပေါ်သို့ခုန်တက်လိုက်ပြီး ရေအိုင်အတွင်းဆင်းကာ သူ ယူ လာ ခဲ့ သော ပုံးလွတ်များနှင့် ပုလင်းများအတွင်း ရေများဖြည့်လေသည်။

ကင်းဗဲလ်၏စိတ်များမှာ တည်ငြိမ်၍နေပေပြီ။ သို့သော်... လူက လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် သတိလွန်ကနေသည်။ ပစ်မည် ခတ်မည် တက်ကဲဖြစ်နေ ရာ၊ မှောင်ရိပ်အတွင်းမှ ဒီကွန်ထွက်လာသောအခါ ကပ် တကပ် လုံး ကုန် အောင် ပစ်ထည့်လိုက်မည်ပြုရာ ဒီကွန် အထွက်စောသဖြင့် သက်သာ ရာ ရသွားသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖာဒီသည် ဂျစ်ကားတစ်စီးမောင်းလာသည်ကို မြင်ကြရသည်။

“ဟိုကောင်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပတိုး...”

ဒီကွန်က မေးတည်း။

“ဘယ်ရောက်ကုန်တယ် မသိဘူး၊ ခင်ဗျားကော... ရခဲရွဲလား”

“ရခဲတယ်၊ အများကြီးပဲ...”

“ကက်စလာ... မြန်မြန်လုပ်ဟေ့...”

“ကင်းဗဲလ်က အော်၍ သတိပေးသည်။

“ရေ နည့်ရတာဗျ၊ မြန်မြန်လုပ်လို့ မရဘူး...”

ဖာဒီက ဂျစ်ကားကို သူတို့အနီးတွင် ရပ်လိုက်ကာ...

“ဓာတ်ဆီ ရကြရဲ့လား”

“ရတယ်... ကိုယ်သယ်နိုင်သလောက် သယ်နိုင်တယ်”

“ကျုပ်ဆီကလဲ ယူဦးလေ... ခုနေ့များ ကျုပ် လေယာဉ်ပျံကလေး ရှိယင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲ...”

“တော်စမ်းပါ... ဓာတ်ဆီတွေ ယူနိုင်သလောက်ယူ၊ ကျန်တာမီးရှို့ ပြီး၊ ဒီကအမြန်ဆုံး ထွက်ကြဖို့က အရေးကြီးတယ်၊ ဒီလိုငြိမ်နေတာမျိုးကို မကြိုက်ဘူးဗျာ...”

ဟု ကင်းဗဲလ်က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ပြောသည်။

“သူတို့ လစ်ကြပါပြီဗျာ...၊ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းနဲ့ ပြေးနိုင် ထဲ့ ကောင်၊ ကုလားအုပ် စီးသွားနိုင်တဲ့ကောင် ဟူသမျှ တကောင်မှ မရှိတော့ ပါဘူး...”

“လစ်ကြပြီဆိုသာ ဘယ်ကို လစ်ကြတာလဲ...”

“အယ်လ်ဟာရောက်ဆီကို ထင်တယ်...”

“မက်နာကောင်တွေ လာကြဦးမယ်ထင်တယ်...”

ဒီကုန်က သူထင်သည်ကို ပြောလိုက်ရာ၊ ဖာဒီက...

“မက်နာက ဒီမှာမရှိဘူး၊ တခြားတနေရာမှာ ရှိလိမ့်မယ်...”

“ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားက သိသလဲ...၊ သေချာလှချည်လား...”

“သူသာ ဒီနေရာမှာရှိယင် သူ့ ကောင်တွေနဲ့ တိုက်မှာသေချာတယ်၊ မရှိသို့ သာပေါ့ဗျာ...”

ဖာဒီသည် ပုံးတစ်ခုကို ကောက်ယူပြီး လှုပ်ကြည့်ရာ၊ ဘာမှမရှိသဖြင့် လွင့်ပစ်လိုက်သည်။ သူ၏ ဂျစ်ကားနောက်ဝယ် ဓာတ်ဆီအပြည့်ဖြင့် ဓာတ်ဆီ ပုံး ၆-ပုံး ပါလာသည်။ ကက်စလာ ဖြည့်စားသော ရေဗူး များလည်း အသင့်ရှိနေပြီ။

“ဟုတ်ဘယ်၊ တို့ ဒီကထွက်ကြမှ ဖြစ်မယ်၊ ကဲ... သွားကြစို့”

“တင်တာရက်ကို ပြန်သွားကြမှာလား...”

ကင်းဗဲလ်က မေးသည်၊ ဟုတ်ပေသည်။ သူတို့သည် ဓာတ် ဆီ နှင့် ရေအတွက် ဤစခန်းကို ဝင်စီးကြမည်ဟုသာ စစ်ဆင်ရေး ရေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ သည်မှ နောက် ဘယ်ကို သွားကြမည်ဟု အစီအစဉ် မပြုလုပ်ခဲ့ကြ။

“တင်တာရက်ကို မှောင်ထဲမှာသွားဖို့လမ်း သိလို့ လား...”

“တင်တာရက်ကို မသွားတော့ဘူး...”

“ဟင်... မင်း အစကပြောတော့...”

ကင်းဗဲလ်က ပြောပြန်သည်တွင် ဖာဒီက ဆက်၍...

“လေယာဉ်ပျံ မရှိတော့ဘူးလေ၊ လေယာဉ်ပျံနဲ့ ဂျစ်ကားနဲ့ လဲလိုက် ရပြီလေ...”

“ဒီလိုဆိုတော့ ဘယ်သွားကြမလဲ...”

“တို့အားလုံး နှာ့ဗိတားကို သွားကြမယ်....”

“နှာ့ဗိတား....”

ကင်းဗဲလ်က အော်သည်။

“တို့.... မက်စနာကို နှံ့ခဲကြပြီ၊ ဆက်ပြီး သူ့နောက် လိုက်ဦးမယ်”

လား....

ဟု ဒီကွန်က မေးရာ၊ ဖာဒီက....

“ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်၊ သူ့နှာ့ဗိတားကို ပြေးမှပဲ....”

“မင်းက သူ့ကို လိုချင်တာကိုး၊ ဟုတ်လား....”

ဖာဒီ၏ ရုပ်အသွင်သည် တမဟုတ်ချင်းပင် ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပြင်သစ်လူမျိုးအသွင် မဟုတ်တော့ပဲ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စက်ထန်သည့် လူအသွင် ပေါ်နေသည်။ ဤသည်ကို ကင်းဗဲလ်က ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် သတိပြုလိုက်မိသည်။

“မက်စနာခေါင်းကို လိုချင်တယ်၊ ကျုပ်လက်ထဲ.... ဒီခေါင်းရောက်မှဖြစ်မယ်....”

“ဂျက်ဖ်.... ဒီလူကို ပြောဗျာ၊ ကျုပ်တို့လာတာက ကာနယ်နဲ့ ပီဘီအတွက် လာတယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်ခွေးခေါင်း ဖြတ်ဖို့မှ လာကြတာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောဗျာ....”

“ဒီမယ်.... ကင်းဗဲလ်၊ ငါ့အထင် ပြောရယင် ကာနယ်ဟုမ်းနဲ့ ပီဘီတို့အတွက် တို့လာတာ နောက်ကျနေပြီထင်တယ်၊ ဒါကတော့ တို့ငြင်းလို့ မရဘူးထင်တယ်....”

“ခင်ဗျားက လွယ်လွယ်နဲ့ အလျော့ပေးချင်ပေး၊ ကျုပ်ကတော့.... မလျော့စားဘူး၊ ကာနယ်ဟုမ်းနဲ့ ပီဘီတို့ အယ်လ် ဟာ ရောက် ဆီ မှာ အဖမ်းခံမနေရဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မလဲ....”

“ကဲ.... သူတို့ အဖမ်းခံနေရပါသတဲ့ ဆရာ....၊ ကျွန်တော်တို့က သူတို့လေယာဉ်ကွင်းကို ဘယ်လို ချဉ်းကပ်မလဲ၊ ကျွန်တော်တို့လူ လက်တဆုပ်နဲ့ သွားကပ်ယင် မိုက်မဲရာကျတော့မပေါ့ ခင်ဗျာ....”

ဟု ကက်စလာက ဝင်ပြောသည်။

“ဒီမယ်.... ကျုပ်လာတာက ပီဘီတို့ကို ကယ်ဖို့လာတာ၊ တကယ်လို့ များ သို့ပန်းမဖြစ်ပဲ ဒီဆဲကန္တာရကြီးထဲမှာ ပြေးနေရလို့ ရှိယင် ရှာဖွေထွက်လာတာ၊ ခုတော့.... ဒီပြင်သစ်အတွက် ကြားထဲက အချောင်ဝင်တိုက်ပေးနေရသလို ဖြစ်နေပြီ၊ မရဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ မရဘူး၊ ရှင်းရှင်းပဲ”

“ဒီမှာ နေနေလို့လဲ အန္တရာယ်က များလှတယ်ဗျာ....”

ဟု ဖာဒီက ပြောပြန်ရာ၊ ကင်းဗဲလ်က....

၁၆၄ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

“တရက်တည်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထားပါလေ... နေ့ဝက်ကလေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပီဘီဆိုတဲ့ကောင်က ပြေးနိုင်ယင် ပြေးမယ့်ကောင်၊ ဒီတော့... သူပြေးမယ့် နေရာတွေက ဒီနေရာတွေပဲ၊ ဒီမှာပဲ ရှာကြမယ်”

“နေပါဦး... နာဗိတားကို ဒီက ဘယ်လောက်ကြာကြာ သွားရမလဲ...”

ဒီကွန်က မေးသည်ကို ဖာဒီက...

“အနောက်ဘက်လမ်းက သွားမယ်၊ လမ်းမှာ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုယင် တညနဲ့ နှစ်ရက် သွားရမယ်”

“ဒီမှာ ဖာဒီ၊ တပ်ကြပ်ကြီးပြောတာ မှန်တယ်၊ တို့ဟာ တို့တပ်သားတွေကိုရှာဖို့ လာကြရတာပဲ၊ တို့မှာ ခုခံကာကွယ်စရာ မရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ တို့မှာ လက်နက်အပြည့်၊ ဆီနဲ့ရေလဲ အပြည့်ပါတာပဲ...”

“ဒီတော့... ခင်ဗျားက ဘယ်လိုအကြံ ပြုချင်သလဲ...”

“အယ်လ်ဟာရောက်ဆီ ဘက်ကို ပြေးကြည့်ချင်တယ်၊ ဂျစ်နှစ်စင်းမှာ တစင်းက ရှေ့က ကင်းအဖြစ် အလျင်သွား...”

“အချိန်ကုန်မယ့် အလုပ်ပါဗျာ...”

“မနက်ဖြန် နေ့ဝက်ပေါ့...”

“ဒီလိုဆိုယင်၊ ကျုပ်တို့ မက်စနာအယင် နာဗိတားကို ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့...”

“ဂါဒင်ကိုဖြတ်ယင် ရောက်ပါတယ်...”

ဟု ကက်စလာက ဝင်ပြော၏၊ ဖာဒီက...

“ဒီတော့... ဂါဒင်အော့ဗိပိန်းခေါ်တဲ့ မရဏကန္တာရကို ဘယ်သူမှ မဖြတ်ရဲဘူးလေ၊ ရှောင်ကြတာပဲ မဟုတ်လား”

“ဖြတ်ယင် ခရီးကျုံး သွားတာပေါ့ဗျာ...”

ကက်စလာက ပြောပြန်သည်။

“ကျုပ်တို့အသက်တွေလဲ ကျုံး သွားမှာပေါ့...”

ဟု ဖာဒီက ပြန်ပြောသည်။ ကင်းဗဲလ်က...

“ဘာလဲ... ဂါဒင်ဥယျာဉ်ဆိုတာ သဲကန္တာရပဲလား...”

“ဟုတ်တယ် ကန္တာရပါပဲ၊ ဆားပြင်ကြီးပါ၊ နာဗိတားကို သွားတဲ့ ဖြတ်လမ်းပဲ၊ ဒီကန္တာရကို မက်စနာလဲ ရှောင်မှာပဲ...”

“ဒီလိုဆိုယင်... တို့အဖို့ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီက တပ်ပျက်လာတဲ့ တို့လူတွေကိုလဲ ရှာနိုင်မယ်၊ မက်စနာ အယ်လ်လဲ နာဗိတားကို တို့ရောက်နိုင် တယ်ပေါ့...”

ဟု ဒီကွန်က ပြောရာ ကင်းဗဲလ်က—

“ဒီလူကိုပြောဗျာ၊ သူသွားချင်ယင် ဂျစ်တစင်းယူသွားလို့၊ ကျုပ်တို့တော့ ပီဘီ တို့ကို လိုက်ရှာမှာပဲ”

“ဟုတ်တယ် ဖာဒီ...ဒါတရားမျှတတယ် ထင်တယ်”

ဖာဒီ သည် စိတ်ဆိုးသည်။ သို့သော် သူ့စိတ်ဆိုးသည်ကို လူသိမခံ၊ ဖူးဖိထားသည်။ သူက ပခုံးကိုတုန်လိုက်သည်။

“ကဲ...ဖာဒီ ပြောလေ... ဘာကိုရွေးမလဲ”

“ကက်စလာဟာ အရှုံးပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကို သူထုတ်ပြောတာ ရှုံးလို့ ပဲဗျ”

“ကဲ...ထားပါလေ... သူ့ရှုံးလို့ ပြောပြော ဘာဖြစ်လို့ ပြောပြော သူပြောပြီးပြီဟာ၊ ကဲ...ဖာဒီ ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ”

“ကောင်းပြီလေ... ဒီညကျုပ်တို့လျှာမန်စခန်းကို သွားကြမယ်၊ မနက် နေ့သွက်ဘော့ ခင်ဗျားတို့လူတွေကိုရှာမယ်၊ ညနေဘက်ကျတော့ အနောက် မြောက်ဘက်နားဘေးကို ခရီးဆက်မယ်၊ ခုနကပြောတဲ့ မရဏကန္တာရကို ဖြတ်ရမှာပေါ့လေ”

“ဒီလိုမှပေါ့ကွ၊ ကိုယ့်ဆရာတို့ ကျုပ်ပြောတာကို လက်ခံကြမယ် ဆိုယင် ဒီခေတ်ဆီစခန်းကို မီးရှို့ဖျက်ခွဲကြစို့။ နို့မို့ယင် ဟိုကောင်တွေ ပြန်လာလိမ့်ဦးမယ်”

“ဒီကောင်တွေ မလာတော့ပါဘူးခင်ဗျာ...သွားကြပါပြီ”

ကက်စလာက ပြောသည်။

“ဘယ်သွားကြတာလဲ”

“သူတို့ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီအထိ ဒုံးစိုင်းသွားကြပါပြီ”

“သူတို့ဆရာကို သွားပြီး သံတော်ဦးတင်ဖို့ပေါ့”

“သူတို့ဆရာက ကျုပ်တို့ကို တာလုပ်နိုင်မှာတဲ့လဲ”

“ကျုပ်တို့ကို လိုက်ရှာပြီး သုတ်သင်ပစ်မှာပေါ့”

“အင်း... မရဏကန္တာရက ကျုပ်တို့ကို ဦးအောင်မသုတ်သင်နိုင်ယင် ဆိုပါတော့ဗျာ”

ဟု ဖာဒီက ပြောလိုက်လေသည်။

ပီတီ တွင် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေသည်။ သူ၏ဝမ်းဗိုက်တပြိုင် လုံးလည်း နှင်းဖုံးဘေးသည့် တူရွှင်းပြားကလေးပုမာ ဖြစ်နေပြီဟု သူထင် မိသည်။ သူသည် ပျာမန်များ ရေတင်ခြင်း မပြီးမချင်း ရေတိုင်ကီအတွင်း တနာရီးကျော်နဲ့ ပြားပြားမှောက်နေခဲ့ရသည်။ ဤအချိန်အတွင်း ပီတီ သည် ဖားဘေးဘောင်အလား ကန်ထောင့်ရေထဲ ဝပ်နေရာ၊ တခါတရံ သူနှင့်ရေ ပိုက်ခေါင်းသည် ဝ-ပေ၊ ၁၀-ပေခန့်သာ ကွာတော့သည်။ ရေကန်နံရံ အုတ်ကြိုကုတ်ကြား၌ ထိုးသွင်းကာ ကိုင်ထားရသည့် သူ့လက်ချောင်းက

လေးများမှာလည်း ထုံကျင်၍နေသည်။ ရေစက်သံကြောင့် ပီဘီသည် အသံနှင့် ရောစနာ၍ ချောင်းကလေးများ ဟန့်ချင်လျှင် ဟန့်နိုင်ခဲ့ရပါ၏။ သို့သော် ဂျာမန်အစောင့်တဦးသည် လည်းကောင်း၊ အာရပ် တယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ ရေကန်အောက်ခြေသို့ ချီ၍ ကြည့်တတ်သဖြင့် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ရဲ၊ နောက်ခံကောင်းကင်တွင် ခေါင်းမည်းမည်းကြီးက ငုံ့ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရတိုင်း ပီဘီသည် အကြောအခြင်များကို လျှော့ပြီး မလှုပ်ပဲ နေရသည်။ ခေါင်းကြီး ပျောက်သွားမှ နေသာထိုင်သာ ရှိတော့သည်။

ရေတင်တာဝန်ကျသူများဖြစ်သည့် ဂျာမန်များနှင့် အာရပ်တို့သည် အချင်းချင်း စကားပြောကြပြီး တသောသော ရယ်မောသဘောကျနေကြသည်။ သူတို့ဘာပြောကြသည်ကိုတော့ နားမလည်၊ သူတို့ကဂျာမန် တောစကားနှင့် ပြင်သစ်ကပြား စကားပျက်များကိုသုံးပြီး စကား ပြောနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရေထဲတွင် ကြာရှည်နေရသဖြင့် ပီဘီ၏ စိတ်ဓာတ်ကော ကိုယ်နှော့အစိတ်အပိုင်းများပါ ရှူ့တူ၍နေပေပြီ။ အကယ်၍များ ယခုအချိန်တွင် သူထွက်ပြေးခဲ့သည့် အချုပ်ခန်းအတွင်းသို့ တစုံတယောက်က ဆင်း၍ကြည့်လျှင် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း၊ ကေန့်မုချ သူထွက်လာခဲ့သည့် ကြမ်းပြင်မှ အပေါက်ကို တွေ့မည်။ ထိုမှတဆင့် ဘယ်နေရာထွင် သူရှိမည်ကို ချက်ချင်း သိရှိလိုက်လဲ ဖမ်းသိ ကြပေမည်။

တစတစဖြင့် အချိန်များကုန်ခဲ့ပြီး၊ ရေတင်သူများကလည်း မပြီးသေး၊ အပေါ်ကစကားပြောသံ ခပ်ကျယ်ကျယ်ကြားရတိုင်း၊ ပီဘီသည် အောက်ခြေသို့ ငုပ်ကာဝပ်နိုင်သမျှ ဝပ်နေရသည်။ ရေအနက်မှာ ပေ ၃၀-ခန့်ရှိပေမည်။

နေဝင်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ အုပ်ဆောင်းဖြင့် တွန်းထားသော လက်ဆွဲမီးအိမ်မှ မီးရောင်သည် ရေပေါ်သို့ ကျရောက်နေသောအခါ ရွှေအိုရောင်ထနေသည်။ မကြာပါချေ၊ ရေတင်မှုပြီးစီးသွားပေပြီ။ ဂျင်နရေတာ စက်သံရပ်သွားသည်။ ရေပိုက်လုံးများ ဆွဲတင်လိုက်ကြပြီး ရေတင်သည့်အဖွဲ့ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

ပီဘီသည် ခေတ္တမျှငြိမ်သက်နေလိုက်သေးသည်။ ရေကန်နံရံသည် ချိတ်တယ်တက်စရာ ရှိမရှိမသေချာသေး၊ အကယ်၍ မည်သို့မျှတွယ်ကပ်တက်စရာမရှိဟု ဆိုပါကသူသည် ဤရေသချိုင်းဝယ်ခေါင်းသွင်းပြီးသားဖြစ်တော့မည်။ ထို့ပြင်လည်း အပေါ်တွင် အစောင့်များ ရှိမည်မှာလည်းမလွဲ။ ဤဝေးလံသော သဲကန္တာရလွင်တီးခေါင်ဖြစ်ပါစေ၊ ဂျာမန်တို့သည် သူတို့၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်သော ဤရေလှောင်ကန်ကို အစောင့်မဲ့ ဖမ်းထားမည်ကား မဟုတ်ချေ။

ပီဘီ သည် ရှေ့ သို့လှုပ်ရှားမှုတခု ပြုလုပ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး၊ တစ်မှ တထောင်အထိ စိတ်ထဲတွင် ရေတွက်နေလိုက်သည်။

ရေကန်တွင်း၌ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည်။ ခေါင်းပေါ်၌ ရှည်မျောမျော တွင်းဝကိုသာ ခပ်မှိန်မှိန် မြင်နေရသည်။

ပီဘီ သည် ရေကန်နံရံကို သူ့လက်ချားဖြင့်လိုက်၍ စမ်းသည်။ အုတ်ကြားတခုကိုတွေ့၍ လက်ကတယ်မိပြီဆိုပါက မြဲအောင်တယ်ကာ ကုတ်ကတ်တက်သည်။ ပြန်ပြီးလွတ်၍အကျမခံ၊ ငုန်းကနဲ လူ ရေထဲကျသံ ကြားပါက အစောင့်များ လာကြပေမည်။ သူသည် အသက်တချက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်သည်။ တွယ်မိထားသော တွင်းကလေးနှစ်တွင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး တွယ်၍တက်လိုက်ပြန်သည်။ နောက်တဆင့် တက်ပြန်သည်။ ရေပေါ်သို့ ခေါင်းဖော်နိုင်ပါပြီ။

နောက်တဆင့်တက်ရန် လိုသေးသည်။ အုတ်ကြားကို မြဲမြဲကိုင်ထားရသည်။ ပြားနေအောင် ကပ်ထားရသည်။ နောက်တဆင့်တက်လိုက်သော် တွင်းထဲသို့ လူဆင်းသည့်လှေကားအောက်ဆုံးထစ်ကို ငမ်းမိသည်။ သူက ခိုင်မခိုင်ဆွဲ၍ စမ်းလိုက်သည်။ ခိုင်သည်။ သူကဆွဲ၍တက်လိုက်သည်။ “ဟေး.... ကောက်ကလေး ခုမှတော့ ဘာမှကြောက်စရာမရှိပြီ” သူ့ ကိုယ်သူ အားပေးပြီး လှေကားမှ တထစ်ချင်း အပေါ်သို့ တက်လာခဲ့တော့သည်။

အပေါ်ဝယ် လကလေးက ရေးရေးသာ နေသည်။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်များကို ခွဲခြားမြင်နိုင်သည်။ ဤဟာကတောင်တန်း၊ ထိုဟာကခံတပ်ပျက်ကြီး၊ သူတက်ခဲ့သည့် ရေကန်သည် လက်ဝဲဘက်တွင်ရှိသည်။ သူထွက်လာသော ခံတပ်ပျက်ကြီး၏ ပြတင်းပေါက်များတွင် မီးရောင် မှိန်မှိန်များကို မြင်နေရသည်။

ရုတ်တရက်....ဂျာမန်တပ်ကြပ်ကလေးတယောက် စန္ဒရီလှည့်လာသဖြင့် ပီဘီ သည် ဝပ်၍ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

ယခုအချိန်အထိ ပီဘီ သည် ကာနယ်ဟုမ်း ကို မည်သို့ရှာဖွေရမည်ကို မခင်းစားမီ၊ မည်သည့်နေရာတွင် ကာနယ် ရှိမည်ကိုလည်း မသိရ၊ ရှာဖွေတွေ့သည့်တိုင် မိမိတို့မဟာမိတ်တပ်များရှိရာသို့ ချောချောမောမော မည်ကဲ့သို့ ကယ်ထုတ်သွားရမည်ကိုလည်း မသိပေ။

ယခု ကင်းလှည့်နေသော ဂျာမန်တပ်ကြပ်ကလေးကို မြင်လိုက်မှ ပီဘီ တွင် အကြံရလာသည်။ အဆက်ဆက် ဤအကြံအစည်သည် အောင်မြင်ခဲ့သည် ဟု ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း အောင်မြင်ရမည်ဟု ပီဘီ က တွက်လိုက်သည် မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ပီဘီ သည် ဤ မပြော နှယ်လှသည့် စောဟာရ သဲကန္တာရကြီးကို ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် မည်သည့်နည်း နှင့်မျှ မဖြတ်ကျော်လို့။

ပီဘီ သည် ရေကန်ဘောင်ရိုးပေါ်ဝယ် မောက်လျက်သာ ဖြင့် ဂျာမန်တပ်ကြပ်ကလေးကို ကြည့်နေသည်။ တပ် ဤကဲ့သို့သေးအပြင် အခြား

အစောင့်မရှိ၊ တပ်ကြပ်ကလေးသည် သေနတ်ကို ပခုံးတွင်လွယ်လျက် အစုန် အဆန် လျှောက်လျက်ရှိသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ငြီးငွေ့နေပုံရသည်။ ဒါကို ပီဘီက ကောင်းစွာ သိလေသည်။ သူ့နောက်ခံ တပ်ပျက်ကြီး အတွင်းဝယ် ထင်းချက်နေကြပုံရသည်။ မီးဖိုမှ မီးခိုးတလူလူထွက်လျက်ရှိ သည်။ အာရပ်ညွှတ်သည်များ ရောက်ရှိနေသဖြင့် နေဝင်မှောင်ချ စည်းကမ်း မှာ လျော့လျှော့ ဖြစ်နေပုံရသည်။ အာရပ်များကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုစည်း ကမ်း ကလနားများကို ဂရုစိုက်ကြပုံမရ။

ဂျာမန် တပ်ကြပ်ကလေးသည် ရေကန်ဆီသို့ လျှောက်လာလိုက်၊ နောက်လှည့်ကာ ပြန်လျှောက်လိုက်ဖြင့် လုပ်နေသည်။ တပ်စခန်း တခုလုံး တွင်အမှောင်ထုက လွှမ်းခြုံထားသည်။ စောစောက လရောင်မှုန်ပျံပျံပင် မရှိတော့။

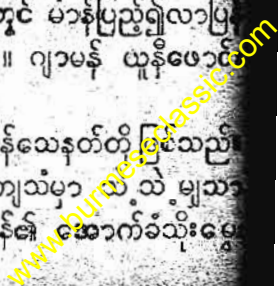
ပီဘီသည် ၎င်းလုပ်ရမည်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ စွန့်စားရပေမည်။ အန္တရာယ်က များလှသည်။ သို့သော်သူ့တွင် တခြားရွေးစရာလမ်း မရှိပြီ။ ဂျာမန်တပ်ကြပ်ကလေးသည် ရေကန်ရှိရာ လျှောက်လာပြန်သည်။ ပီဘီ၏ အကြောအခြင်များ တင်းမာလာသည်။

ဂျာမန်တပ်ကြပ်ကလေးသည် ရေကန်အနီး ရောက်လာသည်။ ရေ ကန်ဆီသို့ လှမ်း၍မျှမကြည့်... သနားစရာ တပ်ကြပ်ကလေးခမျာ သူ့အား ဘယ်လိုအရာမျိုးဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်သည်ကိုပင် သိ တော့မည် မဟုတ် ချေ။

ပထမ ပီဘီသည် သဲပြင်ပေါ်သို့ အသာဆင်းကာ ဝပ်နေလိုက်သည်။ နောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ကာ သူ့ကိုနောက်ကျောပေးလျက် လျှောက်နေ သောတပ်ကြပ်ကလေးနောက်သို့ ခြေသံမကြားရအောင် တဟုန်ထိုးပြေးလိုက် သွားခဲ့သည်။ ထိုမှ နောက်လူတယောက်ကို သတ်ရမည့် အလုပ်မှာ လွယ်ကူ လှတော့သည်။ တပ်ကြပ်ကလေး၏ နားရွက်နောက်သို့ ဆတ်ကန် ပေါ်ပြင်း ပြင်း လက်သီးတချက်သွင်းလိုက်သည်နှင့် တပ်ကြပ်ကလေးမှာ ကြောင် အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားစဉ် ဆက်တိုက်ပင် လည်ပင်းကိုရှိသွင်းကာ အသာ ညှစ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ကိစ္စတုံးသွားလေတော့သည်။

တွန့်လိန်နေသော တပ်ကြပ်ကလေး၏ အလောင်းကို သဲပေါ်တွင်ချ၊ နောက်တရွတ်တိုက် ဆွဲသွားကာ ရေကန်နောက်ကွယ်အရောက် သူ့အဝတ် အစားများကို ချွတ်ပြီးဝတ်လိုက်တော့သည်။ ပီဘီတွင် မှန်ပြည့်ရှိလာပြီ ပြီး လုပ်ရကိုင်ရသည်မှာ သွက်လက်ချက်ချာလှသည်။ ဂျာမန် ယူနီဖောင်း ဝတ်စုံကလည်း သူနှင့် အတော်ပင်။

သေနတ်မှာ ရှင်ဖယ်မဟုတ်၊ ရှုမိုက်ဇာ ဂျာမန်သေနတ်တိုက်ဖြစ်သည်။ အလောင်းကို ရေကန်ထဲချလိုက်ရာ၊ ရေထဲသို့ လူကျသံမှာ သဲ သဲ မျှသာ အသံထွက်၍ အခြားလူများ ကြားပုံ မပေါ်၊ ဂျာမန်၏ အောက်ခံသိုးမွေ

ဝတ်စုံမှာ ပူပူနွေးနွေးနှင့် လူသေစော်နံ့တုန်းပင် ရှိချေသေးသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် မေ့ပျောက်လိုက်ကာ၊ ထိုနေရာမှ ဂျာမန်တပ်များ၏ တဲများ ရှိရာသို့ အသာအယာပင် ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

+ + +

အဆိုးရွားဆုံး အခြေအနေများမှ ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကာနယ် ဟုမ်းမှာ စိတ်သက်သာ၊ လူသက်သာ ဖြစ်နေသည့်အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ မိမိ၏တပ်ဖွဲ့ကို တာဝန်ယူပြီး၊ အမိန့်ပေးတိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည့် ကြီးလေးလှ သော တာဝန်ဝတ္တရားမှ ပြီးစီးသွားကာ ရန်သူ့ လက် တွင်း သို့ သို့ ပန်း အဖြစ် ကျရောက်နေပြီ မဟုတ်ပါလော။ မိမိရှေ့ ရေးကြမ္မာကို သူတို့ကသာ ဖန်တီးတော့မည် မဟုတ်ပါလား၊ မိမိက ဘာများ တတ်နိုင်ဦးမည်နည်း။ ယခုအချိန်အထိ ဂျာမန်များက သူ့အား ကောင်းမွန်စွာဆက်ဆံကြသည်။ မိမိအဖို့ မိမိတာဝန်ယူ တိုက်ခိုက်ရသော စစ်ဆင်ရေး ကျခံ့ရသဖြင့် စိတ် မချမ်းသာသော်လည်း ရန်သူ့ဂျာမန်များက သူ့အား နာမည်ကြီးလှသော အက်စ်အေအက်စ် အထူးတပ်ဖွဲ့၏ တွဲဘက်ကွန်မန်ဒါအဖြစ် မိမိ၏ ရာထူး အလိုက် ထရိုတသေ၊ တလေးတစား ဆက် ဆံ ပြော ဆို သွား ကြ သဖြင့် အကျေနပ်ကြီး၊ ကျေနပ်နေမိသည်ကား အမှန်ပင်။ သူ့အား ဖမ်းလာသော အာရပ်များက ဂျာမန်အရာရှိ ၃-ဦးထံ အပ်နှံ လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် သူကလည်း ဘာမျှထိန်ချန်ထားခြင်း မရှိ၊ မိမိ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်စစ်ဆင်ရေးကို ကွပ်ကဲလာကြောင်း၊ ပြော ကြား ခဲ့ လေ သည်။ ပီဘီကဲ့သို့ သူသည်လည်း သူ့အသက်ချမ်းသာရာ ချမ်းသာရကြောင်း ကြံ ဆောင်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ကာနယ်ဟုမ်း၏ စိတ်တွင်း၌မူကား၊ ယခုအချိန်သေ ဂျာမန်များက သူ့အားကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံကြမည်၊ မကြာခင်မှာမူ သူ့အား လိုအပ် သလို စစ်ဆေးကြပေလိမ့်မည်။ နှိပ် စက် ညှဉ်း ပန်း ကြ လိမ့် မည် ဟူ၍ကား တွက်ထားမိပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သော်... ယခုအချိန် သူပင်မန်းနှမ်းနယ်နေချိန်၊ အဖမ်းခံရသဖြင့် စိတ်အား လျော့နေချိန်ဝယ်၊ စိတ်ဓာတ် ပြန်တက်သည့် အချိန်အထိ စောင့်လေ့ မရှိပဲ၊ သူတို့အလိုရှိသမျှ မေး လို က မေး နိုင် သည့် အချိန်၊ စစ်ဆေးလိုက် စစ်ဆေးနိုင်မည့်အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သူတို့ မလုပ်သေးသည်ကား၊ သူတို့လည်း နာမည်ကျော် အာဖရိကဂျာမန်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးများကဲ့သို့ မွန်ရည်သူများဖြစ်ကြ၍သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ့ စိတ်ကို သူသက်သာအောင် တွေးထားမိသေးသည်။

ပြီးတော့... ရှိသေးသည်။ ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ့အား ဟိုဆွဲခေါ် သွား၊ ဒီဆွဲခေါ် သွားလုပ်သည့် မျောက်လိုကောင် ပီဘီအားလည်း သဘော မကျမိ၊ သူ့လက်မှ လွတ်ခဲ့ရသည်မှာလည်း ခပ်ကောင်းကောင်း၊ ယခု... ဂျာမန်အက်စ်အက်စ် အရာရှိများက သူ့အား ယုယုယယ ထနားကြင်နာစွာ

www.burmeseclassic.com

ဆက်ဆံနေသည်။ ဆေးမှူးကို ချက်ချင်းခေါ်ပြီး သန့်စင်ပေးသည်။ လက်မောင်းမှဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပြီး၊ ဖြူစင်လှသောကျောက်ပတ်တီးဖြင့် စည်းပေးစေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဆေးပြားများ၊ အစားအစာနှင့် လက်ဖက်ရည် ပူပူကလေးပင် တိုက်ခဲ့သေးသည်။ ကောင်းမွန်စွာ၊ ရှိသေစွာ၊ လေးစားစွာ ဆက်ဆံကြပါပေသည်။ ဆေးပြားကလေးများသည် ဘာ ဆေးပြားတွေ ပါပါလိမ့်၊ ကာနယ်ဟုမ်းက မသိရှင်၊ သို့သော်... သူ၏ ဝိတ်များကား၊ ငြိမ်းအေးချမ်းသာ၍ တလောကလုံးအား ကျေနပ်စရာ ဖြစ်နေချေသည် တကား...။

သူ၏အိပ်ဆောင်ကား ကျယ်ဝန်းလှသည်မဟုတ်။ သူက အခန်းကျဉ်း ဟု မသတ်မှတ်၊ အိပ်ဆောင်ဟုသာ သတ်မှတ်သည်။ အက်စ်အက်စ်အရာရှိ က အခန်းကျယ်မဟုတ်ခြင်း၊ အခြား ဇိမ်ခံပစ္စည်းများ ထားမပေးနိုင်ခြင်း၊ ဤသည်တို့မှာ အခြေအနေအရ ဖြစ်ရသည်မို့ ခွင့်လွှတ်ပါမည့် အကြောင်း ဖြင့် တောင်းပန်ရှာသေးသည်။

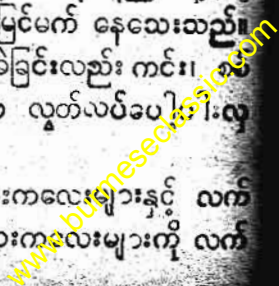
ဟုမ်းက ခွင့်လွှတ်ပါသည်။ ကျေနပ်စွာဖြင့် ခွင့်လွှတ်ပါသည်။ တကယ်တော့ ဤသူတို့၏အိပ်ဆောင်သည် လွန်ခဲ့သည့် ၆ လအတွင်းက ဟုမ်း နေခဲ့ဖူးသည့် ဖတ်များနှင့်စာသော် ဆက်တောင့်သက်သာ ရှိလှပါ၏။ ခုတင်၊ ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် အခန်းထောင့်တွင် မျက်နှာသစ်စရာရေစင်၊ လေဝင်ပေါက် စသည်တို့ဖြင့် တခမ်းတနား ရှိလှပါ၏။

ဤအိပ်ဆောင်သည် လက်ဖက်နှင့် ကလေး နှစ်ယောက်၏ အိပ် ဆောင်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့နှစ်ဦးက ဂုဏ်သရေရှိသော ဧည့်သည်တော် အတွက် နေရာဖယ်ပေးရသည်ကို များစွာဂုဏ်ယူကြပါကြောင်း ဖြင့်လည်း အက်စ် အက်စ် အရာရှိက ပြောသေးသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဤ အိပ်ဆောင်သည် အခြားတဲများနှင့် အလှမ်းဝေးနေ၍လည်းကောင်း၊ တဲခါးများကို အပြင် မှ ပိတ်ဆို့ထားရခြင်းကို လည်းကောင်း သည်းခံပါရန် တောင်းပန်သည်။

ကာနယ်ဟုမ်းက မိမိနားလည်မှုရှိပါကြောင်း၊ စစ်အတွင်း ဖြစ်နေ၍ အရာရာတွင် သည်းခံခွင့်လွှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အရင်းစစ်တော့ စစ်- စစ်- စစ်ပါပဲဟု ပြန်လည် ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် မွေ့ရာပေါ်၌ ၅ နာရီ၊ ၆ နာရီကြာခန့် လဲ လျောင်းနေပြီး နှစ်လှိဖွယ်ရာ အိပ်မက်များပင် မြင်မက် နေသေးသည်။ သာလောင်မှတ်သိပ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းလည်း ကင်း၊ စတင်ဆင်ခရား တာဝန်လည် နတ္ထိဖြင့် နေရ ထိုင်ရသည်မှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးလှ သည်။

ညနေစောင်းသော် ဆေးမှူးက ဆေးပြားကလေးများနှင့် လက် ဖက်ရည် မတ်ခွက်တခွက် ယူလာပြန်သည်။ ဆေးပြားကလေးများကို လက်

ဖက်ရည်ဖြင့် သောက်ချလိုက်ရပြန်သည်။ ဆေးပြားကလေးများ၏ အာနိ
သင် ကိုတော့ မသိရှာ။ မကြာပါချေ၊ ကာနယ်ဟုမ်း၏ စိတ်အစဉ်သည်
အကောင်းအဆိုးမခွဲခြားနိုင်တော့ပဲ ပကတိ မှောင်ကျသွားလေတော့သည်။

ည ၁၁ နာရီခွဲခန့်တွင်မူ အက်စ်အက်စ်အရာရှိ ဇိုက်ဂင် ယူဆောင်
လာခဲ့သော သူတို့၏ ဂျာမန် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး ဌာနမှ အထူးစီမံပြုလုပ်
ထားသည့် ထိုဆေးပြားကလေးများ၏ တန်ခိုးအာနိသင်က အစွမ်းကုန်
သတ္တိပြုလေတော့သည်။

ကာနယ်ဟုမ်း၏ ဦးနှောက် အာရုံကြောများကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေ
ကာ သူ့စိတ်မှာလည်း အရှူးလိုတဝက်ဖြစ်ပြီး ပြစ်မှုကြီးတခုကို ကျူးလွန်
ခဲ့သူပမာ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်နေမိလေသည်။ အက်စ်အက်စ် ဇိုက်ဂင်
ပြုသမျှ နှုတ်မည့်အခြေသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေတော့သည်။

တကယ်တော့ ကာနယ်ဟုမ်းအဖို့ လေယာဉ်ပျံခရီးစဉ် မရှိပါပေ။
ဟို မိုက်ကန်းကန်း ဗြိတိသျှ တပ်ကြပ်ကလေး အတွက်လည်း လေယာဉ်ပျံ
အစီအစဉ် မရှိ။ နက်ဖြန်လည်း ရှိမည်မဟုတ်။ ဘယ်တော့မှလည်း ရှိမည်
မဟုတ်ချေ။

ကာနယ်ဟုမ်းအဖို့ကား အက်စ်အက်စ် အရာရှိ၏ အကြံအစည်ကို
လည်း မသိ။ ဂျာမန်ယူနီဖောင်းဝတ်ဖြင့်ပင် ဖြစ်နေပြန်သော ပီဘီသည် သူ
အနီးတွင် ရောက်ရှိနေသည်ကိုလည်း မသိရှာ။

+ + +

“တကယ်တော့ တို့က ဇိုက်ဂင်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းတယ်ကွ၊
ဒါပေမယ့်လေ အက်စ်အေအက်စ် သို့ပန်းတွေကို သူ့ကိုယ်ထားတာကိုတော့
ကျုပ် မကြိုက်ဘူးဗျ”

ဟု တပ်မှူး ဂတ်ရှူးက ပြောလိုက်သည်။
“ဇိုက်ဂင် ကိုင်လို့ မရသေးပါဘူးလေ၊ မက်စနာ ခေါ်လာတဲ့
လူတွေပဲဥစ္စာ”

ဟော့တဲလ်က ပြန်ပြောလေသည်။

“မက်စနာက သို့ပန်းဖမ်းလာလို့ ဆုကြေးတွေဘာတွေမတောင်း
သေးပါလား”

“သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကြေးစားစစ်သား မဟုတ်လား”

“အင်း... ကျုပ်ထင်လို့ပါပဲ”

“ဒီလူကို ကျုပ် မကြိုက်ဘူးဗျာ”

“ဇိုက်ဂင်ထက်တော ပိုမဆိုးပါဘူး၊ သူတို့နှစ်ယောက်က အတူ တွဲနေတာကြည့်ရတာ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီးပဲ၊ နှစ်ယောက်စလုံး ရက် စက် ကြမ်းကြုတ်မယ် ပုံပဲ၊ သူတို့ကိုယ်ပေါ်က လှုပ်စစ်စီးကြောင်းတွေ ထွက်နေသလိုပဲဗျ”

“ဟေး...ဂတ်၊ သတိထားပြောလေ၊ အာရေဗျပုံပြင်တွေ ပြောနေ တာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ဖအောတူ မအောကဲ့ ညီအစ်ကိုတဲ့၊ တယောက်ကအာရပ်၊ တယောက် က ဂျာမန်စစ်စစ်၊ သူတို့နှစ်ယောက်က ဘာလုပ်ကြမှာလဲ၊ ခင်ဗျား ဘယ်လို ထင်သလဲ”

“သူတို့ လိုချင်တာက ကျုပ်ရဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ တပ် သားတွေ တဲ့ဗျာ”

“ဘာရမလဲဗျာ... ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရိုမဲလ် ရဲ့ ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်နဲ့ အမိန့် မပါပဲနဲ့ ဘယ်မှာပေးနိုင်မလဲ”

ဟု ဂတ်ရှူးလ် ပြောလိုက်ပြီ။ ဆက်လက်၍ ၎င်းက “ဒီမယ်... အထက်က အမိန့်မရပဲ၊ ထမင်းချက်တယောက်မှတောင် ဇိုက်ဂင်ကို မပေး ဘူးဗျ၊ ဟို... မက်စနာ ဆိုတဲ့အကောင်တွေ၊ ထည့်ပြောမနေပါနဲ့တော့”

“ကျုပ်ထင်တာက အဲဒီအထက်က အမိန့်ဆိုတာက ကျုပ် တို့ ဆီ လေယာဉ်ပျံစီးပြီး ရောက်လာမယ်ထင်ပါရဲ့ဗျာ ...”

“ဘာလဲ... အဲဒီအမိန့်နဲ့ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဇိုက် ဂင် ရဲ့ လက်အောက် ရောက်သွားရမယ်ပေါ့၊ ဘုရား... ဘုရား... မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရမှာပဲဗျာ”

“အေးဗျာ... ထူးတော့ တော်တော်ထူးနေတာပဲ၊ ဘာဖြစ်မလဲဆို တာသာ မသိတယ်၊ တခုခုတော့ တခုခုပဲ...”

“ကျုပ်တော့- သူတို့နဲ့အတူ ထမင်း မစားချင်ဘူးဗျာ၊ တာဝန်တခုခု အကြောင်း ပြလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျား... ထမင်းစားပွဲအတွက် ဘာစီစဉ်ထား သလဲ”

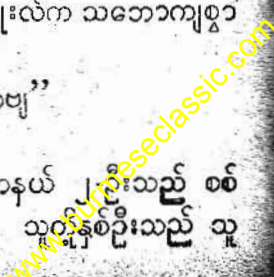
“အလောင်း တလောင်းလောင်းဖော်ပြီး၊ ကင်ကျွေးမယ် စိတ်ကူး တယ်”

ဟော့တဲလ် က ဤသို့ပြောလိုက်သဖြင့် ဂတ်ရှူးလ်က သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ပြီး... သူက-

“မက်စနာကတော့... အစိမ်းဆို ပိုကြိုက်မှာဗျ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် တပ်မှူးများဖြစ်သူ ဂျာမန် ကာနယ် ၂ ဦးသည် စစ် တန်းလျားများဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် သူ

ဦးခဲ စစ်စခန်းအတွင်း၌ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ လမ်းလျှောက်လာကြသည်။
 ဘယ်နေရာမှာ အမှိုက်ပု ရှိသည်၊ ဘယ်မှာ ဝိုင်ယာကြိုးရှိသည်က အစ သိနေ
 ဩသူများဖြစ်၍ အေးအေးဆေးဆေးပင် လျှောက်လာကြသည်။ သူတို့၏
 နန်းတွင် အမိန့်တရပ်ကို တင်းကျပ်စွာလိုက်နာရသည်။ ထိုအမိန့်က တခြား
 ဟုတ်၊ အရာရှိများ အပါအဝင် တစ်ဦးသည် စခန်းအတွင်း၌ မည်သည့်
 စည်းအတိုအစမှ ချ၍မထားရ၊ ထိုအမိန့်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သော်
 ၂-နေ့နှင့် ၂-ည ဖက်တစ်အလုပ်ကြမ်း ဒဏ်ခံရမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင်
 ငါ့နေ့ညသည် လကလေးက သာနေသည်ဖြစ်ရာ၊ ကာနယ်နှစ်ယောက်
 သည် သူတို့၏ ကုတ်အင်္ကျီရှည်ကြီးများကို ပခုံးပေါ်တွင်တင်လျက်၊ ဘေဒင်
 လမ်းမကြီးမှ သစ်ပင်ကြီးများအောက်၊ သို့မဟုတ် ဂါးမစ် မြစ်ကမ်းနံဘေး
 ဝယ်၊ လမ်းလျှောက်ထွက်လာကြသူများသဖွယ် အေးအေးလူလူ လျှောက်
 လာနေကြသည်။

“ဇိုက်ဂင်က ဟို... အင်္ဂလိပ် တပ်ကြပ်ကလေးကို ဘယ်လိုလုပ်မယ်
 ခင်ဗျားထင်သလဲ...”

ဟု ဂတ်က မေးလိုက်ရာ၊ ဟော့တဲလ် က...

“မတွေးရဲပါဘူးဗျာ...”

ဟု ပြန်ဖြေသည်။

“သူတိုက်တဲ့ဆေးပြားတွေ ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ၊ ဘာဆေးတွေမှန်း
 မသိဘူး၊ အင်္ဂလိပ် ကာနယ်တွေ သနားရောဗျာ...၊ ဘယ်လောက် ခံရမလဲ
 မသိဘူး...”

“ဇိုက်ဂင်ဟာ အင်မတန်တိုးတက်တဲ့ စစ်သားဗျာ၊ ကျုပ်တို့ သိပ်
 မပြောကြယင် ကောင်းမယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့က ဝင်တိုက်နေကြ
 ရတယ် မဟုတ်လား၊ သူသေ ငါသေ စစ်ပဲပဲဗျာ၊ တကယ်တော့ အဲဒီ...
 ဆေးပြားကလေးတွေနဲ့ ရဲရဲနီနီနဲ့ မီးညှပ်နဲ့ကော် ဘာထူးမလဲဗျာ”

“ဒီ ကာနယ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ကြဦးမလဲ မသိဘူး...”

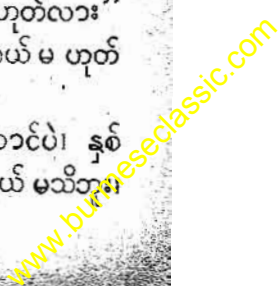
“ခူ... ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ အဲဒီ... ကာနယ် ရှိ ရာ သွားနေကြတာ
 မဟုတ်လား”

“ကျုပ်တို့ ဝင်ကြည့်ကြရအောင်လား...”

“ကျုပ်တို့မှာလဲ တာဝန်ရှိတာပဲဗျာ၊ သို့ပန်းဖြစ်လာတဲ့လူ သက်သက်
 သာသာ နေရထိုင်ရသလားဆိုတာ ကြည့်ဖို့ ကျုပ်တို့တာဝန်ပဲ မဟုတ်လား”

“လက်ဖက်နှင့် လင်းစတက် အိပ်ဆောင်မှာ ထား တယ် မ ဟုတ်
 လား...”

“ဟုတ်ဘယ်၊ လင်းစတက်နဲ့ ဟေန်တို့နေတဲ့ အိပ်ဆောင်ပဲ၊ နှစ်
 ယောက်သားက မကျေနပ်ကြဘူး၊ ဇိုက်ဂင်က ဘာပြောလိုက်တယ် မသိဘူး၊
 နောက်တော့ အမြီးကုတ်ပြီး နေရာဖယ်ပေးလိုက်ကြတယ်”

“ဒီတညပဲ ဒုက္ခခံရမှာပါ။ မနက်ကျတော့ ကာနယ်ဟုမ်းကို လေယာဉ်ပျံပေါ် တင်လွှတ်လိုက်မှာ မဟုတ်လား။”

“ဇိုက်ဂင်မှာ တခြားအစီအစဉ် မရှိတူးဆိုယင်တော့ ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ....”

“ရှိမယ်မဟုတ်ပါဘူး ထင်ပါရဲ့....”

“ဇိုက်ဂင်လို လူမျိုးခိတ်ကို ဘယ်သူက အတတ်ပြောနိုင်မှာလဲဗျာ”

ဂျာမန် ကာနယ်နှစ်ယောက်သည် မကြာမီပင် ကာနယ်ဟုမ်းအား ချုပ်ထားရာ တဲအနီး ရောက်လာကြသည်။ တဲဝင်ပေါက်မှ လှေကားထစ် ၄-ထစ် ဆင်းရဲသေးသည်။ လှေကား ၀ ခွံ ဂျာမန်စစ်သား နှစ်ယောက် စောင့်နေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် မကြာသေးမီက အက်စ်အေအက်စ်များ အစီးခံခဲ့ရ၍ ပိုမိုသတိရှိနေကြသည်။ လူနှစ်ယောက် တဲအနီးကပ်လာသည် နှင့် တပြိုင်နက် တဦးက လှေကားထိပ်သို့ခုန်တက်ကာ လက်နက်ဖြင့် ချိန်ရှယ်ပြီး မေးလိုက်သည်။ တပ်မှူးဟော့တဲလ်က မိမိတို့ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်တွင် အစောင့်က သေချာစွာလက်နှိပ်ခတ်မီး ဖြင့် ထိုးကြည့်ပြီး၊ ကျေနပ်မှ အနီးသို့ကပ်ခွင့် ပြုလိုက်သည်။ ဤသို့ သေချာစွာစစ်ဆေးသည်ကို အစောင့်ဂျာမန်က အရာရှိများအား တောင်းပန် ခြင်း မပြု၊ မိမိတာဝန် ဝတ္တရားကို အဘိ အကျ ထမ်းဆောင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

“အကျဉ်းသား လုံလုံခြုံခြုံရှိ ရဲ့လား....”

ဂတ် က မေးလိုက်ရာ၊ အစောင့် စစ်သားက....

“ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ....”

“မင်းတို့ တချိန်လုံး စစ်ဆေးကြရဲ့လား....”

“စစ်ဆေးပါတယ် ခင်ဗျား....”

“ဘယ်လောက်ကြာကြာမှာ တခါ စစ်ဆေးတာလဲ....”

“တနာရီတခါ စစ်ဆေးပါတယ်....”

“အကျဉ်းသား ဘယ်လိုနေသလဲ....”

“ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပါပဲ....”

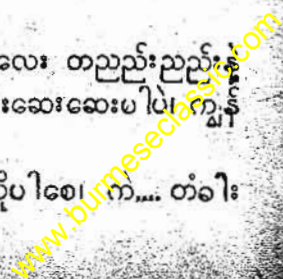
တယောက်က ဝင်ပြောသည်။

“သူ သီချင်းဆိုနေတယ် ခင်ဗျာ....”

“ဟေ.... သီချင်းဆိုတယ် ဟုတ်လား....”

“ဟုတ်ဘယ်ခင်ဗျာ၊ သူ့ကိုယ်သူ သီချင်းကလေး တညည်းညည်းနဲ့ နေတယ်ခင်ဗျာ၊ အင်္ဂလိပ်သီချင်းပဲ ခင်ဗျာ၊ အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ အရပ်ခိုင်းလိုက်ရမလား....”

“မခိုင်းပါနဲ့... မခိုင်းပါနဲ့၊ ဆိုပါစေ.... ဆိုပါစေက.... တံခါး သော့ဖွင့်ကြစမ်းပါဦး....”

“ဟုတ်ကဲ့...”

“အင်း... သီချင်းဆိုတဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးပေါ့၊ အင်း... ဘာတွေ့တော့ ရဦးမယ် မသိဘူး...”

ဟုတ်ကဲ့ဟော့တဲလ်အား ပြောလိုက်သည်။

ဂျာမန် ကာနယ်နှစ်ယောက်သည် ခပ်နီမိုနိုမိုတခါးကိုငုံ၍ တဲတွင်း သို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ တဲအတွင်း၌ ရေနံဆီမီးအိမ်တခု ထွန်းညှိထားသည်။

ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ၏လက်တဘက်ကို ခေါင်းအောက်၌ထားပြီး၊ ပက်လက်လှန် အိပ်နေသည်။ သူသည် ယူနိုဖောင်းဝတ်စုံ အပြည့်အစုံ ဝတ် ထားသည်။ သဲကန္တာရသုံး သွတ်ခြေနှင့်ပင် စီးထားလိုက်သေးသည်။ ဒက်ရာရသော လက်မောင်းမှ အင်္ကျီလက်ကို ညီညီညာညာ ဖြတ်ထားပြီး၊ ပလာစတာကိုင်ထားသည့် လူ့လက်မောင်းကို သူ့ဘေးတွင် ချထားရာ၊ သူ့လက်နှင့်ကိုယ်မှာ မဆိုင်သလို တခြားစီဖြစ်နေသည်။

အစောင့်စစ်သားများ ပြောသည်မှာ၊ မှားနေချေပြီ။

ကာနယ်ဟုမ်း သည် သီချင်းဆိုနေသည် မဟုတ်၊ ကလေးငယ် တယောက် ညည်းတွားနေသလို စကားမပီကလာ ပီကလာပြောပြီး ညည်း တွားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ၏မျက်လုံးအစုံမှာ ပွင့်နေပြီး၊ တခြား... တချိန် တခြားကမ္ဘာတခုသို့ ရောက်ရှိနေပုံပေါ်သည်။ သူ့အနီးသို့ ဂျာမန် အရာရှိများ ရောက်နေသည်ကိုလည်း သိပုံမပေါ်။

“မေ့ဆေး မိနေတယ်ထင်တယ်”

ဂတ်ကဟော့တဲလ်အား ပြောလိုက်ရာ ဟော့တဲလ် က...

“မော်ဖိန်း ပေးထားတာ၊ အနာသက်သာအောင်လို့။”

“မော်ဖိန်း မဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ်၊ တခြားတခုပဲ”

“အင်း ဘုရား...ဘုရား တို့တတွေ ရှေ့လျှောက် ဘာတွေ့ရင်ဆိုင် ကြရဦးမယ် မသိဘူး၊ ရိုးရိုးသားသား ကျည်ဆန်တွေဟာ အသုံးဝင်တော့ မှာ မဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ် ဂတ်ရယ်”

“နာနာ...နာနာ...နာနာ”

ဗြိတိသျှ ကာနယ်က ညည်းတွားနေသည်။

“ဂတ်... တို့မတွေ့ချင် မမြင်ချင်တာတွေ တွေ့နေပြီကွာ”

“အင်း...မနက်ဖြန် လေယာဉ်ပျံပေါ် မြန်မြန်ရောက်မှ ဒီ လူသက် သာမှာပဲ၊ ဗိုက်ဂင်နဲ့ ဝေးလေသူအဖို့ ကောင်းလေနေမှာပဲ”

ဂျာမန် ကာနယ်နှစ်ယောက်သည် အပြင်မှ အသံတခုကို မကြား လိုက်ကြ၊ ထိုအသံမှာ သဘာဝကျသည့် အသံတော့ အသံပင်၊ တစ်တံတံ ချောင်းဟန်လိုက်သလို သို့မဟုတ် အာခေါင်ရှင်းလိုက်သည့် အသံမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

“ကဲ...ကာနယ်ဟုမ်းကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါဗျာ”

ဟု ဂတ်ကပြုံးရှင်ရယ်မောကာ ဟော့တဲလ်အား အကြံပေးလိုက်သည်။

ဟော့တဲလ်လည်း ကာနယ်ဟုမ်းအနီးသို့ တိုးသွားကာ “ကာနယ်... နီးရဲ့လား၊ ကာနယ်အိပ်မက် မက်နေတယ်ထင်တယ်”

ဟု ပြောကာ ကာနယ်၏လက်ကို ဆွဲထုတ်ယူလိုက်ပြီး အသာအယာ လှုပ်ယမ်း ပေးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့နှစ်ဦး၏ နောက်မှ အသံတသံ ပေါ်လာသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့လက်ကို ဖယ်လိုက်ပါ”

မရဝန်တဦးက လူနာ၏လက်ကို ကိုင်ထားသလို ဟော့တဲလ်သည် ကာနယ်ဟုမ်း၏လက်ကို ကိုင်ထားယင်းက အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက် ဆို အက်စ်အေအက်စ် တပ်သား၏ မျက်နှာကို တွားကနဲ သွားတွေ့ရသည်။

သူကား ပုတက်တက် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ဝတ်ထားသည်က ဂျာမန် ယူနီဖောင်း၊ ဟော့ကဲလ် ပထမဆုံးထင်လိုက်မိသည်က သူတို့စခန်းကို အက်စ်အေအက်စ်များ ဝင်စီးပြန်ပြီ၊ ဤအချိန်တွင် သေနတ်တချက်မှ မဖောက်ရပဲ အငိုက်မိကာ စခန်းတခုလုံး သိမ်းပိုက်ထားမိကြပြီဟု ထင်လိုက်မိသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ဂျာမန်ယူနီဖောင်းဝတ် အက်စ်အေအက်စ် တပ်သားမှာ မကြာမီက ခံတပ်ပျက်ကြီးအတွင်း ဇိုက်ဂင်ချုပ် ထားခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ်ဘက်ကြပ်ကလေး ဖြစ်နေမှန်း သိလိုက်သည်။ သူ ဘယ်လိုလွတ်လာပါလိမ့်၊ ဇိုက်ဂင်က ပြောတော့ တပ်ကြပ်ကလေးက ဒုက္ခနဲ့ ဖော်ပြောပြီးပြီ၊ သူတို့ဘက်သား ဖြစ်နေပြီဟု ဆိုသည်။ ပြီးတော့လည်း ခံတပ်ပျက်၏ မြေအောက်အချုပ်ခန်းမှာ လုံခြုံလှသည်ဟု ဆိုသည်။ ယခု ဘယ်လို ဖြစ်လာပါလိမ့်။

ဂတ်ရှူးလ်ကား ထုံထုံအာဖြစ်သည်။

“မင်း...မင်းတော့ ပြန်ဖမ်းမိယင် အသတ်ခံရတော့မှာပဲကွာ”

ဟု သနားကြင်နာစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ပီဘီကလည်း -

“ကျုပ်သိပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ... ကာနယ်ကို ထုလိုက်ကြမ်းပါ”

“မင်းက တို့ကို”

“ထူပါ၊ ခုထူပါ”

ဂတ်သည် ဟော့တဲလ်နှင့် မျက်လုံးချင်း စကားပြောလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးက ပီဘီအားခုန်၍ အုပ်လိုက်နိုင် ကြသည်။ သို့သော် ပီဘီက အပေါက်ဝကို သူ့ကိုယ်လုံးက ကာထားပြီး ခပ်ဝေးဝေးမှာ ဖြစ်နေသည်။ ထိုထက်လည်း သူကားခားကိုကျင်လည်စွာ သုံးတတ်ပုံရသည်။ သူ၏ခေါက်ထောက်က ရှုမိုက်ဇာသေနတ်တို့ကို ပေါင်ခြံတွင် ဒင်ကိုထောက်ပြီး ချိန်ရွယ်ထားလျက် တဘက်က သွေးအလူးလူးနှင့် ခားမြှောင်ကို ကိုင်ထားသည်။ သူကား လူသတ်သမား ချောင်ပိတ်မိကာ သွေးရှူးသွေးတန်း ဖြစ်နေသော

ထိုရုက္ခာန်လိုလူမျိုး၊ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ထပ်သတ်ရန် လက်နှေးမည့်သူဟုတ်။
ဟောတဲလ်တို့အား အရာရှိများဖြစ်သည်။ လက်နက်မဲ့သူများ ဖြစ်သည်ဟု
သူဆင်ခြင်မည်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် ဟောတဲလ်တို့သည် မူလအကြံအစည်ကို လျော့ကာ
တဦးကိုတဦး ခေါင်းညိတ်အချက်ပြကာ ကာနယ်ဟုမ်းအား ဆွဲယူပေးလိုက်
သည်။

“ကာနယ်...ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ပီဘီက မေးလိုက်သည်။ သူ့ပြောသည့်စကားကို ဂျာမန် ကာနယ်
နှစ်ယောက်က နားမလည်။ ထို့ကြောင့် ပီဘီက ဤအကြံမရှိသည့် သူတို့နှစ်ဦး
လည်လောက်သည့် အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဒီမယ်... ကျုပ်မေးနေတယ်၊ ကာနယ်ဘာဖြစ်နေလဲလို့”

“အိပ်ဆေး ကျွေးထားတယ်”

“သူ့အနာ သက်သာအောင်လို့ပါ”

“သူ့လမ်းလျှောက်နိုင်မလား”

“ဘာပြောတယ်”

“ဒုက္ခပါပဲ...ကဲဗျာ သူ့ကိုဒီအနား တွဲခေါ်ခဲ့ကြ၊ ဖြည်းဖြည်း
သက်သာလဲ လုပ်ပါ”

ဂျာမန် ကာနယ်နှစ်ယောက်အဖို့ ဤအချိန်သည် အကောင်းဆုံး
အချိန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ အိပ်ဆောင်သည် ကျဉ်းမြောင်းလှသည်။ ကာ
နယ်ဟုမ်းကို အကွယ်အကာလုပ်ပြီး တယောက်က ပီဘီကို ခုန်အုပ်လျှင် သူ
တို့နှစ်ယောက်က အသာစီးရနိုင်သည်။ တိုက်ပွဲတွင် တယောက်ယောက်တော့
အသက်ပေးလျှင် ပေးရမည်။ သို့သော် အကျဉ်းသားများကား လွတ်လမ်း
မရှိ။

ကာနယ် နှစ်ယောက်က ဤအတိုင်းတွက်မိကြသည်။

သို့သော် မည်သူမှ စတင်မလှုပ်ကြ။

သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် ကာနယ်ဟုမ်းသည် အရက်မူးသူပမာ
ဒဿိဒဿိုင်ဖြင့် ပါလာသည်။ သူသည် မျက်စိကို တအားဖြိုပြီး အခြေအနေ
မုန်ကို လေ့လာနေပုံရသည်။

“မက်...မက်...မက်မင်းမဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ကာနယ်၊ ကျွန်တော်မကွနဲယားပါ၊ ကျွန်တော်တို့
တချိပြေးကြဦးစို့ ကာနယ်”

“ဟာ...လာပြန်ပြီ မလုပ်နဲ့...မလုပ်နဲ့”

“ကာနယ်...ဒီဘက်ကိုလာခဲ့ပါ”

“အိုကွာ...တယ်ရှုပ်ပါလား”

“လာပါ ကာနယ် ခင်ဗျား၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ လာခဲ့ပါ”

www.burmeseclassic.com

ကာနယ်ဟုမ်းသည် ဟော့တဲလ်လ်တို့နှစ်ဦးကြားမှ တိုးထွက်လာခဲ့ရာ ပီဘီကဆီး၍ ဖမ်းလိုက်ပြီး သူ၏ပန်းတဘက်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်ကာ တံခါး ဝဆီသို့ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ်ဖြင့် သွားလေသည်။

“ပြေးကြဦးစို့...ပြေးကြဦးစို့...ဧက... ဧကပဲ ပြေးနေရတာတယ်... ငါလေ”

ကာနယ်ဟုမ်းက တပျစ်တောက်တောက် ပြောယင်း အပေါက်မှ ထွက်လိုက်ရာ အပေါက်ဝတွင် လူသေကောင်ဖြစ်နေသော အစောင့်အား ခြေထောက်ဖြင့်တိုက်မိကာ လဲကျသွားလေသည်။

“နာနာ...နာနာ...နာနာ”
“မင်းတော့ ပြဿနာပဲကွာ”

ဟော့တဲလ်က ပီဘီအား သနားကြင်နာစွာ ပြောလိုက်မိသည်။

ပီဘီသည် ဓားမြှောင်ကို အသာအယာ ကိုင်ထားသည်။ ဓားမြှောင် ကား ဂျာမန်ဓားမြှောင် ဖြစ်သည်။ စစ်တပ်မှ ထုတ်ပေးထားသော ဓား မြှောင်မဟုတ်၊ စစ်သားကလေးများ အလှူကိုင်ကြသည့် အရပ်သုံး ဓား မြှောင်သာ ဖြစ်သည်။ ပီဘီ၏ လက်ထဲတွင်ကား အလှူကိုင်မဟုတ်တော့ လူ သစ်ဓားမြှောင်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် သေနတ်ကိုမသုံးရဲ၊ အသံမမြည်မှ ဖြစ် မည်။ အသုံးပြုစရာရှိလျှင် ဓားမြှောင်ကိုသာ အသုံးပြုရလေမည်။

ဂတ်က တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။
“ကျုပ်အယင်လိုက်မယ်”

ဂတ်သည် ဓားမြှောင်ကိုကား မမှိတ်မသုံကြည့်ပြီး တံခါးဝသို့ တဟုန် ထိုး ပြေးလိုက်လေတော့သည်။ သူသည် ပီဘီ လက်တွင်းမှ သေနတ် ကို မကြည့်မီ၊ သေနတ်ဒင်ဖြင့် တချက်တည်း သူ့ခေါင်းကို လွှဲရိုက်ခြင်းခံလိုက် ရရာ ဝုန်းကန်ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်ကျသွားလေတော့သည်။

ဟော့တဲလ်သည် လက်ကိုအသာနောက်ပင်ပြီး ကြည့်နေသည်။ ဘယ် လို့မှမလှုပ်၊ ဘာမှမပြော၊ သူလည်း သူ၏ပါးချိတ်ကို ဆေနတ်ဒင်ဖြင့် အရိုက် ခံလိုက်ရသည်။ သို့သော် သူသည် ဝမ်းသာပါသည်။ အသက်မသေ၊ ပါး ချိတ်ရိုး ကျိုးရုံ ကျိုးသဖြင့် အပြင်တွင် လဲသေနေသော အစောင့် ထက် သက် သာ သေးသည် ဟု ယူဆမိသည်။

ပီဘီက အပြင်တွင် မေ့နေသော အစောင့်အားတဲအတွင်းသို့သွင်း၊ တံဘဲခါးဝကို သော့ပိတ်နေစဉ် ကာနယ်ဟုမ်းသည် ‘နာနာ...နာနာ...နာ နာ’ဟု ညည်းတွားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ နောက် ပီဘီက ကာနယ်ဟုမ်းအား တွဲကာ -

“ဒီဘက်ကိုလာ ကာနယ်”

“ဘယ်သွားမှာလဲ နေပါဦး၊ ကျုပ်မေးပါရစေဦး၊ ကျုပ်တို့ ဘယ် သွားကြမှာလဲလို့”

ပီဘီက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် -

“အင်္ဂလန်ကို သွားကြမှာပါခင်ဗျား”

“ဟာ...ဟုတ်လား...တကယ်”

“တကယ်ပါခင်ဗျာ...တက္ကစီလာပါလိမ့်မယ်”

ပီဘီသည် ဤသို့ပြောသော်လည်း ခားမြောင်ကို ခါးကြားတွင် သွင်းပြီး သေနတ်တိုကိုပခုံးတွင် လွယ်လိုက်သည်။ နောက် ကာနယ်ဟုမ်း၏ ပခုံးကို ခပ်တည်တည်ပင် ကိုင်လိုက်ပြီး...

“ကဲ...လာ၊ ကျွန်တော် နောက်လိုက်ခဲ့ပါ၊ မကြာခင် တက္ကစီလာ ပါလိမ့်မယ်၊ ဟိုမှာ...ဟိုမှာ တက္ကစီ”

“ကာမီးရောင်လဲ မမြင်ပါလားကွ”

“စစ်အတွင်းလေ ကာနယ်ရဲ့... စစ်အတွင်း ဘယ်မှာ မီးထွန်းရပါ့မလဲ”

“စစ် စစ်.. တယ် ဒီစစ်”

ပီဘီသည် ကာနယ်အား မသိမသာ ဆွဲခေါ်ခဲ့ကာ စောစောက သူ ငှက်ထားခဲ့သည့် စကပ်ပါးကား ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ပီဘီသည် သူ၏ နောက်တွင် သဲလွန်စများ တသိတတန်းကြီး ကျန်ခဲ့သည်ကို သတိပြုမိသည်။ ပထမမြေအောက် အချုပ်ခန်းလွတ်၊ နောက်ပျောက်နေသော စန္ဒရီ တပ်ကြပ်ကလေး၊ ဒိန်မလာကား၊ တဖန် လည်ကျိုးပြီး သေနေသော တပ်ကြပ်ကလေးတယောက်နှင့် ပျောက်နေသော တပ်ကြပ်များ စသဖြင့်ဖြစ်ရာ၊ အချိန်မရွေး တပ်စခန်းတခုလုံး တပ်လှန့်ပြီး မိမိဝံ့သည့် နောက်သို့ လိုက်လာကြပေတော့မည်။ အထူးသဖြင့် ကာနယ်ဟုမ်း သိကြားပုံ ဤအခြေအနေအတိုင်း ဖြစ်နေပါက ခက်ချေမည်။ ပီဘီသည် ဤသို့အဖြစ်မျိုးကို တွေ့ဖူးသည်။ အမြောက်ဆန်၊ ဗုံးဆန်များကို ကြောက်မူ၊ စစ်ပန်းမှု စသည်ဖြင့် အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် စိတ်တမျိုးဖြစ်သွားသည့် ရဲဘော်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ဖူးသည်။ တမျိုးကမူ ဦးနှောက်ပုံမှန်အတိုင်းမဟုတ်သည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ ယခု ကာနယ်ဟုမ်းသည်လည်း သည်အတိုင်းဖြစ်နေသည်။ သူ၏ ဦးနှောက်မှာ ကလေးလိုဖြစ်သွားသည်။ သူငယ်ပြန်နေသည်။ မော်ပိန်း သို့မဟုတ် တခြားဆေးဝါးတမျိုးမျိုးဖြင့် စီရင်လိုက်ပုံရသည်။

ကာနယ်ဟုမ်း၏ အကျဉ်းခန်းအတွင်းဝယ် ဓေတ္တခဏမျှ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေကြသော တပ်မှူးနှစ်ဦးနှင့် စစ်သားတဦးသည် မကြာမတင်ပင် သတိပြန်လည်ရကြတော့မည်။ တနာရီ သို့မဟုတ် တနာရီကျော်ကျော်ခန့်သာ သူတို့တွင် အချိန်ရသည်။ သို့သော်လည်း အခြားသဲလွန်စများအရ သည့်ထက်စော၍လည်း တတပ်လုံး သိရှိနိုင်ပေသည်ဟု ပီဘီက တွက်မိသည်။

ကားနယ်ဟုမ်းသည် ကားမောင်းသူ၏ဘေးခံတွင် ထိုင်မိပြီဖြစ်သည်။ ပီဘီက ကားမောင်းသူနေရာတွင် ဝင်ထိုင်ကာ စက်ကိုနှိုးပြီး ကားကိုအသာ လိုမ့်ထွက် လာခဲ့သည်။

ဤတချိန်တွင် ကားသွားလိုသည့် အရပ်မျက်နှာကို ရွေးနေ၍မဖြစ်။ စခန်းအတွင်းမှ အမြန်ဆုံးထွက်၍ သဲကန္တာရအတွင်းရောက်ဖို့က အရေးကြီး သည်။ ထို့ကြောင့်ကားဦးကို လှည့်ထားရာဘက်သို့ တစ်ချိန်ထိုးမောင်းထွက် ခဲ့သည်။ ဤအကြိမ်တွင်မူ မြေကြီးထဲဝင်သွားရသွားရမောင်းဝင်သွားမည်။ ဘယ်နည်းနှင့်မှရပ်၍မဖြစ်။

သို့သော် ပီဘီသည် လွတ်လမ်းတော့မမြင်၊ သူ့ကိုသူ မလှည့်စား၊ လုံးဝဥသို့ လွတ်ထွက်သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း သူမထင်၊ သို့သော် အချိန် ရသမျှ လွတ်လပ်နေလိုသည်။ သူ့ဘေးတွင် ကားနယ်ဟုမ်းပါနေသမျှ ဓာတ် ဆီရှိသမျှ ကားမောင်း၍ ရသမျှလကလေး မသာဟသာအချိန်အတွင်းတော့ လွတ်အောင်ပြေးမည်ဟု စိတ်ကူးထားသည်။

ဂျာမန်တို့၏ လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်း တပ်စခန်းသည် နောက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး သူ၏ကားဘီးသည် အောက်မှထဲမာပေါ်ဝယ် ပြေးကောင်း ဆဲပင်။

ပီဘီသည် ၂-နာရီနှင့် မိနစ် ၅၀-ခန့် မရပ်မနား တရကြမ်းမောင်း လာခဲ့ရာ၊ နောက်မှ လိုက်လာသူများ၏ အသံပလံများကို စိုးစဉ်းမှ မကြား သေး။ သူ၏ဘေးမှ ကားနယ်ကသာ အာခေါင်သံဖြင့် ညည်းတူးလိုက် ထိုး ချည်ကို ကြားနေရသည်။

မကြာမှီ ဆာလာပြီ၊ ဗိုက်ကမခံမရပ်နိုင်အောင်ပင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာ ရှေ့ပြီ၊ ပီဘီသည် ၂၄-နာရီပတ်လုံး ဘာတခုမျှ မစားရဆေး၊ ချမ်းလည်း ချမ်းလှသည်။ ဂျာမန်ယူနီဖောင်း ဝတ်ထားပါလျက် အအေးဒဏ်မခံနိုင်၊ သို့သော် သူက ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ အခိုင်အမာပင် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ပြန်၍ အဖမ်းခံရပါက ဘယ်နည်းနှင့်မျှ အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တုံ့လျက် အဖမ်းမခံ၊ ဤသုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ပီဘီသည် ကားကိုမရပ်မနားပဲ အလ် ဟာထောက်ဆီ၏ အနောက်မြောက်စူးစူးသို့ မောင်းနှင်လာရာ မကြာမီပင် မရက ကန္တာရအတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့တော့သည်။

၄။ မရဏကန္တာရ

ညီအစ်ကိုချင်း ခွဲခွာကြရာတွင်လည်း စတင်တွေ့ဆုံစဉ်ကကဲ့သို့ ကဗျာ
မဆန်လှ။

တကယ်တော့ ဇိုက်ဂင်နှင့် မက်စနာညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည်
တယောက်နှင့်တယောက် မတွေ့ဖူး မကြုံဖူးကြသော တစ်ဖမ်းပြင်ပြင် ညီအစ်ကို
များ မဟုတ်ကြ။ စစ်ကြီးမဖြစ်မီက ၄-၅ ကြိမ်ခန့် တွေ့ဖူးဆုံဖူးခဲ့ကြသည်။
သို့တွေ့ဆုံလည်း ကံကြမ္မာကခွဲ၍ထားသော ညီအစ်ကိုချင်း ပြန်တွေ့ကြပုံ
မျိုးမဟုတ်။ တဦးအပေါ်တဦးက အမြတ်ထုတ်လိုသည့် သဘောဖြင့် တွေ
ခွဲကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မက်စနာသည် ဖခင်၏အမည်ကို ဝင့်ကြားစွာ ခံယူထားသည်။ သူက
ဇိုက်ဂင်ထက်ပို၍ အင်ဂလိုဆက်နွယ် မဟာဂျာမန်လူမျိုး ဆန်နေပေသေး
သည်။ ဇိုက်ဂင်ကမူ သူ၏ဖခင်နှင့် မိခင်ကွဲကြသော် မိခင်ဘက်မှ မိသားစု
အမည်ကို ဆက်လက်ခံယူခဲ့သည်။

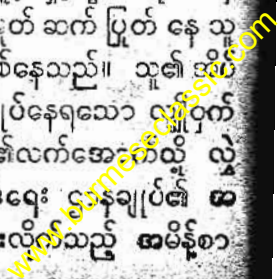
ဇိုက်ဂင်နှင့် မက်စနာတို့ ဖအေထူး-မအေကွဲ၊ ညီအစ်ကို ၂-ဦးသည်
မက်စနာ၏ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်တဦး၏ ကောင်းမှုကြောင့် တဦး အ
ကြောင်းတဦး သိရှိခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာညောင်းခဲ့ပေပြီ။
မက်စနာ ဝမ်းကွဲတော်သည် ၁၉၆၀-ခုနှစ်က စ၍ တူးနှစ်တွင် နေထိုင်ခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူပီပီ အလုပ်မရှိအလုပ်ရှားပြီ။ ဆွေစဉ်
မျိုးဆက် လိုက်လံပံ့ပိုးရာမှ မက်စနာတို့ ညီအစ်ကိုအကြောင်းကိုတွေ့ရှိပြီး
တော်စပ်ပုံ၊ တော်စပ်နည်းကို အထုပ်ဖြေပြခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက ဇိုက်ဂင်

ညီအစ်ကို၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ရူးဒေါ့အားလည်း မြောက်အာဖရိကတိုက်သို့ ပို့ဆောင် ပေးခဲ့လေသည်။ ၁၉၃၆-ခုတွင် ရူးဒေါ့သည် အရက်လွန်ရောဂါ၊ ဆစ်ဖလစ် ကာလသားရောဂါများဖြင့် ကွယ်လွန်သောအခါ အမွေပြုထားပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ၏အမွေကို တရားဝင် ဟုတ်သော၊ မဟုတ်သော သားပေါင်းမြောက်မြားစွာကို ခွဲဝေပေးရန် သေတမ်းစာ ရေးသားခဲ့ရာ၊ ထိုသားများထဲမှ တရားဝင် သားများက ကန့်ကွက်ပြောဆိုကြရာမှ အမွေ မှုမှာမပြတ်ပါ။ နိုင်ငံတကာရုံးတွင် ၄-နှစ်ခန့် ကြန့် ကြာနေခဲ့ ရပေသည်။ သို့သော်... နောက်ဆုံး ရုံးမှစီရင်ချက်ချသော် ဇိုက်ဂင်နှင့် မက်စနာတို့မှာ ဟုတ်ဟုတ်ညားညား မရကြ။ သို့သော်... အဆိုပါဝမ်းကွဲတော်၏ အမွေ အကြောင်းပြု ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ဇိုက်ဂင်သည် ဘာလင် စစ်ဌာနချုပ်မှ ခွင့်ယူ၍လည်းကောင်း၊ မက်စနာအားလည်း ဟိုဂါတောင်ကြားမှ လည်းကောင်း ထွက်လာစေကာ ဟန်စီစီးယားတွင် နှစ်ဦးသားလာရောက်ဆိုတွေ့စေခဲ့သည်။ ထိုမှစ၍ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦး ရင်းနှီးသွားခဲ့ကြသည်။

တူးနစ်မြို့ ပါရီရိပ်သာရှိ ကလော်ဆီယမ် ဟိုတယ်ဆင်ဝင်တွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ဝမ်းကွဲတော်အား ပုထုတ်လိုက်ပြီး၊ ရှေ့ရေးကို ခေါင်းချင်းရိုက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့ ဆွေးနွေးသည့်အချက်ကား တရားရုံးနှင့်ဆိုင်သော အမွေမှုမဟုတ်၊ ဘာလင် စစ်ဌာနချုပ်နှင့် ပတ်သက်သော စစ်ရေးစစ်ရာ အကြောင်းများသာ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လျှို့ဝှက်စွာ ဆက်သွယ်ရေး စတင်ခဲ့လေတော့သည်။

သူတို့နှစ်ဦးကား... ဖခင် ရူးဒေါ့မက်စနာ၏ သားများပီပီ၊ အကြံကြီးသူ၊ လျှို့ဝှက်သူ၊ ဖြတ်စားလျှပ်စား လုပ်တတ်သူ၊ ကိုယ်ကျိုးရှာသူများ ဖြစ်ကြရာ၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်လတ္တံ့သော စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များ သန်းနေသည်ကို မှန်းကာ တဦးနှင့်တဦး မဟာမိတ်ဖွဲ့ကာ ကိုယ်ကျိုးအတွက်အသုံးပြုရန် ကိစ္စများကို ထိုစဉ်ကတည်းက မှန်းဆဆွေးနွေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဟော်တဲလ်နှင့် ရူးလ်တို့သည် သူတို့ကိုယ်ကိုသူတို့ ဂျာမန် အာဖရိက တပ်မှ အရာရှိများဟု ထင်မှတ်နေသော်လည်း တကယ်တော့မဟုတ်ရှာကြ။ အက်စ်အက်စ် ဇိုက်ဂင်၏ စစ်ကျားကွက်အတွင်းမှ အစားခံပွန်းကျားကလေးသာ ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခုအခါ၊ သူ့ရှေ့တွင် ရောက်နေကြသော၊ မေးရိုးကားနေသော ဟော့တဲလ်နှင့် ဒုတ်ဆက် ပြုတ်နေသူ ရူးလ် တို့နှစ်ဦးအားကြည့်ပြီး ဇိုက်ဂင်က အကြိုက်ဖြစ်နေသည်။ သူ၏အိပ်ဆောင် အတွင်း၌ ဤ ဟော့တဲလ်နှင့် ရူးလ် တို့ အုပ်ချုပ်နေရသော လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်း စစ်စခန်းကြီးတခုလုံးအား ဇိုက်ဂင် ၏လက်အောက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးရန် အက်စ်အက်စ် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ဌာနချုပ်၏ အကြီးအကဲ ဟင်မလာ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးလိုက်သည့် အမိန့်စာ

ပါလေသည်။ ယခုအခါတွင် ထိုအမိန့်စာကို ထုတ်ပြုရန်ပင် မလိုတော့...၊ တပ်စခန်းတခုလုံးကို ဆက်လက်အုပ်ချုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့သည့် တပ်မှူး နှစ်ယောက်အား သူက ဘေးဖယ်လိုက်ပြီ။ သူစိတ်တိုင်းကျ အမိန့်ပေးသွား ရုံသာ ရှိတော့သည်။ မလည်မဝယ် စန္ဒရီတပ်ကြပ်ကလေးကိုပင် ဇိုက်ဂင်က ကျေးဇူးတင်ရဦးတော့မည်။ ဟော့တဲလ်နှင့် ရှူးလ်တို့ တပ်ဆေးရုံပေါ် တက် နေရာ၌ မိမိက တပ်စခန်းတခုလုံးကို ကွပ်ကဲအမိန့်ပေးသည်ကို ကျန်အရာရှိ များကလည်း မည်သို့မျှ စောဒကတက်ကြမည် မဟုတ်။

ဤကဲ့သို့ သက်သက်သာသာ လွယ်လွယ်ကူကူဖြင့် အာဏာလွှဲပြောင်း ရယူလိုက်သည့်အဖြစ်ကို အော်တိုမက်စနာက သဘောကျသည် မကျသည် မသိ။ ဇိုက်ဂင် ကိုယ်တိုင်ပင် မက်စနာ၏အတွင်းသဘောကို အကဲမခတ် တတ်။ အသားဖြူဖြူ၊ မျက်သုံးဖျော့ဖျော့နှင့် သိန်းစွန်နှုတ်သီး၊ နှာခေါင်း ချွန်ချွန်ဖြင့် မက်စနာကား... အမြဲလိုလို သတိရှိနေဟန်မျိုးနှင့် ဘာမှ အလို မကျသလို သုန်မှုန်နေတတ်သည်။

ဇိုက်ဂင် ကား ကျေနပ်နေသည်။ ဟော့တဲလ်တို့ကိစ္စက ငြိမ်သွားပြီ။ လိမ်ညာပြောရခြင်း၊ ဖုံးကွယ်ထားရခြင်း စသည်ဖြင့် မလုပ်ရတော့။ မိမိ လာရင်းကိစ္စကို စူးစိုက်လုပ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ ထိုကိစ္စကား စစ်ဆင်ရေး ကိစ္စ၊ ဤလျှို့ဝှက် လေယာဉ်စခန်းမှ လေယာဉ်များ၏အကူအညီဖြင့် ဤ စခန်းမှ ကောင်းပေ။ ညွန့်ပေ ဆိုသည့် အာဖရိကတပ်မမှ ပင်ဇာတပ်သား များနှင့် မက်စနာ၏ ကုလားအုပ်တပ်တို့ ပူးပေါင်းကာ အလုံးအရင်းဖြင့် ချီပြီး၊ နာဗိုတား မြို့ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ချီတက်လျက်ရှိသည့် ပြင်သစ် လွတ် လပ်ရေး ရန်သူတပ်မကြီးကို သုတ်သင်ဖြိုဖျက်ရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤကိစ္စတွင်မူ မက်စနာနှင့် ဇိုက်ဂင်တို့က တသဘောတည်းပင် ဖြစ် သည်။

မက်စနာသည် ပြင်သစ်များကို မုန်းတီးလှသည်။ ဤကိုလိုနီ ဝက် စုတ်များသည် ဆာဟာရသဲကန္တာရတွင် ဗိုလ်ကျမင်းမူနေသည်မှာ ကြာပြီ။ သူတို့၏ လီးဂျင်း သဲကန္တာရတပ်များကြောင့်လည်း၎င်းတို့၏ ဟိုဂါတောင် ကြား အင်ပါယာမှာ အချိန်မရွေး ကျီးလန်စာ စားနေရ၏။ ၎င်း အဖို့ အနေကျင့် ခဲ့ရသည်။ ၎င်းအားလည်း လူသတ်ကောင်၊ ဒြေ-သူခိုးဟု စွပ်စွဲ ကာ ဖမ်းဆီးမည်ပြုခဲ့ကြသည်မှာလည်း အခါခါပင်။ ဇိုက်ဂင်၏ အမြင် ကား၊ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တို့က မက်စနာအား ဒြေ-သူခိုး လူသတ်သမား ဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်မှာ မဆိုးလှဟု ထင်မိသည်။ သို့သော်... ဤ ထင်မြင် ချက်ကို ဆူဝမ်းတင်း၌သာ ထားသည်။ အပြင်သို့ ထုတ်ဖော်မပြောခဲ့။ ယခုအခါတွင်မူ... အော်တိုမက်စနာနှင့်တွဲ၍ ဂျာမန်တပ်မကြီးတခုလုံးကို ကွပ်ကဲပြီး၊ ရန်သူကိုချေမှုန်းရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ယမန်နေ့များက အဖြစ်အပျက်များကို အားလုံး မေ့ထားလိုက် တော့မည်။ မေ့ထား၍လည်း ရပြီ။ အကဲခတ်အကဲခတ်တို့၏ တိုက်ပွဲ ထွက် ပြေးလွတ်မြောက်သွားသော ကာနယ်။ သူ့အား သဲကန္တာရကြီးက စီရင် ပေလိမ့်မည်။ ဟာဆီမာတဲလ်လာကို ဝင်စီးခဲ့ကြသည့် လူ ၄-ယောက်။ ထိုမှ မက်စနာ၏လူပေါင်း ၁၀-ဦး ကျဆုံးခဲ့သည်။ ဒါကိုလည်း ဘေးချိတ်ထား၊ ပြင်သစ်ကောင်၏ လေယာဉ်ပျံ မီးလောင်ပျက်စီးခဲ့ပေပြီ။ သူတို့ အထဲက မည်သူမျှ ဗြိတိသျှစခန်းသို့ ဇည်းကောင်း၊ ဂျောင်ရန်၏ ပြင်သစ်တပ် သို့ လည်းကောင်း၊ ဂျစ်ကားကလေးများနှင့်သွားရုံမျှဖြင့် မရောက်နိုင်။ ဒါတွေ ကို အားလုံးမေ့ပစ်ထားပြီး၊ ယခုအခါတွင် ရန်သူပြင်သစ်တပ်ကြီးကို ဖြို ခွင်းဖို့ စီစဉ်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလော။

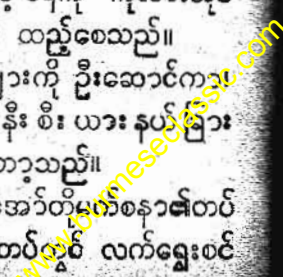
မက်စနာနှင့် ဇိုက်ဂင်တို့နှစ်ယောက်သားသည် သူတို့ရှေ့တွင် မြေပုံ ကြီးများကို ပြန်လျက် စစ်ဆင်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးကြသည်။ ၇-မိုင်ခန့် ရှည်လျားသည့် နှာဗိုတား တောင်ကြားသို့ ဂျောင်ရန်၏ ပြင်သစ်တပ်ကြီး အရောက် မည်ကဲ့သို့ နှစ်ဘက်ညှပ်တိုက်မည်။ ထိုအချိန်၌ မက်ဒီနိုဝ်းသို့ ချီ တက်နေသည့် မောင်ဂိုမာရီ၏ ဗြိတိသျှတပ်များကိုလည်း တချိန်တည်း တန့် ထားရာကျပြီး၊ ထိုအချိန်မှာပင် ဇိုက်ဂင်၏တပ်များက ဒရိုမ်းပြုတတ်သည့် အဆင့် မျှသာ ရှိတော့သော အမေရိကန်တပ်များကို ထပ်မံ ထိုးဖောက် တိုက်နိုင်ဦးမည်ဟု သူတို့နှစ်ယောက်က တွက်ထားကြသည်။

မက်စနာသည် ပြင်သစ်ကိုပထမ၊ ဒုတိယ-အမေရိကန်တို့ကို မုန်းတီး လှသည်။ အမေရိကန်များ ရှိခြင်းဖြင့် မိမိ၏ သဲကန္တာရဒေသကို ညစ်ထေး စေသည်ဟု သူက ယူဆသည်။ မက်စနာကား သေနင်္ဂီယူဟာကို ဇိုက်ဂင် လောက် ကျွမ်းသူမဟုတ်။ သူက ပြောက်ကျား စစ်ဆင်နိုင်သည့်နည်းဖြင့်သာ တိုက်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတော် ဇိုက်ဂင် ကသာ အဓိကစစ်ဆင်ရေး ကို ကွပ်ကဲပေလိမ့်မည်။

ဇိုက်ဂင်သည် စစ်ဆင်ရေးကိစ္စ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးသော် ၄-နာရီ မျှသာ အိပ်စက်ပြီး၊ မနက် ၅-နာရီတွင် အိပ်ရာမှ နိုးလာလေသည်။ သူ... နိုးသော်၊ မက်စနာသည် သူ၏ အာရပ်တပ်များကို စစ်ဆေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မက်စနာသည် သူ၏အာရပ်တပ်များအား လက်နက်နှင့်ခဲယမ်း မီးကျောက်များ ထုတ်ပေးသည်။ စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ရေကို ကုလားအုပ် ကျောကုန်းတွင်လွှယ်သည့် ကုန်းနီးအိတ်ကြီးများတွင် ထည့်စေသည်။

နံနက် နေမထွက်မီပင် မက်စနာသည် သူ၏တပ်များကို ဦးဆောင်ကာ၊ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီ၏ အနောက်မြောက်ဘက် တူနီးစီး ယားနယ်ခြား နှာဗိုဘားတောင်ကြားဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

ဇိုက်ဂင်သည် အချိန်အနည်းငယ်ခြားလျက် အော်တိုမဟာစနာ၏တပ် များနောက်မှ လိုက်ပါလာရမည်ဖြစ်သည်။ ဇိုက်ဂင်၏တပ်တွင် လက်ရွေးစင်

ပင်ဇာဂျာမန်တပ်သား ၂၀၀-ပါမည်။ လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ပြီး ထရပ်ကားများဖြင့် ချီတက်လိုက်ပါလာကြပါမည်။

ဇိုက်ဂင်သည် သူ့ မျက်စိထဲ၌ မြင်ယောင်နေပေသည်။ မက်စနာ၏ အာရပ် တပ်များက နာဗိုတားရထားလမ်းကို စီးမိသည်။ ထို အခါ... ပြင်သစ် ဂျောင်ရန်၏တပ်များ အငိုက်မိခံရသဖြင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ၊ တောင်ကြား တလျှောက် ပြန်နွံ့ထွက်လာမည်။ သူ၏ ပင်ဇာတပ်က ထွက်ပေါက်ကို ပိတ် ဆို့မည်။ ဤတွင် ဂျာမန် ဂျန်ကာဗုံးကြဲသေယာဉ်ကြီးများ၊ မက်ဆာရူမစ် တိုက်လေယာဉ်ပျံများက သူတို့ အလုပ် သူတို့လုပ်ကြခြင်းဖြင့် ပြင်သစ် လွတ်လပ်ရေးတပ်ကြီးတခုလုံး အစတုံးသုတ်သင်ပြီးသားဖြစ်သွားတော့မည်။ မည်သူ တဦးတယောက်မျှ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်စေခြင်း မရှိရ။ ဒက်ရာရသူ ဟု လည်းမရှိစေရ။ သို့ ပန်းအဖြစ်လည်း မည်သူ့ကိုမျှဒုက္ခခံမြို့ဖမ်းမထားလို၊ မိမိ တို့ကမည်သို့ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်ဟုပင်ပြောနိုင်သူမကျန်အောင် အားလုံး မျိုးဖြုတ်ပစ်မည်။ မိမိစစ်မှုထမ်း သက်တမ်းတလျှောက်တွင် ပထမ ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်ဝယ် ဦးဆောင် တိုက် ခိုက် ခဲ့ သည့် စစ်ပွဲမှာ ရာဇဝင်တွင် ကျန်ရစ်စေရမည်ဟု ဇိုက်ဂင်က မျှော်မှန်းထားသည်။ တဘက်မှ အလေးသာမည့် အချက်အလက်များကိုလည်း ကြိုတွက်ထားပါ သည်။ သို့သော်... မိမိတို့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မရှုံးနိုင်ဟု သူက အပိုင် တွက်မိပြီးဖြစ်သည်။

ဇိုက်ဂင်သည် သူ၏ ညီအစ်ကိုတော် မက်စနာ၏ ရှေ့ပြေးတပ်များ အမှောင်ထုအတွင်း ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ မျက်စိတဆုံး မျှော်ကြည့်နေပြီးနောက် သူ၏ ဂျာမန်လေယာဉ်ပျံများရောက်လာမည့် မိုး ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မျှော်၍ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူသည် သူ၏ အောင်ပွဲ အရသာကို ယခုပင်ခံစားမိသယောင် တွေးထင်မိသေးတော့သည်။

ဤအချိန်တွင် မည်သူက ဤတိုက်ပွဲကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်နိုင်ဦး မည်လဲ ...။ မည်သူမျှမရှိ။

ဤသို့ပင် သူကထင်မိသည်။

ဟာဆီမာတဲလ်လာမှ အယ်လ်ဘာရောက်ဆီ ဂျာမန်လျှို့ဝှက် စစ် စခန်းသို့သွားရာလမ်းမှာ ကွေ့ ကွေ့ ကောက်ကောက်နှင့် ကြမ်းတမ်းလှသည့် လမ်းတလျှောက်တွင်လည်း ကုလားအုပ်ချေးများ၊ မီးကျွမ်းသဲများ၊ သစ် သီး ဗူးခွံများ၊ ကိုကာကိုလာ ပုလင်းလွတ်များ စသဖြင့် နေရာအနှံ့အပြား

၁၈၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

တွင် တွေ့ရသည်။ အာရပ်များ သွားလာလှုပ်ရှားသည့် အရပ်ဒေသဟု နှစ် မှန်းနိုင်ရသည်။ တနေရာတွင် ကုလားအုပ် အသေတကောင်၊ ကုန်းနှီးနှင့် ကုန်းနှီးအိတ်များကို ချွတ်ယူသွားကြပုံရသည်။ ကုလားအုပ်အသေကြီးမှာ ဂုံလျှော်ပုံ ကြီး တပုံ ပုံ ထားသလို အရိုးပြိုင်းပြိုင်းနှင့် ရှိနေသည်။ ယင် တလှောင်းလှောင်းနှင့် ဖြစ်နေပြီ။

တဖန် ကင်းဗဲလ်တို့၏ ဂျစ်ကားနှစ်စင်းသည် တွေ့နေကျ သံထည် ပျက်များကို ဖြတ်ကျော်လာရပြန်ပြီ။ ထိုအရာများကတော့ ဂျာမန် ကား ပျက်များ၊ ကားဘီးခွေများ စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ ကားပျက်များမှာ လည်း ဘော်ဒီအိမ်သာ ကျန်တော့သည်။ အာရပ်များနှင့် ဂျာမန်မကောင်းနှစ် များက စပယ်ယာပစ္စည်းများအဖြစ် အသုံးပြု၍ ရသမျှဖြုတ်ခွာယူပြီးကြ ပြီဖြစ်သည်။ ဤဒေသတွင် စပယ်ယာ အပိုပစ္စည်းများ သည် ရွှေတမျှ ရှားလှပုံရသည်။

“အော်တိုမက်စနာ၊ ဒီလမ်းကသွားသဗျ”

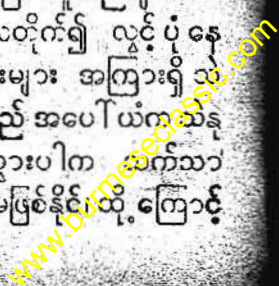
ဟု ဖာဒီက ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောနိုင်သလဲ၊ လှုပ်ပါဦး”

ဟု ဒီကွန်က မေးရာ ဖာဒီက ‘ကျုပ်အနံ့ ခံလို့ ရတာ’ဟု ပြန်ပြော လိုက်သည်။

ဒီကွန်တို့သည် အိုအေစစ်မှ လရောင်ဖြင့် ခရီးပြင်းနှင့်နိုင်သမျှ နှင်ခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ခရီးမိုင် ၂၅-မိုင်ခန့် ပေါက်ခဲ့ ကြပြီး လမ်းခရီး တွင် အသားဗူးများ ဖောက်စားခဲ့ကြပြီး ၆-နာရီခန့် အိပ်ခဲ့ကြလေသည်။ အို အေစစ်မှ မိမိတို့တိုက်ထုတ်လိုက်သော အာရပ်များသည် အယ်လ်ဟာရောက် ဆီသို့ တချိုးတည်း ပြေးကြကြောင်း ဒီကွန်က တွက်မိသည်။ လမ်းခရီး၌ မေးမြန်းစုံစမ်းရန် အာရပ်တယောက်ယောက်ကို တွေ့၍ ဖမ်းဆီးလိုသည်။ သို့သော် အာရပ်တယောက်တလေမျှ မတွေ့ရ၊ သူတို့အား တန်ပြန်တိုက် ခိုက်မည့် အာရပ် အုပ်စုများကို တွေ့ရမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသေးသဖြင့် သတိ ဖြင့် ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရသည်။

ညက မိုးသားကင်းခဲ့သည့် ကောင်းကင်သည် နေ့ကတနေ့တွင် နေ ပူပြင်းမည်ဟု နိမိတ်ပြခဲ့သည်နှင့်အညီ နေကအပူရှိန်ပြင်းလှသည်။ နံနက် ၁၀- နာရီခန့်တွင်မူ ဒီကွန်တွင် ချွေးတပြိုက်ပြိုက် ကျနေလေပြီ။ သူသည်ဂျစ်ကား ကို သတိနှင့်မောင်းလာရသည်။ သဲကုန်းများနှင့် လေတိုက်၍ လွင့်ပုံ နေ သော ပေါင်ဒါမုန့်တမျှ နူးညံ့လှသည့် သဲပုံကလေးများ အကြားရှိ သဲ မာလမ်းကိုရှေးပြီး မောင်းနေရသည်။ သဲအိုင်များသည် အပေါ်ယံကဆီနု ဖုံးပြီး အောက်မှလိုင်ဖြစ်နေတတ်ရာ ဘီးကျွဲ ကျသွားပါက ဆက်သာ မည်မဟုတ်၊ တခါပဲနစ်ပြီဆိုပါက ကားကိုဆွဲတင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပဲ ထို့ ကြောင့် သဲပြင်မာမာကိုရှေးပြီး သတိထားမောင်းနေရသည်။

လမ်းစပျောက်၍ သဲနစ်ပြီး စွန့်ပစ်ထားခဲ့ရသော ဗြိတိသျှ ဂျစ်ကားများဟူ၍ မတွေ့ရသဖြင့် ကာနယ်ဟုမ်းသည် သူ၏ဂျစ်ကားတပ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ ဤလမ်းကြောင်းတလျှောက် မြေစမ်းခရမ်းပျိုးလျှောက်ကာ ကာနယ်ဟုမ်းနှင့် ပီဘီတို့အား ရှာဖွေရန်မှာ မိုက်မဲရာကျတော့မည်၊ ကောက်ရိုးပုံအတွင်း အုပ်ရှာသည်ဟုသည့် စကားပုံအတိုင်း ဖြစ်နေရော့မည်ဟု ဒီကွန်က တွေးမိသည်။ ဤအပြောကျယ်လှသည့် သဲကန္တာရကြီးအတွင်း သဘာဝတရားက ပီဘီနှင့် ကာနယ်ဟုမ်းတို့အပေါ် အထူးအခွင့်အရေး ပေးလေမည်မဟုတ်၊ သူတို့သည် စိတ်ဇွဲသန်သန်နှင့် လွတ်မြောက်ရန် ကြံစည်စိတ်ကူးမိ၍ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နေသည်ထားဦး ကံကြမ္မာ အခံကောင်းကြမ္မာ လွတ်လမ်းမြင်နိုင်မည့် ခရီးပါပေ။

နေသည် ဒီကွန်၏ ဝဲဘက်ပခုံးစွန်းမှ ဟ အား တောက် နေ သည်။ ဤပခုံးစွန်းမှ နေရောင်ကြောင့် သူ၏နေရောင်ကာ မျက်မှန်အတွင်း ပန်းနုရောင်အရိပ်ထင်လျက် ရှိနေသည်။ ဂျစ်ကားရှေ့မှ သံထည်များမှာလည်း ပူနေသည်။ လက်ဖြင့်ကိုင်၍မရ၊ ကက်စလာသည် ပဝါတထည်ကို သူ့ ခေါင်းပေါ် ခြုံပြီး မျက်နှာဖုံးကိုပါ ဖုံးထားရာ လူသူတော်ပျက် တဦးသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

၁၁-နာရီနှင့် ၁၅-မိနစ်ခန့်ရှိသော် ဒီကွန်က ‘ဖာဒီ...အယ်လ်ဟာရောက်ဆီရောက်ဖို့ ဘယ်လောက် လိုသေးသလဲ... မှန်းစမ်းပါဦး’ဟု ပြောရာ၊ ပြင်သစ်က ချက်ချင်းပင် မဆိုင်းမတူ ‘မိုင် ၃၀’ဟု ပြန်လည်ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ဒီကွန်သည် သူ၏ လည်စည်းကိုဖြုတ်၍ ထောင်ပြလိုက်ပြီး လက်တွင်ဆုပ်ကိုင်ပတ်လိုက်ကာ၊ ဂျစ်ကား၏ ဘရိတ်ကိုနှင်းလိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင် ဂျစ်ကားက တုံ့ကနဲရပ်သွားသည်။ ဘရိတ်များသည် နေပူဒဏ်ကြောင့် ကြွနေပြီး တိုင်ယာများက ပျော့နေသည်။

“တို့ ဟိုချုံဖုတ်ကလေးနားသွားပြီး မီးမွှေးမယ်ကွာ၊ နေ့လယ်စာစားရအောင် ပြီးယင်ဆားတော့ဘက် ဦးလှည့်ကြစို့ကွာ”

“ဟင်...ခင်ဗျား သူတို့ကို မရှာတော့ဘူးလား”
 “ဟုတ်တယ်”

“ဟာ...ခင်ဗျား သိပ်ပြီးပညာရှိတဲ့လူပဲ၊ ကောင်းတယ် ဒီအကြံ”
 ဟု ဖာဒီက ချီးမွမ်းလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ်၏ ဂျစ်ကားလည်း နောက်တွင် ရပ်လိုက်သည်။
 “ဂျက်ဖ်...ဘာလုပ်တာလဲ မရှာတော့ဘူးလား”

ဟု ဒီကွန်အား လှမ်း၍မေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

“တို့...ဂျာမန်တွေနဲ့ သိပ်နီးနေပြီကွ၊ ပြီးတော့လဲ ကာနယ်နဲ့ ပီဘီက တကယ်လွတ်ပြေးရဲ့လား၊ ဒီလမ်းအတိုင်း လာနေကြတာ ဟုတ်ရဲ့လား ဆို တာလဲ တို့သေချာတာ မဟုတ်ဘူးလေ”

“သူတို့ ဒီလမ်းကလာယင်လဲ အာရပ်တွေနဲ့ တွေ့တာ ကြာပြီ”

ဟု ကက်စလာက ဝင်ပြောသည်။

“ဒါ အတည်ပဲပေါ့”

ကင်းဗဲလ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောလိုက်ပြီး ဆက်၍...

“ပီဘီဆိုတဲ့ အကောင်က ဒီလိုခရီးကို ပြေးရယင် ရိက္ခာတို့ ရေတို့ မပါပဲ ပြေးပါ့မလား”

ဒီကွန်က ဘာမျှပြန်မပြောတော့ပဲ မီးမြိုက်ထားသော ဒယ်အိုးနှင့် တူလှသည့် ဂျစ်ကားပေါ်မှဆင်းကာ ကားတွင်းမှ ရိက္ခာများအနက်မှ သစ် သီးဗူးများကို ရှာဖွေနေသည်။ သူ့မှာ ဆာလှသည် မဟုတ်၊ သို့သော် ရေ ငတ်လှသည်။ ရိုးရိုးရေငတ်ခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပဲ၊ အချိုရည်ကို တဝ ကြီး သောက်လိုစိတ် ပြင်းပျနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အိတ်ထဲရမ်းချဉ် သီးဗူးနှင့် သကြားပုလင်းကို ယူချလာပြီး သံပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်သည်။ အစာအာဇာရကို အချိန်ရခိုက် တတ်နိုင်သမျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ သွတ်သွင်း ထားမှဖြစ်မည်ကို သူသိသည်။ သို့မှသာကျန်ရှိ နေ သေး သော တ နေ့ တာ အချိန်တွင် ခံနိုင်ရည် ရှိနေမည်။

ဒီကွန်က ခရမ်းချဉ်သီးဗူးကို ဓားမြှောင်ဖြင့် ကလော်ကာ ဖွင့်ခိုက် ကင်းဗဲလ်သည် သူ့ အနီးလာ၍ ထိုင်သည်။

“ကျုပ်တို့ တကယ်ပဲ သူတို့ကို မရှာတော့ဘူးလား”

ကင်းဗဲလ်က ဒီကွန်ကို မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မရှာတော့ဘူး”

“ကျုပ်တို့...အညာခံရတာပေါ့၊ သိတယ်မဟုတ်လား”

“သိတယ်”

“ဖာဒီက ကျုပ်တို့ ဒီမရဏကန္တာရ ဆားတောကို ဖြတ်နိုင်မယ်လို့ သာ ပြောတယ်၊ တခြားဘာမှ မပြောဘူး၊ ဒီကောင်ညာတာပဲ”

“သူက တိုက်ဖို့ပဲ အားသန်နေတာကိုး”

“ထားပါတော့ ကျုပ်တို့နာဗ်ထား ရ ထား လမ်း ကို ရောက် တော့ ဘာဖြစ်မလဲ၊ မက်စနာက အလျင်ရောက်နေယင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူတို့ ကုလားအုပ်ကြီးတွေက သူတို့သွားချင်ယင် ဘယ်လောက်မြန်မြန် သွားနိုင် တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရဲ့လား၊ ပူပူလောင်လောင် ဆားတောကြီးကိုဖြတ်၊ ဟိုကျတော့မှ လက်နက်ကိုင် အာရပ်တွေနဲ့ တွေ့ပြီး ဇူး ပြေး ဝက်ပြေး ပြေးရမယ် အဖြင့်ပဲဗျ”

“ဖာဒီက ပြောပါတယ်”

“ပြောတယ်....ပြောတယ် ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့က နာဗ်ထားကို ဦးအောင်ရောက်မယ်တဲ့၊ သူကဘာပြုလို့ ဒါလောက် သေချာပေါက် ပြောနိုင်ရသလဲ”

“သူက သေချာပေါက် ပြောတာတွေ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူကဘာမှ သေချာတဲ့လူမှ မဟုတ်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့မှက တခြားလမ်း ရွေးစရာ မရှိဘူး၊ စီကိုသွားဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်၊ ဂျောင်ရန်ထက် ဦးအောင်သွားရမယ် နောက် ထို့တပ်ရှိရာ တင်တာရက်ကိုပြန်ဖို့လမ်း ရှာရမယ်”

“ထားပါလေ....ဒါတွေ”

ကင်းဗဲလ်က နေရောင်ကိုလက်ဖြင့် ကွယ်ပြီး အဝေးကိုလှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ ဖာဒီသည် သစ်ကိုင်းခြောက်များကို လိုက်လံကောက်နေသည်။ မီးမွှေးကြရန်ဖြစ်သည်။ ကင်းဗဲလ်သည် သူ၏ လက်ကြမ်းကြီးဖြင့် မျက်နှာကို တဖျင်းဖျင်း ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ ဒီကိုထွက်လာတာက ပီဘီတို့ကို ရှာဖို့ပဲဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒီကွန်က ‘မျှော်လင့်ချက်က ဝေးပြီကွာ၊ ခုလောက်ဆိုယင်.... ပီဘီဟာ သေယင်သေ၊ ဒါမှမဟုတ် သို့ပန်း ဖြစ်နေပြီလို့ ငါထင်တယ်ကွာ’ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

“သွားစမ်းပါဗျာ....”

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တို့အဖို့ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူးကွ”

ဆာဂျင်ဘွတ်ရှီ ကင်းဗဲလ်သည် သူ၏ လည်ကုပ်ပေါ်လာ၍ နားသော ယင်ကောင်ကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်သတ်လိုက်ပြီး ‘လုပ်ဖို့ကျန်တာကတော့ လက်စားချေဖို့ အလုပ်ပဲဗျ’

“ဒါလုပ်ဖို့ တို့ဆက်သွားသင့်တယ်တဲ့လား”

“ကျုပ်အဖို့တော့ ဟုတ်တယ်”

ထိုမှ နောက် တနာရီနှင့် မိနစ် ၂၀-ခန့်ကြာသော် ဂျစ်ကား ၂-စင်းသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ဖာဒီသည် သဲကုန်းတောနှင့် လွင်ပြင်အတွင်းရှိ သဲယမ်းကြောင်း ဖြူဖြူပေါ်သို့ ဒီကွန် အား လမ်းပြခေါ်ဆောင်လာခဲ့တော့သည်။

+ + +

“တော်ပါသေးရဲ့ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ခုရာသီဟာ ဆောင်းတွင်းဖြစ်လို့.... နွေဆိုယင် ခုလောက်ရောက်အောင် ရေးပေါက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး”ဟု ပီဘီက တွေးမိသည်။

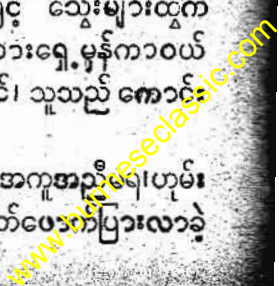
သဲကန္တာရ စစ်ဆင်ရေးတွင် ပီဘီသည် နှစ်နှစ်မျှ အမှုထမ်းခဲ့ပြီးပြီ။ ဤမျှလောက် အပူရှိန်ကို မခံစားဖူးခဲ့၊ နေကပူပြင်းလှသည်။ ဘာမဆို ကြည့်လိုက်တိုင်း နေရောင်က အရောင်ချွတ်ထားသလို ထင်ရသည်။ နေသည်ပင် အရောင်အဆင်းမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ကောင်းကင်၌ ပြာပူထနေသည့် အိုးကင်းအတွင်းမှ အပူရှိန်ပြင်းစွာ တောက်လောင်နေသကဲ့သို့ပင်။

ဤနာရီခန့် သူ၏ စကစ်ပါးဂျာမန်ကားကို မရပ်မနား မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ ဆားပြင်လွင်တီးခေါင်ဝယ်ဘာမှ မရှိပြောင်ချောကြီးဖြစ်နေသည်။ သစ်ပင်မရှိ၊ ချုံဖိုတ်မရှိ၊ သဲကုန်းမရှိ၊ သဲပုံမရှိ၊ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲမရှိ၊ ဘာဆိုဘာမှမရှိချေ။ မျက်စိတဆုံး ကြည့်လိုက်တိုင်း တလှုပ်လှုပ်နှင့် သဲပူသိုးထားသော သဲပြင်ကြီးကိုသာတွေ့နေရသည်။

ပီဘီခိုးယူလာခဲ့သည့် စကစ်ပါးကားဒိန်မလား အင်ဂျင်စက်သည် လေဖြင့်အေးရမသာ စက်ဖြစ်သဖြင့် တော်ပေသေးသည်။ သို့သော် ပန်ကာကြိုးပြတ်ခဲ့သော် ခက်လိမ့်မည်။ အင်ဂျင်စက်က တမျိုးတမည်အသံဖြစ်လာသော် ထိုအသံသည် သူတို့၏ သေမင်းခေါ်သံပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကားစက်ပျက်၍ ဤသဲန္တာရအထဲမှာ နေရမည်ဖြစ်ပါက လူသေစာရင်းဝင်တော့မည်မှာ မလွဲချေ။ တယ်နည်းနှင့်မျှ အခြားလွတ်လမ်းမရှိ၊ အပူရှိန်က နာရီအနည်းငယ်အတွင်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို မှောက်သွားစေမည်။ ကံကောင်းပါက ညအထိ အသက်ရှူနေနိုင်ပေမည်။ သို့သော် အရိပ်မဲ့၊ ခြပ်မဲ့၊ ရေမဲ့ ဤမရဏကန္တာရပယ် သူတို့သည် နောက်တနေ့ မကူးနိုင်ပဲ အသက်ထွက်ဖွယ်ရှိလေသည်။

ယခုမှပင် ပီဘီရိပ်မိတော့သည်။ သူတို့နောက်သို့ မည်သူတဦးတယောက်မှ ထွက်လိုက်မလာခြင်းမှာ သူတို့အား ဤမရဏကန္တာရက သူတရားသူစီရင်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ပီဘီက ယခုမှပင် သဘောပေါက်တော့သည်။ သူတို့ ရိက္ခာ၊ ရေ၊ ဆီအပြည့်ပါပါ၏။ သို့သော်... နေကိုအာကွယ်ရန်နှင့် လွင်တီးခေါင်မှာ တရိပ်ရိပ်ပျံ့နှံ့လိပ်တက်နေသည့် အပူလှိုင်းဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် မတတ်နိုင်။ ပီဘီတွင် တူရိက်ခံထားရသကဲ့သို့ တကိုယ်လုံး နာကျင်ခိုက်ခဲ၍ နေပေပြီ။ နေကားမျက်မှန်သို့မှမဟုတ် ရိုးရိုးတပ်မျက်မှန် မရှိသဖြင့်လည်း မျက်လုံးများ ကျိန်းစပ်နေပြီး ခေါင်းကလည်း ကိုက်လှသည်။ သူတကိုယ်လုံးပေါ်ရှိ အရေပြားမှာလည်း အခြောက်တိုက် ပုလင်းကဲ့ပြင် ရိတ်ထားသဖြင့် ပုလင်းကဲ့ရှုရာ ထောင်ပေါင်းများစွာဖြင့် သွေးများထွက်နေသကဲ့သို့ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်း ခံစားနေရသည်။ သူ၏ ကားရှေ့မှန်ကာဝယ် အရိပ်ရအောင် လုပ်ကြည့်သေးသော်လည်း မအောင်မြင်၊ သူသည် ကောင်းစွာလည်း တွေးတောဆင်ခြင်ခြင်း မပြုနိုင်။

သူ၏ဘေးမှ ကာနယ်အဘိုးကြီးထံမှလည်း ဘာမှအကူအညီမရ၊ ဟုမ်းသည် ယမန်နေ့ ညသန်းကောင်ကျော်ကတည်းက စိတ်ပောက်ပြားလာခဲ့

သည်။ ထို့ကြောင့် ပီဘီက သူ့အားထိုင်ခုံတွင် ကြီးများ ခါးပတ်များဖြင့် ချည်နှောင်လာခဲ့ရသည်။

အရှက်တက်အချိန်၌ပင် ပီဘီသည် ကာနယ်အဖြစ်ကို စိတ်မရှည် တော့၊ ကာနယ်ဟုမ်းသည် ထိုအချိန်၌ မွှော်ဆရာက အသက်သွင်းပေး ထားသည့် လူသေကောင်သဖွယ် ပါးစပ်မှ အမြှုပ်တစ်စီထွက်ပြီး မမြင်ရ သောနို့သီးခါးကို စုပ်နေသကဲ့သို့ တဖြတ်ဖြတ်လုပ်နေသည်။ ပီဘီက ခေါ်သော်လည်း ပြန်မထူး၊ အကယ်၍သာ ထိုအခါက ပီဘီက ၎င်းအား အတင်း ပါးစပ်ကိုဖြုတ်ပြီး ရေတိုက်ခြင်းမပြုခဲ့ပါက ကာနယ်ဟုမ်းသည် တကိုယ်လုံး ရေငတ်သည့်ဒဏ်ဖြင့် အသက်ပါ ပါသွားနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပီဘီ က စိတ်လည်းဆိုး၊ ကြောက်လည်းကြောက်ကြောက်ဖြင့် ကာနယ်အား ရေတိုက်ခဲ့သဖြင့် ယခုအချိန်ထိ ကာနယ်ဟုမ်းသည် အသက်ရှင် လျက် လိုက်ပါလာနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပီဘီသည် ဤသဲနွားရ၏အမည်ကိုမသိ၊ တူနစ်စီးယားတောင်ဘက် စိမ်းလန်းစိုပြည်သော ဒေသသို့ရောက်အောင် မိုင် ၅၀ သို့မဟုတ်၊ မိုင် ၅၀၀ သွားရသည်လားလည်း သူမသိ၊ သူသည် ပါလာသော ကွန်ပီကလေး နှင့် ကြယ်များကို ကြည့်ပြီး အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်ခွဲခြားကာ ရှေ့သို့သာ ဆက်လက်မောင်းနေရသည်။ သူသွားလိုသည့်ဘက်မှာ လမ်း ပြောင်းသွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေမိရကား လက်ကိုင်ကိုတအား ဆုပ်ကိုင်ကာ မျက်ခြည်မပြတ် မောင်းနှင်လာခဲ့ရသည်။ လမ်းက မှားစရာ မရှိ၊ ဘာအမှတ်အသားမှလည်းမရှိ၊ ကွေ့ကောက်သွားစရာလည်းမလို၊

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် သူသည် ပတ်ကြားအက် သဲပြင်အနေအထားကို ကြည့်ပြီး ဤနေရာကို မကြာသေးမီကလေးကပင် ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည် ဟု ထင်မိရကား ထိတ်လန့်သွားမိသည်။ ကွန်ပီကို ကြည့်ရပြန်သည်။ သူ့မှာတုန်လှုပ်နေမိသည်။ ကာနယ်ကိုအော်၍ လမ်းကိုဂရုစိုက်လိုက်လာ ရန် ပြောသော်လည်း ကာနယ်က တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

ကား၏ မိုင်ပြိုင်ခွက်က ၉၀ မိုင် မောင်းနှင်ပြီးကြောင်း ပြသလျက် ရှိသည်။ ဓာတ်ဆီခွက်မှမြားက သုညပြုနေသည်။ ကားစက်ရပ်သွားသော် မြားကလေးက တုန်ခါခြင်းမရှိ၊ သူက ကားပေါ်မှဆင်းကာ ကားပေါ်၌ ပါလာသော ဓာတ်ဆီများယူပြီး တိုင်ကီအတွင်း ထည့်လိုက်သည်။ ထို့ နောက် မိုင်ပြိုင်ခွက်မှ ပြသနေသည့် မိုင်ဂဏန်းကို စိတ်တွင်မှတ်သားလိုက် ပြီးကား စက်ကိုနှိုးလိုက်သည်။

ကားကမနီးလာ၊ စိတ်ဆိုးမာန့်ဆိုးနှင့် အော်၍သာနေသည်။ ပီဘီ က ဆဲဆိုပြီး နှိုးပြန်သည်။ သည်တချို့တွင် ကားစက်က နှိုးလာသည်။ သူသည် ဝေဖူးကိုယူပြီး မော့သောက်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

နောက်သူ့ဘေးရှိ ကာနယ်အား သူ့ကိုယ်ကိုလွဲပြီး ရေတိုက်ရာ ရေများ ကာနယ်၏ပါးစပ်အတွင်း မဝင်ပဲ ကိုယ်ပေါ်စီးကျကုန်သည်။ ကာနယ်သည် ပါးစပ်ကိုပင် ဖွင့်မပေးနိုင်တော့။

ဤတွင် ပီဘီသည် ကားလက်ကိုင်ဘီးကိုပင်လွှတ်ကာ ကာနယ်၏ ပါးစပ်ကို ရေဗူးအဖုံးဖြင့် ကန့်လန့်ဖွင့်ပြီး အတင်းရေလောင်းချမှ ကာနယ်တွင် ပထမရေသီးပြီး နောက်မှ ရေကိုမျိုချနိုင်တော့သည်။ ကာနယ်သည် ပီဘီအား မည်သို့မျှမပြော၊ သူ၏ကောင်းသော လက်တဘက်ကသာ လှုပ်ခါနေသည်။

ကာနယ်အား ရေတိုက်ပြီးနောက် ပီဘီသည် လက်ကိုင်ဘီးကို ပြန်၍ကိုင်ကာ တအားကုန် အော်တော့သည်။

“ငါ...မရောက်ရောက်အောင် သွားမယ်ဟေ့... ရောက်အောင်သွားမယ်ကွ”

တကယ်တော့ ဘယ်ကိုရောက်အောင် သွားရမည် သူမသိ၊ သူ့တွင် ရည်မှန်းချက်မရှိ၊ လိုရာခရီးဟူ၍ မသတ်မှတ်ခဲ့၊ ရှေ့တူရုတွင်လည်း အမှတ်အသားအဖြစ် တောင်ကုန်းကလေး၊ တောတန်းကလေး၊ အနည်းဆုံး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းပျံပျံကလေးပင် မမြင်ရ၊ ပွက်ပွက်ဆူနေလော နေအပူရှိန်ဝယ်ဖြူရော်ရော်ဖြူများဆိုင်းနေသည်ကိုသာ မျက်စိတဆုံး မြင်နေရသည်။

“ငါရောက်အောင် သွားမဟေ့...နင့်အမေလွှားမှပဲ၊ ငါမရောက်ရောက်အောင် သွားမယ်ကွ”

သူကား ရန်သူများနှင့် တွေ့မည်ကို မကြောက်တော့၊ အပူရှိန်ကြောင့် သူ့ဦးနှောက်လည်း အရေပျော်ပြီး သူ၏ စိတ်တို့သည်လည်း အငွေ့ဖြစ်ကာ ကုန်ခန်းနေလေပြီ၊ သူကား ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူသည် ဘာကိုမှ မယုံကြည်တော့၍ ဖြစ်သည်။

ညနေ ၃-နာရီအချိန်ခန့်တွင်မူ သူ၏ ပါးစပ်မှ တမျိုးတဖုံအသံထွက်နေသည်။

“မရောက်တော့ဘူး၊ မရောက်တော့ဘူး၊ မရောက်တော့ဘူး”

ရုတ်တရက် သတိဝင်လာသဖြင့် ပီဘီသည် တတုတ်တုတ် ပြောဆိုနေခြင်းကို ရပ်လိုက်ကာ ကားလက်ကိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်မိသည်။ သူသည် ကုန်ပေါ်ကို မကြည့်တော့၊ ရောက်လိုရာ ရောက်စေတော့ဟုဆိုကာ မောင်းနှင်လာရာ ကားကလေးသည် သွားလိုသည့်လမ်းမှ လွဲကာ အရှေ့စူးစူးသို့ ဦးတည်လျက် သွားနေချေပြီ။

ထိုမှ ၅-မိနစ် ၁၀-မိနစ်ခန့်အကြာတွင် နောက်ဘီး၊ ဝဲဘက်ဘီးမှ တိုင်ယာက ကွဲလေတော့သည်။ ကားမှလည်း ရပ်သွားလေတော့သည်။

ဒီကွန်ကမူ ပီဘီနှင့်မတူ သူ၏ဂျစ်ကားကို တအား မောင်း နှင် လျက် ရှိသည်။ သူ့တွင် ဆီအပြည့် ရေအပြည့်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဖာဒီကလည်း လမ်းကြောင်းပါသည်ဟု အာမခံခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

“မောင်း... မောင်း... မြန်မြန်သာမောင်း မိုင် ၃၀၀ - လောက်ကို ကတ္တရာလမ်းပေါ် မောင်းသလို မောင်းရတာပဲ၊ မောင်း သာ မောင်း၊ ကျုပ်တို့အဖို့ အချိန်က အရေးကြီးတယ် မဟုတ်လား”ဟု ဖာဒီက တွန်း အားပေးလျက် လိုက်ပါလာသည်။

“၁၀-နာရီရှိပြီ မောင်းနေတာ မရောက်နိုင်သေးဘူးလား”

“ကျုပ်မောင်းမယ်လေ”

“နေပါဦးလေ”

ဖာဒီ ညွှန်ပြခဲ့ကာ ဒီကွန်တို့ လိုက် ပါ မောင်း နှင် လာသည့် လမ်း ကြောင်းမှာ ပီဘီ ရွေးခဲ့သည့် လမ်းကြောင်းနှင့် မတူပေ။ ပီဘီ၏ လမ်း မှာ မရဏ သဲကန္တာရအတွင်း ဗဟိုအထိ ဝင်ရောက်သွားနိုင်သည့် လမ်းပြစ် ပြီး၊ မသေမပျောက် သဲကန္တာရအဆုံးအထိ သွားနိုင်ခဲ့သော် ဆာဟာရအက် လပ်တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။ ထိုတောင်တန်းမှာ မရဏ သဲကန္တာရအလယ်တည့်တည့်မှာပင် မိုင် ၁၀၀၀-ခန့် ဝေးလေတော့သည်။ စကစ်ပါ ကားလမ်းကြောင်းကိုလှမ်း၍ မြင်လိုက်သူကား ကက်စ လာပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဘုတ်ရှိသည် ကက်စလာက ဤသို့ ကားတစင်း၏ အရာများမြင်ရ သည်ဟု ပြောလိုက်သည့် တပြိုင်နက် သူမောင်းလာသည့် ဒုတိယဂျစ်ကားကို ဒီကွန်၏ ဂျစ်အနီး ကပ်နိုင်သမျှ ကပ် လာ ကာ လှမ်း ၍ အော်ပြော တော့ သည်။ ဒီကွန်လည်း သူ၏ဂျစ်ကားကို မိုင် ၅၀-နှုန်းနှို မောင်းနေရာမှ ၂၀- နှုန်း လျော့ချကာ အရှိန်သတ်လိုက်သည်။

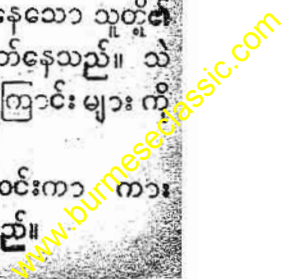
ဖာဒီကမူ ‘ဒီကားလမ်းကြောင်းက ကြာပါပြီ၊ တပတ်လောက် ရှိ ရော့မယ် အပိုပါပဲဗျာ ကြည့်မနေပါနဲ့’

ဟု ပြောသေးသည်။

သို့သော် ကင်းဗဲလ်ကမရ၊ သူ့ကားကို ကားလမ်းရှိရာသို့ မောင်း၍ သွားတော့သည်။ ဒီကွန်မှာလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ ကင်းဗဲလ်၏နောက် သို့ လိုက်ရတော့သည်။

ကားလမ်းကြောင်းမှာ တောင်မှမြောက်သို့ သွားနေသော သူတို့၏ လမ်းကြောင်းကိုဖြတ်လျက် အနောက်နှင့်အရှေ့ကန်လန်ဖြတ်နေသည်။ သဲ ဖုံးပေါ်မှ နှစ်ဝင်နေသော ကား တစ် ယာ အ ရေး အ ကြောင်း များ ကို အောက်ခြေမြေမှာတွင် အထင်းသား မြင်နေရသည်။

ကက်စလာနှင့် ကင်းဗဲလ်တို့သည် ဂျစ်ကားပေါ်မှဆင်းကာ ကား တိုင်ယာ အရာများကို ဒူးထောက်ကြည့်လျက် ရှိနေကြသည်။

ကက်စလာက “ဒီကားသွားထားတာ သိပ်မကြာသေးဘူးဗျ”

“ဘယ်လို ကားမျိုးလဲ”

“သံချပ်ကာကားမျိုးပဲ၊ ဂျာမန်ကားတော့ သေချာတယ်”

“ကဲ...မပြောဘူးလား ဂျာမန်ကားပါဆို၊ ကျုပ်တို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး”

ဟု ဖာဒီက ဝင်ပြောပြန်သည်။

“အဲဒီကားကို ကျုပ်တို့တပ်က တယောက်ယောက်က မောင်းပြေး တယ်ဆိုယင်ကော”

ဟု ကင်းဗဲလ်က ပြောလိုက်သည်။ ဒီကွန်ကမူ ဂျစ်ကားတော့ နက်ပေါ်သို့ တက်ကာ မှန်ပြောင်းဖြင့် အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဘယ်နေရာမှ မရောက်နိုင်တဲ ဒီလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ လူကောင်း ဂျာမန်က ဘာပြုလို့ ဒီကားကို မောင်းသွားရတာလဲ”

“ဟုတ်တယ်...ကားကလဲ သံချပ်ကာ ကားမျိုး”

“ငါတော့ တော်တော်ဆန်းနေပြီလို့ ထင်တာပဲ”

ဟု ဒီကွန်က ဘောနက်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းယင်း ပြောလိုက်ရာ- ဘွတ်ရှ် ကလည်း “ကျုပ်တို့လဲ ဒီလိုပဲဗျ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ရမ်းသမ်းပြီး လျှောက်လိုက်နေကြဖို့ အချိန်မရဘူးဗျနော်”

ဟု ဖာဒီက ပြောလိုက်ရာ ကက်စလာက “အင်္ဂလိပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဂျာမန် ပဲဖြစ်ဖြစ် သေရှာကြတော့မယ်၊ ဘုရားသင်က ညွှန်ပြတော်မူလို့ ကျုပ်တို့

နဲ့ မှလာပြီး ဒီကားရာတွေကိုလဲ ဆိုမိကြတယ်နော်” ဟု ဒီကွန်က ပြောရာ၊

ကင်းဗဲလ်က “ကဲ...ဘာတော့ညှဲ တွေပြောမနေကြနဲ့ တော့ ကျုပ်တို့လိုက်ရှာ ကြမယ်၊ ဒီကားကို” ဟု ပြောလိုက်သည်တွင် ဖာဒီက...

“ကျုပ်တားတယ်ဗျာ”

“ကျုပ်တို့နဲ့ မှလာဆိုတာ တိုက်ဆိုင်မှုထက်မက အများကြီး ထူးဆန်း နေပြီ”

ဟု ဒီကွန်က သူ့ စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်အနေနဲ့ ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ မသေချင်ဘူးဗျာ၊ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိတဲ့ လူအနေနဲ့လဲ သေမယ်လို့ ကျောခိုင်းမသွားလိုဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့လိပ်ပြာ သန့်တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“ဂျက်မ်...ဘာပြုလို့ အချိန်ဖြုန်းနေရတာလဲ၊ ကျုပ်တို့ လာယင်း ကိစ္စက ဒီကိစ္စမဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားမေ့နေပြီလားဟင်”

ကင်းဗဲလ်က အော်ကြီး ဟစ်ကျယ် ပြောလိုက်သည်တွင် ဒီကွန်က ပြင်သစ်လူမျိုးများ အမူအရာအတိုင်း သူ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပြီ ဆိုသည့် ဟန်မျိုးဖြင့် ပခုံးကို တွန့်ပြလိုက်ကာ-

“ကဲ...ဖာဒီ ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား မရှုံးပြန်ဘူးတယ်” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ဖာဒီက တဖန်...

“နာဗိုဘား ကိစ္စ လက်မြောက်ပြီလား”

“မမြောက်ပါဘူးဗျာ၊ ဒီကားလမ်းကြောင်းကိုလိုက်ပြီး ညကျတော့ နာဗိုဘားဘက်ပြန်ဦးလှည့်မောင်းကြတာပေါ့”

“ည ဆိုယင် ကားတွေကို မြန်မြန်မောင်းလို့ ဘယ်ရမလဲဗျာ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ခင်ဗျားကို ကတိပေးတယ်ဗျာ၊ နာဗိုဘားကို မနက်ဖြန် မွန်းတည့်မှာ ရောက်စေရမယ်ဗျာ”

“သိပ်နောက်ကျနေရောပေါ့ဗျာ”

“ရပါလိမ့်မယ်ဗျာ၊ မက်စနာဆိုတဲ့လူက သူ့မှာအချိန်ရသေးတယ် ထင်ယင် သူ့အာရပ်တွေကို ညမှာ အတင်းမောင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ကျုပ်လဲ ဗိုလ်ကြီးတို့နဲ့ ဆန္ဒအတူဘူပဲ၊ ဒီကားလမ်းကြောင်း ကိစ္စကို ကျုပ်တို့ပစ်ထားခဲ့လို့ မရဘူးဗျာ... ဖာဒီ”

ကက်စလာက ပြောလိုက်သည့် အဆုံးတွင် ဖာဒီသည် ဂျစ်ကားပေါ်သို့ ဝုန်းကနဲ ထိုင်ချလိုက်ကာ...

“ကဲ...ကဲ...ကဲ အိုကေ...အိုကေ...လိုက်မှာဖြင့်လဲ မြန်မြန်လိုက်ကြစို့ဗျာ” ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

စကစ်ပါး ခေါ် ဂျာမန်စကောက် ကင်းလှည့်ကား၏ ကားတာယာလမ်းကြောင်းများက လိုက်ရန်လွယ်လှသည်။ လေတိုက်တော်မူ မရှိသဖြင့် ဂျစ်ကားဘီးရာများသည် ရှေ့သဲကန္တာရပြင်ဝယ် ကရေရွန် ဖယောင်းခဲတံဖြင့် ရေးသားထားသကဲ့သို့ ထင်ရှားလှသည်။

ဒီကွန်က စကစ်ပါးကားကို ပထမမြင်လိုက်စဉ်က သံပူတံလျှပ်များကြားမှ ရေးရေးပျပျမှုသာဖြစ်သည်။ သူ့မှာလည်း နေပူရှိန်ကြောင့် အရေပျော်လှလှ ဖြစ်နေပြီး အားအင်လည်း ကုန်းခန်းစ ပြုနေပြီ၊ သို့သော် ဟိုအခင်းတွင် မော်တော်ကားဟု ယူဆရသော အမည်းပြောက် သေးသေးကလေးကို မြင်လိုက်ရသည်တွင် အားတက်လာကာ ဂျစ်ကားကို အရှိန်မြှင့် မောင်းသည်။ နောက်မှပါလာသော ကင်းဖဲလ်အားလည်း ဟစ်အော်အားပေးလေသေးသည်။

သို့သော်လည်း ဒီကွန်က ထင်သည်။ မိမိမြင်ရသည့် ထိုအမည်းစက်ကလေးသည် တခြားဘာမဆို ဖြစ်နိုင်သေးသည်။ လင်းတဲကောင်လား၊ သိန်းစွန်လား၊ သို့မှမဟုတ် ချုံဖုတ်ကလေးလား၊ ကျောက်တုံးတတုံးလား၊ မရဏ သဲကန္တာရအတွင်း၌မူ ဤကဲ့သို့ အရာဝတ္ထုများ ရှိတော့ရှိခဲ့သည်။ အမည်းစက်ရှိရာသည် ဝေးပုံမရသော်လည်း မိနစ် ၂၀ - ခန့် မောင်းသော်လည်း မရောက်နိုင်သေး၊ သို့သော် သဲတံလျှပ်မှ ထင်ထင်ရှားရှား တော့မြင်ရချေပြီ၊ ဟုတ်ပါသည်။ မော်တော်ကား တစ်စင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ထက် ဂျာမန် သံချပ်ကားကား။ သူ၏ဘေးမှ ဖာဒီသည် တော်မီသေ

၁၉၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

နတ်အတွင်း ကျည်ကပ်အသစ်ထည့်ကာ အသင့်အနေအထားဖြင့် သေနတ်ကို ကိုင်ထားသည်။

ဒိန်မလာ စကစ်ပါးကား သည်မလှုပ်မရှက် သဲပြင်ပေါ် ထီးထီး ကြီး ရပ်နေရာ ကြီးမားလှသည်ဟုလည်း ထင်ရရာ ပြစ်နေသည်။

ဂိုက် ၅၀ - အကွာတွင် ဒီကွန်က ဂျစ်ကားကို ရပ်လိုက်သည်။ နောက်တွင် ထိုင်ခုံပေါ်မှာပင်ရပ်ကာ လှမ်း၍ အော်မေးသည်။

“ကားပေါ်မှာ လူရှိသလား”

ပြန်လည်၍ ထူးသံမပေါ်လာ၊ နောက်တကြိမ် အော်မေးပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်မူ ဂျာမန်စကားဖြင့် မေးသည်။ မည်သို့မှ စကားပြန်မရ။

“ဖာဒီသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“လူတယောက်ရှိနေတယ်၊ သေနေတဲ့ပုံပဲ”

“ဘွတ်ရှီ...ကိုယ်သွားကြည့်မယ်”

ဟု ဒီကွန်က ကင်းဗဲလ်အား လှမ်းပြောပြီး ဂျစ်ကားကို နံပါတ် ၁-ဂီယာဖြင့် အသာလိုဗိုက်ကပ်သွားသည်။ စကစ်ပါးကား၏ နောက်တာယာ တလုံးမှာ ပြားနေသည်ကို တွေ့ရပြီး ကားပေါ်မှ လူမှာလည်း အရပ်ကြီး တရပ်သဖွယ် မလှုပ်မယှက်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ဒီကွန်သည် သူ့ဂျစ်ကို ခပ်သွက်သွက်မောင်းကာ စကစ်ပါးကားဖြင့် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ရပ်လိုက်သည်။

ဖာဒီသည် တော်မီဂန်း၏ မောင်းတံပေါ် လက်တင်ထားပြီး ချိန်လိုက်သည်။

“ဟာ... ဒါ...ဟုမ်း၊ တို့ဗိုလ်မှူးကြီးပဲ”

ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်သည်။

“သေနေတဲ့လူလား ကာနယ်ဟုမ်း ဆိုတာ”

ဖာဒီက ပြန်မေးသည်။ သို့သော် ကာနယ်ဟုမ်းကား မသေပါ။ သဲအလူးလူး ဖုန်အလိမ်းလိမ်းဖြင့် မျက်စိများကလည်းမဖွင့်၊ နှုတ်မိမ်းများ၊ ပေါ်တွင်း အမြှုပ်တစ်စုံဖြင့် ဖြစ်နေသော ဟုမ်းကား အသက်ရှူလျက်ပင် ရှိနေသည်။

ကင်းဗဲလ်နှင့် ကက်စလာတို့လည်း အနီးသို့ရောက်လာကြပြီး ကာနယ်ဟုမ်းအား အသာအယာ ပွေ့ချိပြီး ကားပေါ်မှချကာ မြေကြီးပေါ် တွင် ခင်းထားသည့် စစ်စောင်ကြီးပေါ် တင်ထားကြသည်။ ကက်စလာက ဟုမ်း၏ ရင်ဘတ်ကြယ်သီးများကို ဖြုတ်ပြီး နှလုံးခုန်သံကို နားထောင်ကြည့်သည်။ သူကား မစ်ရှင်ကျောင်းတွင် နေစဉ်က ဆေးပညာ အနည်းငယ် သင်ထားခဲ့ဖူးသည်။

“ဘယ်လိုနေလဲ”

“သူ့လက်မောင်းမှာဒဏ်ရာနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီဒဏ်ရာကို ကျကျနနကျောက်ပတ်တီး စည်းပေးထားတာပဲ၊ ဒါက ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ မစိုးရိမ်ရပါဘူး၊ သူ့နှလုံးခုန်သံကောင်းတယ်၊ သွေးပြန်ကြောတိုးပုံကောင်းတယ်၊ အဖျားနည်းနည်း ရှိတာပါပဲ”

“ဒါဖြင့် သူမေ့နေတာ မဟုတ်ဘူးလား”

ဘုတ်ရိုက်က မေးရာ ကက်စလာက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး -

“မပြောနိုင်ဘူးဗျ၊ ဆန်းတော့ဆန်းတာပဲ၊ အပူရှိန်ပြင်းလို့ သာမန်အဖျားဝင်ပြီး မေ့နေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့သတိလွတ်နေပုံက တမျိုးပဲ၊ ဆားပြားနဲ့ နောက်သကြားရေတိုက်ကြည့်ဦးမယ်လေ”

“ဒီနေရာမှာ ရောက်နေတာ မကြာသေးဘူးနဲ့တူတယ်၊ ကြ-ကြာသာ နေလှမ်းခဲနေရလင် ခုလောက်ဆို တကိုယ်လုံး ကြပ်နေပြီ”

“ဟုတ်တယ်... ပြီးတော့လဲကြည့်ဦး၊ သူ့လက်မောင်းက ဒဏ်ရာနဲ့ ကားမောင်းနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်ရာ ကင်းဗဲလ်လည်း သတိရကာ...

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒါဖြင့်ဒီရိုင်ဘာ ဘယ်ရောက်နေသလဲ”

ဤအကြိမ်တွင်လည်း ကက်စလာပင် ဖြစ်သည်။ ကက်စလာသည် သဲပြင်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ရာ ကားရှိရာမှ မြောက်ဘက်စူးစူးသို့ ထွက်သွားခဲ့သော မထင်မရှား ခြေရာကလေးများကို မြင်ပြန်သည်။ တဖန် ကက်စလာပင် သုံးလေးမိုင်ခန့်အဝေးတွင် တလှုပ်လှုပ်၊ လှုပ်ရှားသွားလာနေသော လူတယောက်၏ ပုံပန်းကို သူပင်လှမ်း၍ မြင်ပြန်သည်။ သို့သော် ကင်းဗဲလ်က မှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်ကာ ထိုသူမည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

“ဟိုကောင်လေးဟေ့... ဟိုကောင်လေး... ကျုပ်တို့ လိုက်ရှာနေတဲ့ ဟိုခွေးကောင်ကလေးဗျို... ဟိုခွေးကောင်ကလေး၊ ခွေးမျိုးကလေး ခုမှပဲ တွေ့တော့တယ်”

ဟု ကင်းဗဲလ်က ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်လေတော့သည်။

ယခုအခါတွင် ဂျစ်ကား ၂စင်းသည် နာဗ်တားဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်လျက် ရှိနေလေသည်။ ပီဘီအား တွေ့ရှိပြီး ဂျစ်ကားပေါ်တင်၍ ခေါ်လာခဲ့ကြသည်မှာ နာရီပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ၊ ပီဘီသည် ဟိုက်ဒရမ်နယ်နေသေးသဖြင့် အထန်ကြာ စကားမပြောနိုင်၊ နောက်မှ

တဖြည်းဖြည်းချင်း ဒီကွန် မေးသမျှကို တလုံးစနစ်လုံးစ ပြောနိုင်ခဲ့ရာမှ နောက်တော့ ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို ပြောပြလေသည်။ ညအချိန်ရောက်၍ နာရီဝက်ခန့် ဓာတ်ဆီဖြည့်ကြရန် ခရီးတထောက် နား ကြ၏။ ပီဘီ တွင် အားပြန်၍ပြည့်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် စားလိုက်သောက်လိုက်သည်မှာ သူရသင့် သည့်ကိုတာထက်ပင် ကျော်သွားလေတော့သည်။

ကာနယ်ဟုမ်းကာမု လူမှန်းသူမှန်း မသိသေး၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိ တတွတ် တွတ် ပြောဆိုနေသည်။ ဒီကွန်တို့က သူ့အား ကယ်ဆယ်ခဲ့ကြကြောင်းကို ပင် သူမသိရှာ။

“ဂျာမန်တွေက ဆေးခတ်ထားတာပဲဗျ၊ သူ့စိတ်တွေက မမှန်တော့ဘူး” ဟု ပီဘီက ပြောပြသည်။

“သူ့ကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ဘယ်လိုလုပ်လို့မှ မရဘူး၊ နာ့ဗ်တားအထိခေါ်ခဲ့၊ ဟိုကျတိုက်ပဲ့ဖြစ် ယင် သူ့ကိုလုံခြုံရာထား၊ နောက်ဆရာဝန် တဦးဦးကိုတွေ့အောင်ရှာ၊ ဆေး ကုပြီး တပ်အထိခေါ်သွားရုံပဲ ရှိတာပဲ”

ဟု ဒီကွန်က မှတ်ချက်ချသည်။

ဖာဒီအဖို့ ပီဘီထံမှရရှိသော သတင်းများမှာ သူ့အဖို့အလွန်တန်ဖိုး ရှိနေသည်။ အယ်ဟာရောက်ဆီတွင် မည်ကဲ့သို့ လေယာဉ်ပျံများနှင့် အတူ အက်စ်အက်စ် မေဂျာဂျင်နရယ် (ဇိုက်ဂင်) ရောက်ရှိလာပုံ စသည်တို့မှာ ဖာ ဒီအတွက် သတင်းထူး သတင်းဆန်းများ ဖြစ်နေသည်။ သူက အားမရနိုင် သေး၊ အခြားသတင်းများ ရရှိလိုရရှိငြား တမေးတည်း မေးနေရာ၊ ကြာ တော့ ပီဘီမှာ ပြောစရာလည်းကုန် မောလည်း မောလာသည်နှင့် ကဲ ဗျာ....နားကြပါဦးစို့” ဟု ပြောယူရလေသည်။

သို့ပြောပြီး ပီဘီသည် ကင်းဗဲလ်၏ ဒုတိယဂျစ်ကား နောက်ပိုင်းသို့ တက်ပြီး ဓာတ်ဆီပုံးများကြားဝယ် ခွေးတိုးဆလိုတိုးကာ စောင်ကိုခေါင်း မြီးခြံပြီး အိပ်လိုက်လာခဲ့သည်။

ပီဘီ အိပ်မချော့မိကလေးမှာပင် ကင်းဗဲလ်က....

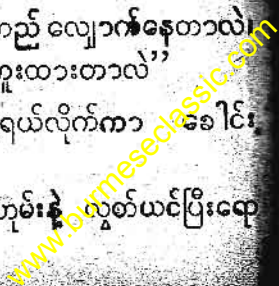
“ဟေး... ပီဘီ”

“ဘာလဲဗျ”

“တို့ မင်းကိုတွေ့တော့ မင်းက ဘယ်ကိဦးတည် လျှောက်နေတာလဲ၊ မင်းက ဘယ်အထိခြေလျင်လျှောက်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာလဲ”

ပီဘီသည် အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေရာမှပင် ရယ်လိုက်ကာ ခေါင်း ကိုထောင်ပြီး....

“ဘယ်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ ဆရာကြီးတုမ်းနဲ့ လွတ်ယင်ပြီးရော ဆိုပြီး ခြေဦးတည်ရာ လျှောက်နေတာပဲဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကင်းဗဲလ်မှာ သဘောကျကာ တဟားဟားဖြင့် ရယ်မောလေတော့သည်။

ဂျစ်ကားကလေး နှစ်စင်းသည် မရုဏကန္တာရအတွင်း ကျန်ရှိနေသော နောက်ဆုံးခရီးကို ညအချိန်တွင်ပင် ကားမီးများကို အုပ်လျက် မောင်းနှင်လာခဲ့ကြလေသည်။ ပီဘီနှင့် ကာနယ်ဟုမ်း တို့ကား အိပ် ပျော်လျက် ပါလာကြသည်။

+ + +

ဒီကွန်သည် ပြောင်းပင်များ၏ အနံ့ကြောင့် အိပ်ရာမှနိုးလာသည်။ သူသည် မျက်စိများကို ဖွင့်ကြည့်မိသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ပြောင်းပင်တို့၏ အနံ့၊ ထိုမျှသာမက သစ်ပင်တို့၏အနံ့၊ မြက်ပင်တို့၏အနံ့၊ မြစ်မီးရောင် တူနီးစီးယား တောင်တန်းမှ တောင်နံ့ များပင် ရနေပါပြီကော၊ မိုးကောင်းစွာ မလင်းသေး၊ ညမှောင်ထုက မပြယ်သေးပေ၊ ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်းတွင် ကွေးကောက်အိပ်ခဲ့ရ၍ ဒီကွန်တကိုယ်လုံးလည်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေသည်။

ဂျစ်ကားသည် သဲကန္တာရထဲ မောင်းစဉ်ကလို ချောချော မွေ့မွေ့နှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန် မဟုတ်တော့၊ လမ်းကြမ်းပေါ် မောင်းနေရ၍ နွေးကင်းပြီး ဝုံးဒိုင်းကြနေသည်။ ဖာဒီက ဂျစ်ကားကိုမောင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်မှာ ဂျစ်ကားနံပါတ် ၂-၏ ထိပ်မီးရောင် ၂-ခုက ကားနှစ်စင်းကြား သဲပြင်ပေါ်ဝယ် မီးရောင်ဖျာခင်းပေးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည် သဲပြင်...ဟုတ်ပါသည်။ သဲပြင်ပေါ်မှာပင် ဂျစ်ကားမောင်းနေရဆဲပင် ဖြစ်ပါ။ သို့သော် မရုဏသဲကန္တာရမှ ဆားသဲပြင် မဟုတ်တော့၊ ဖာဒီ၏ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် မရုဏသဲပြင်ကြီးကို ကျော်လွန်လာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

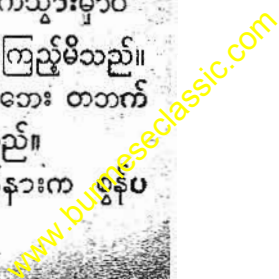
ဒီကွန်သည် ညဉ့်လေအေးကို တဝကြီး ရှူရှိုက်ပြီး....

“ဘယ်လောက်ဝေးသေးသလဲ ဖာဒီ”

“ရောက်တော့မယ်၊ ဝါဒီကို ၁၅-မိနစ်အတွင်း ရောက်သွားမှာပဲ”

ဒီကွန်သည် အရှေ့ဘက်က ကောင်းကင်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်မိသည်။ အထက်ဘု၏အဝမုခ်ဦးသည် ပန်းနုရောင်ထနေသည်။ သူ့နံဘေး တဘက် တချက်တွင်လည်း တောင်တန်းများ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“နာဗ်တားကနေပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ယင် ကာကန်နားက လွန်ပလွန်ပစ်တွေကိုမြင်ရတယ်ဗျ”ဟု ဖာဒီက ပြောသည်။

ဒီကုန်သည် သူ့ခြေထောက်ဖြင့် လိုက်စမ်းပြီး ရေပူးတဲပူးကိုခြေဖြင့် ဆွဲယူလိုက်သည်။ နောက်ပူးဆို ကိုဖွင့်ပြီး တကျိုက်မော့လိုက်ကာ ကားဘေးသို့ ဆော့ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ နောက်ဘဝသောက်ချ လိုက်လေသည် ဤအချိန်၌ပင် သူသည် လက်ဖက်ရည်ချိုချို၊ ပူပူကလေးတခွက်နှင့် ကြက်ဥမွေကြော် တပန်းကန်ကို နောက်ထပ်ပေါင် ၂၀၀-ပေးလိုက်လိုက် ပေးရစေရနိုင်မည် ဆိုပါက ငွေပေးပြီး ဝယ်လိုက်ချင်သေးသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့သော မနက်စာကို အသာထားလိုက်ဦး....

သူက သူ၏ဘေးသို့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ကာနယ်ဟုမ်းသည် စောင်ခြုံထဲတွင် ကွေးကွေးကလေး အိပ်ပျော်နေဆဲပင် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ၏ဒဏ်ရာဖြင့် လက်ကို သူ့ဘေးတွင် တန်းတန်းကြီး ချထားသည်။ ဒီကုန်သည် ရေပူးကိုမော့လိုက်ပြန်ပြီး အဖုံးကိုပြန်ဖုံးကာ ပြန်ထားလိုက်သည်။ နောက် သူ၏ နောက်ဆုံးဖြစ်သော စီးကရက်တလိပ်ကို မီးညှိဖွာလိုက်သည်။
“မောင်းပေးရဦးမလား...ဖာဒီ”

“ရပါတယ်...နေပါစေ”

ဂျစ်ကားသည် ရှေ့ဆက်မောင်းလာသည်။

တဖြည်းဖြည်း အရှေ့နားမှ နေဝန်းမြင့်တက်လာသော် တလောကလုံး အရောင်များပွင့်လာသကဲ့သို့ လင်းလာသည်။ နေရောင်သည် မိန်းကလေးများနှင့် ရွှေတုံးရွှေခဲများဖြင့် ကြီးပွားနေကာ အိပ်လျက်ရှိမည့် မိလ်ဘန်၏ နေရာ ကိုင်ရုံမြို့ပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ အယ်လီဇဘက်၊ ဆီဒီဘာရန်နီ၊ ဘိုဘရက်နှင့် အင်ဂါဇီ ဒေသများအပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ ကက်စတဲလ်ဘင်နီရှိ ရှေ့တန်းတပ်များ၊ အမေရိကန်တပ်များရှိရာ ရက်စ်၊ ဂျောင်ရန်၏ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပါဝင်သော တပ်မကြီးပေါ်တွင် လည်းကောင်း အလင်းရောင်ပေးလျက် ရှိချေသည်။

ချက်ချင်းပင် နေ့ဖြစ်လာသည်။ ဖာဒီသည်ကား မီးများကိုပိတ်လိုက်သည်။ နောက်ဂျစ်ကားကို တောင်စွန်းမှ တဖြည်းဖြည်း တောင်ကြားအတွင်း ဆင်းသက်လာခဲ့သည်။ တောင်ကြား တဘက်ထိပ်တွင်မူ နှာဗိတားရွာကလေး တည်ရှိလေသည်။

ဖာဒီက ဒီကုန်အား နှာဗိတားရွာ အကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

နှာဗိတားရွာအား အများက ‘ရွာပုလဲ’ ကလေး၊ တူနီးစီးယား၏ ‘ခြင်းတောင်း’ စသည်ဖြင့် တင်စားခေါ်ကြသလို၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာသည့်ရွာမဟုတ်၊ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများ ဒုက္ခသုက္ခရောက်ပါက ပုန်းအောင်းရာအရပ်သာ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးလှကြသည်။ နှာဗိတားကို အခြားတိုင်းရင်းသားများက ဝင်စီးကြ၊ ထွက်ခွာသွားကြနှင့် စစ်ပွဲအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြုံခဲ့ရသည်။ ထိုအခါတွင် ဒေသခံများသည် တောင်စွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ဂူသဖွယ် ရွံ့အိမ်ကလေးများ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြရသည်။

တောင်ခြေတွင် မီးရထားလမ်းဆုံ ဘူတာရုံ ရှိ သည်။ တ ကြိမ် က နှာဗိုတား တောင်တန်းများမှ ရွှေထွက်သည်။ ငွေထွက်သည်ဟု သတင်း များဖြစ်ကာ အိတ်လီလူမျိုးများ လာရောက်ကြပြီး မီးရထားလမ်းဖောက်၊ တောင်ကြီးကို တူးမည်ကြံကြသည်။ သို့သော် ရွှေလည်းမထွက်၊ ငွေလည်း မထွက်ပဲ မီးစုန်းကြောက်နှင့် ကြေးများသာ ထွက် သဖြင့် လက်လျော့ သွားကြသည်။ ရွှေတွင်းတူးမည့် ကုမ္ပဏီများလည်း မဲ့ပြာ ကျ သွားကာ မီးရထားလမ်းကိုသာ ဖောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြရာ၊ ဒီကွန်က ဤမီးရထားလမ်း ဆိုသည် အင်ဂျင်နီယာများ၏ လုပ်ငန်းတိုးတက်မှု အဆုံးသတ်ရာဟု မယူ ဆဲပဲ အိတ်လီလူမျိုးတို့၏ ရွှေငွေလောဘဇော အိပ်မက်ချုပ်ငြိမ်းသွာ ရာ လမ်းဟု မြင်မိသည်။ မီးရထားဘူတာရုံကြီးမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပါပြီ။ သံ ထည်များလည်း သံချေးတက်နေပါပြီ။ တခုတည်းသော ဤမီးရထားလမ်း သည် နှာဗိုတား မှ မိုင်ပေါင်း ၁၉၈-မိုင် ဝေးသည့် ဂျာရစ်မြို့ အ ထိ ဝေါက်လေသည်။

“လူတွေ မမြင်ပါကလား” ဂျစ်ကားများသည် တောင်ကြားလမ်း ကျဉ်းလေးအတွင်း ဝင်လာခဲ့သော် ဒီကွန်က မေးလိုက်သည်။ “လူရိပ်လူ စလဲ မတွေ့ရဘူး”

“ဘင်ဇာမာရစ်ကို များသွားနေကြသလား မသိဘူး”

“မြေအောက်စခန်းလေ၊ သူတို့ အဲဒီမှာလဲ သွားနေတတ်ကြတယ် တွင်းကြီးတွေ နက်နက်တူးပြီး တွင်းအောင်းပြီး ပုန်းနေကြတာပဲ”

“အင်း... တကယ်လူတွေပဲပါကလား”

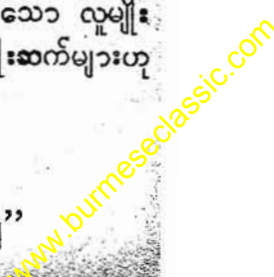
“မက်စနာလာတယ်လို့ ကြားယင်ပဲ သူတို့တချိုးတည်းလစ်ကြတော့ တာပဲ။ သူတို့က တောင်သူလယ်သမားတွေ မဟုတ်တော့၊ ဘာမှစိုက်ခြင်း ပျိုးခြင်းလဲ မရှိဘူးလေ၊ သူတို့က လက်မှုအနုပညာသည်တွေ လှလှပပ ပစ္စည်း ကလေးတွေ လုပ်တတ်ကြတယ်။ စစ်ဖြစ်လို့ ဘယ်သူတွေတိုက်ကြတိုက်ကြ သူတို့ကို မထိခိုက်ဘူး၊ ပုန်းနေရယစ် ပြီးတာပဲ။ ပုန်းယင်း အောင်းယင်း သားရေထည်တွေ၊ ကျောက်စိမြင်းကုန်းနိုးတွေကို အင်မတန်လှအောင်လုပ် တတ်ကြတယ်။ အကျဉ်းတန် အခြေအနေဆိုးထဲမှာ အလှအပတွေလုပ်တတ် တဲ့လူတွေပေါ့ဗျာ”

ဖာဒီကား ဆာဟာရကို ချစ်သူဖြစ်သည်။ ဆာဟာရ၏ ရိုးသား ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံကို မြတ်နိုးသည်။ သူသည် ရှေးကျသော လူမျိုး များကို နှစ်သက်သဘောကျသူ ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလ မျိုးဆက်များဟု သူက ခေါ်သည်။

“သူတို့က စစ်တိုက်တဲ့ လူမျိုးတွေ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

ဟု ဒီကွန်က မေးရာ ဖာဒီကား...

“သူတို့က စစ်ဆိုတာ မကောင်းမှန်းသိတဲ့ လူတွေပဲဗျ”

“ဒီမှာ တော်တော်ဝေးဝေးကို ဖမ်းနိုင်လွှင့်နိုင်တဲ့ ရေဒီယို ထရန်စစ္စတာတွေမို့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်”

“ဂျာမန်မှာတော့ ရှိပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုယင် တို့ထဲက တယောက်ယောက် ဂျာမန်ကိုရောက်အောင် သွားပြီး တို့မဟာမိတ်စစ်ဌာနချုပ်ကို သတင်းပို့ရမယ်”

ဒီကွန်ကပစ်ဆက်၍....

“ဂျာမန်တွေဟာ ပြင်သစ်တပ်မကြီး တခုလုံးကို အာရပ်တအုပ်နဲ့ ဂျာမန်ပင်ဇာ နှစ်ရာကျော်နဲ့ပဲ အပြတ်တိုက်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား၊ အယ်လ်ဟားနာဆီမှာ လေယာဉ်ပျံတွေ တပျံကြီးရှိတယ်၊ လေကြောင်းက အကြီးအကျယ်တိုက်မယ်လို့ ထင်တယ်”

“ကျုပ်တို့က လေယာဉ်ပျံကိုတော့ ဘယ်မှာတိုက်နိုင်မှာလဲဗျာ”

“ဟုတ်တယ်... တို့မတိုက်နိုင်ဘူး၊ ဒီတော့ ဂျောင်ရန် တပ်တွေကို ဖြန့်ပြီး၊ ဖျောက်နေကြဖို့ သတိပေးရမယ်”

“ဂျောင်ရန်က ဘယ်မှာရှိမှန်းမှမသိတာ”

“ဂျောင်ရန်တပ်တွေဟာ ဘယ်ဘက်ကလာလား၊ တောင်ဘက်ကလာလား၊ အရှေ့ဘက်ကလာလား၊ ဒီတောင်ကြားထဲ ဝင်ရမှာပဲ၊ ဒါမှ တူတာရုံကို စီးနိုင်မယ်ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

ဖာဒီက ခေါင်းကိုယမ်းလိုက်ပြီး....

“ကျုပ်လဲ အဲဒီလိုတွက်ပြီးသားပါ၊ ဒါပေမယ့် မက်စနာက ထွက်လာနေပြီ၊ တပ်မကြီးတခုလုံးကို ဖျောက်ထားဖို့ ကလဲ မလွယ်ဘူးဗျာ၊ ဖိုန်တထောင်းထောင်း ထနေမှာ၊ ဂျောင်ရန်တပ်ကို ရှေ့ပြေးကင်း အဖြစ် ဂျင်ကားလွှတ်ပြီး ပြောလဲ၊ မက်စနာနဲ့ အလျင်တွေမှာပဲဗျာ”

ဒီကွန်သည် ဂျစ်ကားထိုင်ခုံပေါ်တွင် မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှေ့မြင်ကွင်းကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာသည်။ တောင်ကြားသည် ရှည်လျားလှ၏။ တပ်ကြီးတခု ကောင်းစွာ ပုန်းအောင်းနေနိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မက်စနာတပ်များ၏တိုက်ကွက်များမှာ တောင်ကြားတဘက်တချက်မှ ချုံခိုတိုက်မည် ဖြစ်သည်။ အဖြစ်နိုင်ဆုံးမှာ ဂျာမန်တပ်များသည် မရဏသဲကန္တာရအနီးတွင် တပ်စီမံပြီး ထွက်ပေါက်ကိပိတ်ထားကြမည်သာဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် ပါလာသမျှသံချပ်ကာကား၊ လက်နက်ကြီးများ စသည်တို့ဖြင့်၊ ကမူးရှူးထိုးတပ်ပျက်ထွက်ပြေးလာမည့်ပြင်သစ်တပ်များ၏ ဇီဝိန်ကိုခြေကြမည်။ တချိန်တည်းမှာပင် လေကြောင်းမှတိုက်မည်။ ထိုဒေသတွင် အကာအကွယ်ဟူ၍ မရှိရကား နှုန်ကားပုံးကြွ လေယာဉ်ပျံ အစင်း ၂၀ သို့မဆို ၃၀-တို့က ပုံးတပြေးချရုံ၊ ရှုမစ်တိုက်လေယာဉ်ပျံများက ကော်သေဒတ် ဝေါဆွဲရုံမျှဖြင့် အားလုံးကိုစွဲချောနိုင်သည်။ ရေစည်ထဲမှ ငါးကိုပစ်ရသည့် သဖွယ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ဒီကွန်က တွက်သည်။

“တယောက်ယောက်ကတော့ ရေဒီယိုရှိရာ သွားမှ ဖြစ်မယ်”
 ဒီကွန်က ခိုင်ခိုင်မာမာပင် ပြောလိုက်သည်။
 “ဂျစ်ကားတစ်စင်းတည်းနဲ့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”
 “မီးရထားကဧရာ၊ မီးရထားကို ဘယ်သူမောင်းသလဲ”
 “မော်ရိုကိုတွေ၊ ပြင်သစ် မော်ရိုကိုတွေ မောင်းတယ်ထင်တယ်”
 “အဲဒီ ရထားလမ်းဆုံးက ဂျရစ်မှာ ဘာရှိသလဲဗျ”
 “မီးရထားစက်ရုံ ရှိမယ်ထင်တယ်”

“တို့ဒီလို တွက်ကြည့်ကြမယ်၊ ဂျောင်ရန် ဟာ ဂျ ရစ် ကို ဝင် ယင် ဘယ်လိုမှ အကြောင်းမကြားပဲ မဝင်နိုင်ဘူး၊ ဂျရစ်မှာ ရေဒီယိုအဆက်အ သွယ်လုပ်နိုင်မယ်လို့ တို့က တွက်ရမယ်၊ တို့ဘက်မှာ လေယာဉ်ပျံ ရှိရမယ် ဖာဒီ၊ လေယာဉ်ပျံရလို့ ယေကြောင်းချင်း ကန်ပြန်တိုက်နိုင်ယင် ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံတွေကို ခွဲထုတ်ပစ်နိုင်မယ်၊ ဒါမှသက်သာမယ်”

“မက်စနာကလဲ မီးရထားကို အပိုင်စီးထားမယ်”
 “ဖြစ်နိုင်တယ်”
 “ဒီလိုဆိုတော့”

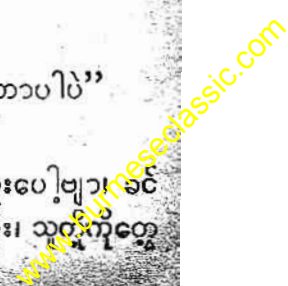
“တို့က သူတို့မစီးနိုင်အောင် ကာကွယ်ရမှာပေါ့၊ ပီဘီနဲ့ ကက်စလာ တို့နှစ်ယောက်က မီးရထားခေါင်းကို လက်ဦးအောင် လုပ်ရမယ်၊ ကင်း ဗဲလ်ရယ်၊ ခင်ဗျားရယ်၊ ကျုပ်ရယ်က ဒီမှာနေရမယ်၊ ဂျောင်ရန်ကို သတိ ပေးနိုင်ယင်ပေးနိုင်ဖို့ပဲ”

သူတို့၏ရှေ့တွင် မြို့ဟောင်းနေရာ ကွင်းပြင်ကြီးကို မြင်နေရသည်။ အုတ်ကျိုးအုတ်ပဲ ပုံများ၊ အမှိုက်ပုံများ ဟိုတပုံသည်တပုံ ဖြင့်ရှိနေသည်။ အ ဝေးတွင် ခေါင်းလောင်းပုံ တောင်ကုန်းကလေးပေါ်မှ ဗလီဝတ်ကျောင်း တော်၏ အစိုးဖြူဖြူက တောင်စွန်းပေါ်ဝယ်၊ ချိတ်ဆွဲထားသလို မြင်နေ ရသည်။ နေရောင်က ဘူတာရုံပေါ်သို့ အနီရောင်ကန့်လန့်စင်း ကြီး အ ဖြစ် ကျနေသည်။ တောင်စွန်းဝယ် လူနေအိမ်ခြေ၊ ဂူသဏ္ဍာန် အိမ်ကလေးများ မှ ပြတင်းပေါက်သေးသေး ကလေးများအားလည်း လှမ်းမြင်နေရရာ မြစ် ကမ်းပါးမှ ပျံလွှားငှက်သိုက်ကလေးများနှင့် တူလှတော့သည်။

ကက်စလာသည် ဒုတိယ ဂျစ်ကားကို မောင်းယင်း သူတို့အနီးရောက် လာသည်။

“ဘာကြည့်နေတာလဲဗျ”
 “ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှုခင်းကလေးကို ကြည့်နေတာပါပဲ”
 ဤနေရာ၌ ဖာဒီက ဒီကွန်အား ပြောတော့သည်။

“ခင်ဗျားက ခုတော့ ဘာမှစိတ်မဝင်စားတော့ ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ခင် ဗျားတို့ရဲ့ ရဲဘော်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကာနယ်ကြီးကို တွေ့ပြီးပြီကိုး၊ သူတို့ကိုတွေ့

မှတော့ ဘာကို စိတ်ဝင်စားတော့မှာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ သွားကြတော့ဗျာ၊ ရထားစီးသွားကြ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကက်စလာပဲ မက်စနာကို တိုက်မယ်”

“အို...ဘုရား...ဖာဒီ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ဒီလူ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ကင်းဗဲလ်က အိပ်ချင်မှူးတူး အသံဖြင့် ဝင်မေးသည်။

“မက်စနာကို ကျွန်ုပ်ချေမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မလိုတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ဟာ အလကား၊ အက်စ်အေအက်စ်၊ ငကြောက်တွေ”

“တို့ကို ဘာလုပ်ပေးစေချင်တာလဲ၊ လူက ၅ - ယောက်၊ တိုက်ဖို့ မပြောနဲ့ မတ်တတ်တောင် ထမရပ်နိုင်တဲ့ ကာနယ်က တယောက်၊ ဘာလဲ ခင်ဗျားက မက်စနာရဲ့ တပ်ကြီးကို အသေခံတိုက်ပြီး သူ့ရဲကောင်းဘွဲ့ ယူ ချင်လို့လား၊ ခင်ဗျားရဲ့တက်ဟယ် အောင်ပွဲလို့ အခေါ်ခံချင်လို့လား၊ ဒီ ၅-ယောက်နဲ့ ဘာလုပ်နိုင်မှာတဲ့လဲ”

ဖာဒီသည် ကျူကျူပါအောင် ဝိုပါလေတော့၏။ ဒီကွန်သည် သူ က ပြောလိုက်မိသဖြင့် ဖာဒီဝိုချလိုက်ပုံကို ကြည့်ယင် အံ့လည်းအံ့ဩ၊ ရှက် လည်း ရှက်မိသလို ဖြစ်မိချေသေးသည်။ ဖာဒီသည် သူ့ မျက်နှာကို သူ၏ လက်သေးသေးကလေးဖြင့်အုပ်၍ငိုကာ “ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ၊ ကျုပ်ကို ခွင့် လွှတ်ကြပါဗျာ”ဟု လည်း တတုတ်တုတ် ပြောနေသည်။

“ကဲပါ...တိတ်ပါ... တိတ်...တိတ်....”

ဒီကွန်လည်း ဘာပြောရမှန်း မသိသဖြင့် ကလေး ကို ချော့သလို ချော့နေမိပြန်သည်။

ဖာဒီက....

“ကျုပ် သိပ်ပင်ပန်းနေတယ်ဗျာ၊ လူရောစိတ်ရောပဲ၊ နဗီလ်ကလေး ကို သူပဲသတ်တယ်၊ ဒီကောင်ကို ကျုပ်သိပ်မုန်းတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ရဲတော် တွေအတွက်လဲ စိုးရိမ်မိတာ အမှန်ပါပဲ ကျုပ်သင်တာက ကျုပ်တို့ ဒီ ကို ထောက်လာကြပြီး၊ ဒီလူကို တိုက်နိုင်မယ်လို့ ထင်တာကိုး၊ ကျုပ်မှူး ပါ တယ်ဗျာ၊ ဒီလိုထင်မိတာ ကျုပ်အမှားပါပဲ၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီငါးယောက် တည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နိုင်အောင်တိုက်နိုင်ပမလဲဗျာ”

“ကဲ...ဂျက်စ် ပြောလိုက်တော့လေ”

ဟု ကင်းဗဲလ်က ဒီကွန်အား ပြောလိုက်လေသည်။

+ + +

အယ်ဟာရောက်ဆီ လျှို့ဝှက်လေယာဉ်ကွင်းသို့ နံနက် မိုးလင်းလျှင် လင်းခြင်း ရောက်လာနေကျ ‘နွားနို့ပို့’ လေယာဉ်ပျံများ၊ ကွင်းအတွင်း ဆင်းပြီးသည့်နောက် မကြာခင်မှာပင် အက်စ်အက်စ် မေဂျာ ဂျင်နရယ် ရိုက်ဂင်က စခန်းအတွင်းရှိ အရာရှိအကြပ်တပ်သား အားလုံးအား တန်း စီစေပြီး ယခုအချိန်မှစ၍ ဤတပ်စခန်း တခုလုံးကို မိမိကအမိန့်ပေး ကွပ်

ကဲသွားတော့မည် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အသိပေးလိုက်လေသည်။ သူသည် သူ ယူဆောင်လာခဲ့သော အမိန့်စာကိုလည်း တပ် တွင်း သို့ ဖြန့်ချိ လိုက် သေး သည်။ အချစ်များနှင့် တပ်သားအားလုံးက ဟင်မလာကိုယ်တိုင် လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည့် အမိန့်စာကို တွေ့ကြသော် အံ့ဩခြင်း မဖြစ်ကြ သော် လည်း အထူးသဘောကျသွားကြလေသည်။

နောက် တနင်္ဂနွေနေ့ကြာသော် စောစောက ဆင်းသက်ခဲ့ကြ သည့် တိုက်လေယ်ာဉ်ပျံ ၂-စင်းသည် ပျံတက်သွားကြပြန်သည်။ ဇိုက်ဂင်၏ ညွှန် ကြားချက်အရ လေယာဉ်မှူးများသည် ဆာဟာရ သဲကန္တာရ၏ မြေပုံများ ပါ ယူဆောင်သွားကြပြီး - ကောင်းကင်မှ ရန်သူအား ကင်းထောက်ရှာဖွေ ကြမည် ဖြစ်သည်။

“မင်းတို့ တာဝန်က လူ ၂-ထောင်လောက်ပါတဲ့ ရန်သူ တပ် ကို ရှာဖွေဖို့ပဲ။ ဒီဘဝကြီးမှာ ထရပ်ကားတွေ၊ သံချပ်ကားကားတွေ ပါမယ်၊ တင့်ကားနည်းနည်းပါးပါး ပါချင်ပါမယ်၊ အဲဒီရန်သူစစ်ကြောင်းက နာဗီ တားတက်ကို ဦးတည်ချီတက်နေကြလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့ အဲဒီ စစ်ကြောင်းကို တွေ့တာနဲ့ ဘာမှမလုပ်ကြနဲ့ ဘာဆိုဘာမှ မလုပ်ကြနဲ့နော်၊ ပျံယင်လဲ အမြင့် ကြီးကပျံ၊ မင်းတို့ကို မမြင်နိုင်လေ၊ ကောင်းလေပဲ၊ မင်းတို့က သူ တို့ကို တွေ့တာနဲ့ တပြိုင်နက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ မင်းကမင်းရဲ့ လေယာဉ်အဖော် လေယာဉ်မှူးကို ရေဒီယိုနဲ့ဆက်သွယ်ပြီး စခန်းကို အပြန်ခိုင်းလိုက်၊ မင်း လေယာဉ်ပျံမှာလဲ ဆီနည်းနေယင်မင်းလဲပြန်လာနိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လို့ ဆီလောက်မယ်ဆိုယင် မင်းက နာဗီတားအရောက် အဲဒီစစ်ကြောင်းပေါ်က လိုက်ကြည့် ဟုတ်လား ထပ်ပြောရဦးမလား၊ နားလည်ကြပါလား။”

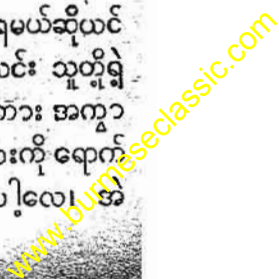
ပိုင်းလော့နှစ်ဦးကပြိုင်တူပင် “မလိုပါဘူး... ဝိုင်းချုပ်...” ဟု ပြန်ပြော လိုက်ကြသည်။

ဇိုက်ဂင် သည် စားပွဲကလေး အောက်မှာ ကင်းဘတ် အိတ် ကြီး နှစ် အိတ်ကို ဆွဲထုတ် ယူလိုက်ပြီး ပိုင်း လော့ နှစ်ယောက်အား တအိတ်စီပေး လိုက်ပြီး...

“အဲဒီအိတ်တွေထဲမှာ အလုံကလေးတွေ တဒါဇင်လောက် တွေ့လင်မို့ မယ်၊ အရောင်ကသုံးရောင်ပါတယ်၊ အလုံနီက တနင်္ဂနွေအချိန်ကို ဆိုလိုတယ်၊ အလုံဝါက သုံးနာရီ၊ အလုံပြာက ငါးနာရီ၊ နားလည်ကြလား။”

‘ဟုတ်ကဲ့... ဝိုင်းချုပ်...’

“မင်းတို့ အဲ ဒီ စစ် ကြောင်း၊ စစ်ကြောင်းက ပြောရမယ်ဆိုယင် ရန်သူပြင်သစ်စစ်ကြောင်းပဲ၊ အဲဒီစစ်ကြောင်းပေါ်က ပျံလိုက်ယင်း သူတို့ရဲ့ ချီတက်နှုန်းကို မင်းတို့ခန့်မှန်းနိုင်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲဒီနှုန်းနဲ့ နာဗီတား အကွာ အဝေးကို တွက်ပြီး ဘယ်နှစ်နာရီလောက်နေယင် သူတို့နာဗီတားကို ရောက် မယ်လို့ ဆိုဘာ မင်းတို့တွက်ကြရမယ်၊ အနီးဆုံး ခန့်မှန်းခြေပေါ့လေ၊ အဲ

အချိန်ကို တွက်လို ရပြီဆိုယင် လိုအပ်တဲ့အလံကို ကြီးမှာမြဲမြဲချည်ကြီးတွေလဲ ဒီကင်းပတ်အိတ်တွေထဲမှာ အသင့်ပါတယ်။ ကြီးတွေ ထိပ်မှာလဲ ခဲသီးတွေ ဆွဲထားတယ်။ အဲဒီလို အလံကို ကြီးမှာချည်ပြီးယင် နာဗ်တားကို ကိုယ်က အလျင်ရောက်အောင် အမြန် ပျံသန်းသွားရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်လို့ ဆီဖြည့် စရာရှိယင် စခန်းကို မြန်မြန်ပြန်လှည့်လဲပြီး ခပ်မြန်မြန် ဆီဖြည့်ပြီး ရည်မှန်းချက်ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ ဟုတ်လား၊ နားလည်ကြလား ထပ် ပြောရဦးမလား။”

“နားလည်ပါတယ်... ဗိုလ်ချုပ်”

ပိုင်းလော့များကား၊ ကြည်းတပ် လေ့ကျင့်ရေးထွက်များဖြစ်လည်။ ဖျတ်လက်သည်။ သန်စွမ်းသည်။ အယ်ဟာရောက်ဆီသို့ ခရီးဝေးပျံသန်းလာခဲ့ ပြီးနောက်၊ ယခုဘဝန် ချက်ချင်းလိုပင် ပြန်ထွက်ကြရဦးမည်ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့ဘွင် စိတ်ပျက် ညည်းညူဟန်မပြုကြ။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပုံလည်း မရကြ။ သူတို့သည် မြေအောက်အရာရှိရုံးခန်းအတွင်း ဖြစ်သဖြင့်၊ အမိုးနှင့်ခေါင်းနှင့် မလွတ်သဖြင့် အနည်းငယ် ကုန်းနေကြသလိုရှိသော်လည်း သတိဆွဲရပ်လျက် သူတို့၏ မျက်လုံးများက ထိုင်နေသော အရာရှိ၏ဦးခေါင်းပေါ်မှ စူးစိုက်ကာ အမိန့်ကို နာခံလျက် ရှိနေကြသည်။

“အလံဝါက ဘယ်နှစ်နာရီ”

“သုံးနာရီပါခင်ဗျား”

“အပြာကကော”

“ငါးနာရီပါခင်ဗျား”

“ကောင်းတယ်၊ ကဲ... မင်းတို့ ရန်သူစစ်ကြောင်းကို တွေ့ပြီ၊ သူတို့ ချီတက်နှုန်းကိုလဲ သိပြီ၊ ရှေးအကွာအဝေးကို လဲ မှန်းမိပြီ၊ အဲဒီ အခါမှာ ဆီထည့်စရာရှိလဲ ပြန်ထည့်၊ ထည့်စရာမရှိယင် နာဗ်တားကို အရောက်သွား၊ ရန်သူစစ်ကြောင်း နာဗ်တားကို ရောက်နိုင်မယ် အချိန်ကို တွက်ပြီး လိုအပ်တဲ့ အလံကို ကြီးမှာချည်ယူခဲ့၊ နာဗ်တားရောက်ယင် တောင်ကြားထဲ ဆင်းပြီး နိမ့်နိမ့်ပျံ၊ အောက်က တောရက်အာရပ်ထပ်တွေက မီးကျည်ငှေပြီး အချက် ပြုလိမ့်မယ်၊ အာရပ်တွေ မီးကျည်ပြမှု မင်းတို့မြင်မှာပဲ မီးကျည် မပြမချင်း တော့ မင်းတို့ တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ... မီးကျည်ပြယင် သူတို့ကို မြင်ပြီပဲ၊ အဲဒီမှာ မင်းတို့ ချည်လာခဲ့တဲ့ အလံနဲ့ ကြိုးကို အောက်ချ လိုက်ပေတော့ ဟုတ်ကဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျား”

“ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်ချုပ်”

“အဲဒီလို အလံနဲ့ ကြိုး ချပြီးတာနဲ့ ဒီ ကို ချက်ချင်း ပြန်လာကြပြီး ငါ့ကို သတင်းပို့”

ဇိုက်ဂင်သည် ထပ်မပြောတော့ပဲ၊ စစ် လေယာဉ်မှူး နှစ်ဦးအား မော့၍ စိုက်ကြည့် လိုက် ပြီး နောက်၊ ထိုင်နေရာမှ ထကာ သူက စတင်၍ အလေးပြုလိုက်သည်။

“ဟေး.....ဟစ်တလာ”

“ဟေး.....ဟစ်တလာ”

+ + +

ပထမဆုံး လေယာဉ်ပျံတစင်း ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည့်အချိန်မှာ နံနက်ဆယ်တစ်နာရီနှင့် မိနစ်နှစ်ဆယ် ဖြစ်သည်။

ဇိုက်ဂင်သည် လေယာဉ်ပျံ ကွင်း ပြေးလမ်း အဆုံးမှာ ရပ် လျက် စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူ၏ဘေး၌လည်း လေယာဉ်ပျံကွင်းမြေပေါ် ဝန်ထမ်း တပ်သားများ၊ လေယာဉ်ပျံစက်ပြင်ဆရာများရှိနေရာ အားလုံးမှာ ချွေးပြန် နေကြသည်။ လေယာဉ်ပျံများထားရာ မြေအောက်ကျင်း များလည်း ဗလာ ကျင်းနေကာ အားလုံးသော လေယာဉ်ပျံ များလည်း ကွင်း ပေါ်တွင် အသင့်တန်းစီပြီး ဖြစ်နေသည်။

တိုက်လေယာဉ်မှူးသည် သူ့ ခေါင်းပေါ်မှ ခေါင်းမိုး အဖုံးကို ဖွင့် လိုက်သည်။

ဇိုက်ဂင်သည် လေသူရဲဆင်းမလာနိုင်မီပင် လေယာဉ် အနီးကပ် လာကာ—

“မင်းရဲ့ ရဲတော်.... လေသူရဲ နာမ်တား ကို ဆက်ပျံသွား တယ် ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်”

“သူ....ပြင်သစ် တပ်တွေကို ဘယ်နားမှာ တွေ့သတဲ့လဲ”

“ဒီကနေ အနောက်တောင်ဘက်မှာပါ ဗိုလ်ချုပ်၊ ကျွန်တော် သိ မြေပုံညွှန်း ပို့ လိုက်ပါတယ်”

“မြေပုံညွှန်းမလိုချင်ပါဘူး၊ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာမတဲ့လဲ”

“အခု လက်ရှိ ချီတက်နှုန်းနဲ့ သူ တို့ ချီတက်ကြယင် နာမ် တား တောင်ကြားကို ဆယ်နှစ်နာရီ အ ကြာ လောက်မှာ ရောက် ပါ လိမ့် မယ် ဗိုလ်ချုပ်....”

“ကဲ....မင်းဆင်းချင်ဆင်းတော့”

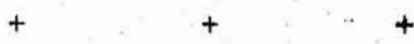
ဇိုက်ဂင်သည် နောက်သို့ ချာကနဲလှည့်ကာ သူ့ အားစောင့်နေသည့် ကွန်မင်္ဂနားရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျဲကြီးဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆယ့်နှစ်နာရီ ကြာမည်။ ပြင်သစ် တပ်များသည် ညအချိန် ခရီးသွား ပြီး မျှော်ကြီးမည်းကြီး နာဗ်တားတောင်ကြားထဲ ဝင်ကြမည်မဟုတ်။ သူတို့ သည် ညနေ နေဝင်ရီတရော အထိ ချီတက်ကြမည်။ နောက် ည အချိန်တွင် တပ်နားကြမည်။ နံနက်လင်းရောင်ပေါ်သည်နှင့် ဆက်လက်ချီတက်ကြလိမ့် မည်ဟု ဇိုက်ဂင် သည် ကွန် မင့် ကားပေါ် ထိုင်လိုက်လာယင်း စဉ်းစား မိသည်။

ထို့နောက် ဇိုက်ဂင် သည် မြေပုံကို ဆွဲထုတ် လိုက်ပြီး သူ၏ ပေါင်ပေါ်တွင် တင်၍ ဖြန့်လိုက်သည်။ ပြင်သစ်များ၏ စစ်ကြောင်းကို ခန့်မှန်းရန်မခက်လှ။ အခက်အခဲမရှိသော တကြောင်းတည်းသော လမ်းမှပင် ချီတက်ကြလိမ့်မည်။ နောက် နာဗ်တားမြို့မရောက်မီ တောင်ကြားအတွင်းသို့ မည်သည့်အချိန်တွင် ဖောက် ရှိ ကြ မည်ကို လည်း တွက်ကြည့်ရန် လွယ်ကူ လှသည်။

နက်ဖြန်နံနက် ဆယ့်တစ်နာရီခန့်တွင် ပြင်သစ်လွတ်လပ်ရေး တပ်မကြီး ဟု ဆိုသော ရန်သူ တပ် သည် တောင်ကြား အတွင်း၌ ပိတ်မိ နေချေတော့ မည်ဟု ဇိုက်ဂင် က တထစ်ချတွက်မိလိုက်သည်။

ရူးမား ကား၊ တိုရေအာရပ် မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှ ပေါက်ဖွားလာသူ တဦး ဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ မိဘဘိုးဘွားတို့၏ အင်ပါယာကလေးကို အော်တို မက်စနာနှင့် သူ၏ ဂိုဏ်းသား များက ဖျက်ဆီး လုယူခဲ့သဖြင့် အင်ပါယာ ကလေး ပြိုကွဲပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။ ရူးမား ဆယ့်လေးနှစ်သား အရွယ်ကပင် ရန်သူများ၏ လက်တွင်းသို့ သူ၏ မိဘဘိုးဘွားပိုင်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ သက် ဆင်းခဲ့ရလေသည်။

ရူးမား သည် သန်မာသည်၊ ခြေတံလက်တံရှည်ပြီး ချောမောသည့် လူငယ်တဦးပင်၊ သူသည် မက်စနာ ၏ သို့ပန်းမွေးစားသား အဖြစ် ဟိုဂါ တောင်ကြား မက်စနာ ၏ ရဲတိုက်အတွင်း နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ သူ လူပျိုတော် ဝင်စ အရွယ်ကပင် အဖမ်းခံခဲ့ရသူ ဖြစ်ရကား သူ့ အားဖမ်းမိလျှင်ပင် ချော မောလှပပြေပြစ်သည့် သူ့အား မက်စနာ ၏ တဲကြီး အတွင်းဝယ် တညတာ အခြားသော မက်စနာ ၏ မွေးစားသားများ နည်းတူ ယောက်ျားချင်း သံဝါသပြုခြင်းခံပြီးနောက်တွင်မူ ယောက်ျားမပြုသည့်အဖြစ် ဆိုက်ရောက် ခဲ့ရလေသည်။ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း၍ ထူးခြား ဆန်းကြယ် သည့်လို ဖြစ်မိသော ထိုညမှ လွန်မြောက်ခဲ့သည်မှာ ကိုးနှစ်တင်းတင်း ရှိခဲ့ပြီ။ ယခု အခါ ရူးမား ကား ရက်စက်ကြမ်းကြုက်လှပြီး၊ မက်စနာ နည်းတူ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် များသူ ဖြစ်နေလေပြီ။

ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံ အလာကို စောင့်ကာ မီးကျည်ဖောက်ပြီး၊ လေယာဉ်ပျံ မှုချပေးမည့် အချိန်ပြုအလံကိုဖြုတ်ရန် တာဝန်ကျသူမှာ ရူးမားပင် ဖြစ်သည်။ ရူးမားသည် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပြီး အလံကို မက်စနာ ထံ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

ဒဏ္ဍာရီဆန်သော မက်စနာ၏ အနေအထိုင်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ သူကား ဟန်လှုပ်သည်လည်း မဟုတ်။ လူ့အထင်ကြီးအောင် နေပြခြင်းလည်း မဟုတ်။ ငယ်စဉ်က သူ့ ဝါသနာ ဗီဒီအဘိုင်း ဂျာမန်စစ်ဆောင်အသည်စတင် ကွပ်ထားသော အနက်ရောင် အာရပ်အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်သည်။ ခါးကြား တဘက်တွင် ဓားကောက်တိုက်လေးကို အလွတ်ထိုးထားပြီး တဘက်တွင်မူ အိတ်ဖြင့် ထည့်ထားသော ဂျာမန် လူးဂါး သေနတ်ကို လွယ်ထားသည်။ မျက်နှာဘွင် ဂျာမန် လုပ် နေကာမျက်မှန်ကို အမြဲ တပ်ထားသည်။ သူ၏ ဖျော့တော့တော့ အပြာရောင် ရှိသည့် မျက်စိ များက တောက်ပလှသည်။ အာဖရိက နေရောင်ကို မကြည့်နိုင်ချေ။ နေပူဒဏ်ကြောင့် မကြာခဏပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ခံစားရပြီး ထိုအခါတွင် သူ၏ မျက်လုံးများကလည်း မှုန်ဝါးဝါးဖြစ်လာတတ်သည်ဆိုလေသည်။ ဤကဲ့သို့ နေကာမျက်မှန် တပ်ဆင်ထားခြင်း ဖြင့်လည်း ပို၍ လျှိုဝှက် သိုသိပ် ဟန်က ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည်။ သူ၏ မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ နေလောင် ခံထားရသည့် အသားအရေဖြင့် မေးဖျားတွင် တိကျစစ်စာတွင်းသဖွယ် အမာရွတ်ကြီးတခု ရှိနေသည်။ ဦးထုပ်ဦးပေါင်း အသုံးမပြုသော သူ့ခေါင်းထက်မှ အဖြူရောင်ရှိသော သူ့ဆံပင်ရှည်များက နူးညံ့လှပြီး တောင်ကြားလမ်းအတွင်း တိုက်ခတ်လာသော လေနုအေးတွင် ဝေ့ယမ်းနေသည်။

သူသည် လှပလှသော ဂော်ဇောငယ်ကလေးပေါ်တွင် တင်ပြင်ခွေထိုင်ကာ စွန့်ပလွန် သီးစားလိုက်၊ ဆိတ်သားခြောက်ကင်ကို ဝါးကာ၊ ဝိုင်အရက်ဖြင့် မျှောချလိုက်ဖြင့် ရှိနေသည်။ သူ့နောက် တွင်ကား သူ၏ ကုလားအုပ်ထိန်းက၊ ကလန်က ဆန်လုပ် စနသော ကြီးမားလှသည့် သူ၏ ကုလားအုပ်ကြီးကို ကျောသပ် ရင်သပ်ကာ ဖြင့် ကုလားအုပ်များ အလွန်ကြိုက်သည့် ကြက်သွန်ဥများကို ကျွေးနေသည်။

ထိုအချိန်ပင် ရူးမားသည် အလံများကိုယူဆောင်လာကာ၊ မက်စနာ၏ ရှေ့တွင် ချလိုက်သည်။ မက်စနာနှင့် ရူးမားတို့ နှစ်ဦးသည် လေယာဉ်ပေါ်မှကြိုးဖြင့် သီချလိုက်သည့်အလံများ၏အရောင်ကိုကြည့်ကာ ဇုဂိုက်ဂင်နှင့် အချိန်းအချက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့်အချက်များကို ဆွေးနွေးကြသည်။

“ပြင်သစ်တပ်တွေ ဒီညတပ်နားပြီး မနက်ဖြန် မှန်းမလွင် တောင်ကြားထဲ ဝင်လာကြလိမ့်မယ်”
ရူးမားက ပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၁၀ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ခား

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ်၊ ဒီညမှာလဲ မပေါ့ကြနဲ့ ကင်းတွေ့ချတာ၊ ရမယ်....”

“မြို့ကိုကော ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“မြို့ထဲဝင်ပြီး ရထားဝင်လာတာနဲ့ ဖမ်းစီးရမယ်”

“ကျွန်တော်စီးမယ်”

“မင်းက ဘာမဆို လုပ်ချင်တဲ့ အကောင်ကိုး”

“ကျွန်တော်က အလကား နေချင်တာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

“အဲ...ရထားကိုစီးဖို့ မင်း လူဘယ်နှစ်ယောက်လိုမလဲ”

“ဆယ် ယောက်”

“ရထားမှာ အစောင့်တွေပါလာမယ်၊ စက်သေနတ် ပါယင်ပါလာမယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

“ဆယ်ယောက်ပဲ”

မက်စနာသည် ပါးစပ်မှ ဆိတ်သားခြောက်ဝါးယင်း ခေါင်းလည်း တယမ်းယမ်း လှုပ်နေကာ ပြီးမှ....

“ကောင်းပြီလေ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

+ + +

၁၉၄၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့၏ မွန်းတည့်အချိန်တွင် နာဗိတား ဘူတာရုံသို့ ဝင်လာသည့် မီးရထားသည် တကယ် အင်္ဂလိပ် ရထား ပိသပါပေသည်။ စစ်မဖြစ်မီအနှစ် နှစ်ဆယ် ခန့် က အင်္ဂလန်ပြည် ဒါဘီမြို့ မီးရထား အလုပ်ရုံမှ တည်ဆောက် လာခဲ့သည့် အရှေ့ပိုင်း မီးရထားလမ်း များ တွင် အသုံးပြု၍ရသော ဝိတ်ကျဉ်းသွား မီးရထားခေါင်းတွဲကြီး ဖြစ်၏။ တူနီးစီးယား မြောက်ပိုင်းနှင့်အယ်ဂျီးရီးယား မီးရထားလမ်းများပေါ် တွင် လူမျိုးစုံ၊ ပစ္စည်းမျိုးစုံ တင်ဆောင်ပြေးဆွဲနေခဲ့သည့် ခေါင်းတွဲပင်=

ကြော့မော့နေသော အမြန်ရထားကြီး မဟုတ်၊ ပုံသဏ္ဍာန် က လေးထောင့်စပ်စပ်ရှုန်တာ ဟု ခေါ်သော ရှုန်တိန် လုပ်ရသည့် ခေါင်းတွဲကြီးသာ ဖြစ်သည်။ ကျောက်မီးသွေးဖြင့်မောင်းရသည့် ကိုယ်ထည်တဘက်တချက်တွင် ရေတိုင်ကီအပိုဘလုံးစီ ထပ်ဆောင်းထားလိုက်သေးသည်။ ထိုမှ ရေနှေးငွေ့အားကောင်းပြီး ခရီးရှည်ရှည် ပိုသွားနိုင်ပေမည်။

ဤခေါင်းတွဲကြီး၏ နောက်တွင်မူ ဂျလိမ်းဂျလောင်းအသံများဖြင့် ဆူညံစွာ ပါလာသည့် တွဲကြီးရှစ်တွဲ တွဲများကား ရှေးတုန်းက ထိရောက်တင် တွဲဘေးဖွင့်များပင်ဖြစ်သည်။ မသုံးပုံပစ်ထားခဲ့သည်မှာကြာပြီ၊ ယခုမူလူစီးတွဲ၊ ကုန်တင်တွဲများအဖြစ် ပြန်လည် အသုံးပြုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒီကွန်က ဤရထားကို ကြည့်ယင်း၊ မည်သည့် စစ်တပ်တွင် မဆို သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး တပ်များသည် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်များကို ကြံဖန် လုပ်ဆောင်ကြရသည့်ဟု တွေးမိလေသည်။

ဤမီးရထားတွင်လည်း ဟိုက တပိုင်းတစ၊ သည်က တပိုင်းတစဖြင့် အပိုင်းအစများ စုပေါင်းပြီး မီးရထားကြီး ဖြစ်လာပုံ ဇာတ်လမ်း ရှိပေ လိမ့်မည်။ ဘယ်သင်္ကာငံသား ပြင်သစ် ပို့ဆောင်ရေးတပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ဤ ရထားကို ဖြစ်အောင် ဆင်လိုက်ပြီး ဤဥပေက္ခာ ပြုထားသည့် ဘူတာရုံသို့ မောင်းဝင်လာနိုင်အောင် ကြံဆောင်ထားလေသနည်းဟု တအံ့တဩ ဖြစ်မိ နေသည်။

မီးရထားတွင် လက်နက်ကိုင် အစောင့်အရှောက်များ ပါမလာ၊ ခေါင်းဖြူဖြူနှင့် ပြင်သစ်မော်ရိုကိုလူမျိုးအဘိုးကြီးနှစ်ဦးက စက်ခေါင်းကိုင် ယင်းလာကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ပြင်သစ်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး တပ်ထွက် အရာရှိ တဦးက အုပ်ချုပ် လိုက်ပါလာသည်။ ဒီကွန် သည် ထို ပုဂ္ဂိုလ် အား စကားစမြည် ပြောခွင့်မရလိုက်ပါ။

ဒီကွန် ထို့သည် ကုန်လှောင်ရုံအပျက်ကြီး၏ ပလက်ဖောင်း ခုံအောက် ဝယ် အလျားမှောက်ကာ ပုန်း၍ စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူ့စိတ်တွင် သူ၏ သေနတ်မှ ကျည်ဆန်သည် ရထားပေါ်သို့ တန်းတန်း မတ်မတ် ရောက် မှီ သွားမည့်အရေးထက် ကျည်ဆန်ပြန်လာနိုင်မည့်အခြေအနေကို အလေးထား ချိန်ဆနေမိသည်။

အကယ်၍သာ ဖာဒီ၏ အတွက် အချက် မှန်ပါက ဂျောင်ရန်၏ ပြင်သစ်တပ်သား ၂၀၀၀နှင့် ယာဉ်များ လက်နက်များတို့ ဤနာဗ်တားမှ ဂျီယမ် သို့ ဤရထားဖြင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးရပါက ရှစ်ခေါက်မျှ လွန်းပုံ သယ်ပို့ ပေးရပေလိမ့်မည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်မှု ပြီးစီးချိန် လောက်မှ ပင် ဂျီယမ်မှ စစ်ပွဲများလည်း ပြီးဆုံးနေပြီ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဤတပ်သား ၂၀၀၀ ခန့်ပါသည့် တပ်မကြီးကို သယ်ယူပို့ဆောင် ပေးရမည့် မဟာအစီအစဉ်ကြီးသည် သူတို့အား 'ဒါကျုပ်တို့အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ အစီအစဉ်ပဲ' ဟု ဆင်ခြေ ပေးနိုင်စရာ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပြင်သစ်တပ်၊ တပ်မှူးဂျောင်ရန်ကမူ သူ၏တပ်ကို ဤကဲ့သို့လူခွဲကာ ကူသယ် ခေါက်သယ် ပို့နေရမည်ကို သဘောကျ လက်ခံလိမ့်မည်ဟု ထူးမထင်၊ မဖြစ် နိုင်သော အစီအစဉ်ဟု ယူဆပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့အဖို့ကား ဤရထားသည် ပြင်သစ် တပ်ကြီးအား ရှေ့တန်းသို့ ပို့ရန်ကိစ္စထက် ပီဘီ မက်နဲယားအား ရေဒီယိုထရန်စမစ်တာ ရှိရာ အရပ်သို့ အရောက်သွားနိုင်ရန်ဖြစ်ပြီး၊ လူနာ လူမမာကြီးဖြစ်နေသော မိမိတို့၏ ကာနယ်ဟမ်း အား အချိန်မီ ဆေးဝါး ကုသနိုင်ဖို့က ပို၍ အရေးကြီးနေပေသည်။

အာရပ်များအနေဖြင့်လည်း၊ မီးရထားကို ဂျီယမ်သို့ ပြန်သွားရန်၊ အလိုရှိကြမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ဒီကွန်က တွေးမိနေစဉ်ပင်၊ တိုးရေအာရပ် ဆယ်ဦး ကုလားအုပ်များ စီးနင်းလာကြသည်ကို လှမ်း၍ တွေ့လိုက် ရသည့် အတွက် သူ့မှာ အံ့သြခြင်း မဖြစ်မိတော့ပါ။

မက်စနာ တပ်မှ တပ်သား ၁၅၀ ခန့် အား တမနက် လုံး မြို့အပြင် သုံးလေးမိုင် အကွာတွင် ချထားလျက်ရှိ သည်ကို ဒီကွန် တို့ သိ ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ကင်းဗဲလ်၏ အကြံပေးချက်အရ၊ ဂျစ်ကား များ ကို တောင်စောင်းတွင် ဂူသဏ္ဍာန် ဖြစ် နေ သော စပါးကျီအတွင်း ဝှက်ထားခဲ့ကြပြီး၊ သူတို့ကမူ မြို့တွင်းဘူတာရုံသို့ ခြေလျင် ပုန်းလျှို ကွယ်လျှို ဝင်ရောက်ခဲ့ ကြသည်။

ဖာဒီ က မက်စနာ၏ တပ် များ သည် အယ်ဟာ ရောက်ဆီမှ ဇိုက်ဂင်၏ အမိန့်ကို စောင့်နေမည်ဖြစ်ရာ၊ အမိန့် တစ်ခု တရာ မရမချင်း လှုပ်ရှားကြဦးမည် မဟုတ်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့သည်မှာ မှန်နေပုံရသည်။

ယခု တိုက်လေယာဉ်ပျံများ မြို့ပေါ်မှ ဖြတ်ကာ ပျံသန်းနေကြပြီ ဖြစ်၍ မကြာမီပင် မက်စနာ၏ တပ်များ လှုပ်ရှားကြတော့မည်ဟု တွက်မိ ကြသည်။

သူတို့တွက်ပုံ မမှားချေ။ လေယာဉ်များ ပြန် လည် ထွက်ခွာသွား၍ မကြာမီပင် အထက်ပါ အာရပ်ဆယ်ဦးသည် ကုလားအုပ်ကိုယ်စီဖြင့် တောင်ကြားမှ ထွက်ပေါ်လာကာ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် မြို့တွင်းသို့ ဝင်လာ ပြီး၊ ဘူတာရုံသို့ ရှေ့ရှုလာနေကြလေပြီ။

မီးရထားလမ်းမှာ မြို့အတွက် သုံးလေးမိုင်ခန့် ဖြောင့်တန်းစွာ ရှိ နေ ပြီးမှ တောင်ကုန်းကလေးကိုကျွေ့ပတ်သွားရကာ မီးရထားလမ်းသို့ ဒီကွန် တို့ မကြားရ၊ ဥဒြသံလည်း ပေးသည်မဟုတ်၊ မီးရထား မြို့တွင်း ဝင်လ်မှ သိကြရရာ ယခု မီးရထားဘူတာသို့ ဝင်လျှင်ဝင်ချင်းပင် အာရပ်များရောက် လာကြရာ၊ မက်စနာ၏ လူများ မီးရထား အလာကို တောင်ကုန်း တခုခုမှ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြကြောင်းမှာ ထင်ရှားနေသည်။

ကင်းဗဲလ် က အသံတိုးတိုးဖြင့်—

“ဒါ...ဟို...ခွေးသားလား”

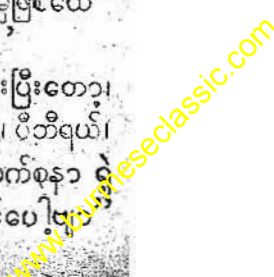
“ကျုပ်တို့ ထွက်ချကြစို့လား၊ မက်စနာ သိသွားအောင်လေ”

“မဖြစ်သေးဘူးလေ၊ တို့အားလုံး မီးရထားပေါ် ရောက်မှဖြစ်မယ်”

“မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ခင်ဗျားတို့ ကတ်ပြုထားတာက”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ယထာမ ရထားကိုစီးပြီးတော့၊

စက်ခေါင်းရေဖြည့်တာ စောင့်ရဦးမယ်လေ၊ နောက် ကာနယ်ရယ်၊ ဝီဘီရယ်၊ ကက်စလာ တို့ ရထားပေါ် ရောက်အောင် လုပ်ရမယ်၊ အဲ... မက်စနာ ရဲ့ လူတွေ နောက်ထပ် လေးငါးဆယ်လောက် ထပ်ရောက်မလာခင်ပေါ့ဗျာ”

ကျုပ် ထင် တာကတော့ ဒီကောင်တွေ နောက် မှ ကျုပ်တို့ကို ကြက်တွေကို လိုက်သတ်သလို၊ လိုက်သတ် လိမ်မယ်လို့ ထင် သဗျ” ဟု ကက်စလာက ပြောရာ-

ဒီကွန်က “တို့က မီးရထားကို ဦးယင်ကိုပဲ ဒီကောင်တွေ တို့ကို ဆော်မှာပါ”

ဒီကောင်တွေထဲက တကောင်ကောင်က သူတို့လူတွေကို သွားပြော နိုင်သေးတယ်။

ဒီကောင်တွေ အား လုံး သေကုန်ယင်တော့ ဘယ် ပြောနိုင် တော့ မှာလဲ”

ဒီကွန်က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ရာ-

ကင်းဗဲလ်က ငယ်ရွယ်သူ သူ၏ကက်ပတိန်အား အသာ မျက်စောင်း ထိုး၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဒီကွန်ကမူ ထူဇွဲရပေမည်။ သူ့မျက်လုံးများက ရက်စက်မှု၊ ကြမ်း ကြုတ်မှုများကိုမပြု၊ ပကတိ မသိနားမလည် အပြစ်ကင်း၍ သိမ်မွေ့သော အမူအရာဖြင့်သာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိနေသည်။

“အား လုံး ကို သတ်ပစ်ရမှာလား” ဟု ကင်းဗဲလ်က မေး သည်။ “တိုးတိုးတိတ်တိတ်နည်းနဲ့ပေါ့ဗျာ” ဟု ဒီကွန်က ပြောပြီး သူ၏ ကွန်မင်ဒို ခားကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား...အယင်က ဒါမျိုး မလုပ်ပါဘူး”

“သူတို့လူမျိုးချင်း... အာရပ် လူငယ်လေးကို သူတို့ လုပ်ထားတာ လေ၊ ခင်ဗျားတွေမှာပေါ့” ဟု ဒီကွန်က ခပ်တိုးတိုးပြန်ပြောလိုက်သည်။

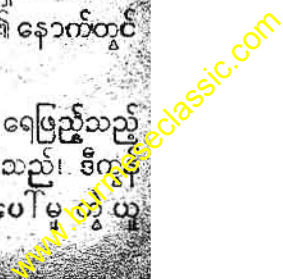
“ကံဆိုးတယ်ဗျာ... မီးရထားက ညမ ရောက်ခင် ရောက်လာလို့ ညမှောင်ထဲမှာဆိုယင် သိပ်ကောင်းပေါ့”

“ကက်ပတိန်ပြောတာဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင်တွေကကောင်မဲ့ အဆက် မရှင်မှ ဖြစ်မှာ ခင်ဗျားတို့ အက်စ်အေအက်စ်မှာ ကြွေးကြော်သံ ရှိပါတယ်၊ ဘာတဲ့ ‘ရဲသူနိုင်စတမ်း’ ဆိုလား၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

ဟု ကက်စလာကပြောလိုက်ရာ၊ ဒီကွန်က ဒီလိုပဲ ဖွဲ့စုတ်သေးပါဘူး လေဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တိုးရေအာရပ်ဆယ်ယောက်သည် မီးရထား၏ ယာဘက်ရှိ အကောက် ဌာန အဆောက်အအုံပျက်ကြီး၏ အနောက်ဘက်အုတ်တံတိုင်း၏ နောက်တွင် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ကာ နေရာယူထားလိုက်ကြသည်။

သံတိုင်စင်ကြီး အပေါ် တင်ထားသည့် ခေါင်းတုံး ရေဖြည့်သည့် ရေတိုင်ကိုကြီးသည် ကုန်လှောင်ခုံ၏ မြောက်ဘက်အဆုံးတွင်ရှိသည်။ ဒီကွန် တို့လူစု ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာနှင့် နီးသည်။ ဂျစ်ကားပေါ်မှ တွဲယူ

ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရသည့် ကာနယ်ဟုမ်းအား ကုန်လှောင်ရုံ ပလက်ဖောင်း အောက်တိုင်တိုင်ကိုမိပြီး ခြေဆင်းကာ ထိုင်ခိုင်းထားရသည်။

တကိုယ်လုံး မည်းသဲနေကာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှပြီး မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသော ကာနယ်ဟုမ်းအား ကြည့်ရသည်မှာ ပုံကြမ်းလောင်းထားသော ရုပ်ထုနှင့်တူပြီး၊ သူ့အနီးရှိသူ၏ရဲဘော်များက အာဖရိကတိုက်မြောက်ပိုင်းမှ တိုင်းရင်းသားများက တရိုတသေ သူတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်ထုတေးတွင် ဝိုင်းထိုင်နေကြသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်နေသည်။

ဂျာမန်ယူနီဖောင်းဝတ်ထားလျက်ပင်ရှိသောပီဘီကမူ သူ၏လက်နက်များကို စစ်ဆေးနေသည်။ တော်မီ သေနတ်နှစ်လက်၊ ဂျာမန် ရှုမိုက်ဇာပြောင်းတိုသေနတ်တလက်၊ လက်ပစ်ဗုံးကတအိတ်၊ သူက သူ့အား ပေးအပ်ထားသည့်တာဝန်ကိုသာ စိတ်တွင်စွဲမှတ်၍ထားသည်။ သူ့အလုပ်က မီးရထားဝန်ထမ်းများအား ကာကွယ်ပေးရန်၊ ရန်သူ အာရပ်များအား စက်ခေါင်းခြေခင်းခုံပေါ်သို့အရောက်မခံပဲ၊ ပစ်ချရန်နှင့် ရထားနှင့်ဂျီယာဒ်သို့ မရောက်ရောက်အောင်သွားရန် ဂျီယာဒ်သို့ ရောက်လျှင် ကာနယ် အတွက် လုပ်သင့်လုပ်ရာများကို လုပ်ရန် စသည်ဖြင့်ဖြစ်သည်။

သူကမူ ဒီကွန် တို့နှင့် နာဗ်တားတွင် အတူနေရစ်ကာ၊ အာရပ်များအား သူ၏ လီးအင်ဖီး သေနတ်ဖြင့် အစွမ်းပြ လိုသေးသည်။ သို့သော် ကက်ပတိန် ဒီကွန် အား စိတ်ချယုံကြည်သည်လည်း ဖြစ်သဖြင့် ဘာမှမပြောတော့ပဲ အမိန့်ပေးသည်ကို လိုက်နာခဲ့လေသည်။

“ဒီကောင်တွေ မီးရထားကို လာတိုက်မလား”

ဒီကွန် က ကက်စလာ အား မေးရာ—

ကက်စလာက “တိုက်မှာမဟုတ်ဘူး... ရထားနဲ့ကုလားအုပ်က၊ မအပ်စပ်ဘူး၊ သူတို့အသားပုန်းနေဦးမှာပဲ” ဟု ကက်စလာ က ဖြေသည်။

ရထားစက်ခေါင်းကို ဒီကွန် တို့က ယခုကောင်းစွာမြင်နေပြီး ခေါင်းတိုင်ပြားပြားမှ နှိုပွင့်သဏ္ဍာန် မီးခိုးလုံးကြီးများက ကြွရောင်ကောင်းကင်ထက်သို့ တက်နေသည်။

ရေနှေးငွေ့ဖြူဖြူစာန်းကလေးကလည်း၊ ဘီးလည်အားဖြင့် ဆလင်ဒါမှ ထွက်နေသည်။ ရထားတို့များ၏ အချိန်ကြောင့် သံလမ်းများ အပေါ်တုန်ခါလာသည့်အသံက ဘူတာအတွင်း စောင့်နေသောလူများက ကောင်းစွာကြားနေရသည်။

အသားညိုညိုနှင့် မီးထိုးသမားသည် သူ့ခေါင်းထက်၌ ပေကူးခွန်သော မူဆလင်များဆောင်းထားသည့် ထိပ်မှပန်းပွားကလေးနှင့် ဦးထုပ်နီကလေးဆောင်းကာ ခေါင်းတွဲအပေါက်မှ ထွက်ကြည့်ပြီး မီးရထားဥယျာဉ်ကို ဆွဲလိုက်သည်။

မီးရထား ဥက္ကဋ္ဌက လှောင်ပြောင်လိုက်သလို ထွက်လာကာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ပဲ့တင် ရိုက်သွားသည်။ မီးရထားကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း အရှိန်သတ်ပြီး၊ ဘူတာတွင်းသို့ ဝင်လာရာ သံလမ်းများအပေါ် တကျွံကျွံဖြင့် မြည်းလျက် မီးပွားများကလည်း တဖွားဖွား ကျလျက်၊ မီးခိုးမည်းများကလည်း မီးတောင်ကြီးတခု ပေါက်ကွဲလိုက်သလို လုံးက နဲ့ ထွေးက နဲ့ ထွက်လာသည်။

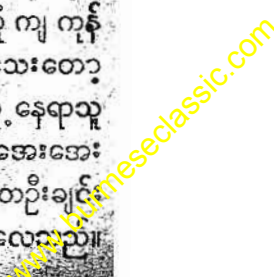
ဘရိတ်အုပ်သံများ ပေါ်လာကာ၊ ရထားတို့များက၊ တဂျုံးဂျုံး၊ တဂျိုင်းဂျိုင်းမြည်လျက်၊ နောက်ဆုံးမှာ ကုန်လှောင်ရုံအနီးတွင်ပင် ရထားကြီးရပ်သွားလေတော့သည်။

“ဟော... သူတို့လာကြပြီဟေ့” ဟု မီကွန်က ပြောလိုက်သည်။ စက်ခေါင်းမောင်းသူ၊ မီးထိုးသမားနှင့် ပြင်သစ် ပို့ဆောင်ရေးအရာရှိတို့သည် ခေါင်းတုံ့ပေါ်မှပင် ဆင်းချိန်မရလိုက်၊ ခေါင်းတုံ့ကြီးကမူ ရေဖြည့်သည့်ပိုက်ကြီးအောက်ဝယ် တန်းတန်းမတ်မတ် ရပ်လျက်ရှိသည်။

အာရပ်များသည် မီးရထား၏ တဘက်တချက်တွင် ကုလားအုပ်ငါးကောင်ကျစီဖြင့် နှစ်ဘက်ညှပ်ဝိုင်းသည့် အနေဖြင့် တက်လာကြသည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ကျန်တဝက်အား မီးရထားကြီးကွယ်ထားပြီးသား ဖြစ်နေပေတော့သည်။

“ချတော့ဟေ့... ဘွတ်ရီ”

ကင်းဗဲလ်သည် ကုန်တင်ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ခုန်၍တက်လိုက်ကာ၊ ဝပ်လိုက်ပြီး တော်မီ သေနတ်ဖြင့် ပထမ တချက်ကို အချိန်ကြာကြာဆွဲ၍ မွေလိုက်သည်။ သေခလောက်သော ကော်ဝိုင်းတခြမ်းဆွဲနည်းကား ချိန်သားကိုက် လွန်းလှသည်။ ကုလားအုပ်များနှင့် သူတို့အပေါ် စီးနင်းလိုက်ပါလာသူ အာရပ်များ အော်ဟစ်မြည်တမ်းကာ အတုံးအရုံး သေဆုံးကုန်ကြသည်။ ကုလားအုပ်များ၏ ကုန်းနီးပေါ်မှ အာရပ်များကိုသာရွေးပြီးပစ်ပါက ပို၍ သေသပ်ပြီး ရက်စက်လွန်းရာကျမည်မဟုတ်၊ သို့သော်... အချိန်မရ၊ တော်မီကို ဆွဲမွေ့လိုက်ရသဖြင့် တိရစ္ဆာန်မြောများပါ ခံလိုက်ကြရသည်။ ရှေ့သို့ သူတို့၏လည်တံရှည်ကြီးများကို တန်းလျက် ဟပ်ထိုးလဲကျကြရာ သူတို့၏ ကျောပေါ်မှလူများလည်း သူတို့ ကိုင်ထားသည့် မော်ဆာ သေနတ်များနှင့် အတူ ကုလားအုပ် ခေါင်းပေါ်မှ အောက်သို့ ကျမ်းထိုးမှောက်ခံ ကျ ကုန်သည်။ ဤတိုက်ပွဲကလေးမှာ ဤကလေးက ကွက်ကလေးနှင့်ပင် ဟူသေးတော့သည်။ ကုလားအုပ်စီး အာရပ်များ စာပြိုင်တည်း ညီညီညာညာ သူ့နေရာသူ့အတုံးအရုံးလဲအကျလိုက်၊ ပလက်ဖောင်းတဘက်စွန်းမှ ပိတ်က အေးအေးဆေးဆေးပင် ကျည်ဆန်ထိပြီး မြေကြီးပေါ်ကျလာသော အာရပ်တဦးချင်းကို လက်ဖြောင့်စွာဖြင့် တချက်ချင်းပစ်ကာ ဇီဝိန် ခြွေပေးလိုက်လေသည်။

ကင်းဗဲလ် သည် ကျည်ကပ်အသစ်လဲပြီးနေရာရှေ့ လိုက်ကာ၊ မီးရထား၏ အခြားတဘက်ရှိ ကုလားအုပ်စီး အာရပ်များအား ပစ်ပြန်သည်။ အာရပ်များအဖို့ လမ်းကျဉ်းကလေးအတွင်းမှ ပြန်လှည့်၍ မဖြစ်တော့သဖြင့် ရှေ့သို့ တိုးခဲ့ရာ ကင်းဗဲလ် ၏ ပစ်ကွင်းအတွင်း တည့်တည့်မတ်မတ် ဝင်လာသလို ဖြစ်ကာ၊ အတိုးအရုံးလဲကျကုန်ကြပြန်သည်။

ကက်ဇလာ သည် ဒီကွန် ၏ ဘဏ္ဍေနှင့် ပစ္စတို့ သေနတ်ကိုကိုင်ကာ၊ ခေါင်းတွဲစက်ခန်းအတွင်း ဝင်၍ မော်ရိုကို တယောက်နှင့် ပြင်သစ် အရာရှိအား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရှယ်ထားလျက်၊ ဟစ်အော် ပြောဆိုနေသည်။ ထိုသုံးဦး နားလည်လောက်သည့် ဘာသာစကားဖြင့် ၎င်းတို့ သုံးဦးစလုံး မလှုပ်ကြပဲ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေရန် ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်မှာ ဖာဒီ သည် ကာနယ်ဟုမ်း အား မီးရထားလမ်းပေါ်မှ ဖြတ်၍ ကြီးမား ဝဖိုင်လှသည့် ကာနယ် ၏ ခန္ဓာကိုယ် ကြီး အား သူ၏ လူဖလံကိုယ်ကာယကလေးဖြင့် ကွယ်ကာ တွဲ၍ ခေါ်ခဲ့သည်။

ဒီကွန် သည် လက်ပစ်ဗုံးနှစ်လုံးမှပင်ကိုဖြုတ်ကာ တလုံးကို ဝေဝေဝေးဝေးသို့ မြှောက်၍ ပစ်လိုက်ပြီး တလုံးကိုမူ တွတ်၍ အနီးမှဖြတ်၍ တုံးလုံး ပက်လက်လဲနေကြသော ကုလားအုပ်များနှင့် အာရပ်များရှိရာသို့ ပစ်လိုက်သည်။ ဖုန်များက လုံးကနဲထသွားပြီး သွေးရဲရဲသံရဲရဲဖြစ်နေသည့် မြင်ကွင်းကို ဖုံးကွယ်လိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ် သည် လက်ပစ်ဗုံးများပေါက်ကွဲသည့်နှင့် တပြိုင်နက် ဝပ်ချလိုက်သည်။ နောက် အမြန်ပြန်ထကာ တော်မီသေနတ်ကို ဗယ်မှညာ၊ ညာမှ ဗယ်သို့ ဆွဲ၍ မွှေပြန်သည်။

မည်မျှကြာသည်မသိ၊ အားလုံးသော အသံဗလံများ တိတ်ဆိတ်သွားသည်အထိ ဖြစ်ပြီး၊ သူ ရပ်လိုက်သောအခါ၌ အာရပ်များနှင့် ကုလားအုပ်များ၏ ညည်းညူသံသံ သံ လောက်ကိုသာ ကြားရတော့သည်။

“တုံ့တွေကို ဖြုတ်ဟေ့” ဟု ဒီကွန် က အော် ဟစ် အ မိန့် ပေးလိုက်သည်။

“ဖြုတ်လို့ မရဘူးဗျ... ဒီမှာက မီးရထားလမ်းလွဲ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ တုံ့တွေကို စက်ခေါင်းက ဂျီယာဒ်အထိ ပြန်တုန်းသွားရမှာ”

ဤကဲ့သို့ လမ်းခွဲများတွင် ခေါင်းတွဲလှည့်သည့်နေရာများ မရှိပါက တွဲများ မြှုတ်၍ မရခြင်းကို ဒီကွန် ရော အခြား သူများပါ မတွေးမိကြ။ သူတို့အဖို့ အသုံးဝင်မည် မဟုတ်သည့် တွဲများကို ဒီအတိုင်း ပြန်၍ တုန်းသွားကြရပေတော့မည်။

“ဒီလိုဆို ခေါင်းတွဲထဲ ရေဖြည့်”

မော်ရိုကို မီးရထား ဝန်ထမ်းနှစ်ယောက်သည် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် ခေါင်းတွဲပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။ ပြင်သစ်မီးရထားအရာရှိကမူ အတိုးကြီး

ဖြစ်သောကြောင့် ဣန္ဒြေရရပင် သူက ကက်စလာအား ဂတ်ဒူးနော့မီးရထား အလုပ်ရုံတွင် ယခင်က တွေ့ဖူးသိဖူးထားသူ ကဲ့သို့ စကားပြောပြင် ပြောနေ သေးတော့သည်။

စက်ခေါင်းသည် ရှေး စက် ခေါင်း ဖြစ် ရ ကား၊ ရှည်မျောမျော ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်။ စက်ခေါင်းနှင့်တွဲထားသော ကျောက်မီးသွေးတံထဲတွင်၊ အုန်းဆန်များ၊ ထင်းရှူးသား၊ ထန်းသားနှင့် ကျောက်မီးသွေး မည်း မည်း အပုံကြီးများကို တွေ့ရသည်။

ဒီကွန် သည် ဂျီယန် ခရီးအတွက် လောင်စာ မည်မျှ လိုမည်ကိုမသိ၊ သို့သော် အပြန်ခရီးအတွက် လောင်စာ ပေါ့ပဲ၊ ဤ ရထား လာ လိမ့် ည့် မဟုတ်ဟုကား ထင်မိသည်။

ကက်စလာ သည် ကာနယ် အား ဖာဒီ နှင့်အတူ တွဲမ၊၍၊ ကျောက် မီးသွေးတွဲအတွင်း ထင်းပုံကြီးနောက် သံထည်နံရံကို အကာအကွယ် ပြုလျက် ထားလိုက်ကြသည်။ ကာနယ်ဟုမ်းကား သေနတ်သံများ၊ လက်ပစ်ဗုံးသံ များကြောင့် စစ်သားပီပီ၊ သတိ ပြန်လည် ဝင်နေပုံရသည်။

လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေ၏။ သို့က-

“ဟို ကော်ပရယ်ကောင်.... ဘယ်ရောက်နေသလဲ” ဟု အော် မေး လိုက်ရာ-

ပီဘီ က သူ့ ပခုံးထက်တွင် သေနတ်များ၊ တသိကြီးနှင့် ခေါင်းတွဲ ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ကာ-

“ဒီမှာပါ ဗိုလ်မှူးကြီးရှိပါတယ်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးနဲ့ကွန်တော် နောက်ဆုံး အချိလွှင့်ကြဦးစို့၊ ဒီတခါတော့ ဂျိုးဂျိုးဂျက်ဂျက် မီးရထားကြီး စီး ပြီး လစ်ကြရမယ် ...ဟုတ်လား.... ဗိုလ်မှူးကြီး”

ကာနယ်ဟုမ်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ-

“တို့ ခု ဘယ်သူ ကိုတိုက်နေကြတာတုန်း”

“ဘီဒူး အာရပ်တွေ”

“အစစအရာရာ အခြေအနေ ကောင်းရဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ် ဗိုလ်မှူးကြီး”

“အေး.... ကောင်းတယ်.... ဆက်လုပ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ”

ကာနယ်ဟုမ်းသည် မီးသွေးပုံကြီးကို သူ့ ကျောမှီလိုက်ပြီး သူ့လက် မောင်းဖြင့် မျက်နှာကို ကွယ်ထားလိုက်သည်။ သည်တော့မှပင် ပီဘီလည်း အသက်ရှူ ချောင့်သွားကာ- ကာနယ်အပေါ်မှ အသာကျော်ပြီး ထင်းပုံကြီး အပေါ်တွင် သူ၏ တော်မီဂန်းကို ဆင်ထားလိုက်သည်။ လက်ပစ်ဗုံး (၁) လုံးပါသော အိတ်ကိုမူ ထင်းပုံကြီးပေါ်မှ ထိုးထွက် နေသော သံလွှပ်ပင် ကိုင်းပေါ် ချိတ်ထားလိုက်သည်။

သူ့ အဖို့ ခရီးထွက်ရန် အသင့်ဖြစ်နေလေပြီ။

ရေစင်ကြီး၏ ခနောင့်ခနဲ လေကားဖြင့် မော်ရိုကို မီးရထား အလုပ်သမားတယောက် ရေစင်ကြီးပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ နောက် ပိုက်ခေါင်းကိုဖွင့်ခဲ့ကာ အောက်သို့ပြန်ဆင်းလာသည်။ နောက်ပိုက်မှ ရေများ ဒလဟောကျလာမည်ကို စောင့်နေသည်။

ရေတစက်မျှ ကျမလာ

ဘယ်မှာလဲ မိန်း ပိုက်ခေါင်း - ကက်စလာက အော်မေးသည်။

မော်ရိုကို အလုပ်သမားက သူ့မသိကြောင်း ခေါင်းခါပြသည်။

ဤတွင် ပြင်သစ် မီးရထားအရာရှိက ဝင်ရောက်၍ မိန်း ပိုက်ခေါင်း ရှိမည့် ထင်သည့် နေရာကို ထပ်မြင်ချက် ပေးသည်။ ရေပိုက်သည် မြင်သာ ထင်သာရှိပါသည်။ ကုန်လှောင်ရုံ ထုတ်များပေါ်မှ သွယ်တန်းလျက်ရှိသည့် ထို ပိုက်များတလျှောက် လိုက်ကြည့်ရာ မိန်းပိုက်ခေါင်းမှာ ကုန်လှောင်ရုံ၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ကက်စလာသည် သေနတ်ကို လက်မှကိုင်လျက်၊ ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့ နောက်က လိုက်ခဲ့သည်။ ရေပိုက်ခေါင်းကိုမြင်လျှင် သူသည် ပြေးသွားကာ လှည့်၍ဖွင့်ရသည့် သံဘီးပေါ်တင်နေသော ရွှံ့ခွံများ၊ သံချေးများကို ခွာချသည်။ နောက် သူ၏ ဆန်မာသော လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဘီးကိုလှည့်သည်။ သံချေးကိုက်နေသော၊ ဘီးက လှည့်၍မရ၊ သူ၏ လက်မောင်းမှ ကြွက်သားကြီးများ အမြောင်းလိုက် ထနေသည်။ နဖူးတွင်လည် ချွေးများသီးနေသည်။ သူက ခြေနွစ်ဘက်ကိုကားလိုက်ပြီး၊ ၁၀ မိနစ် အားကို ညှစ်ထုတ်ကာ လှည့်ပြန်သည်။ ဘလက်မချင်း၊ တလက်မချင်း၊ တရွေ့ ရွေ့ ဘီးက လည်လိုက်လာသည်။ နောက် တဖြည်းဖြည်း ညည်းညည်း တွားတွား ရေသံများကို ကြားရပြီး၊ ဘီးလည်း တပတ်လည်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပိုက်မှရေများ ဒလဟောပန်းထွက်လာကာ၊ ရေတိုင်ကံအတွင်းသို့ တ ဗွမ်း ဗွမ်း ကျသံများ ကြားရသည်။ ထိုမှနောက် အောက်သို့ကျသည့်ပိုက်များ ဖောင်းစက်လာကာ တဖြည်းဖြည်းချင်း စက်ခေါင်းအတွင်းသို့ ရေများကျလာလေသည်။

စက်ခေါင်း မီးထိုးသမားလည်း သူ့အား ဘာမှ မလုပ်ချင်သူဟု အထင် မခံရလေအောင် စက်ခေါင်းပေါ် ကဗျာကယာတက်ဆာ ရေပိုက်ခေါင်းကို စက်ခေါင်း ဘွဲ့ပြင် လာ အပေါက် အတွင်းသို့ ထိုးထည့် ပေးလိုက်သည်။

ရေကိစ္စပြီးသော် ကင်းဗဲလ်နှင့် ဒီကွန်တို့သည် ကျဆုံးသူ ရန်သူက အသေကောင်းများကို လိုက်လံရေတွက်နေကြသည်။ ဒီကွန်က သူ့ လက်တွင်းမှ ပစ္စတိုသေနတ်ဖြင့် မသေမရှင် ဒဏ်ရာဖြင့်လဲနေသော ကုလားခုပ်များ၏ ဦးနှောက်တွင်းသို့ ကျည်ဆန်များ ပစ်သွင်း လိုက်ခြင်းဖြင့် ငိုဝန်များ ချုပ်ငြိမ်းပေးလိုက်သည်။

မသေမရှင် အာရပ်များကို သူ့မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသည်။ ပီတိသည် သူ့ တာဝန်ကိုခကောင်းစွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ကင်းဗဲလ်၏ တော်မီ သေနတ်ဒဏ်ချက်ကြောင့် ကုလားအုပ်ပေါ်မှဒဏ်ရာဖြင့် ကျလာသူ များကို သူ၏ လက်ဖြောင့်သေနတ်ဖြင့် အသက်ထွက်စေခဲ့သည်။

ဆာဂျင်ကြီးနှင့် ကပ္ပတိန်တို့သည် သံလမ်းများအတိုင်း လျှောက်လာ ကြသည်။ အာရပ်များနေရာယူခဲ့ကြသော အုတ်တံတိုင်းမှာ လက်ပစ်ဗုံးများ ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျခဲ့သည်။ တံတိုင်းအောက်၌ ကုလားအုပ်တကောင်ပိနေကာ၊ သူ၏ ခြေထောက်ရှည်ကြီးများအား ကန်ကျောက်လျက်ရှိပြီး၊ သနားစဖွယ် တခွီးခွီးနှင့် ဖြစ်နေသည်။ ဒီကွန်က ထိုကုလားအုပ်၏ ဦးခေါင်းကို ပစ္စတို သေနတ်ဖြင့် အသေအချာချိန်ပြီး မျက်စိများကို မှိတ်ကာ ၂ ချက်ဆက်ဆွဲ လိုက်သည်။ သည်တော့မှ ထိုကုလားအုပ် ငြိမ်ကျသွား လေတော့သည်။

“ဟော့...”

ကင်းဗဲလ်က အော်လိုက်သည်။

‘ကုလားအုပ် အသေက ၁၀ ကောင်’ လူက ၉ ဖောက်ပဲ သေ နေ ပါလား။ ခွေးသားတကောင် လွတ်သွားပြီနဲ့တူတယ်’

‘ဟုတ်ရဲ့လား၊ ခင်ဗျား ရေတာ မှန်ရဲ့လား’

‘ခင်ဗျားဘာသာ ခင်ဗျား ရေ ကြည့်လေ’

စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးသော အသေကောင်များသည် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသည်ကများသည်။ ထိုအသေကောင်များကိုကြည့်၍ ဒီကွန်သည်ထပ်မံ၍ ရေတွက် ကြည့်ပြန်ရာ-

ဟုတ်သည်၊ အာရပ် အသေ ၉ လောင်းသာ။

‘အခြေအနေ တမျိုးဖြစ်တော့မှာပဲ’

‘ကျုပ်တို့ ဒီမှာ အချိန် ဘယ်လောက်ရမလဲ ကက်ပတိန်’

‘မပြောတဘူး၊ ၁၀ မိနစ်ထက်တော့ ပိုနေလို့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်’

‘ဒါဖြင့် ရထားပေါ်တက် ထွက်ကြစို့’

‘ရေ မပြည့်သေးပဲနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ထွက်လို့ ရမလဲ ဂျီယစ်နဲ့ ဒီကြား မှာ ရေထည့်ဖို့ နေရာလဲရှိမယ် မထင်ဘူး’

ဒီကွန်သည် မြို့ဘက်သို့ လှမ်း ၍ ကြည့်လိုက် သည်။ မြို့ အတွက် သဲသန္တာရနောက် တောင်ကြား၊ ထိုနောက် ပြင်လယ် ကောင်းကင်။

‘ဘုတ်ရှ် - ရထားထွက်ကြစို့’

‘လုပ်ပြန်ပြီ... ခင်ဗျား ဟာက...’

‘မက်စနာက ကျုပ်တို့နောက်ကို သူ့လူတွေအားလုံး အလိုက်ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး- လိုက်လာမယ့် အကောင်တွေကို ကျုပ်တို့က လွတ်အောင်ပြေးနှင့် ထားပြီး နောက် ညမှောင်တော့ ကျုပ်တို့မြို့ထဲ ပြန်ဝင်ကြမယ်’

‘မြို့ထဲ ပြန်ဝင်မယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်—ဒီကိပြန်လာကြမယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားက—ခုနင်ကတော့ တမျိုး’

“ဖာဒီကို ကတိပေးခဲ့တာရယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ မ/ကမိတ်နှစ်ထောင်လောက် ကျဆုံးသွားမှာကိုတော့ မလိုလားဘူး—ဒါကြောင့်ပဲ—”

အင်း...မက်စနာက ကျုပ်တို့ကို ဒီ ရထားနဲ့ ပါသွားပြီ ထင်ယင် မြို့ထဲမှာ ကျုပ်တို့ကို ရှောက်ရှာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဂျစ်ကားတွေကိုလဲ သူတို့ တွေ့ကြမှာမဟုတ်ဘူး—

“ကဲ...ကဲ...ရထားဆီကို ပြန်သွားကြစို့—တော်တော်ကြာ ဟိုကောင် တွေ လာယင် တို့မလွယ်ဘူး”

ဒီကွန်တို့ ရထားခေါင်းအနီး ပြန်ရောက်လာကြသော် —ဖာဒီ နှင့် ပြင်သစ် မီးရထားအရာရှိတို့သည် ပြင်သစ်လူမျိုး အချင်းချင်းပင် ဖြစ်သော် လည်း။ တယောက်တခွန်း စကားများ ရန်ဖြစ်နေကြသည်။ ရေစင်ပေါ် လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၊ တယောက်နှင့်တယောက် ခွန်းကြီးခွန်းငယ် ပြောလိုက် ဖြင့် ဖြစ်နေကြသည်။ ဒီကွန်က သူတို့ ဘာဖြစ်နေကြသည်ကို အထူးနားစိုက် ထောင်စရာမလို၊ ဖာဒီက ရေမြန်မြန် ကျ စေ ချင်သည်။ ငှက်ကို ပြင်သစ် မီးရထား အရာရှိကလည်း မလုပ်တတ်—သည်အဖြစ်ကို စကားများ နေကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒီကွန်သည် စက်ခေါင်း ခြေနှင်းခုံပေါ်သို့ တက်ကာ ပီဘီအား၊ ကာနယ်ကို လုံလုံခြုံခြုံထားရန် ပြောကြားလိုက်သည်။ ပီဘီကား ထင်းပုံ များအကြား လုံခြုံရေးစခန်းကလေးလုပ်ကာ ဟန်ကျပ်ကျဖြစ်နေလေပြီ။

ကက်စလာလည်း ခေါင်းတွဲအမိုးပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီး၊ သူက အမိုး ရေတိုင်ကီပေါ်မှ လိုက်ပါလာမည်ဟု ဆိုသည်။

“ရေပူအောင် လုပ်ကြတော့၊ အာရပ်တွေ အချိန်မရွေး ရောက်လာနိုင် တယ်၊ မြန်မြန်လုပ်ကြ”

ကင်းဗဲလ်က အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသည်။

“ဟင်...ခင်ဗျားတို့ ထွက်ပြေးကြတော့ မလိုလား” ဟု ဖာဒီက ပြန် ၍ အော်မေးသည်။

“ဖာဒီ ကျုပ်တို့ ပြန်လာကြမှာပါ - ရထားပေါ် လိုက်သွားပြီး၊ ဟို ကောင်တွေရထားကို မလိုက်နိုင်တဲ့ အခါကျတော့မှ အလစ် ပြန်ဝင်လာကြ မယ်၊ အခုရန်သူ ၁၀၀ စောက်ကို တို့ချည်းခံချနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ တို့သေကုန် ယင် ဂျောင်ရန်အဖို့ အလာဇာပဲ- မဟုတ်လား”

‘ကုလားအုပ်တွေက ရထားကို မလိုက်နိုင်ဘူး ထင်လို့လား’

‘လိုက်နိုင်လှ - လေးငါးမိုင်ပေါ့ - ဒီကောင်တွေကြာကြာ - မလိုက် နိုင်ပါဘူး - အရေးကြီးတာက ရထားကို သူတို့လက်ထဲ အရောက်မခံဖို့ပဲ’

‘ခင်ဗျားရှဲ့ အစီအစဉ်က မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်တော့ နေ ခဲ့
တော့မယ်’ သို့သော် ဖာဒီသည် ဆက်၍ မပြောနိုင်တော့ပါ။ ရထား
ခေါင်းတွဲ ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကက်စလာက-

‘လာကြပြီ- လာကြပြီ - သူတို့လာကြပြီ’ဟု- အော်ဟစ် ပြောလိုက်ရာ....
‘ဘယ်လောက် များသလဲ ဟေ့’

“အများကြီး-အများကြီး - လူလေးဆယ်-ငါးဆယ် လောက်တော့
ရှိမယ်”

“ရထားထွက်တော့ဟေ့ - ရထားထွက်တော့”

ကင်းဗဲလ်က မီးထိုးသမားအား တော်မီဖြင့် ချိန် ပြီး ရထားထွက်
ခိုင်းသည့် ရေပြည့်ပြီ မဟုတ်လား၊ ထွက်လေ -

ပြင်သစ် မီးရထားအရာရှိသည် ခေါင်းတွဲပေါ် ခုန်တက် လိုက်သည်။
နောက်ခလုတ်များကို ဖွင့်ကြည့်သည် -

မီးပေါင်ချိန်ပြ ခိုင်ခက်ကြည့်လိုက်ပြီး၊ ဒီကွန်ဘက်သို့ လှည့်ကာ
‘အိုကေ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ဂျီယဒ်ကို ရောက်နိုင်ပါ့မလား’

မီးရထားအရာရှိက ပခုံးကို တွန်းပြလိုက်သည်။

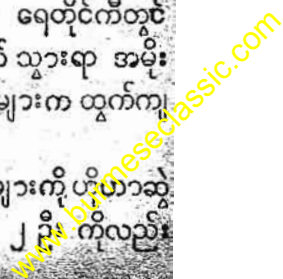
“ထွက်ပါဆို- ထွက်လေ” ကင်းဗဲလ်က အော်ပြန်သည်။ တိုးရေ
အာရပ်များ တောင်စွန်းကလေးပေါ်မှ အပြေး ဆင်းလာကြသည်ကို
မြင်သော် ဖာဒီသည် ဤ အာရပ်များကို တဦးတည်း ရင်ဆိုင်ရသည်ထက်
ရထားပေါ် လိုက်ပါသွားသည်က ပို၍ သင့်လျော်သည်ကို သိသဖြင့် သူလည်း
ရထားပေါ်သို့ စွေ့ကနဲ ခုန်တက်လိုက်ကာ ကျောက်မီးသွေး တွဲ အတွင်း
တက်လိုက်ခဲ့တော့သည်။

ကင်းဗဲလ်က သူ့အား ဂျာမန် သေနတ်တလက်ကို ပစ်၍ ပေးလိုက်
သည်။

ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကက်စလာက စ၍ပစ်တော့သည်။ မင်းစဖီး စက်ခေါင်း
မှ ရေခိုးရေငွေ့ မှုတ်ထုတ်သံ ရထားဘီးများ တဂျိမ်းဂျိမ်း၊ တဂျိုင်းဂျိုင်းဖြင့်
စတင် လည်ပတ်သံတို့ ကြားမှပင် ကုန်လှောင်ရုံ အမိုးပေါ် သို့ကျည်ဆန်များ
တဖြောက်ဖြောက် ကျနေသံများကို ကြားနေရသည်။

မီးရထားစက်ခေါင်းသည် စတင် ရွေ့လျား လေပြီ။ ရေတိုင်ကီတွင်
ထည့်ထားသော ရေပိုက်မှာလည်း စက်ခေါင်းမှ လွတ်ထွက် သွားရာ အမိုး
ပေါ်ရှိ ကက်စလာ အပေါ် မိုးရွာချလိုက်သလို ပိုက်မှရေများက ထွက်ကျ
ကုန်သည်။

မီးရထားအရာရှိသည် စက်ခေါင်းအတွင်းမှ ခလုတ်များကို ဟိုဟာဆွဲ
သည်ဟာဖြုတ် လုပ်ရသည်သာမက မော်ရိုကို အလုပ်သမား ၂ ဦး ကိုလည်း

၂၂၂ ❀ ရဲရင့်သူ၏စား

တယောက်က ဘာလုပ် ဟိုတယောက်က ဘယ်မှာနေ စသဖြင့် ပါးစပ်မှ တတုတ်တုတ်ပြောလင်း နေရာချ စေခိုင်းနေရပေသည်။

ဤပြင်သစ်မီးရထားအရာရှိက အဆိုပါ အလုပ်သမား ၂ယောက်ကို 'မင်းတို့ ငါးခိုင်းတာ ကောင်းကောင်းနဲ့ မြန်မြန်လုပ်မှ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန် ရောက်မယ်၊ နို့မို့ယင် မလွတ်ဘူး' ဟု ပြောများ နေသလား ဟု ဒီကွန် က ထင်မိသည်။

ဒီကွန် သည် ၎င်းတို့အလုပ်ကောင်းစွာ လုပ်နိုင်ပါစေတော့ဟုဆိုကာ သူတို့နှင့်လွတ်ရာတွင်နေလိုက်ပြီး၊ ပြတင်းပေါက်မှ ရန်သူများအား၊ ခေါင်းပြုကြည့်လိုက်မိရာ ကျည်ဆန် တထောင့်က "ဝှ" ကနဲ မိမိ မျက်နှာအနီးမှ ဖြတ်သွားသဖြင့် မနည်းကြီးပင် ရှောင်လိုက်ရသည်။

ရန်သူကုလားအုပ်တပ်သည် ကုန်လှောင်ရုံဘေးမှ ထွက်၍၊ မီးရထား နောက်သို့ တရကြမ်းလိုက်လျက်ရှိသည်။ ကုလားအုပ်တန်းကြီးက ရှည်လျား လှသည်။ ဆယ်ကောင်မှ ဆယ်ငါးစောင်၊ အကောင်နှစ်ဆယ် စသည်ဖြင့်....

တိုးရေ အာရပ် များ သည်၊ ကုန်းနီးများ ပေါ်တွင် ကုလားအုပ်၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဒူးနှစ်ဘက်ညှပ်၊ နဖားကြီးကို လက်မှလွတ်ကာ လက်နှစ်ဘက် ဖြင့်၊ မော်ဆာရိုင်ဖယ်သေနတ်များကိုကိုင်ပြီး၊ သူတို့၏ခါးများကိုလိမ်စောင်း လျက် တရဖေပစ်ခတ်လိုက်ပါလာကြသည်။

သူတို့တတွေ ဤကဲ့သို့ ကုလားအုပ်ပေါ်မှ ကျင်လည်စွာ သေနတ် ပစ်ပုံမှာ အံ့ဖွယ်ကောင်းလှသည်။

ရှေးက သေနတ်ပစ်နည်းပင်ဖြစ်ရာ ကြည့်ရသည်မှာ လှပလှသဖြင့်၊ ဒီကွန် မှာ တအံ့တဩ ဖြစ်ရသည်။

စက်ခေါင်း အရာရှိသည် ထုံးစံအတိုင်း ဥဩသံ ပေးလိုက်လေသေး သည်။ ရထား လည်း တဖြည်းဖြည်း အရှိန် ရလာ သည်။ ဘူတာ ရုံ အတွင်းမှ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထွက် လာ သည့် ရထားနောက်မှ ပါလာ သော၊ ကုလားအုပ် တန်း ကြီး မှာ ဒီကွန် တို့၏ ပစ်ကွင်းသို့ ရောက်လာလေ တော့သည်။

ကုလားအုပ်များသည်၊ ဤသို့အပြင်းကဆုန်စိုင်းမောင်းနှင့်ခံရသော်၊ ခြေကားယား၊ လက်ကားယားဖြင့် ရယ်စရာပုံစံပေါက်မနေတော့ပဲ၊ သူတို့၏ သေးသွယ်၍ မထိလေးစားဟန်ပေါက်နေသော မျက်နှာနှင့် ခေါင်းတို့က နိမ့်ချမြင့်ချီ ဖြစ်နေသည်။ ရှည်လွန်းလှသော လည်တံပေါ်ဝယ် ဖြောင့် တန်းလိုက်ပါလာသည်။ ခြေကျလည်း လှ၍ အလွန်ကြည့်၍ ကောင်းသည်။

လက်ပစ်ဗုံးများသာ ပါမလာပါက၊ ဤ တိုက်ပွဲတည် ဒီကွန် တို့ အဖို့ မျှော်လင့်ဖွယ်မရှိ၊ လက်ပစ်ဗုံးများက ကုလားအုပ်တန်းကြီး အတွင်း နေရာအနှံ့ ပေါက်ကွဲနေရာ ကြောက်ခမန်းလိလိပင်၊ သို့ သော် မည် သည့် ကုလားအုပ်စီး အာရပ်ကမှ သူတို့၏ ကုလားအုပ်ကို ဘေးသို့ချကာ ရှောင်

တိမ်းခြင်း ရုပ် လိုက်ခြင်း မပြု။ ဆက်လိုက်နိုင်သူများက အပြေးမပျက်
 သဲသဲမဲ လိုက်မြဲလိုက်နေသည်။ တကယ် အသေခံ ကုလားအုပ်စီး သူရဲ
 ကောင်းများ ပါပေ။ ကျော်ကြား လှသော အော်တိုမက် စနာ၏
 ဤကုလားအုပ်တပ်သည် မိမိတို့၏လက်ပစ်ဗုံးများ၊ တော်မီသေနတ်ကျည်ဆံ
 များ မိမိတို့ဘက်မှ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတခုဖြစ်ပြီး မည်သည့် ကျည်ဆန်မှ
 ဖောက်ထွင်းခြင်း မပြုနိုင်သည့် မင်းစဖီး ရထားစက်ခေါင်း အဟောင်းကြီး
 ကြောင့် ဤနေရာတွင် ရန်သူများသည် အတုံးအရုံး သေကြေ ပျက်စီးရှာ
 တော့မည်ဟု ဒီကွန်က တွေးမိလိုက်၏။

ဒီကွန်သည် စက်ခေါင်းပေါ်မှ ဆွဲ၍ တက်ရသည့် လက်ကိုင်သံတန်း
 ကို၊ ပခုံးဖြင့်မီ ဒူးဖြင့်ထောက်ကာ၊ ကုလားအုပ်တန်းကြီးဆီသို့ မှန်နိုင်သမျှ
 မှန်အောင်ချိန်ပြီး သူ့ ပစ္စတိုဖြင့်ပစ်ခတ်လိုက်ပါလာသည်။ ထိုစဉ် သူ့ နံဘေးမှ
 အော်သံတချက်ကြားလိုက်ရ၍ ကြည့်လိုက်ရာ ပြင်သစ်မီးရထားအရာရှိသည်
 သူ့ ပခုံးကိုလက်တဘက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး မျက်နှာကလည်းနာကျင်သည့်ဟန်
 ရှိမဲ့နေသည်။ ပခုံးထက်မှ သူ၏ လက်ချောင်းကလေးများကြားမှ သွေး
 များက ယိုစီးကျနေသည်။ သူ့အား ကျည်ထိလေပြီ၊ ဒီကွန်က ပြင်သစ်
 ကြီး လဲကျလာမည်ကို စောင့်နေသည်။ သူက လဲမကျလာ၊ နေရာရှေ့ကာ
 ဘရိတ်လီဗာတန်ကို သူ၏ ဒဏ်ရာ ရသော ပခုံးအောက်သွင်းကာ၊ သူ၏
 ယာဘက်လက်ဖြင့် စက်ကုန်ဖွင့်ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်သည်။ ပြီး... သူက ဒီကွန်
 အား သွားဖြဲ၍ ပြုံးလိုက်ကာ....

“ကျုပ် ပြင်သစ်နိုင်ငံတော်အတွက် သွေးမြေကျပါပြီ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကုလားအုပ်များသည် ရထားကိုအမိမလိုက်နိုင်ကြတော့၊ မီးရထား
 အရာရှိက ရထားကို အမြန်နှုန်းတင်လေလေ၊ သူတို့ နောက်ကျန်ရစ်လေဖြစ်
 နေသည်။ မင်းစဖီးစက်ခေါင်းဟောင်းကြီးက စက်ကုန်ဖွင့်နေပေပြီ။ ခေါင်း
 တွဲကြီး၏ ရှေ့မှတွဲများသည် သံလမ်းပေါ် လျှောစီးပြေးနေသည်နှင့် တူလှ
 သည်။ လမ်းနံဘေးမှဖွာ၍ဖွာ၍ထလာသောဖုန်လုံးကြီးများကြောင့် ရှေ့သို့
 ဘာမှ မမြင်ရတော့။

ထိုစဉ် တွင် အမိုးပေါ်မှ ကက်စလာ၏ အော်လိုက်သံကြောင့်
 ဒီကွန်က လှည့်လိုက်ရာ၊ အာရပ်တယောက်သည် စက်ခေါင်း၏ ခြေနင်း
 ခုံပေါ်ရောက်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ သူ၏လက်ထဲတွင်လည်း ဓားကောက်
 တို့တချောင်းကိုင်လျက်တွေ့ရသည်။ မြန်ဆန်လှ၏။ သူသည် သူ့လက်လှမ်း၍
 မိသော မော်ရိုကို မီးထိုးသမားအား လှမ်း၍ ခုတ်ချလိုက်ရာ မော်ရိုကို၏
 ခန္ဓာကိုယ်မှာ နှစ်ခြမ်းကွဲမတတ် ဟက်တက်ကြီး ဖြစ်သွားကာ၊ ဘိုင်းကန်
 လဲကျသွားလေသည်။

သူ့ခမြော် အော်ပင် မအော်လိုက်နိုင် စက်ခေါင်း မီးထိုးဖို့ဝတွင် လဲကျသွားကာ၊ ပါးစပ်နှင့် ဝမ်းဗိုက်မှ သွေးများ တရဟော ပန်းထွက် လာသည်။

ရန်သူအာရပ်သည် စက်ခေါင်းတွင်းဝင်ရောက်လာပြန်သည်။ ဒီကွန် သည် ပစ္စတိုဖြင့်ပစ်လိုက်ရာ ဤမျှလောက်နီးကပ်နေပါလျက် ကျည်ဆန်က လွဲသွားသည်။ ဤတွင် အာရပ်၏ဓားက လက်ကနဲ မြောက်တက်သွားသည်။ ဒီကွန်သည် တမုဟုတ်ချင်းပင် ပစ္စတိုသေနတ်ကို ကြမ်းပေါ်ပင်ချလိုက်ပြီး၊ အာရပ်၏ ချိုင်းအောက်သို့ ပြေးဝင်လိုက်သည်။ တချိန်တည်းမှာပင် သူ၏ ချိုင်းအောက်မှ ဓားမြောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ အာရပ်၏ ဓားသည် မြောက်နေရာမှ အောက်သို့ကျအလာ။ အချိန်အဆလွဲသွားပြီး ဒီကွန်၏ ပခုံး စွန်းကို ဓားပြားဖြင့် ရိုက်မိသွားသည်။ ဤကဲ့သို့ ပခုံးစွန်းကို ဓားပြား ရိုက်မိချိန်၊ အာရပ်၏ ဒူးနှစ်လုံးကြား ရောက်နေသော ဒီကွန်သည် သူ၏ လက်တွင်းမှဓားမြောင်ကို အာရပ်၏ ရင်ဝတည့်တည့်သို့မှန်းကာ၊ အားကိုး ထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

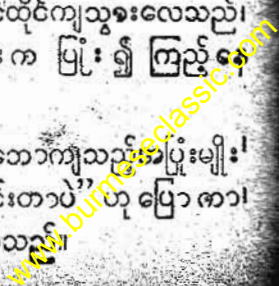
ဒီကွန်၏ ဓားမြောင်သည် အာရပ်၏ ဝတ်ရုံထူထူကြီးအတွင်း စူးဝင် သွားသည်ကို ဒီကွန်က သိလိုက်သည်။ စက္ကန့်ဝက်လေးအတွင်းမှာ ဒီကွန်က ဤတချိန်တည်း သူ့ဓားသည် လွဲပြန်ခဲ့ပြီဟု ထင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူ့ လက်သည် ဓားရိုးအား ဖိဘွန်းနေဆဲဖြစ်ပြီး သူ့မျက်နှာကလည်း အာရပ်၏ ဝတ်ရုံကြီး အတွင်း ဝင်ရောက်နေကာ တပြည့် ဖြည်းနှင့် သူ၏ လက်က အာရပ်၏ ရင်အုံသားနှင့် ထိတွေ့နေမှန်း သိလိုက်ရသည်။

သူ၏ ဓားသည် ကျမ်းကျင်မှုထက် ကံအားလျော်စွာပင် ရန်သူ၏ နှလုံးသားအတွင်းသို့ တည့် တည့် မတ်မတ် စူးဝင် သွား ကြောင်း သိရ တော့သည်။

အာရပ်၏ ဓားကောက်သည် လက်မှလွတ်ကျသွားသည်။ ဒီကွန်က ကုန်း၍ ထလိုက်ရာ၊ အာရပ်ကို သူ့က ကန်ချလိုက်သလို ဖြစ်သွားကာ၊ အာရပ်၏ အလောင်းကြီးသည် ခေါင်းကအရင် ခြေထောက်က နောက်မှ ခေါင်းတွဲပေါ်မှ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားလေတော့သည်။

ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသော ဒီကွန်သည် ဖင်ထိုင်ကျသွားလေသည်။ ဤတွင် ကျောက်မီးသွေးတွဲအတွင်းမှ ကာနယ်ဟုမ်းက ပြုံး၍ ကြည့်နေ ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

ဟုမ်း၏ အပြုံးက ဒီကွန် လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို သဘောကျသည့်အပြုံးမျိုး၊ “ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကြည့်ခကောင်းတာပဲ”ဟု ပြောကာ၊ ဟုမ်းသည် ဒီကွန်အား လက်မထောင်ပြလိုက်လေသည်။

ဤအတွင်း ကင်းဗဲလ်က ဒီကွန်အနီးသို့ ချန်သင်းလိုက်ရာ ဒီကွန်က ကင်းဗဲလ်အား သူ့ ဓားမြှောင်ဖြင့်ထိုးမည်အပြု ကင်းဗဲလ်၏ တဗျာကသီ အော်လိုက်ရသည်။

“ဟေ့... ဟေ့... ကျုပ်ပါဗျ၊ ဗိုလ်ကြီး အိုကေဗဲလားဘယ်ထိသွားသေးလဲ...”

“မထိပါဘူး”

“ဒီကောင်တွေမလိုက်နိုင်တော့ဘူး။ ကြည့်စမ်း... ကျန်ခဲ့ပြီ”

သေနတ်သံများလည်း ဝေး၍ဝေး၍ ကျန်ခဲ့လေပြီ။

“ဟိုရှေ့က တောင်စောင်းမှာရော”

“ဘာကောင်မှမရှိဘူး ရှင်းတယ်၊ ဒီကောင်တွေ ကျွန်တော်တို့ အရင်သူတို့လူတွေဦးအောင် လွတ်ချိန်မရလိုက်ဘူးနဲ့ တူတယ်ဗျ”

ပြောပြောဆိုဆို ကင်းဗဲလ် အား ဆွဲထူ၍ပေးလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးမတ်တတ် ရပ်လျက် ယှဉ် မိသော် ကင်းဗဲလ်က တိုး တိုး ကလေး မေးလိုက်သည်။

“တကယ် ပြန်သွားရဦးမှာလား... ဗိုလ်ကြီး”

“တကယ်ပေါ့”

ဘရိတ်တံပေါ် တွဲလွဲခို၍ လိုက်ပါလာသော ပြင်သစ် မီးရထားအရာရှိသည်၊ ယခုအချိန်ထိ သွေးလွန်သေးပုံမရ၊ ဒီကွန် တို့ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ဒဏ်ရာကြောင့် စုတ်ပြစ်နေသော သူ့ လက်မောင်းကို မေးထိုး၍ ပြကာ....

“ရဲဘော်တို့ ဒီမှာကြည့်စမ်းပါ... ကျုပ် ပြင်သစ်နိုင်ငံအတွက် သွေးမြေကျနေတာလေ” ဟု ပြောသည်။

ဒီကွန် တို့က သူ့အား ဘာမှပြန်မပြောတော့....

ဒီကွန်က ကင်းဗဲလ်အား....

“ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ ဘွတ်ရှီ”

“မရှိပါဘူး... ဗိုလ်ကြီး”

မက်နောသည် သူ့လူများ၏ အခြေအနေကို သို့ ရန် ထွက်လိုက်လာသည်။ သူသည် သူ့လူများ၏ အဖြစ်ကို တွေ့ရှိသော် သူ့ဒေါသကို သူချုပ် တီး ထားလိုက်သည်။ မီးရထားဘီး စတင် လှိုမ့်လိုက်နိုင်သည်နှင့် မီးရထားကို တားဆီးထားရန် မလွယ်ကြောင်း သူ့လူများ မီးရထားနောက်လိုက်ပြီး သေနတ်တချက် စတင်ပစ်လိုက်ကတည်းက သူကသိပါသည်။

၂၂၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

မီးရထားလမ်းများကို ခိုင်ခံ့နုမိုက်နှင့်ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးထားရန် အကြံအစည် မှာလည်း နောက်ကျမှရခဲ့သည်။ သူသည် သူ၏ရှေ့သို့ကြိုတင်မမြင်မီ၊ သတိ ချွတ်ချော်မှုအတွက် သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်မတင်မီ၊ တကယ်တော့ သူသည် ခေတ်မီ စစ်ဆင်ရေး နည်းဗျူဟာကို သိရှာသူ မဟုတ်။ ဤနေရာတွင် သူ၏ ဖအော့အမေ့ ညီအစ်ကိုတော် ဒေါ်ဇိုက်ဂင် ကလည်း သူ့အား အထင်ကြီးလွန်းခဲ့သည်။ ဥပမာ - ခေတ်မီ သဲကန္တာစစ်ပွဲ နှင့်နေသူ တို့တွင် ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာ ရေဒီယို အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက် ရရှိမဖြစ် ရှိရ မည့် ကိစ္စတွင် မက်စနာ တွင် တလုံး မျှ မရှိ၊ သူ့တွင် ဆာဟာရ သဲကန္တာရဒေသများ၊ တိုက်ရည် ခိုက်ရည်ရှိသည့် တပ်များရှိသည်က မှန်ပါ၏။ သို့သော် သူ့တပ်သည် ယနေ့ခေတ် စစ်ဆင်ရေးကို နားလည် ကြသူများ မဟုတ်ကြ။

မီးရထားသည် သူ့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်၍ သွားလျှင်ပင်၊ သူသည် မီးရထားကိစ္စကို မေ့ပစ်လိုက်တော့သည်။ မီးရထားနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ဘာမှ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး စိတ်ထဲတွင်မထားသည်က ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ဤတွင် သူသည် ထောင်ချောက်အတွင်း ကျဆင်းခဲ့လေတော့သည်။ သူက မီးရထားပေါ်ဝယ် အက်စ် အေ အက်စ် နှစ်ယောက် သုံးယောက်သာ ပါသွားသည်။ ဤလက်တဆုပ်စာ အင်္ဂလိပ်စစ်သားများသာ ဆုံးရှုံးလိုက် သည်ဟု သူက မှတ်ယူလိုက်သည်။ သူတို့၏သတ္တိကို မချိုးကျူးသော်လည်း၊ သူတို့ အောင်မြင်စွာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက် သွားသည်ကိုမူ သူက အသိ အမှတ် ပြုလိုက်ပါ၏။

မီးရထားဖြင့် သူတို့သည် ဂျီယာခ်သို့ ရောက်ရှိ သွားပေလိမ့်မည်။ ဂျီယာခ်ရောက်သော် သူတို့သည်သက်ဆိုင်ရာသို့ သတင်း ပို့လိမ့်မည်။ ဒါပဲ ဖြစ်သည်။

သည်ထက်ပို၍ မက်စနာက မနေ့မှန်းတတ် သူ့တွင် ဤမှာအလုပ်ရှိ မည်။ ဤအလုပ်ကိုသာ မိမိက တာဝန်ကျေပွန်အောင်လုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ လုပ်လည်းလုပ်နိုင်သည် တခြားမဟုတ်။ ဂျောင်ရန်၏ ပြင်သစ်တပ်ကြီးကို ချုံခိုထိုက်ပြီး တယောက်မကျန် သုတ်သင်ပစ်ရန် ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် မဟာမိတ်များသည် ဤပြင်သစ်တပ်မကြီးအား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အကူ အညီ မပေးနိုင်ပြီ။ ဤအတိုင်းပင်သူက ထင်နေသည်။

ဂျီယာခ် ဆိုသည်မှာလည်း ဤနေရာမှ လွန်စွာဝေးကွာ လွန်းလှ သည်ဟု မက်စနာက မှိုက်မဲစွာ တွေးလိုက်မိသည်။

ရူးမားကား လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ပထမ ၁၀ ယောက် အနက်မှ ပျောက်သွားသူသည်သူပင်ဖြစ်သည်။ ရူးမားသည် ပထမမီးရထားတိုက်ပွဲတွင် ကုလားအုပ်ဆုံးခဲ့ပြီး ခြေလျင်သူ စခန်းအရောက် ပြေးခဲ့သည်။

စနာက် ဒုတိယအကြိမ် မီးရထားတိုက်ပွဲကို သူငယ် ဦးဆောင်လာခဲ့ ပြန်သည်။ သို့သော် မီးရထားကို လိုက်မမီပဲ ရည်မှန်းချက် မအောင်မြင်ပြန် သဖြင့် စိတ်ဆိုးကာ ပြန်လာပြီးသူ၏ မွေးစားဖခင်အားသတင်းပို့ လေသည်။

“ရထားတော့ လွတ်သွားပြီ။ ကိုင်ရိုက - ဟိုကုန်သည်ရဲ့ တပည့်ကို၊ ရထားခေါင်မိုးပေါ်မှာ တွေ့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ပြင်သစ် လေယာဉ် မောင်းသမားကိုလဲ တွေ့လိုက်တယ်။ ဒီကောင်တွေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး၊ ဒီရထား ရှိကြောင်း သိကြသလဲမသိဘူး။”

ပထမ ဟာဆီမာတယ်လာ၊ ခု - နာဗ်တားက မီးရထား၊ ဒီကောင်တွေ ဘယ်လိုလုပ် သိမလဲ။ မက်စနာသည် ကိုင်ရိုမုကုန်သည် လူရှုပ် မီးလ်ဘန်း ၏ နာမည်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသ တွက်သွားသည်။ မီးလ်ဘန်း ကား ဂျာမန်များ၊ အီတလီ လူမျိုးများ - အင်္ဂလိပ်များ ဤ မြောက်အာဖရိက တိုက်သို့ မရောက်လာမီကပင် သူ၏ရန်သူဖြစ်ခဲ့သည်။

ရှူးမား၏ အမေးကို သူလည်းကောင်းစွာမဖြေနိုင်သဖြင့်၊ မက်စနာ သည် အသာငြိမ်နေလိုက်သည်။ မက်စနာသည် ကုလားအုပ်ကို ဇက်သတ် ရပ်ကာ၊ မီးရထားလမ်းတလျှောက်ကို မျှော်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ မီးရထား၏ ဖင်ပိုင်းကိုပင် မြင်ရပြီ။ ဖင်ပိုင်းကိုထားဦး မီးရထားခေါင်းတွဲမှ မီးခိုးကိုပင် မမြင်ရတော့ပြီ။

မီးရထား လမ်းဘေး တဘက်ဘချက်တွင် ကုလားအုပ် သေများ၊ သူ့ လူများ၊ ကစဉ့်ကလျှ ပြန်ကျသေနေကြသည်ကို မြင်ရသည်။

အချို့က မသေသေး၊ ဒဏ်ရာဖြင့် ညည် ဥျော့ငြင်သည်။ သူ့ တွင် တိုက်ပွဲကြီး မှ မစရသေး လူ လေးပုံတပုံ အဆုံးခံလိုက်ရချေပြီ။

မက်စနာသည် ရှူးမားအား ဒဏ်ရာရနေသူများအား စနော်သို့ ပြန် သယ်သွားရန် သေသူများ၏လက်နက်များနှင့် ကုလားအုပ်များ၏ ကုန်းနီး များကိုဖြုတ်ယူ၍ သေသူများကိုမြှုပ်နှံရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သူသည် - ကျန်သေသူ၏ အင်အားဖြင့် နာဗ်တား တောင်ကြား အဘွင်းမှ ရန်သူ ပြင်သစ်တပ်အလာကို စောင့်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ သူ့ လူများကို စစ်ဆေး ရေတွက်ကြည့်ရဦးမည်။ လူ ၁၅၀ ခန့်ကျန်ဦးမည်။ ဤမျှ အရေအတွက်သည် သူ့အဖို့ ရန်သူအား ချီခိုတိုက်ခိုက်ရန် လုံလောက်သည်။ ပိုပင်ပိုနေပေသေးသည်။ ဤသူ့ လူကုလားအုပ်စီး တပ်သားကျော် များဖြင့် ပြင်သစ်တပ်ကိုသုတ်သင်နိုင်မည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ၏ ညီအစ်ကိုတော် ဇိုက်ဂင် အား ကျေနပ်စေမည်။ ထိုထက် သူ့ အမည်သည် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာထံ ရောက်ရှိပြီး သူသည်လည်း ကျော် စော ထင်ရှားလာပေ ဦးတော့မည်။

မနက်ဖြန်မှာ ယနေ့ သူဆုံးရှုံးခဲ့စွဲမျှ ပြင်သစ်တို့ကသူ့ အားပေးလျှော် ကြပေတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

၂၂၀ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

သို့ တွေးနေစဉ်ပင် ရူးမားက -
 ‘ကျွန်တော် မီးရထားလမ်းကို ခိုင်းနမိုက်နဲ့ အဖျက်ခိုင်းလိုက်မယ်’
 ‘မလိုပါဘူး’
 ‘သူတို့ ပြန်လာဖက် ဘယ်လို လုပ်မလဲ’
 ‘ပြန်လာမယ် ဟုတ်လား၊ ဘာလုပ်ဖို့ ပြန်လာကြမှာလဲ’
 ‘ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်ဖို့လိုပေါ့’

“ဒါ... သူတို့တိုက်ပွဲမှ မဟုတ်ပါ။ သူတို့ ပြန်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြန်လာကြဖက် ရူးလို့ ပေါ့ကွာ”

“ရွာထဲကို ဝင်ရှာလိုက်မယ်လေ”

“ဒါလဲ မလိုပါဘူးကွာ... သူတို့အားလုံး ရထားနဲ့ ပါသွားတာ၊ မင်း ပြင်လိုက်တယ်ဆို”

“အကုန်ပါသွား... မသွားတော့ မသိဘူးဗျ”

မက်စနာသည် ဘူတာရုံ၏ နောက် ဘက် သို့ သူ့ ကုလားအုပ် ကို မောင်း သွား သည်။ ရူးမား ၏ ကုလားအုပ်က နောက်မှ ပါလာသည်။ မက်စနာသည် နာဗီတား တောင် ကြား ကို မျှော်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ တောင်ကြားအား ဤနေရာမှ ကောင်းစွာမြင်ရသည်။ ဟိုအဝေးမှ မရဏကန္တာရ အဆုံးအထိပင် မြင်နေရသည်။ သူသည် ရွာတွင်းရှိ အိမ် များ ကို ကြည့်၍ ရသူ မဟုတ်။ ဂူဆန်ဆန်အိမ်များ၊ မီးခိုးနံ့ များ ဤအရာတို့ကား...

လူ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုသည်၏ အနံ့အသက်ဆိုးများ ဖြစ်မည်ဟု သူက ထင်သည်။

သူသည် သူ့ တပ်သားများကို ညမမှောင်မီ တောင်ကြားအတွင်း၌ နေရာချထားမည်။ အုပ်စု တစု တွင် ကင်းသမား တဦးစီလည်း ချထား ပေးရန်...

လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေသော ကန္တာရအစုန်းအထိ သူ့ လူများ က စောင့်နေပြီး ပြင်သစ်တပ် အလာတွင် အသင့် ရှိနေစေရမည်။

မက်စနာ သည် သူ့ စိတ်ထဲတွင် သူ့ အစီအစဉ်အား ကျေနပ်အား နေမှုကို အသာ ထိန်းချုပ်ထားပြီး ရူးမား အနီးသို့ ကပ်ကာ၊ ရူးမား၏ ဆံပင်ကို သူ့ လက်ဖြင့်ဖွဲ့လျက်...

“တို့ တိုက်ပွဲကလေးမှာ ရှုံးတယ်၊ မနက်ဖြန် တိုက်ပွဲကြီးမှာတော့ တို့နိုင်မယ်”

ရူးမားက သူ့ အား ကလေးလို ဆက်ဆံသည်ကို မကြိုက်၊ မလှစရာ နားမှ အသာခွာလိုက်သည်။ ဘာမဟုတ်သည့် စုတ်စုတ် ပြတ်ပြတ် အင်္ဂုလီ စစ်သား သုံးလေးယောက်၏ လှည့်ပတ်မှုကို ခံလိုက်ရသည် ဆိုကာ ရှက်မိသည်။ သူသည် ဤအင်္ဂုလီများ မရဏကန္တာရကြီးကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်

ဖြတ်လာနိုင်ပုံ၊ ထို့ထက် မိမိတို့၏အစီအစဉ်ကို သူတို့မည်မျှအထိ သိနေကြ သနည်း၊ ဆိုသည်တို့ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် စိတ်ပူ၍လည်းနေသည်။

ထိုအခိုက် မက်စနာက သူ့အား ခေါင်းကိုင် ဘာကိုင်နှင့် ကလေး လို ဆက်ဆံလိုက်ရာ ဒေါသဖြစ်မိသည်။

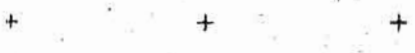
သူ၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသူ မက်စနာမှာ အသက်ကြီးခြင်းနှင့် သူ၏ လောဘ အလိုရမ္မက်ကြီးခြင်းက သူ့အား၊ အားနည်းစေသည်ဟုလည်း ရူးမားက မြင်နေသည်။ ငယ်ရွယ်၍ အားမာန်တက်နေသော ရူးမားသည် မက်စနာ အပေါ် နာကျည်းမိသည်။ ယခုဖြစ်ပွားခဲ့သည့် မီးရထားတိုက်ပွဲ များသည်၊ ဘာကြောင့် ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို သူနားမလည်....

သူက နားလည်ချင်သည်။ တခု သူနားလည်သည်ကား...မက်စနာ သည် ခေါင်းဆောင် အရည်အချင်းမရှိပြီ၊ သူတို့၏ သဲကန္တာရလူမျိုးစုအား ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရန် မထိုက်တန်တော့ပြီ ဟူ၍ ပင် ဖြစ် သည်။ မက်စနာ ကား၊ သူ့ကိုယ်သူ ဂျာမန်များအား ရောင်းစားခဲ့လေပြီ၊ မက်စနာသည် အနာဂတ်မှာ လူ ဖြစ်ပြီး ယခု ပစ္စပျန်တွင် လူ မဟုတ်တော့။

ရူးမား သည် ဤသို့ ထင်နေသော်လည်း၊ သူ၏ ခါးသီးမှုကို မျှီသိပ် ကာ၊ အမိန့်ကို နာခံမြဲနာခံခဲ့လေသည်။

မီးရထား လမ်း ကားယခင်အတိုင်းပင်၊ အ စောင့်အ ရှောက် မ ရှိ ရွာတွင်း၌လည်း ရူးမား အကြံပြုသလို ရှာခြင်းဖွေခြင်း မပြုခဲ့၊ မက်စနာ၏ ရန်သူများလည်း ကန္တာရ အဝသို့ ရောက်ရှိစခန်းချနေကြပြီ၊ ဤမှ ငါးမိုင် သာ ဝေးသည်။

ဒီကွန် ၏ အပြန်လမ်းကလည်း ပွင့်လျက် ရှိနေချေပြီ....

ဒီကွန်၏ ဓားမြှောင်

ဒီကွန် တို့သည် မီးထိုးသမား၏ အလောင်းကို ရထားလမ်းဘေးတွင် တွင်းတူးမြှုပ်နှံ လိုက်ကြသည်။ တွင်းကိုဖို့ရန် မီးထိုးသမား၏ မီးသွေးကော် ဂေါ်ပြားဖြင့်ပင် သဲများကို ကော် ပြီး တွင်းကို ဖို့လိုက်ကြသည်။ နောက် ထင်းချောင်းနှစ်ချောင်းဖြင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်အဖြစ် ဝှင်းထိပ်တွင် စိုက်ထူ လိုက်ကြသည်။

မီးရထားအရာရှိ၏ လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာကို ကက်စလာက ဆေး ကြောပေးပြီး သွေးမထွက်အောင် ပတ်တီးဖြင့် တင်းကျပ်စွာ စည်းပေးထား သည်။ ငါးသေတ္တာနှင့် ဘီစကွက်မုန့်များကို စားသောက်ကြပြီးသည့်နောက် ကာနယ်ဟမ်းသည် မီးသွေးအိတ်ဟောင်းများကို ခေါင်းအုံးကာ မီးသွေးပုံ ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

နှောင်းကအပူသည် တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးသွားကာ၊ အအေး ဓာတ် ဝင်လာပြီးမီးရထားလမ်းဘေးရှိ လမ်းဘေး၏ အရိပ်ပျားလည်း ရှည် ထွက်လာကာ၊ မီးရထားလမ်းကို ဖြတ်ကျော်လျက် ရှိချေပြီ သူတို့တော့မှာ မသေမပျောက် အောင်မြင်စွာ တွက်ပြေး လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။ မင်းစမ်းစက် ခေါင်းကြီးတွင် ကျည်ဆန်ရာများ၊ များလှသည်။ သို့သော် ဘာမျှ မဖြစ်၊ သူသည့်လည်း တ၅၂း၅၂းဖြင့် ညည်းတွားကာ ခဏ အပန်းဖြေ နေသည်။ ဒီကွန်တို့ လူစုက စားသောက်ပြီးကြသည့်နောက် လူခွဲကြရန်စီစဉ်နေသည်။

ပြင်သစ်ရထားအရာရှိနှင့် ကျန်မော်ရိုကို တယောက်က စက်ခေါင်း ကို ယခင်အတိုင်း မောင်းသွားနိုင်သည်။ ကက်စလာက မီးထိုးရမည့် ပိတ်က တွဲခေါင်မိုးပေါ်မှ လျှို့ဝှက်စွာ တာဝန်ယူရမည်။ လမ်းတွင် တစ်တစ် မဖြစ်ပါက ဂျီယာဒ်သို့ ညသန်းခေါင်တွင် ရောက်နိုင်သည့်ပုံ ပြင်သစ်ရထား

အရာရှိက ခန့်မှန်းသည်။ သူ့အပြောအရ ဂျီယာဒ်တွင် တပ်အချို့ရောက်နေသည်။ လွတ်လပ်ရေးပြင်သစ်တပ်များနှင့် နယူးဇီလန်တပ်သားအနည်းငယ် ရှိကြသည်ဟု သိကြရသည်။

ရေဒီယို ရှိသလား....

ပြင်သစ်ကြီးက ရေဒီယို အကြောင်း သူ ဘာမျှမသိ။

သူ့အား အီဂျစ်မှခေါ်ယူပြီး ဤရထားကို ဦးစီးခိုင်းသဖြင့် မောင်းရသည်။ နာဗ်တားသို့ လာရင်းအကြောင်းမှာ - နာဗ်တားမှ ပြင်သစ်တပ်ကို ဂျီယာဒ်သို့ သယ်ယူရန် အမိန့်ဖြင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ နာဗ်တားတွင် ဂျာမန်တပ်များ ရှိနိုင်သည်။ အာရပ်များ တိုက်နိုင်သည် စသဖြင့် သူ့ကို မည်သူမျှ မပြောလိုက်ဟုဆိုသည်။

ဖာဒီနှင့် ပြင်သစ်ကြီးတို့ မဟာမိတ်များ၏ စီမံအုပ်ချုပ်ပုံကို ပခုံးများ တွန့်ကာ တွန့်ကာဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုစကား ပြောနေကြစဉ်၊ ဒီကွန်နှင့် ကင်းဗဲလ်တို့ နှစ်ယောက်က အိတ်ကြီး ၃ အိတ်အတွင်း လက်နက်ခဲယမ်းများ ရိက္ခာများ ထည့်သွင်းကာ နာဗ်တားသို့ ပြန်သွားရန် အသင့် ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

“ကျုပ်တို့ ဟိုရောက်ယင် ဘယ်လိုလုပ်ကြရမယ် မသိဘူးနော်”

ကင်းဗဲလ်က ပြောလိုက်ရာ ဒီကွန်က -

“ပြင်သစ်တပ်ကို သတိပေးနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတခုခု တွေ့လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်”

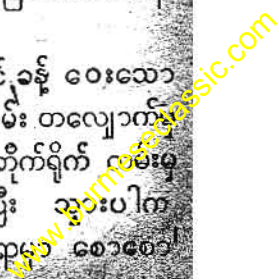
“အာရပ်တွေ ဂျစ်ကားတွေ တွေ့သွားမူဖြင့်”

ဒီကွန်က ဘာမျှပြန်မပြော....

ကြယ်များ ထွက်လာလေပြီ - ပိုးဇာပြင် ကောင်းကင်ဝယ် အရောင်များ၊ ဖျော့ဘော့ မှေးမှိန်နေပေသည်။ တောင်ကုန်းများ၊ စောင်ကမူများ မှာသည်။ သူတို့၏အသွင်သဏ္ဍာန် ပျောက်ကာ မှောင်ထဲဝယ် မည်းမည်း အပုံကြီးများ ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်နေသည်။

ကက်စလာသည်၊ စက်ခေါင်း မီးဖိုအတွင်း ထင်းများ ထည့်ကာ၊ မီးထိုးနေသည်။ စက်ခေါင်းကြီးမှမီးခိုးများ တလူလူ ထွက်နေသည်။ ပြင်သစ်ကြီးမှာ အစိအစုကြောင့် အနည်းငယ်သာ လေးလံသွားပုံရသည်။ သူက လည်း ရထားကြီးအား ဤတကြိမ်တွင် မရပ်တော့ပဲ၊ မြောက်ဘက်ခရီး ဂျီယာဒ်အရောက် မောင်းရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိနေသည်။

ဖာဒီ၏ အဘွက်အချက်အချာနာဗ်တားနှင့် ၂၂ မိုင်ခန့် ဝေးသော အရပ်၌ သူတို့ရောက်နေသည်။ အပြန်ခရီးတွင် မီးရထားလမ်း တလျှောက်မှ မပြန်တော့ပဲ ရထားလမ်း၏ အရှေ့ဘက် မိုင်ဝက်ခန့်ရှိ တိုက်ရိုက် လမ်းမှ မြို့တွင်း ဝင်မည်။ လမ်းမှ အမှတ် အသားများကို ကြည့်ပြီး သွားပါက သူတို့သည် လမ်းမမှားနိုင်ဟု သူက ဆိုသည်။ ဖာဒီ၏ အမူအရာမှာ စောစော

ကလို့ စိတ်တိုနေပုံမရ၊ အလေးအနက် ဖြစ်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ အလိုကျ ဗိုလ်ချုပ်ဂျောင်ရန်၏ ပြင်သစ်ကပ်ကြီးအား-ဂျာမန် လေယာဉ်စာ၊ မက်စနာ၏ 'ဝံပုလွေ့' များ၏အစာဖြစ်အောင် သူတို့ကပစ်မထားဟု သဘော ပေါက်ကာ ကျေနပ်နေပုံရသည်။

ဒီကွန်ကမူ လွန်ခဲ့သည့် ၂၄ နာရီအတွင်းက တိုက်ပွဲများကို ကြည့် ခြင်းဖြင့် မက်စနာ၏ တပ်များသည်၊ သို့မှမဟုတ် သူတို့ ခေါ်နေကြသော မက်စနာ၏ ဝံပုလွေ့များအား ဘာမျှအထင်ကြီးစရာ မရှိဟု ဒီကွန်က မြင် သည်။သူတို့သည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သည်ကား မှန်ပါ၏။

သို့သော် တိုက်နေကျ ရန်သူမဟုတ်သော ရန်သူအား မည်သို့မည်ပုံ တိုက်ရမည်ကို သူတို့သိကြပုံမရ၊ သူတို့၏ တိုက်နည်း တိုက်ဟန်သည် ရှေးကျ လှသည် ကပျက်ကချော် နိုင်လွန်းလှသည်။ စနစ်တကျ တိုက်တတ်အောင် သူတို့အား၊ ကန့်သတ်စစ်ပွဲအတွက်သာ၊ လက်နက် တပ်ဆင်ပေးသင့်သည်ဟု ဒီကွန်က တွက်သည်။အယ်လ်ဟာရောက်ဆီသို့ ရောက်လာသည်ဆိုသော အက်စ် အက်စ် အရာရှိ ဇိုက်ဂင်၏ အလုပ်မှာလည်း ဤအလုပ်သာ ဖြစ် သင့် သည်။ သို့သော် မက်စနာ၏ တပ်များတိုက်ပုံတိုက်နည်းသည် အပျော်ထမ်း ဆန်လှ သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဒီကွန်က သဘောကျမိသည်။

အက်စ်အေအက်စ် ဖွဲ့စတလည်း၊ ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်ကို ဒီကွန်က ဘေးမိသေးသည်။ ထိုစဉ်က အက်စ်အေအက်စ် တပ်တွင် ဟိုတပ် သည်တပ်မှ ပို့ လိုက်သော မတရာသား များသာ ဖြစ် ပြီး ဘာရည်မှန်းချက်မျှ မရှိ၊ မိုက်ခူးရဲ- တိုက်ချင်ခိုက်ချင်စိတ်သာ ရှိသူများ ဖြစ်သည်။ နောက်မှ စနစ် ကျလာကာ စိတ်ဓာတ်မြင့်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဒီကွန်၏ စနစ်ကျလိုသော စိတ်ဓာတ်နှင့် ပရမ်းပတာ တိုက်ရသည့် ခေတ်သစ် သေနက်ဗျူဟာတို့သည် အမြဲလိုလို ဖီလာဖြစ်နေသည်။ယခု နာဗို တားသို့ ပြန်သွားရမည့် ကိစ္စတွင် ဒီကွန်အဖို့ ပြီးအောင်လုပ်ရမည့် အလုပ် တခုပြီးသွားစေချင်သည့် သဘောသာရှိသည်။ အခြား တစ်လို့မျှ မရှိ၊ ဤ မိမိ၏ သဘောကို ဖာဒီသည် နားလည်မည်မဟုတ်၊ ဘွတ်ရှိုကင်းဗဲလ်သည်ပင် နားလည်ချင်မှ နားလည် ပေလိမ့်မည်။

ဒီ ကွန် သည် ကျောပိုး အိတ်ကို ကောက်ရှု ပိုးလိုက်သည်နောက်၊ တော်မိဂန်းကို ရင်ဘတ်တွင် စလွယ်သိုင်း လွယ်လိုက်သည်။ အရေးကြုံလျှင် တခဏနှင့် ခေါင်းပေါ်မှဖြုတ်ယူ၍ ပစ်နိုင်သည့် အနေအထား ရှိနေအောင် တော်မိဂန်း သိုင်းကြီးကို ခပ်လျော့လျော့ ထားလိုက်သည်။

ဘွတ်ရှိုကင်းဗဲလ်နှင့် ဖာဒီတို့လည်း အသီးသီး သူ့ အိတ် သူ့ပိုး၊ သူ့ သေနတ် သူ့ကိုင်ဖြင့် အသင့်ဖြစ်နေကြပြီး၊ ဒီကွန်က ပီဘီအား ညွှန်ကြားချက် များ ပေးနေသည်ကို နားထောင်နေကြသည်။

‘ရထားပေါ်က မဆင်းခင်မှာပဲ၊ မင်းရဲ့ ကျားမန် ယူနီဖောင်းကို ချွတ်
ပစ်လိုက်၊ အပေါ်က ကျူးနှစ် အင်္ကျီကို ပြောဘာ၊ နယူးဇီလန် စစ်သားရဲဘော်
က အထင်မှားပြီး ပစ်လိုက်လို့ ဒုက္ခဖြစ်နေဦးမယ်၊ ဒါလဲ သတိထားဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပါ ဗိုလ်ကြီး’

‘ဦးစားပေး လုပ်ရမယ့် အလုပ်က ပထမ ရေဒီယို နဲ့ လေကြောင်း
အကူ အညီတောင်း၊ ဒုတိယ ကာနယ်ကို အနီးဆုံး ဆေးရုံ ပို့ဖို့ - ဒါပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကဲ... ပီဘီရေ မင်းနဲ့ တို့ ပြန်ဆုံ ကြဦးစို့ရဲ့’ ဟု ကင်းဗဲလ်က ပြော
လိုက်ရာ ပီဘီက ...

‘ကိုင်ရီမှာ တွေ့ကြမယ် နောက်အပတ်၊ ဇောစတာ မှာလေ’

‘ဟာ... ဇောစတာတော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ၊ ဇောစတာက လွဲလို့
ဘယ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်ပါ’

မီးရထား ခေါင်းမှာ တ ရှူး ရှူး တ ရှဲ့ ရှဲ့ အသံများ ထွက်လာသည်။
ပီဘီသည် ခေါင်းပေါ် တက်လိုက်ပြီး မီးသွေးပုံပေါ်မှတစ်ဆင့် ခေါင်းတွဲ
အမိုးပေါ် အထိ တက်ရောက်သွားသည်။ ရထားကြီးလည်း အလွန်ဖြည်းညှင်း
စွာဖြင့် စတင်ဘီးလိုမဲ့ကာ ရထားလမ်းဘေးရှိ ရဲဘော် သုံးဦးအနီးမှ ထွက်ခွာ
လာခဲ့သည်။

ခေါင်းတွဲ ခြေနှင်းခုံပေါ်မှ ကက်စလာက မတ်တပ်ရပ်လျက် သူ၏
ကြီးမားလှသော လက်သီးမည်းမည်းကြီးကို ဆုပ်လျက် လက်ကို မြှောက်ကာ၊
သူ့ ရဲဘော်ဖာဒီအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဘုရားသခင်သည် ခင်ဗျားနဲ့အတူ လိုက်ပါနိုင် ပါစေ၊ မင်းကို
စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ချင် ပါစေလို့ ကျုပ် ဆုတောင်းတယ် ဖာဒီ’ ဟု
ကက်စလာက ပြောယင်း အရှိန်ရလာပြီဖြစ်သော ရထားကြီးပေါ် ပါသွား
လေသည်။

ဤအချိန်မှစ၍ ဖာဒီနှင့်ကက်စလာတို့သည် ဘယ်သောအခါမှ ပြန်၍
မတွေ့နိုင်ကြတော့ချေ။

အေးကလည်း အေးလွန်းလှသည်။ မသေမချာ မရေမရာ ရှိလှသည့်
ရှေ့တွင် တွေ့ရမည့် တိုက်ပွဲကြောင့်လည်း ကင်းဗဲလ်တွင် မအိမသာ ဖြစ်နေ
သည်။ ကြောင်းကြစိတ်က လွမ်းနေသည်။ ထို့ ကြောင့် သူသည် သဲကန္တာကို
ဖြတ်ပြီး နာဗ်တားကို ပြန်လာရသည့် ခရီးအဆုံး၌ ခေတ္တ နား ချိန် ရခိုက်
တမေးမျှအိပ်၍မပျော်ခဲ့။

သဲကန္တာရထဲ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း ခက်ခဲပင်ပန်းခြင်း
မရှိလှ။ လေငြိမ်နေသည့် အေးမြသော ညအခါတွင်၊ အေးအေး ဆေးဆေးပင်

မိုင် ၂၀ ခရီးကို ပြန်လျှောက်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဘာမျှမဖြစ်ပဲ၊ လမ်းလျှောက်လာရသည်။ ကင်းဗဲလ်အဖို့ စဉ်းစား တွေးတောချိန် ရဲရဲဟန် တူသည်။ နာဗ်တားတိုက်ပွဲ၏ မရေရာမှုက သူ့ ခေါင်းတွင်း ဝင်လာခဲ့သည်။

ကင်းဗဲလ်အဖို့ သူ့ အိတ်နှင့်သူ့ သေနတ်မှာ ဘာမျှ ပြောပ လောက် အောင် မလေးလံ ၊ ဤပစ္စည်းနှင့် ဤခရီးကို သည်သက်မပင်မပန်း သွားနိုင် ပါ၏။ သို့သော် ခရီးကမတွင်၊ ပထမ ၆ မိုင်ခန့် လျှောက်မိသော်၊ အားအင် ချညှိနဲ့နေပြီဖြစ်သော ပြင်သစ်လေသူရဲဖာဒီ၏ လက်နက် များကို ကူထမ်း ခဲ့ ရသောကြောင့် ဖြစ် သည်။ ဖာဒီကား သူ့ ဘဝတွင် လေယာဉ်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး အခန့်သား နေခဲ့ရသူ ဖြစ် သဖြင့် လမ်းလျှောက်ခြင်း အတတ်ကို မတတ်တော့ပြီ။

နာဗ်တားကို လှမ်း၍ မြင်ရသည့်အချိန်တွင် ဖာဒီမှာ လှုပ်ပင် မလှုပ် နိုင်တော့ချေ။ ဒီကွန်က မြို့စွန့်တွင် နားကြမည်၊ မနက် အရုဏ်ဦးနှင့် အတူ မြို့တွင်းဝင်ကြမည်ဟု ပြောသည်တွင် မူ ဖာဒီက -

‘မနားနဲ့ဗျာ ဆက်သွား ကြမယ်’

‘မှောင်ထဲမည်းမည်း အာရပ် ကြွက်တွေ့ရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ အဝင် မခံနိုင်ဘူး’ ဟု ကင်းဗဲလ်ကပြန်ပြောသည်။

‘တို့...ဟိုတောင်စွန်းက ကျောက်တုံး ကြားတွေ ထဲမှာ ပုန်းနေကြ မယ်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေရမယ်၊ မီးပသုံးရဘူး’

‘ပြင်သစ် တပ် ဝင်လာ ယင် ကော’

‘ခင်ဗျားတို့ ပြင်သစ်တပ် ဗိုလ်ချုပ်က ဒါလောက် မမိုက် ပါ ဘူး။ ညကြီးမင်းကြီးမှာ သူ့မကျွမ်းတဲ့ ဘောင်ကြားထဲဘယ်မှာ ဝင်လာ မပါ့မလဲ၊ တို့မှာ နားဖို့လဲ လိုအပ်တယ်လေ ဖာဒီမို့’

သည့်တော့မှ ဖာဒီက-

“အိ - ဗွမ် အ မိ - ဗွမ် အမိ-အဲ ဟုတ်ဘယ် ဟုတ်တယ်” ဟုပြင်သစ် လို့ ညည်းထွား ပြောဆိုလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ် ကား အိပ်မပျော်၊ မျက်လုံးများက ကြောင်နေသည်။ အအေးဒဏ်က ကျောရိုးထဲမှ စိမ့်အောင်ချမ်းလှသည်။ စီးကရက်သောက်ချင် လှသည်။ သို့သော် မီးမခြစ်ရဲ၊ သူတို့နေရာကား နာဗ်တားကို ပတ်လည် ဝိုင်းထားသည့် တောင်တန်း၏ ကျောက်ကြို၊ ကျောက်ကြား ထဲတွင် ဖြစ် သည်။ တိုးရေ့စ် အာရပ်များသည် စီးကရက်အနံ့ကို ၅ မိုင်ခန့်လောက်မှ အနံ့ ရတတ်သည်။ မိမိတို့အနီးအနားတွင် ရန်သူကင်း ရှိပါက မလွယ်မာချေ။ ကင်းဗဲလ်သည် တချိန်လုံးမအိပ်နိုင် စိတ်ထဲတွင်လည်း၊ စိုးရိမ် စိတ်တို့ ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ အအေးဓာတ်ကလည်း နှိပ်စက်လှသည်။ ဤသို့ဖြင့်ပင် မိုးသောက်ရောင်နီ ပေါ်လာသည်။ ဒီကွန်အိပ်နေရာမှ လူးလွန် လာသည်ကို

မြင်ရသဖြင့် ကင်းဗဲလ်တွင် အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။
ဒီကွန်သည် ချက်ချင်းပင် ထထိုင်လိုက်ကာ -

“အချိန်...” ဟု မေးလိုက်ရာ ကင်းဗဲလ်က လက် ၆ ချောင်း ထောင် ပြလိုက်သည်။

ကျောက်ဆောင်ကိုမှီပြီး ဒူးနှစ်လုံးကို ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ကာ လက် မောင်းပေါ် ခေါင်းဘင်အိပ်နေသည့် ဖာဒီကား မနိုးသေး၊ ဒီကွန်က သူ့အား အသာသွပ်နှိုးလိုက်သည်။ သူသည် ‘အင်း’ ဟု တချက် ညည်းလိုက်ကာ နိုးလာသည်။

မကြာမီပင် နေတက်လာတော့မည်၊ ဤအခါ တွင် မြေပြင် အနေအထားကို ကောင်းစွာ မြင်ရတော့မည်၊ သူက အထက်စီးရရန် တောင်စွန်းထိပ်အထိ တက်မည်ဟု တော်မီသေနတ်ဖြင့် ပြလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှထသွားရာ သူ့နောက်မှ ဒီကွန်တို့နှစ်ယောက်က လိုက်လာကြသည်။

ကင်းဗဲလ်သည် ကျောက်စွန်း ကျောက်ဆောင် များကို နင်းပြီး ထိပ်အထိ တက်ခဲ့သည်။ တောင်ထိပ်မှ ဘူတာရုံမြို့ နှင့် တောင်ကြားကို ကောင်းစွာလှမ်း၍ မြင်နေရသည်။ မြင်ကွင်း တခုလုံးတွင် အာရပ်များ တယောက်ဘလေ ကိုမျှမတွေ့ရ၊ ထိုအဝေးရှိ မရက ကန္တာရ၏ မို့ မောက်မောက် သဲပြင်ကြီးမှာ၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အဖြူသား မျဉ်းရေးဆွဲကာ ခွဲခြားထားသလို လှမ်း၍ မြင်နေရသည်။

ကင်းဗဲလ်သည် လဟာပြင်တွင် ရပ်နေပါက နောက်ခံ ကောင်းကင်ဖြင့် ရန်သူမြင်နိုင်မည်ဖြစ်၍ ကျောင်ဆောင်တခု၏ ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကာ သူ့ မှန်ပြောင်းကို အိတ်အတွင်းမှ ထုတ်လိုက်သည်။ မှန်ပြောင်းဖြင့် အာရပ်များ ရှိနိုင်မည့်နေရာ ဖုံ တသောင်းထောင်းဖြင့် ပြင်သစ်တပ်ကြီး ချီတက်လာမည့် တောင်ကြားဝ ဆီသို့ လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

ဒီကွန်သည် သူ့ အနီး ရောက်လာသည်။
“သိပ်ပြီး ငြိမ်လွန်းနေတယ်၊ အခြေအနေကို သိပ် မကြိုက် ချင်ဘူး”
“အာရပ်တွေ ထွက်သွားကြပြီလား”
“မက်စနာအကောင်တွေကဘယ်ထွက်လိမ့်မတုံး၊ ဟော... နားထောင်

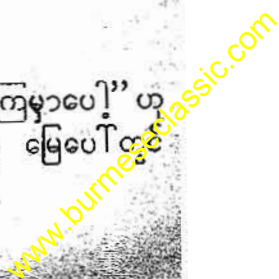
မင်း”

“ဘာလဲ”
‘ကုလားအုပ်တွေ’
‘ဘယ် ဘက် ကလဲ’

“ဘယ်ဘက်က ထင်သလဲ၊ တောင်ကြားမှာ ပုန်းနေကြမှာပေါ့” ဟု

ဒီကွန်က ပြန်ပြောလိုက်စဉ်မှာပင် ဖာဒီသည် ဒီကွန်တို့အနီးမှ မြေပေါ်တွင် ဝပ်ချလိုက်ကာ -

‘ကုလားအုပ်တွေ နိုးလာကြပြီ ကြားလား’

ကင်းဗဲလ်သည် မှန်ပြောင်းဖြင့် တောင်ကြားဆီသို့လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ တောင်ကြားဘေး တဘက်တချက်ရှိ တောင်ကုန်း များမှ ကဏန်းလက်မများသဖွယ် သွယ်တန်းကျနေသည့် ကျောက်စွယ် ကျောက်ဆောင်များ အကြားတွင် ဟိုမှာတယောက်၊ သည်မှာတယောက် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုင် အာရပ်များအား တွေ့ရသည်။ နီးတော့ မနီး၊ ၄ မိုင်ခန့် ဝေးသော နေရာတွင်ပင်ဖြစ်သည်။ ဖာဒီသည် သူ့ ရေဗူးကိုခါးမှ ဖြုတ်လိုက်ပြီး ဒီကွန်တိုကို ပေးလိုက်သည်။ ဒီကွန်တိုနှစ်ဦးက မော့ သောက်လိုက်ကြသည်။ နောက် သူတို့ ၃ ဦးသည်၊ ကျောက်ဆောင်နံဘေး လေကွယ်တွင် ထိုင်ကြပြန်သည်။ တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေသော လေက အေးမြလှသည်။

မြို့တွင်းမှမူ အသံဗလံ ဘာသံမှ မကြားရ၊ လူတယောက်မှ လည်း မတွေ့ရ ငြိမ်သက်နေသည်။

နောက်လာပြီး သေးသေးမျှင်မျှင် မိုးတိမ်လေးများသာ ရှိသည်။ ကင်းဗဲလ်သည် စီးကရက်ကိုမီးညှိပြီး လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့်အုပ်ကာ ဆေးခြောက်သမား ဆေးရှူသလို အားရပါးရ ရှိုက်သောက်နေသည်။ ခုမှပင် စိတ်ငြိမ် သွားတော့သည်။

ဒီကွန်နှင့်ဖာဒီတို့က ကင်းတာဝန် ယူထားကြသည်။

တနာရီ ရှိသွားပြီ။

နေရောင်သည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော လွင်တီး ခေါင်ပေါ်ဝယ် ပြင်းလာသည်။ လေသည် ငြိမ်သွားကာ ပူလာလေပြီ။ အာရပ် များလည်း ဟိုတယောက် သည်ဘယောက်ဖြင့် မြင် ခဲ့ ရာမှ ယခုအခါတွင် သူတို့လည်း တပ်စိတ်များအပြစ် ခွဲကာ၊ တိုက်ပွဲ ဝင်ကြရန် စုရုံးနေကြလေပြီဟု ယူဆရသည်။ သူတို့ တပ်များကလည်း အဝေးရှိ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေကြပြီ။ ပြင်သစ်တပ်ကြီးလာတော့မည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို စောင့်မျှော်လျက် ရှိနေကြပြီ ထင် သည်။

‘ပီဘီ ရောက်မှ ရောက် ပါ့မလား’

‘ဒီကွန်’ က သူ့ အပူစိတ်ကို တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။

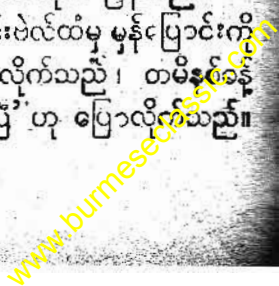
“ရောက်ခတော့ကော သူပြောတာတွေကို လက်ခံ နားထောင်မယ်လူကော ရှိပါ့မလား” ဟု ကင်းဗဲလ်က ခပ် ငေါ့ငေါ့ ပြန်ပြော လိုက်သည်။ ဤတွင် ဖာဒီက -

“အစက ကျုပ်မပြောလား” ဟု ဝင်စွက် လိုက် ပြန်သည်။

ဒီကွန်သည် ဘာမျှ ဆက်မပြောတော့ပဲ ကင်းဗဲလ်ထံမှ မှန်ပြောင်းကို ယူကာ အနီးအဝေးချိန်ပြီး အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ တမိခင်ခန့် ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေပြီးနောက် “ပြင်သစ်တပ်လာပြီ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“သေချာရဲ့တာ”

“သိပ် သေချာတယ်”

ဖာဒီသည် ဒီကုန်လက်မှ မှန်ပြောင်းကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ကင်းဗဲလ် အဖို့ မှန်ပြောင်းမလိုတော့ပါပေ။ ဖြူညစ်ညစ် ဖိုလုံးကြီးများက မိုးပေါ်သို့ ထောင်တက်နေသည်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ဖိုလုံးက ဧကချင်းပင် မီးလောင် နေသည့်အလား မည်း၍ ကြီးမားသည်။ ပြင်သစ်၏ လူပေါင်းစုံပါဝင်သော တပ်ကြီးအား ထရပ်ကားများ၊ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် အပြင်း ချီတက် လာသဖြင့် ဤမျှ ဖိုထနေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

“ဖာဒီ.....ဘယ်လို ထင်သလဲ”

“တောင်ကြားထဲကို နောက် နှစ်နာရီခွဲ လောက် ကျယ်ဝင် လိုမ့် မယ်....”

“ဒီလိုဆို ဘယ်နာရီခွဲလောက်မှာ ဂျာ မန် တွေ လေ ကြောင်း က လာတိုက်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်စရာရှိတယ်”

ဟု ဒီကုန်ကပြောလိုက်ရာ ကင်းဗဲလ်သည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကာ....

“ကဲ...ဒီလိုဆို ဂျစ်ကားတွေသွားယူကြစို့... အကောင်းပကတိ အတိုင်း ရှိနေယင်ပေါ့လေ”

ဒီကုန်က မထူးသေးပါ။ ဘေးဘက်လှိုမ့်ချလိုက်ကာ မြောက်ဘက် ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့် နေ သည်။ သူကား တောမိုးခေါင်နေသဖြင့် မိုးကိုမျှော်သည့် လယ်သမားနှင့်တူသည်။

“ကျုပ်တို့အတွက် မဟာမိတ် လေယာဉ်ပျံ တွေ မရှိဘူးပေါ့ဗျာ၊ သူတို့အဖို့ ခရီးက လှမ်းလှတယ်”

ဒီကုန် သည် ယနေ့အဖို့ ပထမဆုံး သူ့အား လာ၍ကိုက်သည့် ခြင် ကောင်ကို လက်ဖြင့်ချိုက်လိုက်သည်။ သူ့ ကြည့်ရသည်မှာ အေးအေးဆေးဆေး ဘာမှမဖြူသည့်ဟန် ရှိလှသည်ဟု ကင်းဗဲလ် က ထင်မိသည်။ ကင်းဗဲလ်က....

“ကျုပ်တို့ ဒီအတိုင်း ပြင်သစ် တပ်ရှိရာ သွားလို့ တော့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ်”

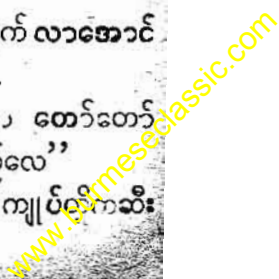
“မဖြစ်ဘူး၊ လှမ်း ပစ် ယင် ရ တယ်။ သေနတ်သံကြားပြီး ပြင်သစ် တပ်ကြီး တန်သွားနိုင်ပေမယ့် တို့ကို ကူနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ နဲ့ တို့ က ဝေးလွန်းလှတယ်”

“ဟုတ်တယ်...ဝေးလွန်းလှတယ်၊ ထရပ်ကား တပ်စိတ် တခု ပြေး လာမယ်ဆို ယင်လဲ ငရဲအိုးပွက်သလို ဝိုင်းဆော်ကြမှာပဲ”

“ဒီတော့ ကျုပ်တို့ ပြင်သစ် တပ်၊ ကျုပ်တို့ဆီ ရောက် လာအောင် စောင့်ကြတာပေါ့” ဟု ဖာဒီက ပြောသည်။ ဒီကုန်က.....

“ကြည့်ရတာကတော့ အာရပ်တွေဟာ ချုံခိုတိုက်ပုံမှ တော်တော် ကျွမ်းကျင်ပုံ ရတယ်၊ သူတို့တပ်တွေ နေရာယူထားပုံကို ကြည့်လေ”

“ပြင်သစ် ရှေ့ပြေးကင်း မရှိပေဘူးလား၊ ဒါ မဟုတ် ကျုပ်တို့က ဆီး ပြောနိုင်ယင်ကောင်းမယ်” ဟု ကင်းဗဲလ်က အဆိုပြုသည်။

“ပြင်သစ် ဗိုလ်ချုပ်က အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာ မဟုတ်လို့ ရှေ့ပြေး ကင်းတော ဘာတွေ လွတ်ထားချင်မှ ထားမှာ”

“အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှာ လေယာဉ်ပျံတွေ ရှိတဲ့ အကြောင်း လဲ ဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ ခံရတာပေါ့—ပြင်သစ် ဗိုလ်ချုပ် ဂျောင်ရန်က ချုပ်ခိုတိုက်ပွဲ လောက်ပဲရှိမယ်၊ ဒါလောက်တော့ သူကမမူဘူးပေါ့၊ အာရပ် နှစ်ရာ လောက်နဲ့ ဂျာမန် ပင်ဇာ တပ်ကလေးတပ်လောက်တော့ အသေးအဖွဲ့ပဲ၊ တပ်မကြီးက ချေမှုန်းသွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သူထင်ချင်ထင်မယ်၊ အင်း...တောင်ကြား ထဲမှာ သူ တပ်ပိတ်မိပြီး လေယာဉ်ပျံတွေက အပေါ်က ပစ်ယင်တော့ အာရပ်တွေ အဖို့ ပွဲကြီး ပွဲကောင်း နေမှာပဲ”

“ဒီတော့....” ဖာဒီသည် စိတ်ပူပန် လာပြန်သည်။

“ဒီတော့.... ကျုပ်တို့ ဘာ လုပ်ကြမလဲ” ဟု သူက မေးတော့သည်။

“မီးခိုးနဲ့ အချက်ပြမယ်ဗျာ” ကင်းဗဲလ်က ရှုံ့ ပြောလိုက်သည်။

ဒီကုန်က ပက်လက်အိပ်ယင်း ကောင်းကင်ကို ကြည့်မြဲ ကြည့်နေ သည်။ သူ့ အမူအရာက အေးဆေးလွန်းလှသည်။ သူ့မျက်နှာက ဟန်မပျက် ရှိနေသည်။ သူက ပြန်လာချင်၍ ပြန်လာ မိခြင်း အတွက် တောင်းပန်သည့် အချိန်အရောင်လည်း မရှိ၊ သူက ပြောလိုက်သည်။

“တို့-ဂျစ်ကားတွေ ကောင်းဖို့ လိုတယ်”

“ကောင်းတော့ ဘာလုပ်မလဲ”

“တို့ ဖြတ်ဝင်ကြမယ်၊ ပြင်သစ်တပ်တွေဆီ အရောက် သွားကြမယ်”

+ + +

ဂျစ်ကားများအား မနေ့ကသူတို့ ဝှက်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အကောင်း ပကတိပင် ပြန်တွေ့ကြသည်။ ဂျစ်ကားဘီးရာများကို ကက်စလားက သစ်ကိုင်း တံမြက်စည်းဖြင့်လှဲ၊ စစ်စောင်ကြီးဖြင့် လှဲခတ်ထားသဖြင့် ဘီးရာများပျောက် နေသည်။

ဖာဒီကဂျစ်ကားတွင် ရေနင့်ဆီများ အလုံအလောက်ရှိမရှိ စစ်ဆေး နေစဉ် ကင်းဗဲလ်သည် ရှေ့ဂျစ်ကားပေါ်ဝယ် သူ၏ စစ်လွယ်အိတ်ကိုဖွင့်ကာ လက်နက်များကို ကားနောက်ပိုင်းတွင် အသင့်ထုတ်ထား လိုက်သည်။ နောက် သူ၏ ကျူးနစ်အပေါ် အင်္ကျီအိတ်အတွင်းမှ ချော့ကလက်တောင့် တဝက်ကို ထုတ်ကာ မည်သူမျှမပေးပဲ သူချည်း အကုန် ဝါးစား ပစ်လိုက်သည်။ ချော့ ကလက် စားပြီးသော် ရေအနည်းငယ်ကို မော့သောက်၊ နောက် စီးကရက် တလိပ်ကို ထုတ်၍မီးညှိ၊ ထပ်မံ၍ ရေတဝ သောက်လိုက်ပြီး - ငြိမ်သက်စွာ ဆေးလိပ်သောက်နေသည်။

“မက်စနာ ဆိုတဲ့လူက အတော် - တော်အော် ရော်အော် နိုင်တဲ့ လူပါလား၊ အသားကလေး ရှာတယ်ဆိုရုံ ရှာလိုက်ရုံနဲ့ ဂျစ်ကားတွေ၊ တွေမှာ

အမှန်ပဲ သူကတို့ကိုများ ဒီကို ဘယ်လိုရောက်အောင် လာတယ် ထင်တယ် မသိဘူး၊ ခြေလျင် လျှောက်သကြတယ်လို့ ဖင်ဟန် တူ ရဲ့” ဟု ဒီကွန်က ပြောရာ ကင်းဗဲက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် -

“ဘယ်လိုထင်ထင်ဗျာ၊ အားလုံး ဖြစ်ပျက်သမျှ ထုံးစံအတိုင်း ဘာမှန်း ကို မသိတော့ဘူး၊ အရှုံးချိုးပန်း အဖြစ် မျိုးပဲ တက်ယ်ပါပဲ၊ ပဒေသာကပဲလို့ ဟိုလိုဖြစ်လိုက်၊ ဒီလိုဖြစ်လိုက်နဲ့ ခုလို ဟာက အဆိုတော်ဒုဂုန်တီ နဲ့ဂျီအီ တရောင်းတို့ပဲ လိုတော့တယ်”

“သူ... ဘာပြောတယ်”

ဖာဒီက ကင်းဗဲလဲ၏ ရေရှတ်ဖြောဆိုနေသည်ကို နားမလည်၍ မေး လိုက်ရာ ကင်းဗဲလဲကမိ -

“မကျေနပ်တာ ပြောနေတာဗျာ - မကျေနပ်တာတွေကို ပြောနေတာ၊ ခင်ဗျားတို့အတွက် ကျုပ် စွန့်ရတော့မယ်၊ သေချင်လဲ သေမယ်၊ ကျုပ်မှာ မကျေနပ်ဘာတော့ ပြောရမှာပဲ၊ ပြောဖို့လဲ ကျုပ်မှာ အခွင့်အရေးရှိတယ် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

ဖာဒီနှင့်ဒီကွန်တို့က ဘာမျှပြန်မပြောကြ။

သူတို့သည် မက်စနာ၏ တပ်များ အားလုံး တောင်ကြား အတွင်း ရောက်နေကြသည်ဆိုကာ ခပ်အေးအေး ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် လုပ်ကိုင် နေကြ သည်။

“ကျုပ်တို့ဘယ်တော့ထွက်ကြမှာလဲ”

ကင်းဗဲလဲက မေးသည်။

“အဖြစ်နိုင်ဆုံး အချိန်မှာ ထွက်မယ်”

ဒီကွန်က ဖြေသည်။

“ပြင်သစ်တပ် ရှေ့ရောက်တော့ သူတို့က ဆီးပစ်ယင် ဘယ်လိုလုပ်

မလဲ”

“မပစ်ပါဘူးဗျာ”

ဖာဒီ ကား သူ့ လူမျိုးများအပေါ် ယုံကြည်လွန်းလှသည်။ ကင်းဗဲလဲက မိမိတို့တပ်များတွင် အချင်းချင်းများပစ်ခံရ၍ ကျဆုံး သွားကြသော ရဲဘော်များ၏ အမည် တသိတတန်းကြီးကို ရွတ်ပြလိုက်လေ သည်။ ယခု သူတို့သည် တောင်ကြားလမ်းမှ တန်းတန်းမတ်မတ် ပြင်သစ် ကို နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ သွားတွေ့ ကြမည်၊ ပြင်သစ်တပ် များမှလည်း ခရီးရှည် ချီတက်ခဲ့ရသဖြင့် ပင်ပန်းနေမည်၊ ရန်သူနယ်မြေ အတွင်း ဝင်လာ ကြပြီ ဟူသောအသိဖြင့် ကျီးလန့်စာစား ဖြစ်နေရိုက် ဘာမှ မမေးမြန်းပဲ လှမ်း၍ ပစ်ကြမည်က သေချာလှသည်။ ဤအခြေအနေတွင် ရန်သူအာရပ်များထက် ပြင်သစ်များက ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။

ထိုစဉ်ပင် ဒီကွန်က....

“အခု ဆယ်နာရီထိုးဖို့ ဆယ်မိနစ် လို့ သေး တယ်၊ ပြင် သစ် တပ် ခုလောက်ဆို တောင်ကြားအဝကို ရောက်ခါနီးနေပြီ”

“ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံတွေ အ ချိန် မီ ရောက်မလာယင် ဘာ ဖြစ် မလဲ....”

“မက်စနာ ကတော့ တိုက်မှာပဲ၊ ဘာဖြစ်နေနေ”

“ကောင်းပါဗျာ၊ ကောင်းပါ”

သို့ပြောပြီး ကင်းဗဲလ် သည် ကားဘောင်ကို မှီထိုင်လိုက်ကာ လက် မောင်းနှစ်ဘက်ကို ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး လက်ချောင်းကလေးချင်းချိတ်ထား လိုက်သည်။ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ဖြင့် တောင့်တင်း နေသော သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို လျော့သွားရန် ကြိုးစားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကြာရှည်၍သို့ထိုင်မနေ၊ ခဏတွင်ပင် ဂျစ်ကားပေါ်မှ ဖုတ်ကနဲ ခုန်ချလိုက်ကာ ကားနောက်ပိုင်းသို့ သွား ပြီး သူတို့ တင် ယူလာခဲ့သည့် ပစ္စည်း ပစ္စယ များ ကို လှန်လှောကာ နောက်ထပ် တော်မီဂန်းတလက်၊ ဂျာမန်စောနဲတ်တလက်နှင့် လွယ်အိတ် နှစ်အိတ် အပြည့် ဗြိတိသျှလုပ် လက်ပစ်ဗုံး များ ကို ယူ လိုက် ပြန် သည်။ ဟို မြေခွေးလို အ ကောင် မီးလဲဘန်း သဏ္ဍိ သူ့ ကတိအတိုင်း လက်နက် ခဲယမ်း အပြည့်အစုံတင်ပေးလိုက်ပေသားပဲဟု ကင်းဗဲလ် က တွေးလိုက်မိသေးသည်။ ကင်းဗဲလ် သည် သူ့ခါးပတ်တွင် လက်ပစ်ဗုံး လေးလုံးကိုချိတ်၊တော်မီဂန်း အတွက် ကျည်ကပ် အတောင့်နှစ်တောင့်ကို ခါးပတ်ကြား ထိုးလိုက်သည်။

“ကဲ...ပြင်သစ်တပ် ဘယ်ရောက်နေပြီ ဆိုတာ သွားကြည့်ကြမယ်”

ဟု ကင်းဗဲလ် က ပြောလိုက်ပြီး သူတို့ သုံး ဦး သည် ခိုး ကြောင် ခိုးဝှက်ဖြင့်၊ ကားများထားသည့်နေရာမှ မြို့ထိပ်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ လှမ်း ၍ ကြည့်လိုက်ရာ ပြင်သစ်တပ်ကြီး တက်လာ ရာ လမ်း တလျှောက်မှ တက်လာသည့်ဖုန်လုံးကြီးက ယခုအခါတွင် တမိုးလုံးအပြည့် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ကင်းဗဲလ် က မှန်ပြောင်းဖြင့်ကြည့်လိုက်ရာ ထရပ်ကားများ၊ သံချပ်ကားကားများကိုပင် မြင်နေရသည်။ တင့်ကားတစင်းမျှမပါ။ ညံ့ လိုက် လေ ဟု သူက ထင်မိသည်။ သူ့မှာ အံ့ဩ သွား သည်။ ခြေလျင်လျှောက် စစ်သားများက များလှသည်။ ထရပ်ကားများ အကြားတွင် လျှောက်လာ ကြသူများက များမှ များပါလေ၊ ရှေ့ဆုံးမှ ပါလာသည့် ကင်း ထောက် ကားလေးငါးစင်းက တောင်ကြားဝဆီ ဦး တည်သွား နေ သည်။ ရှေ့မှန် များကို နေရောင်ကထိုးနေရာ တလက်လက်ဖြစ်နေသည်။

ကင်းဗဲလ် သည် မှန်ပြောင်းဖြင့်ပင် ကောင်းကင် အ တွင်ပဲ ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံများလာကြပြီလားဟုဆိုကာ ရှာဖွေကြည့်မိသည်။

ဖာဒီ က “ကျုပ်တို့မြန်မြန်သွားကြမဖြစ်မယ်” ဟု ခပြာရာ ကင်းဗဲလ် က “ဟုတ်တယ်” ဟု မဆိုင်းမတူပင် သဘောတူလိုက်သည်။

သူ့အဖို့ တိုက်ပွဲအနေအထားကိုခန့်မှန်းနိုင်ပြီဖြစ်၍ သူ့ထွင် ပေါ့ပါး
နေလေပြီ။ တာမှ မသေမချာ မဟုတ်တော့ပြီ။ ၎င်း လှပါ၏။ ဖြစ်နိုင်၏။
မဖြစ်နိုင်၏။ ချိန်ဆနေစရာမလို။ သူတို့အဖို့ ဂျစ်ကားပေါ်တက်ကာ ဂျစ်ကား
များကို တရကြမ်းမောင်းပြီး ရန်သူနယ်မြေတောင်ကြားကိုဖြတ်၊ ပြင်သစ်
တပ်ဦးသို့ အရောက်သွားရန်သာ ဖြစ်သည်။ အာရပ်ရန်သူများက သူတို့ကို
ဆီး၍ပစ်ကြမည်။

ဤသို့သော အတင်းဝင်း၊ အတင်းဖြတ်ရသည့် သူတို့ကွန်မင်ဒိုများ၏
နည်းဗျူဟာတွင် ကွန်မင်ဒိုအခေါ်အဝေါ်တစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းမှာ ဓားမြှောင်
ဟု ဖြစ်၏။ ဓားမြှောင်တချက်ထိုး ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကိုမိအောင် ထိုးရ
မည်ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း တဟုန်ထိုးဝင်း၊ တဟုန်ထိုး ထွက်ရမည့် တိုက် ကွက်
ဖြစ်သည်။

ဤဓားမြှောင်တိုက်ကွက်မှာလည်း စနစ်တကျ စီစဉ်ရခြင်း မဟုတ်ပဲ၊
ဂျစ်ကားနှစ်စင်း၊ သေနတ်သမားတဦးတည်းဖြင့် အတင်းဝင်း အတင်းဖြတ်
ရမည်ဖြစ်ရာ လျင်မြန်မှုအပေါ်တွင် တည်လေသည်။ အင်အားပေါ်မတည်။
ဤတိုက်ပွဲမှာ ဒီကွန်၏ အကြံအစည်ဖြစ်၍ ဒီကွန်၏ ဓားမြှောင်၊ ကောင်း
လိုက်သည့်နာမည်၊ ကင်းဗဲလ် က အလွန်သဘောကျမိသည်။

ကင် ဗဲလ် သည် စချင်လှလေပြီ။ ဒီကွန်က ၎င်းအား တားထား
လိုက်ပြီး သူ့ပခုံးပေါ်လက်တင်ကာ....

“နေဦးဇေ....ပြင်သစ်တပ်က ဝေးပါသေးတယ်”

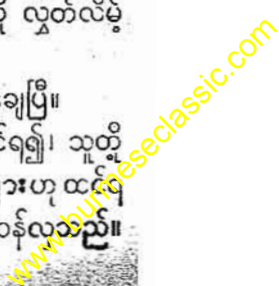
“လေယာဉ်ပျံတွေ လာလိမ့်မယ်”

“ရှေ့ကင်း....ကားတွေ တောင်ကြားထဲဝင်ပါစေဦး၊ သူတို့ဝင်တာနဲ့
တို့စဖြစ်မယ်”

ထို့နောက် သုံးဦးသားငြိမ်ပြီး ပြင်သစ်လွတ်လပ်ရေးတပ်ကြီး ချီတက်
လာသည်ကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ပြင်သစ်တပ်ကြီးက စနစ်တကျ စစ်ရေး
ပြကွင်းအတွင်း ဒရိမ်းပြနေသကဲ့သို့ ညီညီညာညာ ရှိလှသည်။ တစ်ရှူးဖြင့်
ပုရွက်ဆိတ်တန်းကြီးတက်လာသလို တဖြည်းဖြည်း တက်လာနေသည်။ သူတို့
ကား လေယာဉ်ပျံပစ်ကွင်းအတွင်း ဝင်ရောက်နေကြသည်ကိုမသိကြ။ ပြင်သစ်
တပ်ဗိုလ်ချုပ်သည် ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ် ရိုမဲလ် က ပင်လယ်ကမ်းခြေ စစ်စခန်း
တွင် ရှိနေခိုက် ဤဝေးသီခေါင်သော အရပ်သို့ ဂျာမန်လေတပ်ကို လွှတ်လိမ့်
မည်ဟု အလျဉ်းမထင်မိခဲ့ချေ။

ပြင်သစ် တပ်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း နီးကပ်လာချေပြီ။

ထရပ်ကားများက ဟပ်ထိုးဟပ်ထိုး ဖြင့် သာ မောင်းနှင်ရ၍၊ သူတို့
ချီတက်လာပုံမှာ နှေးကွေးလှသည်။ သို့သော် ဆူဒန်ပြည်သားများဟု ထင်ရ
သော ခြေလျင်စစ်သားအများအပြားမှာမူ၊ လမ်းလျှောက်မြန်ဆန်လှသည်။

သူ့ကိုကွင်း စစ်သားအသုံး ဆောင် သူ့ကိုကိုယ်ပေါ်၌ ပါပုံမရ၊ မာရသွန် လမ်းလျှောက်ပွဲကြီးအတွက် စစ်သားသုံး အသုံးအဆောင်များကို၊ ထရပ် ကားများပေါ် တင်ဆောင်လာကြပုံရသည်ဟု ကင်းဗဲလ် က ထင်မိသည်။

မက်စနာ ၏ ကုလားအုပ်တပ်ကိုမူ လုံးဝ မ မြင် ရ၊ အရိပ်အရောင် မျှပင် မတွေ့ရ၊ မက်စနာ ကား ရှေ့ကလို မဟုတ်ပြီ၊ တိုက်နိုင် ခိုက်နိုင်သည့် ဇွမ်းရည်မရှိတော့ပြီ၊ သူ့ တွင် နာမည်သာကျန်တော့သည်ဟု တွေးစရာ ဖြစ် နေ၏။ သို့သော် ဟုတ်မည်မဟုတ်၊ သူ့ ကား၊ သူ့ တပ်ကိုအဖျောက်ကောင်း သူသာ ဖြစ်ချိမ့်မည်။

လေယာဉ်ပျံများမလာသေး၊ ပြင်သစ်တပ်ကြီးက ချီတက်မြဲချီတက် လာလျက်။

ရှေ့ကင်းကားများလော၊ မိုင်းရှာကားများလောမသိ၊ ရှေ့ဆုံးမှ ကားခြောက်စင်းသည် တောင်ကြားအတွင်း ဝင် ရောက်လာ ကြ လေပြီ၊ မိုင်ဝက်နဲ့အထိပင် ရောက်လာရာ သူ တို့ နောက် မှ တပ်ကြီး တသိတတန်း ကြီး ပါလာသည်။

“တနာရီ ၄ ဝါးမိုင်နှုန်းနဲ့ တက်လာတာပဲ၊ နောက်ထပ် နာရီဝက် စောင့်မလား” ဟု ဖာဒီ က မေးရာ ဒီကွန် က....

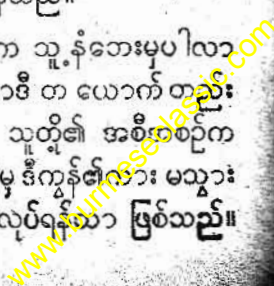
“မစောင့်ဘူး....ခု သွားကြမယ်၊ လေယာဉ်ပျံတွေ လာ ယင် သူတို့ အဖို့ ပြန်ဆုတ်ဖို့မလွယ်ဘူး၊ ကပ်တဝက် တောင်ကြားအပေါ်ကို အရောက် မခံနိုင်ဘူး”

“ခုထိ သူတို့နဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ခြောက်မိုင်လောက် ဝေးနေသေးတဲ့ဥစ္စာ ဖြစ်ပါ့မလား”

“ခုပဲ တို့သွားကြမယ်” ဟု ဒီကွန် က ပြတ်ပြတ်ပင် ပြောလိုက်သည်။

သူတို့သည် ဂျစ်ကား များ ကို သွားရောက် ယူကြပြီး တောင် စွန်း ပေါ်မှ မြို့တွင်းအရောက် မောင်း ချ လာ ကြ သည်။ မြို့တွင်း မြေပြင်ဖော် အရောက်တွင်၊ ဂျစ်ကားများ၏ စက်သံကို စမ်းကာ စမ်းကာဖြင့် လမ်းကျဉ်း ကလေးတခုအတွင်းမှ တောင်ကြားလွင်ပြင်သို့ ရှေ့ရှုမောင်းထွက်လာခဲ့ကြ သည်။ အခဝေးမှ ဦးတိုက် လှမ်းမြင်နေရသော ပြင်သစ်တပ်ကြီးကား သေး ငယ်လှသည်။ အကွယ်အကာမရှိ၊ မြောင်ကျလွန်းနေသည်။

ဒီကွန် က ရှေ့မှကားကိုမောင်းပြီး ကင်းဗဲလ် က သူ့နံဘေးမှပါလာ သည်။ သူတို့ခနာက်မှ ဒုတိယ ဂျစ်ကားပေါ်ဝယ် ဖာဒီ တ ယောက်တည်း မောင်းလာပြီး သူ့ဂျစ်ကလည်း ကပ်ပါလာသည်။ သူတို့၏ အစီအစဉ်က ရှင်းလှသည်။ မြန်နိုင်သမျှ အမြန်ဆုံး မောင်းပြီး ရှေ့မှ ဒီကွန်၏လား မသွား နိုင်သော် ဖာဒီ က တဦးတည်းဆက်မောင်းပြီး ဆက်လုပ်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသည်ကား သူတို့အထဲမှ တယောက်ယောက်က ရှေ့ဆုံးမှ ကင်းထောက်ကားသို့ ရောက်ရှိရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤကား ကံကောင်းကံမ မြောက်ပန်းလှန်သည့်သဘော၊ ဓားမြောင်ဖြင့် တချက်တည်း ကိစ္စတုံးလုပ် ရမည့်အလုပ်ပျိုး။

ဒီကွန်က သူ့ဂျစ်ကားကိုမောင်းယင်း နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဖာဒီက လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပုံသဏ္ဍာန် လုပ်ပြလိုက်ပြီး နောက် လက်သီးကိုဆုပ်ပြလိုက်သည်။

“ကဲ....ဝင်ကြစို့လား”

ဟု ဒီကွန်က ပြောပြောဆိုဆို စက်ရှိုန် တိုးမြှင့်ကာ တောင်ကြား အတွင်း တရကြမ်း ဝင်ရောက်ခဲ့တော့သည်။

+ + +

အက်စ်အက်စ်အိုဗာဖင်ရာ ဇိုက်ဂင် ကား မော့ဟိုက် ရှိ နေ ချေပြီ။ သဲကန္တာရခရီးမသွားဖူးသော သူ့ အဖို့ သဲကန္တာရ ခရီးသည် ဤမျှပင်ပန်းသည်။ အားအင်ကုန်ခန်းသည်။ ကြမ်းတမ်းလိမ့်မည်ဟု သူမထင်ခဲ့။ အပေါ်က အပူရှိန် နောက် သူ စီးလာသည့် ဒိန်မလာ သံချပ်ကာ ကားက အရိုး ကဲ့မတတ် လှုပ်လိုက်၊ ယမ်းလိုက်၊ ဝုန်းကနဲ ခိုင်းကနဲ ကျင်းထဲကျလိုက်၊ ပြန်တက်လိုက်ဖြင့် သူ ခေါင်းထဲမှ ဦးနှောက်များ အရည်ပျော်ကျကုန်ပြီဟု ထင်မိသည်။ အမိုးများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသည့် ထရပ်ကာ များပေါ်တွင် လိုက်ပါလာကြရသည့် ပင်ဇာတပ်သားများကား၊ လက်နက်များ ခဲယမ်းမီးကျောက်များ စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ကြား ဝယ် မီးသွေးတူးများ ပမာပြောင်းဆန်အောင် လိုက်ပါလာကြရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဇိုက်ဂင် ထက် ဆယ်ဆမက ပိုဆိုးရွားပေမည်။ သို့သော် ဇိုက်ဂင် က သူတို့ကား ရေစိမခံ အမာခံများ တပ်သားကျော်များဖြစ်၍ သည်လောက်တော့ ခံနိုင်ရည်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု သူ့ ကိုယ်သူ နှစ်သိမ့်သားမိသည်။ သို့သော် ဤ ကြမ်းတမ်း ခက်ထရော်လှသည့် ကန္တာရခရီးဝယ် နာရီနှစ်ဆယ်မျှ နှင်လာခဲ့ရသော မိမိကဲ့သို့ အရာရှိကြီး အဖို့တော့ မသက်သာ၊ ခန္ဓာပျက်ပြုန်းရချည့်ဟု ထင်မိသည်။

ဇိုက်ဂင် ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ သူ၏တပ်များသည် ဤ နာဗ်တားခရီးတွင် လမ်း၌ သုံးကြိမ်သာနားခွင့်ရသည်။ တကြိမ်နားလျှင် တနာရီမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဇိုက်ဂင် ၏ သံချပ်ကာကားကို အတော့အကြုံများသည့် အာဖရိက ဂျာမန်တပ်မှ ဒရိုင်ဘာက မောင်းနှင်လာပြီး သူတို့နှင့်အတူ လမ်းပြကောင်းသူလည်း ပါလာသည်။

ဇိုက်ဂင် က တလမ်းလုံး သင်္ချာတွက်လာသည်။ သူ့ ရှေ့များ သုံးခါနား တခါနားလျှင် တနာရီတစ်နစ်မျှ မပိုစေရ။ ဤ သို့ တနာရီနားခြင်းဖြင့် သူ့ လူများ အပေါ့အပါး သွားနိုင်မည်၊ စားနိုင် သောက်နိုင်၊ ခြေဆန့်နိုင်မည်၊ တချိန်တည်းမှာပင် ကားများ ဆီဖြည့်နိုင်မည်။ အသေးအဖွဲ့ ပျက်လာသည့်ကားများကို ပြင်နိုင်မည်၊ ထို့ပြင် ခန့်မှန်းထားသော အချိန် တွင် နာဗ်တားသို့ ရောက်မည် စသဖြင့် တွက်ချက်လိုက်လာသည်။

အပြောကျယ်လှသည့် ဤ ဆာဟာ ရ လွင် တီး ခေါင် သဲကန္တာရ တထောင့်တနေရာရှိ၊ ဤခရီးကား သူ့ အား စိတ်ဓာတ်ကျစေသည်။ သူ၏ ဟန့်ပန်အမူအရာများလည်း တစတစ လျော့ကျလာသည်။ သူ တွင် အောင်နိုင်စိတ်လည်း မရှိတော့ပဲ၊ တဖြည်းဖြည်း သူ့ ကိုယ်သူလည်း ယုံကြည်မှုနည်း

လာသည်။ ဘာလင်ရှိ စီမံကိန်းအမျိုးမျိုး ရေးဆွဲနေကြသူများသည် ဤလို
ဆာဟာရ သဲကန္တာရမျိုးကို မြင်ပင် မြင်ဖူးကြပါ၏လော။ ဤစီမံချက်သည်
လည်း အခိုင်အမာယုံကြည်ချက် အပြည့်ဖြင့် ရေးဆွဲခဲ့သည် ဖြစ်သော်လည်း
ယခု တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ဇိုက်ဂင် ၏ စိတ်ထဲတွင် သံသယများ ဝင်လာကာ
ယုံကြည်မှုပျက်ပြယ်စပြုနေလေပြီ။ မဆုံးနိုင်သော သဲပြင်ကြီးအတွင်း လွင့်စဉ်
လျက် ရှိနေချေပြီ။

ထရပ်ကား နှစ်စီး ပျက်လေသည်။

မည်သူမျှ ပြင်မရသည့် အဆုံး ချန်ထားခဲ့သည်။ ဤထရပ်ကားနှစ်စီး
ပေါ်မှ တပ်သားများအား ကားငယ်ကလေးများ အတွင်း မျှ၍ သွင်း ရ
လေရာ အချို့က နောက်မြီးမှ အမိုးတန်းကို လက်ဖြင့် ကိုင်ပြီး လိုက်လာ
ကြရာ လှံဝဲကြီးများနှင့် တူလှတော့သည်။ ထရပ်ကားနှစ်စင်းအား စောင့်
နေရန် ပင်ဇာတပ်သား နှစ်ယောက်ကိုပါ ထားခဲ့ရသေးသည်။

ဇိုက်ဂင် သည် စိတ်ပူနေမိသည်။

အရာရာကို အလိုမကျ ဖြစ်နေကာ နောက်ထပ် ကား ပျက် မည် ကို
စိတ်ပူသည်။ သူတို့ ဗာသည့် ဖမ်းများမှာ၊ နေပြီလား၊ သူ၏အပေတူမအေကို
ညီအစ်ကိုတော် မက်စနာ သည် တိုက်ရမည့် နေရာများတွင် ရှိပါ့မလား၊
အကြောင်းတခုခုပြီ။ သူ့တပ်များ ဆုတ်ခွာသွားကြပြီလား အထူးသဖြင့်
လေ့လာ ဝါသနာရှိသူ၊ လေ့လာပုံပျံများ သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်အတိအကျ၊
ကွင်းမှထ၍ မပျံခဲ့သော် ဘာဖြစ်မလဲ သူတို့သည် ပြင်သစ်တပ်များ တောင်
ကြားထဲ မဝင်မီ ရောက်လာ လျှင် ကော ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ၊ ဘာဖြစ်မလဲ...
ဘာဖြစ်မလဲ...ဘာဖြစ်မလဲ...

သူ၏ ဒရိုင်ဘာနှင့် လမ်းပြ တို့ကား လူငယ်များဖြစ်ပြီး ဣန္ဒြေနှင့်
ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ပင် လိုက်ပါလာကြသည်။ နှစ် နှစ် တာ မျှ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ
ရှိခဲ့ကြသော ထိုလူငယ် စစ်သားနှစ်ယောက်သည် ဇိုက်ဂင် အား ထိုက်တန်
သော ရှိသေသမှုပြုကြသော်လည်း ဇိုက်ပင်အား စိတ်သက်သာရာရကြောင်း
ကား မပြုကြချေ။ သူတို့က မေးမုဖြေသည်၊ ပြောမုပြန်ပြောသည်၊ ပြန်ပြော
တော့လည်း ခပ်တိုတို၊ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင်။ တိုက်ပွဲဝတ် ယူနီဖောင်းအနက်ရောင်
သံခမောက်များ နေကာမျက်မှန်ကြီး များနှင့် သူတို့သည် လူနှင့်မတူ စက်ရုပ်
ကြီးများလို ဖြစ်နေသည်။

ဇိုက်ဂင် သည် ညအမှောင်ချိန် များ ကို၊ လူမသက်မသာ စိတ်မသာ
မယာဖြင့်ပင် ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။

အရုဏ်မတက်မီ ဗာနာရီနဲ့ အလိုတွင် သူတို့သည် တပ်နားကြပြန်
သည်။ သူတို့သည် ခန့်မှန်းသည့်အချိန် အတိအကျအတိုင်း၊ ခရီးနှင့်လာနိုင်ခဲ့
ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

တပ်နားလိုက်သည် ဆိုသည်နှင့် ထရပ်ကားများ ပေါ်မှ တပ်သားများသည် အရက်မူးသမားများပမာ ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြကာ၊ အချို့က သဲပြင်ပေါ်ပစ် လှဲပြီး အိပ်လိုက်ရာ ချက်ချင်းပင် အိပ်ပျော်ကုန်သည်။

ဇိုက်ဂင်၏ ခြေထောက်များသည် ရာဘာပိုက်များလို ပျော့ညွတ်နေပြီး၊ လည်ပင်းနှင့် လက်မောင်းတို့က အုတ်ခဲကဲ့သို့ မာတောင့်နေသည်။ သူသည် ကတ္တီပါသားကျနေသော ညကောင်းကင်အောက်ဝယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေကာ၊ လမ်းလျှောက်ယင်း စားစရာ ရှိသည်ကို စား၊ သောက်ရောရှိသည်ကို သောက် နေသည်။ စက်ရုပ် အလုပ် လုပ်သလို လုပ်နေသည်နှင့်တူလှသည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင် တိုက်ပွဲရှုံးမည်ကို ကြောက်ရွံ့နေမိသည်။ သဲကန္တာရကြီးကို ကြည့်ရခြင်းဖြင့် ရှုံးမည်ပုံ ပေါ်နေသည်ဟု သူက ထင်နေသည်။ သူကား သဲကန္တာရနှင့်စိမ်းသူပင်။

နံနက်နေထွက်လာသော် သူသည် စိတ်မာန်တင်းကာ၊ ကင်းထောက်ကားနှစ်စင်းအား ပြင်သစ် တပ်များကို ရှာဖွေ ကြည့်ရှုရန် လွှတ်လိုက်လေသည်။ နောက် ထိုကားနှစ်စင်း ပြန်လာမည်ကို စောင့်နေသည်။ သို့ စောင့်ရသည်ကို သူက စိတ်မရှည်၊ ကားနှစ်စင်း ပြန်လာမှ ဟင်း... ချမိသည်။

ထိုကားက ပြင်သစ်တပ် များကို မြင်ရပြီး၊ ခန့်မှန်းခြေ သူတို့နှင့် မိုင် နှစ်ဆယ် ကွာ အခွေ ဘက်စူးစူးတွင် ရှိနေသည်ဟု သတင်းပို့သည်။

သည် တော့မှ ခြေထောက်ထိ ကျ နေသော သူ့စိတ်ဓာတ်လည်း ဟုန်းကန် ပြန်တက်လာသည်။ သူ၏ ဒိန်မလာ ကားပေါ် ခပ်မြန်မြန်တက်ပြီး ကင်းထောက်ကားကို ရှေ့မှ သွားစေကာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကြည့်သည်။ ခြောက်မိုင်ခန့်မိုင် ခန့် သွားရသည့်ခရီး ဖြစ်သည်။

ကင်းထောက် ကားတစင်းက စောင့်နေသည့် နေရာ ရောက်သော် ဇိုက်ဂင်သည် ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ သဲတောင်ကုန်းကလေး တခုပေါ်တက်ခဲ့သည်။ သူသည် ပြန်လည်၍ အားမာန်တက်လာပြီး အလွန် စိတ်ထက်သန်နေသည်။ တောင်ကုန်းပေါ်မှ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဟုတ်ပါသည်။ ပြင်သစ်တပ်ကြီး သဲလုံးကြီးများ ထနေရာ သဲမှန်တိုင်း မဖြစ်နိုင်၊ ပြင်သစ်ဘဝများ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် အပြင်း ချီတက်နေသဖြင့် ထလာသည့် ဖုန်လုံးကြီးများ....

ဇိုက်ဂင်သည် ကြာရှည်ကြည့်မနေ၊ ချက်ချင်းပင် သူ့တပ်များရှိရာ ပြန်လာခဲ့ပြီး၊ တပ်သားများအား ထရပ်ကားများပေါ် ပြန်တက်ခိုင်းကာ၊ အထွက်ခိုင်းတော့သည်။ သူကား စစ်ဆင်ရေးပထမပိုင်း တာဝန်ကို ကျေမှုန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီဟု သိလိုက်သည်။ သူသည် လမ်းမှား လာခြင်း မရှိ နောက်ကျခြင်းလည်းမရှိ၊ သူ၏တပ်များသည် နာဗီ တားတောင် ကြား ၀

ထောက်မီ လေးမိုင်ခန့် အလိုသို့ ရောက်ရန်၊ သူ့တွင် အချိန်များစွာ ကျန်ရှိနေ သေးသည်။

ယခု သူ ပုန်ရမည်က အော်တို မက်စနာနှင့် လေယာဉ်ပျံများ၊ သို့သော် သူသည် ယုံကြည်မှုအပြည့်ပြန်ဖြစ်လာသဖြင့် စိတ်လက်ပေါ့ပါး နေသည်။ အော်တိုနှင့်လေသူရဲများသည် သူ့အား ချောက်ချမည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထားလိုက်သည်။

နံနက်ကိုးနာရီခွဲတွင် သူ့တပ်များသည် မြင့်မားလှသော သဲတောင် ကုန်းများရှိရာ အရိပ်များအောက်ဝယ် သူ့တပ်ကို ရပ်နား ချထားလိုက်နိုင် သည်။ ပြင်သစ်တပ်များက သူ့တပ်ကိုမမြင်နိုင်၊ သူတို့သွားရာလမ်းကြောင်းမှ ဖန်ထူကြီးက လိုက်ကာချထားလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ပင်ဇာတပ်သား များလည်း၊ နိုးကြွလျက်ရှိပြီး၊ တိုက်ပွဲတွင် အမြတ်ထုတ်ရန် ပြင်ဆင်နေကြ လေပြီ။

ဆယ်နာရီခွဲတွင် ဇိုက်ဂင် ၏ စိတ်ထောလူပါ စန္ဒရားကြီးများ ကဲ့သို့ တောင့်တင်းနေသည်။ အယ်လ်ဟာရောက်ဆီမှ လေယာဉ်ပျံများ အလာကို ကောင်းကင်သို့ မာ၍ ကြည့်ရှုသည်မှာလည်း အမော။

ဆယ်နာရီနှင့်၃၀မိနစ်တွင် ဇိုက်ဂင် သည် စိတ်ဆိုးလာလေပြီ။ ယခု အချိန်ထိ မိမိတို့ လေယာဉ်ပျံ များက မခေပါလာကြသေး၊ နောက်ထပ် နှစ်မိနစ်ပြည့် ဖျင် သူ့တပ်ကြီးရှေ့သို့တိုးရတော့မည်၊ မက်စနာ ၏ တပ်များ ကို ကူတိုက်ခတော့မည်၊ ပြင်သစ်တပ်များသည် တောင်ကြားကို ဖြတ်ကျော် နိုင်ပြီး မြို့ကိုသာ သူတို့ရလိုက်ပါက၊ သူတို့အား အပြုတ်ချေမှုန်းရန် မလွယ် တော့ပြီ။ ဘုရား.....ဘုရား.....လေယာဉ်ပျံတွေ ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်.....

ဆယ်နာရီနှင့်မိနစ်လေးဆယ်တိတိအချိန်တွင်မူ ဇိုက်ဂင် သည် သူ၏ တပ်ကြီးရှေ့သို့ ချီရန် အမိန့်ပေးချင်ပေးချင်ဖြင့် ပေး တော့ မည် အ ပြု၊ မျက်စိရှင်သော လက်ဖတ်နှင့် ကလေးတယောက်က....

“ဟိုမှာ.....ဟိုမှာ....”

ဟု ကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး အော်လိုက်သည်။

ဇိုက်ဂင် က ကိုယ်ကို ချာကနဲလှည့်၍ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ဆယ်နာရီလေးဆယ်တစ် မိနစ်တွင်၊ ဂျာမန် တိုက် လေ ယာဉ် ပျံ လေးစင်း ရှေ့ဆုံးမှပေါ်လာပြီး သူတို့အပေါ် နိမ့်စွာပျံသန်းပြီး အတောင် နှစ်ဘက်ကိုဝါကြားစွာ လှုပ်ခါပြသွားသေးသည်။ ဆလင်ဒါ ဆယ်နှစ်လုံး တပ် အင်ဂျင်စက်များ၏ မြည်ဟီးသံက သဲပြင်စာလုံး တုန်ခါသွားသည်။ နားကွဲမတတ် ပြင်းထန်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း။

၂၄၈ ■ ရဲရင့်သူ၏စား

သူတို့နောက်တွင်မူ ကောင်းကင်တခုလုံး စစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့ပုံသဏ္ဍာန် ဖွဲ့ပြီး ပျံသန်းလာကြသည့် တိုက်လေယာဉ်ပျံများနှင့် ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံကြီး များ တမိုးလုံး ဆူညံ နေတော့သည်။ ဇိုက်ဂင် က သူ့လက်သီးကိုမြှောက်၍ အလေးပြုလိုက်သည်။ အ မိုး များ ခွာ ထားသော ထရပ်ကားများပေါ်မှ တပ်သားများက ကောင်းချီးပေးကြသည်။

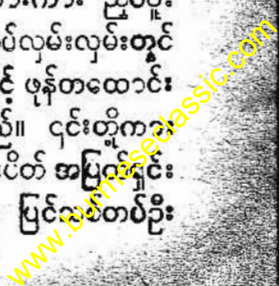
ဆယ်နာရီ လေးဆယ်နှစ် မိနစ်တွင် ဇိုက်ဂင် သည် သူ ၏ နွားသတ် သမားဂိုဏ်းတပ်ဖွဲ့ကြီးကို သဲပြင်အတွင်း တရကြမ်း ချီတက်ခိုင်းတော့သည်။ သူတို့က ပြင်သစ်တပ်များ ထွက်ပေါက်မရှိအောင် တောင်ကြားလမ်းဝကို ပိတ်ဆို့ကြရန် ပြီး....သေမင်းခံတွင်း တောင်ကြားအတွင်းမှ လွတ်မြောက် ထွက်ခွာလာကြမည့် ပြင် သစ် တပ်ကြွင်း တပ်ကျန် စစ်သား များအား တယောက်ကျော် သုတ်သင်ကြရန် ဖြစ်လေသည်။

+ + +

ဒီကုန်၏ စစ်မှုထမ်းသက်တမ်းတလျှောက်တွင် အန္တရာယ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခြင်းမရှိခဲ့သည်မဟုတ်။ ၁၂-ကြိမ်ခန့် သေအံ့မှူးမှူးမှ လွတ်မြောက် ခဲ့ရသည့် အဖြစ်များ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအဖြစ်များက သူ့အား ၁၉၄၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ နံနက်ခင်းတွင် ယခု သူပြုလုပ်ရမည့် တာဝန်ကို နှောင့်နှေးစေခြင်း၊ နောက်ဆံတင်းခြင်း မဖြစ်၊ ဒီကုန် သည် သူ့ကိုယ်သူ သေလိမ့်မည်ဟု မတွက်၊ သူကား ကင်းဗဲလ် ကဲ့သို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အသေဟုတွက်ကာ မြည်တုန်ညည်းတူး ပြောဆိုနေလေ့ ရှိသူ မဟုတ်၊ ပီဘီ ကဲ့သို့လည်း မိုက်ရှူးရဲလုပ်သူ မဟုတ်၊ မိမိပြုလုပ်ရမည့်ကိစ္စကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ၊ ချင့်ချိန်နှိုင်းဆပြီးမှ ပြုလုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

သူတို့ တောင်ကြားအတွင်း အပြင်းအထန် ဝင်လာစဉ်အစ၌ ဂျာမန်လေယာဉ်လည်း မတွေ့ရ၊ အာရပ်များကိုလည်း မမြင်ရ၊ သို့သော် မကြာပါချေ။ တောင်ကုန်း ကျောက်ဆောင် အကြား များ၌ ပုန်းကွယ်နေကြသော အာရပ်များသည် တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှောပေါ်မှ ဘွားကနဲ ပေါ်လာကြသည်။ မက်စနာ၏ လူများသည် ဂျစ်ကား နှစ်စင်း ဝင်လာသည်ကို ချက်ချင်းပင်သိလိုက်ပြီး တုံ့ပြန်မှုကလည်း မြန်ဆန်လှပေ၏။

ဆင်ခြေလျှောပေါ်မှ ကုလားအုပ်များကို စီးလျက် ဆင်းလိုက်ကြကာ ရှေးက မြစ်ဟောင်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ သဲပြင်ဖြစ်နေသည့် ဂျစ်ကားများ လာမည့်သဲလမ်းပေါ်ဝယ် နှစ်ဘက်တန်းစီစောင့်နေကြသည်။ ကုလားအုပ်များနှင့် သူတို့ ကျောပေါ်မှ အာရပ်များသည် ညိုပုပ်ပုပ် အရောင်ဖြင့် ပစ်ကွင်းမှတ်တိုင်များ တန်းစီထားသည်နှင့်ထူလှသည်။ အာရပ်များသည် ကုန်းနှီးကိုကိုင်ထားပြီး တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသည့် ကုလားအုပ်အား ထိန်းထားကြသည်။ ရိုင်ဖယ်များက ကုလားအုပ်၏ကျောဘေးတွင်ရှိသည်။ ဒူးနှစ်လုံးကို ညှပ်ကာ ပစ်ရန် အသင့် စောင့်နေကြပြီ။ ဂျစ်ကားများ၏ ဝဲဘက်တွင် ၁၅-ယောက်၊ ယာဘက်တွင် ၁၀-ယောက်၊ ဤအနေအထားကား ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်သည့် နည်းဗျူဟာပင်၊ တဖန် သူတို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အာရပ်တအုပ်၊ ကုလားအုပ်များက လှောင်ပြောင်နေတန်ဖြင့် ဖုန်တထောင်းထောင်းကြားဝယ် ဟီလိုက် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ဖြင့် ဖြစ်နေသည်။ ၎င်းတို့ကား တတိယစစ်ကြောင်း၊ ထွက်လာမည့် ရန်သူအား နောက်ဆုံးပိတ် အပြတ်ရှင်းမည့် ထွက်ပေါက်ပိတ်၊ ထိုအာရပ်များအား ကျော်လွန်ပြီး ပြင်သစ်တပ်ဦး

အထောက် အလွတ်ရုန်းရန်ကား မိုင်ပေါင်း များစွာ ဝေး ကွာသည့် နယ် ဖြစ်နေသည်။

ဘေးကြည့်မှန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ နောက်မှ ဂျစ်ကလည်း ခုန်ပေါက် လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဖာဒီသည် ကုပ်ပြီး မောင်းလာသည်။ သူ့ ခေါင်းပေါ်မှ သားရေခမောက်ကို ချွတ်ပြီး မေးသိုင်းကြီးဖြင့် နောက်မှ တွဲလောင်းပါလာသည့် နေကာမျက်မှန်ထူကြီးနှင့် ဖာဒီအား ကြည့်ရသည် မှာ လူကြီးများနှင့်မတူ အားကစားပြိုင်ပွဲ တခု အတွင်း ဝယ် ဝင် ရောက် ယှဉ်ပြိုင်နေသူ၊ ကလေးတဦးနှင့် တူလှသည်။ သို့သော် သူ့ကား ပွဲဆုံးသည် အထိ ပြိုင်မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပုံပင်။

ကင်းဗဲလ် သည် ရှေ့ခုံမှ ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်းသို့ လှိုမ့်ချလိုက်သည်။ လက်ထဲတွင် ဂျာမန်သေနတ်ပြောင်းတိုကို ကိုင်လျက်သားရှိသည်။ ဒီကွန် က သူ့အား အဘယ်ကြောင့် နေရာပြောင်းသနည်းဟု မေးရန်မလို၊ ကင်းဗဲလ် က သူ့ကိုယ်သူလဲ ဂျစ်ကား ထိုင်ခုံဖြင့် အကာအကွယ် ရအောင် ချိန်သား ကိုက် အောင် ပစ် အား ကောင်း အောင် ရှေ့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤ သို့ ကင်းဗဲလ် နေရာရွှေ့လိုက်သည်နှင့် တချိန်တည်းပင် အာရပ်များထံမှ ပစ်လိုက် သည့် ကျည်ဆန်များက ပြေးလာကြသည်။

ကျည်ဆန်များက ဂျစ်ကားဘေးကိုမှန်သည်ကမှန်၊ ဒီကွန်ရှေ့ရှိရွှေမှန်ကို မှန်သည်ကမှန်ရာ၊ မှန်များ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲသွားသည်။ ဘေးကြည့် မှန်လည်း သံကုပ်ကို ကျည်ထိသဖြင့် လွင့်စဉ်သွားသည်။ ဒီကွန် က အော် လိုက်မိသည်။ ဒီကွန်သည် သူ့ တတောင်များကို ဒူးနှစ်လုံးအတွင်း သွင်းကာ ငုံ့လျက်၊ ကားစတီရာတိုင်ကို ရွှေ့ယင်း ရှောင်လိုက်သည်။ ကုလားအုပ်စီး အာရပ်များသည် ဂျစ်ကားနှစ်စီးဘေးမှ လိုက်ပါလာကြပြန်သည်။

ကားရိုက်ကို အမြင့်ဆုံးသို့တင်၍ မောင်းလာရာ ဂျစ်ကား၏အင်ဂျင် စက် သံ က မြည်သံ ကြမ်းလာသည်။ စက် သံ အပေါ်ကို လှမ်း ၍ ဂျာ မန် သေနတ်သံ၊ တော်မီဂန်းအသံများက တဒက်ဒက်ကြားနေရသည်။ ကင်းဗဲလ် သည် သေနတ်အမျိုးမျိုးကိုပြောင်း၍ ပစ်ခတ်နေသည်။ ဒီကွန် က နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ပြန်၏။ ဖာဒီ ၏ ကားကို ဖုန်လုံးများအတွင်း သံသံကွဲကွဲမြင်မြင် ရ၊ သို့သော် နောက်က ပါမြဲပါလျက် ရှိသည်ကိုကား သိရသည်။ ကင်းဗဲလ် သည် ကျည်ဆန်သေတ္တာများကိုကွယ်ပြီး ဖာဒီ ၏ ဂျစ်ကို ဝိုင်းနေသည့်သူများ အား ပစ်ခေးသည်။ သူ့လက်က မှန်လှသည်။ အာရပ်များ အထိနာကြ သည်။ မိမိနံ့ဘေးမှ ဒုန်းစိုင်းလိုက်နေကြသည့် ကုလားအုပ်များကား၊ အနီး ကပ် မြင်ရသည်တွင် ကြီးမားလှသည်။ ပြီး...ကလန်ကလား နိုင်လှသည်ဟု ထင်ရသည်။ ကုလားအုပ် တကောင် ဒူးထောက် လဲကျသွားရာ၊ အာရပ် တဲတခု လေးပြင်းအတိုက်လိုက်လဲပြိုကျသွားသည်နှင့် တူလှသည်။ ကုလားအုပ် သည် လဲပြီးလိမ့်သွားရာ ခြေလေးချောင်း၊ ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေပြီး

ကြည့်မကောင်း၊ ရှုမကောင်း ဝပြီးနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သဲများကို ဖွာကနဲ ဖွာကနဲ နေအောင် လှုပ်ယမ်းနေသည်။ ကုလားအုပ် အပေါ်မှ အာရပ်ကား ကုလားအုပ်လည်ပင်းပေါ်မှလွင့်ကျကာ၊ ကုလားအုပ်အောက်တွင် အသက်ပျောက်နေသည်။ ဖာဒီ၏ လက်အိတ်နက် ဝတ်ထားသည့် လက်ဘဘက်ကိုထုတ်လိုက်၍ လက်ပစ်ဗုံးတလုံး ပစ်လိုက်ပြန်သည်ကို ကွေ့ရမှ ကုလားအုပ်များ အဖြစ်ကို သိရတော့သည်။ ဖာဒီ လက်ပစ်ဗုံး ပစ်ဟန်မှာ စီးကရက်တို့ သို့မဟုတ် ငှက်ပျော့ခွံကိုပစ်လိုက်သည့်ဟန်၊ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင်။ ဖာဒီ၏ လက်ပစ်ဗုံး အပေါက်ကို ကုလားအုပ်စီး အာရပ် တယောက် စက်ကွင်းမိပြီး မျက်ကန်း ဖြစ်သွားကာ သွေးအလိမ်းလိမ်းဖြင့် ကုလားအုပ် ကျောပေါ်မှ လွင့်စဉ်ကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။

မက်စနာ ၏ လူများကား ကျော်ကြားသလောက် အစဉ်အလာရှိသည့်မဟုတ်ပဲ၊ ဒီကွန်က မျက်စိထဲတွင် တထွေးကြီးမြင်လိုက်ရပြီးနောက် ဘာမှမမြင်ရတော့ပဲ၊ အားလုံး ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။ သူ့အား မည်သူက မျှ မပစ်နိုင်သေးဟု သူထင်မိသည်။ သူ့ဂျစ်က လည်း မြန်လှသည်။ ဘာကိုမှ သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရသည်မဟုတ်၊ သူ့မျက်စိများမှာ ပူပုပ်ပူလောင် ဖြစ်ကာ မျက်ရည်များ က ထွက်နေသည်။ ဂျစ်ကားက ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများကို ဝင်ဆောင့်တိုင်း၊ အင့်ကနဲ အင့်ကနဲဖြစ်ကာ နှလုံးထဲမှ လေများထွက်ကုန်သည်။ သူ့ကား တတိယနေရာတွင် ပိုက်ကွန်ချထားသည့် အာရပ်ရန်သူများကို မေ့လျော့နေချေပြီ။

ထိုစဉ်ပင် ကင်းဗဲလ်က ဒီကွန်၏ ပခုံးစွန်းကိုကိုင်ကာ “ဗယ်ကွေ့ ဗယ်ကွေ့” ဟု တအားအော်လိုက်သည်။

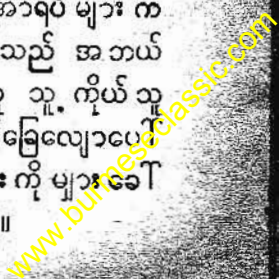
ဒီကွန်သည် လက်ကိုင်ဘီးကို တအားကွေ့ချလိုက်သည်။ ဂျစ်ကားသည် ကျောက်စရစ်ပုံပေါ်တက်သွားကာ၊ ခေါင်းတပတ် လည်သွားသည်။ ဖာဒီ ဂျစ်ကမူ၊ ရှေ့သို့ ဂိုက်တရာခန့် ကျော်တက်သွားပြီးမှ၊ ခေါင်းကို ပြန်လှည့်နိုင်သည်။

ကင်းဗဲလ်က အော်ပြန်သည်။

“နံရံကိုယူ၊ နံရံကိုယူ၊ ဘေးဘက်က နံရံကိုကပ်လိုက်၊ ကျုပ်ကြာရှည် ခံမပစ်နိုင်တော့ဘူး”

“ကောင်းပြီ...ကောင်းပြီ”

ကင်းဗဲလ် ပြောသည်မှာ မှန်သည်။ ခံထားသည့် အာရပ်များက များလှသည်။ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ မကျော်နိုင်၊ ဒီကွန်သည် အဘယ်ကြောင့် သူ ဤနည်းကို စောစောက မသိခဲ့လေသနည်းဟု သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်မိသည်။ သူတို့သည် ကျောက်တောင်ကုန်း ဆင်ခြေလျောပေါ်တက်၊ ခေါင်းပြန်လှည့်ပြေးလိုက်လှုပ်နေလျှင်၊ အာရပ်များကို များခေါ်သလိုဖြစ်ပြီး၊ ပြင်သစ်တပ်များအဖို့ လမ်းပွင့်သွားနိုင်စေမည်။

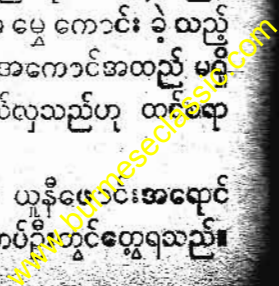
ယခု သူ၏ ဂျစ်သည် တောင်ကုန်းပေါ်ဦးမော့လျက်ရှိရာ အောက်သို့ ပြန်မကျအောင် စက်ဖြင့် မနည်းထိန်းထားရသည်။ နောက်.... နောက် ကျွမ်းထိုးသည့်ပမာ ဂျစ်ကားကို တောင်တန်းပေါ်တက်၊ နောက် တပတ်လည် အောင် ပြန်ကွေ့ကာဆင်းလိုက်သည်။ နောက်မှ ကင်းဗဲလ် သည် ကျည်ဆန် သေတ္တာများအပေါ် ဖင်ထိုင် ကျသွားသည်။ ဖာဒီ ၏ ဂျစ်ကား ကျောက် နံရံအထိ ရောက်မလာနိုင်ပဲ ရှေ့သို့ ဆက်မောင်းပြေးပြန်သည်။

ပြင်သစ်တပ် များသည် တပ်ရပ်လိုက်ကြသည်။ ထရပ်ကားများ ကမူ၊ စက်မသတ်သေးပဲ တပ်သားများအား ဝိုင်း၍ထားရန် ပတ်ချာလည် မောင်းနေကြသည်။ ရှေ့မှ သံချပ်ကာ ကားငါးစင်းက တန်းစီ ရပ်လိုက် သည်။ သူတို့နှင့် မည်မျှဝေးသနည်း။ နှစ်မိုင် လျော့ လျော့ လောက် သာ ဝေးမည်။ များပြားလှသော အာရပ် များသည် ယာ ဘက် တောင် စောင်း ကြားများအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဒီကွန် သည် ကျောက်ရေခဲခဲ များအတွင်း ဘီးသာလည်နေသော ဂျစ်ကားကို ရုန်းထွက်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်း နေရသည်။ သည်အတွင်း အဝေးမှ လှမ်းပစ်မည့်သေနတ်သံ၊ အမြောက်သံ များကိုလည်း နားစွင့်မိသေးသည်။ စက်သံနှင့် ဘီးလည်သံ တဝှီးဝှီးသာ ကြား နှရပြီ။ ဂျစ်ကား၊ ဂမရွေ့၊ သူ့လက်က စပယ်ရှယ်ဂီယာကိုရှာသည်။ တွေ့သည်။ ထိုးထည့် လိုက်သည်။ နောက်ဘီးများ တန်ကနဲ ဖြစ် သွား ကာ ရှေ့သို့ရုန်းထွက်သွားသည်။ အောက်မှ သဲမာပေါ်တွင် ဂျစ်ကား ပြေး ပြန် သည်။ သူသည် အရှေ့ဘက်တောင်ကြားလမ်းအတွင်းသို့ မောင်းသွားသော ဖာဒီ ၏ နောက်သို့လိုက်သည်။

နှစ်မိုင် ပြင်သစ်တပ် များ သည် တပ်ဖြန့်ခြင်းတော့မပြု၊ တပ် ကို ရပ်လိုက်ပြီး တောင်ကြားအတွင်း နေရာယူလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ တပ်ကြီး တတပ်လုံး တစုတဝေးတည်းရှိဆဲ၊ ဤသို့မလုပ်ပဲနှင့် အခြားလည်း မည်သို့မျှ လုပ်စရာမရှိ။ သူတို့သည် တောင်ကြားအတွင်း ဘာဖြစ်နေသည်လည်း မသိ၊ မကြာမီပင်လျှင် လေကြောင်းမှ အတိုက်ခံရမည်ကိုလည်း ကြိုတင်သိကြသည် မဟုတ်ပေ။

ဒီကွန် တို့၏ နောက်တောင်ကြားလမ်းထဲဝယ် အာရပ်အသေကောင် များ၊ ဒဏ်ရာရသူများ၊ ကုလားအုပ်နာများ၊ ကုလားအုပ်သေများ ပြန်ကြ ကျန်ခဲ့သည်။ မယုံကြည်လောက်အောင် များလှ သည် ဟု ထင် ရ သည်။ လက်ပစ်ဗုံးဒဏ် ကင်းဗဲလ် ၏ တော်မီသေနတ်ဖြင့် အ မွေ ကောင်း ခဲ့သည့် ဒဏ်ပင် ဖြစ်သည်။ မက်စနာ ၏ တပ်သားများကား၊ အကောင်အထည် မရှိ သော တစ္ဆေများသဖွယ် တိုက်ရခိုက်ရ သည်မှာ လွယ်လှသည်ဟု ထင်စရာ ဖြစ်နေသည်။

တမိုင်၊ ပြင်သစ်တပ်များကို လှမ်းမြင်နေရပြီ၊ ယူနီဖောင်းအရောင် များပင် ကွဲပြားစွာမြင်ရပြီ၊ အရာရှိအချို့ကိုလည်း တပ်ဦးတွင်တွေ့ရသည်။

အရာရှိ တယောက်သည် ကားခုံပေါ်မှ-မတ်တပ် ရပ် လျက် သူ့လက်များ
ဝှေ့ယမ်းနေသည်ကိုလည်း မြင် နေ ရသည်။ လက်နက်ကလေး အသံ များ
လည်း ကြားနေရသေးသည်။ မည်သူက ပစ်နေသည်တော့မသိ။

မက်စနာ သည် သူ့လူများကို ပြေး နေ သော ဂျစ်များ အပေါ်မှ
ပစ်မှတ်သဖွယ် ပစ်၍ကောင်းအောင် တောင်ကြားအတွင်းရှိသမျှ လူအားလုံး
အား တန်းစီခိုင်းထားသည်နှင့် တူ လှ သည်။ ချက် ချင်း ပင် မက်စနာ ၏
တိုက်ကွက်တို့ ပြန်မှုကို ဒီကွန် က သိလိုက်ပါပြီ။ ကုလားအုပ် တကောင်ဖြင့်
အာရပ် ရှစ်ယောက်သည် နံ ရံ ကျောက်ကြို ကျောက်ကြားများ အ တွင်း မှ
ရုတ်တရက်ထွက်လာကာ ဖာဒီ ၏ကားကို ဆီး၍ခိုင်းတိုက်ကြသည်။

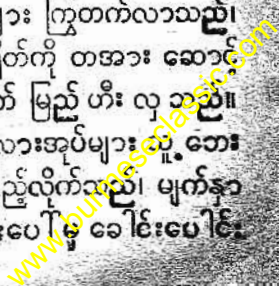
ဒီကွန် က ဖာဒီ ၏ ဂျစ် ကို မိအောင် မောင်းသည်။ ကင်းဗဲလ် က
ဖာဒီ ၏ ဂျစ်ကို သူတို့ဂျစ်က ကျော်မိစဉ် တော်မိဂန်းဖြင့် သိမ်း၍ပစ်တော့
သည်။ အာရပ် များ ကား သေနတ်ကျည်ဆန် မဖြုန်းတော့ပဲ ဖာဒီ အား
နှစ်ဘက်ညှပ်ပြီး သူတို့၏ဓားများဖြင့် ခုတ်ကြ ထစ်ကြတော့သည်။ ကင်းဗဲလ်
၏ ကျည်ထိသူလည်းထိ၊ ကျန်လူများက ကုလားအုပ်များပေါ်မှ ကိုယ် ကို
လွှဲ၍လွှဲ၍ တအားခုတ်ကြသည်။ သူတို့၏ ဓားရောင်များက နေ ရောင် တွင်
တလက်လက်။

“ရပ်...ရပ်...ကားပြန်လှည့်”
ကင်းဗဲလ် က အော်သည်။

ဒီကွန် ၏ ဂျစ် က ဂိုက် လေးဆယ်ခန့် ကျော်လာခဲ့ပြီ။ သို့သော်
အက်စ်အေအက်စ်သည် ပြန်မလှည့်တော့ပဲ ဆက်၍ မောင်းလာခဲ့တော့သည်။
ဖာဒီ ၏ ကားမှာ အရှိန်လျော့နေပြီး လမ်းကလည်း အတက်လမ်း ဖြစ် နေ
သည်။ ဒီကွန် ၏ စိတ်တွင်း၊ ဖာဒီ ၏ အဖြစ်ကို မြင်ခဲ့သည်ဟု ထင်မိသည်။
ဖာဒီ ၏ ခေါင်း ပေါ် မှ သားရေခမောက် နှစ် ခြမ်း ကွဲသွား သည်ကို သူ
မြင်ခဲ့သည်။

သူတို့နောက်မှ အာရပ် ခုနစ်ယောက် ဒုန်းစိုင်း လိုက်လာပြန်သည်။
သူတို့သည် ဂိုက်ဘထောင်ခန့်မောင်းရန်လိုသေးသည်။ ကင်းဗဲလ်က လက်ပစ်
ဗုံး လွှတ်လိုက်သည်။ တခိုင်းဒိုင်း ပစ်လွှတ်လာသော မော်ဇာ သေနတ်သံ
မှာ ငြိမ်ကျသွားသည်။

ထိုစဉ်ပင် ရုတ်တရက် ဒီကွန် ရှေ့မှ မြေကြီးများ ကြွတက်လာသည်။
ဒီကွန် ၏ မျက်လုံးများ ဘာမျှမမြင်ရ။ ဂျစ်ကားဘရိတ်ကို တအား ဆောင်
အုပ်လိုက်သည်။ ပေါက် ကွဲသံ ကား နားပင်းမတက် မြည် ဟီး လှ သည်။
ကင်းဗဲလ် က နောက်မှအော်နေသံကို သူမကြား၊ ကုလားအုပ်များ သူ့ ဘေး
သို့ ကပ်လာကြပြန်သည်။ သူက ကားပေါ်မှမော့ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်နှာ
များမှာ အရေးအကြောင်းများနှင့်ဖြစ်သည်။ ခေါင်းပေါ်မှ ခေါင်းပေါင်း

ရှည်များ ချထားသည်။ ပျော့ပျောင်းသော ကုလားအုပ် လည်ပင်းရှည်ကြီး များက သူ့ပေါ်တညွတ်ညွတ်နှင့် သူတို့၏ပါးစပ်များမှလည်း အမြှုပ်တစ်စီ ထွက်နေသည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးများက ဝါထိန်နေပြီး၊ ကြောက်စရာ ကောင်းလှ၏။ ဒီကွန်သည် အသားညိုညို အာရပ်လူငယ်တစ်ဦး၏ မျက်နှာ ကိုလည်း မြင်လိုက်ရ၏။ သူကား ချောသောသူ ဖြစ်သည်။ သူက ပြုံးရယ် နေရာ သူ၏သွားများက ဖြူလွန်းသန့်ရှင်းလွန်းနေသည်။ ထိုသူက မော်ဇာ သေနတ်ကို အောက်သို့စိုက်ကာ ချိန်လိုက်သည်။ ငါးဂိုက်ခန့်သာကွာမည်။ ပစ်မလွဲပါတည်း။ ဒီကွန်က လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ အူက ဂျစ်ကား လက်ကိုင်ကို ဆတ်ကနဲ လှည့်ပြီး ခေါင်းနှင့် ရိုက်လိုက်သည်။ ကုလားအုပ်၏ ရှေ့လက်များသည် ကားရှေ့ဘေးနက်အကာကြား ညှပ် သွားသည်။ ကုလားအုပ်အား တရွတ်တိုက်ဆွဲပြီး တက်ကြိတ်မလိုဖြစ်နေသည်။ ကုလားအုပ်၏ ကိုယ်သည် ဂျစ်ကားဘေးနက်ပေါ် လဲကျပါလာသည်။ ဤ အချိန်ပင် မော်ဇာသေနတ်သံပေါ်လာသည်။ ဂျစ်ကားရှေ့မှန်များ ကွဲသွား ပြန်သည်။ မှန်ကွဲများ၊ သံဘောင်နှင့် ဝိုင်ယာကြိုးများ၊ ဒီကွန်၏ ပေါင်ပေါ် သို့ လွင့်စဉ် ကျလာသည်။ ကုလားအုပ် ကိုယ်လုံးကြီးကလည်း ဘေးနက် ပေါ်မှ မကျသေး။ ဒီကွန်က လက်ကိုင်ဘီးကို အဖျိုးဖျိုး လှည့် ယမ်း၍ တစောင်း ကျအောင် ကြိုးပမ်း၏။ ကုလားအုပ်၏ ရှေ့လက်များ လွတ်သွား ကာ ကားရှေ့အောက်သို့ကျသွားရာ ဂျစ်ကားက တက်နှင်းလိုက်တော့သည်။ ကုလားအုပ်စီး အာရပ်လူငယ်သည် ကားဘေးနက်ပေါ်တွင် တစောင်း ထိုင်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဤအချိန်မှာပင် ဂျစ်ကားသည် အရှိန်ဖြင့် တောင်ကမူကလေးပေါ် ပြေးတက်ပြီး တဘက်သို့ စောင်းကာ လဲသွားလေ တော့သည်။ အာရပ်လူငယ်က ကားအောက်တွင် ရပ်လျက်၊ ဒီကွန်သည် ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ လေထီးဆင်းရာတွင် မြေပေါ်အကျ လှိုင့်လိုက်သကဲ့သို့ လှိုင့်ဆင်းလိုက်သဖြင့် အကျကောင်းလှ၏။ လွင့်စဉ် ကျလာသည့် အရှိန်ဖြင့် တလိမ့်ခေါက်ကွေးမဖြစ်ပေ။

ဒီကွန်၏ အနီးတွင် ကုလားအုပ်သေ၏ ခေါင်းသွေးများ ပွက်ပွက် ထွက်နေသည်။ သူနှင့် အနီးဆုံး အရာက မော်ဇာသေနတ်၊ ခေါင်းထဲ၌ မူးနောက်နောက် ဖြစ်နေသော်လည်း၊ ဒီကွန်သည် မော်ဇာသေနတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ရန် သတိမမေ့။ သေနတ်ကို ကောက်ယူပြီး၊ ခူးတဘက် ထောက်၍ ကိုင်းလိုက်သည်။ ဆူပါးစပ်ထဲတွင် သဲတော့အပြည့်၊ ကုလားအုပ် အသေကောင်မှလည်း ညှို့စို့စို့နံ့လှသည်။ အန်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ ပျိုလာသည်။ ထိုခိုက် သူ့ရှေ့သဲထဲသို့ ကျည့်ဆန်များ စူးဝင်လာသဖြင့် ရှေ့သို့လှိုင့်ချလိုက်ပြီး ဘီးလေးဘီးကလည်ပြီး တုံးလုံးလဲနေသည့် ဂျစ်ကား နံဘေးပြေးဝပ်လိုက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် အာရပ်တစ်ဦးသည် သဲထဲ၌ သုဗားရှိခိုးနေဟန် ခူးထောက်လျက် ရှိနေရာမှ တဖြည်းဖြည်းချင်း ဟပ်ထိုး

လဲကျသွားလေသည်။ သူ၏ ဝပ် ပုံစံ ပစ်လိုက်သည့်ကျည်ဆန် ထိမှန်သွားပုံ ရသည်။

ဘယ်လောက် လိုသေးသလဲ၊ ဘယ်လောက် ဝေးသေးသလဲ၊ သိပ် မဝေးတော့ပြီ။ သို့သော် ဤပုံအတိုင်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့ ပြင်သစ် တပ် သား များ ရောက် လာမှ ဖြစ် ချေ တော့ မည်။ လာမည် ဆိုပါ ကလည်း မြန်မြန် လာကြမှ။

အာရပ် တယောက်သည် ကုလားအုပ်ကို စိုင်း လိုက် သူ့ထံ လာနေ ပြန်ပြီ။ ဒီကွန် က ဘာမှ တွေးတောချိန် ရှယ်မနေပဲ၊ မော်ဇာသေနတ်မောင်း ကို တအားဆွဲလိုက်သည်။ အာရပ်က သူ့လက်တွင်းမှ ရှေးပစ္စတို သေနတ်ကို နှစ်ချက်ပစ်လိုက်နိုင်ပြီး ရှေ့သို့ ငိုက်ကျသွားသည်။ အပြင်း ပြေးနေသော ကုလားအုပ်က သူ့အား တုံ့လောင်းကြီးဆွဲ၍ ပြေးတော့သည်။ ဒီကွန် အဖို့ သူ့ကိုယ်သူ ချင့်ချင် ချိန် ချိန် အကာအကွယ် ယူ ချိန် မ ရ၊ ဒုတိယ အာရပ် တယောက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဒီကွန် သည် ဒူးထောက်လျက်ကပင် မော်ဇာ ဖြင့် ပစ်လိုက်ပြန်သည်။ သေနတ်က ဂျမ်းဖြစ်သွားတော့သည်။ သူသည်လည်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ် သွား ကာ၊ သေနတ်ဒင်ကို လက်သီးဖြင့် ထု၊ ခလုတ် ခိုရိုက်လုပ်ကြည့်သည်။ မရ၊ ကျည်ဆန်များက သူ့အနီးမှ တရွှီးရွှီး ဖြတ်ကျော်နေသည်။ သူသည် သုံးမရတော့သည့် သေနတ်ပျက်ကို ကုလားအုပ် ပေါ်မှ အာရပ်ထံ မှန်း၍ ပစ်လိုက်သည်။ နောက်...ဂျစ်ကားဘေး ပြေး ဝပ် လိုက်ရပြန်သည်။ သူ တွင် ကာကွယ်ရန် လက်နက် ဓားမြှောင်တချောင်းသာ ပါလာရာ သူ ခါးကြားမှ ထိုဓားမြှောင်ကို စမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

အာရပ် ငါးယောက်၊ တောင်စောင်းမှဆင်းလာကြ ငြိန်သည်။ နီးကပ် လာချေပြီ။ ဒီကွန် ၏ မျက်စိထဲတွင် ထိုငါးယောက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ထား ထကဲ့သို့ မြင်နေမိသည်။ ကုလားအုပ်ပေါ်မှ သူတို့၏ ကိုယ်လုံးများက အပြာ ရောင်ကောင်းကင်နောက်ခံ ဝါကျင့်ကျင့်ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ အောက် တွင် မူ နိညိုညို မီးကျွမ်း သဲပြင်တွင် ထင်ရှားလှသည်။ သူတို့၏ လက်ထဲတွင် ရိုင်ဖယ်၊ ပစ္စတို၊ ဓားများ အသီးသီး ကိုင်ထားကြသည်။ သူတို့ သည် ဒီကွန် ရှိရာသို့ ဒုန်းစိုင်းလာနေကြသည်။ ရုတ်တရက် ကောင်းကင်မှ မမျှော်လင့်သောအရာဝတ္ထုတခု ပြုန်းကန် ရောက်လာသည်။ ခိုင်ခန့်ထည်ဝါ လှ သည့် ကိုယ်ထည်ဖြင့် အာရ်အေအက်ဖ်ဟာရီကိန်း လေယာဉ် ပျံ ကြီး တောင်ကြားအတွင်း နိမ့်စွာ ထိုးဆင်း ပျံ သန်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကင်းဗဲလ် သည် ဒီကွန် နောက် ရောက်လာပြီး၊ ဒီကွန် ၏ ကုပ် ကို တွန်း လှဲ ကာ အ တင်း အမှောက် ခိုင်းလိုက်သည်။ နောက် ကင်းဗဲလ် က သူ့လက်တွင်းမှ တော်မီဖြင့် ရန်သူများအား ပစ်တော့သည်။ ဟာရီကိန်း လေယာဉ်ပျံကြီးသည် တံလျပ်ကဲ့သို့ ရုတ်တရက် ရောက် လာ သ ကဲ့ သို့ ပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ အာရပ် များ က ဒီကွန် တို့ နှစ်ယောက်အား

၂၅၆ ❀ ရဲရင့်သူ၏ခား

မဲကြပြန်သည်။ ကင်းဗဲလ် သည် သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပစ်ယင်းခတ်ယင်း ပါးစပ် က အငြိမ်မနေ အော်နေသည်။ ဒီကွန်သည် သူ့အနီးမှ အသာ ခွာလာ ခဲ့သည်။

နောက် ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်းတွင် သွန်ကျနေသော သူတို့၏ ပစ္စည်း များအတွင်းမှ သေနတ်တလက်၊ လက်ပစ်ဗုံး တလုံးတလေ တွေ့လိုတွေ့ငြား ရှာဖွေကြည့်မိသည်။ ဤ လက်နက်ဖြင့် သူသည် အာရပ် များ အား ခံ ချ နေ ရမည်။ ပြင်သစ် ဗိုလ်ချုပ်က သူတို့သည် ဂျစ်ကား အပျော်စီး ခရီးထွက်သူ များလည်း မဟုတ်။ အီတလီ ခရီးသည်များလည်းမဟုတ်ပါ။ မဟာမိတ် တပ် သားများဟု သိရှိကာ၊ လာရောက် အကူအညီ မပေးမချင်း၊ သို့ မဟုတ် အာရ်အေအက်ဖ်ဟာရီကိန်း လေယာဉ်ပျံ ပြန်မလာမချင်း ခံတိုက်နေရမည် ဖြစ်သည်။ လက်နက် ဟူ၍ အပ်တိုတချောင်းမှမတွေ့။

ကုန်းရှာဖွေနေရာမှ မတ်တပ် အရပ်လိုက်၊ သူ့ ကိုမြင်လိုက်ရသည်။ သူ့အပေါ်မှမိုး၍ ကုလားအုပ်မှလူ၊ ကုလားအုပ်က ရပ်နေသည်။ ကုလား အုပ် မှာ ခန့်တော့ ခန့် သည်။ သို့သော် နွမ်းလျနေ သည်။ နားသီးကြိုး (နားပန်းကြိုး)က တင်းနေသဖြင့် လည်တခါခါနှင့် နှာခေါင်းမှတရှူးရှူး လေမှုတ်ထုတ်လျက်ရှိသည်။ သူ့အပေါ်မှ ကုလားအုပ်ရှင်ကား ခေါင်းအုပ် ကို နောက်မှ လှန်ချထားပြီး၊ သူ၏ ခေါင်းမှ ပေါင်းထုပ်မှာ ချွေးများဖြင့် စိုရွှဲနေသည်။ သူ့ ခေါင်းပေါင်းထုပ် အောက်မှ ပေါ်နေသည့် ဆံပင် ဖြူ လျော်လျော်များ ပျော့ပျောင်း လှ သည်။ သူ့မျက်လုံးက စူးရှလှသည်။ သူကား ဂျာမန်၊ အာရပ်ကပြား၊ ဒါမြေဇဏ္ဍာရီသဖွယ် နာမည်ကြီးနေသူ... သူ့ရုပ်သွင်ဟန်ပန်သည် ဒီကွန် ၏ ဖင်နှင့် တူလှသည်ဟု ဒီကွန် က ထင်မိ သည်။ အသားအရေ အရောင်အဆင်း၊ ခပ်သွယ်သွယ် ဟိတ်ဟန်မာနကြီးပုံ၊ ရန်ငြိုးသိုထားသည့် ဟန်ပန်အမူအရာ တို့မှာလည်း တထေရာတည်းဟု ဒီကွန် က တွေးနေမိသည်။ နောက်မှ သူက....

“မက်စနာ....”

ဟု ပါးစပ်မှ အသံထွက်၍ပင် ခေါ်လိုက်မိသည်။

မက်စနာ ၏ လက်တွင်း၌ ခေတ်ပေါ် အော်တိုမက်တစ် ရိုင်ဖယ်၊ ရိုင်ဖယ်သေနတ်၏ပခုံးသိုင်းကြိုးမှာ ကြယ်သီး ပေါက် က လေး များ ကို ဆာဟာရမှပင် ပြုလုပ်သော ကြေးကွင်းကလေးများဖြင့် အလှ အပ ဖော် ထားသည်။ ထိုသိုင်းကြိုးသည်ပင်၊ ပန်းဖော် ပိုးသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး ပန်းပွားများဖြင့် လှပ လှ ပါ ၏။ မက်စနာသည် ရင်ကော့ပြီး ပန်းကော် ပန်းနွယ်များဖြင့် ခြယ်ထားသည့် ကုန်းနှီးပေါ်ဝယ် အခန့် သား ထိုင် နေ သည်။ သူ့မျက်နှာက တည့်ငြိမ် အေးဆေးလှသည်။ မည်သည့် အမူအရာမှ မပြု၊ သူက သူ၏ ရိုင်ဖယ်ကို မြှောက်လိုက်သည်။ နှစ်ချက်ဆုံ လုံလောက်ပြီ။

ချိန်ရန်ပင်မလိုပဲ၊ အမှတ်မဲ့ အသာကလေး ခလုတ်ဆွဲလိုက်ရုံဖြင့် ကိစ္စတူး ဖြစ်မည်။

ဒီကွန်သည် သူ၏ ဓါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဓားက ရိုးရိုးငါးလက်မသွားရှိ ဓားသွား၊ သစ်သီးဗူးများ ဖောက်လျှင် ကြိုးများဖြတ်လျှင်၊ သစ်သီးအခွံနှာလျှင် သုံးသော ဓားမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် ဓားသည် ဟန်မျှသာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အော်တိုမက်တစ် ရိုင်ဖယ်ကသာ တကယ် အင်အား ကြီးမားကြောင်း ပြသသွားပေလိမ့်မည်။

ကုလားအုပ်သည် မတုန်မလှုပ် ဖြစ်နေပြီး၊ မက်စနာသည် ရိုင်ဖယ် ကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ကိုင်လိုက်ပြီး၊ ရင်ဝကို သေနတ်ငြင် ကပ် လိုက် သည်။ အောက်သို့ပစ်ထည့်လိုက်ရန် ပြောင်းကို အောက်စိုက်ထားသည်။

ဟာရီကိန်းလေယာဉ်ပျံ ကြီးသည် တေခင် ကြား ပေါ် ဘွား က နဲ့ ပေါ်လာပြန်သည်။

ကြီးမားလှသည်၊ မြည်ဟီးလှသည်၊ လင်းနို့ကြီးတကောင် ပျံသန်း လာသလို ဟင်းလင်းပြင် ကောင်းကင်ယံမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ တောင် ကြားပေါ် နိမ့်စွာဖြတ်ပျံသွားရာ အမြင့်ပေသုံးရာခန့်သာ ရှိပေလိမ့်မည်။

ကုလားအုပ်ကလန့်ပြီး၊ မတ်တပ်မပ်လိုက်သည်။

ဒီကွန်သည် လျှပ်စစ်လက် သလို မြန်ဆန်လှသည်။ ကုလားအုပ်၏ ကိုင်းကိုင်းကြံ ဖြစ်နေသော လည်ပင်းရှည်ကြီးအောက် အမွေးဖွားဖွားနှင့် ရင်အုပ်အနီး ရောက် အောင် ထိုး ဝင် လိုက် သည်။ နောက် ကုန်းနီးကြိုးကို ဓားဖြင့်ဖြတ်သည်။ သားရေခိမ်းဖြစ်သည်။ လက်တဘက်က ခေါင်းပေါ်ကို ပုံးကွယ်ထားပြီး ဓားဖြင့် သားရေ ခိုလှိုင်းသည်။ ကုလားအုပ်သည် မတ်တတ် ရပ်ထုမှ ပြန်ကျပြီးနောက် ခုန်ပေါက်နေသည်။ ကုလားအုပ်ပေါ်မှ ဖက်နော သည် လန့်နေသော ကုလားအုပ်ကို ထိန်း ရန် ကြိုး ပမ်း သည်။ ထိုစဉ်ပင် ကုလားအုပ်ဝမ်းဗိုက်ကို သိုင်းချည်ထားသည့် ကုန်းနီးကြိုး ပြတ်တော့သည်။ ကုန်းနီးကလည်း မမြဲမပြေ၊ ဤတွင်ပင် ဒီကွန် သည် ကုလားအုပ် အောက်မှ ဝမ်းလျားထိုး၍ ထွက်လိုက်သည်။

ကုန်းနီးပေါ်က မက်စနာ သည် ကုန်းနီးမခိုင်တော့သဖြင့်၊ ကုလား အုပ် လည်ပင်းကို လှမ်း ဖက် သည်။ ခုန် ပေါက် နေ သည့် ကုလားအုပ် ၏ ဘို့ကြီးက မက်စနာ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဆောင့်ထိုးသလိုဖြစ်နေသည်။ လွယ်ထား သည့် ရိုင်ဖယ်ကလည်း ကျောပြင်ပေါ် ရောက်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ရိုက်ခတ် နေသည်။ မက်စနာမှာ ကြာရှည် မနေနိုင်တော့ပဲ၊ မလှမပ ခြေကားယား လက်ကားယားဖြင့် ဒီကွန် ၏ ခြေထောက်ရှေ့သို့ ဘိုင်း က နဲ့ လွင့်စဉ် ကျ လာသည်။

ဒီကွန် သည် ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ၊ မက်စနာ ၏ ဂင်ဘတ် ပေါ်ခွမ်းပြီး လက်များကို ဒူးနှင့်ဖီချုပ်ထားလိုက်သည်။ ဒီကွန် က ဓားမြှောင်

www.burmeseclassic.com

၂၅၈ ❀ ရဲရင့်သူ၏ ဘေး

ကိုင်ထားသည့်လက်ကို အမြောက်လိုက်၊ မက်စနာ ၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဈေးတော့သော အပြာရောင်မျက်လုံးရှင်သည် ဒေါသလည်းမထွက်၊ ကြောက်လည်းမကြောက်၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းပင်မရှိပဲ စိတ်သက်သာရာ ရသွားဟန်၊ မျှော်လင့်ထားချက် ဆိုက်ရောက်လာပြီ ဟု သည် ပုံဖြင့် ပကတိ တည်ကြည်လှသည်။ ဒီကွန် အဖို့လည်း ထိုတဒဂ်၌ စိတ်ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍လည်း မဟုတ်၊ လိုအပ်သည်ဖြစ်၍လည်းမဟုတ်၊ ပြုလုပ်ရန်သာ ဖြစ်နေသည်။ စင်စစ် မက်စနာ ကသာလျှင် သူ၏ သံလိုက်ဓာတ်ပမာ ဆိုဆောင်မှုအင်အားကြီးမား လှသော စိတ်ဓာတ်ရှိကြောင်း ပြသသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဒီကွန် သည် ဘေးမြောင်ကို စိုက် ချ လိုက်သည်။ နောက်....ပြန် နုတ် လိုက်ပြီး၊ တဖန် ထိုးစိုက်ချလိုက်ပြန်လေသည်။

မက်စနာ ၏ နှုတ်ခမ်းပါးကလေးက ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည့် ပမာ ပွင့်ဟ၍ တချက် တွန့်သွားသည်။ သူ့ သွားများက မည်းနက်ပြီး ကျိုးနေပြီ။ သူ၏လျှာက သားရေပြား ကဲ့သို့ နီရဲတူနေသည်။ ဒီကွန် သည် ဒုတိယ ဘေးချက်အသွင်းလိုက် မက်စနာ ၏ ရင်အုပ်ပေါ် သူ့ မျက်နှာက ရောက်သွား ရာ မက်စနာ ၏ နှလုံးသားအတွင်း ဘေးသွား စူးဝင်သွားသဖြင့် 'ဗွက်ကနဲ' သွေးပွက်လိုက်သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ နောက် မြက်နုနုကလေး များအပေါ် လေတိုးသွားသည့်ပမာ၊ တိုးညှင်းသော အသံ ထွက်လာသည်။ မက်စနာ သည် မပီမသ ရှာမန်စကားဖြင့် ဘုရားရှင်အား ကန်တော့သည် လား၊ ဆုတောင်းသည်လား၊ သို့မှမဟုတ် သူ့ အား ဆဲရေး တိုင်းထွားသွား သည်လားမသိ၊ တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်သွားလေသည်။

ဘေးကို ဆွဲနုတ်လိုက်ရာ နှလုံးအတွင်းမှ လေများပါ ထွက်လာသည်။ မက်စနာ သည် တချက် တွန့်သွားပြီး မျက် လုံး စုံမှိတ်လိုက်သည်။ သူ့ကား သဲကန္တာရအပေါ် မိုးကျက်ထားသည့် မိုးကောင်းကင်ကို မမြင်ရတော့ပြီ။ သူ့ ကိုယ်ပေါ်တွင် ခွလျက် ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် လူချောလူလှအင်္ဂလိပ်လူငယ် သည် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း သူ့ နယ်မြေ ဖြစ် သော ဤ ဆာဟာရ သဲကန္တာရအတွင်းသို့ အဘယ်ကြောင့်ရောက်ရှိနေရသည်ကိုလည်း သူမသိနိုင် တော့ချေ။

ဒီကွန် သည် သေ နေပြီဖြစ် သည့် လူဆန်းကြီး၏ အလောင်းပေါ်မှ ထလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ် သည် ဒီကွန် အနီးသို့ အပြေး ရောက်လာပြီး ဒီကွန် ၏ ပခုံးကိုလှုပ်ကာ ကောင်းကင်သို့ လက်ညှိုးထိုးချက် "ပီဘီ...ပီဘီ...သူ့ တာဝန် ကျေတယ်၊ သူ တာဝန်ကျေတယ်၊ ကြည့် စမ်း... ကြည့် စမ်း... ဟာရီကိန်း လေယာဉ်ပျံတော့အုပ်ကြီးပဲ...တအုပ်ကြီးပဲ" ဟု တအံ့တဩဝမ်းဖန်းတသာ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေသည်။

www.burmeseclassic.com

အာရပ် ရန်သူများလည်း၊ နာဗ်တားမြို့ ဘက်သို့ ကခုန်ပေါက်ပြေးကြလေပြီ။

ပြင်သစ်တပ်ကြီးလည်း ဂျာမန် လေယာဉ်ပျံများ၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း တပ်ဖြန့်လိုက်ပြီး၊ ကျောက်ကြို ကျောက်ကြားများ အဘွင်း၊ ခိုအောင်း နေကြ ပြီး တကယ်တော့ မလိုပါပေ။ အနောက်ဘက် ကောင်းကင်မှ အရှေ့အလယ်ပိုင်း အာရ်အေအက်ဖ် လေတပ်စခန်းမှ ထပ်ပျံလာခဲ့ကြသော၊ ဟာရီကိန်း လေယာဉ်ပျံ ၂၄ စင်းသည် အတုံ့လိုက် အတုံ့လိုက် ပျံသန်းလာနေလေပြီ။ ပျံသန်းရာ၌ မြန်သည်။ အထက်စီးမှ နေ၍ တိုက်နိုင်သော ကာရီကိန်းများကား ဂျာမန် မက်ဆာရှပ်စ် လေယာဉ်ပျံများ မယှဉ်သာပါပေ။ လေးလံသော ဂျာမန်ဂျက်ကား ပုံးကြဲ လေယာဉ်ပျံကြီးများနှင့် မြေပြင်ပေါ်မှ ဂျာမန်ပင်ဇာ တပ် တို့ကား ဟာရီကိန်းစာမိပေတော့မည်။

“အောင်ပြီ...အောင်ပြီ...တို့အောင်ပြီ” ဟု ကင်းဗဲလ်က ကြွေးကြော်လိုက်သည်။

ပင်ပန်းလှပြီးဖြစ်သော ဒီကွန်ကမူ သဲပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့လက်တွင်းမှာမှ သွေးစွန်းသော ဓားမြှောင်ကို ကိုင်ထားလျက်....

“ကဲ....ခု....တို့ဘာလုပ်ကြမလဲ”

ဟု ဒီကွန်က နှမ်းလျှလျ မေးလိုက်သည်။

ကင်းဗဲလ်က သူ့အနီးတွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး....

“သူရဲကောင်းတွေ အနေနဲ့....တပ်ကိုပြန်ကြမယ်လေ”

“အား....ဟုတ်တယ်....ဟုတ်တယ်”

“အသေးအဖွဲ့တွေပါ တွတ်ရုံ၊ အားလုံး အသေးအဖွဲ့တွေပါကွစ” ဟု ဒီကွန်က ပြောလိုက်ပြီး ဓားမြှောင်ကို သဲကန္တာရအတွင်းသို့ နောက်ပြန်လှည့်ပစ်လိုက်လေတော့သတည်း။

အောင်ဖေယျတုသပြေနှင့်

ပူးသပြေ

အမှား ပြင် ဆင် ချက်

စာမျက်နှာ	ကြောင်းရေ	မှား	
၆	၃	တပ်မ	တပ်မတော်
၂၉	၂	တိုက်ပွဲပြန်	တိုက်ပွဲပြီးပြန်
		တော့တော့လည်း	တော့လည်း
၂၉	၁၁	တပ်မ	တပ်မတော်
၃၅	၁၂	ကွန်မန်ဒို	ကွန်မန်ဒါ
၂၉	၁၃	ကင်းပဲလ်	ကင်းဗဲလ်
၆၇	၁၉	ဆိုယင်	ဆိုဒါ
၈၅	၂၀	အက်စ်အေအက်စ်	အက်စ်အက်စ်
၈၇	၁၇	နွေ	နှွေ
၉၄	၂၇	တောက်ကား	စကောက်ကား
၁၅၅	၁၉	ဆင်	ဆင်း
၁၅၇	၃၁	အမို	အမိုး
၁၉၀	၂၇	ခိုက်ခဲ	ကိုက်ခဲ
၂၂၃	၂	သဲသဲမဲ့	သဲသဲမဲ့မဲ့
၂၂၇	၁၉	ကစဉ်ကလျ	ကစဉ်ကလျား
၂၃၅	၂၀	ကျောင်ဆောင်	ကျောက်ဆောင်